Jaarverslag 2025

SMV

Stichting voor Mensenrechten Vrienden

Inhoudsopgave

I. Preambule

Hoofdstuk :

Onze geschiedenis
Wie zijn wij? En wat doen wij?
Onze Doelstellingen:
Wat Wij Doen:

Notitie van het Bestuur van de Stichting SMV

II. Hoogtepunten Campagne 2025 :

Overzicht van campagnes gedurende twaalf maanden van 1 januari 2025 tot 31 december 2025

III. Belangrijke resoluties en internationale prestaties:

Belangrijke resoluties tegen mensenrechtenschendingen in Iran
Internationale successen

IV. Juridische campagnes & conferentie & demonstraties 2025

V. Dringende campagne voor het recht op leven

VI. Alle campagnes in 2025

Internationale campagne om de uitvoering van doodvonnissen tegen vrouwen in Iran te stoppen tegen 'witte executie' (het onthouden van medicijnen en medische zorg in gevangenissen)

Noodcampagnes juni & juli 2025: Mensenrechtencrisis in Iraanse gevangenissen

Dringende campagne om de levens van gevangen christenen in Iran te redden.

Steun voor de Internationale Conventie ... de gedenkdag en de dag van de politieke gevangenen in Iran en de oproep tot een onderzoek naar de daders van genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran.

Steun aan de media en onafhankelijke instellingen om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen

Actieve steun aan onafhankelijk onderzoek, denktanks en mensenrechtenverdedigers tegen gedwongen verdwijningen, repressie en mensenrechtenschendingen in Iran

Campagne tegen de systematische vernietiging van ecosystemen, natuurgebieden en biodiversiteit in Iran.

VII. Mailshot campagnes 2025

Mailshot april 2025: Stop de executie van mensenrechtenactivisten – Sharifeh

Mailshot mei 2025: Stop het doodvonnis van de 22-jarige student Ehsan en van de populaire dichter Payam Farahvar

Mailshot juni en juli 2025: Stop het bloedbad in de gevangenissen van de religieuze dictatuur in Iran

Mailshot augustus 2025: Stop het bloedbad en de gedwongen verdwijningen van politieke gevangenen in Iran

Mailshot september 2025: Stop de arrestatie en executie van kinderen en jongeren

Mailshot oktober 2025: Ter gelegenheid van de Internationale Dag tegen de Doodstraf

Mailshot november en december 2025: dat we per e-mail naar tienduizend mensen hebben gestuurd. Dit mailshot is een wereldwijde oproep om steun tegen de massamoord in Iran

VIII. De protestbeweging in Iran en grootschalige acties - 27december 2025

IX. Public Relations 2025

X. Ter nagedachtenis 2025

Jaarverslag 2025

Hoofdstuk I.

Onze geschiedenis:

De Stichting Mensenrechten Vrienden (SMV) begon haar activiteiten in Nederland in oktober 2003 en is een niet-gouvernementele, non-profit liefdadigheidsinstelling op het gebied van mensenrechten.

Bij het samenvatten van de prijzenswaardige inspanningen van alle mensenrechtenorganisaties in Nederland die zich sinds 1983 hebben ingezet tegen de schending van de mensenrechten door het regime van de moellahs, zijn onze stafmedewerkers tot de conclusie gekomen dat de activiteiten van verenigingen en liefdadigheidsinstellingen moeten worden veranderd en dat de belangrijkste uitdaging moet worden gericht op "Misdaden tegen de menselijkheid in Iran."

Wie zijn wij? En wat doen wij?

Wij zijn een non-profit onderzoekscentrum, gevestigd in Den Haag, dat zich richt op het verzamelen en onthullen van mensenrechtenschendingen door het Iraanse regime. Ons belangrijkste doel is het verkrijgen van gerechtigheid voor de slachtoffers van mensenrechten schendingen en buitengerechtelijke executies, met speciale aandacht voor het bloedbad van 1988, waarbij duizenden politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten illegaal werden geëxecuteerd. Volgens zeven VN-experts was de massamoord van 1988 in Iran de grootste misdaad tegen de menselijkheid na de Tweede Wereldoorlog die onbestraft is gebleven.

Onze missie is het tegengaan van straffeloosheid en het verantwoordelijk stellen van de Iraanse autoriteiten voor hun misdaden. We streven ernaar de systematische misdaden die het regime in Iran begaat, te onderzoeken en aan het licht te brengen, vooral de misdaden die plaatsvinden in gevangenissen en martelcentra. We zetten ons in voor de slachtoffers van politieke, religieuze of andere overtuigingen, die zijn gearresteerd, vervolgd, gemarteld en verdwenen in Iran.

Een van onze belangrijkste verplichtingen is het onderzoeken en publiceren van de pogingen van de Iraanse autoriteiten om massagraven te vernietigen die verband houden met de massamoorden in de jaren 1981 tot 1988. Dit bloedbad wordt beschouwd als een van de grootste misdaden tegen de menselijkheid in de recente geschiedenis.

En ook het voorbereiden van een lijst van martelaren, van burgerlijke opstanden en protesten die werden onderdrukt door het Iraanse regime:

1999 Iraanse studentenprotesten

2003 Iraanse studentenprotesten

2011–2012 Iraanse protesten

2016 Cyrus de Grote Opstand

2017–2018 Iraanse protesten

2018–2019 Iraanse algemene stakingen en protesten

2021–2022 Iraanse protesten

2022 Iraanse voedselprotesten

2022–2023 Iraanse protesten

Wij voeren juridische actie tegen mensenrechtenschenders door het voorbereiden van documenten, documentaires, tentoonstellingen, lezingen, demonstraties, bijeenkomsten en rapportages voor internationale organisaties zoals de Verenigde Naties. Dit alles is gericht op het informeren van de publieke opinie en het verkrijgen van gerechtigheid voor de slachtoffers.

Daarnaast onderhouden we actief contact met veel internationale organisaties die opkomen voor mensenrechten, evenals met niet-gouvernementele organisaties en Iraanse verenigingen van geleerden in ballingschap. Wij ondersteunen hun juridische en onthullende campagnes tegen de georganiseerde schendingen van mensenrechten in Iran.

Onze Doelstellingen:

Wij geloven dat straffeloosheid de daders van misdaden tegen de menselijkheid bemoedigt en de fundamenten van de samenleving verzwakt. Ons primaire doel is het vergroten van het publieke bewustzijn, het zoeken naar de waarheid en het streven om de daders van misdaden tegen de menselijkheid in Iran voor het gerecht te brengen. Dit doen we met speciale aandacht voor het bloedbad van 1981-1988, en we geloven dat publiek bewustzijn een noodzakelijke omgeving zal creëren voor de vervolging van de vermoedelijke daders en voor het voorkomen van herhaling van dergelijke misdaden.

Wij voeren campagne voor de oprichting van een onderzoekscommissie door de Verenigde Naties over het bloedbad van 1988 en 1981 om gerechtigheid voor de slachtoffers te verkrijgen. Daarnaast steunen we de wereldwijde campagne die oproept tot het beëindigen van executies in Iran en de afschaffing van de doodstraf.

Onze organisatie staat volledig achter de doelstellingen en principes van het VN-Handvest en committeert zich aan de principes van internationaal recht, met name internationaal mensenrechtenrecht en internationaal humanitair recht. We verzetten ons tegen alle vormen van discriminatie en strijden zonder voorbehoud tegen apartheid.

Wat Wij Doen:

Wij verrichten diepgaand onderzoek, interviewen overlevende slachtoffers en voormalige politieke gevangenen, families van slachtoffers, en getuigen van mensenrechtenschendingen en buitengerechtelijke executies in Iran. We verzamelen en documenteren relevante informatie om een breed overzicht van de situatie te verkrijgen. We organiseren vergaderingen, conferenties en

evenementen als onderdeel van onze inspanningen voor publiek bewustzijn. Tevens wisselen we goede praktijken uit met andere NGO's om onze doelstellingen te bevorderen.

Onze organisatie onderhoudt ook contacten met overheden en internationale instellingen zoals het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN (OHCHR), de VN-Mensenrechtenraad en de Speciale Procedures van de VN. Door deze contacten zetten wij ons in voor het aandragen van bewijzen van mensenrechtenschendingen in Iran en het verkrijgen van internationale steun voor gerechtigheid.

"De Hulp" door Maya Angelou:

Ik weet dat de mensen zullen vergeten waarover je sprak,

ze zullen vergeten wat je deed,

maar ze zullen nooit vergeten welk gevoel je hen gaf.

Het citaat van Maya Angelou uit "The Help" – hoewel het geen gedicht is, maar een treffende zin binnen haar oeuvre – drukt krachtig het idee uit dat de meest blijvende vorm van hulp emotionele steun is. Angelou's woorden herinneren ons eraan dat de manier waarop we anderen laten voelen, door vriendelijkheid en mededogen, een onuitwisbare indruk kan achterlaten die veel verder gaat dan onze directe acties. Mensen helpen, zo suggereert ze, gaat erom hen gewaardeerd, gehoord en begrepen te laten voelen.
Maya Angelou (geboren als Marguerite Annie Johnson, Saint Louis, Missouri, 4 april 1928 – Winston-Salem, 28 mei 2014), was een Amerikaans schrijver, dichter, zangeres, burgerrechtenactivist en hoogleraar amerikanistiek.
Angelou maakte naam met haar eerste roman I Know Why the Caged Bird Sings, waarin ze haar tumultueuze jeugd beschreef in het gesegregeerde zuiden van Amerika en, later, in Californië. Haar boek Just give me a cool drink of water 'fore I die werd genomineerd voor de Pulitzerprijs. Voor het audioboek A song flung up to heaven kreeg ze een Grammy Award in 2003. Eerder kreeg ze ook in 1993 en 1995 een Grammy.

In 1981 werd ze hoogleraar amerikanistiek in Winston-Salem. Ze was betrokken bij de Afro-Amerikaanse burgerrechtenbeweging (Civil Rights Movement), waar ze samen werkte met Martin Luther King en Malcolm X.

Ze sprak meermaals bij officiële gelegenheden van de regering van de Verenigde Staten. Bij de inauguratie van president Clinton las ze op zijn verzoek haar gedicht On the Pulse of Morning voor. In juni 1995 droeg ze haar gedicht A brave and startling truth voor bij het jubileum van de 50e verjaardag van de Verenigde Naties.

Notitie van het Bestuur van Stichting SMV

Aan de engelen die onder ons op aarde leven —

met open, liefdevolle handen en harten die oneindig vriendelijk en geduldig zijn.

Door hun ongeëvenaarde samenwerking en diep gevoel van eenheid

hebben deze buitengewone mensen, hand in hand,

de successen en overwinningen van 2025 werkelijkheid gemaakt.

Opmerking van de raad van bestuur

Met jullie steun en hulp, lieve mensen, hebben we het jaar 2025 op het hoogtepunt van onze capaciteiten en creativiteit doorgebracht. Ondanks de verwoestende klappen van dood en vernietiging tegen de onderdrukte mensheid in Iran, hebben we onze inspanningen opgevoerd en momenten van ongeloof en moeilijkheden omgezet in impactvolle projecten. Een melkweg vol hoop en een andere, heldere visie op een wereld zonder vooroordelen en zonder genderdiscriminatie jegens mensen. We hebben onze zoete momenten van vrije tijd doorgebracht met het nemen van stappen voor de vrijheid van lijdende mensen wier gezichten we nooit hebben gezien, maar we waren getuige van hun verzet, moed en lijden, en de pijnlijke momenten die een eer in ons leven werden door naar hen te luisteren en door onze reactie op de roep om hulp.

We hebben onze fijne momenten van vrije tijd opgegeven om stappen te ondernemen voor de vrijheid van mensen die lijden en wier gezichten we nooit hebben gezien, maar we zijn getuige geweest van hun verzet, moed en lijden, en van de pijnlijke momenten die, toen we naar hen luisterden en op hun roep om hulp reageerden, een eer in ons leven werden.

Het is altijd het nieuwe element dat een nieuwe waarde creëert en ontwikkelt, en voor ons waren de laatste dagen van december van deze aard. Het was het soort overwinning op het kwaad, de duisternis, de onwetendheid en de stilte. De handtekeningen van 403 invloedrijke internationale figuren maakten het doodvonnis van mevrouw ingenieur Zahra Tabari wereldwijd bekend en werden na een paar minuten online proces aangevochten.

Vrouwen, verzet, vrijheid

Zonder overdrijven hebben we het hele jaar 2025 doorgebracht met de ups en downs van opeenvolgende stormen voor levensreddende projecten. Zonder een moment van aarzeling, zonder een moment van twijfel, omdat we geloven dat er een echte beweging voor gerechtigheid en vrijheid aan het ontstaan is in het landschap van de Iraanse samenleving, en in de woorden van een van de SMV-bestuurders, professor van Winter, ter gelegenheid van haar 98e verjaardag:

Onze geliefde Marietje zette precies 29 jaar geleden, tijdens een tentoonstelling aan de Universiteit Utrecht, haar handtekening onder een petitie voor de mensenrechten in Iran. Vanaf dat moment heeft zij samen met ons een lange weg afgelegd, rijk aan waardevolle herinneringen en gezamenlijke inzet. Vandaag de dag is zij één van de gewaardeerde leden van onze Raad van het bestuur.

Met haar bijzondere inzicht, scherpe verstand en grote zorgvuldigheid tot in de kleinste details is zij iemand op wie wij allemaal trots zijn. In haar historische toespraak sprak zij over het geloof in verandering en vrijheid in Iran. Als specialist in de middeleeuwse geschiedenis en de geschiedenis in het algemeen benadrukte zij haar overtuiging dat er in Iran een renaissance zal plaatsvinden.

Achter dit zeer moeilijke pad gaat een prachtige realiteit schuil, en de authenticiteit van dit pad is waardevol.

De authenticiteit en waarde van al uw steun, die sterker was en is dan de steun van welke regering dan ook, heeft de weg voor ons geëffend. Hoewel we met weinig zijn, kunnen dit doel, dit pad en deze steun niet in materiële termen worden gewaardeerd. Het is de essentie en de geest van het bouwen aan een nieuwe geschiedenis met wilskracht en eer, en met een goed geïnformeerd volk dat elkaar steunt.

In 2025 hebben we ook zeer moeilijke dagen meegemaakt, toen het Iraanse regime in juni 2025 zijn voornemen bekendmaakte om te beginnen met het afslachten van politieke gevangenen in gevangenissen, en de lijst met vele vermiste gevangenen en de hulp van families ook bij ons terechtkwam. Dankzij de onvermoeibare en verantwoordelijke inspanningen van vrijwilligers, families van politieke gevangenen en gevangenen zelf, konden we meer dan duizenden rapporten over deze kritieke omstandigheden aan de internationale gemeenschap verstrekken. Dit project was niet alleen bedoeld om nieuws te verspreiden, maar ook om elke vrije persoon te inspireren om in opstand te komen tegen het onrecht in Iran.

Rapporten die niet alleen zorgen baarden, maar ook aanleiding gaven tot een krachtig standpunt van VN-rapporteurs en de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten.

Daaronder was de historische 72e VN-resolutie in de Algemene Vergadering op 19 december 2025 voor ons het resultaat van bijna twintig jaar ononderbroken inspanningen. In deze resolutie werd voor het eerst verwezen naar het bloedbad van 1988 en werd benadrukt dat de daders van deze misdaden nog steeds straffeloos blijven.

Met de steun van jullie allemaal hebben gevangenen in 60 gevangenissen in heel Iran in de laatste week van het jaar de 100ste dag van de campagne ‘Nee tegen executies’ gehouden, met alle ontberingen van dien.

Deze beweging is doorgegaan en heeft op dinsdagen, de dagen waarop het Iraanse regime brute executies uitvoert, van januari 2025 tot december 2025, met menselijke solidariteit en zelfs hongerstakingen, doorgezet. Wij waren hun stem en hun hartslag gedurende dit jaar, en onze harten

klopten met hun harten en hun lijden mee. Onze vastberadenheid en wilskracht werden sterker, zodat we de situatie konden veranderen met vermenigvuldigde inspanningen en met de hulp van de meest eerbare mensen.

We hebben altijd gehoord dat de kracht van een kaars groter is dan de omvang van de duisternis, en voor ons is dit hoe het jaar 2025 begon en eindigde, een kracht die voortkomt uit het bewustzijn, de keuze en de wil van ieder van jullie, die met verbazingwekkende solidariteit onbereikbare doelen hebben bereikt. Daarom herhalen we oprecht dat we hopen al jullie diepe liefde, vertrouwen en steun waardig te zijn.

Met jullie prachtige bijeenkomst hebben we de kracht om de wereld te mobiliseren tegen onrechtvaardigheid en onderdrukking in Iran – voor gerechtigheid en vrijheid. We kunnen en moeten dat doen.

Raad van Toezicht van SMV

Den Haag – 27 december 2025

BELANGRIJKE
OVERWINNING VOOR
MENSENRECHTEN
IN IRAN
72ste
PRIZE
SMV

Hoofdstuk II.

Hoofdpunten Campagne 2025

Overzicht van campagnes gedurende de twaalf maanden van 1 januari 2025 tot 31 december 2025

Ten eerste: ONDERSTEUNING VAN DE WERELDWIJDE BEWEGING

"NEE TEGEN DE DOODSTRAF" EN HET VOEREN VAN JURIDISCHE CAMPAGNES OM EEN EINDE TE MAKEN AAN DE SYSTEMATISCHE SCHENDING VAN HET RECHT OP LEVEN IN IRAN.

Dit zijn wijdverspreide, internationale campagnes die tot doel hebben de daders van bloedbaden, executies en grove schendingen van de mensenrechten in Iran ter verantwoording te roepen. Deze beweging richt zich vooral op het beëindigen van willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen, summiere processen en doodvonnissen zonder minimale normen voor een eerlijk proces.

Het aantal door het regime openbaar aangekondigde executies is de 2000 gepasseerd, meer dan het dubbele van het aantal in 2024, waarbij 60 vrouwen en 6 minderjarige daders onder de geëxecuteerden waren. Deze schokkende cijfers onthullen de criminele dimensies van het systematische gebruik van de doodstraf door het regime en zijn totale minachting voor de meest fundamentele mensenrechtenbeginselen.

De campagnes roepen op tot interventie en onmiddellijke actie van de VN-onderzoekscommissie om onafhankelijke inspecties uit te voeren in meer dan 62 beruchte gevangenissen in Iran; gevangenissen waar tienduizenden gevangenen onder extreem onmenselijke en erbarmelijke omstandigheden worden vastgehouden. Talrijke bewijzen wijzen op systematische psychologische marteling door middel van voedselvergiftiging. Deze omstandigheden omvatten ernstige vervuiling van de celomgeving en opzettelijke en systematische onthouding van medische zorg; een aanpak die door het Iraanse regime wordt gebruikt als middel om gevangenen geleidelijk en opzettelijk te doden. De dood van Somayeh Rashidi is slechts één gedocumenteerd voorbeeld van dit dodelijke beleid.

Het uiteindelijke doel van deze campagnes is om de internationale gemeenschap effectief bewust te maken van de omvang van deze misdaden en om internationale instellingen te verzoeken onmiddellijk praktische stappen te ondernemen om de zaak van het Iraanse

regime voor te leggen aan de VN-Veiligheidsraad, zodat de daders van misdaden tegen de menselijkheid voor het gerecht worden gebracht.

Ten tweede: INTERNATIONALE CAMPAGNE OM LEVENS TE REDDEN:

HET ORGANISEREN VAN INTERNATIONALE CONGRESSEN, BIJEENKOMSTEN, CONFERENTIES, DEMONSTRATIES, SYMPOSIA EN TENTOONSTELLINGEN, EN BRIEFSCHRIJFACTIES OM DE MISDADEN VAN HET IRAANSE REGIME AAN DE KAAK TE STELLEN.

De afgelopen vier decennia heeft een golf van executies van politieke tegenstanders, etnische minderheden, aanhangers van andere religies, intellectuelen en kunstenaars, milieuactivisten en onafhankelijke kinderrechtenactivisten de Iraanse samenleving overspoeld. Het heersende regime in Iran gebruikt executies als middel om te overleven, angst in te boezemen en zijn macht te consolideren. Dit regime heeft niet alleen het wereldrecord voor executies per hoofd van de bevolking, maar ook het hoogste aantal executies van vrouwen.

Als reactie op deze mensenrechtencrisis hebben we geprobeerd de misdaden van dit regime aan het licht te brengen en wereldwijde aandacht te vragen voor de mensenrechtensituatie in Iran door middel van congressen, bijeenkomsten, conferenties, symposia, internationale tentoonstellingen en briefschrijfacties.

Een van de belangrijkste resultaten is het bereiken van een wereldwijde consensus tegen het repressieve beleid van de Islamitische Republiek. Door de steun te verwerven van academische elites, schrijvers en invloedrijke internationale figuren is de druk op regeringen om effectief beleid tegen dit regime te voeren toegenomen en is hun rol in de verdediging van de mensenrechten prominenter geworden. Deze acties stellen niet alleen het Iraanse regime in het licht als een middeleeuwse bedreiging voor de fundamentele beginselen van de mensenrechten, maar benadrukken ook de wereldwijde noodzaak om vrede en menselijke veiligheid te handhaven.

Ten derde: MEDIACAMPAGNES – SATELLIET

Het Iraanse regime heeft zijn wreedheid en brutaliteit verdubbeld met censuur en filtering, evenals schade, vernieling en verstoring van satellietprogramma's, om te voorkomen dat de stem van de vrije wereld de bevolking bereikt. Dit leidde ook tot een landelijke internetstoring tijdens de 12-daagse oorlog. Het Iraanse regime nam in juni wraak op politieke gevangenen door hen water, voedsel en medicijnen te onthouden. En de poging van het regime om in september alle gevangenissen uit te moorden maakte

onze focus op het ondersteunen van de stemmen van de mensen en hun bezorgde families, het voorkomen van het bloedbad en wereldwijde mobilisatie nog noodzakelijker.

Door de mediacampagne te steunen konden we de stemmen laten horen van de families van politieke gevangenen die zich voor de gevangenissen hadden verzameld om hun geliefden te redden, en konden we ook de stem van de 100e week van solidariteit met de "Nee tegen de doodstraf"-beweging in 70 executies wereldwijd laten horen.

Ten vierde: MILIEUBESCHERMING EN DUURZAAM ECOSYSTEEM IN IRAN: ONDERDEEL VAN DE CYCLUS VAN DUURZAAMHEID VAN HET LEVEN OP AARDE

In 2025 werd de bevolking van Iran geconfronteerd met een zeer gevaarlijke milieucrisis: een watertekort en wijdverspreide droogte die het leven van miljoenen mensen ernstig bedreigden en een groot deel van de natuurlijke cyclus van het Iraanse plateau verstoorden. De omvang van de verwoesting kan niet worden genegeerd. De vernietiging van wetlands, het leeglopen van grondwaterlagen, de afname van de wildpopulaties en de daaruit voortvloeiende ineenstorting van de symfonie van de natuur zijn tekenen van de vernietigende effecten en misdaden van het regime tegen het milieu in Iran. Dit jaar hebben we geprobeerd de omvang van deze ramp aan het licht te brengen en de aandacht van internationale instellingen erop te vestigen. De aarde en de natuur zijn niet het eigendom van slechts één generatie; het voortbestaan ervan is een gedeelde verantwoordelijkheid die we allemaal dragen. Elke actie om het milieu te beschermen is een stap in de richting van het behoud van het leven op aarde en garandeert een duurzame toekomst voor toekomstige generaties.

Ten Vijfde: DE TERUGKEER VAN HOOP; EEN VISIE OP VERANDERING

Wereldwijde mensenrechtencampagnes om levens te redden hebben een golf van solidariteit en positieve reacties teweeggebracht onder internationale gemeenschappen en gerenommeerde mensenrechtenorganisaties. Deze inspanningen hebben niet alleen de stemmen van slachtoffers aan de wereld laten horen, maar zijn ook gepaard gegaan met tastbare resultaten op het internationale toneel, van het uitbrengen van officiële verklaringen en resoluties tot het nemen van belangrijke beslissingen in mensenrechtenorganisaties die onderdrukking aanvechten en gerechtigheid en mensenrechten ondersteunen.

Het voortdurende en gecoördineerde nastreven van deze acties heeft de structuur van de dictatuur die Iran op mondiaal niveau regeert, in twijfel getrokken en de internationale druk op dit regime tot een ongekend niveau opgevoerd. Als reactie hierop heeft het Iraanse regime geprobeerd de wereldopinie af te leiden van het bloedbad en het diepe leed en de onderdrukking van het volk door executies aan te wakkeren en crises in de

regio te exporteren; een mislukte poging om de systematische schendingen van de mensenrechten te verbergen.

Vandaag de dag is het duidelijker dan ooit dat het herstel van de mensenrechten in Iran en de terugkeer van vrede, stabiliteit en vreedzame coëxistentie alleen kunnen worden bereikt door de focus en daadkrachtige actie van de internationale gemeenschap tegen het Iraanse regime. Een regime dat vanwege zijn reputatie van onderdrukking, geweld en minachting voor menselijke waarden geen plaats heeft in de internationale gemeenschap en geconfronteerd moet worden met isolatie, verantwoordingsplicht en internationale strafmaatregelen. De hoop op verandering leeft, en deze hoop zal dichterbij komen door voortdurende wereldwijde solidariteit en steun aan het Iraanse volk.

Voetnoot:

André Chassigne – medevoorzitter van de Democratische en Republikeinse Fractie in de Franse Nationale Assemblee tot maart 2025
Erevoorzitter van de Parlementaire Commissie voor een Democratisch Iran:
U hebt een muur tegen het vergeten opgetrokken, en die staat in mijn bibliotheek. Als ik opkijk, staar ik er met diepe gevoelens naar; dat boek is een lijst van tienduizenden moedige mensen die in de afgelopen vier decennia door het regime in Teheran zijn geëxecuteerd.

Ik moest denken aan het lied ‘De bloem van Parijs’, uit de tijd van het Franse verzet tijdens de fascistische bezetting, een gedicht dat schoolkinderen zingen, misschien met een kleine aanpassing. Ik wil graag een paar verzen ervan aan u opdragen.

.....
Onze plaatselijke kruidenier bewaarde het op zijn toonbank
De belastinginspecteur bewaarde het in zijn la
Wat een prachtige bloem, onze bloem van hoop
De apotheker streelde haar in een glazen kast
Want zij was ons ideaal
De boer zag haar bloeien in zijn velden
De oude priester prees haar in een witte hemel
De bloem van hoop, de bloem van vreugde voor

allen die vochten voor onze vrijheid

Bij het aanbreken van de dageraad, voor hun ogen, zagen zij deze stralende bloem

De bloem van Iran met haar drie kleuren en de leeuw en de zon.

…..

Ik draag dit lied aan jullie op, met een paar kleine aanpassingen. Ik wil jullie zeggen dat ik niet weet of het een roos, een lelie of een jasmijn is? Maar ik weet dat deze drie samen een prachtig symbool voor vrijheid in Iran oproepen.

Free Iran Convention 30 mei

Ze wordt niet gehoord
haanden wordt Zahra Shabaz Tabari het
haar verdediging en een eerlijk proces
en. Haar enige misdaad: Ze leeft daar,
rechtvaardigheid wordt bestraft.
#ZahraShahbazTabari

Hoofdstuk III.

Belangrijke resoluties tegen mensenrechtenschendingen in Iran Internationale successen

Internationale resultaten

"De boog van het morele universum is lang, maar hij buigt naar gerechtigheid toe."

- Martin Luther King Jr.

Onze successen in 2025 zijn bereikt door effectief gebruik te maken van internationale juridische mechanismen. Enerzijds zijn deze mechanismen krachtig en normatief van aard; wanneer effectieve resoluties worden aangenomen, worden deze omgezet in bindende wet- en regelgeving. Anderzijds vervullen ze een belangrijke informatieve en bewustmakende functie, waardoor ze aanzienlijk bijdragen aan het bevorderen van het publieke en internationale begrip.
Door onze dagelijkse monitoring van mensenrechtenschendingen in Iran en als reactie op de geïnstitutionaliseerde onderdrukking door het regime, zijn we gedwongen om daadkrachtig op te treden. Dit hield in dat we deze misstanden aan het licht brachten en gebruik maakten van de wetenschappelijke, juridische en gerechtelijke verworvenheden van de moderne wereld om een systeem te bestrijden dat geworteld is in onderdrukking en dood. Tot op heden is deze aanpak het meest effectieve middel gebleken om de aandacht en bezorgdheid van de internationale gemeenschap te trekken en deze te mobiliseren tegen de dictatuur in Iran.
In de volgende fase zullen we ons inzetten om de cultuur van straffeloosheid aan te vechten, waardoor daders van oorlogsmisdaden, bloedbaden en systematische onderdrukking zich aan hun verantwoordelijkheid kunnen onttrekken. We zullen deze misdaden blijven documenteren en voor internationale gerechtelijke en juridische instellingen brengen. Deze op belangenbehartiging gebaseerde strategie speelt een doorslaggevende rol bij het doorbreken van de geweldsspiraal en het waarborgen van juridische bescherming voor slachtoffers. Uiteindelijk moeten degenen die verantwoordelijk zijn voor misdaden tegen de menselijkheid ter verantwoording worden geroepen en mogen zij niet aan de gevolgen van hun daden ontsnappen.

Eind 2024 noteerde het regime in Teheran een van de grootste stijgingen in geweld en het gebruik van de doodstraf, met een openbaar bekendgemaakt maar onvoldoende gecontroleerd aantal van 1.001 executies. Eind 2025 was de situatie verder verslechterd, met een openbaar bekendgemaakt en eveneens niet geverifieerd aantal doodvonnissen dat ongeveer het dubbele bedroeg van dat van het voorgaande jaar.

Deze stijging omvat de executie van personen die hebben deelgenomen aan politieke protesten, wat een verontrustende escalatie weerspiegelt in het gebruik van de doodstraf als onderdrukkingsmiddel. Deze executies werden uitgevoerd via fundamenteel oneerlijke gerechtelijke procedures, die gekenmerkt werden door het ontbreken van een eerlijk proces, beperkte toegang tot juridische bijstand en versnelde, ondoorzichtige processen. Daarnaast waren er gedocumenteerde gevallen van executie van minderjarigen, wat een duidelijke schending vormt van de internationale mensenrechtennormen en verdragen waaraan Iran gebonden is.
De onderdrukking in Iran reikt veel verder dan het gebruik van de doodstraf. Er vinden nog steeds massale arrestaties plaats van activisten, journalisten en mensenrechtenverdedigers, naast het wijdverbreide gebruik van foltering en systematische druk op etnische en religieuze minderheden. Talrijke politieke gevangenen en mensenrechtenverdedigers zijn het slachtoffer geworden van bedreigingen, foltering en zware of vernederende straffen, wat de voortdurende en wijdverbreide aard van de mensenrechtenschendingen in het land onderstreept.
Ons werk heeft een tastbare impact gehad op de dagelijkse briefings van mensenrechteninstellingen, de betrokkenheid van speciale rapporteurs van de VN en de aanneming van positieve, beslissende en historische resoluties. Deze resultaten betekenen concrete vooruitgang op het gebied van gerechtigheid en verantwoordingsplicht, waardoor het lijden en de martelingen van honderdduizenden mensen in Iran worden overstegen en een dynamisch pad naar gerechtigheid wordt bevorderd.
Een van de belangrijkste mechanismen van de Verenigde Naties voor het onderzoeken van de mensenrechtensituatie in Iran is het mandaat van de speciale rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran. In dit verband zijn de rapporten van mevrouw Mai Sato, in haar hoedanigheid van speciale rapporteur, bijzonder belangrijk en invloedrijk geweest. Haar werk, dat sterk gericht is op het gebruik van de doodstraf, politieke onderdrukking en schendingen van fundamentele vrijheden, heeft een beslissende rol gespeeld in het bevorderen van de wereldwijde beweging voor gerechtigheid.
In haar meest recente verslag aan de VN-Mensenrechtenraad benadrukte mevrouw Sato dat de doodstraf in Iran in toenemende mate wordt gebruikt als een middel om protesten te onderdrukken en critici het zwijgen op te leggen. Zij riep de internationale gemeenschap op om dringend en voortdurend aandacht te schenken aan deze alarmerende trend.

Onderzoeksmechanismen en waarheidscommissies

Onafhankelijke VN-waarheidscommissies en -mechanismen (FFMI's) hebben ook de mensenrechtensituatie in Iran onderzocht. In de rapporten zijn gevallen van foltering, oneerlijke processen en het gebruik van de doodstraf voor politieke onderdrukking gedocumenteerd, en zijn de lidstaten opgeroepen om de druk op Iran op te voeren.

Resoluties van het Europees Parlement en reacties

Het Europees Parlement heeft ook een actieve rol gespeeld bij het veroordelen van het wijdverbreide gebruik van de doodstraf en onderdrukking in Iran. In 2025 werden verschillende resoluties aangenomen waarin de mensenrechtensituatie in Iran krachtig werd veroordeeld. In deze resoluties werd opgeroepen tot stopzetting van de doodstraf tegen demonstranten, dissidenten, mensenrechtenactivisten en religieuze en etnische minderheden in Iran. Ook werd opgeroepen tot het uitoefenen van druk op de religieuze dictatuur in Iran.
Verklaringen, wijdverbreide petities en menselijke kettingcampagnes door Nobelprijswinnaars, wetgevers, onderzoekers, atleten en kunstenaars.

Deze grote en internationale campagnes, die zich richten op de gemeenschappelijke bezorgdheid over het onmenselijke gebruik van de doodstraf en staatsrepressie in Iran, zijn zowel krachtig als bewustmakend en monden uiteindelijk uit in concrete en praktische actie.
De betrokkenheid en prestaties van de internationale gemeenschap bij het aanpakken van executies en onderdrukking in Iran – door middel van informatieverspreiding, aanhoudende internationale druk en het gebruik van mensenrechtenmechanismen van de Verenigde Naties, het Europees Parlement en verklaringen van wereldwijde activisten – hebben een doorslaggevende rol gespeeld bij het vormen van het wereldwijde publieke bewustzijn.

Deze inspanningen hebben:

- De kwestie van executies en wijdverbreide mensenrechtenschendingen in Iran tot een prioriteit gemaakt binnen internationale fora;
- Regeringen ertoe aangezet om de acties van de heersende religieuze dictatuur in Iran te veroordelen door middel van formele resoluties en officiële standpunten;
- De stem van slachtoffers en hun families versterkt in internationale media en mensenrechtenkringen, wat heeft geleid tot wereldwijde campagnes, gerichte sancties en verhoogde diplomatieke druk.

Bovendien hebben aanhoudende internationale media-aandacht en verhoogde wereldwijde aandacht voor de mensenrechtensituatie in Iran regeringen en mensenrechtenorganisaties ertoe aangezet om proactiever op te treden om verdere escalatie van schendingen te voorkomen.

Voetnoot

De geschiedenis van deze beweging strekt zich uit van haar vroegste begin tot haar huidige rol als een sterke en gevestigde kracht. In 1981, na het begin van grootschalige executies in Iran, vertaalden Iraanse studenten honderden exemplaren van rapporten over de mensenrechtenschendingen van het regime in meerdere talen en verspreidden deze. Voor het eerst bevatten deze rapporten foto's van 15-jarige jongens en meisjes die zonder proces waren geëxecuteerd tijdens de burgerdemonstraties van juni 1981. Dit materiaal werd verspreid onder leden en waarnemers van het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties, evenals onder de pers in New York en Genève.
Naarmate de omvang van de onderdrukking en massamoorden in Iran toenam, werden aanvullende en meer uitgebreide rapporten ingediend bij de Mensenrechtencommissie van de Verenigde Naties, de Subcommissie voor de Rechten van de Mens, de Commissie tegen Discriminatie en relevante werkgroepen en onderzoeksmechanismen van de Verenigde Naties. In 1985 was de beweging erin geslaagd een boek te publiceren met de namen en foto's van tienduizenden onschuldige personen die na processen van minder dan een minuut ter dood waren veroordeeld, waardoor deze documentatie toegankelijk werd voor de internationale gemeenschap.
Vanaf dat moment werd het centrale belang van informatieverspreiding en voortdurende betrokkenheid bij internationale instellingen stevig verankerd als een kernprincipe van de strategie van de beweging.

» Belangrijke overwinning voor mensenrechten in Iran «

72ste Resolutie van de VN-Veiligheidsraad over Mensenrechtenschendingen in Iran

Een keerpunt

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties nam op 18 december 2025 haar baanbrekende 72ste resolutie over mensenrechten in Iran aan, waarbij de grove en systematische schendingen van mensenrechten door Iran werden veroordeeld met 78 stemmen voor en 27 tegen. Deze resolutie vormt een historisch mijlpaal als de eerste die expliciet verwijst naar het bloedbad van 1988 en de voortdurende straffeloosheid van de daders, en belicht een patroon van misstanden dat aanhoudt ondanks herhaalde internationale beleidsinterventies.

De resolutie, aangenomen te midden van wereldwijde aandacht, vestigt de aandacht op de golf van executies in Iran: meer dan 2.000 in 2025 alleen, meer dan het dubbele van de 1.023 in 2024 — waaronder 60 vrouwen en 6 minderjarigen, vaak via gedwongen bekentenissen zonder eerlijke processen.

Historische context van VN-toezicht op Iran

Sinds het einde van de jaren tachtig heeft de Algemene Vergadering van de VN resoluties uitgevaardigd over de situatie m.b.t. de mensenrechten in Iran, waarbij deze 72ste resolutie een climax vormt van decennia van veroordeling te midden van vastgelopen beleidsinspanningen. Gebaseerd op teksten zoals A/RES/78/220, verhoogt zij de eisen voor verantwoording over het bloedbad van 1988, waarbij duizenden politieke gevangenen buitengerechtelijk werden geëxecuteerd. Statistieken laten een toenemende tol zien: 582 executies in 2022, 867 in 2023, 1.023 in 2024 en meer dan 2.000 in 2025, waaronder minstens 42 demonstranten na 2022 en 38 politieke gevangenen die dit jaar de doodstraf opgelegd kregen.

Deze patronen, uitgebreid gedocumenteerd, tonen aan dat het regime afhankelijk is van de doodstraf om tegenstand te onderdrukken, met een onevenredige impact op etnische minderheden, vrouwen en demonstranten, in strijd met geratificeerde internationale verdragen.

De resolutie integreert inzichten van het maatschappelijk middenveld, zoals gezamenlijke oproepen om het mandaat van de VN-Speciale Rapporteur te verlengen ondanks Irans weigering tot samenwerking, en schetst het falen van beleid, waardoor foltering, amputaties, willekeurige detenties, gedwongen verdwijningen, ontzegging van medische zorg en gendergerelateerd geweld in stand gehouden worden.

Door te verwijzen naar de protesten van 2022 na de dood van Mahsa Amini, behandelt de resolutie ook transnationale repressie van tegenstanders in het buitenland en de onderdrukking van vrije meningsuiting, waarbij wordt benadrukt hoe beleidslacunes op het gebied van mensenrechten systematische discriminatie tegen vrouwen, meisjes, Koerden, Beloetsji en Ahwazi-Arabieren mogelijk maken.

Belangrijkste schendingen belicht in de resolutie

De 72ste resolutie over mensenrechten in Iran inventariseert misstanden die centraal staan in de mensenrechtencrisis van Iran: foltering via gedwongen bekentenissen, verdachte sterfgevallen in hechtenis, geseling, blindmaking en doodstraffen tegen tegenstanders zonder eerlijk proces. Meer dan 2.000 ophangingen in 2025 dienen als instrumenten van politieke repressie, waarbij de executies van minderjarigen in strijd zijn met het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en disproportionele straffen kwetsbare groepen treffen. Repressiepatronen omvatten het ontzeggen van eerlijke processen en medische toegang voor minstens 38 politieke gevangenen in de dodencel, naast gewelddadige handhaving van verplichte bedekkingen (met kleding) en culturele onderdrukking van minderheden.
Gebaseerd op precedenten van de VN-Mensenrechtenraad zoals A/HRC/RES/58/21, eist de tekst een einde aan minder ernstige executies, vrijlating van gevangenen, onderzoek naar de gruweldaden van 1988 en samenwerking met monitoringsmechanismen, waarbij deze worden gepositioneerd als essentiële beleidswijzigingen om straffeloosheid te beperken. Deze uitgebreide benadering weerspiegelt bredere mensenrechtenrapportage en benadrukt hoe dergelijke schendingen interne onrust en internationale isolatie aanwakkeren.

Geopolitieke implicaties en beleidsuitdagingen

Te midden van onrust in het Midden-Oosten onthult de 72ste resolutie over mensenrechten in Iran de verzwakte regionale positie van Iran, waarbij interne repressie via meer dan 2.000 executies economische spanningen door sancties en de weigering tot samenwerking met VN-rapporteurs verergert.
De resolutie bevestigt voortdurende misdaden tegen de menselijkheid en dringt aan op verwijzing naar de VN-Veiligheidsraad voor gerechtigheid, zoals benadrukt in reacties die het Iraanse verzet na 37 jaar straffeloosheid erkennen. Ondersteunende stemmen van de EU, de VS en Canada contrasteren met onthoudingen van China en Rusland, wat de geopolitieke verdeeldheid in de handhaving van mensenrechtenbeleid benadrukt.
De eisen van de tekst, het beëindigen van repressie, verantwoording voor de moorden van 1988 en vrijlating van gevangenen stemmen overeen met druk vanuit het maatschappelijk middenveld voor verlenging van het mandaat van de Speciale Rapporteur en samenwerking, wat aangeeft dat veroordeling moet evolueren naar robuuste beleidsmaatregelen zoals tribunalen of verboden.

Vooruitzichten: Versterking van mensenrechtenbeleid

Handhaving bepaalt de impact van de 72ste resolutie over mensenrechten in Iran, en dringt aan op VN-toezicht ondanks Irans verzet tegen eerdere mandaten, met statistieken zoals 60 vrouwen en 6 minderjarige executies in 2025 die een dringende beëindiging van het huidige beleid vereisen.

De resolutie onderstreept de noodzaak van concrete stappen voorbij stemmingen, inclusief sancties en vervolgingen. Het integreren van deze maatregelen in mondiale strategieën, samen met steun aan dissidenten, kan repressiecycli doorbreken.

Het maatschappelijk middenveld verwelkomde de stemming die het Iraanse verzet valideert en oproept tot wereldwijde solidariteit en drong aan op verlenging van het mandaat van de Speciale Rapporteur van de VN te midden van niet-samenwerking, waarmee werd benadrukt dat mensenrechtenbeleid gerechtigheid boven retoriek moet stellen. Voor Iran signaleert de resolutie een einde aan straffeloosheid, waardoor naleving wordt afgedwongen of escalatie van gevolgen zoals bevriezing van activa wordt opgelegd, terwijl het internationale vastberadenheid stimuleert om het langdurige falen van het beleid om te zetten in verantwoording.

> ***"De resolutie bevestigt voortdurende misdaden tegen de menselijkheid en dringt aan op verwijzing naar de VN-Veiligheidsraad voor gerechtigheid"***

> ***"de stemming die het Iraanse verzet valideert en oproept tot wereldwijde solidariteit."***

> ***"Het eisen van vrijlating van gevangenen, samenwerking met VN-mechanismen en verantwoording voor schendingen zoals de executies van 1988,"***

VN-deskundigen dringen er bij Iran op aan om de executie van een 67-jarige Iraanse vrouw tegen te houden

GENÈVE – Iran moet onmiddellijk de executie van Zahra Shahbaz Tabari, een 67-jarige elektrotechnisch ingenieur die vastzit in de Lakan-gevangenis in Rasht, stopzetten, aldus VN-deskundigen* vandaag.

“De zaak van mevrouw Tabari laat een patroon zien van ernstige schendingen van het internationaal recht inzake mensenrechten met betrekking tot garanties voor een eerlijk proces en het ongepaste gebruik van de doodstraf voor brede en slecht gedefinieerde nationale veiligheidsdelicten”, aldus de deskundigen.

Tabari werd op 25 oktober 2025 door de Revolutionaire Rechtbank van Rasht ter dood veroordeeld wegens baghi (gewapende opstand tegen de grondslagen van de Islamitische Republiek Iran) op basis van twee bewijsstukken:

een stuk stof met de slogan ‘Vrouw, Verzet, Vrijheid’, een populaire slogan uit de protesten van 2022, en een niet-gepubliceerd audiobericht. De autoriteiten beweerden dat ze van plan was het stuk stof als openbare banner te gebruiken om de staat uit te dagen. Tabari werd tijdens een inval in haar huis zonder gerechtelijk bevel gearresteerd. Ze werd een maand lang ondervraagd terwijl ze in eenzame opsluiting zat ... Het proces, dat via videoconferentie werd gevoerd, duurde minder dan 10 minuten.

De deskundigen zeiden dat Tabari geen toegang had gekregen tot een advocaat van haar keuze en werd vertegenwoordigd door een door de rechtbank aangewezen advocaat. Het doodvonnis werd onmiddellijk na de korte zitting uitgesproken.

“De ernstige procedurele schendingen in deze zaak, waaronder de onwettige vrijheidsberoving, het ontzeggen van effectieve juridische vertegenwoordiging, het buitengewoon korte proces, het gebrek aan voldoende tijd om een verdediging voor te bereiden en het gebruik van bewijs dat onvoldoende lijkt om een aanklacht wegens baghi te ondersteunen, maken elke veroordeling onzeker”, aldus de deskundigen.

Het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat in 1975 door Iran is geratificeerd, beperkt de doodstraf tot “de ernstigste misdrijven”, wat wordt geïnterpreteerd als opzettelijke moord.

“Deze zaak betreft geen opzettelijke moord en bevat talrijke procedurele schendingen. Tabari onder deze omstandigheden executeren zou neerkomen op een willekeurige executie”, waarschuwden de deskundigen. “Het criminaliseren van het activisme van vrouwen voor gendergelijkheid en het behandelen van dergelijke uitingen als bewijs van gewapende rebellie vormt een ernstige vorm van genderdiscriminatie”, voegden zij eraan toe.

“Het debat rond de doodstraf is geëvolueerd naar de vraag of de doodstraf op zich een schending van het internationaal recht inzake de mensenrechten vormt. Maar de manier waarop de Iraanse rechterlijke macht mensen ter dood veroordeelt, staat ver af van een dergelijk juridisch discours”, aldus de deskundigen.

“Wat we hier zien, is een bespotting van het recht dat ver achterblijft bij de meest elementaire internationale normen.”

“Wanneer een staat zijn bevoegdheid uitoefent om iemand het leven te benemen, moet hij voldoen aan de bijbehorende verplichtingen om de waarborgen voor een eerlijk proces strikt na te leven, volledige transparantie te waarborgen en de toepassing te beperken tot gevallen van opzettelijke moord”, aldus de deskundigen.

De zaak van Tabari is een van de minstens 52 gevallen van personen die momenteel de doodstraf boven het hoofd hangt voor breed geïnterpreteerde misdrijven tegen de nationale veiligheid, waaronder baghi, moharebeh (oorlog voeren tegen God), corruptie op aarde en spionage.

Ook andere vrouwelijke politieke gevangenen zijn ter dood veroordeeld voor baghi. Sommige van deze doodvonnissen zijn vernietigd, maar de Iraanse activist Pakhshan Azizi hangt momenteel de doodstraf boven het hoofd voor baghi.

“Het systematische gebruik door Iran van de doodstraf voor vaag omschreven misdrijven tegen de nationale veiligheid vormt een ernstige schending van zijn internationale wettelijke verplichtingen”, aldus de deskundigen.

De deskundigen staan in contact met de Iraanse autoriteiten en vragen om onmiddellijke interventie om deze willekeurige executie te voorkomen.

* De deskundigen:

- Mai Sato, Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran (Speciaal rapporteur voor de mensenrechtensituatie in de Islamitische Republiek Iran).
- Claudia Flores (voorzitter), Ivana Krstić (vicevoorzitter), Dorothy Estrada Tanck, Haina Lu, and Laura Nyirinkindi, Working group on discrimination against women and girls (Werkgroep inzake discriminatie van vrouwen en meisjes).
- Reem Alsalem, Special Rapporteur on violence against women and girls, its causes and consequences
  (Speciaal rapporteur voor geweld tegen vrouwen en meisjes, de oorzaken en gevolgen daarvan).
- Morris Tidball-Binz, Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions (Speciaal rapporteur voor buitengerechtelijke, standrechtelijke of willekeurige executies).

(Op de aangegeven webpagina’s zelf kan via de optie “More+” rechtsboven de officiële Nederlandse vertaling geselecteerd worden, zoek op Dutch (Nederlands) in de alfabetische lijst van talen.)

Speciale rapporteurs/onafhankelijke deskundigen/werkgroepen zijn onafhankelijke mensenrechtenexperts die zijn benoemd door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties. Samen worden deze experts aangeduid als **Special Procedures**, de speciale procedures van de Mensenrechtenraad. Deskundigen van de speciale procedures werken op vrijwillige basis; zij zijn geen VN-personeel en ontvangen geen salaris voor hun werk. Hoewel het VN-mensenrechtenbureau fungeert als secretariaat voor de speciale procedures, treden de deskundigen op in hun individuele hoedanigheid en zijn zij onafhankelijk van enige regering of organisatie, met inbegrip van het OHCHR en de VN. Alle gepresenteerde standpunten of meningen zijn uitsluitend die van de auteur en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs die van de VN of het OHCHR.

Landspecifieke observaties en aanbevelingen van de VN-mensenrechtenmechanismen, waaronder de speciale procedures, de verdragsorganen en de universele periodieke doorlichting, zijn te vinden op de Universal Human Rights Index https://uhri.ohchr.org/en/

VN-mensenrechten, landenpagina – **Iran**
Voor vragen en verzoeken van de media kunt u contact opnemen met: **hrc-sr-iran@un.org**
Voor mediavragen over andere onafhankelijke VN-deskundigen kunt u contact opnemen met Maya Derouaz (**maya.derouaz@un.org**) of Dharisha Indraguptha (**dharisha.indraguptha@un.org**).
Volg het nieuws over de onafhankelijke mensenrechtendeskundigen van de VN op X: **@UN_SPExperts**

Het Pad effenen naar Gerechtigheid voor Iran

VN stemt voor erkenning van het bloedbad van 1988 onder politieke gevangenen in Iran: oproep tot dringende actie om straffeloosheid te beëindigen

19 november 2025

SMV verwelkomt de historische stemming in de Derde Commissie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over de aanneming van resolutie A/C.3/80/L.30, waarin voor het eerst het bloedbad van 1988 op duizenden politieke gevangenen in Iran wordt erkend. Deze stap had reeds lang eerder moeten worden gezet. VN-lidstaten dienen nu dringend maatregelen te nemen om een einde te maken aan de straffeloosheid in Iran.

Paragraaf 29 van de resolutie stelt:

“29. Spreekt ernstige bezorgdheid uit over het gebrek aan verantwoording van de regering van de Islamitische Republiek Iran met betrekking tot langdurige mensenrechtenschendingen waarbij de Iraanse rechterlijke macht en veiligheidsdiensten betrokken zijn, waaronder aanhoudende gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies en de vernietiging van bewijsmateriaal en massagraven, waarbij het ontbreken van verantwoordingsmechanismen de mogelijkheid schept dat schendingen zich herhalen en voortduren, evenals de voortdurende systemische straffeloosheid voor mensenrechtenschendingen, en spreekt zijn bezorgdheid uit over berichten van aanzet tot discriminatie, vijandigheid en geweld in aan de staat gelieerde Perzische en Arabische media, die de in 1988 gerapporteerde standrechtelijke en willekeurige executies weerspiegelen;”

Sinds 2007 voert SMV onvermoeibaar campagne voor internationale erkenning van deze gruweldaden en voor de verantwoording van de daders. In 2024 concludeerde de Speciaal Rapporteur van de VN voor Iran na een zesjarig onderzoek dat de buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen van 1988 voortduren als misdrijven tegen de menselijkheid en genocide.

Deze erkenning komt op een kritiek moment. Op 7 juli 2025 riep Fars News, gelieerd aan de Iraanse Revolutionaire Garde, openlijk op tot herhaling van de executies van 1988. Op 27 juli 2025 werden de politieke gevangenen Mehdi Hassani en Behrouz Ehsani geëxecuteerd, uitsluitend vanwege hun vermeende banden met de belangrijkste Iraanse verzetsbeweging. Daarnaast zijn in de afgelopen maanden ten minste zeventien andere politieke gevangenen ter dood veroordeeld wegens vermeende banden met het verzet.

SMV roept alle VN-lidstaten op om de resolutie te steunen wanneer deze in december in de plenaire vergadering van de Algemene Vergadering wordt behandeld, en om onverwijld strafrechtelijke onderzoeken te openen tegen Iraanse functionarissen die betrokken zijn bij de misdrijven van 1988 en de huidige golf van executies in Iran, met name gericht tegen politieke dissidenten.

Achtergrond van het bloedbad van 1988

In 1988 heeft de Iraanse regering naar schatting 30.000 politieke en ideologische gevangenen geëxecuteerd. Deze buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen vonden plaats op basis van een fatwa van de toenmalige Opperste Leider, ayatollah Ruhollah Khomeini, die gericht was tegen de belangrijkste Iraanse verzetsbeweging. In het hele land werden driekoppige commissies, bekend als de zogenoemde “Doodscommissies”, opgericht, die politieke gevangenen die weigerden afstand te doen van hun overtuigingen ter dood veroordeelden. Leden van andere linkse groeperingen werden eveneens geëxecuteerd tijdens een daaropvolgende tweede golf. De slachtoffers werden begraven in geheime massagraven. De daders genieten tot op heden volledige straffeloosheid.

Veroordeling van de executiegolf en schendingen van de mensenrechten in Iran tijdens de zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties

Zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties
Tijdens de zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, die plaatsvond op donderdag 30 oktober 2025, uitten de vertegenwoordigers van een aantal landen hun diepe bezorgdheid over de aanhoudende schendingen van de mensenrechten in Iran onder het bewind van de ayatollahs en over het ongekende aantal executies.

Vertegenwoordiger van de Europese Unie:
"De Europese Unie is diep bezorgd over de alarmerende cijfers van executies in Iran, die gemiddeld drie tot vier executies per dag bedragen. Het Iraanse regime heeft met meer dan duizend executies van begin 2025 tot september een nieuw record gevestigd."

"Wij zijn bezorgd over schendingen van de mensenrechten en de voortdurende vervolging van tegenstanders, mensenrechtenverdedigers, journalisten en advocaten in Iran. Beperkingen op vrijheid van vergadering, meningsuiting en gedachtegoed zijn onaanvaardbaar. De Europese Unie roept op tot de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle personen die willekeurig in Iran zijn vastgehouden, inclusief EU-burgers die gevangen zitten in Iran."

Vertegenwoordiger van Nederland:
"Wij zijn diep bezorgd over de toename van het aantal executies in Iran, dat hoger ligt dan de cijfers van vorig jaar, en wij veroordelen dit. Nederland is ernstig bezorgd over de voortdurende en wijdverbreide schendingen van de mensenrechten in Iran. Wij veroordelen sterk de systematische onderdrukking van vrouwen en meisjes, mensenrechtenverdedigers, leden van etnische en religieuze minderheden, evenals de willekeurige detenties en grensoverschrijdende repressie door dit regime."

Vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk:
"Verslagen van de speciale rapporteur en de onderzoekscommissie wijzen op voortdurende schendingen van de mensenrechten in Iran. De Algemene Vergadering heeft herhaaldelijk het afschuwelijke gebruik van de doodstraf door het Iraanse regime besproken, dat een uitzonderlijk niveau heeft bereikt. Wij zien wijdverspreide en blijvende schendingen van het recht op leven."

Vertegenwoordiger van Noorwegen:
"Noorwegen is diep bezorgd over de verslechtering van de mensenrechtensituatie in Iran, met name voor vrouwen. Wij maken ons ook zorgen over het aanzienlijk toegenomen gebruik van de doodstraf in Iran. De rechten van gevangenen en arrestanten moeten worden gewaarborgd en zij moeten toegang hebben tot advocaten en adequate medische zorg."

Vertegenwoordiger van Ierland:
"Ierland blijft diep bezorgd over het wijdverbreide en toenemende gebruik van de doodstraf in Iran, inclusief gevallen waarbij de personen minderjarig waren ten tijde van het vermeende misdrijf. Wij roepen op tot onmiddellijke stopzetting van de executies in Iran."

Vertegenwoordiger van Frankrijk:
"De doodstraf en de uitvoering ervan in Iran hebben alarmerende niveaus bereikt. Het Iraanse regime heeft met meer dan 1000 executies in 2025 een nieuw record gevestigd. Willekeurige detenties en schendingen van het recht op een eerlijk proces moeten stoppen. Frankrijk roept opnieuw op tot de vrijlating van alle Europese staatsburgers die willekeurig in Iran zijn vastgehouden. Het Iraanse regime moet een einde maken aan zijn beleid van staatsgijzeling."

Vertegenwoordiger van Canada:
"Canada is geschokt door de wijdverbreide schendingen van de mensenrechten in Iran, met name door de toename van het aantal executies. De flagrante minachting van het Iraanse regime voor mensenlevens vereist onmiddellijke actie. De internationale gemeenschap moet gezamenlijk verantwoording eisen van het regime en een einde maken aan straffeloosheid. Wij maken ons grote zorgen dat de doodstraf in Iran wordt gebruikt als instrument om protesten te intimideren en te onderdrukken."

Vertegenwoordiger van Zwitserland:
"Zwitserland is diep bezorgd over de aanzienlijke toename van het aantal executies in Iran. Bovendien veroordelen wij de toestand in Iraanse gevangenissen, waar meldingen van marteling en mishandeling zijn."

Vertegenwoordiger van Australië:
"Wij zijn bezorgd over de aanzienlijke verslechtering van de mensenrechtensituatie in Iran en het wijdverbreide gebruik van de doodstraf door het regime. Het voortdurende gebruik van de doodstraf, vooral tegen demonstranten, politieke tegenstanders en vrouwen, wordt sterk veroordeeld."

Vertegenwoordiger van Duitsland:
"Wij zijn diep bezorgd over de aanzienlijke toename van het aantal vonnissen en uitvoeringen van de doodstraf en het gebrek aan transparantie daaromtrent. Het rapport van de onderzoekscommissie over de mensenrechtensituatie na de protesten van september 2022 schetst een zeer verontrustend beeld van systematische repressie, schending van kinderrechten en het gebruik van de doodstraf ter intimidatie en onderdrukking."

Rapport van Mai Sato aan de Verenigde Naties: Executies in Iran als instrument van controle en angst

"De executiegolf in Iran is een teken van ernstige schending van het recht op leven"

Mai Sato, speciaal rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechten in Iran, waarschuwde in haar meest recente rapport aan Comité III van de Algemene Vergadering van de VN (30 oktober 2025) voor de "ongekende toename van executies" en de "systematische schending van de rechten van politieke gevangenen" in Iran.
In haar toespraak, die brede weerklank vond in de Algemene Vergadering, beschreef zij de massale uitspraak en uitvoering van de doodstraf als "een opzettelijk beleid van angst en wraak" dat "vernietigde families en gemeenschappen achterlaat".
Sato verklaarde dat slechts ongeveer acht procent van de executies in Iran officieel wordt gerapporteerd, terwijl het merendeel stilletjes en zonder enige kennisgeving plaatsvindt. Ze uitte zorgen over het voortduren van foltering, oneerlijke processen en gedwongen bekentenissen en zei: "Executie is in Iran een instrument van staatscontrole en angst, geen rechtvaardigheid."

Deel I: Politieke gevangenen , Arrestatie, foltering en onrecht

In het eerste deel van haar rapport behandelde Sato de situatie van "ideologische en politieke gevangenen" en benadrukte dat het patroon van mensenrechtenschendingen in dit kader "systematisch en wijdverbreid" is. Ze meldde dat tientallen burgerrechtenactivisten, journalisten en voorvechters van vrouwenrechten en etnische en religieuze minderheden in Iraanse gevangenissen worden onderworpen aan foltering en druk. Volgens haar onderdrukt de regering vrijheid van meningsuiting en het recht op vergadering via aanklachten zoals "handelingen tegen de nationale veiligheid" en "belediging van heilige zaken".
Het rapport stelt dat willekeurige arrestaties, langdurige verhoren en langdurige afzondering een vast onderdeel zijn geworden van het politieke repressiemechanisme in Iran. Veel politieke gevangenen hebben geen toegang tot een advocaat, en hun processen bij de Revolutionaire Rechtbanken worden in enkele minuten afgehandeld, zonder jury en zonder inzage in het dossier.
Sato bekritiseerde het "voortdurende gebruik van gedwongen bekentenissen onder foltering" en benadrukte dat de uitzending van deze bekentenissen via officiële media een duidelijke schending is van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, dat Iran heeft ondertekend. Ze voegde toe: "De veiligheids- en gerechtelijke instanties hebben door systematische

ontkenning van foltering en volledige veronachtzaming van eerlijke procesprincipes het publieke vertrouwen in rechtvaardigheid vernietigd."
Ze drong erop aan dat "volledige en onbelemmerde toegang" voor internationale waarnemers tot gevangenissen wordt verleend en herinnerde eraan dat haar formele verzoek om Iran te bezoeken tot nu toe onbeantwoord is gebleven. In een van haar verklaringen voegde ze toe: "Transparantie is de eerste voorwaarde voor het bewijzen van rechtvaardigheid; wanneer regeringen de waarheid verbergen zijn noch de wet noch gerechtigheid betekenisvol."
Sato riep de internationale gemeenschap op om slachtoffers van foltering en families van politieke gevangenen te ondersteunen, en benadrukte dat veel gevangenen meer dan twee decennia gevangen zitten vanwege burgerlijke of religieuze activiteiten, en dat zelfs hun fundamentele rechten zoals medische zorg of contact met familie hen onthouden wordt.

Deel II: Executies , Geheimhouding, onrecht en instrument van repressie

In het vervolg van haar rapport meldde Mai Sato de "verontrustende toename van executies" in Iran en verklaarde dat onafhankelijke bronnen in 2024 meer dan 900 executies registreerden, en dat er in de eerste negen maanden van 2025 meer dan duizend andere plaatsvonden. Ze benadrukte dat slechts ongeveer acht procent van deze gevallen officieel wordt bekendgemaakt.
Sato zei: "Executie in Iran wordt niet gebruikt om gerechtigheid te realiseren, maar om angst te handhaven en sociale controle uit te oefenen." Ze beschreef dit proces als "een georganiseerde vorm van staatsgeweld" die de samenleving in een sfeer van angst en stilte dompelt.
Het rapport vermeldt verder dat een deel van de executies wordt uitgevoerd wegens politieke beschuldigingen zoals "spionage", "moord op staatsgezag" en "corruptie op aarde" (ifsad fil-arz). Sato merkte op dat alleen al in 2025 minstens 12 personen wegens spionage zijn geëxecuteerd, waarvan tien na juli, een verdubbeling ten opzichte van vorig jaar. Ze waarschuwde: "Het Iraanse rechtssysteem gebruikt de doodstraf als instrument voor politieke eliminatie."
Sato voegde toe: "Meer dan 1200 bekende executies dit jaar tonen de droevige schaal van dodelijk geweld dat door de staat wordt goedgekeurd. Dit is een beleid van wraak, geen afschrikking." Ze benadrukte dat er geen bewijs is dat de doodstraf afschrikkend werkt, maar dat "het lijden van families en de verspreiding van angst in de samenleving duidelijk zichtbaar zijn."

Executie van politieke gevangenen en geheimhouding van lichamen

In een deel van het rapport wordt de executie van Hamid Hosseinnejad Heidaranlou, een Koerdische politieke gevangene, op 20 april 2025 genoemd. Zijn lichaam werd niet aan de familie overhandigd en de begraafplaats werd niet bekendgemaakt. Sato beschreef deze actie als "een wrede en dubbele straf" die families berooft van het recht op afscheid en een respectvolle begrafenis.
Ook de executies van Behrooz Ehsani en Mehdi Hassani op 27 juli 2025 vonden plaats zonder voorafgaande kennisgeving of laatste ontmoeting.
Ze riep de lidstaten van de Verenigde Naties op om niet te zwijgen tegenover het "beleid van dood en repressie" van Iran en om de families van slachtoffers te ondersteunen.
In haar slotverklaring zei Sato: "Executie is geen teken van gezag; het is een teken van staatsangst die bang is voor de stem van haar eigen volk."

VN-experts geschokt over ongekende executiegolf in Iran
Meer dan 1000 executies sinds begin 2025 * oproep tot internationale actie

5 oktober 2025

Mensenrechtendeskundigen van de Verenigde Naties hebben hun diepe verontwaardiging uitgesproken over een ongekende golf van executies in Iran. Sinds het begin van dit jaar zijn er al meer dan 1000 mensen geëxecuteerd. Volgens de VN vormt dit een ernstige schending van het recht op leven en een flagrante overtreding van internationale mensenrechtennormen.
In een gezamenlijke verklaring van 29 september benadrukten de VN-experts dat de executiegolf een dramatische escalatie betekent. Het werkelijke aantal executies zou bovendien aanzienlijk hoger liggen dan de gedocumenteerde cijfers.
"De omvang van de executies in Iran is schokkend en vormt een ernstige schending van het recht op leven," aldus de deskundigen. Met gemiddeld negen executies per dag in de afgelopen weken handelt het Iraanse regime in strijd met alle internationaal erkende normen voor mensenrechtenbescherming.

VN-experts luiden de noodklok
Tot de ondertekenaars van de verklaring behoren onder meer:

- **Mai Sato**, Speciaal Rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran
- **Morris Tidball-Binz**, Speciaal Rapporteur voor buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies
- **Alice Jill Edwards**, Speciaal Rapporteur inzake foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandelingen of straffen

De experts uitten ook hun zorgen over een nieuw door Teheran ingevoerde *“spionagewet”*. Deze wet breidt de definitie van “spionage” sterk uit, waardoor ook activiteiten zoals mediaproductie, informatieverspreiding en zelfs contact met buitenlandse of diaspora-media als spionage kunnen worden beschouwd.

Oproep tot moratorium
De VN-experts eisen dat Iran onmiddellijk een officieel moratorium instelt op alle executies en de naleving van internationale normen voor eerlijke processen garandeert. Daarnaast moet er volgens hen gewerkt worden aan de volledige afschaffing van de doodstraf in het land.
"De internationale gemeenschap mag niet zwijgen tegenover zulke systematische schendingen van het recht op leven", aldus de verklaring. De deskundigen roepen op tot concrete internationale

maatregelen om druk uit te oefenen op het Iraanse regime en zo een einde te maken aan deze executiegolf.

Europese Unie veroordeelt executies in Iran

15 september 2025

De EU dringt er bij het Iraanse regime op aan om onmiddellijk een einde te maken aan het opleggen en uitvoeren van doodvonnissen tegen demonstranten, af te zien van toekomstige executies en een consequent beleid te voeren om de doodstraf volledig af te schaffen.

De Europese Unie heeft de executies in Iran op 10 september opnieuw krachtig veroordeeld. De toenemende toepassing van de doodstraf – ten minste 770 executies sinds januari 2025 – is schokkend.

De politieke gevangene Mehran Bahramian werd op 6 september geëxecuteerd in de Dastgerd-gevangenis in de stad Isfahan, in het centrum van Iran.

De EU wijst erop dat het regime in Teheran afwijkende meningen met executies wil onderdrukken en noemt het geval van de politieke gevangene Mehran Bahramian, die op 6 september in Iran is geëxecuteerd. Hij was gearresteerd in verband met de vrijheidsprotesten van het najaar van 2022 en ter dood veroordeeld.

In de verklaring van de EU wordt het Iraanse regime met klem opgeroepen om onmiddellijk een einde te maken aan de praktijk van het opleggen en uitvoeren van doodvonnissen tegen demonstranten, af te zien van toekomstige executies en een consequent beleid te voeren om de doodstraf volledig af te schaffen.

Verder bevestigt de EU haar krachtige en principiële afwijzing van de doodstraf, te allen tijde en onder alle omstandigheden. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf en vormt een onaanvaardbare schending van de menselijke waardigheid.

De Europese Unie roept het regime in Iran bovendien op om zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht na te komen en het recht van alle verdachten op een eerlijk proces te eerbiedigen. Er moet voor worden gezorgd dat personen die in hechtenis zitten, niet worden blootgesteld aan mishandeling.

VN eist onmiddellijke stopzetting van executies in Iran

01 september 2025

Het gebruik van de doodstraf als instrument van intimidatie tegenover de bevolking blijft een ernstige zorg. Volgens gegevens van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (VN) zijn er sinds begin dit jaar in Iran reeds meer dan 840 mensen geëxecuteerd.

Het VN-Mensenrechtenbureau heeft de toename van het aantal executies in Iran scherp veroordeeld en de autoriteiten in Teheran dringend verzocht de toepassing van de doodstraf onmiddellijk te staken. Ravina Shamdasani, woordvoerder van Hoge Commissaris Volker Türk, verklaarde op 29 augustus dat het hoge aantal executies erop wijst dat het Iraanse regime de doodstraf systematisch inzet om angst te zaaien en afwijkende meningen te onderdrukken. De Iraanse rechterlijke macht zou regelmatig doodvonnissen uitspreken op basis van vage en ondeugdelijke aanklachten.

Uit de cijfers van het VN-Mensenrechtenbureau blijkt dat alleen al in juli 2025 maar liefst 110 executies hebben plaatsgevonden, meer dan tweemaal zoveel als in juli van het voorgaande jaar. Momenteel bevinden zich bovendien minstens elf politieke gevangenen in directe executiegevaar.

Een aanzienlijk deel van de geëxecuteerden behoort tot etnische minderheden, aldus Shamdasani. Zij hekelde in het bijzonder het feit dat het Iraanse regime in sommige gevallen overgaat tot publieke executies; dit jaar alleen al zou dit minstens zeven keer hebben plaatsgevonden. Volgens Shamdasani schenden dergelijke praktijken niet alleen de waardigheid van de geëxecuteerden, maar ook die van de getuigen die gedwongen worden deze handelingen bij te wonen.

Het VN-Mensenrechtenbureau herhaalde zijn standpunt dat de doodstraf onverenigbaar is met het fundamentele recht op leven en met de menselijke waardigheid. Bovendien brengt zij het ontoelaatbare risico met zich mee dat onschuldige personen ten onrechte worden geëxecuteerd.

VN-Speciaal Rapporteur uit zich diep bezorgd over gedwongen overplaatsingen en omstandigheden in de Groot-Teheran-gevangenis

25 juni 2025

Prof. Mai Sato, Speciaal Rapporteur van de Verenigde Naties, heeft ernstige en dringende zorgen geuit over de gedwongen overplaatsing van gevangenen van de Evin-gevangenis naar de Groot-Teheran-gevangenis. Zij benadrukte in het bijzonder de zaak van Ali Younesi, een student aan de Sharif-universiteit en medaillewinnaar van de astronomie-olympiade, als voorbeeld van onmenselijke behandeling en schending van fundamentele rechten.

Younesi werd op 19 juni met geweld overgebracht vanuit afdeling 4 van de Evin-gevangenis. Sindsdien heeft zijn familie geen enkele informatie ontvangen over zijn toestand of verblijfplaats, hetgeen vrees oproept voor gedwongen verdwijning en mishandeling.

Bredere patronen van schendingen
Sato veroordeelde tevens:

- Willekeurige detenties
- Executies van activisten en journalisten
- Oneerlijke rechtszaken zonder eerlijke procesgang

Deze kwesties zijn gezamenlijk aangekaart met het VN-Feitenonderzoeksteam inzake Iran.
Ernstige omstandigheden in de Groot-Teheran-gevangenis
Tientallen politieke gevangenen zijn onder dwang overgebracht, vaak onder de volgende omstandigheden:

- Geen voorafgaande kennisgeving of toegang tot persoonlijke bezittingen
- Dreigementen door veiligheidstroepen

Overbevolking:
Cellen ontworpen voor 20 personen huisvesten nu tot 50 gevangenen. Velen slapen op de vloer, wat het risico op ziekten en lichamelijk lijden verhoogt.
Gebrek aan medische zorg en basisvoorzieningen:

- Geen toegang tot medicijnen of artsen
- Oudere en zieke gevangenen blijven zonder hulp
- Ernstige voedseltekorten leiden tot ondervoeding en honger
- Verontreinigd water en gebrek aan verkoeling verhogen gezondheidsrisico's tijdens de zomerhitte

Oproep tot verantwoording
Mensenrechtenverdedigers en families van gevangenen houden de Iraanse gevangenisautoriteiten verantwoordelijk voor de verslechterende omstandigheden. Zij benadrukken dat gedwongen

overplaatsingen, medische verwaarlozing en het onthouden van familiecontact ernstige schendingen vormen van internationale mensenrechtennormen.

EU-Parlement eist dat er een einde komt aan de terechtstellingen in Iran en dat alle politieke gevangenen onmiddellijk worden vrij gelaten

In een nieuwe resolutie eist het Parlement van de Europese Unie, dat de Revolutionaire Garde van het regime in Teheran als terroristische organisatie wordt aangemerkt en ook dat de sancties worden uitgebreid tegen alle personen, die in Iran verantwoordelijk zijn voor het in gijzeling houden van Europese burgers en voor de massale terechtstellingen van leden van de oppositie en andere mensenrechtenschendingen.

Het Europese Parlement heeft zich op 19 juni opnieuw met de mensenrechtenschendingen en terechtstellingen in Iran beziggehouden en wijst erop, dat in 2025 al meer dan honderd mensen in dat land zijn geëxecuteerd. In een door het Parlement aangenomen resolutie werd van het Iraanse regime geëist dat executies moeten worden stopgezet, de doodstraf wordt afgeschaft en alle politieke gevangenen, die destijds gedetineerd zijn, zonder uitstel op vrije voeten moeten worden gesteld.

Met name wordt de invrijheidstelling geëist van de reeds meer dan negen jaar in de Evin-gevangenis van Teheran gedetineerde Zweeds-Iraanse arts Ahmadreza Djalali, waarvoor voltrekking van het doodvonnis dreigt. Zijn geval maakt volgens gegevens van het EU-Parlement deel uit van het systematische patroon van onrechtmatige arrestaties en de door het Iraanse regime gehanteerde „gijzeldiplomatie“.

In de resolutie wordt van de Europese Unie opnieuw geëist dat de Revolutionaire Garde van het Iraanse regime als terroristische organisatie wordt aangemerkt en opgedragen om de EU-sancties uit te breiden tegen personen, die in Iran voor de gijzeling van EU-burgers en voor massa-terechtstellingen van oppositieleden en andere mensenrechtenschendingen verantwoordelijk zijn.

De zaak Ahmadreza Djalali wordt in de resolutie als volgt samengevat:

Dr. Ahmadreza Djalali, een eerstehulparts met een Zweedse en Iraanse nationaliteit, docent aan de Nederlandstalige Vrije Universiteit van Brussel in België en aan de Universiteit Oost-Piëmont in Italië, werd op 24 april 2016 in Iran gearresteerd. In oktober 2017 werd hij in werd hij, in een hoogst oneerlijk proces op grond van gefingeerde bewijzen en een middels marteling afgedwongen bekentenis, van spionage beschuldigd en ter dood veroordeeld.

Ahmadreza Djalali heeft onlangs in de Evin-gevangenis een hartinfarct gekregen. Hem wordt, niettegenstaande de verslechterende lichamelijke toestand en met gevaar voor zijn leven, noodzakelijke medische verzorging geweigerd. Het Iraanse regime dreigt hiermee het aan Ahmadreza Djalali opgelegde doodvonnis te voltrekken.

EU neemt verdere maatregelen tegen mensenrechtenschendingen door het regime in Teheran

19 juli 2025

Het mensenrechtenwerk heeft succes gehad: de Europese Unie heeft sancties opgelegd aan nog eens acht personen en een organisatie die in opdracht van de geheime dienst van het regime in Teheran betrokken zijn bij de vervolging van en moord op Iraanse tegenstanders van het regime. Zij zijn verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen buiten Iran, in het bijzonder voor willekeurige executies en moorden en de gedwongen verdwijning van mensen die kritiek hebben op de dictatuur in Iran.

In een persbericht van de Raad van de Europese Unie van 15 juli staat het volgende over het nieuwe sanctiebesluit:

Iran: De Raad legt sancties op aan acht personen en één organisatie wegens ernstige mensenrechtenschendingen en grensoverschrijdende repressie

De Raad heeft vandaag beperkende maatregelen opgelegd aan acht personen en één organisatie in het kader van de algemene mensenrechtensanctieregeling van de EU. Zij zijn in opdracht van de Iraanse overheidsinstanties buiten Iran verantwoordelijk voor ernstige schendingen en misbruiken van de mensenrechten, met name buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies en moorden op en gedwongen verdwijningen van personen die kritiek hebben op het optreden of het beleid van de Islamitische Republiek Iran of die worden beschouwd als tegenstanders van de Islamitische Republiek Iran.

De vandaag opgelegde sancties bevestigen de bezorgdheid van de Unie over de grensoverschrijdende repressieve acties van Iraanse overheidsinstanties via gevolmachtigden - waaronder met name criminelen en georganiseerde criminele groepen - tegen dissidenten en mensenrechtenverdedigers overal ter wereld, ook op het grondgebied van de EU.

De Raad voegt aan de sanctielijst het Zindashti-netwerk toe, een criminele organisatie die banden heeft met het Iraanse ministerie van Inlichtingen en Veiligheid (MOIS), dat talrijke daden van

grensoverschrijdende repressie heeft gepleegd, waaronder moordaanslagen op Iraanse dissidenten en personen die kritiek hebben op het optreden of het beleid van de Islamitische Republiek Iran.

Op de sanctielijst staan ook de leider van het Zindashti Netwerk, Naji Ibrahim Sharifi-Zindashti, een Iraanse drugshandelaar en leider van de georganiseerde misdaad, en enkele van zijn criminele medewerkers: Abdulvahap Kocak, Ali Esfanjani, Ali Kocak, Ekrem Oztunc en Nihat Asan, die onder meer betrokken waren bij de moorden op de Iraanse dissident Mas'ud Molavi Vardanjani en de Iraanse eigenaar van Gem TV, Saeed Karimian.

Daarnaast legt de Raad sancties op aan Mohammed Ansari, de leider van Quds-eenheid 840 van de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC), die opdracht heeft gegeven tot de moord op journalisten die kritisch staan tegenover de Islamitische Republiek, en aan Reza Hamidiravari, een inlichtingenofficier die voor het MOIS werkt en toezicht houdt op operaties onder leiding van Naji Zindashti.

De tegoeden van de personen en organisaties die momenteel op de sanctielijst staan, worden bevroren en de directe of indirecte verstrekking van tegoeden of economische middelen aan of ten behoeve van de personen op de lijst is verboden. De op de lijst vermelde natuurlijke personen mogen de EU ook niet inreizen of er doorheen reizen.

De Europese Unie spreekt haar steun uit voor het fundamentele verlangen van het Iraanse volk naar een toekomst waarin zijn universele mensenrechten en fundamentele vrijheden worden geëerbiedigd, beschermd en verwezenlijkt. (...) Iran: Raad legt 8 personen en 1 entiteit sancties op - Consilium

VN: regime in Teheran executeerde in 2024 bijna 1000 mensen

21 juni 2025

Terwijl de aandacht van de wereld op de oorlog is gericht, maakt het regime in Iran van de situatie gebruik om de onderdrukking in het land op te voeren. Volgens berichten zijn tegenstanders van het regime de afgelopen dagen in heel Iran gearresteerd. Mensenrechtenactivisten vrezen massa-executies in gevangenissen. Ondertussen heeft de VN een schokkend rapport gepubliceerd over executies in 2024.

Genève: Nada Al Nashif, adjunct-commissaris voor de mensenrechten van de VN, sprak op 18 juni voor de VN-Mensenrechtenraad over de situatie in Iran.

Volgens de VN zijn er in 2024 in Iran minstens 975 mensen geëxecuteerd. Dit is het hoogste aantal gerapporteerde executies sinds 2015, verklaarde VN-adjunct-commissaris voor de mensenrechten Nada Al-Nashif bij de presentatie van het nieuwe rapport van de secretaris-generaal van de VN over de mensenrechtensituatie in Iran.

Ten minste vier executies werden volgens het rapport in het openbaar uitgevoerd. “Deze zaken worden gekenmerkt door ernstige beschuldigingen van marteling en schendingen van het recht op een eerlijk proces, waaronder geen toegang tot een advocaat,” zei Nada Al-Nashif. Onder de geëxecuteerde slachtoffers waren minstens 31 vrouwen.

VN- expert: De repressie en executies in Iran moeten stoppen!

7 juli 2025

Gezien de alarmerende toename van de repressie en de dreiging van verdere executies in Iran, roepen gerenommeerde experts op het gebied van mensenrechten de internationale gemeenschap op om blijvende steun te verlenen aan actoren in het Iraanse maatschappelijk middenveld. Hieronder vallen ook technische en financiële bijstand voor onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties.

In een verklaring van 4 juli wezen verschillende speciale VN-rapporteurs voor de mensenrechten op de wrede golf van repressie die het Iraanse regime sinds half juni tegen tegenstanders voert. Berichten over executies, gedwongen verdwijningen en massale arrestaties in Iran zijn zeer verontrustend. "Situaties na een conflict mogen niet worden gebruikt als een kans om afwijkende meningen te onderdrukken en de repressie te intensiveren", aldus de experts.

De experts (op de foto van links naar rechts) zijn onder andere:

Mai Sato, speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran
Morris Tidball-Binz, speciale VN-rapporteur voor buitengerechtelijke, summiere en willekeurige executies
Irene Khan, speciale VN-rapporteur voor de vrijheid van meningsuiting
Mary Lawlor, speciale VN-rapporteur voor de situatie van mensenrechtenverdedigers
Nazila Ghanea, speciale VN-rapporteur voor vrijheid van godsdienst of geloof

In de verklaring staat onder meer: "Sinds 13 juni 2025 zijn naar verluidt minstens zes mensen geëxecuteerd wegens 'spionage voor Israël', onder wie drie Koerdische mannen. Honderden mensen, waaronder gebruikers van sociale media, journalisten, mensenrechtenverdedigers, buitenlanders – met name Afghanen – en leden van etnische en religieuze minderheden zoals bahá'ís, Koerden, Beloetsji's en Ahwazi-Arabieren, zijn gevangengezet wegens 'collaboratie' of 'spionage'. Onder de gevangenen bevinden zich mensenrechtenverdediger Hossein Ronaghi en zijn broer. De Zweeds-Iraanse onderzoeker Ahmadreza Djalali riskeert executie; zijn verblijfplaats is onbekend."

De experts uitten hun bezorgdheid over uitspraken van het regime in Teheran waarin werd aangekondigd dat er versnelde processen zouden komen voor spionagebeschuldigingen. Volgens hen zouden de betrokkenen hierdoor een groter risico lopen op willekeurige executies of bestraffingen zonder eerlijk proces.

Bovendien constateren mensenrechtenactivisten verontrustende berichten over toenemende aansporingen tot discriminatie, vijandigheid en geweld in de media van het regime in Teheran. Hele minderheden zijn als "verraders" bestempeld en er zijn mensonterende uitdrukkingen zoals "vuile ratten" gebruikt. Deze oproepen tot geweld in de Iraanse staatsmedia omvatten ook oproepen tot de vervolging en moord op leden van de religieuze minderheid van de Bahá'í-gemeenschap, wat doet denken aan de wreedheden in Iran in 1988.

De experts waarschuwden dat het Iraanse regime tegelijkertijd een wet voorbereidt die de doodstraf zou opleggen voor vermeende inlichtingen- of spionageactiviteiten voor "vijandige regeringen". Dit zou elke uitwisseling van informatie strafbaar stellen, wat een schending zou betekenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en informatie.

Gezien deze gevaarlijke situatie riepen de speciale VN-rapporteurs de internationale gemeenschap op om prioriteit te geven aan blijvende steun aan Iraanse maatschappelijke organisaties, inclusief technische en financiële bijstand aan onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties. "Het voortbestaan van maatschappelijke activiteiten hangt af van het vermogen om mensenrechtenschendingen te documenteren, het collectieve geheugen te bewaren en actie te coördineren, wat essentieel is in deze kritieke tijd", aldus de rapporteurs.

Mensenrechtenverdedigers veroordeelden ook de verslechterende omstandigheden van gevangenen die gedwongen werden overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar andere detentiecentra. Gevangenen zouden zijn overgebracht naar de Fashafouyeh-gevangenis in de regio Groot-Teheran en de Qarchak-gevangenis, waar ze onder onmenselijke omstandigheden worden vastgehouden. Het lot en de verblijfplaats van verschillende gevangenen blijven onbekend – een situatie die neerkomt op gedwongen verdwijning.

Wegens ernstige mensenrechtenschendingen: EU besluit tot verdere sancties tegen het regime in Teheran

27 april 2025

Mensenrechtenactivisten verwelkomen het feit dat de Europese Unie sancties heeft opgelegd aan nog meer instellingen en functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van de mensenrechten en executies in Iran. Onder deze functionarissen bevindt zich ook het hoofd van de beruchte Evin gevangenis in Teheran.

In een persbericht van de Raad van de Europese Unie van 14 april staat het volgende over het nieuwe sanctiebesluit:

Iran: sancties tegen zeven personen en twee organisaties wegens ernstige mensenrechtenschendingen

De Raad heeft vandaag besloten beperkende maatregelen op te leggen aan nog eens zeven personen en twee organisaties die verantwoordelijk zijn voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, waaronder het gebruik van de rechterlijke macht als instrument voor willekeurige detentie.

De Europese Unie blijft diep bezorgd over de zorgwekkende praktijk van Iran om EU-onderdanen met één of twee nationaliteiten willekeurig op te sluiten voor politiek gewin en op valse gronden. Vorig jaar was er een dramatische toename van het aantal executies, onder meer van vrouwen en personen die tot etnische en religieuze minderheden behoren, alsook van een EU-burger.

Het recht op vrijheid van mening en meningsuiting, de vrijheid van godsdienst en overtuiging en de vrijheid van vergadering worden steeds meer beperkt en er zijn dreigende maatregelen genomen tegen mensenrechtenactivisten, journalisten en politieke dissidenten.

In dit verband legt de EU sancties op tegen de centrale gevangenis van Shiraz in de provincie Fars en de eerste afdeling van de revolutionaire rechtbank van Shiraz. Daarnaast legt de EU beperkende maatregelen op aan leden van de rechterlijke macht, waaronder Hedayatollah Farzadi, hoofd van de Evin-gevangenis, en Mehdi Nemati, hoofd van de afdeling bescherming en inlichtingen van de Fars-gevangenis.

In totaal gelden er nu beperkende maatregelen voor 232 personen en 44 organisaties. Deze omvatten een bevriezing van tegoeden, een reisverbod naar de EU en een verbod om tegoeden of economische middelen te verstrekken aan de op de lijst vermelde personen, organisaties en entiteiten. Een uitvoerverbod naar Iran betreft apparatuur die kan worden gebruikt voor binnenlandse repressie en apparatuur voor toezicht op telecommunicatie.

De Europese Unie spreekt haar steun uit voor het fundamentele verlangen van het Iraanse volk naar een toekomst waarin zijn universele mensenrechten en fundamentele vrijheden worden geëerbiedigd, beschermd en geëerbiedigd.

Achtergrond
In 2011 voerde de EU een regeling in bestaande uit beperkende maatregelen, die sindsdien jaarlijks werden verlengd en meest recentelijk werden verlengd tot 13 april 2026. Sinds 2022 heeft de EU de beperkende maatregelen drastisch verscherpt en 11 sanctiepakketten aangenomen in verband met de toenemende bezorgdheid over ernstige mensenrechtenschendingen en -misbruik in Iran.

Belangrijk succes: EU-parlement veroordeelt doodvonnissen tegen Iraanse mensenrechtenactivisten en roept op tot hun vrijlating

Het Europees Parlement heeft een baanbrekende resolutie aangenomen die de internationale campagne tegen executies in Iran versterkt: het roept op tot het intrekken van doodvonnissen tegen mensenrechtenactivisten zoals Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani en herhaalt zijn oproep aan de EU om de Revolutionaire Garde van het regime in Teheran te classificeren als terroristische organisatie.

De mensenrechtenactivisten Behrouz Ehsani (69) en Mehdi Hassani (48) worden met de dood bedreigd. Ze zijn ter dood veroordeeld omdat ze campagne voerden voor vrijheid en democratie in Iran. De gevangenen werden onderworpen aan maandenlange eenzame opsluiting en zware marteling. De doodvonnissen werden uitgesproken in onwettige en oneerlijke processen. De twee huisvaders werden in de herfst van 2022 gearresteerd in verband met de landelijke vrijheidsdemonstraties en zitten sindsdien gevangen in de Evin-gevangenis in Teheran.

De mensenrechtencampagne om Behrouz Ehsani, Mehdi Hassani en andere ter dood veroordeelde politieke gevangenen te redden heeft een belangrijk succes geboekt in het Europees Parlement: in een resolutie die op 3 april door alle fracties werd gesteund en aangenomen, veroordeelt het Europees Parlement krachtig de doodvonnissen die zijn uitgesproken tegen Behrouz Ehsani, Mehdi Hassani en andere activisten en roept het op tot hun onmiddellijke vrijlating. Wij roepen het regime in Teheran op alle executies stop te zetten en de doodstraf af te schaffen. In de resolutie staat onder andere:
Het Europees Parlement

- *bevestigt nogmaals fel gekant te zijn tegen de doodstraf; dringt er bij de Iraanse regering op aan onmiddellijk een moratorium in te stellen en de doodstraf uiteindelijk af te schaffen;*
- *veroordeelt het besluit van het Iraanse Hooggerechtshof om de doodvonnissen van Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te handhaven, die onder onmenselijke omstandigheden gevangen worden gehouden en in oneerlijke processen zijn veroordeeld;*

- *Roept op tot hun vrijlating, samen met alle gevangenen die momenteel ter dood veroordeeld zijn wegens hun politieke activiteiten; vestigt in het bijzonder de aandacht op de dringende gevallen van Pexşan Ezîzî, Werîşe Mûradî, Sharifeh Mohammadi en Mahwash Sabet;*
- *veroordeelt de ongekende toename van het aantal executies en de systematische aanval op mensenrechtenactivisten en minderheden door middel van de doodstraf en strafrechtelijke vervolging, met name christenen, leden van de Baha'i-gemeenschap, Koerden en Baloetsji's; dringt aan op de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van degenen die wegens hun godsdienst of overtuiging gevangen zitten;*
- *verzoekt de Raad en de lidstaten de afschaffing van de doodstraf en de vrijlating van politieke gevangenen en gevangen EU-burgers als voorwaarde te stellen voor het verbeteren van de betrekkingen met Iran;*
- *verzoekt de Raad nogmaals de Islamitische Revolutionaire Garde als terroristische organisatie te classificeren en door te gaan met het onderzoeken en bestraffen van Iraanse functionarissen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten; verzoekt de internationale gemeenschap krachtig te reageren op de wereldwijde moordpogingen die door Teheran worden georganiseerd tegen critici en tegenstanders van het regime van de moellahs.*

Mensenrechtenactivisten en parlementsleden in het EU-parlement voeren campagne om de executies in Iran een halt toe te roepen.
De resolutie verwijst ook naar de volgende feiten:
Iran heeft het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld in verhouding tot zijn bevolking, en het regime in Teheran heeft een golf van executies ontketend sinds de opstand in 2022, waarvan ook dissidenten, vrouwen, journalisten en leden van minderheden het slachtoffer zijn geworden.
De mensenrechtensituatie in Iran verslechtert en vrouwen, kinderen en etnische en religieuze minderheden zoals christenen, leden van de Baha'i-gemeenschap, Koerden en *Baloetsji's* zijn systematisch het doelwit.
In 2024 werden in Iran minstens 975 mensen geëxecuteerd, het hoogste aantal in meer dan twintig jaar. Hieronder bevinden zich ook mensen die als minderjarige zijn gearresteerd en EU-burgers.

Petras Auštrevičius – Europarlementariër uit Litouwen

Het regime van de ayatollahs in Iran blijft doorgaan met executies om hun macht te behouden en tegenstanders te onderdrukken. In feite is het aantal executies in Iran vorig jaar verdubbeld. In een sfeer van angst en zware repressie probeert het regime tegenstanders het zwijgen op te leggen, worden de rechten van vrouwen en minderheden geschonden, en wordt diplomatie van gijzeling uitgevoerd door burgers van de EU te gijzelen. Leden van de campagne " Nee tegen Executies op Dinsdagen", Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, zijn zonder een eerlijk proces en op basis van onjuiste beschuldigingen ter dood veroordeeld. We hebben een kans gemist om passend op te treden tegen het regime van Iran, waardoor de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) zijn activiteiten als een terroristische organisatie kan voortzetten en de vertegenwoordigers van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties niet in staat zijn om het nodige onderzoek te doen. Ik vraag de Europese Dienst voor Extern Optreden om alle passende maatregelen te nemen om de wreedheden in Iran te stoppen.

Francisco Assis – Europarlementariër uit Portugal, lid van de Conferentie van Voorzitters van de delegaties

Helaas zijn we hier vandaag weer om te spreken over het religieuze dictatuurregime in Iran, een van de gruwelijkste en gewelddadigste regimes in de hedendaagse wereld, en over mensen die ter dood zijn veroordeeld alleen maar omdat ze moedig tegen dit wrede regime hebben gevochten, over een regime dat de vrouwen en mannen van Iran onderdrukt. We verwijzen hier specifiek naar twee gevallen, maar er zijn veel meer gevallen. In de gevangenissen van Teheran en andere steden in Iran wachten honderden mensen op de dood. Dit is het antwoord van het regime op iedereen die blijft strijden tegen machtsmisbruik, tegen dictatuur, tegen de volledige minachting van de meest elementaire mensenrechten. Laten we geen illusies hebben. Dit is echt een van de gruwelijkste regimes waarmee we vandaag worden geconfronteerd en er is maar één pad dat we kunnen volgen. Dit pad is de veroordeling van het regime en de solidariteit met zijn slachtoffers en met deze mannen en vrouwen die moedig blijven verzetten. Het is onze plicht en onze verantwoordelijkheid.

Veronika Vrecionová – Europarlementariër uit Tsjechië

Mijnheer de Voorzitter, Commissaris,
De cijfers over de toenemende executies in Iran zijn angstaanjagend. Nog angstaanjagender is het feit dat het regime van Iran liegt over de zaak van de ter dood veroordeelde gevangenen. Maar er zijn twee gevallen, Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, waarvan de politieke processen in alle opzichten voorbeelden zijn van gemanipuleerde processen in een dictatoriaal regime. Er wordt marteling toegepast om de waarheid te verbergen. Zij zijn activisten van de oppositie in Iran die beiden om deze reden in een vijf minuten durend proces ter dood zijn veroordeeld. En nu kan hun executie elk moment plaatsvinden. Minstens 56 andere politieke gevangenen in Iran wachten ook op de dood. We mogen geen enkele concessie doen aan het regime van Teheran dat van plan is om Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te executeren.

Milan Zver – Europarlementariër uit Slowakije, covoorzitter van de Groep voor een Vrij Iran in het Europees Parlement

Ik denk dat we kunnen zeggen dat Iran een van de gruwelijkste regimes is. Twee activisten, (Behrouz) Ehsani en (Mehdi) Hassani, riepen om de vrijheid van het Iraanse volk en hadden de moed om zich te verzetten tegen een regime dat al decennia onder leiding van Ali Khamenei mensen vermoordt. Hij (Khamenei) wordt erkend als onderdeel van terroristische groepen. Hij heeft (in het afgelopen jaar) meer dan duizend mensen geëxecuteerd, onder wie vrouwen, kinderen, tegenstanders en onderdrukte minderheden. Nu is het tijd voor de internationale gemeenschap en de Europese Unie om de nodige maatregelen te nemen. In alle onderhandelingen met Iran moet worden geëist dat deze executies worden gestopt. Mensenrechten moeten worden erkend en op de agenda van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties worden geplaatst. Dank u wel, collega. Dank u wel.

Davor Ivo Stier – Europarlementariër uit Kroatië
Dank u wel, Commissaris – we worden geconfronteerd met meer dan 900 executies in Iran. Dit is staatsterrorisme. De bevestiging van de doodvonnissen van twee activisten (Mehdi) Hassani en Behrouz Ehsani na gemanipuleerde processen is een duidelijke schending van de mensenrechten. De Europese Unie kan niet zwijgen over de vervolging van deze activisten of mensenrechtenactivisten. We eisen de onmiddellijke vrijheid van alle politieke gevangenen en de stopzetting van de executies. En we vragen de Verenigde Naties en de Raad van de Europese Unie om deze regering aan te merken als een terroristische staat en om de activisten te steunen. Dit is onze morele plicht. Dank u wel.

Danůša Nerudová – Europarlementariër uit Tsjechië
Wat doen regimes wanneer ze bang zijn voor hun burgers? In Iran nemen ze mensen gevangen, martelen ze en executeren ze. Twee Iraanse activisten zijn ter dood veroordeeld na processen die slechts vijf minuten duurden. Wat was hun misdaad? Het eisen van vrijheid!

Daniel Attard, Maltees lid van het Europees Parlement:

Dit regime vermoordt de bevolking van Iran: het afgelopen jaar hebben er bijna duizend executies plaatsgevonden. Straffen uitgesproken na martelingen en vervalste processen. Dit is staatsmoord.
Wij kunnen niet met loze woorden reageren. We hebben echte druk en duidelijke rode lijnen nodig. Wij kunnen niet neutraal blijven tegenover onrecht. Wij moeten handelen; Stilte en uitstel kosten mensenlevens. Een regime dat bang is voor het Iraanse volk en hen vermoordt om de macht te behouden.

Helmut Brandstätter, Oostenrijks lid van het Europees Parlement:
Iran is een prachtig land met een rijke geschiedenis, maar de regering doet er alles aan om het land en zijn bevolking te vernietigen. Vooral de Revolutionaire Garde zou als terroristische organisatie aangemerkt moeten worden.
We hebben het over de mensen die het afgelopen jaar door dit regime zijn geëxecuteerd. Het zijn er meer dan duizend.

De Europese Commissaris voor Paraatheid, Crisisbeheer en Gelijkheid zei het volgende naar aanleiding van de opmerkingen van de leden van het Europees Parlement:

De Europese Unie volgt de mensenrechtensituatie in Iran nauwlettend.

Het huidige tempo van de executies is angstaanjagend. Elk jaar vestigt Iran een nieuw en schrikbarend record in het aantal executies. Alleen al vorig jaar werden er meer dan 900 executies uitgevoerd, het hoogste aantal sinds 2015.

De Europese Unie verzet zich al lange tijd en op krachtige en ondubbelzinnige wijze tegen de doodstraf, ongeacht het tijdstip of de omstandigheden. Daarom doen wij ook een beroep op de Iraanse autoriteiten om de doodstraffen van de twee activisten die vandaag werden genoemd, Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, om te zetten in straffen waarmee zij geen onmiddellijk gevaar lopen om te worden geëxecuteerd.

Het gebruik van de doodstraf als instrument om politieke tegenstanders en demonstranten te onderdrukken, is zeer zorgwekkend. Na de onderdrukking van de landelijke protesten in 2022 heeft de Europese Unie 10 gerichte sanctiepakketten aangenomen. Wij steunen ook nadrukkelijk de verantwoordingsmechanismen van de VN, de speciale VN-rapporteur en de Internationale onderzoeksmissie.

Effectieve vooruitgang: VN-Raad voor de Mensenrechten besluit verder onderzoek van de mensenrechtenschendingen in Iran

3 april 2025
De internationale campagne voor mensenrechten in Iran heeft een belangrijk resultaat opgeleverd: De VN-Raad voor de Mensenrechten heeft de onderzoekscommissie en de VN-Speciale Rapporteur over de toestand van de mensenrechten in Iran opgedragen hun werk voort te zetten. Daarmee wordt het mogelijk verder onderzoek te doen, om gerechtelijk bewijs van misdaden tegen het volkerenrecht van het regime in Teheran te verzamelen en internationale strafrechtelijke vervolging van verantwoordelijken voor te bereiden.

Op 3 april heeft de VN-Raad voor de Mensenrechten in Genève d.m.v. een resolutie het mandaat van de internationale onderzoekscommissie (Fact Finding Missie) en van de VN-Speciale Rapporteur over de toestand van de mensenrechten in Iran met nog een jaar verlengd. Dit besluit is een duidelijk signaal aan het regime in Teheran dat de wereldgemeenschap eist, dat er een eind komt aan de mensenrechtenschendingen in Iran en dat er een internationale strafrechtelijke vervolgingsprocedure wordt voorbereid van functionarissen van het regime, die verantwoordelijk zijn voor de schendingen van het volkerenrecht. Hiermee neemt de internationale druk op de machthebbers in Teheran ten aanzien van mensenrechtenkwesties toe.

De Fact Finding Missie heeft vastgesteld dat het Iraanse regime verantwoordelijk is voor ernstige mensenrechtenschendingen met inbegrip van misdaden tegen de menselijkheid. Hiertoe werden talrijke getuigen gehoord, documenten geraadpleegd en gerechtelijk bewijs verzameld. Duitsland heeft daartoe nauw met de missie samengewerkt. Het voorliggende rapport van de Fact Finding Missie laat zien, dat willekeurige arrestaties, foltering en seksueel geweld tegen andersdenkenden in Iran aan de orde van de dag zijn. De doodstraf wordt naar willekeur toegepast en ook als politiek repressiemiddel ingezet. Het aantal terechtstellingen is hoger dan ooit. Vrouwen en kinderen, maar ook etnische en religieuze minderheden en andere groeperingen aan de rand van de samenleving,

worden systematisch gediscrimineerd.

Juist daarom deed de Fact Finding Missie de aanbeveling voor een Follow-Up mechanisme, om het structureel en systematisch plegen van mensenrechtenschendingen in brede zin te onderzoeken. Dit voorstel werd door een meerderheid van de lidstaten gesteund, waaronder Duitsland. Het is duidelijk dat wij, twee en een half jaar na de gewelddadige dood van Jina Mahsa Amini en de erop volgende „Vrouw, Leven, Vrijheid“-beweging in Iran de bedenkelijke mensenrechtentoestand niet kunnen accepteren.

Achtergrond:
De VN-Raad voor de Mensenrechten heeft op 24-11-2022 besloten een commissie (Fact Finding Missie) in te stellen om het gebruik van geweld tegen demonstranten in Iran te onderzoeken. De commissie heeft als opdracht, gerechtelijk bewijs voor mensenrechten-schendingen en overtredingen van het volkerenrecht door het regime in Iran te verzamelen - ter voorbereiding van internationale strafrechtelijke vervolging van de verantwoordelijken. Duitsland heeft zich beschikbaar gesteld als penvoerder bij de uitvoering van dit besluit.

De onderzoekscommissie wordt door drie hoog aangeschreven vrouwelijke juristen geleid. Sara Hossain uit Bangladesch, Shaheen Sardar Ali uit Pakistan en Viviana Krsticevic uit Argentinië zijn gekwalificeerde deskundigen op het gebied van mensenrechten, volkerenrecht en adequaat optreden voor internationale gerechtshoven.

De speciale rapporteur van de VN: Toename van Executies en Escalatie van Repressie in Iran

13 maart 2025
Mai Sato, de speciale rapporteur van de VN voor mensenrechten in Iran, beschreef het toenemende aantal executies in Iran als "zorgwekkend". Zij drong er bij de Iraanse autoriteiten op aan om de doodstraf te stoppen.
Op donderdag 13 maart 2025 publiceerde het SMV het nieuwste rapport van **Mai Sato**, de speciale rapporteur van de VN voor mensenrechten in Iran. In het rapport beschrijft Sato de mensenrechtensituatie in Iran als zorgelijk. Sato bekritiseert de sterke toename van executies, de wijdverbreide repressie van dissidenten en de systematische discriminatie van vrouwen en minderheden.
Dit rapport, opgesteld op basis van Resolutie 55/19 van de VN-Mensenrechtenraad, onderzoekt de ontwikkelingen in de mensenrechtensituatie in Iran van januari tot december 2024. Het rapport heeft bijzondere aandacht voor kwesties zoals executies, beperkingen voor vrouwen en de druk op etnische en religieuze minderheden.

Ongeëvenaarde Toename van Executies in Iran

Een belangrijk punt in het rapport is de sterke stijging van het aantal executies in Iran in 2024. Volgens de gepresenteerde statistieken zijn vorig jaar ten minste 900 mensen geëxecuteerd in Iran, wat een aanzienlijke toename is ten opzichte van voorgaande jaren. Bovendien benadrukt het rapport dat het aantal geëxecuteerde vrouwen in 2024 het hoogste was van het afgelopen decennium.
Sato noemde deze cijfers "zorgwekkend" en drong er bij de Iraanse autoriteiten op aan de doodstraf te beëindigen. Met name in gevallen waarin de verdachten minderjarig waren op het moment van hun misdaad is dit belangrijk. Zij uitte ook bezorgdheid over het gebrek aan eerlijke rechtszittingen en het gebruik van bekentenissen, die verkregen zijn, door het martelen van de verdachte.

Discriminatie van Vrouwen en Repressie van Persoonlijke Vrijheden
Een ander onderdeel van het rapport gaat in op de situatie van vrouwen in Iran. Sato benadrukt dat Iraanse vrouwen nog steeds te maken hebben met uitgebreide structurele discriminatie op verschillende terreinen, zoals huwelijk, echtscheiding, erfenis en economische en sociale participatie. Het rapport behandelt specifiek de uitvoering van de nieuwe wet, bekend als "Hedjab en Bescheidenheid", en merkt op dat deze wet de persoonlijke vrijheden van vrouwen ernstig beperkt en heeft geleid tot een toename van de repressie van protesten. Volgens Sato blijven Iraanse vrouwen

zich ondanks de zware repressie verzetten tegen de door de regering opgelegde beleidsmaatregelen en tonen zij een aanzienlijk activisme ter verdediging van hun rechten.
De speciale rapporteur vermeldt ook het toenemende geweld tegen vrouwen die zich verzetten tegen de verplichte hijabwet en merkt op dat veel van hen zware gerechtelijke straffen, verlies van sociale rechten en zelfs langdurige detentie hebben ondergaan.

Repressie van Etnische en Religieuze Minderheden
Het rapport bespreekt verder de situatie van etnische en religieuze minderheden in Iran. Sato benadrukt dat deze groepen nog steeds te maken hebben met wijdverspreide discriminatie en veiligheidsdruk, waarbij velen het doelwit zijn van willekeurige arrestaties. Verder heeft deze groep te maken met het verlies van burgerrechten en zware beperkingen vanwege hun religieuze overtuigingen of etnische identiteit.
Religieuze minderheden, zoals de Baha'i, Gonabadi-derwisjen, christenen en soennitische moslims, worden nog steeds geconfronteerd met discriminerende behandelingen. Veel leden van deze gemeenschappen worden gearresteerd en gevangengezet vanwege hun vreedzame activiteiten.
Verder gaat de repressie tegen etnische minderheden, zoals Koerden, Arabieren, Baloetsji's en Turkmenen, door. Deze groepen worden niet alleen uitgesloten van gelijke rechten op economisch, sociaal en cultureel gebied. Hun vreedzame protesten worden in sommige gevallen met gewelddadige onderdrukking door de veiligheidsdiensten beantwoord.

Gebrek aan Transparantie en Strenge Media-Censuur
In haar rapport verwijst Sato ook naar het gebrek aan transparantie in de werking van de Iraanse overheidsinstellingen en de wijdverspreide censuur van de media. Volgens Sato maakt de druk op journalisten en onafhankelijke media het moeilijk voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot accurate informatie.
Het rapport benadrukt dat de Iraanse regering een van de grootste onderdrukkers van de vrijheid van meningsuiting ter wereld is. Tientallen journalisten en media-activisten werden vorig jaar gearresteerd vanwege het publiceren van kritische rapporten of het verslaan van volksprotesten.
Sato erkende dat de samenwerking van mensenrechtenactivisten en niet-gouvernementele organisaties bij het opstellen van dit rapport belangrijk is geweest. Ze benadrukte dat zonder hun hulp het verkrijgen van nauwkeurige informatie over de mensenrechtensituatie in Iran niet mogelijk zou zijn geweest.

Weigering van Iran om de Speciale Rapporteur van de VN toe te laten
Zoals in eerdere rapporten, vroeg Sato officieel aan de Iraanse autoriteiten om toestemming voor een bezoek aan Iran. De mensenrechtensituatie zou dan ter plaatse onderzocht kunnen worden. Deze aanvraag werd echter opnieuw afgewezen door Teheran.
Sato benadrukte dat het gebrek aan toegang tot Iran een grote belemmering vormt voor het uitvoeren van onafhankelijk onderzoek naar de mensenrechten. De Verenigde Naties zullen echter blijven documenteren over de schendingen van mensenrechten in Iran via betrouwbare getuigenverslagen, mensenrechtenorganisaties en onafhankelijke instanties.

Zitting van de Mensenrechtenraad en Behandeling van het Rapport van Mai Sato

Volgende week zal May Sato de bevindingen presenteren tijdens de jaarlijkse zitting van de VN-Mensenrechtenraad, waar de kwesties besproken zullen worden met vertegenwoordigers van de landen.
Deze zitting biedt de internationale gemeenschap een kans om druk uit te oefenen op de Iraanse autoriteiten om de mensenrechtensituatie te verbeteren. Gezien de toename van executies, de onderdrukking van protesten en de verergering van systematische discriminatie in Iran, wordt verwacht dat dit rapport brede internationale reacties zal oproepen.

Verslechterende Situatie en Oproep tot Onmiddellijke Actie
Aan het einde van zijn rapport uitte Sato ernstige bezorgdheid over de verslechterende mensenrechtensituatie in Iran. Sato riep de internationale gemeenschap op om krachtigere maatregelen te nemen tegen de wijdverspreide repressie in Iran.
Zij benadrukte dat zonder internationale druk en gecoördineerde inspanningen van de wereldgemeente, de kans op verbetering van de mensenrechtensituatie in Iran gering zal zijn. De Iraanse leiders zullen hun onderdrukking van tegenstanders en de uitvoering van hun beperkende beleidsmaatregelen voortzetten.
Hoewel dit rapport een somber beeld schetst van de mensenrechtensituatie in Iran, benadrukt het ook de vastberadenheid en weerstand van het Iraanse volk. Met name de vastberadenheid, tegen deze onderdrukking, van de vrouwen en minderheden wordt benadrukt. Verder benadrukt het rapport de noodzaak voor bredere steun voor mensenrechtenactivisten.

VN-Mensenrechtenraad: EU veroordeelt ernstige mensenrechtenschendingen en terechtstellingen in Iran

22 maart 2025

Europese Unie: "De EU verwerpt de toepassing van de doodstraf onder alle omstandigheden ten stelligste. We zijn bijzonder bezorgd over de dramatische toename van het aantal terechtstellingen. Volgens berichten werden in 2024 ten minste 901 mensen geëxecuteerd. Het gebruik van de doodstraf als reactie op binnenlandse oppositie, ook tegen personen die tot etnische of religieuze minderheden behoren, is onacceptabel."
De VN-Mensenrechtenraad, die op 18 maart in Genève bijeenkwam, heeft zich beziggehouden met de mensenrechtenschendingen in Iran. De besprekingen waren onder andere gebaseerd op het nieuwe rapport van de VN-speciale rapporteur voor Iran, Mai Sato, waarin ernstige beschuldigingen tegen het

Teheraanse regime worden geponeerd. Mensenrechtenexpert Mai Sato veroordeelde vooral het recordaantal terechtstellingen in Iran. Dit mag de wereld niet zomaar accepteren. "Vaak wordt zelfs verborgen waarom doodstraffen worden opgelegd - ook tegen vrouwen en kinderen," aldus Sato.
Ook het nieuwe rapport van de door de VN opgerichte Internationale Onderzoekscommissie voor Iran (Fact-Finding Mission) documenteert dat de misdaden tegen de menselijkheid die door het Iraanse regime worden gepleegd, aanhouden, en roept op tot internationale samenwerking van de gerechtelijke autoriteiten om de verantwoordelijke functionarissen van het regime strafrechtelijk ter verantwoording te roepen.
De delegatie van de Europese Unie bij de VN in Genève veroordeelde de mensenrechtenschendingen van het Teheraanse regime krachtig. Een verklaring van de EU spreekt van wijdverspreide en structurele mensenrechtenschendingen in Iran. Vrouwen en meisjes worden nog steeds elke dag blootgesteld aan systematische onderdrukking en discriminatie.
"De onderdrukking van de rechten op vrijheid van meningsuiting en vrijheid van spreken blijft zorgwekkend," aldus de EU-verklaring. "In dit kader roepen we de Iraanse autoriteiten op om de mensenrechten te waarborgen, inclusief de mensenrechten van vrouwen en meisjes, evenals de rechten van personen die behoren tot religieuze en etnische minderheden, de rechten op vrijheid van meningsuiting, vrijheid van godsdienst of overtuiging, en de vrijheid van vreedzame vergadering en vereniging."
De Europese Unie wees erop dat willekeurige arrestaties en het gebruik van marteling of andere wrede, onmenselijke of vernederende straffen in Iran nog steeds een grote zorg zijn: "We roepen de Iraanse autoriteiten op om de willekeurige arrestaties, inclusief die van buitenlandse burgers en dubbele staatsburgers die voor politieke doeleinden vastgehouden worden, te stoppen en alle onterecht gevangen genomen personen vrij te laten. We roepen Iran op ervoor te zorgen dat de detentieomstandigheden voldoen aan internationale normen en dat alle gevangenen toegang hebben tot adequate medische zorg."
In de verklaring staat verder: "De EU verwerpt de toepassing van de doodstraf onder alle omstandigheden ten stelligste. We zijn bijzonder bezorgd over de dramatische toename van het aantal terechtstellingen. Volgens berichten werden in 2024 ten minste 901 mensen geëxecuteerd. Het gebruik van de doodstraf als reactie op binnenlandse oppositie, ook tegen personen die tot etnische of religieuze minderheden behoren, is onacceptabel."
De EU riep het Iraanse regime op om onmiddellijk een moratorium voor terechtstellingen in te stellen en vervolgens de doodstraf volledig af te schaffen.

VN-Onderzoekscommissie bewijst dat het Iraanse regime voortdurend misdaden tegen de menselijkheid begaat

16 maart 2025

VN-Mensenrechtenraad: Een nieuw onderzoeksrapport beschrijft, dat het regime in Teheran misdaden tegen de menselijkheid blijft begaan en roept op tot internationale samenwerking van justitiële autoriteiten om verantwoordelijke functionarissen van het regime, strafrechtelijk rekenschap te laten afleggen.

De door de VN ingestelde, internationale onderzoekscommissie betreffende Iran (Fact-Finding Mission), heeft de VN-Mensenrechtenraad in Geneve op 14 maart een omvangrijk rapport over hun bevindingen voorgelegd. De commissie is samengesteld uit onafhankelijke deskundigen, die het gebruik van geweld door het regime tegen demonstranten, sinds de protesten van 2022, die door de dood van Mahsa Amini teweeggebracht werden, onderzoeken.

De onderzoekscommissie wordt geleid door drie hoog aangeschreven vrouwelijke juristen. Sara Hossain uit Bangladesch, Shaheen Sardar Ali uit Pakistan en Viviana Krsticevic uit Argentinië zijn gekwalificeerde deskundigen op het gebied van mensenrechten, volkerenrecht en adequaat optreden voor internationale gerechtshoven.

Het nieuwe rapport, dat op meer dan 38.000 bewijsstukken en 281 getuigenverklaringen is gebaseerd, bevestigt, dat het regime in Teheran, voortdurend de ernstigste mensenrechten-schendingen en misdaden tegen de menselijkheid begaat. In de rapportage wordt vastgesteld, dat het regime systematisch terechtstellingen, dodelijk geweld, marteling en willekeurige arrestaties tegen demonstranten gebruikt en het doden van tegenstanders van het regime afdoet als “zelfmoord”. Het rapport laat bovendien zien, dat een schijn-executie in Iraanse gevangenissen veel voorkomt en als vorm van psychologische marteling wordt gebruikt.

In verband met de ernst van de vastgestelde mensenrechtenschendingen doet de commissie de aanbeveling om door te gaan met internationaal onderzoek naar de mensenrechtenschendingen in Iran en een onafhankelijke commissie ter voortzetting van hun werk in te stellen. Deze commissie moet de voortdurende misdaden onderzoeken, verdere bewijzen verzamelen en met internationale justitiële autoriteiten samenwerken, om de verantwoordelijke functionarissen van het regime in Teheran rekenschap te laten afleggen.

Over de aanhoudende onderdrukking van vrouwen in Iran wordt in het rapport het volgende vermeld: „Twee en een half jaar na de protesten worden vrouwen en meisjes nog steeds systematisch geconfronteerd met discriminatie, zowel van “bovenaf” als in het dagelijks verkeer, met name i.v.m. de verplichte hijab“. De handhaving van de sluierdwang wordt in Iran d.m.v. drones, bewakingscamera’s en gezichtsherkenning-software gecontroleerd. Op deze manier wordt er op openbare plaatsen naar vrouwen gespeurd, die geen hoofddoek dragen Ook op de Amirkabir-Universiteit in Teheran worden vrouwen m.b.v. gezichtsherkenning-software gecontroleerd.

De onderzoekscommissie stelt bovendien vast, dat onderdrukkingsmaatregelen van het regime in Teheran de grenzen van Iran overschrijden. Het regime treedt gericht op tegen dissidenten, activisten en journalisten in het buitenland, om de critici tot zwijgen te brengen. Het pesten van slachtoffers en

hun families gaat maar door en schept een klimaat van angst. De online-bewaking wordt verder uitgebreid om afwijkende meningen onmogelijk te maken.

Achtergrond:
De VN-Mensenrechtenraad heeft op 24.11.2022 besloten om een commissie in te stellen, die onderzoek zal doen naar het geweld, dat gebruikt werd in Iran tegen demonstranten. De commissie heeft de opdracht, gerechtelijk bewijs voor mensenrechtenschendingen en volkerenrecht-overtredingen van het regime in Iran, te verzamelen – ter voorbereiding van internationale strafrechtelijke vervolging van de verantwoordelijken. Duitsland heeft zich als penvoerder t.b.v. dit besluit ingezet.

Mensenrechtenwerk is succesvol: Europees Parlement pleit voor stopzetting van executies in Iran

26 januari 2025

Met een nieuwe resolutie geeft het Europees Parlement een belangrijk signaal af: het roept op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies en de afschaffing van de doodstraf in Iran. De Europese Unie wordt dringend verzocht de Iraanse Revolutionaire Garde te classificeren als een terroristische organisatie en de sancties van de EU uit te breiden tot allen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, met inbegrip van de hoogste leider en president van het regime in Teheran.

In een resolutie die op 23 januari door alle politieke groeperingen werd gesteund en aangenomen, veroordeelt het Europees Parlement met klem de “brute onderdrukking van de mensenrechten door het Iraanse regime, in het bijzonder de gerichte vervolging van vrouwelijke activisten” en de doodstraffen tegen de vrouwenrechtenactivisten Pakhshan Azizi en Warisha Moradi. Het parlement roept op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies en de afschaffing van de doodstraf in Iran. Het regime in Teheran moet onmiddellijk en onvoorwaardelijk alle onterecht vastgehouden mensenrechtenverdedigers en politieke gevangenen vrijlaten.

In de resolutie wordt de Europese Unie nadrukkelijk opgeroepen om de Revolutionaire Garde van het Iraanse regime te classificeren als een terroristische organisatie en om "de sancties van de EU uit te breiden tot allen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, waaronder Opperste Leider Ali Khamenei, President Massoud Peseschkian, Opperrechter Gholam-Hossein

Mohseni-Edschei, Procureur-Generaal Mohammad Mowahedi-Asad en Rechter Iman Afshari."

Het Europees Parlement veroordeelt ook de "systematische onderdrukking van mensenrechtenbewegingen en de vervolging van minderheden, waaronder Koerden, Baloetsji's, christenen die na hun bekering worden vervolgd, en leden van de Baha'i-gemeenschap, door het Iraanse regime. Zij worden allemaal geconfronteerd met etnische en religieuze discriminatie, arrestaties en schendingen van fundamentele rechten, met als doel afwijkende meningen het zwijgen op te leggen."

Januari 2025: In het Europees Parlement voeren mensenrechtenactivisten en parlementsleden campagne voor een stop op executies in Iran.

In de resolutie wijzen de EU-parlementariërs er ook op dat "tientallen onschuldige EU-burgers willekeurig in Iran zijn vastgehouden zonder toegang tot een eerlijk proces, wat deel uitmaakt van de algemene strategie van de Iraanse gijzelingsdiplomatie." Ze veroordelen de gijzeling ten zeerste en dringen er bij de Iraanse autoriteiten op aan om alle EU-burgers, waaronder Olivier Grondeau, Cécile Kohler, Jacques Paris en Ahmadreza Djalali, onmiddellijk vrij te laten, hen veilig terug te sturen en alle aanklachten tegen hen te laten vallen

VN-waarschuwing: zeer verontrustende golf van executies in Iran

11 januari 2025

De VN-Commissaris voor de Mensenrechten roept op tot het stoppen van executies in Iran. In 2024 heeft het regime in Teheran meer mensen geëxecuteerd dan in jaren. Veel van de slachtoffers zijn vrouwen.

De Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, Volker Türk (foto), heeft op 7 januari zijn grote bezorgdheid geuit over het stijgende aantal executies in Iran. Volgens zijn kantoor zijn er vorig jaar in Iran minstens 901 mensen geëxecuteerd - het hoogste aantal sinds 2015. Onder de geëxecuteerden waren 31 vrouwen. Dit is het hoogste aantal in minstens 15 jaar.
De mensenrechtencommissaris noemde de trend “zeer verontrustend”. Het is “de hoogste tijd dat Iran

een einde maakt aan deze steeds groter wordende golf van executies”, aldus Volker Türk. De doodstraf is onverenigbaar met het fundamentele recht op leven en brengt het onaanvaardbare risico met zich mee dat onschuldigen worden geëxecuteerd. Volgens de VN werden ook dissidenten en mensen die betrokken waren bij de anti-regeringsprotesten van 2022 geëxecuteerd. De VN-commissaris riep het regime in Iran op om onmiddellijk een moratorium op executies in te stellen met als doel de doodstraf volledig af te schaffen.

In verhouding tot zijn bevolking is Iran het land met het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen. Duizenden gevangenen in Iran lopen het risico geëxecuteerd worden, waaronder politieke gevangenen die ter dood veroordeeld zijn op basis van zwakke en verzonnen aanklachten.

Campagne: Stop de executies!

In verhouding tot zijn bevolking is Iran het land met het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Het schendt het fundamentele mensenrecht op leven en waardigheid. Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen.

We voeren internationaal campagne tegen de executies en voor de afschaffing van de doodstraf in Iran. We eisen effectieve sancties tegen het regime in Teheran om de executies te stoppen. De Iraanse mensenrechtenbeweging heeft dringend behoefte aan bescherming en solidariteit van de internationale gemeenschap. De campagne tegen martelingen en executies en voor de vrijlating van politieke gevangenen moet massaal worden geïntensiveerd.

Ze wordt niet gehoord
haanden wordt Zahra Shabaz Tabari het
haar verdediging en een eerlijk proces
en. Haar enige misdaad: Ze leeft daar,
rechtvaardigheid wordt bestraft.
#ZahraShahbazTabari

Hoofdstuk III.

Belangrijke resoluties tegen mensenrechtenschendingen in Iran Internationale successen

Internationale resultaten

"De boog van het morele universum is lang, maar hij buigt naar gerechtigheid toe."

- Martin Luther King Jr.

Onze successen in 2025 zijn bereikt door effectief gebruik te maken van internationale juridische mechanismen. Enerzijds zijn deze mechanismen krachtig en normatief van aard; wanneer effectieve resoluties worden aangenomen, worden deze omgezet in bindende wet- en regelgeving. Anderzijds vervullen ze een belangrijke informatieve en bewustmakende functie, waardoor ze aanzienlijk bijdragen aan het bevorderen van het publieke en internationale begrip.
Door onze dagelijkse monitoring van mensenrechtenschendingen in Iran en als reactie op de geïnstitutionaliseerde onderdrukking door het regime, zijn we gedwongen om daadkrachtig op te treden. Dit hield in dat we deze misstanden aan het licht brachten en gebruik maakten van de wetenschappelijke, juridische en gerechtelijke verworvenheden van de moderne wereld om een systeem te bestrijden dat geworteld is in onderdrukking en dood. Tot op heden is deze aanpak het meest effectieve middel gebleken om de aandacht en bezorgdheid van de internationale gemeenschap te trekken en deze te mobiliseren tegen de dictatuur in Iran.
In de volgende fase zullen we ons inzetten om de cultuur van straffeloosheid aan te vechten, waardoor daders van oorlogsmisdaden, bloedbaden en systematische onderdrukking zich aan hun verantwoordelijkheid kunnen onttrekken. We zullen deze misdaden blijven documenteren en voor internationale gerechtelijke en juridische instellingen brengen. Deze op belangenbehartiging gebaseerde strategie speelt een doorslaggevende rol bij het doorbreken van de geweldsspiraal en het waarborgen van juridische bescherming voor slachtoffers. Uiteindelijk moeten degenen die verantwoordelijk zijn voor misdaden tegen de menselijkheid ter verantwoording worden geroepen en mogen zij niet aan de gevolgen van hun daden ontsnappen.

Eind 2024 noteerde het regime in Teheran een van de grootste stijgingen in geweld en het gebruik van de doodstraf, met een openbaar bekendgemaakt maar onvoldoende gecontroleerd aantal van 1.001 executies. Eind 2025 was de situatie verder verslechterd, met een openbaar bekendgemaakt en eveneens niet geverifieerd aantal doodvonnissen dat ongeveer het dubbele bedroeg van dat van het voorgaande jaar.

Deze stijging omvat de executie van personen die hebben deelgenomen aan politieke protesten, wat een verontrustende escalatie weerspiegelt in het gebruik van de doodstraf als onderdrukkingsmiddel. Deze executies werden uitgevoerd via fundamenteel oneerlijke gerechtelijke procedures, die gekenmerkt werden door het ontbreken van een eerlijk proces, beperkte toegang tot juridische bijstand en versnelde, ondoorzichtige processen. Daarnaast waren er gedocumenteerde gevallen van executie van minderjarigen, wat een duidelijke schending vormt van de internationale mensenrechtennormen en verdragen waaraan Iran gebonden is.
De onderdrukking in Iran reikt veel verder dan het gebruik van de doodstraf. Er vinden nog steeds massale arrestaties plaats van activisten, journalisten en mensenrechtenverdedigers, naast het wijdverbreide gebruik van foltering en systematische druk op etnische en religieuze minderheden. Talrijke politieke gevangenen en mensenrechtenverdedigers zijn het slachtoffer geworden van bedreigingen, foltering en zware of vernederende straffen, wat de voortdurende en wijdverbreide aard van de mensenrechtenschendingen in het land onderstreept.
Ons werk heeft een tastbare impact gehad op de dagelijkse briefings van mensenrechteninstellingen, de betrokkenheid van speciale rapporteurs van de VN en de aanneming van positieve, beslissende en historische resoluties. Deze resultaten betekenen concrete vooruitgang op het gebied van gerechtigheid en verantwoordingsplicht, waardoor het lijden en de martelingen van honderdduizenden mensen in Iran worden overstegen en een dynamisch pad naar gerechtigheid wordt bevorderd.
Een van de belangrijkste mechanismen van de Verenigde Naties voor het onderzoeken van de mensenrechtensituatie in Iran is het mandaat van de speciale rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran. In dit verband zijn de rapporten van mevrouw Mai Sato, in haar hoedanigheid van speciale rapporteur, bijzonder belangrijk en invloedrijk geweest. Haar werk, dat sterk gericht is op het gebruik van de doodstraf, politieke onderdrukking en schendingen van fundamentele vrijheden, heeft een beslissende rol gespeeld in het bevorderen van de wereldwijde beweging voor gerechtigheid.
In haar meest recente verslag aan de VN-Mensenrechtenraad benadrukte mevrouw Sato dat de doodstraf in Iran in toenemende mate wordt gebruikt als een middel om protesten te onderdrukken en critici het zwijgen op te leggen. Zij riep de internationale gemeenschap op om dringend en voortdurend aandacht te schenken aan deze alarmerende trend.

Onderzoeksmechanismen en waarheidscommissies

Onafhankelijke VN-waarheidscommissies en -mechanismen (FFMI's) hebben ook de mensenrechtensituatie in Iran onderzocht. In de rapporten zijn gevallen van foltering, oneerlijke processen en het gebruik van de doodstraf voor politieke onderdrukking gedocumenteerd, en zijn de lidstaten opgeroepen om de druk op Iran op te voeren.

Resoluties van het Europees Parlement en reacties

Het Europees Parlement heeft ook een actieve rol gespeeld bij het veroordelen van het wijdverbreide gebruik van de doodstraf en onderdrukking in Iran. In 2025 werden verschillende resoluties aangenomen waarin de mensenrechtensituatie in Iran krachtig werd veroordeeld. In deze resoluties werd opgeroepen tot stopzetting van de doodstraf tegen demonstranten, dissidenten, mensenrechtenactivisten en religieuze en etnische minderheden in Iran. Ook werd opgeroepen tot het uitoefenen van druk op de religieuze dictatuur in Iran.
Verklaringen, wijdverbreide petities en menselijke kettingcampagnes door Nobelprijswinnaars, wetgevers, onderzoekers, atleten en kunstenaars.

Deze grote en internationale campagnes, die zich richten op de gemeenschappelijke bezorgdheid over het onmenselijke gebruik van de doodstraf en staatsrepressie in Iran, zijn zowel krachtig als bewustmakend en monden uiteindelijk uit in concrete en praktische actie.
De betrokkenheid en prestaties van de internationale gemeenschap bij het aanpakken van executies en onderdrukking in Iran – door middel van informatieverspreiding, aanhoudende internationale druk en het gebruik van mensenrechtenmechanismen van de Verenigde Naties, het Europees Parlement en verklaringen van wereldwijde activisten – hebben een doorslaggevende rol gespeeld bij het vormen van het wereldwijde publieke bewustzijn.

Deze inspanningen hebben:

- De kwestie van executies en wijdverbreide mensenrechtenschendingen in Iran tot een prioriteit gemaakt binnen internationale fora;
- Regeringen ertoe aangezet om de acties van de heersende religieuze dictatuur in Iran te veroordelen door middel van formele resoluties en officiële standpunten;
- De stem van slachtoffers en hun families versterkt in internationale media en mensenrechtenkringen, wat heeft geleid tot wereldwijde campagnes, gerichte sancties en verhoogde diplomatieke druk.

Bovendien hebben aanhoudende internationale media-aandacht en verhoogde wereldwijde aandacht voor de mensenrechtensituatie in Iran regeringen en mensenrechtenorganisaties ertoe aangezet om proactiever op te treden om verdere escalatie van schendingen te voorkomen.

Voetnoot

De geschiedenis van deze beweging strekt zich uit van haar vroegste begin tot haar huidige rol als een sterke en gevestigde kracht. In 1981, na het begin van grootschalige executies in Iran, vertaalden Iraanse studenten honderden exemplaren van rapporten over de mensenrechtenschendingen van het regime in meerdere talen en verspreidden deze. Voor het eerst bevatten deze rapporten foto's van 15-jarige jongens en meisjes die zonder proces waren geëxecuteerd tijdens de burgerdemonstraties van juni 1981. Dit materiaal werd verspreid onder leden en waarnemers van het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties, evenals onder de pers in New York en Genève.
Naarmate de omvang van de onderdrukking en massamoorden in Iran toenam, werden aanvullende en meer uitgebreide rapporten ingediend bij de Mensenrechtencommissie van de Verenigde Naties, de Subcommissie voor de Rechten van de Mens, de Commissie tegen Discriminatie en relevante werkgroepen en onderzoeksmechanismen van de Verenigde Naties. In 1985 was de beweging erin geslaagd een boek te publiceren met de namen en foto's van tienduizenden onschuldige personen die na processen van minder dan een minuut ter dood waren veroordeeld, waardoor deze documentatie toegankelijk werd voor de internationale gemeenschap.
Vanaf dat moment werd het centrale belang van informatieverspreiding en voortdurende betrokkenheid bij internationale instellingen stevig verankerd als een kernprincipe van de strategie van de beweging.

» Belangrijke overwinning voor mensenrechten in Iran «

72ste Resolutie van de VN-Veiligheidsraad over Mensenrechtenschendingen in Iran

Een keerpunt

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties nam op 18 december 2025 haar baanbrekende 72ste resolutie over mensenrechten in Iran aan, waarbij de grove en systematische schendingen van mensenrechten door Iran werden veroordeeld met 78 stemmen voor en 27 tegen. Deze resolutie vormt een historisch mijlpaal als de eerste die expliciet verwijst naar het bloedbad van 1988 en de voortdurende straffeloosheid van de daders, en belicht een patroon van misstanden dat aanhoudt ondanks herhaalde internationale beleidsinterventies.

De resolutie, aangenomen te midden van wereldwijde aandacht, vestigt de aandacht op de golf van executies in Iran: meer dan 2.000 in 2025 alleen, meer dan het dubbele van de 1.023 in 2024 — waaronder 60 vrouwen en 6 minderjarigen, vaak via gedwongen bekentenissen zonder eerlijke processen.

Historische context van VN-toezicht op Iran

Sinds het einde van de jaren tachtig heeft de Algemene Vergadering van de VN resoluties uitgevaardigd over de situatie m.b.t. de mensenrechten in Iran, waarbij deze 72ste resolutie een climax vormt van decennia van veroordeling te midden van vastgelopen beleidsinspanningen. Gebaseerd op teksten zoals A/RES/78/220, verhoogt zij de eisen voor verantwoording over het bloedbad van 1988, waarbij duizenden politieke gevangenen buitengerechtelijk werden geëxecuteerd. Statistieken laten een toenemende tol zien: 582 executies in 2022, 867 in 2023, 1.023 in 2024 en meer dan 2.000 in 2025, waaronder minstens 42 demonstranten na 2022 en 38 politieke gevangenen die dit jaar de doodstraf opgelegd kregen.

Deze patronen, uitgebreid gedocumenteerd, tonen aan dat het regime afhankelijk is van de doodstraf om tegenstand te onderdrukken, met een onevenredige impact op etnische minderheden, vrouwen en demonstranten, in strijd met geratificeerde internationale verdragen.

De resolutie integreert inzichten van het maatschappelijk middenveld, zoals gezamenlijke oproepen om het mandaat van de VN-Speciale Rapporteur te verlengen ondanks Irans weigering tot samenwerking, en schetst het falen van beleid, waardoor foltering, amputaties, willekeurige detenties, gedwongen verdwijningen, ontzegging van medische zorg en gendergerelateerd geweld in stand gehouden worden.

Door te verwijzen naar de protesten van 2022 na de dood van Mahsa Amini, behandelt de resolutie ook transnationale repressie van tegenstanders in het buitenland en de onderdrukking van vrije meningsuiting, waarbij wordt benadrukt hoe beleidslacunes op het gebied van mensenrechten systematische discriminatie tegen vrouwen, meisjes, Koerden, Beloetsji en Ahwazi-Arabieren mogelijk maken.

Belangrijkste schendingen belicht in de resolutie

De 72ste resolutie over mensenrechten in Iran inventariseert misstanden die centraal staan in de mensenrechtencrisis van Iran: foltering via gedwongen bekentenissen, verdachte sterfgevallen in hechtenis, geseling, blindmaking en doodstraffen tegen tegenstanders zonder eerlijk proces. Meer dan 2.000 ophangingen in 2025 dienen als instrumenten van politieke repressie, waarbij de executies van minderjarigen in strijd zijn met het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en disproportionele straffen kwetsbare groepen treffen. Repressiepatronen omvatten het ontzeggen van eerlijke processen en medische toegang voor minstens 38 politieke gevangenen in de dodencel, naast gewelddadige handhaving van verplichte bedekkingen (met kleding) en culturele onderdrukking van minderheden.
Gebaseerd op precedenten van de VN-Mensenrechtenraad zoals A/HRC/RES/58/21, eist de tekst een einde aan minder ernstige executies, vrijlating van gevangenen, onderzoek naar de gruweldaden van 1988 en samenwerking met monitoringsmechanismen, waarbij deze worden gepositioneerd als essentiële beleidswijzigingen om straffeloosheid te beperken. Deze uitgebreide benadering weerspiegelt bredere mensenrechtenrapportage en benadrukt hoe dergelijke schendingen interne onrust en internationale isolatie aanwakkeren.

Geopolitieke implicaties en beleidsuitdagingen

Te midden van onrust in het Midden-Oosten onthult de 72ste resolutie over mensenrechten in Iran de verzwakte regionale positie van Iran, waarbij interne repressie via meer dan 2.000 executies economische spanningen door sancties en de weigering tot samenwerking met VN-rapporteurs verergert.
De resolutie bevestigt voortdurende misdaden tegen de menselijkheid en dringt aan op verwijzing naar de VN-Veiligheidsraad voor gerechtigheid, zoals benadrukt in reacties die het Iraanse verzet na 37 jaar straffeloosheid erkennen. Ondersteunende stemmen van de EU, de VS en Canada contrasteren met onthoudingen van China en Rusland, wat de geopolitieke verdeeldheid in de handhaving van mensenrechtenbeleid benadrukt.
De eisen van de tekst, het beëindigen van repressie, verantwoording voor de moorden van 1988 en vrijlating van gevangenen stemmen overeen met druk vanuit het maatschappelijk middenveld voor verlenging van het mandaat van de Speciale Rapporteur en samenwerking, wat aangeeft dat veroordeling moet evolueren naar robuuste beleidsmaatregelen zoals tribunalen of verboden.

Vooruitzichten: Versterking van mensenrechtenbeleid

Handhaving bepaalt de impact van de 72ste resolutie over mensenrechten in Iran, en dringt aan op VN-toezicht ondanks Irans verzet tegen eerdere mandaten, met statistieken zoals 60 vrouwen en 6 minderjarige executies in 2025 die een dringende beëindiging van het huidige beleid vereisen.

De resolutie onderstreept de noodzaak van concrete stappen voorbij stemmingen, inclusief sancties en vervolgingen. Het integreren van deze maatregelen in mondiale strategieën, samen met steun aan dissidenten, kan repressiecycli doorbreken.

Het maatschappelijk middenveld verwelkomde de stemming die het Iraanse verzet valideert en oproept tot wereldwijde solidariteit en drong aan op verlenging van het mandaat van de Speciale Rapporteur van de VN te midden van niet-samenwerking, waarmee werd benadrukt dat mensenrechtenbeleid gerechtigheid boven retoriek moet stellen. Voor Iran signaleert de resolutie een einde aan straffeloosheid, waardoor naleving wordt afgedwongen of escalatie van gevolgen zoals bevriezing van activa wordt opgelegd, terwijl het internationale vastberadenheid stimuleert om het langdurige falen van het beleid om te zetten in verantwoording.

> ***"De resolutie bevestigt voortdurende misdaden tegen de menselijkheid en dringt aan op verwijzing naar de VN-Veiligheidsraad voor gerechtigheid"***

> ***"de stemming die het Iraanse verzet valideert en oproept tot wereldwijde solidariteit."***

> ***"Het eisen van vrijlating van gevangenen, samenwerking met VN-mechanismen en verantwoording voor schendingen zoals de executies van 1988,"***

VN-deskundigen dringen er bij Iran op aan om de executie van een 67-jarige Iraanse vrouw tegen te houden

GENÈVE – Iran moet onmiddellijk de executie van Zahra Shahbaz Tabari, een 67-jarige elektrotechnisch ingenieur die vastzit in de Lakan-gevangenis in Rasht, stopzetten, aldus VN-deskundigen* vandaag.

“De zaak van mevrouw Tabari laat een patroon zien van ernstige schendingen van het internationaal recht inzake mensenrechten met betrekking tot garanties voor een eerlijk proces en het ongepaste gebruik van de doodstraf voor brede en slecht gedefinieerde nationale veiligheidsdelicten”, aldus de deskundigen.

Tabari werd op 25 oktober 2025 door de Revolutionaire Rechtbank van Rasht ter dood veroordeeld wegens baghi (gewapende opstand tegen de grondslagen van de Islamitische Republiek Iran) op basis van twee bewijsstukken:

een stuk stof met de slogan ‘Vrouw, Verzet, Vrijheid’, een populaire slogan uit de protesten van 2022, en een niet-gepubliceerd audiobericht. De autoriteiten beweerden dat ze van plan was het stuk stof als openbare banner te gebruiken om de staat uit te dagen. Tabari werd tijdens een inval in haar huis zonder gerechtelijk bevel gearresteerd. Ze werd een maand lang ondervraagd terwijl ze in eenzame opsluiting zat ... Het proces, dat via videoconferentie werd gevoerd, duurde minder dan 10 minuten.

De deskundigen zeiden dat Tabari geen toegang had gekregen tot een advocaat van haar keuze en werd vertegenwoordigd door een door de rechtbank aangewezen advocaat. Het doodvonnis werd onmiddellijk na de korte zitting uitgesproken.

“De ernstige procedurele schendingen in deze zaak, waaronder de onwettige vrijheidsberoving, het ontzeggen van effectieve juridische vertegenwoordiging, het buitengewoon korte proces, het gebrek aan voldoende tijd om een verdediging voor te bereiden en het gebruik van bewijs dat onvoldoende lijkt om een aanklacht wegens baghi te ondersteunen, maken elke veroordeling onzeker”, aldus de deskundigen.

Het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat in 1975 door Iran is geratificeerd, beperkt de doodstraf tot “de ernstigste misdrijven”, wat wordt geïnterpreteerd als opzettelijke moord.

“Deze zaak betreft geen opzettelijke moord en bevat talrijke procedurele schendingen. Tabari onder deze omstandigheden executeren zou neerkomen op een willekeurige executie”, waarschuwden de deskundigen. “Het criminaliseren van het activisme van vrouwen voor gendergelijkheid en het behandelen van dergelijke uitingen als bewijs van gewapende rebellie vormt een ernstige vorm van genderdiscriminatie”, voegden zij eraan toe.

“Het debat rond de doodstraf is geëvolueerd naar de vraag of de doodstraf op zich een schending van het internationaal recht inzake de mensenrechten vormt. Maar de manier waarop de Iraanse rechterlijke macht mensen ter dood veroordeelt, staat ver af van een dergelijk juridisch discours”, aldus de deskundigen.

“Wat we hier zien, is een bespotting van het recht dat ver achterblijft bij de meest elementaire internationale normen.”

“Wanneer een staat zijn bevoegdheid uitoefent om iemand het leven te benemen, moet hij voldoen aan de bijbehorende verplichtingen om de waarborgen voor een eerlijk proces strikt na te leven, volledige transparantie te waarborgen en de toepassing te beperken tot gevallen van opzettelijke moord”, aldus de deskundigen.

De zaak van Tabari is een van de minstens 52 gevallen van personen die momenteel de doodstraf boven het hoofd hangt voor breed geïnterpreteerde misdrijven tegen de nationale veiligheid, waaronder baghi, moharebeh (oorlog voeren tegen God), corruptie op aarde en spionage.

Ook andere vrouwelijke politieke gevangenen zijn ter dood veroordeeld voor baghi. Sommige van deze doodvonnissen zijn vernietigd, maar de Iraanse activist Pakhshan Azizi hangt momenteel de doodstraf boven het hoofd voor baghi.

“Het systematische gebruik door Iran van de doodstraf voor vaag omschreven misdrijven tegen de nationale veiligheid vormt een ernstige schending van zijn internationale wettelijke verplichtingen”, aldus de deskundigen.

De deskundigen staan in contact met de Iraanse autoriteiten en vragen om onmiddellijke interventie om deze willekeurige executie te voorkomen.

* De deskundigen:

- Mai Sato, Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran (Speciaal rapporteur voor de mensenrechtensituatie in de Islamitische Republiek Iran).
- Claudia Flores (voorzitter), Ivana Krstić (vicevoorzitter), Dorothy Estrada Tanck, Haina Lu, and Laura Nyirinkindi, Working group on discrimination against women and girls (Werkgroep inzake discriminatie van vrouwen en meisjes).
- Reem Alsalem, Special Rapporteur on violence against women and girls, its causes and consequences
  (Speciaal rapporteur voor geweld tegen vrouwen en meisjes, de oorzaken en gevolgen daarvan).
- Morris Tidball-Binz, Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions (Speciaal rapporteur voor buitengerechtelijke, standrechtelijke of willekeurige executies).

(Op de aangegeven webpagina’s zelf kan via de optie “More+” rechtsboven de officiële Nederlandse vertaling geselecteerd worden, zoek op Dutch (Nederlands) in de alfabetische lijst van talen.)

Speciale rapporteurs/onafhankelijke deskundigen/werkgroepen zijn onafhankelijke mensenrechtenexperts die zijn benoemd door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties. Samen worden deze experts aangeduid als **Special Procedures**, de speciale procedures van de Mensenrechtenraad. Deskundigen van de speciale procedures werken op vrijwillige basis; zij zijn geen VN-personeel en ontvangen geen salaris voor hun werk. Hoewel het VN-mensenrechtenbureau fungeert als secretariaat voor de speciale procedures, treden de deskundigen op in hun individuele hoedanigheid en zijn zij onafhankelijk van enige regering of organisatie, met inbegrip van het OHCHR en de VN. Alle gepresenteerde standpunten of meningen zijn uitsluitend die van de auteur en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs die van de VN of het OHCHR.

Landspecifieke observaties en aanbevelingen van de VN-mensenrechtenmechanismen, waaronder de speciale procedures, de verdragsorganen en de universele periodieke doorlichting, zijn te vinden op de Universal Human Rights Index https://uhri.ohchr.org/en/

VN-mensenrechten, landenpagina – **Iran**
Voor vragen en verzoeken van de media kunt u contact opnemen met: **hrc-sr-iran@un.org**
Voor mediavragen over andere onafhankelijke VN-deskundigen kunt u contact opnemen met Maya Derouaz (**maya.derouaz@un.org**) of Dharisha Indraguptha (**dharisha.indraguptha@un.org**).
Volg het nieuws over de onafhankelijke mensenrechtendeskundigen van de VN op X: **@UN_SPExperts**

Het Pad effenen naar Gerechtigheid voor Iran

VN stemt voor erkenning van het bloedbad van 1988 onder politieke gevangenen in Iran: oproep tot dringende actie om straffeloosheid te beëindigen

19 november 2025

SMV verwelkomt de historische stemming in de Derde Commissie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over de aanneming van resolutie A/C.3/80/L.30, waarin voor het eerst het bloedbad van 1988 op duizenden politieke gevangenen in Iran wordt erkend. Deze stap had reeds lang eerder moeten worden gezet. VN-lidstaten dienen nu dringend maatregelen te nemen om een einde te maken aan de straffeloosheid in Iran.

Paragraaf 29 van de resolutie stelt:

“29. Spreekt ernstige bezorgdheid uit over het gebrek aan verantwoording van de regering van de Islamitische Republiek Iran met betrekking tot langdurige mensenrechtenschendingen waarbij de Iraanse rechterlijke macht en veiligheidsdiensten betrokken zijn, waaronder aanhoudende gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies en de vernietiging van bewijsmateriaal en massagraven, waarbij het ontbreken van verantwoordingsmechanismen de mogelijkheid schept dat schendingen zich herhalen en voortduren, evenals de voortdurende systemische straffeloosheid voor mensenrechtenschendingen, en spreekt zijn bezorgdheid uit over berichten van aanzet tot discriminatie, vijandigheid en geweld in aan de staat gelieerde Perzische en Arabische media, die de in 1988 gerapporteerde standrechtelijke en willekeurige executies weerspiegelen;”

Sinds 2007 voert SMV onvermoeibaar campagne voor internationale erkenning van deze gruweldaden en voor de verantwoording van de daders. In 2024 concludeerde de Speciaal Rapporteur van de VN voor Iran na een zesjarig onderzoek dat de buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen van 1988 voortduren als misdrijven tegen de menselijkheid en genocide.

Deze erkenning komt op een kritiek moment. Op 7 juli 2025 riep Fars News, gelieerd aan de Iraanse Revolutionaire Garde, openlijk op tot herhaling van de executies van 1988. Op 27 juli 2025 werden de politieke gevangenen Mehdi Hassani en Behrouz Ehsani geëxecuteerd, uitsluitend vanwege hun vermeende banden met de belangrijkste Iraanse verzetsbeweging. Daarnaast zijn in de afgelopen maanden ten minste zeventien andere politieke gevangenen ter dood veroordeeld wegens vermeende banden met het verzet.

SMV roept alle VN-lidstaten op om de resolutie te steunen wanneer deze in december in de plenaire vergadering van de Algemene Vergadering wordt behandeld, en om onverwijld strafrechtelijke onderzoeken te openen tegen Iraanse functionarissen die betrokken zijn bij de misdrijven van 1988 en de huidige golf van executies in Iran, met name gericht tegen politieke dissidenten.

Achtergrond van het bloedbad van 1988

In 1988 heeft de Iraanse regering naar schatting 30.000 politieke en ideologische gevangenen geëxecuteerd. Deze buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen vonden plaats op basis van een fatwa van de toenmalige Opperste Leider, ayatollah Ruhollah Khomeini, die gericht was tegen de belangrijkste Iraanse verzetsbeweging. In het hele land werden driekoppige commissies, bekend als de zogenoemde “Doodscommissies”, opgericht, die politieke gevangenen die weigerden afstand te doen van hun overtuigingen ter dood veroordeelden. Leden van andere linkse groeperingen werden eveneens geëxecuteerd tijdens een daaropvolgende tweede golf. De slachtoffers werden begraven in geheime massagraven. De daders genieten tot op heden volledige straffeloosheid.

Veroordeling van de executiegolf en schendingen van de mensenrechten in Iran tijdens de zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties

Zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties
Tijdens de zitting van Comité III van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, die plaatsvond op donderdag 30 oktober 2025, uitten de vertegenwoordigers van een aantal landen hun diepe bezorgdheid over de aanhoudende schendingen van de mensenrechten in Iran onder het bewind van de ayatollahs en over het ongekende aantal executies.

Vertegenwoordiger van de Europese Unie:
"De Europese Unie is diep bezorgd over de alarmerende cijfers van executies in Iran, die gemiddeld drie tot vier executies per dag bedragen. Het Iraanse regime heeft met meer dan duizend executies van begin 2025 tot september een nieuw record gevestigd."

"Wij zijn bezorgd over schendingen van de mensenrechten en de voortdurende vervolging van tegenstanders, mensenrechtenverdedigers, journalisten en advocaten in Iran. Beperkingen op vrijheid van vergadering, meningsuiting en gedachtegoed zijn onaanvaardbaar. De Europese Unie roept op tot de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle personen die willekeurig in Iran zijn vastgehouden, inclusief EU-burgers die gevangen zitten in Iran."

Vertegenwoordiger van Nederland:
"Wij zijn diep bezorgd over de toename van het aantal executies in Iran, dat hoger ligt dan de cijfers van vorig jaar, en wij veroordelen dit. Nederland is ernstig bezorgd over de voortdurende en wijdverbreide schendingen van de mensenrechten in Iran. Wij veroordelen sterk de systematische onderdrukking van vrouwen en meisjes, mensenrechtenverdedigers, leden van etnische en religieuze minderheden, evenals de willekeurige detenties en grensoverschrijdende repressie door dit regime."

Vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk:
"Verslagen van de speciale rapporteur en de onderzoekscommissie wijzen op voortdurende schendingen van de mensenrechten in Iran. De Algemene Vergadering heeft herhaaldelijk het afschuwelijke gebruik van de doodstraf door het Iraanse regime besproken, dat een uitzonderlijk niveau heeft bereikt. Wij zien wijdverspreide en blijvende schendingen van het recht op leven."

Vertegenwoordiger van Noorwegen:
"Noorwegen is diep bezorgd over de verslechtering van de mensenrechtensituatie in Iran, met name voor vrouwen. Wij maken ons ook zorgen over het aanzienlijk toegenomen gebruik van de doodstraf in Iran. De rechten van gevangenen en arrestanten moeten worden gewaarborgd en zij moeten toegang hebben tot advocaten en adequate medische zorg."

Vertegenwoordiger van Ierland:
"Ierland blijft diep bezorgd over het wijdverbreide en toenemende gebruik van de doodstraf in Iran, inclusief gevallen waarbij de personen minderjarig waren ten tijde van het vermeende misdrijf. Wij roepen op tot onmiddellijke stopzetting van de executies in Iran."

Vertegenwoordiger van Frankrijk:
"De doodstraf en de uitvoering ervan in Iran hebben alarmerende niveaus bereikt. Het Iraanse regime heeft met meer dan 1000 executies in 2025 een nieuw record gevestigd. Willekeurige detenties en schendingen van het recht op een eerlijk proces moeten stoppen. Frankrijk roept opnieuw op tot de vrijlating van alle Europese staatsburgers die willekeurig in Iran zijn vastgehouden. Het Iraanse regime moet een einde maken aan zijn beleid van staatsgijzeling."

Vertegenwoordiger van Canada:
"Canada is geschokt door de wijdverbreide schendingen van de mensenrechten in Iran, met name door de toename van het aantal executies. De flagrante minachting van het Iraanse regime voor mensenlevens vereist onmiddellijke actie. De internationale gemeenschap moet gezamenlijk verantwoording eisen van het regime en een einde maken aan straffeloosheid. Wij maken ons grote zorgen dat de doodstraf in Iran wordt gebruikt als instrument om protesten te intimideren en te onderdrukken."

Vertegenwoordiger van Zwitserland:
"Zwitserland is diep bezorgd over de aanzienlijke toename van het aantal executies in Iran. Bovendien veroordelen wij de toestand in Iraanse gevangenissen, waar meldingen van marteling en mishandeling zijn."

Vertegenwoordiger van Australië:
"Wij zijn bezorgd over de aanzienlijke verslechtering van de mensenrechtensituatie in Iran en het wijdverbreide gebruik van de doodstraf door het regime. Het voortdurende gebruik van de doodstraf, vooral tegen demonstranten, politieke tegenstanders en vrouwen, wordt sterk veroordeeld."

Vertegenwoordiger van Duitsland:
"Wij zijn diep bezorgd over de aanzienlijke toename van het aantal vonnissen en uitvoeringen van de doodstraf en het gebrek aan transparantie daaromtrent. Het rapport van de onderzoekscommissie over de mensenrechtensituatie na de protesten van september 2022 schetst een zeer verontrustend beeld van systematische repressie, schending van kinderrechten en het gebruik van de doodstraf ter intimidatie en onderdrukking."

Rapport van Mai Sato aan de Verenigde Naties: Executies in Iran als instrument van controle en angst

"De executiegolf in Iran is een teken van ernstige schending van het recht op leven"

Mai Sato, speciaal rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechten in Iran, waarschuwde in haar meest recente rapport aan Comité III van de Algemene Vergadering van de VN (30 oktober 2025) voor de "ongekende toename van executies" en de "systematische schending van de rechten van politieke gevangenen" in Iran.
In haar toespraak, die brede weerklank vond in de Algemene Vergadering, beschreef zij de massale uitspraak en uitvoering van de doodstraf als "een opzettelijk beleid van angst en wraak" dat "vernietigde families en gemeenschappen achterlaat".
Sato verklaarde dat slechts ongeveer acht procent van de executies in Iran officieel wordt gerapporteerd, terwijl het merendeel stilletjes en zonder enige kennisgeving plaatsvindt. Ze uitte zorgen over het voortduren van foltering, oneerlijke processen en gedwongen bekentenissen en zei: "Executie is in Iran een instrument van staatscontrole en angst, geen rechtvaardigheid."

Deel I: Politieke gevangenen , Arrestatie, foltering en onrecht

In het eerste deel van haar rapport behandelde Sato de situatie van "ideologische en politieke gevangenen" en benadrukte dat het patroon van mensenrechtenschendingen in dit kader "systematisch en wijdverbreid" is. Ze meldde dat tientallen burgerrechtenactivisten, journalisten en voorvechters van vrouwenrechten en etnische en religieuze minderheden in Iraanse gevangenissen worden onderworpen aan foltering en druk. Volgens haar onderdrukt de regering vrijheid van meningsuiting en het recht op vergadering via aanklachten zoals "handelingen tegen de nationale veiligheid" en "belediging van heilige zaken".
Het rapport stelt dat willekeurige arrestaties, langdurige verhoren en langdurige afzondering een vast onderdeel zijn geworden van het politieke repressiemechanisme in Iran. Veel politieke gevangenen hebben geen toegang tot een advocaat, en hun processen bij de Revolutionaire Rechtbanken worden in enkele minuten afgehandeld, zonder jury en zonder inzage in het dossier.
Sato bekritiseerde het "voortdurende gebruik van gedwongen bekentenissen onder foltering" en benadrukte dat de uitzending van deze bekentenissen via officiële media een duidelijke schending is van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, dat Iran heeft ondertekend. Ze voegde toe: "De veiligheids- en gerechtelijke instanties hebben door systematische

ontkenning van foltering en volledige veronachtzaming van eerlijke procesprincipes het publieke vertrouwen in rechtvaardigheid vernietigd."
Ze drong erop aan dat "volledige en onbelemmerde toegang" voor internationale waarnemers tot gevangenissen wordt verleend en herinnerde eraan dat haar formele verzoek om Iran te bezoeken tot nu toe onbeantwoord is gebleven. In een van haar verklaringen voegde ze toe: "Transparantie is de eerste voorwaarde voor het bewijzen van rechtvaardigheid; wanneer regeringen de waarheid verbergen zijn noch de wet noch gerechtigheid betekenisvol."
Sato riep de internationale gemeenschap op om slachtoffers van foltering en families van politieke gevangenen te ondersteunen, en benadrukte dat veel gevangenen meer dan twee decennia gevangen zitten vanwege burgerlijke of religieuze activiteiten, en dat zelfs hun fundamentele rechten zoals medische zorg of contact met familie hen onthouden wordt.

Deel II: Executies , Geheimhouding, onrecht en instrument van repressie

In het vervolg van haar rapport meldde Mai Sato de "verontrustende toename van executies" in Iran en verklaarde dat onafhankelijke bronnen in 2024 meer dan 900 executies registreerden, en dat er in de eerste negen maanden van 2025 meer dan duizend andere plaatsvonden. Ze benadrukte dat slechts ongeveer acht procent van deze gevallen officieel wordt bekendgemaakt.
Sato zei: "Executie in Iran wordt niet gebruikt om gerechtigheid te realiseren, maar om angst te handhaven en sociale controle uit te oefenen." Ze beschreef dit proces als "een georganiseerde vorm van staatsgeweld" die de samenleving in een sfeer van angst en stilte dompelt.
Het rapport vermeldt verder dat een deel van de executies wordt uitgevoerd wegens politieke beschuldigingen zoals "spionage", "moord op staatsgezag" en "corruptie op aarde" (ifsad fil-arz). Sato merkte op dat alleen al in 2025 minstens 12 personen wegens spionage zijn geëxecuteerd, waarvan tien na juli, een verdubbeling ten opzichte van vorig jaar. Ze waarschuwde: "Het Iraanse rechtssysteem gebruikt de doodstraf als instrument voor politieke eliminatie."
Sato voegde toe: "Meer dan 1200 bekende executies dit jaar tonen de droevige schaal van dodelijk geweld dat door de staat wordt goedgekeurd. Dit is een beleid van wraak, geen afschrikking." Ze benadrukte dat er geen bewijs is dat de doodstraf afschrikkend werkt, maar dat "het lijden van families en de verspreiding van angst in de samenleving duidelijk zichtbaar zijn."

Executie van politieke gevangenen en geheimhouding van lichamen

In een deel van het rapport wordt de executie van Hamid Hosseinnejad Heidaranlou, een Koerdische politieke gevangene, op 20 april 2025 genoemd. Zijn lichaam werd niet aan de familie overhandigd en de begraafplaats werd niet bekendgemaakt. Sato beschreef deze actie als "een wrede en dubbele straf" die families berooft van het recht op afscheid en een respectvolle begrafenis.
Ook de executies van Behrooz Ehsani en Mehdi Hassani op 27 juli 2025 vonden plaats zonder voorafgaande kennisgeving of laatste ontmoeting.
Ze riep de lidstaten van de Verenigde Naties op om niet te zwijgen tegenover het "beleid van dood en repressie" van Iran en om de families van slachtoffers te ondersteunen.
In haar slotverklaring zei Sato: "Executie is geen teken van gezag; het is een teken van staatsangst die bang is voor de stem van haar eigen volk."

VN-experts geschokt over ongekende executiegolf in Iran
Meer dan 1000 executies sinds begin 2025 * oproep tot internationale actie

5 oktober 2025

Mensenrechtendeskundigen van de Verenigde Naties hebben hun diepe verontwaardiging uitgesproken over een ongekende golf van executies in Iran. Sinds het begin van dit jaar zijn er al meer dan 1000 mensen geëxecuteerd. Volgens de VN vormt dit een ernstige schending van het recht op leven en een flagrante overtreding van internationale mensenrechtennormen.
In een gezamenlijke verklaring van 29 september benadrukten de VN-experts dat de executiegolf een dramatische escalatie betekent. Het werkelijke aantal executies zou bovendien aanzienlijk hoger liggen dan de gedocumenteerde cijfers.
"De omvang van de executies in Iran is schokkend en vormt een ernstige schending van het recht op leven," aldus de deskundigen. Met gemiddeld negen executies per dag in de afgelopen weken handelt het Iraanse regime in strijd met alle internationaal erkende normen voor mensenrechtenbescherming.

VN-experts luiden de noodklok
Tot de ondertekenaars van de verklaring behoren onder meer:

- **Mai Sato**, Speciaal Rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran
- **Morris Tidball-Binz**, Speciaal Rapporteur voor buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies
- **Alice Jill Edwards**, Speciaal Rapporteur inzake foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandelingen of straffen

De experts uitten ook hun zorgen over een nieuw door Teheran ingevoerde *“spionagewet”*. Deze wet breidt de definitie van “spionage” sterk uit, waardoor ook activiteiten zoals mediaproductie, informatieverspreiding en zelfs contact met buitenlandse of diaspora-media als spionage kunnen worden beschouwd.

Oproep tot moratorium
De VN-experts eisen dat Iran onmiddellijk een officieel moratorium instelt op alle executies en de naleving van internationale normen voor eerlijke processen garandeert. Daarnaast moet er volgens hen gewerkt worden aan de volledige afschaffing van de doodstraf in het land.
"De internationale gemeenschap mag niet zwijgen tegenover zulke systematische schendingen van het recht op leven", aldus de verklaring. De deskundigen roepen op tot concrete internationale

maatregelen om druk uit te oefenen op het Iraanse regime en zo een einde te maken aan deze executiegolf.

Europese Unie veroordeelt executies in Iran

15 september 2025

De EU dringt er bij het Iraanse regime op aan om onmiddellijk een einde te maken aan het opleggen en uitvoeren van doodvonnissen tegen demonstranten, af te zien van toekomstige executies en een consequent beleid te voeren om de doodstraf volledig af te schaffen.

De Europese Unie heeft de executies in Iran op 10 september opnieuw krachtig veroordeeld. De toenemende toepassing van de doodstraf – ten minste 770 executies sinds januari 2025 – is schokkend.

De politieke gevangene Mehran Bahramian werd op 6 september geëxecuteerd in de Dastgerd-gevangenis in de stad Isfahan, in het centrum van Iran.

De EU wijst erop dat het regime in Teheran afwijkende meningen met executies wil onderdrukken en noemt het geval van de politieke gevangene Mehran Bahramian, die op 6 september in Iran is geëxecuteerd. Hij was gearresteerd in verband met de vrijheidsprotesten van het najaar van 2022 en ter dood veroordeeld.

In de verklaring van de EU wordt het Iraanse regime met klem opgeroepen om onmiddellijk een einde te maken aan de praktijk van het opleggen en uitvoeren van doodvonnissen tegen demonstranten, af te zien van toekomstige executies en een consequent beleid te voeren om de doodstraf volledig af te schaffen.

Verder bevestigt de EU haar krachtige en principiële afwijzing van de doodstraf, te allen tijde en onder alle omstandigheden. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf en vormt een onaanvaardbare schending van de menselijke waardigheid.

De Europese Unie roept het regime in Iran bovendien op om zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht na te komen en het recht van alle verdachten op een eerlijk proces te eerbiedigen. Er moet voor worden gezorgd dat personen die in hechtenis zitten, niet worden blootgesteld aan mishandeling.

VN eist onmiddellijke stopzetting van executies in Iran

01 september 2025

Het gebruik van de doodstraf als instrument van intimidatie tegenover de bevolking blijft een ernstige zorg. Volgens gegevens van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (VN) zijn er sinds begin dit jaar in Iran reeds meer dan 840 mensen geëxecuteerd.

Het VN-Mensenrechtenbureau heeft de toename van het aantal executies in Iran scherp veroordeeld en de autoriteiten in Teheran dringend verzocht de toepassing van de doodstraf onmiddellijk te staken. Ravina Shamdasani, woordvoerder van Hoge Commissaris Volker Türk, verklaarde op 29 augustus dat het hoge aantal executies erop wijst dat het Iraanse regime de doodstraf systematisch inzet om angst te zaaien en afwijkende meningen te onderdrukken. De Iraanse rechterlijke macht zou regelmatig doodvonnissen uitspreken op basis van vage en ondeugdelijke aanklachten.

Uit de cijfers van het VN-Mensenrechtenbureau blijkt dat alleen al in juli 2025 maar liefst 110 executies hebben plaatsgevonden, meer dan tweemaal zoveel als in juli van het voorgaande jaar. Momenteel bevinden zich bovendien minstens elf politieke gevangenen in directe executiegevaar.

Een aanzienlijk deel van de geëxecuteerden behoort tot etnische minderheden, aldus Shamdasani. Zij hekelde in het bijzonder het feit dat het Iraanse regime in sommige gevallen overgaat tot publieke executies; dit jaar alleen al zou dit minstens zeven keer hebben plaatsgevonden. Volgens Shamdasani schenden dergelijke praktijken niet alleen de waardigheid van de geëxecuteerden, maar ook die van de getuigen die gedwongen worden deze handelingen bij te wonen.

Het VN-Mensenrechtenbureau herhaalde zijn standpunt dat de doodstraf onverenigbaar is met het fundamentele recht op leven en met de menselijke waardigheid. Bovendien brengt zij het ontoelaatbare risico met zich mee dat onschuldige personen ten onrechte worden geëxecuteerd.

VN-Speciaal Rapporteur uit zich diep bezorgd over gedwongen overplaatsingen en omstandigheden in de Groot-Teheran-gevangenis

25 juni 2025

Prof. Mai Sato, Speciaal Rapporteur van de Verenigde Naties, heeft ernstige en dringende zorgen geuit over de gedwongen overplaatsing van gevangenen van de Evin-gevangenis naar de Groot-Teheran-gevangenis. Zij benadrukte in het bijzonder de zaak van Ali Younesi, een student aan de Sharif-universiteit en medaillewinnaar van de astronomie-olympiade, als voorbeeld van onmenselijke behandeling en schending van fundamentele rechten.

Younesi werd op 19 juni met geweld overgebracht vanuit afdeling 4 van de Evin-gevangenis. Sindsdien heeft zijn familie geen enkele informatie ontvangen over zijn toestand of verblijfplaats, hetgeen vrees oproept voor gedwongen verdwijning en mishandeling.

Bredere patronen van schendingen
Sato veroordeelde tevens:

- Willekeurige detenties
- Executies van activisten en journalisten
- Oneerlijke rechtszaken zonder eerlijke procesgang

Deze kwesties zijn gezamenlijk aangekaart met het VN-Feitenonderzoeksteam inzake Iran.
Ernstige omstandigheden in de Groot-Teheran-gevangenis
Tientallen politieke gevangenen zijn onder dwang overgebracht, vaak onder de volgende omstandigheden:

- Geen voorafgaande kennisgeving of toegang tot persoonlijke bezittingen
- Dreigementen door veiligheidstroepen

Overbevolking:
Cellen ontworpen voor 20 personen huisvesten nu tot 50 gevangenen. Velen slapen op de vloer, wat het risico op ziekten en lichamelijk lijden verhoogt.
Gebrek aan medische zorg en basisvoorzieningen:

- Geen toegang tot medicijnen of artsen
- Oudere en zieke gevangenen blijven zonder hulp
- Ernstige voedseltekorten leiden tot ondervoeding en honger
- Verontreinigd water en gebrek aan verkoeling verhogen gezondheidsrisico's tijdens de zomerhitte

Oproep tot verantwoording
Mensenrechtenverdedigers en families van gevangenen houden de Iraanse gevangenisautoriteiten verantwoordelijk voor de verslechterende omstandigheden. Zij benadrukken dat gedwongen

overplaatsingen, medische verwaarlozing en het onthouden van familiecontact ernstige schendingen vormen van internationale mensenrechtennormen.

EU-Parlement eist dat er een einde komt aan de terechtstellingen in Iran en dat alle politieke gevangenen onmiddellijk worden vrij gelaten

In een nieuwe resolutie eist het Parlement van de Europese Unie, dat de Revolutionaire Garde van het regime in Teheran als terroristische organisatie wordt aangemerkt en ook dat de sancties worden uitgebreid tegen alle personen, die in Iran verantwoordelijk zijn voor het in gijzeling houden van Europese burgers en voor de massale terechtstellingen van leden van de oppositie en andere mensenrechtenschendingen.

Het Europese Parlement heeft zich op 19 juni opnieuw met de mensenrechtenschendingen en terechtstellingen in Iran beziggehouden en wijst erop, dat in 2025 al meer dan honderd mensen in dat land zijn geëxecuteerd. In een door het Parlement aangenomen resolutie werd van het Iraanse regime geëist dat executies moeten worden stopgezet, de doodstraf wordt afgeschaft en alle politieke gevangenen, die destijds gedetineerd zijn, zonder uitstel op vrije voeten moeten worden gesteld.

Met name wordt de invrijheidstelling geëist van de reeds meer dan negen jaar in de Evin-gevangenis van Teheran gedetineerde Zweeds-Iraanse arts Ahmadreza Djalali, waarvoor voltrekking van het doodvonnis dreigt. Zijn geval maakt volgens gegevens van het EU-Parlement deel uit van het systematische patroon van onrechtmatige arrestaties en de door het Iraanse regime gehanteerde „gijzeldiplomatie“.

In de resolutie wordt van de Europese Unie opnieuw geëist dat de Revolutionaire Garde van het Iraanse regime als terroristische organisatie wordt aangemerkt en opgedragen om de EU-sancties uit te breiden tegen personen, die in Iran voor de gijzeling van EU-burgers en voor massa-terechtstellingen van oppositieleden en andere mensenrechtenschendingen verantwoordelijk zijn.

De zaak Ahmadreza Djalali wordt in de resolutie als volgt samengevat:

Dr. Ahmadreza Djalali, een eerstehulparts met een Zweedse en Iraanse nationaliteit, docent aan de Nederlandstalige Vrije Universiteit van Brussel in België en aan de Universiteit Oost-Piëmont in Italië, werd op 24 april 2016 in Iran gearresteerd. In oktober 2017 werd hij in werd hij, in een hoogst oneerlijk proces op grond van gefingeerde bewijzen en een middels marteling afgedwongen bekentenis, van spionage beschuldigd en ter dood veroordeeld.

Ahmadreza Djalali heeft onlangs in de Evin-gevangenis een hartinfarct gekregen. Hem wordt, niettegenstaande de verslechterende lichamelijke toestand en met gevaar voor zijn leven, noodzakelijke medische verzorging geweigerd. Het Iraanse regime dreigt hiermee het aan Ahmadreza Djalali opgelegde doodvonnis te voltrekken.

EU neemt verdere maatregelen tegen mensenrechtenschendingen door het regime in Teheran

19 juli 2025

Het mensenrechtenwerk heeft succes gehad: de Europese Unie heeft sancties opgelegd aan nog eens acht personen en een organisatie die in opdracht van de geheime dienst van het regime in Teheran betrokken zijn bij de vervolging van en moord op Iraanse tegenstanders van het regime. Zij zijn verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen buiten Iran, in het bijzonder voor willekeurige executies en moorden en de gedwongen verdwijning van mensen die kritiek hebben op de dictatuur in Iran.

In een persbericht van de Raad van de Europese Unie van 15 juli staat het volgende over het nieuwe sanctiebesluit:

Iran: De Raad legt sancties op aan acht personen en één organisatie wegens ernstige mensenrechtenschendingen en grensoverschrijdende repressie

De Raad heeft vandaag beperkende maatregelen opgelegd aan acht personen en één organisatie in het kader van de algemene mensenrechtensanctieregeling van de EU. Zij zijn in opdracht van de Iraanse overheidsinstanties buiten Iran verantwoordelijk voor ernstige schendingen en misbruiken van de mensenrechten, met name buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies en moorden op en gedwongen verdwijningen van personen die kritiek hebben op het optreden of het beleid van de Islamitische Republiek Iran of die worden beschouwd als tegenstanders van de Islamitische Republiek Iran.

De vandaag opgelegde sancties bevestigen de bezorgdheid van de Unie over de grensoverschrijdende repressieve acties van Iraanse overheidsinstanties via gevolmachtigden - waaronder met name criminelen en georganiseerde criminele groepen - tegen dissidenten en mensenrechtenverdedigers overal ter wereld, ook op het grondgebied van de EU.

De Raad voegt aan de sanctielijst het Zindashti-netwerk toe, een criminele organisatie die banden heeft met het Iraanse ministerie van Inlichtingen en Veiligheid (MOIS), dat talrijke daden van

grensoverschrijdende repressie heeft gepleegd, waaronder moordaanslagen op Iraanse dissidenten en personen die kritiek hebben op het optreden of het beleid van de Islamitische Republiek Iran.

Op de sanctielijst staan ook de leider van het Zindashti Netwerk, Naji Ibrahim Sharifi-Zindashti, een Iraanse drugshandelaar en leider van de georganiseerde misdaad, en enkele van zijn criminele medewerkers: Abdulvahap Kocak, Ali Esfanjani, Ali Kocak, Ekrem Oztunc en Nihat Asan, die onder meer betrokken waren bij de moorden op de Iraanse dissident Mas'ud Molavi Vardanjani en de Iraanse eigenaar van Gem TV, Saeed Karimian.

Daarnaast legt de Raad sancties op aan Mohammed Ansari, de leider van Quds-eenheid 840 van de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC), die opdracht heeft gegeven tot de moord op journalisten die kritisch staan tegenover de Islamitische Republiek, en aan Reza Hamidiravari, een inlichtingenofficier die voor het MOIS werkt en toezicht houdt op operaties onder leiding van Naji Zindashti.

De tegoeden van de personen en organisaties die momenteel op de sanctielijst staan, worden bevroren en de directe of indirecte verstrekking van tegoeden of economische middelen aan of ten behoeve van de personen op de lijst is verboden. De op de lijst vermelde natuurlijke personen mogen de EU ook niet inreizen of er doorheen reizen.

De Europese Unie spreekt haar steun uit voor het fundamentele verlangen van het Iraanse volk naar een toekomst waarin zijn universele mensenrechten en fundamentele vrijheden worden geëerbiedigd, beschermd en verwezenlijkt. (...) Iran: Raad legt 8 personen en 1 entiteit sancties op - Consilium

VN: regime in Teheran executeerde in 2024 bijna 1000 mensen

21 juni 2025

Terwijl de aandacht van de wereld op de oorlog is gericht, maakt het regime in Iran van de situatie gebruik om de onderdrukking in het land op te voeren. Volgens berichten zijn tegenstanders van het regime de afgelopen dagen in heel Iran gearresteerd. Mensenrechtenactivisten vrezen massa-executies in gevangenissen. Ondertussen heeft de VN een schokkend rapport gepubliceerd over executies in 2024.

Genève: Nada Al Nashif, adjunct-commissaris voor de mensenrechten van de VN, sprak op 18 juni voor de VN-Mensenrechtenraad over de situatie in Iran.

Volgens de VN zijn er in 2024 in Iran minstens 975 mensen geëxecuteerd. Dit is het hoogste aantal gerapporteerde executies sinds 2015, verklaarde VN-adjunct-commissaris voor de mensenrechten Nada Al-Nashif bij de presentatie van het nieuwe rapport van de secretaris-generaal van de VN over de mensenrechtensituatie in Iran.

Ten minste vier executies werden volgens het rapport in het openbaar uitgevoerd. “Deze zaken worden gekenmerkt door ernstige beschuldigingen van marteling en schendingen van het recht op een eerlijk proces, waaronder geen toegang tot een advocaat,” zei Nada Al-Nashif. Onder de geëxecuteerde slachtoffers waren minstens 31 vrouwen.

VN- expert: De repressie en executies in Iran moeten stoppen!

7 juli 2025

Gezien de alarmerende toename van de repressie en de dreiging van verdere executies in Iran, roepen gerenommeerde experts op het gebied van mensenrechten de internationale gemeenschap op om blijvende steun te verlenen aan actoren in het Iraanse maatschappelijk middenveld. Hieronder vallen ook technische en financiële bijstand voor onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties.

In een verklaring van 4 juli wezen verschillende speciale VN-rapporteurs voor de mensenrechten op de wrede golf van repressie die het Iraanse regime sinds half juni tegen tegenstanders voert. Berichten over executies, gedwongen verdwijningen en massale arrestaties in Iran zijn zeer verontrustend. "Situaties na een conflict mogen niet worden gebruikt als een kans om afwijkende meningen te onderdrukken en de repressie te intensiveren", aldus de experts.

De experts (op de foto van links naar rechts) zijn onder andere:

Mai Sato, speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran
Morris Tidball-Binz, speciale VN-rapporteur voor buitengerechtelijke, summiere en willekeurige executies
Irene Khan, speciale VN-rapporteur voor de vrijheid van meningsuiting
Mary Lawlor, speciale VN-rapporteur voor de situatie van mensenrechtenverdedigers
Nazila Ghanea, speciale VN-rapporteur voor vrijheid van godsdienst of geloof

In de verklaring staat onder meer: "Sinds 13 juni 2025 zijn naar verluidt minstens zes mensen geëxecuteerd wegens 'spionage voor Israël', onder wie drie Koerdische mannen. Honderden mensen, waaronder gebruikers van sociale media, journalisten, mensenrechtenverdedigers, buitenlanders – met name Afghanen – en leden van etnische en religieuze minderheden zoals bahá'ís, Koerden, Beloetsji's en Ahwazi-Arabieren, zijn gevangengezet wegens 'collaboratie' of 'spionage'. Onder de gevangenen bevinden zich mensenrechtenverdediger Hossein Ronaghi en zijn broer. De Zweeds-Iraanse onderzoeker Ahmadreza Djalali riskeert executie; zijn verblijfplaats is onbekend."

De experts uitten hun bezorgdheid over uitspraken van het regime in Teheran waarin werd aangekondigd dat er versnelde processen zouden komen voor spionagebeschuldigingen. Volgens hen zouden de betrokkenen hierdoor een groter risico lopen op willekeurige executies of bestraffingen zonder eerlijk proces.

Bovendien constateren mensenrechtenactivisten verontrustende berichten over toenemende aansporingen tot discriminatie, vijandigheid en geweld in de media van het regime in Teheran. Hele minderheden zijn als "verraders" bestempeld en er zijn mensonterende uitdrukkingen zoals "vuile ratten" gebruikt. Deze oproepen tot geweld in de Iraanse staatsmedia omvatten ook oproepen tot de vervolging en moord op leden van de religieuze minderheid van de Bahá'í-gemeenschap, wat doet denken aan de wreedheden in Iran in 1988.

De experts waarschuwden dat het Iraanse regime tegelijkertijd een wet voorbereidt die de doodstraf zou opleggen voor vermeende inlichtingen- of spionageactiviteiten voor "vijandige regeringen". Dit zou elke uitwisseling van informatie strafbaar stellen, wat een schending zou betekenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en informatie.

Gezien deze gevaarlijke situatie riepen de speciale VN-rapporteurs de internationale gemeenschap op om prioriteit te geven aan blijvende steun aan Iraanse maatschappelijke organisaties, inclusief technische en financiële bijstand aan onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties. "Het voortbestaan van maatschappelijke activiteiten hangt af van het vermogen om mensenrechtenschendingen te documenteren, het collectieve geheugen te bewaren en actie te coördineren, wat essentieel is in deze kritieke tijd", aldus de rapporteurs.

Mensenrechtenverdedigers veroordeelden ook de verslechterende omstandigheden van gevangenen die gedwongen werden overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar andere detentiecentra. Gevangenen zouden zijn overgebracht naar de Fashafouyeh-gevangenis in de regio Groot-Teheran en de Qarchak-gevangenis, waar ze onder onmenselijke omstandigheden worden vastgehouden. Het lot en de verblijfplaats van verschillende gevangenen blijven onbekend – een situatie die neerkomt op gedwongen verdwijning.

Wegens ernstige mensenrechtenschendingen: EU besluit tot verdere sancties tegen het regime in Teheran

27 april 2025

Mensenrechtenactivisten verwelkomen het feit dat de Europese Unie sancties heeft opgelegd aan nog meer instellingen en functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van de mensenrechten en executies in Iran. Onder deze functionarissen bevindt zich ook het hoofd van de beruchte Evin gevangenis in Teheran.

In een persbericht van de Raad van de Europese Unie van 14 april staat het volgende over het nieuwe sanctiebesluit:

Iran: sancties tegen zeven personen en twee organisaties wegens ernstige mensenrechtenschendingen

De Raad heeft vandaag besloten beperkende maatregelen op te leggen aan nog eens zeven personen en twee organisaties die verantwoordelijk zijn voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, waaronder het gebruik van de rechterlijke macht als instrument voor willekeurige detentie.

De Europese Unie blijft diep bezorgd over de zorgwekkende praktijk van Iran om EU-onderdanen met één of twee nationaliteiten willekeurig op te sluiten voor politiek gewin en op valse gronden. Vorig jaar was er een dramatische toename van het aantal executies, onder meer van vrouwen en personen die tot etnische en religieuze minderheden behoren, alsook van een EU-burger.

Het recht op vrijheid van mening en meningsuiting, de vrijheid van godsdienst en overtuiging en de vrijheid van vergadering worden steeds meer beperkt en er zijn dreigende maatregelen genomen tegen mensenrechtenactivisten, journalisten en politieke dissidenten.

In dit verband legt de EU sancties op tegen de centrale gevangenis van Shiraz in de provincie Fars en de eerste afdeling van de revolutionaire rechtbank van Shiraz. Daarnaast legt de EU beperkende maatregelen op aan leden van de rechterlijke macht, waaronder Hedayatollah Farzadi, hoofd van de Evin-gevangenis, en Mehdi Nemati, hoofd van de afdeling bescherming en inlichtingen van de Fars-gevangenis.

In totaal gelden er nu beperkende maatregelen voor 232 personen en 44 organisaties. Deze omvatten een bevriezing van tegoeden, een reisverbod naar de EU en een verbod om tegoeden of economische middelen te verstrekken aan de op de lijst vermelde personen, organisaties en entiteiten. Een uitvoerverbod naar Iran betreft apparatuur die kan worden gebruikt voor binnenlandse repressie en apparatuur voor toezicht op telecommunicatie.

De Europese Unie spreekt haar steun uit voor het fundamentele verlangen van het Iraanse volk naar een toekomst waarin zijn universele mensenrechten en fundamentele vrijheden worden geëerbiedigd, beschermd en geëerbiedigd.

Achtergrond
In 2011 voerde de EU een regeling in bestaande uit beperkende maatregelen, die sindsdien jaarlijks werden verlengd en meest recentelijk werden verlengd tot 13 april 2026. Sinds 2022 heeft de EU de beperkende maatregelen drastisch verscherpt en 11 sanctiepakketten aangenomen in verband met de toenemende bezorgdheid over ernstige mensenrechtenschendingen en -misbruik in Iran.

Belangrijk succes: EU-parlement veroordeelt doodvonnissen tegen Iraanse mensenrechtenactivisten en roept op tot hun vrijlating

Het Europees Parlement heeft een baanbrekende resolutie aangenomen die de internationale campagne tegen executies in Iran versterkt: het roept op tot het intrekken van doodvonnissen tegen mensenrechtenactivisten zoals Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani en herhaalt zijn oproep aan de EU om de Revolutionaire Garde van het regime in Teheran te classificeren als terroristische organisatie.

De mensenrechtenactivisten Behrouz Ehsani (69) en Mehdi Hassani (48) worden met de dood bedreigd. Ze zijn ter dood veroordeeld omdat ze campagne voerden voor vrijheid en democratie in Iran. De gevangenen werden onderworpen aan maandenlange eenzame opsluiting en zware marteling. De doodvonnissen werden uitgesproken in onwettige en oneerlijke processen. De twee huisvaders werden in de herfst van 2022 gearresteerd in verband met de landelijke vrijheidsdemonstraties en zitten sindsdien gevangen in de Evin-gevangenis in Teheran.

De mensenrechtencampagne om Behrouz Ehsani, Mehdi Hassani en andere ter dood veroordeelde politieke gevangenen te redden heeft een belangrijk succes geboekt in het Europees Parlement: in een resolutie die op 3 april door alle fracties werd gesteund en aangenomen, veroordeelt het Europees Parlement krachtig de doodvonnissen die zijn uitgesproken tegen Behrouz Ehsani, Mehdi Hassani en andere activisten en roept het op tot hun onmiddellijke vrijlating. Wij roepen het regime in Teheran op alle executies stop te zetten en de doodstraf af te schaffen. In de resolutie staat onder andere:
Het Europees Parlement

- *bevestigt nogmaals fel gekant te zijn tegen de doodstraf; dringt er bij de Iraanse regering op aan onmiddellijk een moratorium in te stellen en de doodstraf uiteindelijk af te schaffen;*
- *veroordeelt het besluit van het Iraanse Hooggerechtshof om de doodvonnissen van Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te handhaven, die onder onmenselijke omstandigheden gevangen worden gehouden en in oneerlijke processen zijn veroordeeld;*

- *Roept op tot hun vrijlating, samen met alle gevangenen die momenteel ter dood veroordeeld zijn wegens hun politieke activiteiten; vestigt in het bijzonder de aandacht op de dringende gevallen van Pexşan Ezîzî, Werîşe Mûradî, Sharifeh Mohammadi en Mahwash Sabet;*
- *veroordeelt de ongekende toename van het aantal executies en de systematische aanval op mensenrechtenactivisten en minderheden door middel van de doodstraf en strafrechtelijke vervolging, met name christenen, leden van de Baha'i-gemeenschap, Koerden en Baloetsji's; dringt aan op de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van degenen die wegens hun godsdienst of overtuiging gevangen zitten;*
- *verzoekt de Raad en de lidstaten de afschaffing van de doodstraf en de vrijlating van politieke gevangenen en gevangen EU-burgers als voorwaarde te stellen voor het verbeteren van de betrekkingen met Iran;*
- *verzoekt de Raad nogmaals de Islamitische Revolutionaire Garde als terroristische organisatie te classificeren en door te gaan met het onderzoeken en bestraffen van Iraanse functionarissen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten; verzoekt de internationale gemeenschap krachtig te reageren op de wereldwijde moordpogingen die door Teheran worden georganiseerd tegen critici en tegenstanders van het regime van de moellahs.*

Mensenrechtenactivisten en parlementsleden in het EU-parlement voeren campagne om de executies in Iran een halt toe te roepen.
De resolutie verwijst ook naar de volgende feiten:
Iran heeft het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld in verhouding tot zijn bevolking, en het regime in Teheran heeft een golf van executies ontketend sinds de opstand in 2022, waarvan ook dissidenten, vrouwen, journalisten en leden van minderheden het slachtoffer zijn geworden.
De mensenrechtensituatie in Iran verslechtert en vrouwen, kinderen en etnische en religieuze minderheden zoals christenen, leden van de Baha'i-gemeenschap, Koerden en *Baloetsji's* zijn systematisch het doelwit.
In 2024 werden in Iran minstens 975 mensen geëxecuteerd, het hoogste aantal in meer dan twintig jaar. Hieronder bevinden zich ook mensen die als minderjarige zijn gearresteerd en EU-burgers.

Petras Auštrevičius – Europarlementariër uit Litouwen

Het regime van de ayatollahs in Iran blijft doorgaan met executies om hun macht te behouden en tegenstanders te onderdrukken. In feite is het aantal executies in Iran vorig jaar verdubbeld. In een sfeer van angst en zware repressie probeert het regime tegenstanders het zwijgen op te leggen, worden de rechten van vrouwen en minderheden geschonden, en wordt diplomatie van gijzeling uitgevoerd door burgers van de EU te gijzelen. Leden van de campagne " Nee tegen Executies op Dinsdagen", Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, zijn zonder een eerlijk proces en op basis van onjuiste beschuldigingen ter dood veroordeeld. We hebben een kans gemist om passend op te treden tegen het regime van Iran, waardoor de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) zijn activiteiten als een terroristische organisatie kan voortzetten en de vertegenwoordigers van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties niet in staat zijn om het nodige onderzoek te doen. Ik vraag de Europese Dienst voor Extern Optreden om alle passende maatregelen te nemen om de wreedheden in Iran te stoppen.

Francisco Assis – Europarlementariër uit Portugal, lid van de Conferentie van Voorzitters van de delegaties

Helaas zijn we hier vandaag weer om te spreken over het religieuze dictatuurregime in Iran, een van de gruwelijkste en gewelddadigste regimes in de hedendaagse wereld, en over mensen die ter dood zijn veroordeeld alleen maar omdat ze moedig tegen dit wrede regime hebben gevochten, over een regime dat de vrouwen en mannen van Iran onderdrukt. We verwijzen hier specifiek naar twee gevallen, maar er zijn veel meer gevallen. In de gevangenissen van Teheran en andere steden in Iran wachten honderden mensen op de dood. Dit is het antwoord van het regime op iedereen die blijft strijden tegen machtsmisbruik, tegen dictatuur, tegen de volledige minachting van de meest elementaire mensenrechten. Laten we geen illusies hebben. Dit is echt een van de gruwelijkste regimes waarmee we vandaag worden geconfronteerd en er is maar één pad dat we kunnen volgen. Dit pad is de veroordeling van het regime en de solidariteit met zijn slachtoffers en met deze mannen en vrouwen die moedig blijven verzetten. Het is onze plicht en onze verantwoordelijkheid.

Veronika Vrecionová – Europarlementariër uit Tsjechië

Mijnheer de Voorzitter, Commissaris,
De cijfers over de toenemende executies in Iran zijn angstaanjagend. Nog angstaanjagender is het feit dat het regime van Iran liegt over de zaak van de ter dood veroordeelde gevangenen. Maar er zijn twee gevallen, Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, waarvan de politieke processen in alle opzichten voorbeelden zijn van gemanipuleerde processen in een dictatoriaal regime. Er wordt marteling toegepast om de waarheid te verbergen. Zij zijn activisten van de oppositie in Iran die beiden om deze reden in een vijf minuten durend proces ter dood zijn veroordeeld. En nu kan hun executie elk moment plaatsvinden. Minstens 56 andere politieke gevangenen in Iran wachten ook op de dood. We mogen geen enkele concessie doen aan het regime van Teheran dat van plan is om Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te executeren.

Milan Zver – Europarlementariër uit Slowakije, covoorzitter van de Groep voor een Vrij Iran in het Europees Parlement

Ik denk dat we kunnen zeggen dat Iran een van de gruwelijkste regimes is. Twee activisten, (Behrouz) Ehsani en (Mehdi) Hassani, riepen om de vrijheid van het Iraanse volk en hadden de moed om zich te verzetten tegen een regime dat al decennia onder leiding van Ali Khamenei mensen vermoordt. Hij (Khamenei) wordt erkend als onderdeel van terroristische groepen. Hij heeft (in het afgelopen jaar) meer dan duizend mensen geëxecuteerd, onder wie vrouwen, kinderen, tegenstanders en onderdrukte minderheden. Nu is het tijd voor de internationale gemeenschap en de Europese Unie om de nodige maatregelen te nemen. In alle onderhandelingen met Iran moet worden geëist dat deze executies worden gestopt. Mensenrechten moeten worden erkend en op de agenda van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties worden geplaatst. Dank u wel, collega. Dank u wel.

Davor Ivo Stier – Europarlementariër uit Kroatië
Dank u wel, Commissaris – we worden geconfronteerd met meer dan 900 executies in Iran. Dit is staatsterrorisme. De bevestiging van de doodvonnissen van twee activisten (Mehdi) Hassani en Behrouz Ehsani na gemanipuleerde processen is een duidelijke schending van de mensenrechten. De Europese Unie kan niet zwijgen over de vervolging van deze activisten of mensenrechtenactivisten. We eisen de onmiddellijke vrijheid van alle politieke gevangenen en de stopzetting van de executies. En we vragen de Verenigde Naties en de Raad van de Europese Unie om deze regering aan te merken als een terroristische staat en om de activisten te steunen. Dit is onze morele plicht. Dank u wel.

Danůša Nerudová – Europarlementariër uit Tsjechië
Wat doen regimes wanneer ze bang zijn voor hun burgers? In Iran nemen ze mensen gevangen, martelen ze en executeren ze. Twee Iraanse activisten zijn ter dood veroordeeld na processen die slechts vijf minuten duurden. Wat was hun misdaad? Het eisen van vrijheid!

Daniel Attard, Maltees lid van het Europees Parlement:

Dit regime vermoordt de bevolking van Iran: het afgelopen jaar hebben er bijna duizend executies plaatsgevonden. Straffen uitgesproken na martelingen en vervalste processen. Dit is staatsmoord.
Wij kunnen niet met loze woorden reageren. We hebben echte druk en duidelijke rode lijnen nodig. Wij kunnen niet neutraal blijven tegenover onrecht. Wij moeten handelen; Stilte en uitstel kosten mensenlevens. Een regime dat bang is voor het Iraanse volk en hen vermoordt om de macht te behouden.

Helmut Brandstätter, Oostenrijks lid van het Europees Parlement:
Iran is een prachtig land met een rijke geschiedenis, maar de regering doet er alles aan om het land en zijn bevolking te vernietigen. Vooral de Revolutionaire Garde zou als terroristische organisatie aangemerkt moeten worden.
We hebben het over de mensen die het afgelopen jaar door dit regime zijn geëxecuteerd. Het zijn er meer dan duizend.

De Europese Commissaris voor Paraatheid, Crisisbeheer en Gelijkheid zei het volgende naar aanleiding van de opmerkingen van de leden van het Europees Parlement:

De Europese Unie volgt de mensenrechtensituatie in Iran nauwlettend.

Het huidige tempo van de executies is angstaanjagend. Elk jaar vestigt Iran een nieuw en schrikbarend record in het aantal executies. Alleen al vorig jaar werden er meer dan 900 executies uitgevoerd, het hoogste aantal sinds 2015.

De Europese Unie verzet zich al lange tijd en op krachtige en ondubbelzinnige wijze tegen de doodstraf, ongeacht het tijdstip of de omstandigheden. Daarom doen wij ook een beroep op de Iraanse autoriteiten om de doodstraffen van de twee activisten die vandaag werden genoemd, Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, om te zetten in straffen waarmee zij geen onmiddellijk gevaar lopen om te worden geëxecuteerd.

Het gebruik van de doodstraf als instrument om politieke tegenstanders en demonstranten te onderdrukken, is zeer zorgwekkend. Na de onderdrukking van de landelijke protesten in 2022 heeft de Europese Unie 10 gerichte sanctiepakketten aangenomen. Wij steunen ook nadrukkelijk de verantwoordingsmechanismen van de VN, de speciale VN-rapporteur en de Internationale onderzoeksmissie.

Effectieve vooruitgang: VN-Raad voor de Mensenrechten besluit verder onderzoek van de mensenrechtenschendingen in Iran

3 april 2025
De internationale campagne voor mensenrechten in Iran heeft een belangrijk resultaat opgeleverd: De VN-Raad voor de Mensenrechten heeft de onderzoekscommissie en de VN-Speciale Rapporteur over de toestand van de mensenrechten in Iran opgedragen hun werk voort te zetten. Daarmee wordt het mogelijk verder onderzoek te doen, om gerechtelijk bewijs van misdaden tegen het volkerenrecht van het regime in Teheran te verzamelen en internationale strafrechtelijke vervolging van verantwoordelijken voor te bereiden.

Op 3 april heeft de VN-Raad voor de Mensenrechten in Genève d.m.v. een resolutie het mandaat van de internationale onderzoekscommissie (Fact Finding Missie) en van de VN-Speciale Rapporteur over de toestand van de mensenrechten in Iran met nog een jaar verlengd. Dit besluit is een duidelijk signaal aan het regime in Teheran dat de wereldgemeenschap eist, dat er een eind komt aan de mensenrechtenschendingen in Iran en dat er een internationale strafrechtelijke vervolgingsprocedure wordt voorbereid van functionarissen van het regime, die verantwoordelijk zijn voor de schendingen van het volkerenrecht. Hiermee neemt de internationale druk op de machthebbers in Teheran ten aanzien van mensenrechtenkwesties toe.

De Fact Finding Missie heeft vastgesteld dat het Iraanse regime verantwoordelijk is voor ernstige mensenrechtenschendingen met inbegrip van misdaden tegen de menselijkheid. Hiertoe werden talrijke getuigen gehoord, documenten geraadpleegd en gerechtelijk bewijs verzameld. Duitsland heeft daartoe nauw met de missie samengewerkt. Het voorliggende rapport van de Fact Finding Missie laat zien, dat willekeurige arrestaties, foltering en seksueel geweld tegen andersdenkenden in Iran aan de orde van de dag zijn. De doodstraf wordt naar willekeur toegepast en ook als politiek repressiemiddel ingezet. Het aantal terechtstellingen is hoger dan ooit. Vrouwen en kinderen, maar ook etnische en religieuze minderheden en andere groeperingen aan de rand van de samenleving,

worden systematisch gediscrimineerd.

Juist daarom deed de Fact Finding Missie de aanbeveling voor een Follow-Up mechanisme, om het structureel en systematisch plegen van mensenrechtenschendingen in brede zin te onderzoeken. Dit voorstel werd door een meerderheid van de lidstaten gesteund, waaronder Duitsland. Het is duidelijk dat wij, twee en een half jaar na de gewelddadige dood van Jina Mahsa Amini en de erop volgende „Vrouw, Leven, Vrijheid“-beweging in Iran de bedenkelijke mensenrechtentoestand niet kunnen accepteren.

Achtergrond:
De VN-Raad voor de Mensenrechten heeft op 24-11-2022 besloten een commissie (Fact Finding Missie) in te stellen om het gebruik van geweld tegen demonstranten in Iran te onderzoeken. De commissie heeft als opdracht, gerechtelijk bewijs voor mensenrechten-schendingen en overtredingen van het volkerenrecht door het regime in Iran te verzamelen - ter voorbereiding van internationale strafrechtelijke vervolging van de verantwoordelijken. Duitsland heeft zich beschikbaar gesteld als penvoerder bij de uitvoering van dit besluit.

De onderzoekscommissie wordt door drie hoog aangeschreven vrouwelijke juristen geleid. Sara Hossain uit Bangladesch, Shaheen Sardar Ali uit Pakistan en Viviana Krsticevic uit Argentinië zijn gekwalificeerde deskundigen op het gebied van mensenrechten, volkerenrecht en adequaat optreden voor internationale gerechtshoven.

De speciale rapporteur van de VN: Toename van Executies en Escalatie van Repressie in Iran

13 maart 2025
Mai Sato, de speciale rapporteur van de VN voor mensenrechten in Iran, beschreef het toenemende aantal executies in Iran als "zorgwekkend". Zij drong er bij de Iraanse autoriteiten op aan om de doodstraf te stoppen.
Op donderdag 13 maart 2025 publiceerde het SMV het nieuwste rapport van **Mai Sato**, de speciale rapporteur van de VN voor mensenrechten in Iran. In het rapport beschrijft Sato de mensenrechtensituatie in Iran als zorgelijk. Sato bekritiseert de sterke toename van executies, de wijdverbreide repressie van dissidenten en de systematische discriminatie van vrouwen en minderheden.
Dit rapport, opgesteld op basis van Resolutie 55/19 van de VN-Mensenrechtenraad, onderzoekt de ontwikkelingen in de mensenrechtensituatie in Iran van januari tot december 2024. Het rapport heeft bijzondere aandacht voor kwesties zoals executies, beperkingen voor vrouwen en de druk op etnische en religieuze minderheden.

Ongeëvenaarde Toename van Executies in Iran

Een belangrijk punt in het rapport is de sterke stijging van het aantal executies in Iran in 2024. Volgens de gepresenteerde statistieken zijn vorig jaar ten minste 900 mensen geëxecuteerd in Iran, wat een aanzienlijke toename is ten opzichte van voorgaande jaren. Bovendien benadrukt het rapport dat het aantal geëxecuteerde vrouwen in 2024 het hoogste was van het afgelopen decennium.
Sato noemde deze cijfers "zorgwekkend" en drong er bij de Iraanse autoriteiten op aan de doodstraf te beëindigen. Met name in gevallen waarin de verdachten minderjarig waren op het moment van hun misdaad is dit belangrijk. Zij uitte ook bezorgdheid over het gebrek aan eerlijke rechtszittingen en het gebruik van bekentenissen, die verkregen zijn, door het martelen van de verdachte.

Discriminatie van Vrouwen en Repressie van Persoonlijke Vrijheden
Een ander onderdeel van het rapport gaat in op de situatie van vrouwen in Iran. Sato benadrukt dat Iraanse vrouwen nog steeds te maken hebben met uitgebreide structurele discriminatie op verschillende terreinen, zoals huwelijk, echtscheiding, erfenis en economische en sociale participatie. Het rapport behandelt specifiek de uitvoering van de nieuwe wet, bekend als "Hedjab en Bescheidenheid", en merkt op dat deze wet de persoonlijke vrijheden van vrouwen ernstig beperkt en heeft geleid tot een toename van de repressie van protesten. Volgens Sato blijven Iraanse vrouwen

zich ondanks de zware repressie verzetten tegen de door de regering opgelegde beleidsmaatregelen en tonen zij een aanzienlijk activisme ter verdediging van hun rechten.
De speciale rapporteur vermeldt ook het toenemende geweld tegen vrouwen die zich verzetten tegen de verplichte hijabwet en merkt op dat veel van hen zware gerechtelijke straffen, verlies van sociale rechten en zelfs langdurige detentie hebben ondergaan.

Repressie van Etnische en Religieuze Minderheden
Het rapport bespreekt verder de situatie van etnische en religieuze minderheden in Iran. Sato benadrukt dat deze groepen nog steeds te maken hebben met wijdverspreide discriminatie en veiligheidsdruk, waarbij velen het doelwit zijn van willekeurige arrestaties. Verder heeft deze groep te maken met het verlies van burgerrechten en zware beperkingen vanwege hun religieuze overtuigingen of etnische identiteit.
Religieuze minderheden, zoals de Baha'i, Gonabadi-derwisjen, christenen en soennitische moslims, worden nog steeds geconfronteerd met discriminerende behandelingen. Veel leden van deze gemeenschappen worden gearresteerd en gevangengezet vanwege hun vreedzame activiteiten.
Verder gaat de repressie tegen etnische minderheden, zoals Koerden, Arabieren, Baloetsji's en Turkmenen, door. Deze groepen worden niet alleen uitgesloten van gelijke rechten op economisch, sociaal en cultureel gebied. Hun vreedzame protesten worden in sommige gevallen met gewelddadige onderdrukking door de veiligheidsdiensten beantwoord.

Gebrek aan Transparantie en Strenge Media-Censuur
In haar rapport verwijst Sato ook naar het gebrek aan transparantie in de werking van de Iraanse overheidsinstellingen en de wijdverspreide censuur van de media. Volgens Sato maakt de druk op journalisten en onafhankelijke media het moeilijk voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot accurate informatie.
Het rapport benadrukt dat de Iraanse regering een van de grootste onderdrukkers van de vrijheid van meningsuiting ter wereld is. Tientallen journalisten en media-activisten werden vorig jaar gearresteerd vanwege het publiceren van kritische rapporten of het verslaan van volksprotesten.
Sato erkende dat de samenwerking van mensenrechtenactivisten en niet-gouvernementele organisaties bij het opstellen van dit rapport belangrijk is geweest. Ze benadrukte dat zonder hun hulp het verkrijgen van nauwkeurige informatie over de mensenrechtensituatie in Iran niet mogelijk zou zijn geweest.

Weigering van Iran om de Speciale Rapporteur van de VN toe te laten
Zoals in eerdere rapporten, vroeg Sato officieel aan de Iraanse autoriteiten om toestemming voor een bezoek aan Iran. De mensenrechtensituatie zou dan ter plaatse onderzocht kunnen worden. Deze aanvraag werd echter opnieuw afgewezen door Teheran.
Sato benadrukte dat het gebrek aan toegang tot Iran een grote belemmering vormt voor het uitvoeren van onafhankelijk onderzoek naar de mensenrechten. De Verenigde Naties zullen echter blijven documenteren over de schendingen van mensenrechten in Iran via betrouwbare getuigenverslagen, mensenrechtenorganisaties en onafhankelijke instanties.

Zitting van de Mensenrechtenraad en Behandeling van het Rapport van Mai Sato

Volgende week zal May Sato de bevindingen presenteren tijdens de jaarlijkse zitting van de VN-Mensenrechtenraad, waar de kwesties besproken zullen worden met vertegenwoordigers van de landen.
Deze zitting biedt de internationale gemeenschap een kans om druk uit te oefenen op de Iraanse autoriteiten om de mensenrechtensituatie te verbeteren. Gezien de toename van executies, de onderdrukking van protesten en de verergering van systematische discriminatie in Iran, wordt verwacht dat dit rapport brede internationale reacties zal oproepen.

Verslechterende Situatie en Oproep tot Onmiddellijke Actie
Aan het einde van zijn rapport uitte Sato ernstige bezorgdheid over de verslechterende mensenrechtensituatie in Iran. Sato riep de internationale gemeenschap op om krachtigere maatregelen te nemen tegen de wijdverspreide repressie in Iran.
Zij benadrukte dat zonder internationale druk en gecoördineerde inspanningen van de wereldgemeente, de kans op verbetering van de mensenrechtensituatie in Iran gering zal zijn. De Iraanse leiders zullen hun onderdrukking van tegenstanders en de uitvoering van hun beperkende beleidsmaatregelen voortzetten.
Hoewel dit rapport een somber beeld schetst van de mensenrechtensituatie in Iran, benadrukt het ook de vastberadenheid en weerstand van het Iraanse volk. Met name de vastberadenheid, tegen deze onderdrukking, van de vrouwen en minderheden wordt benadrukt. Verder benadrukt het rapport de noodzaak voor bredere steun voor mensenrechtenactivisten.

VN-Mensenrechtenraad: EU veroordeelt ernstige mensenrechtenschendingen en terechtstellingen in Iran

22 maart 2025

Europese Unie: "De EU verwerpt de toepassing van de doodstraf onder alle omstandigheden ten stelligste. We zijn bijzonder bezorgd over de dramatische toename van het aantal terechtstellingen. Volgens berichten werden in 2024 ten minste 901 mensen geëxecuteerd. Het gebruik van de doodstraf als reactie op binnenlandse oppositie, ook tegen personen die tot etnische of religieuze minderheden behoren, is onacceptabel."
De VN-Mensenrechtenraad, die op 18 maart in Genève bijeenkwam, heeft zich beziggehouden met de mensenrechtenschendingen in Iran. De besprekingen waren onder andere gebaseerd op het nieuwe rapport van de VN-speciale rapporteur voor Iran, Mai Sato, waarin ernstige beschuldigingen tegen het

Teheraanse regime worden geponeerd. Mensenrechtenexpert Mai Sato veroordeelde vooral het recordaantal terechtstellingen in Iran. Dit mag de wereld niet zomaar accepteren. "Vaak wordt zelfs verborgen waarom doodstraffen worden opgelegd - ook tegen vrouwen en kinderen," aldus Sato.
Ook het nieuwe rapport van de door de VN opgerichte Internationale Onderzoekscommissie voor Iran (Fact-Finding Mission) documenteert dat de misdaden tegen de menselijkheid die door het Iraanse regime worden gepleegd, aanhouden, en roept op tot internationale samenwerking van de gerechtelijke autoriteiten om de verantwoordelijke functionarissen van het regime strafrechtelijk ter verantwoording te roepen.
De delegatie van de Europese Unie bij de VN in Genève veroordeelde de mensenrechtenschendingen van het Teheraanse regime krachtig. Een verklaring van de EU spreekt van wijdverspreide en structurele mensenrechtenschendingen in Iran. Vrouwen en meisjes worden nog steeds elke dag blootgesteld aan systematische onderdrukking en discriminatie.
"De onderdrukking van de rechten op vrijheid van meningsuiting en vrijheid van spreken blijft zorgwekkend," aldus de EU-verklaring. "In dit kader roepen we de Iraanse autoriteiten op om de mensenrechten te waarborgen, inclusief de mensenrechten van vrouwen en meisjes, evenals de rechten van personen die behoren tot religieuze en etnische minderheden, de rechten op vrijheid van meningsuiting, vrijheid van godsdienst of overtuiging, en de vrijheid van vreedzame vergadering en vereniging."
De Europese Unie wees erop dat willekeurige arrestaties en het gebruik van marteling of andere wrede, onmenselijke of vernederende straffen in Iran nog steeds een grote zorg zijn: "We roepen de Iraanse autoriteiten op om de willekeurige arrestaties, inclusief die van buitenlandse burgers en dubbele staatsburgers die voor politieke doeleinden vastgehouden worden, te stoppen en alle onterecht gevangen genomen personen vrij te laten. We roepen Iran op ervoor te zorgen dat de detentieomstandigheden voldoen aan internationale normen en dat alle gevangenen toegang hebben tot adequate medische zorg."
In de verklaring staat verder: "De EU verwerpt de toepassing van de doodstraf onder alle omstandigheden ten stelligste. We zijn bijzonder bezorgd over de dramatische toename van het aantal terechtstellingen. Volgens berichten werden in 2024 ten minste 901 mensen geëxecuteerd. Het gebruik van de doodstraf als reactie op binnenlandse oppositie, ook tegen personen die tot etnische of religieuze minderheden behoren, is onacceptabel."
De EU riep het Iraanse regime op om onmiddellijk een moratorium voor terechtstellingen in te stellen en vervolgens de doodstraf volledig af te schaffen.

VN-Onderzoekscommissie bewijst dat het Iraanse regime voortdurend misdaden tegen de menselijkheid begaat

16 maart 2025

VN-Mensenrechtenraad: Een nieuw onderzoeksrapport beschrijft, dat het regime in Teheran misdaden tegen de menselijkheid blijft begaan en roept op tot internationale samenwerking van justitiële autoriteiten om verantwoordelijke functionarissen van het regime, strafrechtelijk rekenschap te laten afleggen.

De door de VN ingestelde, internationale onderzoekscommissie betreffende Iran (Fact-Finding Mission), heeft de VN-Mensenrechtenraad in Geneve op 14 maart een omvangrijk rapport over hun bevindingen voorgelegd. De commissie is samengesteld uit onafhankelijke deskundigen, die het gebruik van geweld door het regime tegen demonstranten, sinds de protesten van 2022, die door de dood van Mahsa Amini teweeggebracht werden, onderzoeken.

De onderzoekscommissie wordt geleid door drie hoog aangeschreven vrouwelijke juristen. Sara Hossain uit Bangladesch, Shaheen Sardar Ali uit Pakistan en Viviana Krsticevic uit Argentinië zijn gekwalificeerde deskundigen op het gebied van mensenrechten, volkerenrecht en adequaat optreden voor internationale gerechtshoven.

Het nieuwe rapport, dat op meer dan 38.000 bewijsstukken en 281 getuigenverklaringen is gebaseerd, bevestigt, dat het regime in Teheran, voortdurend de ernstigste mensenrechten-schendingen en misdaden tegen de menselijkheid begaat. In de rapportage wordt vastgesteld, dat het regime systematisch terechtstellingen, dodelijk geweld, marteling en willekeurige arrestaties tegen demonstranten gebruikt en het doden van tegenstanders van het regime afdoet als “zelfmoord”. Het rapport laat bovendien zien, dat een schijn-executie in Iraanse gevangenissen veel voorkomt en als vorm van psychologische marteling wordt gebruikt.

In verband met de ernst van de vastgestelde mensenrechtenschendingen doet de commissie de aanbeveling om door te gaan met internationaal onderzoek naar de mensenrechtenschendingen in Iran en een onafhankelijke commissie ter voortzetting van hun werk in te stellen. Deze commissie moet de voortdurende misdaden onderzoeken, verdere bewijzen verzamelen en met internationale justitiële autoriteiten samenwerken, om de verantwoordelijke functionarissen van het regime in Teheran rekenschap te laten afleggen.

Over de aanhoudende onderdrukking van vrouwen in Iran wordt in het rapport het volgende vermeld: „Twee en een half jaar na de protesten worden vrouwen en meisjes nog steeds systematisch geconfronteerd met discriminatie, zowel van “bovenaf” als in het dagelijks verkeer, met name i.v.m. de verplichte hijab“. De handhaving van de sluierdwang wordt in Iran d.m.v. drones, bewakingscamera’s en gezichtsherkenning-software gecontroleerd. Op deze manier wordt er op openbare plaatsen naar vrouwen gespeurd, die geen hoofddoek dragen Ook op de Amirkabir-Universiteit in Teheran worden vrouwen m.b.v. gezichtsherkenning-software gecontroleerd.

De onderzoekscommissie stelt bovendien vast, dat onderdrukkingsmaatregelen van het regime in Teheran de grenzen van Iran overschrijden. Het regime treedt gericht op tegen dissidenten, activisten en journalisten in het buitenland, om de critici tot zwijgen te brengen. Het pesten van slachtoffers en

hun families gaat maar door en schept een klimaat van angst. De online-bewaking wordt verder uitgebreid om afwijkende meningen onmogelijk te maken.

Achtergrond:
De VN-Mensenrechtenraad heeft op 24.11.2022 besloten om een commissie in te stellen, die onderzoek zal doen naar het geweld, dat gebruikt werd in Iran tegen demonstranten. De commissie heeft de opdracht, gerechtelijk bewijs voor mensenrechtenschendingen en volkerenrecht-overtredingen van het regime in Iran, te verzamelen – ter voorbereiding van internationale strafrechtelijke vervolging van de verantwoordelijken. Duitsland heeft zich als penvoerder t.b.v. dit besluit ingezet.

Mensenrechtenwerk is succesvol: Europees Parlement pleit voor stopzetting van executies in Iran

26 januari 2025

Met een nieuwe resolutie geeft het Europees Parlement een belangrijk signaal af: het roept op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies en de afschaffing van de doodstraf in Iran. De Europese Unie wordt dringend verzocht de Iraanse Revolutionaire Garde te classificeren als een terroristische organisatie en de sancties van de EU uit te breiden tot allen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, met inbegrip van de hoogste leider en president van het regime in Teheran.

In een resolutie die op 23 januari door alle politieke groeperingen werd gesteund en aangenomen, veroordeelt het Europees Parlement met klem de “brute onderdrukking van de mensenrechten door het Iraanse regime, in het bijzonder de gerichte vervolging van vrouwelijke activisten” en de doodstraffen tegen de vrouwenrechtenactivisten Pakhshan Azizi en Warisha Moradi. Het parlement roept op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies en de afschaffing van de doodstraf in Iran. Het regime in Teheran moet onmiddellijk en onvoorwaardelijk alle onterecht vastgehouden mensenrechtenverdedigers en politieke gevangenen vrijlaten.

In de resolutie wordt de Europese Unie nadrukkelijk opgeroepen om de Revolutionaire Garde van het Iraanse regime te classificeren als een terroristische organisatie en om "de sancties van de EU uit te breiden tot allen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, waaronder Opperste Leider Ali Khamenei, President Massoud Peseschkian, Opperrechter Gholam-Hossein

Mohseni-Edschei, Procureur-Generaal Mohammad Mowahedi-Asad en Rechter Iman Afshari."

Het Europees Parlement veroordeelt ook de "systematische onderdrukking van mensenrechtenbewegingen en de vervolging van minderheden, waaronder Koerden, Baloetsji's, christenen die na hun bekering worden vervolgd, en leden van de Baha'i-gemeenschap, door het Iraanse regime. Zij worden allemaal geconfronteerd met etnische en religieuze discriminatie, arrestaties en schendingen van fundamentele rechten, met als doel afwijkende meningen het zwijgen op te leggen."

Januari 2025: In het Europees Parlement voeren mensenrechtenactivisten en parlementsleden campagne voor een stop op executies in Iran.

In de resolutie wijzen de EU-parlementariërs er ook op dat "tientallen onschuldige EU-burgers willekeurig in Iran zijn vastgehouden zonder toegang tot een eerlijk proces, wat deel uitmaakt van de algemene strategie van de Iraanse gijzelingsdiplomatie." Ze veroordelen de gijzeling ten zeerste en dringen er bij de Iraanse autoriteiten op aan om alle EU-burgers, waaronder Olivier Grondeau, Cécile Kohler, Jacques Paris en Ahmadreza Djalali, onmiddellijk vrij te laten, hen veilig terug te sturen en alle aanklachten tegen hen te laten vallen

VN-waarschuwing: zeer verontrustende golf van executies in Iran

11 januari 2025

De VN-Commissaris voor de Mensenrechten roept op tot het stoppen van executies in Iran. In 2024 heeft het regime in Teheran meer mensen geëxecuteerd dan in jaren. Veel van de slachtoffers zijn vrouwen.

De Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, Volker Türk (foto), heeft op 7 januari zijn grote bezorgdheid geuit over het stijgende aantal executies in Iran. Volgens zijn kantoor zijn er vorig jaar in Iran minstens 901 mensen geëxecuteerd - het hoogste aantal sinds 2015. Onder de geëxecuteerden waren 31 vrouwen. Dit is het hoogste aantal in minstens 15 jaar.
De mensenrechtencommissaris noemde de trend “zeer verontrustend”. Het is “de hoogste tijd dat Iran

een einde maakt aan deze steeds groter wordende golf van executies”, aldus Volker Türk. De doodstraf is onverenigbaar met het fundamentele recht op leven en brengt het onaanvaardbare risico met zich mee dat onschuldigen worden geëxecuteerd. Volgens de VN werden ook dissidenten en mensen die betrokken waren bij de anti-regeringsprotesten van 2022 geëxecuteerd. De VN-commissaris riep het regime in Iran op om onmiddellijk een moratorium op executies in te stellen met als doel de doodstraf volledig af te schaffen.

In verhouding tot zijn bevolking is Iran het land met het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen. Duizenden gevangenen in Iran lopen het risico geëxecuteerd worden, waaronder politieke gevangenen die ter dood veroordeeld zijn op basis van zwakke en verzonnen aanklachten.

Campagne: Stop de executies!

In verhouding tot zijn bevolking is Iran het land met het hoogste aantal doodvonnissen ter wereld. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Het schendt het fundamentele mensenrecht op leven en waardigheid. Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen.

We voeren internationaal campagne tegen de executies en voor de afschaffing van de doodstraf in Iran. We eisen effectieve sancties tegen het regime in Teheran om de executies te stoppen. De Iraanse mensenrechtenbeweging heeft dringend behoefte aan bescherming en solidariteit van de internationale gemeenschap. De campagne tegen martelingen en executies en voor de vrijlating van politieke gevangenen moet massaal worden geïntensiveerd.

#StopExecutionsInIran
STOPEXECUTIONIN
ALFRED NOBEL

Hoofdstuk IV.

Juridische campagne om executies te beëindigen

"De waarheid is in opmars, en niets kan haar tegenhouden." Émile Zola *

Internationale juridische mensenrechtencampagne tegen executies en repressie door het religieus-fundamentalistische regime in Iran.

Deze campagne is gebaseerd op de fundamentele overtuiging dat de systematische mensenrechtenschendingen in Iran rechtstreeks voortvloeien uit het functioneren van een autoritair en religieus-dictatoriaal staatsbestel. De huidige machtsstructuur in Iran maakt structureel gebruik van repressie, politieke vervolging en de doodstraf als instrumenten om maatschappelijke oppositie te onderdrukken en de bevolking te intimideren.

In de afgelopen maanden heeft de internationale gemeenschap opnieuw alarmerende signalen ontvangen over de sterke toename van executies in Iran. Rapporten van speciale rapporteurs van de Verenigde Naties bevestigen dat deze executies vaak plaatsvinden na oneerlijke processen, zonder naleving van fundamentele rechtsbeginselen en in flagrante strijd met internationale mensenrechtennormen. Met name politieke gevangenen en dissidenten lopen een verhoogd risico.

Karakter en uitgangspunten van de campagne

Deze campagne is een internationale, juridische en humanitaire mensenrechtencampagne die zich expliciet richt tegen het repressieve beleid van het Iraanse regime. Zij heeft een niet-commercieel en liefdadig karakter en is gericht op het beschermen van mensenlevens, het verdedigen van fundamentele rechten en het blootleggen van staatsgeweld dat wordt gelegitimeerd onder religieuze en ideologische voorwendselen.

De campagne erkent dat het recht op leven, menselijke waardigheid en een eerlijk proces onverenigbaar zijn met een systeem dat de doodstraf en politieke repressie structureel toepast. Daarom wordt niet alleen de praktijk van executies bestreden, maar ook het onderliggende systeem van straffeloosheid en onderdrukking.
Doelstellingen
De juridische campagne heeft tot doel:

- het ontmaskeren van de doodstraf als instrument van politieke onderdrukking;
- het juridisch en publiekelijk ter verantwoording roepen van het Iraanse regime voor ernstige mensenrechtenschendingen;
- het versterken van internationale solidariteit met politieke gevangenen en slachtoffers van repressie;
- en het bevorderen van internationale juridische normen als tegenwicht tegen religieus gelegitimeerd staatsgeweld.

Activiteiten en strategie

Om deze doelstellingen te verwezenlijken, worden de volgende activiteiten ontplooid:

- Internationale juridische druk: Het systematisch mobiliseren van juridische, maatschappelijke en diplomatieke middelen om internationale druk uit te oefenen op het Iraanse regime.

- Juridische documentatie en analyse: Het verzamelen, analyseren en publiceren van juridisch onderbouwd bewijsmateriaal over executies, willekeurige detentie en schendingen van het recht op een eerlijk proces.

- Inzet van onafhankelijke experts: Het betrekken van gerenommeerde juristen, mensenrechtendeskundigen en academici om het juridische betoog tegen de doodstraf en repressie te versterken.

- Internationale conferenties en bijeenkomsten: Het organiseren van conferenties en publieke bijeenkomsten in New York en Genève om structurele mensenrechtenschendingen onder de aandacht te brengen.

- ♥ Publieke campagnes en zichtbaarheid: Het organiseren van tentoonstellingen, vreedzame demonstraties, acties en publieke evenementen bij parlementen en internationale instellingen wereldwijd.

Netwerkvorming: Het opbouwen van duurzame samenwerkingsverbanden tussen NGO's, advocatenorganisaties en academische instellingen die zich verzetten tegen de doodstraf en politieke repressie.

Verwachte impact

- ♥ De campagne beoogt:
- ♥ een aanzienlijke vergroting van internationale aandacht voor de systematische repressie en executies in Iran;
- ♥ versterkte juridische en politieke druk op het Iraanse regime;
- ♥ een krachtig en consistent juridisch narratief tegen de doodstraf als instrument van dictatuur;
- ♥ en een grotere maatschappelijke mobilisatie ter verdediging van het recht op leven.
- ♥ Oproep tot solidariteit en steun

Deze juridische mensenrechtencampagne is een expliciete daad van verzet tegen een systeem dat mensenrechten structureel schendt en levens vernietigt. De steun van donateurs, activisten en sympathisanten maakt het mogelijk om deze strijd voort te zetten en een stem te geven aan degenen die door het regime het zwijgen wordt opgelegd.

Samen kunnen wij bijdragen aan het redden van levens, het doorbreken van straffeloosheid en het bevorderen van een toekomst waarin mensenrechten niet ondergeschikt zijn aan ideologie of repressie.

---

* *Dit beroemde citaat van Émile Zola weerspiegelt zijn onwankelbare geloof in gerechtigheid. Met de woorden "De waarheid is in opmars, en niets kan haar tegenhouden" bedoelde Zola dat, hoe machtig leugens, vooroordelen of corruptie ook mogen lijken, de waarheid uiteindelijk zal zegevieren. Het is een verklaring van hoop, moed en de onstuitbare kracht van eerlijkheid en gerechtigheid.*

Urgent Appeal to Prevent Executions and Protect Human Rights in Iran

Your Excellency Mr. Türk,

On July 26, 2025, more than one hundred armed members of Iran's Revolutionary Guards stormed the political prisoners' ward in Section 4 of Ghezel-Hessar Prison. Prisoners were shackled with handcuffs and leg irons, their heads forced under hoods, and they were dragged across the floor before being taken to solitary confinement in undisclosed locations. Among those targeted were Ali Moezi (72), Abolhassan Montazer (65), and Abolhassan Hadi (66), all of whom suffer from severe chronic illnesses, rendering this assault especially cruel and inhumane.

Following this brutal raid, two political prisoners, Behrouz Ehsani and Mehdi Hassani, were transferred to solitary confinement and tragically executed shortly thereafter. In addition, political prisoner Saeed Masouri who has endured more than 25 years of incarceration under the regime was forcibly transferred into exile at Zahedan Prison.

This violent assault resulted in several prisoners sustaining severe injuries.

Compounding this dire situation, on July 25, 2025, the Iranian regime's judiciary issued a death sentence against Yaqub Derakhshan (50 years old), incarcerated in Lakan Prison in Rasht, following an unlawful trial. Previously, on July 14, three prisoners named Farshad Etemadi-Far, Masoud Jamai, and Alireza Mardasi were each issued two death sentences in Sheiban Prison in Ahvaz, a shocking violation of due process.

The situation of political prisoner Bijan Kazemi remains critical and uncertain after more than seven months of detention. Since his arrest on January 19, 2025, he has reportedly been subjected to prolonged torture and ill-treatment in Wards 241 and 209 of Evin Prison, as well as in a so-called "safe house" in Qom. Kazemi continues to be strongly denied regular contact with his family, visits, and adequate legal access, raising grave concerns about his physical and psychological well-being.

On **August 16, 2025**, the death sentence of **Sharifeh Mohammadi**, a Kurdish political prisoner and women's rights activist, was officially confirmed, raising serious concerns about the escalating use of capital punishment against political detainees in Iran.

On August 19, 2025, five political prisoners, Babak Alipour, Pouya Ghobadi, Akbar (Shahrukh) Daneshvarkar, and Mohammad Taghavi each sentenced to death, were transferred to Ward 4 of Qezl-Hesar Prison after being held for twelve days in solitary confinement under harsh and degrading conditions. During this period, the prisoners were denied essential needs, including medication and even eyeglasses. Daneshvarkar, together with Vahid Bani-Amariyan, spent seven days in solitary confinement following severe beatings and initiated a hunger strike in protest. The other three prisoners maintained a hunger strike for twelve consecutive days until their return to Ward 4.

On August 11, 2025, the Iranian authorities deployed bulldozers, heavy machinery, and security personnel to level to the ground one of the most historically significant cemeteries for political prisoners executed during the 1980s.

This act constitutes a deliberate attempt to eliminate physical evidence of grave human rights violations and to obstruct efforts to uncover the truth and ensure accountability. We strongly condemn this action and call for urgent international intervention to prevent further destruction and to safeguard the rights of the victims' families.

Section 41 of the Behesht Zahra cemetery contains thousands of individual graves of political prisoners executed in the 1980s, with a particular concentration from 1981—a year marked by mass arrests and

summary executions of dissidents. Many of those buried in this section were affiliated with the Iranian Resistance as well as other opposition groups targeted by the authorities. The section is estimated to have a capacity of 9,500 graves.
Beyond targeting the living, the authorities are also attempting to erase the memory of past victims. Since the early 1980s, the Iranian authorities have maintained strict control over the area of section 41, routinely harassing families, vandalizing gravestones, and restricting access. The site has become symbolic of both the scale of political repression and the ongoing attempts to suppress public remembrance.
To put even greater pressure on human rights activists and political prisoners, the Iranian regime is terrorizing entire families with collective punishment, arbitrary imprisonment, and torture.
The Iranian regime has massively escalated its repression campaign against human rights activists, dissidents, and political prisoners. Family members are increasingly being arbitrarily taken to prisons and tortured to force them to cooperate with the dictatorship and slander the freedom movement on camera.
Among the families particularly affected is the Saremi-Moazami family from the western Iranian city of Borujerd. At the end of July, the married couple Leila Saremi and Ahmad Moazami were arrested in their home in Borujerd and taken to a regime prison under massive use of force.
These circumstances highlight both the severe health risks confronting these prisoners and the wider pattern of punitive measures imposed on individuals sentenced to death on political grounds.
It is deeply alarming that the present conditions in Iranian prisons echo, in many ways, the onset of the 1988 summer massacre, during which nearly 30,000 political prisoners were executed over a few months. The Iranian regime responsible for these grave violations continues to act with complete impunity. This historical atrocity must under no circumstances be allowed to recur.

Urgent Appeal for International Action

To prevent a potential recurrence of mass executions and to stop the ongoing executions by the Iranian authorities, we urgently call upon you, as the High Commissioner for Human Rights, as well as the UN Human Rights Council, the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights in Iran, the Fact-Finding Mission, and the UN Special Rapporteur on extrajudicial, summary, or arbitrary executions.
We respectfully urge you to take immediate and decisive action to halt these executions, prevent further atrocities, and ensure accountability. The international community must not allow history to repeat itself

Sincerely,
Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)
Prof. Johanna Maria Van Winter

(*Amsterdam, 27 november 1927) is een Nederlandse historica, grafiekverzamelaar en emeritus hoogleraar in de middeleeuwse geschiedenis aan de Universiteit Utrecht.* Johanna Maria van Winter - Wikipedia

Prof.Arnoud Van Rooij (*Arnoud Caspar Maria van Rooij *(Eindhoven, 1936) is een Nederlandse wiskundige op het gebied van de analyse. Van Rooij was van 1971 tot z'n emeritaat in 2001 hoogleraar aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Daarvoor was hij vanaf 1965 lector aan die universiteit.)* Arnoud van Rooij - Wikipedia

Copies sent to:

- Mr. António Guterres – UN Secretary-General -sgcentral@un.org, hqpi00@unhcr.org
- Ms. Mai Sato – UN Special Rapporteur on the Human Rights Situation in Iran - hrc-sr-iran@un.org

- Ms. Sara Hossain – Chair of the Independent International Fact-Finding Mission on Iran - ffmiran@un.org
- Mr. Morris Tidball-Binz – Special Rapporteur on Extrajudicial, Summary, or Arbitrary Executions hrcsreje@un.org
- Ms. Alice Jill Edwards – Special Rapporteur on Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment - hrc-sr-torture@un.org
- Ms. Gabriella Citroni – Chair of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances

Dringende Oproep – Stop de Executies in Iran

14 oktober 2025

Aan:

- Het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties
- De Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties
- De Speciaal Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Iran
- De Commissie van Onderzoek naar Mensenrechtenschendingen in Iran

Dringende oproep

In de **Ghezel Hesar-gevangenis** nemen ongeveer **1.500 gevangenen** deel aan **een hongerstaking** uit protest tegen naderende executies. Hun gezondheidstoestand is ernstig en vereist **onmiddellijke tussenkomst** van de Verenigde Naties en andere internationale instanties.
Volgens betrouwbare bronnen zijn in de **eerste negen maanden van 2025 meer dan 1.200 mensen geëxecuteerd** door het Iraanse regime, waaronder **minstens vijf minderjarigen**. Een aanzienlijk deel van deze executies vond plaats in Ghezel Hesar.
Alleen al in de **afgelopen 22 dagen** werden **minstens 170 mensen geëxecuteerd** in verschillende gevangenissen in Iran, dat betekent **elke drie uur een executie**. Zo'n tempo van executies is **sinds 1989 niet meer voorgekomen.**

Wij doen een dringend beroep op bovengenoemde VN-organen om onmiddellijk actie te ondernemen om:

1. **Alle doodvonnissen en hun uitvoering per direct op te schorten;**

2. **Onmiddellijke en onbeperkte toegang te verlenen aan onafhankelijke mensenrechtenwaarnemers** tot alle Iraanse gevangenissen, in het bijzonder Ghezel Hesar.

Wij zullen blijven doen wat in ons vermogen ligt om de stem van het Iraanse volk, en vooral van **vrouwen en politieke gevangenen**, hoorbaar te maken binnen de internationale gemeenschap.
Wij roepen op tot een einde aan **executies, marteling, onderdrukking en alle andere onmenselijke daden** die door het huidige regime worden gepleegd.

Met hoogachting,
Prof. dr. Johanna Maria van Winter

Kopie gestuurd aan:

- Dhr. António Guterres – Secretaris-generaal van de Verenigde Naties
  sgcentral@un.org, hqpi00@unhcr.org
- Mevr. Mai Sato – Speciaal Rapporteur over de Mensenrechtensituatie in Iran
  hrc-sr-iran@un.org
- Mevr. Sara Hossain – Voorzitter van de Onafhankelijke Internationale Onderzoekscommissie over Iran
  ffmiran@un.org
- Dhr. Morris Tidball-Binz – Speciaal Rapporteur over Buitengerechtelijke, Samenvattende of Willekeurige Executies
  hrc-sr-eje@un.org
- Mevr. Alice Jill Edwards – Speciaal Rapporteur inzake Marteling en Andere Wrede, Onmenselijke of Vernederende Behandeling
  hrc-sr-torture@un.org
- Mevr. Gabriella Citroni – Voorzitter van de Werkgroep over Gedwongen of Willekeurige Verdwijningen.

Wereldwijde solidariteit tegen de doodstraf voor een heldhaftige vrouw in Iran

Meer dan 405 vooraanstaande vrouwen roepen op tot de onmiddellijke vrijlating van Zahra Tabari

Meer dan 405 vooraanstaande vrouwen, onder wie Nobelprijswinnaars, voormalige presidenten en premiers, parlementariërs, speciale rapporteurs van de Verenigde Naties, mediapersoonlijkheden, sporticonen en toonaangevende mensenrechtenverdedigers, hebben een openbare oproep ondertekend waarin zij de onmiddellijke vrijlating eisen van Zahra Tabari, een prominente voorvechtster van vrouwenrechten die zich momenteel in Iran in de dodencel bevindt.
Zahra Tabari wordt beschreven als een 67-jarige Iraanse moeder en ingenieur die wordt geconfronteerd met een dreigende executie wegens het tonen van een spandoek met de woorden *“Vrouw, Verzet, Vrijheid”*.
In de oproep wordt gesteld dat de Iraanse staatsmedia op 7 juli 2025 opriepen tot een herhaling van het bloedbad van 1988 onder politieke gevangenen, gevolgd door een scherpe toename van politieke executies en doodvonnissen.
Volgens de verklaring behoren tot de prominente vrouwen die de oproep ondersteunen acht voormalige staatshoofden of regeringsleiders, drie voormalige ministers van Justitie en leden van nationale parlementen uit veertien landen.

Meer dan 405 vooraanstaande vrouwen roepen op tot de onmiddellijke vrijlating van Zahra Tabari

De verklaring bevat de volledige tekst van de oproep, getiteld:
“Vrouw, Verzet, Vrijheid” Red Zahra Tabari van executie in Iran
De oproep veroordeelt het doodvonnis dat door de Iraanse autoriteiten tegen Zahra Tabari is uitgesproken in oktober 2025, na wat wordt omschreven als een proces van slechts tien minuten dat op afstand via videoconferentie werd gevoerd, zonder toegang tot de door haar zelf gekozen juridische vertegenwoordiging.
In de tekst wordt gesteld dat de Iraanse autoriteiten al vier decennia lang genderapartheid en geïnstitutionaliseerde misogynie handhaven, waaronder de verplichte sluier, en dat duizenden vrouwelijke politieke gevangenen zijn geëxecuteerd, velen van hen tijdens het bloedbad van 1988.
De oproep merkt op dat Iran momenteel wereldwijd het hoogste aantal executies van vrouwen per hoofd van de bevolking kent en stelt dat de zaak van Zahra Tabari aantoont dat het dragen van een bord dat het verzet van vrouwen tegen onderdrukking uitdrukt, in Iran inmiddels met de dood kan worden bestraft.
Verder wordt verklaard dat Iraanse vrouwen, die de opstand van 2022 in gang hebben gezet, nog steeds leidinggeven aan een landelijke verzetsbeweging en niet tot zwijgen zullen worden gebracht.
De oproep sluit af met de eis van de onmiddellijke vrijlating van Zahra Tabari en roept regeringen wereldwijd op om zich solidair te verklaren met Iraanse vrouwen in hun streven naar democratie, gelijkheid en vrijheid.

Meer dan 100 Nobelprijswinnaars eisen onmiddellijke maatregelen tegen executies en mensenrechtenschendingen in Iran

In de brief uiten zij hun diepe bezorgdheid over de massale executies, de systematische onderdrukking van de Iraanse bevolking en het destabiliserende regionale beleid van het regime in Teheran. Onder de slachtoffers van de onderdrukking bevinden zich met name etnische en religieuze minderheden en politieke dissidenten.

De Nobelprijswinnaars veroordelen de executies, die de machthebbers in Iran gebruiken als middel om hun macht te behouden en de bevolking te onderdrukken. In 2024 heeft het regime minstens 1000 executies laten uitvoeren. Onder de slachtoffers bevonden zich 34 vrouwen.

25 september 2025

Sinds begin 2025 zijn er al meer dan 1000 mensen geëxecuteerd in Iran. Mensenrechtenorganisaties spreken van een “massale moordcampagne” van het regime om de opstandige bevolking te intimideren.

Meer dan 100 Nobelprijswinnaars uit verschillende landen hebben in een gezamenlijke brief aan VN-secretaris-generaal António Guterres opgeroepen dat de internationale gemeenschap onmiddellijk actie moet ondernemen om een einde te maken aan de alarmerende mensenrechtenschendingen en executies in Iran.

Tot de ondertekenaars van de brief behoren onder meer de Nobelprijswinnaars voor literatuur Annie Ernaux (Frankrijk), Elfriede Jelinek (Oostenrijk) en Olga Tokarczuk (Polen), evenals verschillende Nobelprijswinnaars voor de vrede.

Gemeten naar zijn bevolkingsaantal is Iran wereldwijd het land met de meeste voltrokken doodvonnissen. Volgens de laatste gegevens van mensenrechtenactivisten zijn sinds begin 2025 al meer dan 1000 mensen in Iran geëxecuteerd. Dat komt neer op gemiddeld meer dan negen executies per dag. Mensenrechtenorganisaties spreken van een “massale moordcampagne” van het regime om de opstandige bevolking te intimideren.

Al in juli hebben mensenrechtenexperts gewezen op dreigende bloedbaden onder politieke gevangenen in Iran. Ze veroordeelden de executies als staatsmoorden waarmee het regime de vrijheidsbeweging wil uitroeien. Ze waarschuwden dat de bloedbaden waarmee het Iraanse regime in de jaren tachtig duizenden politieke gevangenen vermoordde, zich zouden kunnen herhalen als de internationale gemeenschap niet onmiddellijk actie onderneemt.

Verklaring van meer dan 520 prominente figuren en wetgevers van over de hele wereld die oproepen tot een onmiddellijke stopzetting van executies in Iran.

Verklaring van meer dan 520 **prominente figuren en wetgevers**
Parlementariërs, voormalige regeringsfunctionarissen en ministers, burgemeesters
Civiele en gerechtelijke instellingen, advocaten en juristen uit verschillende landen over de hele wereld
De stilte en passiviteit van de internationale gemeenschap maakt de weg vrij voor een nieuw bloedbad in Iran. Sinds Pezeshkian in augustus 2024 aan de macht kwam zijn er meer dan 1800 executies uitgevoerd. De systematische executie van vrouwen, met minstens 37 gevallen sinds begin 2025, is ongekend in de wereld. Decennia van hardnekkige straffeloosheid hebben de weg vrijgemaakt voor dergelijke misdaden. De vernietiging door het regime van massagraven van geëxecuteerden maakt deel uit van een poging om de sporen van deze misdaden uit te wissen. Meer dan 520 internationale figuren roepen op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies in Iran, met name van politieke gevangenen die op het punt staan geëxecuteerd te worden. Vervolg daders van misdaden uit het verleden en heden, waaronder het bloedbad van 1988. Onderneem dringend actie om een nieuw bloedbad in Iran te voorkomen. Nee tegen executies. Nee tegen straffeloosheid voor de daders van het bloedbad van 1988. De stilte en passiviteit van de internationale gemeenschap effenen de weg voor een nieuw bloedbad in Iran. Wij, de ondertekenaars van deze verklaring, roepen de internationale gemeenschap op om onmiddellijk actie te ondernemen tegen de toenemende golf van executies in Iran. Sinds president Pezeshkian van de religieuze dictatuur in augustus 2024 aan de macht kwam zijn er meer dan 1800 executies uitgevoerd. Alleen al in september 2025 werden

50 mensen in één week geëxecuteerd, ofwel één per drie uur. Op één dag in diezelfde week werden 22 mensen, onder wie twee vrouwen, opgehangen. De systematische executie van vrouwen, met minstens 37 gevallen sinds begin 2025, is ongekend in de wereld.

Meer dan 50 politieke gevangenen, onder wie drie vrouwen, zijn nu ter dood veroordeeld. In juli 2025 werden Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani geëxecuteerd.

Op 8 juli 2025 noemde het officiële persbureau Fars in een redactioneel commentaar de massamoord op 30.000 politieke gevangenen in 1988 een "historische en succesvolle ervaring" en riep op tot herhaling ervan. In zijn rapport uit 2024 beschreef Javaid Rehman, de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten in Iran, de massamoord als een misdaad tegen de menselijkheid en genocide. De vernietiging door het regime van de massagraven van de geëxecuteerden maakt ook deel uit van een poging om de sporen van deze misdaden uit te wissen.

Amnesty International waarschuwde op 3 september 2025 voor een herhaling van de massamoord op gevangenen in 1988. Op 28 juli kondigde de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, Volker Türk, aan dat "minstens 48 mensen ter dood veroordeeld zijn, van wie er 12 met een dreigende dood worden geconfronteerd."

Onze oproep:

- Een onmiddellijke stopzetting van alle executies in Iran, met name van politieke gevangenen die op het punt staan geëxecuteerd te worden.
- Het vervolgen van daders van misdaden uit het verleden en heden, waaronder het bloedbad van 1988.
- Het opleggen van sancties aan degenen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, waaronder gevangenispersoneel, rechters en beulen.
- Dringende actie van de speciale VN-rapporteur, de onderzoeksmissie, de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en alle internationale instanties om een nieuw bloedbad in Iran te voorkomen.

403 Mensenrechtendeskundigen roepen de VN op om politieke gevangenen in Iran te redden van hun terechtstelling

Meer dan 403 mensenrechtendeskundigen, waaronder bekende juristen, rechters en Nobelprijswinnaars uit verscheidene landen, zetten zich daarvoor in, dat dreigende executies van politieke gevangenen in Iran door de Verenigde Naties worden gestopt.

Met een dringend beroep op de VN-Hoge Commissaris voor de Mensenrechten, alle bevoegde VN-speciale gevolmachtigden, de onafhankelijke internationale onderzoeksmissie over Iran (FFMI) en alle democratische regeringen vragen de deskundigen met klem in te grijpen, om de terechtstellingen te verhinderen.

De toename van de politiek gemotiveerde executies in Iran wordt in deze oproep scherp veroordeeld. Deze executies, volgens de deskundigen, betekenen een ernstige inbreuk op de mensenrechten en een gerichte strategie tot onderdrukking van afwijkende meningen.

Tot de ondertekenaars uit Nederland behoren:

- **Prof. Jan Pronk (Nederland): Speciaal Vertegenwoordiger van de Secretaris-Generaal van de VN voor Soedan (2004-2006); Assistent-Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties (1985-1986)**
- **Maud De Boer-Buquicchio (Nederland): VN-Speciaal Rapporteur inzake de verkoop en seksuele uitbuiting van kinderen (2014-2020); voormalig Adjunct-Secretaris-Generaal van de Raad van Europa**
- **Hans Noot (Nederland): Directeur van de Gerard Noodt Stichting voor Vrijheid van Religie of Overtuiging**
- **Prof. Peter Romijn (Nederland): Hoofd van de Onderzoeksafdeling van het NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies; Hoogleraar Geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam**
- **Prof. Barend van Leeuwen (Nederland): Hoogleraar Europees Recht, Durham Law School**
- **Prof. Jasper Krommendijk (Nederland): Hoogleraar Mensenrechtenrecht, Radboud Universiteit**
- **European Criminal Bar Association (ECBA)**

Het beroep wordt ook ondersteund door de bekende, uit Zuid-Afrika stammende, juriste Navi Pillay, ze was van 2008 tot 2014 Hoge-Commissaris-Mensenrechten van de VN.

In hun schrijven wijzen de deskundigen op de Iraanse mensenrechtenactivisten Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, die gevaarlijk dichtbij hun terechtstelling staan, nadat het gerechtshof van het regime hun doodvonnis heeft bekrachtigd en hun hoger beroep heeft afgewezen.

Internationale solidariteit van parlementsleden met politieke gevangenen die ter dood veroordeeld zijn

Parijs 17 mei 2025

Voor de zetel van de VN in Genève roepen Iraanse vrouwen en mannen in ballingschap de wereldgemeenschap op zich in te zetten voor de ter dood veroordeelde politieke gevangenen, Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani.

Verder wordt in het beroep van de mensenrechtendeskundigen vermeld:

„Tientallen politieke gevangenen, waaronder Abolhassan Montazer, Akbar Daneshvarkar, Babak Alipour, Mohammad Taghavi Sangdehi, Pouya Ghobadi, Vahid Bani Amerian, Pakhshan Azizi, Verisheh Moradi en Sharifeh Mohammadi, wacht, na een grof, oneerlijk proces, voltrekking van hun doodvonnis. Meerderen van hen werden onder dwang naar de Ghezel-Hesar-gevangenis overgebracht, een beruchte plaats, waar terechtstellingen plaats vinden. Sinds de ambtsaanvaarding van president Masoud Pezeshkian in augustus 2024 werden meer dan 1000 terechtstellingen uitgevoerd. De slachtoffers waren vrouwen, jeugdige delinquenten, etnische en religieuze minderheden en ook dissidenten. Het doel was om een nieuwe volksopstand te verhinderen en eisen voor een democratische hervorming te onderdrukken. (…)

Het Iraanse optreden tegen politieke tegenstanders is eclatant in strijd met internationale mensenrechtennormen, met inbegrip van het recht op een eerlijk proces en het recht op bescherming tegen marteling.

We moedigen de internationale gemeenschap aan, Iraanse autoriteiten, die voor mensenrechtenschendingen verantwoordelijk zijn, op te sporen en hen sancties op te leggen. De afschaffing van de doodstraf en de in vrijheidstelling van politieke gevangenen moeten een voorwaarde vormen voor een verbetering van de betrekkingen met Iran.“

Personen

1. ***Rechter Sang-Hyun Song*** *– (Zuid Korea): President van het Internationaal Strafhof (ICC) (2009-2015)*
2. ***Navi Pillay*** *– (Zuid Afrika): Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (2008-2014)*
3. ***Amb. Joachim Rücker*** *– (Duitsland): President van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (2015); Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van Duitsland bij de VN in Genève (2014-2016)*
4. ***Lord Alton of Liverpool*** *– (Verenigd Koninkrijk): Voorzitter, VK Parlement, Gezamenlijke Commissie voor Mensenrechten (JCHR); Lid van het House of Lords*
5. ***Dr. Mark Ellis*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur, Internationale Orde van Advocaten (IBA); Ex-Voorzitter van het VN Adviesorgaan over Zaken betreffende de afronding van het werk van straftribunalen: Het internationaal Restmechanisme voor Straftribunalen*
6. ***Taher Boumedra*** *– (Verenigd Koninkrijk): Voorzitter, Recht voor de slachtoffers van de massamoord van 1988 in Iran (JVMI); Ex-Hoofd van het UNAMI Mensenrechten Bureau en Vertegenwoordiger van de HCHR in Irak*
7. ***Mounir Satouri MEP*** *– (Frankrijk): Voorzitter, Europees Parlement, Subcommissie voor Mensenrechten*
8. ***Dr. Christoph Heusgen*** *– (Duitsland): Ex-President van de VN Veiligheidsraad; Voorzitter van de Veiligheidsconferentie in München (MSC) (2022-2025); Permanent Vertegenwoordiger van Duitsland bij de Verenigde Naties (2017-2021)*
9. ***Prof. William A. Schabas*** *– (Canada): Voorzitter van de VN Onafhankelijke Commissie van Onderzoek over het Conflict in Gaza in 2014 (2014-2015); President van de Internationale*

Vereniging van Genocidewetenschappers (2009-2011); Professor internationaal recht aan de Middlesex University in Londen

10. ***Oleksandra Matviichuk*** *– (Oekraïne): Nobelprijs voor de Vrede 2022*
11. ***Jody Williams*** *– (Verenigde Staten): Nobelprijs voor de Vrede 1997*
12. ***President Oscar Arias Sánchez*** *– (Costa Rica): Ex-President van Costa Rica; Nobelprijs voor de Vrede 1987*
13. ***Dr. Karen Smith*** *– (Zuid Afrika): Verenigde Naties, Assistent Secretaris-Generaal en Speciale Adviseur van de VN Secretaris-Generaal over Verantwoordelijkheid om te Beschermen (2019-2021)*
14. ***Cherie Blair CBE KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Oprichter, Cherie Blair Stichting voor Vrouwen*
15. ***Anne Ramberg*** *– (Zweden): Ad hoc Rechter, Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM); Bestuurslid, Europees Bureau voor de Grondrechten (FRA); Voorzitter, Bestuur van de Universiteit Uppsala; Ex-Secretaris-Generaal, Zweedse Orde van Advocaten*
16. ***Prof. Leila Nadya Sadat*** *– (Verenigde Staten): Speciale Adviseur over Misdaden tegen de Menselijkheid van de Aanklager van het ICC (2012-2023); Directeur, Misdaden tegen de Menselijkheid Initiatief; James Carr Professor Internationaal Strafrecht, Washington University School of Law*
17. ***Barbara Lochbihler*** *– (Duitsland): Lid van de VN-Commissie over Gedwongen Verdwijningen*
18. ***Prof. Claudio Grossman*** *– (Chili): Lid, VN Commissie voor Internationaal Recht (ILC) (2016-heden); Voorzitter, ILC's Rekruteringscommissie (2019); President, Inter-Amerikaans Instituut voor Mensenrechten (IIDH) (2014-heden); President, Inter-Amerikaanse Commissie voor Mensenrechten (IACHR) (1996, 2001); Voorzitter, VN Commissie tegen Marteling (CAT) (4 termijnen, van 2008-2015); Voorzitter, VN Mensenrechten Contracten Lichaam (2013); Professor Recht & Decaan Emeritus, R. Geraldson Scholar voor Internationaal en Humanitair Recht, American University Washington College of Law*
19. ***Prof. Helen Keller*** *– (Zwitserland): Rechter, Europees Hof voor de Rechten van de Mens (ECHR) (2011-2020); Voorzitter, Publiek Recht, Europees en Internationaal Publiek Recht, University of Zurich*
20. ***Prof. Josef Azizi*** *– (Oostenrijk): Rechter, Gerecht (Europese Unie) (1995-2013)*
21. ***Prof. Valeriu M. Ciucă*** *– (Roemenië): Rechter, Gerecht (Europese Unie) (2007-2010)*
22. ***Prof. Marc Bossuyt*** *– (België): President van het Constitutionele Hof van België (2007-2014); Em. Professor, Universiteit Antwerpen*
23. ***Dr. Irmgard Griss*** *– (Oostenrijk): President van Hooggerechtshof van Oostenrijk (2007-2011); President, Netwerk van presidenten van Hooggerechtshoven binnen de Europese Unie (2010-2011)*
24. ***Justice Florence N.M. Mumba*** *– (Zambia): Internationaal Rechter, Opperrechter in Zambia, Cambodjatribunaal (ECCC); Ex-Vicepresident, Joegoslaviëtribunaal (UNICTY); Ex-Rechter Kamer van Beroep, UNICTY/ICTR; Gepensioneerd Rechter, Hooggerechtshof, Zambia*
25. ***Prof. José Luís da Cruz Vilaça*** *– (Portugal): President van het Gerecht (Europese Unie) (1989-1995); Rechter van het Hof van Justitie van de Europese Unie (2012-2018)*
26. ***Prof. Wolfgang Schomburg*** *– (Duitsland): Rechter Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (2001-2008); Rechter, VN Rwandatribunaal (ICTR) (2003-2008); Rechter, Federaal Hooggerechtshof van Duitsland (1995–2000)*
27. ***Geoffrey Robertson AO KC*** *– (Australië): First President, VN Speciaal Hof voor Sierra Leone (SCSL); Oprichter en Hoofd, Doughty Street Chambers*
28. ***Prof. Giovanni Grasso*** *– (Italië): Ex-Internationaal Rechter van het Constitutionele Hof van Bosnië en Herzegovina; Ex-Rechter van de Mensenrechten Kamer voor Bosnië en Herzegovina*

29. ***Rechter Flavia Lattanzi*** *– (Italië): Ad Litem Rechter, VN Rwandatribunaal (ICTR) (2003-2007); Ad Litem Rechter, Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (2007-2016)*
30. ***Stanislav Pavlovschi*** *– (Moldavië): Rechter, Europees Hof voor de Rechten van de Mens (2001-2008); Minister van Justitie van Moldavië (2019)*
31. ***Sir David Edward KCMG KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Rechter, Gerecht (Europese Unie) (1992-2004); Professor Emeritus, University of Edinburgh*
32. ***Prof. Georg Ress*** *– (Duitsland), Europees Hof voor de Rechten van de Mens (ECHR) (1998-2004)*
33. ***Prof. Franklin Dehousse*** *– (België): Rechter, Gerecht (Europese Unie) (2003-2016)*
34. ***Prof. Vilenas Vadapalas*** *– (Litouwen): Rechter, Gerecht (Europese Unie) (2004-2013)*
35. ***Dato' Shyamala Alagendra*** *– (Maleisië): Internationaal Strafrechter; Gender- en Kinderrechtendeskundige*
36. ***Kate Mackintosh*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur, Promise Instituut Europa, UCLA School of Law; Waarnemend Griffier, Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (2012-2017)*
37. ***Dr. Rowan Williams*** *– (Verenigd Koninkrijk): Emeritus Aartsbisschop van Canterbury; Ex-Master van Magdalene College, University of Cambridge*
38. ***Bianca Jagger*** *– (Nicaragua): Raad van Europa, Goodwill Ambassadeur voor de Afschaffing van de Doodstraf; President, Bianca Jagger Mensenrechten Stichting (BJHRF)*
39. ***Prof. Pierre Sané*** *– (Senegal): Secretaris-Generaal, Amnesty International (1992-2001)*
40. ***Prof. Diane Orentlicher*** *– (Verenigde Staten): VN Onafhankelijk Deskundige over Bestrijding van Onschendbaarheid (2003-2004); Professor Rechten, American University Washington College of Law (WCL)*
41. ***Yoko Hayashi*** *– (Japan): Voorzitter van de VN Commissie voor Afschaffing van de Discriminatie van Vrouwen (CEDAW) (2015-2016)*
42. ***Amb. Stephen J. Rapp*** *– (Verenigde Staten): VS Algemeen Ambassadeur voor Strafrecht op Wereldschaal (2009-2015); Aanklager van het VN Speciaal Hof voor Sierra Leone (SCSL) (2007-2009)*
43. ***Prof. Robert K. Goldman*** *– (Verenigde Staten): VN-Onafhankelijk Deskundige voor de Bescherming van Mensenrechten en Fundamentele Vrijheden bij het Bestrijden van Terrorisme (2004-2005); President, Internationale Commissie van Juristen (ICJ); Ex- President, Inter-Amerikaanse Commissie voor Mensenrechten (IACHR)*
44. ***Morten Kjaerum*** *– (Denemarken): Directeur van het Raoul Wallenberg Instituut voor Mensenrechten en Humanitair Recht in Zweden; Directeur van het Europees Bureau voor de grondrechten (FRA) (2008-2015)*
45. ***Prof. Jan Pronk*** *– (Nederland): Speciale Vertegenwoordiger van de VN Secretaris-Generaal voor Soedan (2004-2006); Assistent Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties (1985-1986)*
46. ***Prof. Juan E. Méndez*** *– (Argentinië): VN Speciale Rapporteur over Marteling (2010-2016); Speciale Adviseur van de VN Secretaris-Generaal over de Preventie van Genocide (2004-2007); Oud-voorzitter van de Inter-Amerikaanse Commissie voor de Rechten van de Mens (IACHR) van de Organisatie van Amerikaanse Staten*
47. ***Prof. Manfred Nowak*** *– (Oostenrijk): Secretaris Generaal van de Internationale Campus voor Mensenrechten in Venetië/Italië; Ex-VN Speciale Rapporteur over Marteling en andere Wreedheden, Onmenselijke of Vernederende Behandeling (2004-2010); Ex-Lid van de VN Werkgroep over Gedwongen en Onvrijwillige Verdwijningen (WGEID); Ex-Rechter, Mensenrechten Kamer voor Bosnië en Herzegovina*
48. ***Kumi Naidoo*** *– (Zuid Afrika): Secretaris-Generaal, Amnesty International (2018-2020)*
49. ***Prof. Chris D. Sidoti*** *– (Australië): Australische Mensenrechten Commissaris (1995-2000); Commissaris Australisch Recht Hervorming (1992-1995)*

50. ***Prof. Christian Tomuschat*** *– (Duitsland): President van OSCE Court of Conciliation and Arbitration (CCA) (2013-2019); Lid van het Mensenrechtencomité van de VN (1977-1986); Lid en Voorzitter van de Commissie Internationaal Recht van de VN (1985-1996); Emeritus Professor Rechten, Rechtenfaculteit, Humboldt Universiteit Berlijn*
51. ***Erkki Tuomioja*** *– (Finland): Minister van Buitenlandse Zaken van Finland (2000-2007, 2011-2015); President van de Noordse Raad (2008)*
52. ***Amb. Juan Esteban Aguirre Martinez*** *– (Paraguay): Minister van Buitenlandse Zaken van Paraguay (2000-2001); Ex-Ambassadeur van Paraguay bij het Bureau van de Verenigde Naties in Genève; Vicepresident van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (2015)*
53. ***Amb. Zorica Marić-Djordjević*** *– (Montenegro): Ambassadeur van Montenegro bij de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties en de Wereldhandelsorganisatie (WTO) (2013-2018)*
54. ***Amb. Vojislav Šuc*** *– (Slovenië): President van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (2018)*
55. ***Amb. Keith M. Harper*** *– (Verenigde Staten): Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van de Verenigde Staten bij de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (2014-2017)*
56. ***Amb. Ken Blackwell*** *– (Verenigde Staten): Ex-VS Ambassadeur bij de VN Commissie voor de Mensenrechten*
57. ***Amb. Amanda Ellis*** *– (Nieuw Zeeland): Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van Nieuw Zeeland bij de Verenigde Naties in Genève (2013-2016); Speciale Gezant van de Premier en Ambassadeur voor Vrouwen en Meisjes*
58. ***Ana Helena Chacón Echeverría*** *– (Costa Rica): Tweede Vicepresident van Costa Rica (2014-2018); Ambassadeur voor Costa Rica in Spanje (2018-2022)*
59. ***Amb. Filloreta Kodra*** *– (Albanië): Ex-Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van Albanië bij de Verenigde Naties in Genève*
60. ***Amb. Lincoln P. Bloomfield, Jr.*** *– (Verenigde Staten): VS Speciale Gezant (2008-2009); Assistent VS Minister van Buitenlandse Zaken voor Politiek-Militaire Zaken (2001-2005); Voorzitter Emeritus, Stimson Centrum*
61. ***Sharron Davies MBE*** *– (Verenigd Koninkrijk): Zwemster, Olympische medaille (1980) Zwemmen*
62. ***Prof. Michael Scharf*** *– (Verenigde Staten): President van de Amerikaanse tak van de Internationale Orde van Advocaten; Decaan van Case Western Reserve University School of Law (2013-2024)*
63. ***Hon. Michael Kirby*** *– (Australië): Ex-Voorzitter van de VN Onderzoekscommissie naar Mensenrechtenschendingen in Noord Korea (DPRK); VN Speciale Rapporteur over de toestand van de Mensenrechten in Cambodja (1993-1996); Ex-Rechter van het Hooggerechtshof van Australië*
64. ***Gerald Staberock*** *– (Duitsland): Secretaris Generaal, Wereld Organisatie tegen Marteling (OMCT)*
65. ***Tracy Edwards MBE*** *– (Verenigd Koninkrijk): Stichter, The Maiden Factor*
66. ***Miriam Ekiudoko*** *– (Hongarije): Lid van de VN Werkgroep van Deskundigen op het gebied van Mensen van Afrikaanse Afkomst (2021-heden)*
67. ***Dainius Pūras*** *– (Litouwen): VN Speciale Rapporteur over het Recht op Gezondheid (2014-2020); Voorzitter van de Coördinatiecommissie voor Speciale Procedures van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (2018-2019)*
68. ***Prof. Jean Ziegler*** *– (Zwitserland): VN Speciale Rapporteur over het Recht op Voedsel (2000-2008); Ex-Vicepresident van de Adviescommissie van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties*

69. ***Dr. Livingstone Sewanyana*** *– (Oeganda): VN, Onafhankelijk Deskundige over de Bevordering van een Democratische en op Gelijkheid gebaseerde Internationale Orde (2018-2024)*
70. ***Maud De Boer-Buquicchio*** *– (Nederland): VN Speciale Rapporteur over de Verkoop van en de Seksuele Uitbuiting van Kinderen (2014-2020); Ex-Waarnemend Secretaris-Generaal van de Raad van Europa*
71. ***Prof. Jeremy Sarkin*** *– (Zuid Afrika): Voorzitter-Rapporteur en Lid van de VN Werkgroep over Gedwongen en Onvrijwillige Verdwijningen (WGEID) (2008-2014)*
72. ***Prof. Michael Lynk*** *– (Canada): VN Speciale Rapporteur over de Toestand van de Mensenrechten in de Palestijnse Gebieden (2016-2022); Professor Emeritus, Rechtenfaculteit, Western University*
73. ***Prof. François Crépeau*** *– (Canada): VN Speciale Rapporteur over de Mensenrechten van Migranten(2011-2017); Professor Publiek, Internationaal Recht, McGill University*
74. ***Prof. Gerard Quinn*** *– (Ierland): VN Speciale Rapporteur over de Rechten van Personen met een Handicap (2020-2023)*
75. ***Prof. Fernand de Varennes*** *– (Canada): VN Speciale Rapporteur over Zaken van Minderheden (2017-2023)*
76. ***Prof. Urmila Bhoola*** *– (Zuid Afrika): VN Speciale Rapporteur over Moderne Vormen van Slavernij (2014-2020)*
77. ***Prof. Joseph A. Cannataci*** *– (Malta): VN Speciale Rapporteur over het Recht op Privacy (2015-2021)*
78. ***Prof. Ricardo A. Sunga III*** *– (Filippijnen): Voorzitter-Rapporteur en Lid van de VN Werkgroep van Deskundigen op het gebied van Mensen van Afrikaanse Afkomst (2014-2021)*
79. ***Prof. Gabor Rona*** *– (Verenigde Staten): Voorzitter-Rapporteur/Lid van de VN Werkgroep over de Inzet van Huurlingen (2011-2019); Professor Praktijk van het Recht aan de Cardozo Law School*
80. ***Saeed Mokbil*** *– (Jemen): Ex-Voorzitter-Rapporteur van de VN Werkgroep over de Inzet van Huurlingen*
81. ***Gabriela Knaul*** *– (Brazilië): VN Speciale Rapporteur over de Onafhankelijkheid van Rechters en Advocaten (2009-2015)*
82. ***Henrikas Mickevičius*** *– (Litouwen): Lid, VN Werkgroep over Gedwongen en Onvrijwillige Verdwijningen (WGEID) (2015-2022)*
83. ***Prof. Ariel E. Dulitzky*** *– (Argentinië): Voorzitter-Rapporteur en Lid van de VN Werkgroep over Gedwongen of Onvrijwillige Verdwijningen (WGEID) (2010-2017); Directeur van de Vakgroep Mensenrechten van de School of Law at University of Texas in Austin*
84. ***Baskut Tuncak*** *– (Turkije) VN Speciale Rapporteur over Gevaarlijke Stoffen en Mensenrechten (2014-2020)*
85. ***Alda M. Facio*** *– (Costa Rica): Voorzitter-Rapporteur en Lid van de VN Werkgroep over Discriminatie van Vrouwen en Meisjes (2014-2020)*
86. ***Prof. Soledad Villagra*** *– (Paraguay): Lid van de VN Werkgroep over Willekeurige Detentie (2002-2008)*
87. ***Yasmin Sooka*** *– (Zuid Afrika): Voorzitter van de VN Commissie over Mensenrechten in Zuid Soedan (2016-heden); Ex-Commissaris van de Zuid Afrikaanse Commissie Waarheid- en Verzoening*
88. ***Sonja Biserko*** *– (Servië): Lid, VN Onderzoekscommissie over Mensenrechten in de Democratische Volksrepubliek van Korea (2013-2014); Oprichter en President van de Helsinki Commissie voor Mensenrechten in Servië*

89. ***Marek Antoni Nowicki*** *– (Polen): Ex-President van het VN Mensenrechten Adviesorgaan in Kosovo; door VN benoemd Internationaal Ombudsman in Kosovo (2000-2005); Lid van de Europese Commissie voor Mensenrechten (1993-1999)*
90. ***Dr. Melanie O'Brien*** *– (Australië): President, Internationale Vereniging van Genocidewetenschappers (IAGS); Universitair Hoofddocent Internationaal Recht, University of Western Australia*
91. ***Dr. Elisa von Joeden-Forgey*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Lemkin Instituut voor Genocidepreventie*
92. ***Bob Blackman MP*** *– (Verenigd Koninkrijk): Lid van het Parlement*
93. ***Sir Richard J. Roberts*** *– (Verenigd Koninkrijk): Nobelprijs Geneeskunde 1993*
94. ***Elfriede Jelinek*** *– (Oostenrijk): Nobelprijs Literatuur 2004*
95. ***Dr. Felicity Gerry KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Internationaal advocaat, Crockett Chambers, Melbourne en Libertas Chambers, Londen*
96. ***Prof. Rebecca Cook*** *– (Canada): Professor Emerita, Rechtenfaculteit, University of Toronto*
97. ***Prof. Brice Dickson*** *– (Verenigd Koninkrijk): Hoge commissaris van de Noord-Ierse Mensenrechtencommissie (1999-2005); Professor Internationaal- en Vergelijkend Recht, Queen's University Belfast (QUB)*
98. ***Prof. Nicholas Grief*** *– (Verenigd Koninkrijk): Emeritus Professor Rechten, University of Kent*
99. ***Amos Waldman*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat bij Doughty Street Chambers; Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
100. ***Marion Bök****er – (Duitsland): Directeur, Adviesbureau voor Mensenrechten & Genderzaken*
101. ***Dominique Attias*** *– (Frankrijk): Ex-President, Europese Orde van Advocaten / Fédération des Barreaux d'Europe (FBE)*
102. ***Dr. Ellen J. Kennedy*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Wereld zonder Genocide*
103. ***Prof. Errol P. Mendes*** *– (Canada): President, Internationale Commissie van Juristen (ICJ), Canadese Afdeling; Rechtenfaculteit, University of Ottawa*
104. ***David Russell*** *– (Verenigd Koninkrijk): VK Coördinator, Survivors Fund (SURF)*
105. ***Prof. Predrag Dojčinović*** *– (Verenigde Staten): Adjunct Professor en Onderzoeker aan het Mensenrechten Instituut van de Universiteit van Connecticut; Oorlogsmisdadendeskundige bij het Bureau van de Aanklager van het Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (1998-2017)*
106. ***Prof. Sir Mark Vlasic*** *– (Verenigde Staten): Juridisch Medewerker, Bureau van de Aanklager van het Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (2001-2003); Senior Fellow en Adjunct Professor Recht & Publiek Beleid, Georgetown University*
107. ***Prof. Steven Leonard Jacobs*** *– (Verenigde Staten): Hoogleraar Theologie, University of Alabama; Ex-Eerste Vicepresident, Internationale Vereniging van Genocidewetenschappers (IAGS)*
108. ***Elisabeth Rabesandratana*** *– (Frankrijk): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
109. ***Thom Dyke*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat bij Deka Chambers; Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
110. ***Prof. Dr. Susanne Brandtstädter*** *– (Duitsland): Professor en Voorzitter Antropologie en Globalisatie aan de Universiteit Keulen*
111. ***Malcolm Fowler*** *– (Verenigd Koninkrijk): Pleiter en Advocaat Hooggerechtshof Lid van JVMI en Ex-lid van de Raad en de Mensenrechtencommissie van the Law Society of England and Wales*
112. ***Achille Campagna*** *– (San Marino): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
113. ***Arbana Xharra*** *– (Kosovo): Ontving vanuit het VS Ministerie van Buitenlandse Zaken de International Women of Courage Award 2015; Journalist*

114. ***Jonathan Arkush*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat, Enterprise Chambers*
115. ***Paulo Casaca*** *– (Portugal): Directeur, Zuid-Aziatisch Democratisch Forum; Stichter, ARCHumankind; Ex-Lid van het Europese Parlement*
116. ***Prof. Paul H. Robinson*** *– (Verenigde Staten): Colin S. Diver Professor Rechten, University of Pennsylvania Law School*
117. ***Richard C. Dieter*** *– (Verenigde Staten): Ex-Directeur, Doodstraf-Informatie Centrum; Adjunct Professor Rechten, Catholic University of America*
118. ***Prof. Rosa Ana Alija Fernández*** *– (Spanje): Associate Professor International Recht, Rechtenfaculteit, University of Barcelona*
119. ***Joan Frankrijksca Quint*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat, Radcliffe Chambers*
120. ***Nick Brown*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat, Doughty Street Chambers*
121. ***Greg Boos*** *– (Verenigde Staten): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
122. ***Prof. Debórah Dwork*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Centrum voor de Studie van de Holocaust, Genocide en Misdaden tegen de Menselijkheid aan het Graduate Centre—City University of New York (CUNY)*
123. ***Christina Cushen*** *– (Australië): Mensenrechten en Gendergelijkheid Activist*
124. ***Denis Jivaga*** *– (Kazakhstan): Directeur, Kazakhstan Internationaal Bureau voor Mensenrechten en het Recht (KIBHR)*
125. ***Prof. Eric Heinze*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur, Centrum voor het Recht, Democratie en Maatschappij (CLDS), Queen Mary University Londen; Professor Rechten & Menswetenschappen, School of Law, Queen Mary University Londen*
126. ***Mélanie Sonhaye-Kombate*** *– (Togo): Directeur Programma's en Verdediging, West-Afrikaans Mensenrechtenverdedigers Netwerk (WAHRDN / ROADDH)*
127. ***Prof. Alex Neve*** *– (Canada): Senior Fellow, Graduate School van Publieke en Internationale Zaken, University of Ottawa; Adjunct Professor, Faculteit Rechten, University of Ottawa en Dalhousie University; Ex-Secretaris-Generaal, Amnesty International Canada*
128. ***Ms Tarazi Mohammed Sheikh*** *– (Bangladesh): Mensenrechtenverdediger*
129. ***Prof. Hilary Earl*** *– (Canada): Directeur, Centrum voor de Studie van Geweld door de Staat, Nipissing University; Professor Europese Geschiedenis en Genocide Studies, Nipissing University*
130. ***Melinda Taylor*** *– (Australië): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
131. ***Prof. Antonietta Elia*** *– (Italië): Internationaal Juridisch Adviseur, Raad van Europa*
132. ***Toby Cadman*** *– (Verenigd Koninkrijk): Medeoprichter van Guernica 37 International Justice Chambers*
133. ***Dr. Victoria Sanford*** *– (Verenigde Staten): Oprichter-Directeur, Centrum voor Mensenrechten & Vrede Studies aan Lehman College-City University van New York (CUNI)*
134. ***Prof. David J. Simon*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Yale University, Genocide Studies Programma*
135. ***James Joseph*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur, The Duty Legacy*
136. ***Dr. Gregory H. Stanton*** *– (Verenigde Staten): Oprichter, President, Genocide Watch*
137. ***ElsaMarie Dsilva*** *– (India): Stichter en President, Red Dot Foundation Global*
138. ***Christina Blacklaws*** *– (Verenigd Koninkrijk): President van de Law Society of England and Wales (2018-2019)*
139. ***Dr. Maxim Pensky*** *– (Verenigde Staten): Mededirecteur van het Instituut voor Genocide en Preventie van Gruwelijkheden op grote schaal (I-GMAP), Binghamton University, NY*
140. ***Andreas Bummel*** *– (Duitsland): Directeur, Democracy Without Borders*

141. ***Dr. György Tatár*** *– (Hongarije): Directeur, Budapest Centrum voor de Preventie van Gruwelijkheden op grote schaal (BCMAP); Hoofd van de EU Taskforce voor het Voorkomen van Conflicten / Naar buiten komen van Zaken betreffende de horizontale Veiligheid (2004-2010)*
142. ***Kenneth Lewis*** *– (Zweden): Advocaat voor de PMOI in het Zweedse proces tegen Ex-Iraanse gevangenbewaarder, Hamid Noury*
143. ***Giorgia Pietropaoli*** *– (Italië): Professor, auteur, journalist en Mensenrechten activist*
144. ***Marie Lamensch*** *– (Canada): Medewerker van Zaken op Wereldschaal, Montreal Institute for Global Security (MIGS)*
145. ***The Hon. Tony Clement PC*** *– (Canada): Ex-Lid van het Parlement in Canada; Ex-Canadese Minister voor Industrie, Minister van Gezondheid en President van de Rekenkamer*
146. ***Gabrielle Louise McIntyre*** *– (Australië/Cyprus): Internationaal Adviseur, Lex Collective; Climate Counsel, Anti-Corruption Authority*
147. ***Prof. Roger S. Clark*** *– (Nieuw Zeeland): Raad van Bestuur, Professor Emeritus, Rutgers Law School, Camden, New Jersey; Lid, VN Commissie voor het Voorkomen van Misdaad en Controle (1987-1990)*
148. ***Charles A. Adeogun-Phillips*** *– (Verenigd Koninkrijk & Nigeria): Advocaat, Guernica 37 International Justice Chambers*
149. ***Prof. Dr. Christoph Degenhart*** *– (Duitsland): Professor emeritus Rechten, University of Leipzig; Ex-rechter van het Constitutionele Hof van de Deelstaat Saksen*
150. ***Prof. Jerry P. White*** *– (Canada): Professor Emeritus, Sociologie, Western University; Directeur, Aboriginal Policy Research Consortium*
151. ***Prof. Baden Offord AO*** *– (Australië): Emeritus Professor of Culturele Studies en Mensenrechten, Curtin University*
152. ***Jane E. Durgom-Powers*** *– (Verenigde Staten): CEO & Stichter, Families of the Missing (FOM)*
153. ***Prof. David E. Guinn*** *– (Verenigde Staten): Professor Publieke Dienstverlening, Rockefeller College of Publieke Zaken & Beleid, University at Albany – State University of New York*
154. ***Hans Noot*** *– (Nederland): Directeur, Gerard Noodt Stichting voor Vrijheid van Religie of Geloof*
155. ***Alison Brown*** *– (Verenigde Staten): President, Internationale Alliantie van Vrouwen*
156. ***Sheila Paylan*** *– (Armenië/Canada): Mensenrechten Advocaat en Senior Juridisch Adviseur bij de Verenigde Naties*
157. ***Prof. Yakin Ertürk*** *– (Turkije): VN Speciale Rapporteur over Geweld tegen Vrouwen (2003-2009); Directeur van VN Afdeling voor de Bevordering van Vrouwen (1999-2001); Lid, Raad van Europa Commissie voor het Voorkomen van Marteling (2009-2013)*
158. ***Hiljmnijeta Apuk*** *– (Kosovo): Winnaar, Verenigde Naties Prijs op het gebied van de Mensenrechten voor 2013; Directeur, Little People of Kosova; Lid, Ad Hoc Commissie van de VN Algemene Vergadering over het opstellen van de Conventie over de Rechten van Personen met een Handicap*
159. ***Prof. Michel Mayor*** *– (Zwitserland): 2019 Nobelprijs Natuurkunde*
160. ***Eleonora Mongelli*** *– (Italië): Vice President, FIDU – Federazione Italiana Diritti Umani (Italiaanse Federatie voor Mensenrechten)*
161. ***Prof. Ben Kiernan*** *– (Verenigde Staten): Oprichter, Directeur, Cambodjaans Genocide Programma, Yale University; Oprichter, Directeur van het Genocide Studies Programma (1998-2015) aan Yale University*
162. ***Prof. Alexander Motyl*** *– (Verenigde Staten): Professor Politieke Wetenschappen, Rutgers University*
163. ***Dr. Anja Matwijkiw*** *– (Verenigde Staten): Professor Ethiek & Mensenrechten (2024-2025) Indiana University Presidential Fellow of Arts and Humanities, Indiana University Northwest*
164. ***Prof. Barry C. Barish*** *– (Verenigde Staten): 2017 Nobelprijs Natuurkunde*

165. ***Sergio D'Elia*** *– (Italië): Secretaris-Generaal, Hands Off Cain*
166. ***Elisabetta Zamparutti*** *– (Italië): Medeoprichter en Penningmeester van Hands Off Cain; Ex-Lid van het Parlement*
167. ***Mohammed Mostafa*** *– (Tunesië): Directeur, Vereniging Kruispunt Recht en Vrijheden*
168. ***Dr. Maude Barlow*** *– (Canada): Ex-Senior Adviseur over Water van de President van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties; Ex-Voorzitter van de Canadese Raad*
169. ***Melissa Parke*** *– (Australië): Lid, VN Groep van eminente Deskundigen over Jemen (2017–2021); Ex-Lid van het Parlement Labor-partij voor Fremantle; Ex-Minister van Internationale Ontwikkeling (AusAID)*
170. ***Eric Sottas*** *– (Zwitserland): Stichter en Ex-Secretaris-Generaal van Wereldorganisatie tegen Marteling – World Organisation Against Torture (OMCT)*
171. ***Antonio Stango*** *– (Italië): President, Italiaanse Federatie voor Mensenrechten (FIDU)*
172. ***Prof. James Allan*** *– (Verenigd Koninkrijk): Emeritus Professor Oosterse Kunst, University of Oxford*
173. ***Klaus U. Rackwitz*** *– (Duitsland): Ex-Directeur, International Nuremberg Principles Academy*
174. ***Prof. Sara Chandler KC (Hon)*** *– (Verenigd Koninkrijk): Secretaris van de Mensenrechten Commissie van de Europese Orde van Advocaten (Fédération des Barreaux d'Europe – FBE) en Ex- President van de FBE; Ex-Voorzitter van de Mensenrechten Commissie, Law Society of England & Wales*
175. ***Prof. Robert J. Currie KC*** *– (Canada): Viscount Bennett Professor Rechten, Schulich School of Law, Dalhousie University*
176. ***Dr. David E. Pettigrew*** *– (Verenigde Staten): Professor en Voorzitter, Departement Filosofie, Southern Connecticut State University*
177. ***Prof. Eric Stover*** *– (Verenigde Staten): Co-Faculteitsdirecteur, Mensenrechten Centrum, School of Law, University of California, Berkeley*
178. ***Thomas F. Creed*** *– (Ierland): Senior Raadsman*
179. ***Dr. Stephanie Wolfe*** *– (Verenigde Staten): Professor, Departement Politieke Wetenschappen en Filosofie, Weber State University (WSU); Eerste Vicepresident van de Internationale Vereniging van Genocide Wetenschappers (2023-2025)*
180. ***Silke Studzinsky*** *– (Duitsland): Ex-International Advocaat voor Civiele Partijen bij de Buitengewone Kamers van Gerechtshoven in Cambodja; Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
181. ***Lia Tsuladze*** *– (Georgië): Centrum voor Sociale Wetenschappen, Tbilisi, Georgia*
182. ***Maria Dmytrieva*** *– (Oekraïne): Centrum Ontwikkeling van de Democratie*
183. ***David Matas*** *– (Canada): Mensenrechtenadvocaat en Medeoprichter van Internationaal Verbond om een einde te maken aan het Misbruik van Transplantaten in China*
184. ***Prof. Juan Carlos Manriquez*** *– (Chili): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
185. ***Roberto Durrieu*** *– (Argentinië): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
186. ***Dr Heather Strang*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur van het Jerry Lee Centrum voor Experimentele Criminologie, Cambridge University*
187. ***René Waldow*** *– (Zwitserland): Vertegenwoordiger van de VN, Vereniging van Wereldburgers (AWC)*
188. ***Donna Robinson Divine*** *– (Verenigde Staten): Morningstar Family Professor Joodse Studies en Professor Bestuur Emerita, Departement Overheid, Smith College*
189. ***Ingrid Betancourt*** *– (Colombia): Ex-Senator, Presidentskandidaat*

190. ***Prof. Ray Murphy*** *– (Ierland): Professor, Iers Centrum voor Mensenrechten, School of Law, University of Galway*
191. ***Alice Benhamou Panetta*** *– (Frankrijk): President, Vivent Les Femmes (VLF); Ridder van het Legion d'Honneur*
192. ***Prof. Yasushi Higashizawa*** *– (Japan): Professor, Faculty of Law, Meijigakuin University; Covoorzitter, Mensenrechten Commissie van the Law Association for Asia and the Pacific (LAWASIA)*
193. ***Dr. Carmen Márquez-Carrasco*** *– (Spanje): Professor Publiek Internationaal Recht en Internationale Relaties, University of Sevilla*
194. ***Dr. Robin Ramcharan*** *– (Thailand): Directeur Asia Centre; Professor of International Relations in Bangkok*
195. ***Judith Armatta*** *– (Verenigde Staten): Auteur en Mensenrechten Advocaat*
196. ***Hon. Peter Kent*** *– (Canada): Minister van Milieu van Canada (2011-2013); Ex-Lid van het Parlement*
197. ***Dr. Surepalli Prashanth*** *– (India): Advocaat; Speciale Assistent van de Publieke Aanklager, Hooggerechtshof voor de Staat Telangana*
198. ***Christian Roth*** *– (Frankrijk): Advocaat; Stichter en Erevoorzitter, Europese Unie van Advocaten (Union des Avocats Européens – UAE)*
199. ***Prof. Tom Shakespeare*** *– (Verenigd Koninkrijk): Professor, London School of Hygiene and Tropical Medicine*
200. ***Prof. Pearl Eliadis*** *– (Canada): Mensenrechtenadvocaat en Associate Professor (professional), Max Bell School of Public Policy; Lid, Centrum voor Mensenrechten en Juridisch Pluralisme, Rechtenfaculteit, McGill University*
201. ***Ahmet Cemil Yildirim*** *– (Koeweit): Associate Professor Vergelijkend Recht, Gulf University for Science and Technology*
202. ***Prof. Siobhan Wills*** *– (Noord Ierland): Directeur, Instituut voor Overgangsrecht (TJI), Ulster University; Professor of Law, School of Law, Ulster University*
203. ***Omar Soliman*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat, Guernica 37 Chambers*
204. ***Prof. Julia Bray*** *– (Verenigd Koninkrijk): Emerita Professor Oud-Arabisch, University of Oxford*
205. ***Tomas Manguel*** *– (Argentinië): Professor Internationaal Strafrecht, Universidad de Buenos Aires*
206. ***Dr. Denakpon L. Tchobo*** *– (Verenigde Staten): Adjunct Professor Rechten, Case Western Reserve University School of Law; President, Global Justice Intelligence Eyes (GJIE)*
207. ***Hon. Dr. Jocelynne A. Scutt*** *– (Verenigd Koninkrijk / Australië): Senior Medewerker aan de University van Buckingham, Ex-Anti-Discriminatie Commissaris van Tasmanië en Ex-Rechter van het Hooggerechtshof van Fiji*
208. ***Reed Brody*** *– (Hongarije/Verenigde Staten): Lid, VN Group of Mensenrechten Experts over Nicaragua (2024-heden); Lid, VN Internationale Commissie van Juristen; Ex- Waarnemend Hoofd van het Onderzoeksteam van de VN Secretaris-Generaal in de Democratische Republiek Congo; Ex-Directeur van de Mensenrechtenafdeling van de VN Observatie Missie in El Salvador (ONUSAL)*
209. ***Dr. Juan E. Garcés*** *– (Spanje): Winnaar van de 1999 Right Livelihood Award (Zweden); Advocaat en Ex-adviseur van de Chileense President Salvador Allende*
210. ***Prof. Caroline Bennett*** *– (Nieuw Zeeland): Assistant Professor in Sociale Antropologie en Internationale Ontwikkeling, School of Global Studies, Sussex University*
211. ***Dr. Katerina Hatzikidi*** *– (Verenigd Koninkrijk): Postdoctoraal Onderzoeker, Eberhard Karls Universität Tübingen*

212. ***Prof. Natasha Lindstaedt*** *– (Verenigd Koninkrijk): Faculteitsdecaan, Departement Overheid, University of Essex*
213. ***Prof. Martti Koskenniemi*** *– (Finland): Lid van de VN Internationale Commissie van Juristen (2002-2006)*
214. ***Dr. Alia Brahimi*** *– (Verenigd Koninkrijk): Senior Medewerker, Atlantische Raad (Denktank VS)*
215. ***Filippo Cesaris*** *– (Italië): Advocaat*
216. ***Alexis Anagnostakis*** *– (Griekenland): Advocaat*
217. ***Claire Mahon*** *– (Nieuw Zeeland): Directeur, Wereld Mensenrechten Groep*
218. ***Dr. Yevgeniy Zhovtis*** *– (Kazakhstan): Hoofd Expert-Consultant, Lid van het Bestuur van het Kazakhstan Internationaal Bureau voor Mensenrechten en Recht (KIBHR)*
219. ***Dr. William H. Wiley*** *– (Canada): Directeur, Commissie voor Internationaal Recht en Verantwoordelijkheid (CIJA)*
220. ***Dr. Mireille Rebeiz*** *– (Verenigde Staten): Voorzitter Midden-Oosten Studies & Associate Professor, Dickinson College*
221. ***Prof. Alexander Alvarez*** *– (Verenigde Staten): Professor, Departement van Criminologie en Strafrecht, Northern Arizona University*
222. ***Prof. David M. Crane*** *– (Verenigde Staten): Oprichter en Hoofdaanklager, VN Speciaal Hof voor Sierra Leone*
223. ***Prof. Sheldon Glashow*** *– (Verenigde Staten): 1979 Nobelprijs Natuurkunde*
224. ***Rebecca A. Shoot*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Citizens for Global Solutions*
225. ***Prof. Takaaki Kajita*** *– (Japan): 2015 Nobelprijs Natuurkunde*
226. ***Stephanie Barwise KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat*
227. ***Prof. Eve Zucker*** *– (Verenigde Staten): Docent aan Yale University*
228. ***Prof. Nenad Stojanović*** *– (Zwitserland): Professor, Universiteit van Genève*
229. ***Prof. David R. Boyd*** *– (Canada): VN Speciale Rapporteur over Mensenrechten en het Milieu (2018-2024)*
230. ***Prof. Marie Fox*** *– (Verenigd Koninkrijk): Queen Victoria Voorzitter, School of Law and Social Justice, University of Liverpool*
231. ***Prof. Rudolf Mellinghoff*** *– (Duitsland): Rechter van het Federale Constitutionele Hof van Duitsland (2001-2011); President van het Federale Fiscale Hof van Duitsland (2011-2020)*
232. ***Tali Nates*** *– (Zuid Afrika): Ontving van het VS Ministerie van Buitenlandse Zaken Prijs voor Internationale Vrijheid van Religie (2023)*
233. ***Prof. Naomi Roht-Arriaza*** *– (Verenigde Staten): Eminent Professor Rechten (emeritus), UC Law San Francisco*
234. ***Dr. Susan Bazilli*** *– (Canada): Lid, VN Groep van onafhankelijke deskundigen betreffende de Mensenrechtensituatie in Belarus (2024-heden)*
235. ***Prof. Susana SáCouto*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Onderzoeksbureau Oorlogsmisdaden (WCRO), American University Washington College of Law (AUWCL)*
236. ***Prof. Luz E. Nagle*** *– (Verenigde Staten): Professor Rechten Emeritus, Stetson University College of Law*
237. ***Rep. Patrick J. Kennedy*** *– (Verenigde Staten): Oprichter, The Kennedy Forum; Ex- Lid van het VS Huis van Afgevaardigden*
238. ***Irene Victoria Massimino*** *– (Argentinië): Rapporteur van Hooggerechtshof Buenos Aires, Argentinië (2016-2020); Professor Rechtsgeleerdheid en Mensenrechten*
239. ***Karen Gomez Dumpit*** *– (Filipijnen): Ex-Commissaris, Commissie over Mensenrechten van de Filipijnen (CHR)*
240. ***Dr. Sibylle von Heydebrand*** *– (Zwitserland): Vertegenwoordiger van de Internationale Alliantie van Vrouwen (IAW) bij de Verenigde Naties in Genève*

241. ***Charles Taku*** *– (Nederland): Advocaat*
242. ***Stan Brabant*** *– (Luxemburg): Directeur, Amnesty International Luxembourg (2012-2019)*
243. ***Fathi Ben Mrad*** *– (Frankrijk): Associate Onderzoeker, University of Luxembourg; President of the Francophone Association for the Development of Mediation*
244. ***Alastair Logan OBE*** *– (Verenigd Koninkrijk): Voorzitter, Solicitors International, Mensenrechten Groep*
245. ***Rabbi Abraham Cooper*** *– (Verenigde Staten): Voorzitter, V.S. Commissie voor Internationale Vrijheid van Religie (2023-2024); Associate Decaan en Directeur van Global Social Action, Simon Wiesenthal Centrum*
246. ***Prof. Steven M. Schneebaum*** *– (Verenigde Staten): Adjunct Professor Internationaal Recht, School of Advanced International Studies (SAIS), The Johns Hopkins University*
247. ***Prof. Timothy Patrick McCarthy*** *– (Verenigde Staten): Docent, Harvard University*
248. ***Prof. Kristian Skrede Gleditsch*** *– (Noorwegen): Regius Professor Politieke Wetenschappen, Departement Overheid, University of Essex*
249. ***Prof. Felipe Gómez Isa*** *– (Spanje): Professor of Internationaal Recht en Vicedecaan voor Internationale Relaties, Deusto Law School*
250. ***Prof. Stefan Braum*** *– (Luxemburg): Professor of Europees Strafrecht en Ex-Decaan van de Rechtenfaculteit, Economie en Financiën van de Universiteit van Luxemburg*
251. ***Prof. Peter Romijn*** *– (Nederland): Hoofd van de Onderzoeksafdeling NIOD, Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies; Professor Geschiedenis, Universiteit van Amsterdam*
252. ***Andrea Shemberg*** *– (Italië): Voorzitter, Global Business Initiative on Human Rights*
253. ***Nwabueze Nwokolo*** *– (Nigeria): Raadslid Emeritus, The Law Society of England & Wales*
254. ***Struan Stevenson*** *– (Verenigd Koninkrijk): Ex-Lid van het Europees Parlement*
255. ***Prof. Jocelyn Getgen*** *– (Verenigde Staten): Ferencz Mensenrechten en Preventie van Gruwelen Kliniek; Cardozo Law Institute in Holocaust and Human Rights (CLIHHR), Cardozo Law*
256. ***Prof. Luis Miguel Hinojosa Martínez*** *– (Spanje): Ex-President van de Europese Maatschappij van Internationaal Recht (ESIL); Voorzitter Internationaal en Europees Recht, University of Granada*
257. ***Prof. Laurence Burgorgue-Larsen*** *– (Frankrijk): Ex-President van het Constitutionele Hof van Andorra (2014-2016); Professor Rechten aan de Sorbonne (Université de Paris 1)*
258. ***Prof. Amanda Grzyb*** *– (Canada): Professor Informatica en Media Studies, Western University*
259. ***Kurt Kerns*** *– (Verenigde Staten): Lid op de Lijst van Advocaten (List of Counsel) voor het Internationaal Strafhof (ICC)*
260. ***Prof. Kermit Roosevelt*** *– (Verenigde Staten): Professor Rechten, University of Pennsylvania Law School*
261. ***Dr. Jeffrey Bachman*** *– (Verenigde Staten): Associate Professor, American University, School of International Service*
262. ***Prof. Nico Krisch*** *– (Zwitserland): Professor Internationaal Recht, Graduate Institute of International and Development Studies*
263. ***Christy Fujio*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Synergie voor Recht; parttime Docent, Suffolk University Law School*
264. ***Prof. Evelyne Schmid*** *– (Zwitserland): Professor Internationaal Recht, University of Lausanne*
265. ***Prof. Jean-Pierre Sauvage*** *– (Frankrijk): 2016 Nobelprijs Scheikunde*
266. ***Dr. Kerry Whigham*** *– (Verenigde Staten): Mededirecteur, Instituut voor Preventie van Genocide en Massale Gruwelen (I-GMAP), Binghamton University*
267. ***Dr. Avril Alba*** *– (Australia): Professor Holocaust Studies en Joodse Cultuur in het Hebreeuws, Bijbel en Joodse Studies, Hoofd van de School van Talen en Culturen aan de University of Sydney*

268. ***Rupert Skilbeck*** *– (Verenigd Koninkrijk): Directeur, REDRESS*
269. ***David Strupek*** *– (Tsjechische Republiek): Advocaat*
270. ***R. Bruce McColm*** *– (Verenigde Staten): President, Instituut voor Democratische Strategieën; Ex-Directeur, Freedom House*
271. ***Dr. Mark Kersten*** *– (Canada): Assistant Professor, Criminologie & Strafrecht, de University of the Fraser Valley*
272. ***Abbé Jolles*** *– (Verenigde Staten): Internationale Mensenrechten-Pleiter*
273. ***Rt Hon Nigel Evans*** *– (Verenigd Koninkrijk): Waarnemend Spreker van het Lagerhuis (2020-2024)*
274. ***Prof. Timothy J. Christian KC*** *– (Canada): Hoofd Federaal Onderhandelaar van de Overheid van Canada (1996–2010); Decaan van de Rechtenfaculteit van de University of Alberta (1985-1995)*
275. ***Dr. James Mehigan*** *– (Ierland / Verenigde Staten): Hoofddocent Rechten, University of Canterbury*
276. ***Sandra M. Coyle*** *– (Verenigde Staten): Ex-Directeur, Wereld Federalisten Beweging / Instituut voor Globaal Beleid (WFM/IGP)*
277. ***Dr. Francisco Javier Zamora Cabot*** *– (Spanje): Emeritus Professor Private Internationale wetten, Universitat Jaume I de Castellón*
278. ***Pierre Bercis*** *– (Frankrijk): President, Nouveaux Droits de l'Homme (NDH)*
279. ***Prof. Dr. Heinz Schöch*** *– (Duitsland): Emeritus Professor of Strafrecht, Criminologie en Gevangeniswezen aan de Universiteit van München*
280. ***Emanuel Kamura*** *– (Zwitserland): Jurist*
281. ***Nick Bell*** *– (Zwitserland): Mensenrechten activist*
282. ***Akaash Maharaj*** *– (Canada): Algemeen Ambassadeur voor de Wereldorganisatie van Parlementariërs tegen Corruptie (GOPAC)*
283. ***Prof. Barend van Leeuwen*** *– (Nederland): Professor Wetgeving Europese Unie, Durham Law School*
284. ***Prof. Max du Plessis*** *– (Zuid Afrika): Advocaat, Doughty Street Chambers; Adjunct Professor, University of Cape Town en Nelson Mandela University*
285. ***Prof. Martha Bradley*** *– (Zuid Afrika): Associate Professor Publiek Internationaal Recht en International Humanitair Recht, University of Johannesburg*
286. ***Niamh Harnett*** *– (Ierland): Advocaat, Orde van Advocaten van Ierland; Docent in Immigratie- en Asiel Wetten, City Colleges*
287. ***Prof. Martin Flaherty*** *– (Verenigde Staten / Ierland): Charles en Marie Robertson Gasthoogleraar, School van Publieke en Internationale Zaken, Princeton University; Gasthoogleraar, Columbia Law School; Adjunct Professor, Barnard College; Leitner Family Professor Internationale Mensenrechten, Fordham Law School; Oprichter Mededirecteur, Leitner Centrum voor Internationale Wetgeving en Recht*
288. ***Luciano Hazan*** *– (Argentinië): Voorzitter-Rapporteur en Lid van VN Werkgroep over Gedwongen en Onvrijwillige Verdwijningen (WGEID) (2017-2023); Lid van de VN Commissie over Gedwongen Verdwijningen (CED) (2011-2017)*
289. ***Mae Thompson*** *– (Verenigde Staten): Verdediger (advocaat), CEASEFIRE Centrum voor Burgerrechten*
290. ***Prof. Sanna Wolk*** *– (Zweden): President van de NGO: United Nations Association of Sweden*
291. ***Prof. Alastair McEwin AM*** *– (Australië): Commissaris Discriminatie Gehandicapten (2016-2019); Koninklijke Commissaris, Koninklijke Commissie voor Gehandicapten(2019-2023)*
292. ***Prof. Anita Sinha*** *– (Verenigde Staten): Directeur, Internationale Mensenrechten Kliniek (IHRLC), American University Washington College of Law (WCL) (2019-heden)*

293. ***Prof. Miloon Kothari*** *– (India): VN Speciale Rapporteur over het recht op geschikte huisvesting (2000-2008)*
294. ***Prof. Luciana Minassian*** *– (Argentinië): Assistent Professor Internationaal Recht en Voorzitter Emiliano Buis Centrum, Rechten School, University of Buenos Aires*
295. ***Michael Pålsson*** *– (Zweden): Officier van Justitie*
296. ***Madasamy Ravi*** *– (Singapore): Internationale Mensenrechtenadvocaat*
297. ***Dr. Andrew Woolford*** *– (Canada): Ex-President, Internationale Vereniging van Genocide Wetenschappers (IAGS); Professor Sociologie en Criminologie, University of Manitoba*
298. ***Prof. Eyal Benvenisti*** *– (Israël): Ex-Directeur van het Lauterpacht Centrum voor Internationaal Recht, University of Cambridge*
299. ***Anabela Atanásio Alves*** *– (Portugal): Internationaal Strafrechter; Ex-Juridisch Adviseur van het Joegoslaviëtribunaal (ICTY), het Internationaal Strafhof (ICC), Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OSCE) en International Nuremberg Principles Academy*
300. ***Daniele Vecchi*** *– (Italië): Partner, Gianni & Origoni*
301. ***Prof. Kevin Jon Heller*** *– (Verenigde Staten): Professor Internationaal Recht en Veiligheid, University of Copenhagen*
302. ***Thomas E. Garrett*** *– (Verenigde Staten): Secretaris Generaal van Community of Democracies (CoD, in Polen) (2017-2024)*
303. ***Prof. Maria Neus Torbisco-Casals*** *– (Zwitserland): Adjunct Professor; Senior Research Fellow, Albert Hirschman Centrum over Democratie, Genève Graduate Institute*
304. ***Prof. Michael A. Newton*** *– (Verenigde Staten): Professor Wetspraktijk, Vanderbilt University Law School; Senior Adviseur van de algemeen Ambassadeur voor Zaken, die te maken hebben met Oorlogsmisdaden in het VS Ministerie van Buitenlandse Zaken (1999-2002)*
305. ***Dr. John C. Mather*** *– (Verenigde Staten): 2006 Nobelprijs Natuurkunde*
306. ***Sètondji Roland Adjovi*** *– (Benin): Lid, VN Werkgroep over Willekeurige Detentie (2014-2020)*
307. ***Prof. Rhoda E. Howard-Hassmann*** *– (Canada): Professor Emerita, Wilfrid Laurier University; Lid van de Orde van Canada; Fellow van de Royal Society of Canada; Leerstoel Onderzoek Internationale Mensenrechten, Wilfrid Laurier University (2003-2016)*
308. ***Anand Grover*** *– (India): VN Speciale Rapporteur over het Recht op Gezondheid (2008-2014)*
309. ***Savita Pawnday*** *– (India): Directeur, Wereldcentrum voor de Verantwoordelijkheid om te beschermen (GCR2P)*
310. ***Prof. Aurora Ciucă*** *– (Roemenië): President, "Vespasian V. Pella" Association; Faculty of Law and Public Administration, University "Ștefan cel Mare"*
311. ***Claude Nicati*** *– (Zwitserland): Waarnemend Aanklager-Generaal van Zwitserland (2001-2009)*
312. ***Prof. John Dugard*** *– (Zuid Afrika): VN Speciale Rapporteur over de Toestand van de Mensenrechten in de Palestijnse Gebieden (2001–2008); Lid van de VN Commissie voor Internationaal Recht (1997–2011); Emeritus Professor Internationaal Recht, Universiteit Leiden*
313. ***Nigel Edwards KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat, Lamb Building*
314. ***Prof. Monica Iyer*** *– (Verenigde Staten): Professor, Georgia State University College of Law*
315. ***Prof. David Palumbo-Liu*** *– (Verenigde Staten): Louise Hewlett Nixon Professor, Stanford University*
316. ***Frej Fenniche*** *– (Zwitserland): Hoofd van de Azië, Pacific, Midden-Oosten en Noord Afrika-tak van de OHCHR (APMENAB) (2015-2017)*
317. ***Prof. John Packer*** *– (Canada): Ex-VN Staflid, Lid van het VN Stand-by Team van Deskundigen op het gebied van Bemiddeling (2012-2014); Directeur van het Onderzoek en Opleiding Centrum, afd. Mensenrechten (HRREC), Rechtenfaculteit, University of Ottawa*
318. ***Prof. Sarah Annes Brown*** *– (Verenigd Koninkrijk): Professor, Anglia Ruskin University*
319. ***Elisabeth Driscoll*** *– (Verenigd Koninkrijk): Publicist VK Bureau Chief, Jurist*

320. ***Natalija Havelka*** *– (Kroatië): Directeur, Centrum voor Vrede, Geweldloosheid en Mensenrechten – Osijek*
321. ***Peter Stafverfeldt*** *– (Zweden): Opperrechter, Skaraborg District Court*
322. ***Prof. Lindsay Moir*** *– (Verenigd Koninkrijk): Professor Internationaal Recht, Law School, University of Hull*
323. ***Prof. Jasper Krommendijk*** *– (Nederland): Professor Internationaal en Europees Recht, Leeropdracht: Mensenrechten, Radboud Universiteit, Nijmegen*
324. ***Dr. Steven McCulloch*** *– (Verenigd Koninkrijk): Hoofddocent, University of Winchester*
325. ***Dr. Uwe Wirsching*** *– (Duitsland): President van de Nuremberg Orde van Advocaten*
326. ***Izabela Konopacka*** *– (Polen): President, Europese Orde van Advocaten (FBE)*
327. ***Prof. Gill H. Boehringer*** *– (Australië): Decaan (em.), Macquarie University Law School, Sydney; Covoorzitter, Controle Commissie voor Aanvallen op Advocaten, International Associaton of Peoples Lawyers (IAPL)*
328. ***Prof. Janina Dill*** *– (Verenigd Koninkrijk): Mededirecteur, Oxford Instituut voor Ethiek, Recht en Gewapend Conflict (ELAC); Dame Louise Richardson Leerstoel : Wereld Veiligheid, University of Oxford*
329. ***Audrey Matéo*** *– (Frankrijk): Juridisch adviseur*
330. ***James Wood KC*** *– (Verenigd Koninkrijk): Advocaat Doughty Street*

Instituties

1. *Iran Human Rights Monitor (IranHRM) – (Zweden)*
2. *Justice for the Victims of the 1988 Massacre in Iran (JVMI) – (Verenigd Koninkrijk)*
3. *Hands Off Cain – (Italië)*
4. *German Coalition to Abolish the Death Penalty (GCADP) – (Duitsland)*
5. *Italian Federation for Human Rights – Federazione Italiana Diritti Umani (FIDU) – (Italië)*
6. *European Criminal Bar Association (ECBA) – (Nederland)*
7. *CIVICUS – (Zuid Afrika)*
8. *The Lemkin Institute for Genocide Prevention – (Verenigde Staten)*
9. *World Without Genocide – (Verenigde Staten)*
10. *Nouveaux Droits de l'Homme (NDH) – (Frankrijk)*
11. *Center for the Study of the Holocaust, Genocide, and Crimes Against Humanity, The Graduate Center—City University of New York (CUNY) – (Verenigde Staten)*
12. *Kazakhstan International Bureau for Human Rights and Rule of Law (KIBHR) – (Kazakhstan)*
13. *Le Comité de soutien aux droits de l'homme en Iran (CSDHI) – (Frankrijk)*
14. *Guernica 37 Chambers – (Verenigd Koninkrijk)*
15. *Institute for Genocide and Mass Atrocity Prevention (I-GMAP) at Binghamton University, NY – (Verenigde Staten)*
16. *Genocide Watch – (Verenigde Staten)*
17. *Synergy for Justice – (Verenigd Koninkrijk)*
18. *Red Dot Foundation Global – (Verenigde Staten)*
19. *Budapest Centre for Dialogue and Mass Atrocities Prevention – (Hongarije)*
20. *The Duty Legacy – (Verenigd Koninkrijk)*
21. *NGO Little People of Kosova – (Kosovo)*
22. *The Alliance for the Prevention of Atrocity Crimes – (Verenigd Koninkrijk)*
23. *Intersection Association for Rights and Freedoms – (Tunesië)*
24. *Vivent Les Femmes (VLF) – (Frankrijk)*
25. *Center for Civil Liberties (CCL) – (Oekraïne): 2022 Nobelprijs voor de Vrede*
26. *Families of the Missing (FOM) – (Verenigde Staten)*

27. *Global Justice Intelligence Eyes (GJIE) – (Verenigde Staten)*
28. *Helsinki Committee for Human Rights in Serbia – (Servië)*
29. *The Independent Commission for Human Rights in North Africa (CIDH AFRICA) – (Marokko)*
30. *West African Human Rights Defenders Network / Réseau Ouest Africain des Défenseurs des Droits Humains (WAHRDN/ROADDH) – (Togo)*
31. *Global Human Rights Group – (Zwitserland)*
32. *Anagnostakis Law Offices – (Griekenland)*
33. *Women's Human Rights International Association (WHRIA) – (Frankrijk)*
34. *Buenos Aires Chapter of the Society for Orphaned Armenian Relief (SOAR) – (Argentinië)*
35. *Centre for Peace, Nonviolence and Human Rights – Osijek – (Kroatië)*
36. *Witness to Innocence – (Verenigde Staten)*
37. *Ligue Marocaine de la citoyenneté et des droits de l'homme (LMCDH) – (Marokko)*
38. *Association Démocratique des Femmes du Maroc (ADFM) – (Marokko)*

Wereldwijde atleten eisen VN-actie om executie van Iraanse bokser te stoppen

7 november 2025

Een groep prominente internationale en Iraanse atleten heeft een gezamenlijke verklaring afgelegd, gericht aan de Verenigde Naties, internationale sportfederaties en regeringen. Zij roepen op tot dringende actie om Mohammad Javad Vafaei Sani, een 30-jarige bokskampioen en coach, te redden van een dreigende executie. Mohammad Javad Vafaei Sani is ter dood veroordeeld.

Babak Paknia, de advocaat van Mohammad Javad Vafaei Sani, die deelnam aan de protesten van november 2019, verklaarde dat het doodvonnis van zijn cliënt is bevestigd door Afdeling 9 van het Iraanse Hooggerechtshof, ondanks "talrijke tekortkomingen" in de zaak.
De verklaring werd ondertekend door een groep vooraanstaande sporters, waaronder Martina Navrátilová, voormalig nummer één tennisspeelster uit de Verenigde Staten; Sharron Davies, Britse olympische zwemster en medaillewinnares; Riley Gaines, Amerikaanse zwemster en twaalfvoudig nationaal kampioene; Craig Andrew Foster, voormalig aanvoerder van het nationale voetbalteam van Australië; en Bahram Mavedat, voormalig doelman van het Iraanse nationale voetbalteam, samen met andere bekende sportmensen.

“Wij, atleten en sportmensen van over de hele wereld, veroordelen krachtig de beslissing van het Iraanse regime van 4 oktober 2025 om het doodvonnis van Mohammad Javad Vafaei Sani, een 30-jarige bokskampioen en coach uit Mashhad, te bekrachtigen,” aldus de brief.
In hun verklaring veroordeelden zij nadrukkelijk de beslissing van het Iraanse regime van 4 oktober 2025 om de executie van Mohammad Javad Vafaei Sani te handhaven.

Zij benadrukten dat Mohammad Javad meer dan vijf jaar in de gevangenis heeft doorgebracht, onder marteling en eenzame opsluiting, enkel omdat hij deelnam aan de prodemocratische protesten van 2019. De verklaring voegt eraan toe dat zijn zaak niet de enige tragedie is. Het Iraanse regime heeft een duister verleden van het executeren van atleten vanwege hun overtuigingen. Onder hen waren Habib Khabiri, voormalig aanvoerder van het Iraanse nationale voetbalteam, en Forouzan Abdi, aanvoerster van het nationale damesteam volleybal, die tijdens het bloedbad van 1988 samen met 30.000 politieke gevangenen werd geëxecuteerd. In 2020 werd ook de Iraanse worstelkampioen Navid Afkari opgehangen na zijn deelname aan vreedzame protesten in 2018.

De ondertekenaars benadrukten verder dat de Iraanse autoriteiten de afgelopen maanden talrijke andere demonstranten hebben geëxecuteerd op vergelijkbare, ongefundeerde aanklachten, zonder enige vorm van verantwoording. Deze politieke executies zijn een brute poging van het regime om een bevolking die niet langer bereid is een corrupt en onderdrukkend bewind te tolereren, te intimideren en het zwijgen op te leggen. Sport zou hoop, eenheid en moed moeten inspireren. Het executeren van een atleet vanwege zijn politieke overtuigingen is een directe aanval op deze waarden en een waarschuwing aan elke sporter die durft te spreken.
Zij riepen de Verenigde Naties, internationale sportfederaties en regeringen op om onmiddellijk actie te ondernemen om het leven van Mohammad Javad Vafaei Sani te redden. De wereld mag niet zwijgen terwijl de stemmen van Iran’s kampioenen worden het zwijgen opgelegd.
Ondertekenaars van de verklaring:

- **Martina Navrátilová** (Tsjechië / Verenigde Staten); voormalig nummer één tennisspeelster
- **Sharron Davies** (Verenigd Koninkrijk); olympisch medaillewinnares, zwemster
- **Riley Gaines** (Verenigde Staten); twaalfvoudig NCAA nationaal zwemkampioene
- **Craig Andrew Foster** (Australië); voormalig aanvoerder van het Australisch nationaal voetbalteam
- **Tracy Edwards** (Verenigd Koninkrijk); “Yachtswoman of the Year 1990”; schipper van de eerste volledig vrouwelijke bemanning in de Whitbread Round the World Race

- **Carilyn Johnson** (Verenigde Staten); ultralangeafstandsloper; viermaal lid van het Amerikaanse nationale team, winnares van twee gouden en één zilveren wereldmedaille in 24-uurs ultramarathons
- **Ali Ziaei** (Canada); nationaal Sanshou-kampioen, lid van het Canadese Wushu-nationale team
- **Inga Thompson** (Verenigde Staten); wielrenster; drievoudig olympiër, tienvoudig nationaal kampioene, en drievoudig wereldmedaillewinnares
- **Kim McGinnis Russell** (Verenigde Staten); voormalig hoofdcoach vrouwenlacrosse, Oberlin College; lid van de Women in Sport Commission, World Lacrosse (2024)
- **Nancy Hogshead Makar** (Verenigde Staten); zwemster; drievoudig olympisch gouden medaillewinnares
- **Dr. Linda Blade** (Canada); coach; nationaal kampioene atletiek en NCAA All-American
- **Bahram Movadat** (Iran); voormalig doelman van het Iraanse nationale voetbalteam
- **Patricia Reid** (Verenigd Koninkrijk); roeister; viervoudig nationaal kampioene, zilveren medaillewinnares bij de Gemenebestspelen
- **Marissa Williamson Pohlman** (Australië); olympisch bokser; gouden medaillewinnares bij de Pacific Games 2023
- **Florent Betorangal** (Frankrijk); vechtsporter; voormalig kampioen van de organisatie “100% Fight”
- **André Matias** (Angola); olympisch roeier; tweevoudig zilveren medaillewinnaar bij de Afrikaanse kampioenschappen
- **Monica Aksamit** (Verenigde Staten); sabelschermster; olympisch bronzen medaillewinnares en gouden medaillewinnares Pan-Amerikaanse Spelen
- **Shea McAleese** (Nieuw-Zeeland); hockeyspeler; zilveren medaillewinnaar bij de Gemenebestspelen
- **Asghar Adibi** (Iran); voormalig speler van het Iraanse nationale voetbalteam
- **Brendan Schwab** (Australië); voormalig uitvoerend directeur van de World Players Association
- **Milad Sharif** (Verenigde Staten); worstelaar; gouden medaillewinnaar beach wrestling 2025

Experts en NGO's dringen er bij de OHCHR op aan om een einde te maken aan de dreigende terechtstelling van Iraanse politieke gevangenen

27 januari 2025

Een verbond van 152 prominente internationale experts en NGO's heeft een dringend beroep gedaan op Volker Türk, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, om in te grijpen in de

zaak van de Iraanse politieke gevangenen Behrouz Ehsani (70) en Mehdi Hassani (48). De twee mannen, die na een onrechtvaardig proces werden veroordeeld, werden vandaag gedwongen overgeplaatst van de Evin gevangenis naar de Ghezel Hesar gevangenis, waar de meeste executies in Iran worden uitgevoerd.
In de brief wordt benadrukt dat deze plotselinge overplaatsing, met daarbij het verbreken van communicatie, erop wijst dat de Iraanse autoriteiten zich mogelijk voorbereiden op hun executie, die in het geheim moet plaats vinden. Ehsani en Hassani werden in september 2024 door de 26e tak van de Revolutionaire Rechtbank van Teheran ter dood veroordeeld op beschuldiging van onder andere "opstand," "oorlog voeren tegen God".... Tijdens hun veroordeling, die plaats vond zonder eerlijke rechtsgang, kwamen geloofwaardige meldingen binnen van marteling, dit is in strijd met de internationale mensenrechtenverplichtingen van Iran.
In de brief wordt ook gewezen op het toenemend gebruik van executies door het regime, als middel van politieke onderdrukking, met alleen al ongeveer 1.000 geëxecuteerde gevangenen in 2024. Zowel Ehsani als Hassani waren uitgesproken tegenstanders van de doodstraf en namen deel aan de campagne "Nee tegen Executies op Dinsdag," die weerstand heeft gemobiliseerd in 34 gevangenissen in het hele land.
De ondertekenaars dringen er bij Türk op aan de geplande executies te veroordelen, internationale druk op Iran uit te oefenen en toegang te eisen voor onafhankelijke waarnemers om de omstandigheden van politieke gevangenen te beoordelen. In de oproep wordt benadrukt dat de wereldgemeenschap snel moet handelen om deze executies te voorkomen, die moeten worden beschouwd als onderdeel van de systematische onderdrukking van andersdenkenden door Iran.
"Snel handelen is van essentieel belang," besluit de brief, waarin wordt opgeroepen tot beslissende actie door de VN en wereldleiders tegen wat wordt beschreven als "flagrante schendingen van de mensenrechten."

Getekend:
Lord Alton of Liverpool - (Verenigd Koninkrijk)
Voorzitter, Gezamenlijke Commissie over Mensenrechten van het Parlement in het VK (JCHR); Lid van het House of Lords
Dr. Mark Ellis - (Verenigd Koninkrijk)
Uitvoerend Directeur, Internationale Orde van Advocaten (IBA)
Prof. William A. Schabas - (Canada)
Voorzitter van de onafhankelijke VN Onderzoekscommissie over het Gaza Conflict in 2014 (2014-2015); Voorzitter van de Beheersraad van het VN-Vrijwillig-Fonds voor Technische Samenwerking op het gebied van Mensenrechten (2009-2011); President van de Internationale Vereniging van Genocide Wetenschappers (2009-2011); Professor internationaal Recht aan de Middlesex Universiteit in Londen
Anne Ramberg - (Zweden)
Ad hoc Rechter, Europees Hof voor de Mensenrechten (ECHR); Bestuurslid, European Union Agency voor Fundamentele Rechten (FRA); Voorzitter, Bestuur van de Uppsala Universiteit; Ex-Secretaris-Generaal, Zweedse Orde van Advocaten
Hon. Richard J. Goldstone - (Zuid Afrika)
Ex-Rechter van het Constitutionele Hof van Zuid Afrika; Ex-Hoofdaanklager bij het VN-Joegoslavië- en Rwandatribunaal; Voorzitter van de Onderzoekscommissie van het Gaza Conflict (2009-2010); Erevoorzitter van het Mensenrechteninstituut van de Internationale Orde van Advocaten (IBAHRI)
Prof. Wolfgang Schomburg - (Duitsland)
Rechter, VN-Joegoslaviëtribunaal (ICTY) (2001-2008); Rechter, VN-Rwandatribunaal (ICTR) (2003-2008); Rechter, Federale Hooggerechtshof van Duitsland (1995–2000)
Dr. Rowan Williams - (Verenigd Koninkrijk)
Ex-Aartsbisschop van Canterbury
Dainius Pūras - (Litouwen)

Speciale Rapporteur-VN over het Recht op Gezondheid (2014-2020); Voorzitter van de Coördinatiecommissie van de Speciale Procedures van de Mensenrechten Raad van de VN (2018-2019)
Anand Grover - (India)
Speciale Rapporteur-VN over het Recht op Gezondheid (2008-2014); Senior Advocate, Hooggerechtshof van India
Maud De Boer-Buquicchio - (Nederland)
Speciale Rapporteur-VN over de Verkoop en Seksuele Uitbuiting van Kinderen (2014-2020); Ex- Vice-Secretaris-Generaal van de Raad van Europa
Prof. Robert K. Goldman - (Verenigde Staten)
Onafhankelijke deskundige VN over de Bescherming van de Mensenrechten en Fundamentele Vrijheden bij het bestrijden van Terrorisme (2004-2005); President, Internationale Commissie van Juristen (ICJ); Ex-President, Inter-Amerikaanse Commissie voor Mensenrechten (IACHR)
Prof. Heiner Bielefeldt - (Duitsland)
Speciale Rapporteur-VN over Vrijheid van Religie of Geloof (2010-2016); Ex-Directeur, Duits Instituut voor Mensenrechten / Deutsche Institut für Menschenrechte (DIMR)
Taher Boumedra - (Verenigd Koninkrijk)
President, Gerechtigheid voor de Slachtoffers van de massamoord in 1988 in Iran (JVMI); ex-Hoofd van UNAMI Mensenrechtenbureau en Vertegenwoordiger van de HCHR in Irak
Prof. Christian Tomuschat - (Duitsland)
President van het OSCE Hof ter Verzoening en Arbitrage (2013-2019); Lid, VN-Mensenrechten Commissie (1977-1986); Lid en Voorzitter, VN-Commissie Internationaal Recht (1985-1996)
Prof. David M. Crane - (Verenigde Staten)
Stichter, Hoofdaanklager, VN Speciaal Hof voor Sierra Leone
Kate Mackintosh - (Verenigd Koninkrijk)
Uitvoerend Directeur, Promise Institute Europe, UCLA School of Law
Sir Richard J. Roberts - (Verenigd Koninkrijk)
1993 Nobelprijs Winnaar Geneeskunde
Elfriede Jelinek - (Oostenrijk)
2004 Winnaar Nobelprijs Letterkunde
Prof. Jean-Pierre Sauvage - (Frankrijk)
2016 Winnaar Nobelprijs Scheikunde
Prof. David Wineland - (Verenigde Staten)
2012 Winnaar Nobelprijs Natuurkunde
Prof. Barry C. Barish - (Verenigde Staten)
2017 Winnaar Nobelprijs Natuurkunde
Ingrid Betancourt - (Colombia)
Ex-Senator en Presidentskandidaat
Stanislav Pavlovschi - (Moldavië)
Rechter, Europese Hof voor Mensenrechten (2001-2008); Minister van Justitie van Moldavië (2019)
Miriam Ekiudoko - (Hongarije)
Lid van de VN-Werkgroep van Deskundigen over Mensen met een Afrikaanse Afkomst (2021-heden)
Francisco Assis - (Portugal)
Lid van het Europese Parlement
Petras Auštrevičius - (Litouwen)
Lid van het Europese Parlement
Sebastian Everding - (Duitsland)
Lid van het Europese Parlement
Veronika Vrecionová - (Tsjechische Republiek)
Lid van het Europese Parlement
Dr. Jessika van Leeuwen - (Nederland)
Lid van het Europese Parlement
Villy Søvndal - (Denemarken)
Lid van het Europese Parlement

Loucas Fourlas - (Cyprus)
Lid van het Europese Parlement
Niels Geuking - (Duitsland)
Lid van het Europese Parlement
Milan Zver - (Slovenië)
Lid van het Europese Parlement
Marc Angel - (Luxemburg)
Lid van het Europese Parlement
Katrin Langensiepen - (Duitsland)
Lid van het Europese Parlement
Per Clausen - (Denemarken)
Lid van het Europese Parlement
Benedetta Scuderi - (Italië)
Lid van het Europese Parlement
Andrey Kovatchev - (Bulgarije)
Lid van het Europese Parlement
Rasa Juknevičienė - (Litouwen)
Lid van het Europese Parlement
Arkadiusz Mularczyk - (Polen)
Lid van het Europese Parlement
Amb. Zorica Marić-Djordjević - (Montenegro)
Ambassadeur van Montenegro bij de Mensenrechten Raad van de VN en WTO (2013-2018)
Amb. Amanda Ellis - (Nieuw Zeeland)
Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van Nieuw Zeeland bij de Verenigde Naties in Genève (2013-2016); Speciaal gezant van de Eerste Minister en eerste ambassadeur voor Vrouwen en Meisjes
Amb. Filloreta Kodra - (Albanië)
Ex-Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger of Albanië bij de Verenigde Naties in Genève
Amb. Ken Blackwell - (Verenigde Staten)
Ex-VS Ambassadeur bij de VN-Commissie over Mensenrechten
Amb. Tudor Ulianovschi - (Moldavië)
Minister van Buitenlandse Zaken van Moldavië (2018-2019); Permanente Vertegenwoordiger bij het VN-Bureau in Genève (2016-2018)
Amb. Lincoln P. Bloomfield, Jr. - (Verenigde Staten)
Assistent van Minister van Buitenlandse Zaken VS voor Politieke en Militaire Zaken (2001-2005)
Dr. Maude Barlow - (Canada)
Ex Senior Adviseur over Water van de Voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties; Ex- Voorzitter van de Raad van Canadezen (Council of Canadians)
Prof. Rebecca Cook - (Canada)
Professor Emerita, Rechtenfaculteit van de Universiteit van Toronto
Prof. Brice Dickson - (Verenigd Koninkrijk)
Hoofdcommissaris van de Noord-Ierse Mensenrechten Commissie (1999-2005)
Prof. Nicholas Grief - (Verenigd Koninkrijk)
Emeritus Professor Rechten, Universiteit van Kent
Amos Waldman - (Verenigd Koninkrijk)
Advocaat bij Doughty Street Chambers; Lid op de Lijst van Raadslieden voor het Internationaal Strafhof (ICC)
Dominique Attias - (Frankrijk)
Ex-President, Europese Orde van Advocaten / Fédération des Barreaux d'Europe (FBE)
Prof. Errol P. Mendes - (Canada)
President, Internationale Commissie van Juristen (ICJ), Canadese Afdeling; Rechtenfaculteit, Universiteit van Ottawa
Prof. Steven Leonard Jacobs - (Verenigde Staten)
Professor Godsdienstwetenschappen, Universiteit van Alabama; Ex Eerste Vicepresident, Internationale Vereniging van Genocide Wetenschappers (IAGS)

Malcolm Fowler - (Verenigd Koninkrijk)
Rechtskundig adviseur en advocaat bij gerechtshoven, Lid van JVMI en vroeger van de Raad en de Mensenrechtencommissie van de Law Society of England and Wales
Prof. Ben Kiernan - (Verenigde Staten)
Oprichter, Directeur, Cambodjaans Genocide Programma, Yale Universiteit
Stichter, Directeur van het Programma voor Genocide Studies (1998-2015) aan de Yale Universiteit
Jonathan Arkush - (Verenigd Koninkrijk)
Advocaat, Enterprise Chambers
Paulo Casaca - (Portugal)
Uitvoerend Directeur, Zuid Azië Democratisch Forum; Ex-Lid van het Europese Parlement
Prof. Stephen Eric Bronner - (Verenigde Staten)
Codirecteur, Internationale Raad voor Diplomatie en Dialoog (ICDD); Bestuur en Eminent Professor Emeritus Politicologie, Rutgers Universiteit
Daniele Vecchi - (Italië)
Partner, Gianni & Origoni
Prof. Debórah Dwork - (Verenigde Staten)
Directeur, Graduate Centrum voor de Studie van de Holocaust, Genocide en Misdaden tegen de Menselijkheid—City Universiteit van New York (CUNY)
Stephanie Barwise KC - (Verenigd Koninkrijk)
Advocaat
Ms Tarazi Mohammed Sheikh - (Bangladesh)
Mensenrechtenverdediger
Prof. Alexander Alvarez - (Verenigde Staten)
Professor, Departement van Criminologie en Strafrecht, Northern Arizona Universiteit
Tracy Edwards MBE - (Verenigd Koninkrijk)
Stichter, The Maiden Factor
Prof. Pearl Eliadis - (Canada)
Associate Professor (Professional), McGill University
Dr. Victoria Sanford - (Verenigde Staten)
Stichter, Directeur, Centrum voor Mensenrechten & Vrede Studies aan Lehman College-City Universiteit van New York (CUNI)
Prof. Marie Fox - (Verenigd Koninkrijk)
Queen Victoria Voorzitter Rechten, School Rechten en Sociale Rechtvaardigheid, Universiteit van Liverpool
David Matas - (Canada)
Mensenrechten advocaat en Co-Oprichter van het Internationale Verbond om een Einde te maken aan het Misbruik van Transplantaten in China
Christina Blacklaws - (Verenigd Koninkrijk)
President van Law Society of England & Wales (2018-2019)
Ahmet Cemil Yildirim - (Kuwait)
Associate Professor Vergelijkend Recht, Gulf Universiteit voor Science en Technology
Dr. Yevgeniy Zhovtis - (Kazakhstan)
Directeur, Kazakhstan Internationale Bureau voor Mensenrechten en Rechtsregels (KIBHR)
Dr. Jared O. Bell - (Verenigde Staten)
Programma Manager, Europa en Eurazië, Amerikaanse Orde van Advocaten: het initiatief, de Rechtstaat
Barry Coburn - (Verenigde Staten)
Procureur, Coburn & Greenbaum PLLC
Prof. Elaine Arnull - (Verenigd Koninkrijk)
Mede-decaan, Directeur van het Nationale Centrum voor Sociale Innovatie en Technologie en Professor, Universiteit van Wolverhampton
Jeff Kaufman - (Verenigde Staten)
Directeur, schrijver, producer van de documentaire over de Iraanse mensenrechtenactivist Nasrin Sotoudeh “Nasrin"
Prof. Siobhan Wills - (Noord Ierland)

Directeur, Instituut Overgangsjustitie (TJI), Ulster Universiteit; Professor Rechten, School of Law, Ulster Universiteit
Tom Allen - (Verenigd Koninkrijk)
Advocaat
De Hon. Tony Clement PC - (Canada)
Ex-Lid van Parlement van Canada; Ex-Canadees Minister van Industrie, Minister van Gezondheid en President van de Treasury Board (Rekenkamer)
Gabrielle Louise McIntyre - (Australië/Cyprus)
Internationale Consultant, Lex Collective; Klimaat Raadsman, Anti-Corruptie Autoriteit
Prof. Roger S. Clark - (Nieuw Zeeland)
Lid, VN-Commissie voor Misdaadpreventie en Controle (1987-1990)
Prof. John Packer - (Canada)
Ex Staflid VN, Lid van het VN-Stand-by Team van deskundigen voor Bemiddeling,
Directeur van het Centrum voor Mensenrechtenonderzoek en Opleiding (HRREC), Rechtenfaculteit, Universiteit van Ottawa
Klaus U. Rackwitz - (Duitsland)
Ex- Directeur, Internationale Nuremberg Principles Academy
Hon. Dr. Jocelynne A. Scutt - (Australië)
Senior Onderzoeker aan de Universiteit van Buckingham, Ex-Anti-Discriminatie Commissaris van Tasmania, en Ex-Rechter bij de Hoge Raad van Fiji
Prof. Sara Chandler KC (Hon) - (Verenigd Koninkrijk)
Secretaris van de Mensenrechten Commissie van de Europese Federatie van Orden van Advocaten (FBE) en Ex-President van de FBE; Ex-Voorzitter van de Mensenrechten Commissie, van Law Society of England & Wales
Melissa Parke - (Australië)
Lid, VN-Werkgroep van eminente deskundigen over Jemen (2017–2021); Eerder Afgevaardigde voor Fremantle namens de Labor Partij; Ex- Minister voor Internationale Ontwikkeling (AusAID)
Rabbi Abraham Cooper - (Verenigde Staten)
Voorzitter, VS Commissie over Vrijheid van Religie (2023-2024); Mededecaan en Directeur van Globale Maatschappelijke Acties, Simon Wiesenthal Centrum
Thomas F. Creed - (Ierland)
Senior Raadsman
Sonja Biserko - (Servië)
Lid, VN Commissie van Onderzoek naar Mensenrechten in de Democratische Volksrepubliek van Korea (2013-2014); Stichter en President van de Helsinki Commissie voor Mensenrechten in Servië
Arbana Xharra - (Kosovo)
Journaliste, Ontving Prijs van VS Ministerie van Buitenlandse Zaken: “Moedige Vrouwen” Prijs 2015
Prof. David E. Guinn - (Verenigde Staten)
Professor Publieke Dienstverlening, Rockefeller College of Public Affairs & Policy, University at Albany - State Universiteit van New York
Richard C. Dieter - (Verenigde Staten)
Ex-Uitvoerend Directeur, Doodstraf Informatie Centrum; Adjunct Professor Rechten, Katholieke Universiteit van Amerika
Prof. Predrag Dojčinović - (Verenigde Staten)
Adjunct Professor en Research Medewerker bij het Mensenrechten Instituut van de Universiteit van Connecticut; Oorlogsmisdaden Deskundige, bureau van de Aanklager van het ICTY (1998-2017)
Prof. Baden Offord AO - (Australië)
Emeritus Professor Culturele Studies en Mensenrechten, Curtin Universiteit
Prof. Tozun Bahcheli - (Canada)
Emeritus Professor Politicologie, King's University College, Universiteit van Western Ontario
R. Bruce McColm - (Verenigde Staten)
President, Instituut voor Democratische Strategieën; Ex-uitvoerend directeur Freedom House
Alexis Anagnostakis - (Griekenland)
Mensenrechtenmedewerker, Europese Orde van Strafrechtadvocaten (ECBA)

Prof. Steven M. Schneebaum - (Verenigde Staten)
Adjunct Professor Internationaal Recht, School of Advanced International Studies (SAIS), De Johns Hopkins Universiteit
Thom Dyke - (Verenigd Koninkrijk)
Advocaat bij Deka Chambers; Lid op de Lijst van Raadslieden voor het Internationaal Strafhof (ICC)
James Joseph - (Verenigd Koninkrijk)
Director, The Duty Legacy
Prof. Ray Murphy - (I**er**land)
Professor, Irish Centrum voor Mensenrechten, School Rechten, Universiteit van Galway
Tali Nates - (Zuid Afrika)
Stichter en Uitvoerend Directeur, Johannesburg Holocaust en Genocide Centrum
Ontving uit de handen van de VS Minister van Buitenlandse Zaken de Vrijheid van Geloofsprijs (2023)
Eric Sottas - (Zwitserland)
Oprichter en ex-Secretaris-Generaal, Wereld Organisatie tegen Marteling (OMCT)
Nicolas Walder - (Zwitserland)
Lid van de Nationale Raad, Vicepresident van de Groene Partij
Dr. Jelena Aparac - (Kroatië)
Voorzitter-Rapporteur en Lid van de VN-Werkgroep over de Inzet van Huurlingen (2018-2023)
Corinne Dettmeijer-Vermeulen - (Ne**d**erland)
Lid, VN-Commissie over van de Uitschakeling van Discriminatie van Vrouwen (CEDAW)
Judy Sgro – (Canada)
Lid van het House of Commons van Canada; Minister van Immigratie, Vluchtelingen en Burgerschap (2003–2005)
Hon. Wayne Easter – (Canada)
Solicitor General van Canada (2002-2003)
Erkki Tuomioja – (Finland)
Minister van Buitenlandse zaken van Finland (2000-2007, 2011-2015)
Tonio Borg – (Malta)
Vice-Eerste Minister van Malta (2004-2012); Minister van Buitenlandse Zaken (2008-2012)
Anatol Salaru – (Moldavië)
Minister van Defensie van Moldavië (2015-2016)
Edvard Júlíus Sólnes – (IJsland)
Minister van het Milieu van IJsland (1990–1991)
Kelvin Thompson – (Australië)
Ex-Lid van het Parlement
Maria Grecea – (Roemenië)
Ex-Lid van het Parlement
Lars Rise – (Noorwegen)
Ex-Lid van het Parlement; Covoorzitter van de Nordic Friends of Free Iran Commissie
Elisabeth Nauclér – (Finland)
Ex-Lid van het Parlement
Bob van Pareren – (Nederland)
Ex-Senator en Lid van Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa
Derk Jan Eppink – (Nederland)
Ex-Lid van het Parlement en Lid van het Europese Parlement
Peter Tatchell – (Verenigd Koninkrijk)
CEO, Peter Tatchell Foundation
Mandy Sanghera OBE – (Verenigd Koninkrijk)
Filantroop; internationale Mensenrechtenactivist
Donna Robinson Divine – (Verenigde Staten)
Morningstar Family Professor voor Joodse Studies en Professor Emerita Bestuur,
Departement Bestuur, Smith College, Northampton, Massachusetts

Prof. David Hirsh - (Verenigd Koninkrijk)
Sociologie, Goldsmiths' College, Universiteit van Londen
Michael Zoosman – (Verenigde Staten)
Co-stichter, L'chaim: Joden tegen de doodstraf
Anwar Albunni – (Duitsland)
Co-stichter van het Syrische Centrum voor Rechten Studies en Onderzoek
Clare M. Lopez – (Verenigde Staten)
Stichter/President Lopez Liberty LLC
Hiljmnijeta Apuk– (Kosovo)
Winnaar, Verenigde Naties Prijs op het gebied van de Mensenrechten voor 2013
John Strawson – (Verenigd Koninkrijk)
Emeritus Professor Rechten, Toezicht en Justitie, Universiteit van East London
Joanna De Guia – (Verenigd Koninkrijk)
Hoofd bedrijfsvoering - Londens Centrum voor de Studie van hedendaags Antisemitisme
Maarten Freriks - (Nederland)
Voorzitter io van de id Fix Stichting en de internationale gemeenschap van Vrijdenkers
Elisabetta Zamparutti - (Italie)
Penningmeester, Hands Off Cain
Jennifer Wright Knust – (Verenigde Staten)
Professor Godsdienstwetenschappen, Duke Universiteit
Maurice Martin - (Frankrijk) Auteur
Prof Manfred Nowak - (Oostenrijk)
Secretaris-Generaal van de Globale Campus voor Mensenrechten in Venetië/Italië; Ex-VN Speciale Rapporteur over Marteling en andere Wrede, Inhumane of Vernederende Behandeling (2004-2010)
Dr. Donna M. Hughes – (Verenigde Staten)
Professor Emerita, aan Eleanor M. en Oscar M. Carlson gelegateerd Voorzitter van Vrouwen Studies,
Emerita, Departement van Gender en Vrouwen Studies, Universiteit van Rhode Island
Craig Foster AM – (Australia)
Mensenrechten Activist, Advocaat voor Vluchtelingen en Sociale Rechtvaardigheid, Adjunct Professor voor Sport & Sociale Verantwoordelijkheid; ex-aanvoerder van de nationale voetbalploeg
Phil Glendenning – (Australië)
Ex-President van de Vluchtelingen Raad van Australië (RCOA); Ex-Directeur van het Edmund Rice Centrum
Renas Sino – (Zwitserland)
CEO van TEVIN Associates
Javier Zarzalejos - (Spanje)
Lid van het Europese Parlement
Carlo Ciccioli - (Italië)
Lid van het Europese Parlement

- Gerechtigheid voor de slachtoffers van de 1988 Massamoord in Iran (JVMI) - (Verenigd Koninkrijk)
- Iran Human Rights Monitor (Iran HRM) – (Zweden)
- World Without Genocide - (Verenigde Staten)
- Le Comité de soutien aux droits de l'homme en Iran (CSDHI) - (Frankrijk)
- Center for the Study of the Holocaust, Genocide, and Crimes Against Humanity, The Graduate Center—City Universiteit van New York (CUNY) - (Verenigde Staten)
- Women's Human Rights International Association (WHRIA) - (Frankrijk)
- International Council for Diplomacy and Dialogue (ICDD) - (Frankrijk)
- International Alliance of Women – (Verenigde Staten)
- Intersection Association for Rights and Freedoms – (Tunesië)

- Tunisian Initiative for Justice and Rights (TIJR) – (Tunesië)
- Syrian Center for Legal Studies and Research – (Duitsland)
- L'chaim: Jews Against the Death Penalty – (Verenigde Staten)
- Hands Off Cain – (Italië)

Tweedaagse conferentie in het Europees Parlement op de Internationale Dag voor de Mensenrechten * 10 december 2025

Tijdens een belangrijke conferentie in het Europees Parlement ter gelegenheid van de Internationale Dag voor de Mensenrechten veroordeelden wetgevers, juridische experts, voormalige ministers en mensenrechtenleiders de toenemende executies en transnationale repressie in Iran.
Ze waarschuwden dat het toenemende geweld van het regime een weerspiegeling is van zijn verzwakkende positie en dat het Iraanse verzet vrede, democratie en vrijheid in Iran zou kunnen bewerkstelligen.

Struan Stevenson:
"De EU moet het toegeven aan het regime beëindigen, Iraanse ambassades sluiten, inlichtingennetwerken uitwijzen en uiteindelijk de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) op de zwarte lijst plaatsen."

Ambassadeur Stephen J. Rapp:
"Executies vormen misdaden tegen de menselijkheid."
De voormalige Amerikaanse ambassadeur voor internationaal strafrecht, Stephen Rapp, stelde dat de bijna 2.000 executies in Iran dit jaar kunnen worden aangemerkt als misdaden tegen de menselijkheid, een patroon dat teruggaat tot het bloedbad van 30.000 politieke gevangenen in 1988. Rapp benadrukte dat gerechtigheid zelfs zonder internationaal tribunaal haalbaar is, mits Europa de documentatie van de misdaden versterkt en universele jurisdictie-procedures voert.

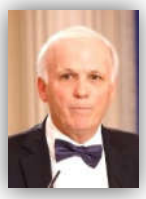

Kumi Naidoo:

“Angst en repressie onthullen de zwakte van het regime.”
De voormalige secretaris-generaal van Amnesty International pleitte voor een zespuntenplan van de EU, inclusief een onmiddellijk moratorium op executies en mechanismen om het bloedbad van 1988 te onderzoeken.

Juan Fernando López Aguilar:

“Massale executies en genderapartheid zijn zaken die in Iran de fundamentele juridische waarden van de EU direct ondermijnen”. De voormalige Spaanse minister van Justitie en Europarlementslid stelde dat de Europese diplomatie prioriteit moet geven aan het beëindigen van de doodstraf en systematische repressie.

Mark Ellis:

De uitvoerend directeur van de Internationale Orde van Advocaten en voorzitter van het VN adviesorgaan van het Mechanisme voor Internationale Straftribunalen presenteerde een nieuw rapport over de afbraak van de juridische professie in Iran en het verlies van rechterlijke onafhankelijkheid. Ellis waarschuwde dat de huidige golf van executies de logica van 1988 volgt: bewijs verbergen, slachtoffers monddood maken en straffeloosheid versterken. Hij riep op tot gecoördineerde universele jurisdictie-inspanningen en benadrukte dat de daders niet mogen denken dat “de tijd aan hun zijde staat”.

Dominique Attias:

De voorzitter van de Europese Federatie van Advocaten verklaarde dat alleen al in november 335 executies plaatsvonden als onderdeel van een opzettelijke terreurstrategie. Ze veroordeelde de vernietiging van massagraven, waaronder 9.500 graven, als een internationale misdaad die vervolging vereist, en riep de EU op om het Iraanse regime en zijn rechterlijke functionarissen op de zwarte lijst te zetten wegens genocide en misdaden tegen de menselijkheid.

Azadeh Zabeti

De mensenrechtenadvocaat waarschuwde voor het onmiddellijke gevaar voor 18 politieke gevangenen die ter dood zijn veroordeeld. Ze presenteerde een wereldwijd statement, ondertekend door meer dan 300 prominente vrouwen, waaronder voormalige staatshoofden, waarin de vrijlating van Zahra Tabari werd geëist en steun voor Iraanse vrouwen die strijden voor democratie werd gevraagd.

De EU moet nu handelen!

De sprekers sloten af met een eenduidige boodschap. De meest dringende eisen waren:

- Stop de executies door middel van doortastende EU maatregelen
- Bestempel de IRGC en het Ministerie van Inlichtingen (MOIS) als terroristische organisaties
- Sluit Iraanse diplomatieke faciliteiten die repressie ondersteunen
- Stimuleer universele jurisdictie-procedures voor het bloedbad van 1988 en de huidige misdaden

Internationale Conferentie in Genève: Alarmerende stijging van executies in Iran en escalatie van systematisch geweld tegen vrouwen

Genève, 20 november 2025

Tijdens een hooggeplaatste internationale conferentie in het hart van Europa's humanitaire centrum kwamen vooraanstaande juristen, voormalige functionarissen van de Verenigde Naties, politieke experts en overlevenden van politieke repressie bijeen om de snel verslechterende mensenrechtensituatie in Iran te bespreken. De bijeenkomst diende als een dringende oproep tot mondiale aandacht en gecoördineerde actie in het licht van een zich verdiepend humanitair en juridisch falen.

De conferentie richtte zich voornamelijk op drie thema's:

1. de ongekende toename van executies in Iran in 2025;
2. het structurele, gendergerelateerde geweld tegen vrouwen;
3. de blijvende juridische en maatschappelijke gevolgen van de massale executies van politieke gevangenen in 1988.

Belangrijkste sprekers en kernthema's

Taher Boumedra, Een kantelpunt binnen de Verenigde Naties

Taher Boumedra benadrukte een recent door de VN aangenomen resolutie waarin het Iraanse gerechtelijk apparaat en de Revolutionaire Garde expliciet worden genoemd als verantwoordelijke actoren voor buitengerechtelijke executies. Hij omschreef deze resolutie als een "universele morele mijlpaal" die de weg kan effenen voor toekomstige onderzoeken en internationale verantwoordelijkheidsmechanismen.

Professor Javaid Rehman, De terugkeer van een historische tragedie

Professor Javaid Rehman, voormalig VN-Speciaal Rapporteur, waarschuwde dat 2025 de meest ingrijpende golf van executies sinds het bloedbad van 1988 markeert, met meer dan 1.500 geregistreerde executies. Hij benadrukte dat vrouwen en vrouwelijke activisten specifiek worden geviseerd. Hij omschreef de huidige situatie als "een grootschalige mensenrechtencrisis" gekenmerkt door executies, gedwongen verdwijningen en foltering.

Prof. Jeremy Sarkin, voormalig VN-speciaal rapporteur
Jeremy Sarkin, voormalig voorzitter-rapporteur van de Werkgroep van de Verenigde Naties inzake gedwongen of onvrijwillige verdwijningen, richtte zich op de dubbele kwesties van de doodstraf en gedwongen verdwijningen. Hij merkte op dat, terwijl de wereldwijde trend zich beweegt in de richting van afschaffing – met 130 landen die een VN-moratorium steunen – Iran hier scherp tegen afsteekt en in 2024 en 2025 meer mensen heeft geëxecuteerd dan ooit tevoren.
Sarkin omschreef de doodstraf in de Iraanse context niet als strafrecht, maar als “een vorm van staatsgeweld” en een schending van de menselijke waardigheid. Hij lichtte ook het juridische concept van gedwongen verdwijning toe als een “voortdurend misdrijf”, wat betekent dat het misdrijf voortduurt zolang het lot of de verblijfplaats van het slachtoffer verborgen blijft.
Hij wees erop dat de VN-Werkgroep sinds 2004 elk jaar heeft verzocht om Iran te bezoeken, maar dat er nooit data zijn overeengekomen door het regime. Hij benadrukte dat de massagraven uit 1988 verborgen blijven, wat een voortdurende misdaad tegen de menselijkheid vormt.

Romy Pagani, De ethische verantwoordelijkheid van democratische staten
Romy Pagani, voormalig burgemeester van Genève, stelde dat democratische samenlevingen een morele verplichting hebben om het lijden van het Iraanse volk niet te negeren. Het wegkijken van ernstige mensenrechtenschendingen ondermijnt volgens hem niet alleen universele rechtsnormen, maar ook de fundamenten van democratische waarden wereldwijd.

Alfred de Zayas, Een juridisch kader voor internationale maatregelen
Jurist Alfred de Zayas analyseerde de situatie vanuit het perspectief van het internationaal strafrecht en concludeerde dat meerdere handelingen van de Iraanse autoriteiten voldoen aan de criteria voor misdaden tegen de menselijkheid. Hij riep staten op om gebruik te maken van universele jurisdictie voor het vervolgen van marteling, massale executies en andere vormen van politieke repressie.

Een nieuwe en zorgwekkende golf van executies
De sprekers wezen op een ernstige en snel verslechterende realiteit: Iran ervaart in 2025 een van de meest dodelijke periodes van staatsgeweld sinds de jaren tachtig. Het aantal executies is gestegen tot niveaus die in decennia niet zijn waargenomen. Honderden personen, onder wie politieke gevangenen en leden van etnische en sociale minderheden, zijn geëxecuteerd na processen die aanzienlijk tekortschoten ten opzichte van internationale normen inzake een eerlijk proces.
De doodstraf fungeert opnieuw als een instrument van repressie waarmee de autoriteiten politieke dissidentie trachten te onderdrukken, maatschappelijke intimidatie bevorderen en hun controle over de bevolking bestendigen.

De blijvende schaduw van 1988

Een substantieel deel van de conferentie werd gewijd aan de massale, buitengerechtelijke executies van politieke gevangenen in 1988, een gebeurtenis die wordt beschouwd als een keerpunt in de moderne Iraanse geschiedenis en als fundament van de huidige cultuur van straffeloosheid. Duizenden gevangenen werden destijds in het geheim geëxecuteerd en begraven in ongemarkeerde massagraven, waarbij essentiële rechtsbeginselen op systematische wijze werden geschonden.
Volgens de sprekers zijn dezelfde patronen vandaag opnieuw zichtbaar: gebrek aan transparantie, geheime rechterlijke procedures, ontzegging van rechtsbijstand, en doelbewuste vernietiging van bewijs. De recente toename van executies wordt dan ook niet als een geïsoleerde ontwikkeling beschouwd, maar als onderdeel van een langdurig patroon dat structurele internationale en juridische interventie vereist.

Getuigenissen van overlevenden

Vrouwelijke journalisten: doelwit van dubbele repressie
Een voormalige journaliste schetste de buitengewone risico's die vrouwelijke verslaggevers lopen. Zij worden niet alleen vervolgd vanwege hun werk, maar ook vanwege hun gender, binnen een systeem dat vrouwen structureel het zwijgen probeert op te leggen.

Getuigen van 1988
Een andere spreker deelde het relaas van haar broer, die in 1988 werd geëxecuteerd en nooit werd teruggegeven aan de familie. Haar getuigenis illustreerde de diepe menselijke dimensie van de voortdurende strijd voor gerechtigheid.

Een nieuwe generatie die zich niet laat intimideren
Een jonge activist en voormalig politiek gevangene sprak over de vastberadenheid van de huidige generatie. Volgens hem zijn de toenemende executies een teken van de kwetsbaarheid van het regime, niet van haar kracht.

Van erkenning naar actie: een mondiale verplichting
De conferentie eindigde met een duidelijke en ondubbelzinnige boodschap: het tijdperk van stilzwijgen moet worden doorbroken. De internationale gemeenschap, regeringen, VN-organen, mensenrechtenorganisaties en burgers, staat op een moreel kruispunt. Er is een dringende noodzaak tot concrete en gecoördineerde actie.
De voorgestelde maatregelen omvatten onder meer:

- het instellen van internationale mechanismen voor onderzoek naar historische en actuele misdrijven;
- het ondersteunen van gerechtelijke procedures op basis van universele jurisdictie;
- bescherming en ondersteuning van overlevenden, journalisten, activisten en getuigen;
- het documenteren en herdenken van slachtoffers, om te voorkomen dat hun verhalen worden uitgewist.

Conclusie: gerechtigheid als noodzakelijke weg vooruit
De conferentie in Genève was meer dan een academische of politieke bijeenkomst; zij vormde een krachtig platform voor slachtoffers, getuigen en deskundigen om te benadrukken dat achter elke statistiek een menselijk leven schuilgaat. De centrale conclusie was helder:
Misdaden kunnen niet door de tijd worden begraven. Alleen gerechtigheid kan een einde maken aan straffeloosheid en herstel mogelijk maken.
Terwijl de wereld haar aandacht richt op Iran, blijft de internationale verantwoordelijkheid gedeeld , en is het moment om te handelen nu.

VN Genève: Conferentie, toespraken en fototentoonstelling tegen de doodstraf in Iran

Op 29 september 2025
tijdens de 60e zitting van de VN-Mensenrechtenraad in Genève, kwamen internationale personen, parlementariërs en mensenrechtenactivisten bijeen om de verslechterende mensenrechtensituatie in Iran te bespreken. De conferentie, vergezeld van een manifestatie en tentoonstelling op de Place des Nations, benadrukte de groeiende afhankelijkheid van het geestelijke regime van executies en repressie om de macht te behouden.
Internationale stemmen roepen op tot verantwoording
Sprekers zoals Jean-François Fattorini, Ingrid Betancourt, Taher Boumedra, de Zwitserse parlementariërs Laurence Fehlmann Rielle en Nicolas Walder en anderen benadrukten dat internationale aandacht voor het nucleaire programma van Teheran de aanhoudende mensenrechtencatastrofe niet mag overschaduwen.
Ze benadrukten dat executies nu niet alleen gewone burgers, maar ook politieke gevangenen, vrouwen en minderheden treffen. Verschillende sprekers drongen er bij de VN op aan om universele jurisdictie in te roepen om Iraanse functionarissen verantwoordelijk te houden voor eerdere en huidige wreedheden.
Ingrid Betancourt, Taher Boumedra en de Zwitserse parlementsleden Laurence Fehlmann Rielle en Nicolas Walder spraken op de conferentie in Genève.
Recordaantal executies
Deelnemers aan de conferentie noemden alarmerende statistieken: tussen maart en september 2025 alleen al werden 855 executies uitgevoerd, waaronder 29 vrouwen en 5 minderjarigen. Openbare ophangingen werden gemeld als middel om angst onder de bevolking te zaaien. De Zwitserse parlementariërs veroordeelden deze misstanden .

Taher Boumedra beschreef het gebrek aan eerlijke processen, waarbij doodstraffen vaak binnen enkele minuten werden uitgesproken, terwijl Jean-François Fattorini waarschuwde dat systematische

genderdiscriminatie in Iran het niveau van genderapartheid heeft bereikt. Rapporten over vernietigde massagraven van slachtoffers uit de jaren 1980 benadrukten verder de poging van het regime om bewijsmateriaal van misdaden tegen de menselijkheid uit te wissen.

Verzet en mondiale solidariteit

Buiten de VN verzamelden overlevenden van eerdere opstanden en supporters van het Iraanse verzet zich uit solidariteit. Demonstranten herhaalden de oproepen die binnen de VN-hallen werden gedaan: nee tegen executies, nee tegen toenadering tot Teheran, en ja tegen regimeverandering door het Iraanse volk en hun georganiseerde verzet.

De gecombineerde conferentie en manifestatie stuurden een krachtig signaal dat de wereldwijde solidariteit met het Iraanse verzet groeit. Toch, zoals de sprekers benadrukten, moet solidariteit nu worden omgezet in concrete internationale maatregelen: onderzoek naar eerdere massamoorden, stopzetting van huidige executies, en steun voor de strijd van het Iraanse volk voor democratie, gelijkheid en vrijheid.

Fragmenten uit de toespraken van de sprekers tijdens de Mensenrechtenvergadering in Genève

Jean Franco Fattorini, Vertegenwoordiger van Merap bij de Verenigde Naties:

De realiteit is dat, hoewel de Islamitische Republiek Iran de afgelopen maanden door haar nucleaire programma in het middelpunt van de internationale media-aandacht heeft gestaan, we de voortdurende schending van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden van het Iraanse volk niet mogen vergeten.
Drie jaar na de dood van Mahsa Amini in politiehechtenis is de onderdrukking van vrouwen in Iran zodanig toegenomen dat er nu meer dan ooit wordt gesproken over genderapartheid in het land.
De onafhankelijke internationale onderzoekscommissie van de Verenigde Naties over Iran heeft eerder benadrukt dat de doodstraf en andere strafrechtelijke bepalingen worden gebruikt als instrumenten om de Iraanse bevolking te intimideren en protest en vrije meningsuiting te onderdrukken.
De deskundigen van deze commissie verklaarden dat het patroon van doodvonnissen tegen vrouwelijke activisten, waaronder vrouwen die behoren tot etnische en religieuze minderheden in Iran en die zijn berecht op beschuldigingen in verband met nationale veiligheid, zeer zorgwekkend is.
Iran heeft in 2024 ongeveer duizend mensen geëxecuteerd en heeft ook dit jaar al meer dan duizend executies uitgevoerd.
De voortdurende mensenrechtenschendingen mogen ons er echter niet van weerhouden de misdaden uit het verleden te herinneren — vooral de bloedbaden die opzettelijk en gecoördineerd werden uitgevoerd, inclusief het bevel, de planning en uitvoering van misdaden tegen de menselijkheid en genocide tegen de eigen burgers.
De speciale rapporteur benadrukte ook dat, ondanks overvloedig en onweerlegbaar bewijs, de personen die verantwoordelijk zijn voor ernstige misdaden en ernstige schendingen van de mensenrechten en het internationale recht, nog steeds aan de macht zijn en het land onder controle houden.
De speciale rapporteur riep de internationale gemeenschap op de Iraanse autoriteiten te verplichten de volledige waarheid te onthullen over de grootschalige gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke, willekeurige en collectieve executies, en de genocidale misdaden van de jaren 1980 – met name in de jaren 1982, 1983 en 1988 – en overeenkomstig het internationaal recht compensatie en passende rechtsmiddelen te bieden aan de overlevenden en aan de families van de slachtoffers van marteling, executie en gedwongen verdwijning.

Taher Boumedra , Directeur van het Justice Foundation voor Slachtoffers van het Bloedbad van 1988:

Het Iraanse regime heeft sinds het aantreden aan de macht de doodstraf gebruikt als instrument om elke tegenstander te onderdrukken.
Wij zijn het er allemaal over eens dat alleen lid zijn van de oppositie geen misdrijf is. Maar in Iran staat lidmaatschap van de oppositie gelijk aan de doodstraf.

Ik vraag de speciale rapporteur om bijzondere aandacht te besteden aan hoe individuen worden vervolgd, hoe ze worden gearresteerd, hoe ze worden vastgehouden en hoe de wettelijke waarborgen, zoals vastgelegd in resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en in vele verdragen waarbij Iran partij is (zoals het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten), worden geschonden……
Een van de belangrijkste waarborgen is het recht op onschuld. Toch wijzen de rapporten van alle speciale rapporteurs sinds Asma Jahangir, gevolgd door Javaid Rehman, en nu ook mevrouw Sato, erop dat in Iran het principe van onschuld in feite is omgedraaid in een verondersteld schuldprincipe.
Dat wil zeggen dat de gedetineerden hun onschuld moeten bewijzen, terwijl ze geen toegang hebben tot een advocaat en geen tijd krijgen om hun verdediging voor te bereiden. Dit maakt de uitvoering van de doodstraf feitelijk tot buitengerechtelijke executies.
Het proces van het uitvaardigen van doodvonnissen in Iran is zeer oppervlakkig en gehaast. Soms wordt iemand slechts drie, vier of vijf minuten berecht. Vooral tijdens het bloedbad van 1988 werden mensen slechts twee tot drie minuten voor de "Death Commission" geroepen.
Daarom is de doodstraf in Iran niet alleen niet afschrikwekkend, maar versterkt zij juist het verzet tegen een regime dat zich met geweld aan het volk oplegt.

Ingrid Betancourt , Voormalig presidentskandidaat van Colombia:
Sinds Pezeshkian, de zogenaamd gematigde president, aan de macht is gekomen, zijn er bijna tweeduizend mensen geëxecuteerd, en waarschijnlijk ligt het werkelijke aantal zelfs nog hoger……..
Elke executie betekent het wegnemen van een leven, het verwoesten van een gezin en een doelbewuste daad om angst te zaaien en elke vorm van protest het zwijgen op te leggen.
Het doel van het regime is volkomen duidelijk: angst en terreur verspreiden onder het volk, de geest van vrijheidslievenden breken, protesten voorkomen en iedereen elimineren die de moed heeft het gezag uit te dagen.
Daarom verklaar ik met urgentie dat de toenemende golf van executies in Iran bovenaan de agenda van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, de heer Volker Türk, moet staan. Het leven van degenen die op het punt staan geëxecuteerd te worden, moet onmiddellijk worden beschermd.
Toch hebben de mensenrechtenmechanismen van de Verenigde Naties vaak gezwegen over het lijden van deze slachtoffers, hetzij om politieke redenen, onder druk van Teheran of om andere factoren. Deze stilte is onaanvaardbaar.
Wij roepen de heer Volker Türk op om onmiddellijk actie te ondernemen om het massale bloedvergieten te stoppen, en wij vragen mevrouw Mai Sato, de speciale rapporteur voor mensenrechten in Iran, om deze stilte te doorbreken en haar mandaat met vastberadenheid en onpartijdigheid uit te voeren.
Zij moet zich laten inspireren door haar voorganger, die na zes jaar persoonlijk onderzoek concludeerde dat de massamoord op politieke gevangenen in 1988 in Iran een daad van genocide was.
Vandaag beschouwen Iraanse functionarissen en door de staat gecontroleerde media het bloedbad van 1988 openlijk als een positieve en succesvolle ervaring, en zij roepen op tot een herhaling daarvan. Dat is een huiveringwekkende verklaring van de criminele intenties van het regime.
Daarom roep ik de lidstaten van deze raad op een resolutie voor te stellen die een internationaal onderzoek eist naar de lopende executies in Iran en naar het bloedbad van 1988.

Korte reportage van de fototentoonstelling en bijeenkomst voor het VN-gebouw in Genève

De bijeenkomst, gehouden voor het Palais des Nations, was een aangrijpende herinnering aan de menselijke tol van het toenemende gebruik van de doodstraf door het Iraanse regime. Met foto's, bloemen en borden wilden de deelnemers ervoor zorgen dat de stemmen van de slachtoffers en hun families het hart van het internationale systeem bereikten.

Een sit-in van stilte en verzet
De sit-in begon in de ochtend, toen deelnemers zich in stilte verzamelden met grote borden waarop teksten stonden als "Stop Executions in Iran" en "Save Political Prisoners." De stilte was geen afwezigheid van geluid, maar een krachtige vorm van verzet beladen met de stemmen van talloze mensen die door executie tot zwijgen zijn gebracht.

Daarna gingen de deelnemers op de grond zitten in een kring van solidariteit. "Deze sit-in is onze manier om te tonen dat we niet zullen zwijgen terwijl er elke dag mensenlevens worden genomen," zei een van de organisatoren. "De wereld moet deze oproep horen."

Een muur van bloemen voor de geëxecuteerden
Een van de meest ontroerende onderdelen van het evenement was de symbolische "Muur van Herinnering." De organisatoren bouwden een lange, tijdelijke wand waarop foto's van geëxecuteerde gevangenen werden getoond. Naast elke foto legden deelnemers witte bloemen, waardoor de muur veranderde in een levend monument, een tastbare oproep tot gerechtigheid in plaats van abstracte statistieken.

Tentoonstelling van gezichten en verhalen
Naast de sit-in organiseerden de initiatiefnemers een indrukwekkende tentoonstelling die het plein veranderde in een openluchtgalerij van herinnering. Grote panelen toonden portretten van geëxecuteerden, samen met hun namen, leeftijden en korte verhalen over hun leven.

"Dit zijn geen cijfers," fluisterde een aanwezige. "Dit zijn levens, en we moeten hen met ons meedragen." De tentoonstelling was een krachtig getuigenis van veerkracht en moed, en een herinnering dat achter elke statistiek een menselijk leven, een rouwende familie en een gestolen toekomst schuilgaan.

Boodschappen aan de Verenigde Naties
Gedurende de dag richtten de demonstranten hun boodschap duidelijk tot de Verenigde Naties.
Een woordvoerder van de sit-in las een verklaring voor waarin de Mensenrechtenraad werd opgeroepen om:

- Onmiddellijk een moratorium op executies in Iran in te stellen;
- Sterkere verantwoordingsmechanismen te creëren voor degenen die verantwoordelijk zijn;
- Ervoor te zorgen dat de stemmen van de families van de slachtoffers op internationaal niveau worden gehoord.

In de verklaring stond: “De VN kan niet zwijgen. Elke dag van stilzwijgen kost levens. Wij zijn hier om de Raad te herinneren aan haar plicht om mensenrechten te beschermen — niet alleen met woorden, maar met daden.”

Internationale solidariteit
De sit-in en tentoonstelling kregen steun van uiteenlopende groepen: Iraanse ballingen, mensenrechten-NGO’s en toevallige voorbijgangers. De internationale aanwezigheid gaf de bijeenkomst extra kracht.

Menselijke gezichten achter de statistieken
Wat de sit-in bijzonder krachtig maakte, was de menselijke dimensie. Het evenement vertelde verhalen van jonge demonstranten, vrouwen die met de galg werden bedreigd omdat ze discriminerende regels trotseerden, en etnische en religieuze minderheden die onevenredig vaak worden getroffen door de doodstraf. Deze verhalen gaven de sit-in een diepere betekenis ‹ niet enkel een politieke demonstratie, maar een collectieve daad van rouw en herinnering.

Een oproep tot dringende actie
Aan het einde van de dag herhaalden de organisatoren hun dringende oproep aan de VN en de internationale gemeenschap: handel nu om de executies te stoppen. De sit-in eindigde met deelnemers die kaarsen vasthielden — een symbool van zowel rouw als verzet. “Onze boodschap is eenvoudig,” zei een activist. “Stop de executies. Red levens. Sta aan de kant van het Iraanse volk. Elke dag telt.”

Een blijvende indruk
Tegen het einde van het evenement was de Muur van Herinnering bedekt met bloemen, stonden bezoekers rondom de tentoonstellingspanelen, en weerklonk de kreet “Stop Executions in Iran” over Genève.
De sit-in was meer dan een protest. Het was een menselijke roep om waardigheid, gerechtigheid en leven zelf. Een herinnering dat achter elke statistiek een verhaal schuilgaat, en achter elke executie een oproep aan de wereld om te handelen.
Toen de nacht viel, bleven de bloemen achter, stil, kwetsbaar, maar standvastig — net als de hoop op een toekomst waarin het menselijk leven wordt beschermd in plaats van vernietigd.
Sluit je aan bij de strijd om executies in Iran te beëindigen
De sit-in was meer dan een protest; het was een menselijke roep om waardigheid, gerechtigheid en leven. Het was een krachtige daad van internationale solidariteit, gedragen door mensen uit verschillende landen die samen stonden tegen de wreedheid van executies.
Door ons werk te steunen, help je de stemmen te versterken van degenen die tot zwijgen zijn gebracht en werk je mee aan een wereld waarin gerechtigheid zegeviert. Samen kunnen we de cyclus van geweld doorbreken en levens redden.

Internationale Conferentie in Rome:
Solidariteit met het Iraanse volk voor vrijheid en gerechtigheid

Op 31 juli 2025 vond in Rome een conferentie plaats over de mensenrechten in Iran. Aan deze bijeenkomst namen parlementsleden, diplomaten, politici, mensenrechtenverdedigers en deskundigen deel. Samen benadrukten zij hun solidariteit met de inspanningen van het Iraanse volk voor vrijheid en gerechtigheid.

De Italiaanse senator en voormalig minister van Buitenlandse Zaken Giulio Terzi beschreef de massamoorden van 1988 als "een van de donkerste hoofdstukken in de geschiedenis van Iran en de mensheid", waarbij in één maand minstens 30.000 politieke gevangenen werden geëxecuteerd. Hij benadrukte: "Het is hoog tijd voor gerechtigheid. Het geweld van het regime tegen zijn eigen volk kent geen grenzen." De voormalige Belgische premier en oud-voorzitter van de Europese Raad Charles Michel prees de Iraanse mensenrechtenactivisten: "Uw moed, uw energie en uw onverwoestbaarheid inspireren ons allemaal. Wij staan naast u voor geloofsvrijheid en gelijkheid: voor een vrij Iran!"

De voormalige Britse minister van Buitenlandse Zaken James Cleverly bracht hulde aan de Iraanse jeugd: "Ik bewonder de jonge vrouwen en mannen in Iran, die niets anders eisen dan wat elders vanzelfsprekend is: vrijheid van meningsuiting, respect en gelijke rechten."

De voormalige Amerikaanse ambassadeur voor mondiale strafrechtelijke vervolging Stephen Rapp benadrukte: "Wij moeten bewijzen verzamelen en ervoor zorgen dat de daders ter verantwoording worden geroepen. De wereld mag de stilte van 1988 niet herhalen."

De conferentie werd afgesloten met een tentoonstelling ter nagedachtenis aan de massamoorden op politieke gevangenen in Iran in 1988.
De centrale boodschap van de conferentie was duidelijk: Vrijheid in Iran is geen droom – het wordt werkelijkheid. De wereld moet naast het Iraanse volk staan.

De dringende oproep van Prof. Rehman

In een videoboodschap aan de conferentie wees de voormalige VN-Speciaal Rapporteur, professor Javaid Rehman, op de catastrofale situatie van politieke gevangenen in Iran.

"Tragisch genoeg bevinden talloze politieke gevangenen in Iran zich in de dodencel en staan zij op het punt geëxecuteerd te worden. Zij worden ook gedwongen overgebracht naar andere gevangenissen en zijn steeds meer blootgesteld aan foltering en extreem onmenselijke detentieomstandigheden," verklaarde hij. "Naast de toenemende executies, folteringen en repressies dreigt het brute staatsapparaat agressief met het herhalen van de gruweldaden die hetzelfde regime tijdens de massamoorden van 1988 heeft begaan."

Professor Rehman benadrukte de urgentie van de situatie en herhaalde de oproep uit zijn rapport van 2024:
"Ik heb de internationale gemeenschap opgeroepen een internationaal onderzoeks- en verantwoordingsmechanisme in te stellen om snelle, grondige en transparante strafrechtelijke onderzoeken naar deze zaken te waarborgen. Dit zijn misdaden tegen de menselijkheid. Vandaag is dit belangrijker en dringender dan ooit. De internationale gemeenschap heeft in 1988 niet gehandeld. Dat mag zich niet herhalen. De verantwoordelijkheid om een herhaling van deze gruweldaden te voorkomen, ligt bij de Verenigde Naties en hun lidstaten."
Handel nu: Sta naast het Iraanse volk
De stemmen van deze internationale leiders maken duidelijk dat een eensgezinde internationale reactie dringend noodzakelijk is. De strijd van het Iraanse volk voor vrijheid en gerechtigheid gaat door, en heeft onze steun nodig.

Congres Parijs: Meer dan 1000 Franse Burgemeesters Veroordelen de Golf van Terechtstellingen in Iran

11 april 2025
***Congres in het stadhuis van het 5de district van Parijs* – In een grensverleggende bijeenkomst, die plaats vond op 11 april, in het stadhuis van het 5de district van Parijs, kwamen meer dan 1000 Franse burgemeesters en functionarissen tezamen om de golf aan terechtstellingen in Iran - door het daar aan de macht zijnde regime - openlijk te veroordelen. Het evenement, met de titel "1000 Franse Steden tegen de Doodstraf in Iran," markeerde een nog niet vertoond schouwspel van niet aan een partij gebonden solidariteit met het Iraanse Volk en hun democratische aspiraties.**

De burgemeesters, met aan hun zijde mensenrechtenverdedigers, deskundige juristen en internationale hoogwaardigheidsbekleders, ondertekenden een krachtige verklaring, waarin werd aangedrongen op het onmiddellijk beëindigen van de executies in Iran. De verklaring laakte "politiek gemotiveerd gebruik van de doodstraf door het regime, om vrees in te boezemen en verschil van mening te onderdrukken," benadrukkend dat executies worden ingezet als terreur en niet als uitvoering van het recht.

Burgemeester **Florence Berthout**, gastvrouw van het evenement, benadrukte de symboliek van het houden van zo'n congres in het hart van het Quartier Latin — al sedert lange tijd een bastion van mensenrechten en vrije meningsuiting -. Zij, samen met andere sprekers, veroordeelde de wreedheid van het regime, refererend aan de slechter wordende omstandigheden in Iran, waaronder de om zich heen grijpende armoede, politieke onderdrukking en meer dan 1500 executies, tijdens de nog zo korte bewindsperiode van

President Masoud Pezeshkian.

Jean-François Legaret, ex-burgemeester van district 1 van Parijs, noemde het congres een machtig schouwspel van steun, waarbij hij waarschuwde dat het regime in Iran vasthoudt aan macht d.m.v. terreur, niet rechtvaardig. Al meer dan 1500 executies hebben plaats gevonden onder het presidentschap van Pezeshkian, zei hij.
Bruno Massé, burgemeester van Villiers-Adam, ... “Het regime zal vallen, dankzij hen, die dagelijks vechten voor democratie en secularisatie,” verklaarde hij.

Gilbert Mitterrand, hoofd van de Danielle Mitterrand Stichting, plaatste de beweging van de burgemeesters in het kader van een gevecht op wereldschaal tegen terreur door de staat. “We zeggen NEE tegen de executies en JA tegen het universele recht,” zei hij, in herinnering brengend, de meer dan 1400 executies in de laatste 16 maanden.

Dominique Attias, president van ELF (European Lawyers Foundation), veroordeelde de mensenrechtenschendingen in Iran als systematisch, van executies tot amputaties en spoorde de wereld aan om wreedheden, zoals de massamoord in 1988, niet te vergeten.

Burgemeester van district 17 van Parijs, **Geoffroy Boulard**, verzekerde dat zijn district visueel aandacht besteedde aan het Iraanse volk, hij zei dat er al maanden een vlag hing aan het stadhuis, waarmee de executies in Iran werden veroordeeld. Hij prees de campagne van de burgemeesters als een teken van Frankrijks’ democratische waarden en sprak zijn volledige steun uit voor een vrij Iran.

ACAT-France ’s Nathalie Seff (ACAT, Action des chrétiens pour l'abolition de la torture) veroordeelde de systematisch inzet van marteling en executies in Iran, benadrukkend dat twee vrouwen, als activist, nu gevaar liepen. “De doodstraf is op zich zelf al een vorm van marteling,” stelde ze.

Vakbondsleider **Gérard Lauton** verbond de strijd in Iran aan democratische bewegingen over de gehele wereld, van Iran tot de Oekraïne.

Pierre Bercis van New Human Rights loofde deze mijlpaal van 1000 steun verlenende burgemeesters, maar drong aan op verdere acties. Hij bevestigde dat al 1011 burgemeester de verklaring hadden ondertekend, hij noemde het “enkel het begin” van een bredere nationale en internationale beweging om de Iraanse “machinerie des doods” tegemoet te treden met een verenigde, democratische vastberadenheid.
Ex-senator van Columbia, **Ingrid Betancourt**, veroordeelde de gijzelingsdiplomatie van het regime in Iran en de westerse medeplichtigheid eraan.

Internationale campagne: maak een einde aan executies in Iran!

3 februari 2025

We voeren internationaal campagne tegen executies en voor de afschaffing van de doodstraf in Iran. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Ze schendt het fundamentele mensenrecht op leven en waardigheid. Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen. Talloze politieke gevangenen worden met executie bedreigd.

De mensenrechtenactivisten Behrouz Ehsani (70) en Mehdi Hassani (48) lopen acuut gevaar geëxecuteerd te worden. Ze zijn ter dood veroordeeld omdat ze campagne voerden voor vrijheid en democratie in Iran. De twee huisvaders werden in de herfst van 2022 gearresteerd in verband met de landelijke vrijheidsprotesten en zitten sindsdien gevangen. In januari werden ze overgebracht naar een gevangenis waar de doodvonnissen zullen worden uitgevoerd.

In de afgelopen weken hebben mensenrechtenactivisten en verbannen Iraniërs de campagne tegen de executies in Iran massaal opgevoerd. In verschillende landen zijn dagelijks protestbijeenkomsten en waken georganiseerd om de aandacht te vestigen op het feit dat het regime in Teheran steeds vaker zijn toevlucht neemt tot executies om de bevolking te onderdrukken. Politieke gevangenen behoren steeds vaker tot de ter dood veroordeelden. Europese regeringen worden

opgeroepen om campagne te voeren voor de intrekking van doodvonnissen en de vrijlating van gevangenen.

Hier volgt een overzicht van enkele van deze initiatieven:
Een partijoverschrijdende groep Europarlementariërs in het Europees Parlement voert campagne voor de redding van politieke gevangenen die ter dood veroordeeld zijn in Iran. Ze roepen op tot dringende tussenkomst van de Hoge Vertegenwoordiger van de EU voor Buitenlandse Zaken, Kaja Kallas, om de executies te stoppen.
Meer dan 300 prominenten uit de politiek en de samenleving, waaronder mensenrechtenexperts, voormalige rechters van het Internationaal Strafhof, VN-functionarissen, kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders en parlementsleden, hebben een gezamenlijke brief gestuurd naar de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, Volker Türk, waarin ze hem oproepen onmiddellijk in te grijpen om de executie van de twee gevangen Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te voorkomen.

De ondertekenaars roepen de Commissaris voor de Mensenrechten op om internationale druk op het Iraanse regime te organiseren en toegang te eisen voor onafhankelijke waarnemers om de zaken van ter dood veroordeelde gevangenen te onderzoeken. De oproep benadrukt dat de internationale gemeenschap onmiddellijk actie moet ondernemen om de executies in Iran te stoppen.
Met protestbijeenkomsten en waken vestigen mensenrechtenactivisten en verbannen Iraniërs herhaaldelijk de aandacht op de executies in Iran en roepen ze de internationale gemeenschap op actie te ondernemen om de gevangenen te redden.
Hier fotomateriaal uit München, Bern, Zürich en Genève, Amsterdam , Paris.

Korte uittreksels van de sprekers van de Parijse conferentie * Mensenrechten in Iran

Geoffroy Boulard – Burgemeester van het 17e arrondissement van Parijs

Een verklaring is inmiddels door meer dan duizend burgemeesters in Frankrijk ondertekend, waarin de repressieve rol van het regime tegen de vrouwen en mannen van Iran wordt veroordeeld en waarin nadrukkelijk afstand wordt genomen van beide dictaturen: zowel de dictatuur van de sjah als die van de geestelijken.

… in samenwerking met het Comité van Franse Burgemeesters voor een Democratisch Iran en uiteraard het Comité ter Steun van de Mensenrechten in Iran, dat deze tentoonstelling en conferentie in het stadhuis van het 17e arrondissement organiseert. Als burgemeester beschouw ik de kwestie Iran niet als een bijkomstige zorg.

Integendeel, dit is al vele jaren een diepgewortelde overtuiging en een voortdurende aandacht in mijn werkzaamheden binnen dit 17e arrondissement, waar wij eerder ook meerdere conferenties hebben georganiseerd over censuur in Iran, samen met kunstenaars, dichters, schrijvers en journalisten.

Natuurlijk is de eeuwenoude rijkdom van de Iraanse cultuur en de schoonheid van haar erfgoed bewonderenswaardig. Maar wat mij steeds opnieuw het diepst raakt, is de moedige strijd van de Iraanse vrouwen en mannen voor vrijheid en democratie in hun land.

Dr. Mark Ellis – Uitvoerend Directeur van de International Bar Association

De recente acties van het Iraanse regime – de toename van executies en de vernietiging van massagraven – zijn twee kanten van dezelfde juridische medaille. Beide zijn erop gericht straffeloosheid te bestendigen.
Volgens het principe van universele jurisdictie zijn sommige misdaden zo gruwelijk dat alle staten verplicht zijn hun rechtsmacht uit te oefenen om deze te onderzoeken en te vervolgen – ongeacht waar het misdrijf is gepleegd, of welke nationaliteit de dader of het slachtoffer heeft. Precies zulke misdaden vinden vandaag in Iran plaats.

Met eerbied gedenken wij hen die hun leven verloren – van de massagraven van 1988 tot de galgen in 2025. Wij benadrukken dat hun levens waardevol waren en dat de wet aan hun zijde staat.

Iran zal vrij worden, en tot dat moment kijkt de wereld toe. Het bewijsmateriaal moet worden veiliggesteld en de daders van deze misdaden zullen berecht worden.

Ambassadeur Joachim Rücker – Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger van Duitsland bij de Verenigde Naties in Genève 2014-2016

Het afgelopen jaar hebben we een aanzienlijke verzwakking van het regime op internationaal vlak gezien. We zagen het einde van het regime van Assad, de verzwakking van de proxy-troepen van het regime. Ook zagen we een verzwakking van de posities van het regime met betrekking tot impliciete nucleaire dreigementen. Dit vormt een geheel nieuwe situatie voor het regime, en wat we nu zien is dat deze externe zwakte zich weerspiegelt in een toename van onderdrukking en terreur binnen Iran. Met andere woorden: hoe zwakker de internationale positie wordt, des te sterker nemen de repressie en angst in eigen land toe. Dit wordt bevestigd door schokkende feiten. U volgt allemaal de cijfers over executies: bijna duizend executies vorig jaar en tot juli van dit jaar al meer dan zeshonderd – werkelijk afschuwelijk, en dit zou de internationale gemeenschap opnieuw tot verontwaardiging moeten aanzetten.
Nogmaals: een van de resultaten van het rapport van Javaid Rehman moet zijn dat de kwestie van de massamoorden wordt opgenomen in de jaarlijkse resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, die gewoonlijk in december wordt aangenomen. Ik roep de lidstaten op alert te zijn en dit onderwerp in de resolutie te verwerken en tevens te verwijzen naar een mechanisme voor opvolging. Het Europees Parlement heeft er eveneens op aangedrongen dat de onderhandelingen met het regime minstens twee fundamentele eisen moeten omvatten: de afschaffing van de doodstraf en de vrijlating van politieke gevangenen. Deze eisen mogen niet in de coulissen verborgen blijven, maar moeten expliciet op tafel liggen. Daarom wens ik u het allerbeste in uw strijd en hoop ik dat we spoedig een vrij, democratisch Iran zullen zien, met een duidelijke scheiding tussen religie en staat.

Azadeh Alami- Habibi

Ik spreek namens een generatie die geboren en grootgebracht is in verzet, een generatie die slechts één droom heeft gekend: de droom van vrijheid.

Sta mij toe u voor enkele momenten mee te nemen naar een koude, donkere cel in de gevangenis van Evin. Ik was een kind. Mijn enige toevlucht was de omhelzing van mijn moeder. Elke nacht, wanneer ik in haar armen in slaap viel, werd de stilte verbroken door het geluid van sloten die opengingen. De deur ging open en men rukte mijn moeder van mij los om haar weg te voeren, naar ondervraging en marteling.

Ik bleef alleen achter in de duisternis, kroop weg onder een versleten deken, en met gesloten ogen bad ik dat zij zou terugkeren – gewond, maar staand. In die cel leerde ik wat verzet werkelijk betekent. Wij groeiden op met één onwrikbaar besef: vrijheid is geen voorrecht, het is een recht. Maar wij weten dat dit recht altijd een prijs vraagt.

Sinds de vroege jaren tachtig, en in het bijzonder tijdens het bloedbad van 1988, heeft het regime de dierbaarste leden van mijn familie en van een hele generatie vrijheidszoekers in Iran van ons weggenomen. Een generatie die slechts één ding verlangde: het einde van de tirannie en de dageraad van de vrijheid.

In ballingschap hebben wij nooit opgehouden de stem te zijn van hen die nooit levend de gevangenis verlieten; de stem van hen die de dood verkozen boven een leven op de knieën – zoals mijn twee jonge ooms, Hadi van vijfentwintig en Reza van tweeëntwintig.

Wij streven naar een dag waarop niemand ooit nog wordt geëxecuteerd, gemarteld of gevangen gezet vanwege zijn overtuigingen. Zoals Nelson Mandela zei: “Het is de onderdrukker, niet de onderdrukte, die de aard van de strijd bepaalt.

Wij hebben ervoor gekozen de stem van ons volk te zijn – en de generatie na ons heeft dezelfde keuze gemaakt. Ik dank u.

Arman Habibi

Ter bevestiging van wat mijn moeder Azadeh ons in herinnering bracht: wij, de generaties die Iran, ons eigen land, nooit hebben gezien, zullen deze strijd voortzetten totdat het Iraanse volk de vrijheid en democratie bereikt die het toekomt.

Het pleidooi van een moedige en heldhaftige moeder voor gerechtigheid – Mensenrechtenconferentie

Eer en groeten aan alle indrukwekkende politieke gevangenen, die in Iran gevangen zitten, die in de kerkers van de gevangenis van Evin en in alle gevangenissen van het land, elke dinsdag met hun hongerstaking de geest van standvastigheid en verzet tegen de dictatuur uitstralen.

Mijn leven is een voorbeeld van het lijden van vrouwen en moeders die in Iran naar vrijheid verlangen. Mijn oudste zoon werd één dag voor zijn huwelijk door de Revolutionaire Garde van het Iraanse regime vermoord. Zijn hele lichaam werd doorzeefd met kogels, en zij sleepten hem zo lang door de straten dat al zijn botten verbrijzeld waren.

Mijn zoon van 13 jaar werd gearresteerd. Mijn echtgenoot zocht maandenlang in verschillende gevangenissen naar sporen van hem. Dit kind werd op zo’n jonge leeftijd gemarteld.

Het nieuws van de executie van mijn andere zoon bereikte mij, terwijl ik wist dat hij vier maanden eerder was gearresteerd. Maar men heeft mij nooit verteld hoe hij werd gedood: werd hij geëxecuteerd, of stierf hij onder marteling? Toen ik zijn lichaam ontving, waren al zijn botten gebroken.
... zijn armen, zijn nek, zijn rug, alles was gebroken, overal waren sporen van marteling.

Het regime stond niet toe dat ik zijn lichaam op een kerkhof zou begraven. Daarom waren wij gedwongen hem in een bos, onder een boom, in stilte te begraven. Wij besloten echter de begrafenis te veranderen in een plechtige ceremonie, samen met vele andere rouwende moeders en families van gevangenen. Honderden mensen namen deel. Samen gaven wij elkaar kracht.
“Met de hulp van de andere moeders hebben wij een grote, indrukwekkende taart gemaakt, als symbool van onze eenheid en kracht.”
Met opgeheven hoofden, hand in hand, zongen wij liederen—liederen die alleen een moeder kan zingen

voor haar dierbaarste kind. Eén van de moeders droeg tijdens de ceremonie een gedicht voor dat iedereen diep raakte:

Van berg tot berg zoek ik jou.
Van vallei tot vallei zal ik je volgen.
Zoals een hinde die haar jong zoekt, van veld tot veld,
van kust tot kust
tot ik mijn Kreet laat horen,
tegen dit onrecht,
tegen deze scheiding van jou, mijn geliefde kind.

Mijn dochter, toen 19 jaar oud en zes maanden zwanger, werd samen met haar echtgenoot door de Revolutionaire Garde in hun huis vermoord.

Een andere zoon zat zeven jaar gevangen, zonder dat hij mij of zijn vader mocht zien. Uiteindelijk werd hij bij een massale executie omgebracht. Mijn echtgenoot, die zich tegen het regime had verzet, werd gearresteerd, zat vier jaar lang gevangen en stierf daarna. Bijna dertig van mijn familieleden zijn door hun verlangen naar vrijheid ter dood gebracht.

Ik verliet Iran te voet. Ik kwam om de stem van mijn kinderen te vertolken bij internationale bijeenkomsten, om te getuigen dat onrecht en tirannie bestaan. En ik zal tot mijn laatste adem blijven strijden voor gerechtigheid voor mijn kinderen, en voor alle kinderen van het land Iran.

Brussel – Europees Parlement

Demonstratie voor Mensenrechten in Iran
Stop de Executies!

14 juli 2025

In de afgelopen dagen hebben mensenrechtenverdedigers en leden van de Iraanse diaspora krachtige en vreedzame demonstraties gehouden voor het Europees Parlement in Brussel. Hun onwrikbare doel: de internationale gemeenschap dringend bewust maken van de snel verslechterende situatie van politieke gevangenen in het beruchte Iraanse gevangenissysteem.

De deelnemers hielden dapper foto's omhoog van gevangen activisten, moedige schrijvers en veerkrachtige leiders uit het maatschappelijk middenveld – van wie velen vrouwen zijn – die momenteel vastzitten in Iraanse gevangenissen. De zitacties bevatten aangrijpende borden met boodschappen die diep resoneerden:
"Red politieke gevangenen", "Stop executies", en "Vrijheid nu".

Naast de indrukwekkende protestborden organiseerden de initiatiefnemers informatietafels met belangrijke publicaties. Deze documenten beschrijven de grimmige geschiedenis van politieke repressie in Iran, werpen licht op de verschrikkelijke omstandigheden in gevangenissen zoals Qarchak en Evin, en leggen internationale juridische kaders uit met betrekking tot de rechten van gevangenen. Demonstranten gingen actief in gesprek met voorbijgangers en informeerden hen over de erbarmelijke situatie in Iraanse detentiecentra. Ze deden een dringende oproep voor wereldwijde aandacht en actie.

Een morele noodsituatie: de omstandigheden in Iraanse gevangenissen
Deze aangrijpende acties vonden plaats als reactie op een alarmerende toename van meldingen over ernstige mensenrechtenschendingen in Iraanse gevangenissen. Vrouwen in de Qarchak-gevangenis krijgen naar verluidt geen toegang tot schoon drinkwater, lijden onder kritieke voedseltekorten en krijgen in sommige gevallen zelfs bedorven of besmet voedsel. Overbevolking, opzettelijke medische verwaarlozing en brute psychologische marteling blijven systematische problemen.

Mevrouw Fatemeh, een voormalige politieke gevangene die in de Evin-gevangenis in Teheran vastzat, deelde haar diep persoonlijke en emotionele getuigenis:

**"Ik ben zelf meer dan tien jaar een politieke gevangene geweest in Iran. Ik weet uit eigen ervaring wat er nu gebeurt: het regime neemt wraak op de bevolking. De gevangenissen zijn veranderd in martelkamers, waar gevangenen onder de meest onmenselijke omstandigheden moeten overleven.

In de verzengende hitte van 45 graden lijden de gevangenen aan dorst. Wat ze krijgen is geen drinkwater, maar zout water. Er is geen toegang tot een fatsoenlijke douche. Voor 120 mensen is er slechts één toilet. Het eten is beschimmeld en besmet, gevangenen worden gedwongen om op de koude, vuile grond te slapen. Er zijn geen medicijnen. Wie ziek is, wordt aan zijn lot overgelaten.

Maar het ergste van alles is dat ze proberen de menselijke waardigheid van de gevangenen te breken. Ze willen hun menselijkheid vernietigen. Dit is geen straf meer – dit is een systematische poging om gevangenen kapot te maken.

Daarom mogen wij niet zwijgen. Wij moeten de hele wereld mobiliseren om op te staan tegen deze wreedheden, tegen deze massamoord en onderdrukking. Stilte betekent medeplichtigheid. De tijd om te handelen is nu..

Ze benadrukte krachtig dat wat er in de Iraanse gevangenissen gebeurt niets minder is dan een morele noodsituatie – een situatie die onmiddellijke en niet-aflatende internationale aandacht vereist.

Oproep tot internationale actie
De organisatoren van deze belangrijke zitacties deden een krachtige oproep aan de internationale gemeenschap:
Zij moeten verder gaan dan alleen bezorgde verklaringen. Er wordt dringend aangedrongen bij de VN-Mensenrechtenraad en andere relevante mensenrechteninstanties om een onafhankelijk feitenonderzoek op te starten naar de ernstige mishandeling van politieke gevangenen in Iran.

Daarnaast roepen ze Europese regeringen specifiek op om alle diplomatieke en juridische middelen in te zetten om maximale druk uit te oefenen op de Iraanse autoriteiten. Het doel: de onmiddellijke vrijlating van

alle gewetensgevangenen en het beëindigen van de afschuwelijke cyclus van executies en willekeurige arrestaties.
Sluit je aan bij de strijd voor gerechtigheid!

De moedige acties van mensenrechtenverdedigers benadrukken de dringende noodzaak van wereldwijde solidariteit. We mogen niet toekijken terwijl onschuldige levens in gevaar zijn in Iraanse gevangenissen.

- **Steun onafhankelijk onderzoek:** Pleit voor feitenonderzoeken die de waarheid over de situatie in Iraanse gevangenissen aan het licht brengen.
- **Steun ons:** Uw bijdrage stelt ons in staat om ons belangrijke werk voort te zetten: misstanden documenteren, families ondersteunen en pleiten voor de vrijlating van politieke gevangenen.

Laten we samen opstaan tegen deze wreedheden en ervoor zorgen dat de noodkreten uit de Iraanse gevangenissen wereldwijd worden gehoord.

Duizenden demonstreren buiten de Verenigde Naties in New York tegen Iran's Masoud Pezeshkian en voor een vrij Iran

23 en 24 september 2025

Op dinsdag 24 september 2024 hielden duizenden Iraans-Amerikanen en hun supporters van over de hele wereld een grootschalige manifestatie buiten het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York City. Zij riepen de internationale gemeenschap op om zich solidair te verklaren met het Iraanse volk en hun recht op een vrij Iran te erkennen.
De grootschalige bijeenkomst veroordeelde de aanwezigheid van de Iraanse regimepresident Masoud Pezeshkian bij de Verenigde Naties en sprak steun uit voor een vrij Iran. De deelnemers herdachten tevens de volksopstand van 2022 en riepen op tot het ter verantwoording roepen van regimefunctionarissen voor massaslachtingen en genocide in Iran. De manifestatie vormde de afsluiting van een weeklange campagne in New York, die onder meer bestond uit indringende fototentoonstellingen, protestacties, media-interviews en kaarsenwakes.
Ambassadeur Sam Brownback, die van 2018 tot 2021 diende als Amerikaans ambassadeur in algemene dienst voor Internationale Religieuze Vrijheid en eerder tweemaal gouverneur van Kansas en senator van de Verenigde Staten was, sprak de menigte toe.

Voormalig Amerikaans minister van Justitie, **rechter Michael Mukasey**, verklaarde tijdens de bijeenkomst in New York dat het regime zwakker is dan ooit, ondanks de toenemende repressie. “Ik denk niet dat het een overdrijving is om te stellen dat de omstandigheden voor de ineenstorting van het regime gunstiger zijn dan in de afgelopen decennia,” aldus Mukasey.
Hij verwierp de hoop dat regimepresident Masoud Pezeshkian verandering zou kunnen brengen en wees erop dat andere tirannen, zoals Assad en al-Zawahiri[1], eveneens meedogenloze moordenaars waren. “Hij is slechts een spreekbuis van de moellahs”, zei Mukasey.

Aangemoedigd door het opnieuw instellen van sancties (zogeheten snapback-sancties) en de verslechterende economische crisis van het regime, drong rechter Mukasey er bij de internationale gemeenschap op aan zich voor te bereiden op gerechtelijke verantwoording: “We moeten getuigenissen en

[1] Opvolger van Osama Bin Laden als leider van Al Qaida, in 2022 gedood bij een Amerikaanse raketaanval.

documentatie verzamelen van wat zij hebben gedaan, de massaslachtingen, de schijnprocessen en de executies, zodat het bewijsmateriaal direct beschikbaar is."

Generaal Tod Wolters, voormalig opperbevelhebber van de geallieerde NAVO-strijdkrachten in Europa, prees de vastberadenheid van het Iraanse verzet en zei dat de beweging klaar is om het land richting vrijheid te leiden. In zijn toespraak voor duizenden mensen die waren samengekomen bij het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York, verklaarde hij dat de bijeenkomst het bewijs was van de „onbedwingbare geest" van het Iraanse volk en van hun bereidheid om verandering te verwezenlijken.
„Veel, veel te lang hebben de goede burgers van Iran zonder vrijheid moeten leven," zei Wolters. Hij omschreef het regime als een regime dat „terrorisme exporteert en het maatschappelijke leven verplettert", en benadrukte dat het niet de aspiraties en verlangens van het Iraanse volk vertegenwoordigt.
Voormalig Amerikaans congreslid en **rechter Ted Poe** verklaarde dat vrijheid een door God gegeven recht is en geen gift van dictators. Verwijzend naar de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring zei hij: "Wanneer een regering destructief wordt ten aanzien van deze doelen, heeft het volk het recht die regering te veranderen. Dat klinkt als iets wat jullie hier vandaag zeggen."
Hij benadrukte de rol van vrouwen en jongeren en voegde daaraan toe: "Zoveel jonge vrouwen hebben hun leven gegeven voor precies waar jullie hier vandaag voor staan. Wee de moellahs, zij weten niet waarmee zij te maken hebben."
Ambassadeur Marc Ginsberg, voormalig Amerikaans ambassadeur in Marokko onder president Bill Clinton (1994–1997), sprak eveneens de demonstratie toe en pleitte voor een krachtig Amerikaans beleid ten aanzien van Iran. Andere sprekers waren onder meer een zorgprofessional die recent uit Iran wist te ontsnappen, een actieve rol speelde in de landelijke protesten van 2022–2023 en tijdens de opstand gewonde prodemocratische demonstranten behandelde.

Carla Sands, voormalig Amerikaanse ambassadeur in Denemarken, vestigde de aandacht op de omvang van de bijeenkomst en vertelde het publiek dat "het Iraanse volk in hun eigen land het zwijgen is opgelegd. Maar hier, juist hier, worden hun stemmen luid, duidelijk en met urgentie gehoord." Ze waarschuwde dat onder het regime van president Masoud Pezeshkian bijna 1.800 executies waren uitgevoerd.

Ook delegaties van Iraans-Amerikaanse vrouwen, jongeren, universiteitsstudenten, familieleden van door het Iraanse regime geëxecuteerden en voormalige politieke gevangenen namen het woord.

Maryam Hosseini, dochter van een voormalige politieke gevangene, verklaarde: “Zelfs in de donkerste gevangenissen kunnen zij het licht van de vrijheid niet doven. Nee tegen de sjah. Nee tegen de moellahs. Ja tegen een democratische republiek.”
Mani Mansourpour, die een foto vasthield van zijn oom die in 1988 werd geëxecuteerd, beschuldigde Pezeshkian ervan “Khamenei en alle misdaden die al meer dan vier decennia met hem verbonden zijn” te vertegenwoordigen. Hij eiste dringende actie van de Verenigde Naties om executies te stoppen en de daders ter verantwoording te roepen.
Hadi Shakibanejad kaderde het protest als een afwijzing van de normalisering van tirannie. “Ons geliefde Iran wordt bezet door een moorddadig regime dat zichzelf de Islamitische Republiek noemt. Dit regime is echter noch islamitisch, noch een republiek.”
Tientallen mediaorganisaties, waaronder *The New York Times*, *Politico*, ABC, NBC News, Fox News, Associated Press, AP Photo, Reuters, Reuters TV, *Fox and Friends*, Voice of America, New York 1 en SIPA, berichtten over de demonstratie. Veel van deze media besteedden aandacht aan de veroordeling van Pezeshkian en aan de wens van het Iraanse volk voor een volledige regimeverandering.

Parijs: Grote demonstratie voor vrijheid en mensenrechten in Iran

Duizenden betogers uit heel Europa eisen het einde van de dictatuur in Iran: NEE tegen onderdrukking en terreur! NEE tegen de doodstraf! Stop de executies!

17 februari 2025

Duizenden Iraniërs in ballingschap en mensenrechtenactivisten uit heel Europa kwamen op 8 februari samen in Parijs om te demonstreren voor democratie en mensenrechten in Iran. Met een grote demonstratie, een protestmars en informatiestands riepen ze op om de internationale campagne tegen de executies en mensenrechtenschendingen van de dictatuur in Teheran op te voeren.

De deelnemers aan het evenement, waaronder talrijke politieke en sociale figuren, riepen de Europese Unie en de internationale gemeenschap op om het Iraanse volk, dat een einde wil maken aan de dictatuur, bij te

staan. Ze riepen op om mensenrechten centraal te stellen in het beleid ten opzichte van Iran. Democratie en vrijheid in Iran zijn de belangrijkste voorwaarden voor vrede in het Midden-Oosten.

Nee tegen de doodstraf! Stop de executies in Iran!
De manifestatie in Parijs vestigde de aandacht op de toenemende onderdrukking onder de dictatuur in Teheran: In Iran zijn executies een middel van de terreur van het regime tegen de bevolking. Om verdere burgerprotesten tegen de dictatuur te voorkomen en angst en terreur onder de bevolking te zaaien, voert het regime steeds meer executies uit.

Mensenrechtenactivisten in Parijs vestigden de aandacht op de politieke gevangenen die terechtgesteld dreigen te worden in Iran.

De demonstranten riepen op tot onmiddellijke stopzetting van alle executies en afschaffing van de doodstraf in Iran. Ze riepen de EU en de internationale gemeenschap op om in dit verband krachtige en doeltreffende maatregelen te nemen. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf die het fundamentele recht van de mens op leven en waardigheid schendt. Terwijl steeds meer landen in de wereld de doodstraf afschaffen, heeft het regime in Teheran in 2024 meer dan 1.000 mensen geëxecuteerd.

Deelnemers aan het evenement in Parijs riepen de EU op om effectieve sancties aan te nemen tegen het onrechtvaardige regime van Teheran en om de Iraanse Revolutionaire Garde te classificeren als een terroristische organisatie. Volgens Iran-experts zijn de Revolutionaire Garde en haar milities de belangrijkste instrumenten van onderdrukking in Iran en de verspreiding van terreur in het Midden-Oosten en daarbuiten. Mensenrechtenactivisten beschouwen de terreurlijst, die de Revolutionaire Garde zou afsluiten van haar financiële bronnen, als een effectieve stap tegen onderdrukking en mensenrechtenschendingen in Iran.

In Parijs werd de aandacht gevestigd op het feit dat vrouwenrechtenactivisten Pakhshan Azizi en Varisha Moradi in Iran terechtgesteld dreigen te worden. De twee vrouwen werden ter dood veroordeeld enkel en alleen omdat ze zich inzetten voor vrouwenrechten.

Steeds meer Iraanse vrouwen dreigen geëxecuteerd te worden
De machthebbers in Teheran gebruiken extreme wreedheid tegen vrouwen die zich verzetten tegen de dictatuur. Het regime demonstreert zijn extreme vrouwenhaat door activisten van de protestbeweging wreed te vervolgen en te straffen. In de afgelopen decennia hebben duizenden Iraanse vrouwen hun inzet voor democratie en vrouwenrechten met hun leven betaald. In geen enkel ander land zijn zoveel vrouwen gevangen gezet, gemarteld en geëxecuteerd als in Iran. Talloze gevangen vrouwen verkeren in acuut gevaar om geëxecuteerd te worden.

Campagne tegen de executies in Iran
Mensenrechtengroeperingen zijn een grote internationale campagne begonnen tegen de executies in Iran. Ze roepen op tot effectieve sancties van de internationale gemeenschap tegen het regime in Teheran. De Iraanse mensenrechtenbeweging heeft dringend steun nodig van de internationale gemeenschap. De

campagne tegen martelingen en executies en voor de vrijlating van politieke gevangenen moet massaal worden geïntensiveerd.

De campagne eist dat er wereldwijd strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld tegen de functionarissen van het Iraanse regime die verantwoordelijk zijn voor de executies. Systematische massamoorden op tegenstanders van het regime zijn misdaden tegen de menselijkheid. Zulke misdaden kunnen wereldwijd vervolgd worden op basis van het principe van universele rechtsmacht. Alleen als er een einde komt aan de straffeloosheid kunnen de mensenrechtenschendingen en executies in Iran worden gestopt.

NEE tegen onderdrukking en terreur! JA tegen internationaal begrip, vrijheid en mensenrechten!

Onze balans van 2025 weerspiegelt een jaar van onvermoeibare inzet en tastbare impact. Door middel van grootschalige petities, diepgaande rapportages aan VN-rapporteurs en de organisatie van invloedrijke internationale conferenties hebben wij de systematische mensenrechtenschendingen door het klerikale regime wereldwijd onder de aandacht gebracht. Onze krachtige demonstraties en indrukwekkende tentoonstellingen gaven een stem aan hen die geen stem meer hadden. Deze resultaten getuigen niet alleen van onze groeiende internationale reikwijdte, maar ook van onze vastberadenheid om gerechtigheid te bevorderen en historische stappen tegen onderdrukking te realiseren.

Wij zijn er tevens trots op dat deze inspanningen hebben bijgedragen aan de vrijlating van meerdere gevangen activisten. Zo werd mevrouw Aida, een christelijke gevangene, na maanden van lijden vrijgelaten.

De doodstraf van mevrouw Sh. Mohammadi werd omgezet in een gevangenisstraf van 30 jaar. De familie van de 22-jarige terdoodveroordeelde Ehsan sprak haar dankbaarheid uit voor onze internationale inspanningen, waardoor zijn executie tijdelijk werd opgeschort. Ook de doodstraffen van de jongeren in de Ekbatan-zaak werden voorlopig opgeschort.

De doodstraf van de Iraanse bokskampioen, de heer Vafai, werd dankzij een wereldwijde mobilisatie en een petitie van atleten uit de hele wereld opgeschort.

Ook de executie van de heer Abbas Daris werd uitgesteld nadat onze uitgebreide campagne dit jaar meer dan tienduizend mensen bewust had gemaakt van zijn onrechtvaardige en onmenselijke vonnis.

Met steun van een campagne van 400 invloedrijke internationale vrouwen, onder wie Nobelprijswinnaars, en een briefschrijfactie van 25.000 mensen, werd het doodvonnis van mevrouw Engineer Zahra Tabari tijdelijk opgeschort.

En nog vele anderen…

Om de veiligheid van de geredde personen te waarborgen, stellen wij de publicatie van hun namen uit tot een toekomstig aanvullend rapport.

Toch werden in 2025 volgens mensenrechtenrapporten ten minste 1.639 levens door executies beëindigd, levens die wij, ondanks alle internationale inspanningen en campagnes, niet hebben kunnen redden. Achter ieder getal schuilt een mens, een familie en een onherstelbaar verlies. Deze pijnlijke realiteit

versterkt onze vastberadenheid om ons in 2026 nog beter, krachtiger en internationaler te organiseren in de strijd tegen executies, onderdrukking en schendingen van fundamentele mensenrechten.

Wij danken opnieuw iedereen die zich inzet voor gerechtigheid en die, ondanks de onvoorstelbaar onderdrukkende omstandigheden in Iran, onze wereldwijde campagnes heeft ondersteund om het leven van onschuldigen te redden en het verdriet van families van gevangenen en het lijden van hun ouders te verzachten.

(SMV) St voor Mensenrechten Vrienden

Social Conditions for Overth
ression and judicial contr
ies for slightest MEK affiliation
Execution penalty pending
POLITICAL PRISONER
SAEED MASOURI
Iran's longest-held political prisoner
Stop de executies
17 Political Prisoners Await Execution
SILENCE: INACTION IS COMPLICITY
SMV

Hoofdstuk V.

Een filosofische, rationele en argumentatieve houding:

Waarom moeten we tegen de doodstraf strijden?

„Met elke cel van mijn wezen en met elke vezel van mijn herinnering verzet ik mij tegen de doodstraf in al haar vormen. Ik geloof niet dat een beschaafde samenleving in dienst van de dood zou mogen staan."
— Elie Wiesel

De Cyclus van Geweld: Conclusie

De afschaffing van de doodstraf vertegenwoordigt een diepgaande mijlpaal in de rationele evolutie van de hedendaagse mensheid. Het is een zwaar bevochten prestatie, geboren uit eeuwenlange strijd. De reis van de duistere tijden van onwetendheid en wreedheid naar het Tijdperk van de Rede is gekenmerkt door moeilijke beproevingen en transformerende vooruitgang. De doodstraf, een overblijfsel uit de duistere hoofdstukken van de mensheid, wordt gestaag opgeborgen in de annalen van de schandelijke geschiedenis. De afschaffing ervan betekent het sluiten van een lang en pijnlijk boek over wrede en onmenselijke straffen.

Volgens het Death Penalty Information Center hebben meer dan 70% van de landen wereldwijd de doodstraf formeel afgeschaft of effectief niet meer toegepast. Recente vooruitgang onderstreept deze wereldwijde trend Iran.

Het gebruik van verbale geweld, samengevat in termen zoals "contra-revolutionair," "afvallige," en "mohareb" (degene die oorlog voert tegen God), zet het schadelijke proces van dehumanisering en demonisering in gang. Deze retoriek dient als voorloper van discriminatie, onderdrukking, inbreuk op rechten en de oplegging van onmenselijke straffen. Inderdaad, dehumanisering vormt de fundamentele stap in een traject dat culmineert in systemische onrechtvaardigheid en geweld. Er rijst dus een cruciale vraag: Kunnen regeringen rechtmatig zware straffen opleggen voor sociale afwijking zonder eerst de

onderliggende oorzaken van maatschappelijke ongelijkheid aan te pakken? Moeten dergelijke straffen worden opgelegd voordat armoede wordt uitgeroeid, relatieve rechtvaardigheid is bereikt, en het fundamenteel welzijn, de veiligheid en het geluk van burgers is gegarandeerd? . De bron van geweld binnen dergelijke regimes ligt in hun verankerde privileges en hiërarchische dominantie. Door machtbehoud boven sociale gelijkheid te stellen, behouden ze structuren die geweld genereren en de fundamenten van rechtvaardigheid en menselijke waardigheid ondermijnen.

Dringend campagne:
Red 6 politieke gevangenen van executie in Iran
Er is dringend internationale actie nodig om de gruwelijke golf van executies in Iran te stoppen.

Op 17 april 2025 werden vijf Iraanse politieke gevangenen met geweld en onverwacht overgeplaatst van afdeling 4 van de Evin gevangenis naar de Ghezel Hesar gevangenis een bekende locatie voor het uitvoeren van executies. Deze overplaatsing is een duidelijke indicatie dat hun doodvonnissen binnenkort uitgevoerd zullen worden.

Abolhassan Montazer, Akbar (Shahrokh) Daneshvarkar, Babak Alipour, Mohammad Taghavi Sangdehi, Pouya Ghobadi en Vahid Bani Amerian

Systematische executies als staatsterreur in Iran

Zoals benadrukt in het recente rapport van Mai Sato, gepresenteerd aan de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties in maart 2025, gebruikt de Islamitische Republiek Iran de doodstraf als een instrument voor politieke onderdrukking – niet voor gerechtigheid.

De VN-onderzoeksmissie naar Iran bevestigde dat executies onevenredig vaak worden gebruikt tegen politieke gevangenen en demonstranten, vaak na oneerlijke processen, gedwongen bekentenissen door foltering en het ontbreken van een eerlijk proces.

Dit patroon is niet nieuw, maar wat wel nieuw is, is de urgentie: we zien de machinerie van de dood in beweging – vandaag.

Een historisch patroon van straffen voor zwijgen
De jaren 1980: Massamoord en angst
Het gebruik van de doodstraf door de Islamitische Republiek tegen politieke tegenstanders begon al snel na de revolutie van 1979. In de jaren 1980 werden duizenden politieke gevangenen geëxecuteerd, vooral in het bloedbad van 1988, waarbij gevangenen die hun straf al hadden uitgezeten binnen enkele minuten opnieuw werden berecht en ter dood werden veroordeeld. Deze slachtoffers werden begraven in massagraven zoals die van Khavaran, omdat ze “volhardden in hun overtuigingen”.
Tijdens de landelijke protesten van 2019, 2021, en vooral de “Vrouwen, Verzet, Vrijheid” beweging in 2022-2023, keerde het regime terug naar zijn oude tactieken. Tientallen demonstranten en vermeende dissidenten werden geëxecuteerd, soms in het openbaar, om angst te zaaien, maar het verzet groeit nog steeds.

Wie zijn deze 6 gevangenen?
De 6 mensenrechtenactivisten die nu geëxecuteerd dreigen te worden, werden beschuldigd van oorlog tegen God.
Hun processen waren zeer oneerlijk
Ze kregen geen toegang tot onafhankelijke advocaten
Ze werden gemarteld tijdens ondervragingen
Ze werden bedreigd met standrechtelijke executies
Hun overplaatsing naar Ghezel Hesar - de belangrijkste executiefaciliteit in Iran - is een alarmbel. Deze mannen zijn niet zomaar namen. Het zijn zonen, vaders, vrienden. En ze kunnen nu elk moment opgehangen worden.

Verzet achter gevangenismuren
Toen de vijf gevangenen werden overgebracht, protesteerden andere politieke gevangenen in afdeling 4 van de Evin-gevangenis moedig met het scanderen van: “Niet executeren!”

Ze stonden moedig verenigd in verzet.
Buiten de gevangenis voerden families ook actie. De familie van Vahid Bani-Amrian begon samen met anderen een sit-in buiten de poorten van de gevangenis ‹ met foto's in de hand, hopend dat de wereld hen zou horen.

Ons doel: deze executies onmiddellijk stoppen
Via onze campagne “Red vijf levens” werken we er dringend aan om deze staatsmoorden te voorkomen.
Dit is wat we willen doen – met jouw hulp:

Internationale juridische teams inhuren om onmiddellijk in te grijpen
Internationale pleitbezorging in noodsituaties starten
De media inschakelen en het bewustzijn vergroten
Mensenrechtenorganisaties mobiliseren
Formele brieven en petities indienen bij wereldwijde instellingen

Noodsituatie van gevangenen in Iran
Stop de executies in Iran

Geheime overplaatsingen en erbarmelijke omstandigheden
Bevestigde rapporten onthullen dat tenminste zeven vrouwelijke politieke gevangenen in het geheim werden overgeplaatst naar de Qarchak gevangenis in Varamin, een faciliteit die berucht staat om zijn wrede en onmenselijke omstandigheden. Tegelijkertijd werden andere gevangenen zowel vrouwen als mannen overgebracht naar de Grote Gevangenis in Teheran, die bekend staat om zijn rampzalige levensomstandigheden en geïsoleerde ligging in de woestijn.
Vanaf het begin van deze crisis heeft het SMV voortouw genomen door dringende waarschuwingen uit te geven, visuele oproepen tot actie te publiceren en ijverig getuigenissen van families te verzamelen. Onze niet-aflatende inspanningen zijn erop gericht om een einde te maken aan wat een systematische poging lijkt te zijn om politieke gevangenen te isoleren, het zwijgen op te leggen en geleidelijk te elimineren onder het mom van een conflict.

Qarchak gevangenis: Een levende hel op aarde
De Qarchak-gevangenis wordt algemeen beschouwd als een van de meest wrede inrichtingen in Iran en wordt zelfs door voormalige gevangenen veroordeeld. Kylie Moore-Gilbert, een voormalige gijzelaar die daar werd vastgehouden (een Australisch-Britse academicus op het gebied van politieke wetenschappen van het Midden-Oosten), omschreef het grimmig als “ongeschikt voor menselijke bewoning”. De omstandigheden zijn erbarmelijk: geen goede bedden, ontoereikende toiletten, zeer beperkte medische toegang en vrijwel geen ventilatie. Vrouwen zitten opeengepakt in wat lijkt op een omgebouwd basketbalveld, verstoken van elke privacy en omringd door mensen die beschuldigd zijn van gewelddadige misdaden.
“De hygiënische omstandigheden zijn rampzalig en gedetineerden lopen ernstige psychologische en fysieke trauma's op.” - Kylie Moore-Gilbert
Een ijzingwekkend telefoontje van 20 seconden dat een familielid 48 uur na de raketaanval ontving, bracht de gruwelijke realiteit scherp in beeld:
"Terwijl de buitenwereld dacht dat het conflict afnam, brachten zeven van ons - in de leeftijd van 20 tot 75 jaar - de nacht door in Qarchak. Er zijn geen basisvoorzieningen, geen schone kleren, geen behandeling. De meesten van ons zijn ziek. Voor ons houdt de oorlog nooit op. We willen alleen, voor één keer, aan de winnende kant staan."
Fashafouyeh (de grote gevangenis van Teheran): isolement, verwaarlozing en het risico op overlijden
Andere gevangenen zijn onder dwang overgebracht naar de Grote Gevangenis van Teheran, gelegen in een dor, geïsoleerd woestijngebied ten zuiden van de hoofdstad. In deze faciliteit ontbreekt het schokkend

genoeg zelfs aan de meest fundamentele infrastructuur: schoon water, voldoende voedsel, sanitaire basisvoorzieningen, gezondheidszorg, veilige slaapplaatsen en legale communicatie.
De constructie van de gevangenis is nog steeds niet voltooid en de gevangenen zitten in zwaar overbevolkte cellen zonder ramen of goede luchtcirculatie. Het lijkt meer op een tijdelijk militair kamp dan op een legitiem detentiecentrum. De toegang tot advocaten, familiebezoek en cruciale medische zorg is opzettelijk geblokkeerd, waardoor men zich grote zorgen maakt over het welzijn van de overgebrachte personen.
Deze erbarmelijke omstandigheden komen neer op een executie in slow motion - een bijzonder angstaanjagende realiteit voor oudere gevangenen, mensen met reeds bestaande gezondheidsproblemen en vrouwen die in volledige afzondering worden vastgehouden.

De verdwenenen: een huiveringwekkende echo uit het verleden

De dreiging van gedwongen verdwijning in Iran is niet louter theoretisch; het is een grimmige realiteit. Schrijnende zaken zoals die van Ali Younesi, Bijan Kazemi blijven tragisch onopgelost. Deze mensen verdwenen in het onderdrukkende Iraanse gevangenissysteem, met weinig tot geen publieke verantwoording of transparantie over hun lot. Hun exacte locaties en omstandigheden zijn nog steeds onbekend, waardoor families in een kwellende onzekerheid verkeren.
We vrezen dat er nog meer namen aan deze tragische lijst zullen worden toegevoegd tenzij onmiddellijke en beslissende internationale druk het Iraanse regime dwingt om zijn huidige koers te wijzigen. De stilte rond deze verdwijningen is oorverdovend, waardoor wereldwijde bewustwording en druk onze krachtigste wapens zijn. Je kunt hier meer te weten komen over deze gevallen en onze inspanningen om antwoorden te vinden.Openbaarheid: de eerste verdedigingslinie tegen wreedheden
Het Iraanse regime gedijt op geheimhouding en opereert in de schaduw. Onthulling, grondige documentatie en wijdverspreide wereldwijde bewustwording zijn de krachtigste middelen die we bezitten om verdere wreedheden te voorkomen en levens te redden.
SMV blijft toegewijd aan het verzamelen van vitale getuigenissen, het publiceren van noodwaarschuwingen en het versterken van de stemmen van politieke gevangenen en hun gekwelde families.
We doen een dringende en klinkende oproep aan mediakanalen, maatschappelijke organisaties, diplomatieke instanties en het grote publiek: sla luid en dringend alarm. Elk gedeeld verhaal, elk gesproken woord, elke daad van solidariteit draagt bij aan het doorbreken van de muur van stilte van het regime. Lees hier meer over onze voortdurende inspanningen en verklaringen.
Onze onmiddellijke eisen voor de Iraanse politieke gevangenen

- Een onmiddellijk bezoek van de VN-onderzoeksmissie en speciale rapporteur aan Qarchak, Fashafouyeh, de grote gevangenis van Teheran en Evin.
- Publicatie van de volledige lijst van alle overgebrachte politieke gevangenen en hun huidige, geverifieerde verblijfplaats.
- Onmiddellijke verstrekking van uitgebreide medische zorg en onbeperkte rechtstoegang voor alle gevangenen.
- Onvoorwaardelijke vrijlating van alle politieke gevangenen, vooral van degenen die acuut gevaar lopen vanwege hun leeftijd, gezondheid of isolement.
- Verhoogde internationale diplomatieke druk om een einde te maken aan het systematische gebruik van marteling, gedwongen verdwijningen en wijdverspreide mishandeling in Iraanse gevangenissen.
- Krachtige steun voor onthullingscampagnes, nauwgezette documentatie-inspanningen en vitale rechtshulpprogramma's gewijd aan deze gevangenen.

Aanklacht tegen Ehsan Rostami Zijn leven verkeert in ernstig gevaar
Executie van Ehsan Rostami

25 december 2025

Ehsan Rostami, een cultureel activist, uitgever, boekhandelaar en Koerdisch vertaler uit Harsin in de provincie Kermanshah, die sinds augustus 2025 in detentie zit, werd op 10 december 2025 formeel aangeklaagd met de zware beschuldiging van *"Baghi"*. Dit is een van de ernstigste veiligheidsaanklachten binnen het Iraanse rechtssysteem en kan leiden tot de doodstraf of andere extreem zware straffen. Na deze aanklacht werd hij overgebracht naar eenzame opsluiting in de Evin-gevangenis, wat grote bezorgdheid heeft gewekt bij zijn familie en mensenrechtenverdedigers.

Achtergrond van de arrestatie

Ehsan Rostami werd op 20 augustus 2025 in Teheran gearresteerd door veiligheidstroepen. Hij werd samen met verschillende andere personen die actief zijn op het gebied van uitgeverij en cultuurwerk aangehouden, onder wie Ramin Rostami, Hassan Tozandehjani, Marjan Ardeshirzadeh en Nima Mahdizadegan, tijdens gecoördineerde invallen in hun woningen. Zij werden overgebracht naar afdeling 209 van de Evin-gevangenis, die onder controle staat van veiligheidsdiensten.

Tot op heden hebben noch zijn familie, noch onafhankelijke advocaten duidelijke informatie ontvangen over het bewijsmateriaal of de juridische basis van de aanklachten. De familie heeft herhaaldelijk geprotesteerd tegen de langdurige detentie, het gebrek aan regelmatig contact, het verbod op persoonlijke bezoeken en het ontbreken van toegang tot een advocaat naar eigen keuze.

De aanklacht "Baghi" en het risico op executie

De aanklacht *"Baghi"* behoort tot de zwaarste beschuldigingen die in Iran in veiligheidszaken worden gebruikt. Zij brengt de mogelijkheid van de doodstraf met zich mee, evenals andere extreme straffen. Het gebruik van deze aanklacht tegen een niet-gewelddadige cultureel activist, wiens werk gericht is op uitgeven, vertalen en intellectuele activiteiten, heeft ernstige zorgen doen ontstaan over rechterlijk misbruik, het ontbreken van een eerlijk proces en schendingen van fundamentele juridische rechten.

Volgens informatie van familieleden zijn Rostami en meerdere andere gedetineerden ook in hongerstaking gegaan uit protest tegen hun langdurige detentie, de harde omstandigheden en het ontbreken van eerlijke juridische procedures — een stap die zijn lichamelijke gezondheid en leven nog verder in gevaar brengt.

Executie als middel van onderdrukking

Mensenrechtenverdedigers benadrukken dat de zaak van Ehsan Rostami moet worden gezien in de bredere context van het toenemende gebruik van de doodstraf in Iran. Naar verluidt zijn tot op heden meer dan 2.000 executies uitgevoerd in Iran, wat wijst op een sterke escalatie in het toepassen van de doodstraf.

Activisten en analisten stellen dat het Iraanse regime executies steeds vaker inzet als een mechanisme om angst te zaaien, afwijkende meningen het zwijgen op te leggen en politieke, sociale en culturele oppositie te onderdrukken. Op veiligheid gebaseerde aanklachten die tot doodvonnissen leiden, worden vaak opgelegd zonder eerlijke processen, transparantie of toegang tot onafhankelijke juridische verdediging.

Druk op de familie

Na de arrestatie van Ehsan Rostami zijn ook leden van zijn familie onder druk komen te staan, waaronder de detentie van zijn vader en zus in de afgelopen maanden. Waarnemers zijn van mening dat dergelijke maatregelen bedoeld zijn om de psychologische druk te vergroten en gedwongen bekentenissen af te dwingen, terwijl tegelijkertijd de familiale steunnetwerken van gedetineerden worden verzwakt.

Oproep tot actie

Ehsan Rostami, een cultureel activist en vertaler, wordt geconfronteerd met een van de zwaarste aanklachten binnen het Iraanse rechtssysteem — een aanklacht die hem het leven kan kosten. Zijn zaak is een voorbeeld van het systematische gebruik van de doodstraf door het Iraanse regime om te intimideren, het zwijgen op te leggen en afwijkende meningen uit te schakelen, met name onder culturele en intellectuele figuren.

Onmiddellijke aandacht van internationale media, mensenrechtenorganisaties en de wereldgemeenschap is dringend noodzakelijk om onomkeerbare schade te voorkomen.

Mensenrechtenactivisten waarschuwen:
Dreigend bloedbad onder gevangenen in Iran

18 oktober 2025

Bekende mensenrechtenverdedigers hebben een dringende oproep gedaan aan de internationale gemeenschap om haar mensenrechtenwaarden te verdedigen en onmiddellijk actie te ondernemen om nieuwe massamoorden in de gevangenissen van het Iraanse regime te voorkomen.
Gezien de wrede golf van executies in Iran hebben mensenrechtenactivisten de wereldgemeenschap opgeroepen om doeltreffende maatregelen te nemen voordat het te laat is.
Zeventien politieke gevangenen in Iran staan op het punt geëxecuteerd te worden, terwijl alleen al dit jaar 1.200 mensen zijn geëxecuteerd.
Onder hen bevindt zich Vahid Bani-Amerian (33), een hoogbegaafde elektrotechnisch ingenieur met een master in strategisch management (topuniversiteit), en winnaar in wiskunde, zwemmen en tekenen.
Volgens Amnesty International werd hij op 22 december 2023 gearresteerd, tijdens verhoren gemarteld en mishandeld (herhaalde slagen, geselingen, doodsbedreigingen met een vuurwapen), twee maanden in verlengde eenzame opsluiting gehouden en in oktober 2024 ter dood veroordeeld – sindsdien in de dodencel.
September 2025 markeerde met 200 executies, waaronder zes vrouwen, het hoogste maandelijkse aantal sinds 1988; in totaal zijn in 2025 al 37 vrouwen geëxecuteerd.
Iran behoudt daarmee het trieste record van het hoogste aantal executies per hoofd van de bevolking wereldwijd. Volgens Amnesty International was in 2024 ongeveer 64 procent van alle geregistreerde executies wereldwijd in Iran – en dit jaar is de situatie nog erger.
Te midden van groeiende binnenlandse ontevredenheid en toenemende regionale en internationale isolatie richt het regime zijn wreedheid steeds meer op dissidente stemmen binnen het land.
In Teheran wordt de doodstraf voor een breed scala aan vermeende "misdrijven" gebruikt – niet als middel tot rechtspraak, maar als instrument van intimidatie en terreur; daarom vinden zoveel executies in het openbaar plaats.
Decennialange straffeloosheid heeft deze misdaden mogelijk gemaakt. Op 8 juli 2025 prees het staatsnieuwsagentschap Fars het bloedbad van 1988 op 30.000 politieke gevangenen , openlijk als een "succesvolle historische ervaring" die herhaald moest worden. In zijn rapport van juli 2024 kwalificeerde prof. Javaid Rehman, toenmalig VN-Speciaal Rapporteur voor Iran, het bloedbad als een duidelijk misdrijf

tegen de menselijkheid en genocide. Tegelijkertijd vernietigt het regime nog steeds massagraven om bewijzen van deze wreedheden uit te wissen. Op 3 september waarschuwde Amnesty International voor het gevaar van een herhaling van het bloedbad van 1988. De geschiedenis mag zich niet herhalen.

Onze eisen:
• Duidelijke verklaring van VN-Hoge Commissaris Volker Türk: een ondubbelzinnige veroordeling van de Iraanse executies – vooral om politieke redenen – en het bevorderen van onafhankelijke onderzoekscommissies voor verantwoordingsplicht.
• Vastberaden optreden: De VN-Speciaal Rapporteur, de VN-onderzoekscommissie voor Iran en alle internationale mensenrechtenorganen moeten maatregelen nemen om een nieuw bloedbad te voorkomen.
• Druk van democratieën: Democratische regeringen moeten de verantwoordelijken binnen het Iraanse regime ter verantwoording roepen en het ernstige mensenrechtendossier van Iran voorleggen aan de VN-Veiligheidsraad, met als doel concrete, sanctie-ondersteunde stappen.

Het gaat niet alleen om gerechtigheid voor de slachtoffers, maar ook om de geloofwaardigheid van de internationale gemeenschap om haar waarden te verdedigen en massamisdrijven te voorkomen.
Handel nu , voordat het te laat is.

Dreigende executies in Iran:

15 politieke gevangenen in acuut levensgevaar

Dringende reddingsactie: Wij zetten ons in met een internationale campagne om de executies te stoppen en doen een dringend beroep op de mensenrechtenvertegenwoordigers van de VN en de EU-lidstaten om onmiddellijk in te grijpen om het leven van de ter dood veroordeelde gevangenen te redden.

Sinds half juni gaat het regime in Teheran met de meest brute onderdrukkingsmaatregelen tegen tegenstanders van het regime en mensenrechtenverdedigers te werk. Het terroriseert de Iraanse bevolking door steeds meer doodvonnissen uit te spreken en executies uit te voeren. Mensenrechtenorganisaties wijzen erop dat 15 politieke gevangenen momenteel acuut gevaar lopen te worden geëxecuteerd. De mannen zijn fervente tegenstanders van de islamitische dictatuur en zetten zich in voor de beweging voor democratie en mensenrechten in Iran. Daarom worden ze al

jarenlang vervolgd door de geheime dienst van het regime. Ze zitten gevangen in verschillende gevangenissen, waaronder de Ghezel-Hesar-gevangenis in de stad Karaj, die berucht is als executieplaats. **Onder de gevangenen bevinden zich onder andere de twee leraren Masoud Jamei (47) en Alireza Mardasi (52), die vastzitten in de provinciehoofdstad Ahvaz in het zuidwesten van Iran, en de architect Abolhassan Montazer (65), de bouwkundig ingenieur Ali Akbar Daneshvarkar (57) en de elektrotechnisch ingenieur Pouya Ghobadi (32).**

Na hun arrestatie werden de 15 mensenrechtenactivisten maandenlang in isolatie gevangen gehouden en zwaar gemarteld om hen te dwingen met het regime samen te werken bij de onderdrukking van de vrijheidsbeweging. Zij weigerden dit echter te doen en bleven vasthouden aan hun idealen en hun streven naar democratie en mensenrechten. Om deze reden heeft het regime de gevangenen als “staatsvijanden” voor de rechter gebracht. Ze werden in onwettige en oneerlijke rechtszaken ter dood veroordeeld.

De jongste politieke gevangene in de dodencel

Onder de ernstig bedreigde gevangenen bevindt zich de 22-jarige student Ehsan Faridi. Hij maakt deel uit van de studentenbeweging die zich inzet voor een democratisch Iran. In mei 2025 werd zijn doodvonnis bekendgemaakt. Hij is momenteel de jongste ter dood veroordeelde politieke gevangene in Iran. Ehsan Faridi, die werktuigbouwkunde studeerde aan de universiteit van de Noordwest-Iraanse stad Tabriz, zit sinds juni 2024 in hechtenis.

Doodstraf wegens regime-kritische gedichten

Onder de 15 gevangenen bevindt zich ook de dichter Peyman Farahavar. Hij werd in mei 2025 in de Noord-Iraanse stad Rasht ter dood veroordeeld vanwege zijn kritiek op het regime. In zijn politieke gedichten zet Peyman Farahavar zich in voor milieubescherming en sociale rechtvaardigheid. De 37-jarige dichter zit sinds september 2024 vast in de beruchte Lakan-gevangenis in Rasht. Deze gevangenis staat bekend als een executieplaats.

Campagne: Stop de executies!

Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een onderdrukkingsmiddel om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen. Gemeten naar zijn bevolkingsaantal is Iran wereldwijd het land met de meeste voltrokken doodvonnissen. De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Ze schendt het grondrecht van de mens op leven en waardigheid.

Wij zetten ons in met een internationale campagne tegen de executies en voor de afschaffing van de doodstraf in Iran. Wij eisen effectieve sancties tegen het regime in Teheran, zodat de executies worden stopgezet. De Iraanse mensenrechtenbeweging heeft dringend bescherming en solidariteit nodig van de internationale gemeenschap. De strijd tegen foltering en executies en voor de vrijlating van politieke gevangenen moet massaal worden opgevoerd.

Familieleden van gevangenen protesteren bij Evin-gevangenis

Op 8 maart 2025 hadden familieleden van Iraanse gevangenen die ter dood veroordeeld zijn de moed om zich naar de beruchte Evin-gevangenis te begeven en aldaar te eisen dat de onrechtvaardige en onmenselijke doodstraffen herroepen worden. De demonstratie vond plaats in week 58 van de onafgebroken hongerstakingen die deel uitmaken van de landelijke campagne 'Nee tegen executies op dinsdagen' in Iraanse gevangenissen. De families van de Iraanse gevangenen hadden plakkaten bij zich met de slogan 'Nee tegen executies' en foto's van politieke gevangenen die op de nominatie staan om geëxecuteerd te worden, onder wie Vahid Bani Amerian, Pouya Ghobadi, Ali Akbar Daneshvarkar, Behrouz Ehsani Eslamloo, Mehdi Hassani, Mohammad Javad Vafaie Sani en Abolhassan Montazer.

Wij hebben groot respect en eerbied voor de uitzonderlijke moed van deze familieleden, die met hun dappere acties met groot gevaar voor eigen leven een krachtige boodschap van verzet tegen het Iraanse onderdrukkende regime en de wrede toepassing van de doodstraf hebben afgegeven. De demonstratie was een reactie op recent nieuws dat de Iraanse rechterlijke macht de doodstraffen van diverse van deze gevangenen heeft gehandhaafd, wat de urgentie van het verzet van de familieleden nog eens onderstreept.

Achtergrond: 'Nee tegen executies op dinsdagen'

Een wekelijkse schreeuw om rechtvaardigheid en menselijke waardigheid

'Nee tegen executies op dinsdagen' is een wekelijks daad van protest en solidariteit die werd geïnitieerd door gevangenen en hun familieleden in Iran en gericht is op beëindiging van de wrede en wijdverbreide toepassing van de doodstraf. Elke dinsdag ondernemen gevangenen, familieleden en mensenrechtenactivisten een gezamenlijke hongerstaking, protesten en onlineacties om aandacht te vragen voor de onafgebroken mensenrechtenschendingen van het regime en kenbaar te maken dat het afgelopen moet zijn met het executeren van mensen in Iran.

Hoe 'Nee tegen executies op dinsdagen' begon

Deze invloedrijke beweging begon als een reactie van het volk tegen de agressieve en stelselmatige toepassing van de doodstraf door het Iraanse regime ten aanzien van politieke gevangenen en gemarginaliseerde groepen. Iran behoort al jaren tot de landen in de wereld met de hoogste executieaantallen, en rechters gebruiken de doodstraf dikwijls als politiek wapen om protesten de kop in te drukken, minderheidsgroepen onder de duim te houden en de bevolking te intimideren. Het 'Nee tegen executies'-initiatief groeide uit tot een krachtig symbool van eenheid en verzet waarmee men zich richt tegen de wreedheid van de doodstraf en respect eist voor het leven en de waardigheid van mensen.

Familieleden nemen het voortouw

De hoofdrol in deze 'Nee tegen executies op dinsdagen'-beweging spelen de dappere familieleden van gevangenen die dreigen te worden geëxecuteerd. Ze verzamelen zich elke week bij gevangenissen, met name de beruchte Evin-gevangenis in Teheran, om daar plakkaten met de slogan 'Nee tegen executies' de lucht in te steken en foto's te tonen van hun ter dood veroordeelde dierbaren. Ondanks de voortdurende intimidaties, bedreigingen en het risico dat ze zelf gevangengezet worden, blijven de moeders, vaders, zussen, broers en kinderen van politieke gevangenen vastberaden rechtvaardigheid en een menselijke behandeling eisen.

Recentelijk hebben de familieleden bij de Evin-gevangenis talrijke protesten gehouden om de onrechtvaardige straffen die zijn opgelegd aan politieke gevangenen aan de kaak te stellen en duidelijk te maken hoe hoog de tol is voor mensen die het slachtoffer zijn van het executiebeleid in Iran. De standvastigheid van deze familieleden zet niet alleen de Iraanse autoriteiten onder druk, maar leidt ook tot wereldwijde steun en aandacht voor de mensenrechtencrisis die zich afspeelt achter de gevangenismuren.

Wereldwijde impact en internationale steun

De niet-aflatende moed van deze familieleden is niet onopgemerkt gebleven. Mensenrechtenorganisaties en activisten overal ter wereld hebben zich solidair verklaard met de Iraanse familieleden en hun boodschap op mediaplatforms kracht bijgezet en de Iraanse autoriteiten ter verantwoording geroepen. Deze wereldwijde aandacht wint aan belang, met name na de recente bekrachtigingen van de executiebevelen die zijn uitgevaardigd door het Iraanse regime, waardoor deze mensenrechtencrisis nog verder verergerd is.

De erfenis en impact van de opstand in 2022

De impact en inspiratie die uitgaan van de 'Nee tegen executies op dinsdagen'-campagne zijn aanzienlijk versterkt na de opstand alom in Iran in 2022, waarbij dappere Iraanse vrouwen en jongeren het voortouw namen. Vrouwen speelden een centrale rol bij het organiseren en doorzetten van de nationale protesten

en schreven zo een indrukwekkend hoofdstuk in de voortgaande strijd tegen onderdrukking in het land. De offers die ze hebben gebracht, onder wie velen die martelaren voor de vrijheid zijn geworden, zijn overal in de wereld met bewondering aanschouwd en hebben de oproepen tot verandering, rechtvaardigheid en beëindiging van de executies nog versterkt.

Solidariteit met de moedige familieleden in Iran

'Nee tegen executies op dinsdagen' is nu een krachtig bewijs van de veerkracht en onverschrokkenheid van Iraanse families die tot het uiterste gaan in hun strijd voor de levens van hun dierbaren. Elke daad van verzet vindt weerklank buiten de gevangenismuren en bereikt een internationaal publiek dat geheel bereid is hun verlangen naar gerechtigheid te ondersteunen. Hun stemmen klinken luid en vormen een duidelijk signaal aan het Iraanse regime en de wereld dat de strijd tegen de executies onverminderd doorgaat en belangrijker is dan ooit tevoren.

IRAN: Protestcampagne van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten tegen executies breidt zich uit

25 oktober 2025

Op initiatief van politieke gevangenen is er in Iran een moedige verzetsbeweging tegen de executies ontstaan. In het hele land protesteren gevangenen, familieleden en mensenrechtenactivisten volhardend en mobiliseren ze het Iraanse publiek tegen de doodstraf.

Indrukwekkend verzet tegen barbaarse onderdrukking

Dit moedige protest heeft al veel mensen het leven gered.

De campagne ‘Dinsdagprotest: nee tegen executies’, die door politieke gevangenen in het leven is geroepen, heeft zich uitgebreid naar tientallen steden in heel Iran. Elke dinsdag, de door het regime geprefereerde executiedag, komen gevangenen, familieleden en tegenstanders van de doodstraf samen in een gezamenlijke hongerstaking, demonstraties en internetoproepen om te protesteren tegen de executies. Deze daad van verzet wordt al maandenlang volhardend voortgezet. De publieke druk in Iran neemt toe en heeft al talrijke executies voorkomen.

“Wij protesteren voor gerechtigheid en menselijke waardigheid”

Een van de initiatiefnemers van de protestcampagne is Dr Said Masouri (foto), die vanwege zijn strijd tegen de dictatuur tot levenslange gevangenisstraf is veroordeeld. Vanuit de gevangenis schrijft hij:

“Het regime staat machteloos tegenover het verlangen naar vrijheid van de bevolking! Daarom neemt het zijn toevlucht tot executies en dreigt het met bloedbaden onder gevangenen. Maar wij zullen alles doen om dit te voorkomen. Wij protesteren in Iran onder grote offers voor gerechtigheid en menselijke waardigheid en verzetten ons tegen de gruwelijke misdaden van het regime!”

„Een opmerkelijke beweging”

Genève, september 2025: Tijdens een internationale conferentie voor het stoppen van executies in Iran verklaarde de prominente mensenrechtenactiviste Ingrid Betancourt:

"In Iran is achter de gevangenismuren een opmerkelijke beweging ontstaan: de campagne ‘Nee tegen executie op dinsdag’. Elke dinsdag onthouden de gevangenen zich van voedsel en gebruiken zo honger als wapen om hun beulen zichtbaar te maken en aan te klagen. Op dit moment lopen veel gewetensgevangenen in Iran acuut gevaar om geëxecuteerd te worden. Het zijn vrijheidsstrijders, mensen met buitengewone moed. Hun ‘misdaad’ is dat ze nadenken en gerechtigheid, waardigheid en vrijheid eisen!"

Nee tegen executies! Families in Iran protesteren vastberaden tegen de doodstraf – ondanks intimidatie, bedreigingen en het risico zelf gearresteerd te worden.

De gevangenen en mensenrechtenactivisten die zich in Iran onder grote risico's inzetten tegen de doodstraf, hebben dringend behoefte aan bescherming en hulp van de internationale gemeenschap.

Een dringende oproep voor het leven van Mohammad Javad Vafaei Sani

19 oktober 2025

De achtentwintigjarige Mohammad Javad Vafaei Sani, voormalig bokskampioen en coach uit Mashhad, bevindt zich opnieuw in levensgevaar. Op zaterdag 4 oktober heeft het Iraanse Hooggerechtshof zijn doodvonnis voor de derde keer bevestigd, ondanks het feit dat eerdere vonnissen tweemaal waren vernietigd wegens ernstige juridische fouten.

Vafaei Sani, geboren in 1996, was een getalenteerde sporter die zijn tijd wijdde aan het trainen van kinderen en jongeren. Hij leerde hen niet alleen boksen en zelfverdediging, maar ook discipline en zelfvertrouwen. Zijn leven veranderde ingrijpend na zijn arrestatie in de nasleep van de landelijke protesten in november 2019. In maart 2020 werd hij overgebracht naar de Vakilabad-gevangenis in Mashhad.

Onmenselijke omstandigheden

Al meer dan vijf jaar leeft Mohammad Javad onder zware en onmenselijke omstandigheden. Hij lijdt aan een ernstige knieblessure waarvoor fysiotherapie dringend nodig is, maar medische zorg wordt hem structureel ontzegd. Bovendien mag hij geen gebruik maken van de sportfaciliteiten die zijn herstel zouden kunnen bevorderen. In strijd met de Iraanse wet wordt hij vastgehouden samen met geweldsdelinquenten, hoewel hij een politieke gevangene is.

Vanaf het begin is zijn rechtszaak getekend door grove schendingen van fundamentele rechtsbeginselen. De zittingen vonden achter gesloten deuren plaats, zijn gekozen advocaat werd geweerd en er is geen geloofwaardig bewijs voor de beschuldigingen van brandstichting of vernieling. Toch heeft de Revolutionaire Rechtbank hem driemaal ter dood veroordeeld, en het Hooggerechtshof heeft dit vonnis nu opnieuw bevestigd.

Waarschuwingen van mensenrechtenorganisaties

Onze organisatie en talrijke internationale mensenrechteninstellingen hebben herhaaldelijk gewaarschuwd voor het levensgevaar waarin Mohammad Javad verkeert. De executie van onschuldige gevangenen vernietigt niet alleen individuele levens, maar ondermijnt ook het morele fundament van een hele samenleving, die achterblijft in angst en rouw.

Het recente overlijden van Somayeh Rashidi – een jonge vrouw die in detentie omkwam door het gebrek aan medische zorg – toont de systematische wreedheid van dit beleid. Of het nu gaat om executie of om het bewust onthouden van levensreddende behandeling: het resultaat is hetzelfde – de geleidelijke vernietiging van mensenlevens.

Onze oproep

De derde bevestiging van het doodvonnis maakt de dreiging van executie dringender dan ooit. Mohammad Javad Vafaei Sani was niet alleen een sportman, maar ook een bron van hoop en inspiratie voor velen. Zijn leven mag niet worden beëindigd.

Wij roepen de internationale gemeenschap, mensenrechtenorganisaties, sportfederaties en iedereen met een geweten op om hun stem te verheffen tegen deze onrechtvaardigheid.
De levens van Mohammad Javad en talloze andere gevangenen in Iran hangen aan een zijden draad.
Nu is het moment om samen te handelen, hun verhalen te delen en hun levens te redden.

Dreigende executie in Iran: Regimekritische dichter ter dood veroordeeld

9 mei 2025

Iran: Doodvonnis tegen dichter Peyman Farahavar

SMV: Wij zijn diep geschokt over het doodvonnis tegen dichter Peyman Farahavar uit de provincie Gilan in Iran, bekend onder de artiestennaam *Sheyda*.
Het doodvonnis tegen een dichter die niets anders heeft gedaan dan milieuvernietiging en corruptie aan de kaak stellen, ontmaskert het Iraanse machtsapparaat als wat het werkelijk is: een systeem van georganiseerde barbarij. Wat er in Iran gebeurt, gaat ons allen aan. Het internationale zwijgen over dergelijke vonnissen moedigt het regime in Teheran aan om met brutale hardheid verder op te treden tegen dichters, intellectuelen en andere critici.
Mensenrechtenorganisaties roepen de internationale gemeenschap dringend op om in actie te komen om de Iraanse dichter Peyman Farahavar van executie te redden. De gevangene, die vastzit vanwege zijn regimekritische gedichten, werd begin mei door een rechtbank van het regime in de Noord-Iraanse stad Rasht ter dood veroordeeld. Het vonnis werd uitgesproken na een willekeurig proces, gebaseerd op verzonnen en doorzichtige beschuldigingen.
De 37-jarige dichter zit sinds september 2024 vast in de beruchte Lakan-gevangenis in Rasht. Deze gevangenis staat bekend als een plaats van executies.
In zijn politieke gedichten zet Peyman Farahavar zich in voor milieubescherming en sociale rechtvaardigheid. Hij bekritiseert vooral de ontbossing, illegale landverkopen en de verdrijving van lokale boeren uit de provincie Gilan door staatsmaatregelen.

Volgens zijn familie is Farahavar sinds zijn arrestatie in september 2024 zwaar gemarteld en is hem zowel in detentie als tijdens het proces juridische bijstand ontzegd. Zijn gezondheidstoestand is kritiek; hij moest herhaaldelijk met acute maag-darmproblemen in het ziekenhuis worden opgenomen.
Wat er in Iran gebeurt, gaat ons allen aan. Het internationale stilzwijgen over dergelijke vonnissen moedigt het regime in Teheran aan om met brutale hardheid tegen dichters, intellectuelen en andere critici op te treden.
Iran: Het gedicht van een dichter die ter dood is veroordeeld

Iran: Het gedicht van een dichter die ter dood is veroordeeld

Een nieuw gedicht van Peyman Farahavar, een dichter en politiek gevangene die ter dood is veroordeeld in de Lakan-gevangenis in Rasht, is online gepubliceerd. . Dit gedicht is niet alleen een poëtische stem vanuit de gevangenis, maar ook een schreeuw tegen repressie, executies en onrecht.

Peyman Farahavar, geboren op 2 januari 1988 in Rasht, is een bekende dichter uit Gilan. Hij werd in augustus 2023 gearresteerd en na overplaatsing naar het detentiecentrum van de Inlichtingendienst overgebracht naar de Lakan-gevangenis in Rasjt. Hij werd beschuldigd van "rebellie", "moharebeh" en "propaganda tegen het systeem" en werd veroordeeld tot de doodstraf en drie maanden gevangenisstraf door een rechtbank onder voorzitterschap van rechter Ahmad Darwish-Goftar - zonder de aanwezigheid van een advocaat.

Farahavar heeft tijdens zijn detentie ernstige psychologische en fysieke martelingen ondergaan.

De marteling was zo extreem dat hij op een gegeven moment 24 uur lang buiten bewustzijn was. Zijn gezondheid is aanzienlijk verslechterd; hij lijdt aan aanhoudende bloedingen in het maagdarmkanaal en lymfatische problemen die pijnlijke zweren over zijn hele lichaam veroorzaken.

Peyman, vader van één kind, zit momenteel gevangen in de Misagh-afdeling van de Lakan-gevangenis. Zijn recente gedicht schetst een helder beeld van de situatie van politieke gevangenen, de veiligheidsdruk en de geest van verzet tegen onderdrukking.

Dit gedicht is een verhaal over een leven in de schaduw van de dood en over verzet tegen onderdrukking. Peyman Farahavar, die de taal van poëzie gebruikt, heeft te midden van eenzame opsluiting zijn toevlucht gezocht tot het wapen van woorden en vanuit de tralies om vrijheid geroepen.

Woorden achter de tralies schreeuwen om vrijheid

Volledige tekst van het gedicht van Peyman Farahavar – juli 2025 – Rasht Lakan-gevangenisverbond:

In eenzame opsluiting: volhouden.
Tijdens ondervraging: dapper blijven.
Voor een volk vol verdriet
vechten wij tegen het onrecht.

We kochten met hart en ziel ons martelaarschap,
ademden vrijheid uit aan de galg.
We vlogen naar de top van onze dromen,

werden gemarteld – maar zwegen.

We hoorden duizenden beledigingen,
keerden ons af van een laffe wereld.
We zagen God – en gingen met vrede,
met een glimlach naar het einde.

In de cel, vol angst,
voor de donkere dagen van Iran.
En als wij er morgen niet meer zijn,
als onze lichamen verdwijnen in stilte –

Wees dan bij ons volk, o God.
Bescherm de armen en de eenzamen.

Stop de executies in Iran, red Mehdi Hassani

29 mei 2025
In de schaduw van de escalerende politieke onderdrukking in Iran is de zaak van Mehdi Hassani een grimmige illustratie van het misbruik van de doodstraf door het regime om andersdenkenden het zwijgen op te leggen. Mehdi Hassani is een 48-jarige vader van drie kinderen die in september 2022 werd gearresteerd door de Iraanse autoriteiten. Hassani werd beschuldigd van zware aanklachten zoals “gewapende rebellie tegen de staat” (baghi), “vijandschap tegen God” (moharebeh) en “corruptie op aarde” (efsad-e fel-arz), maar zijn enige echte misdaad lijken zijn activiteiten als mensenrechtenactivist die opkomt voor vrijheid en democratie.

Vóór zijn arrestatie leidde Mehdi een bescheiden leven, gewijd aan het grootbrengen van zijn gezin en het bevorderen van fundamentele mensenrechten. Vrienden en familie beschrijven hem als meelevend en zachtaardig, een voorstander van vreedzame dialoog en democratische hervormingen.

Een zeer gebrekkig en onrechtvaardig proces

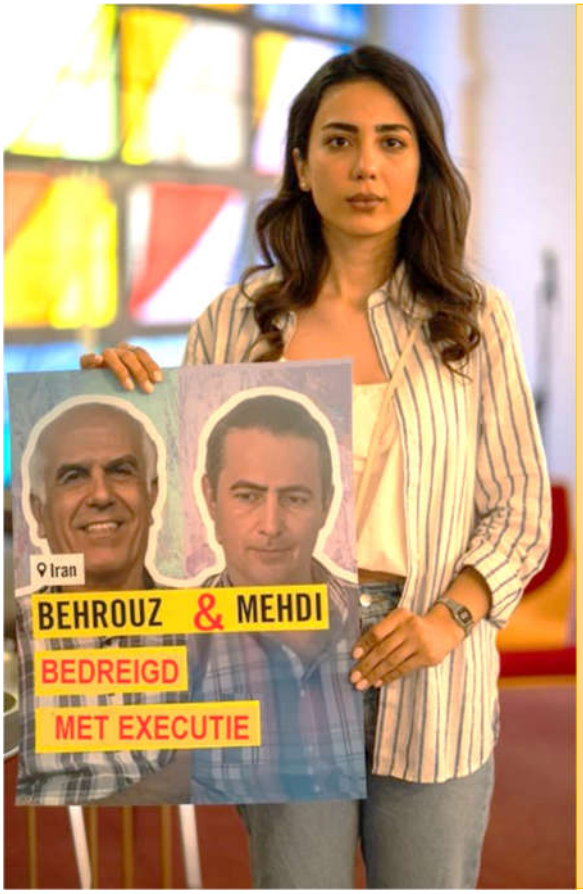
Hassani's rechtszaak in september 2024 is emblematisch voor de ernstige mensenrechtenschendingen die welig tieren in het Iraanse rechtssysteem. Het proces duurde slechts vijf minuten en was verstoken van

transparantie en elementaire juridische eerlijkheid. Hassani kreeg geen behoorlijke juridische vertegenwoordiging en werd gedwongen om te vertrouwen op verklaringen die onder extreme marteling waren verkregen. Internationale mensenrechtengroeperingen hebben deze methoden alom veroordeeld als illegaal en barbaars.

Op 7 januari 2025 bekrachtigde het Iraanse Hooggerechtshof zonder blikken of blozen Mehdi Hassani's doodvonnis en negeerde daarmee internationale oproepen tot heroverweging. Hij werd onmiddellijk overgeplaatst naar de Ghezel Hesar gevangenis, die bekend staat om zijn frequente executies en wrede behandeling van gevangenen.

Een emotio neel pleidooi van een dochter
Maryam Hassani, Mehdi's toegewijde dochter, is moedig naar voren getreden als een vocale pleitbezorger voor haar vader. Op een recente mensenrechtenconferentie in Berlijn verklaarde ze aangrijpend:

"In mijn land is het hebben van het idee van vrijheid genoeg om ter dood veroordeeld te worden."

….Hoe kun je ''Gelukkige Verjaardag'' zeggen als je vader ter dood veroordeeld is?
Maryam, de dochter van Mehdi Hassni, een ter dood veroordeelde politieke gevangene in Iran, deelt haar oprechte gevoelens in een video op de verjaardag van haar vader. Mehdi zit achter de tralies omdat hij de waarheid sprak - een misdaad waarop in Iran de doodstraf staat.

Hier zijn enkele fragmenten uit hun gesprek, vertaald in het Engels:

'Papa, vandaag is je verjaardag. Het is het derde jaar dat je niet bij ons bent, maar je bent overal voor mij.'

'Ik heb vandaag gevierd met je stem ... van kilometers ver weg, achter een verdomde telefoonlijn die altijd afbreekt halverwege een gesprek.'

'Ik ben veroordeeld om mijn vaders stem te horen achter muren, draden en stilte... maar weet je, jouw stem is nog steeds de sterkste stem ter wereld voor mij.'

Deze video is niet alleen een verjaardagswens, maar ook een schreeuw om gerechtigheid…..

#FreeMehdiHassni #HumanRights #Iran #Resistance

Maryam's niet aflatende pleitbezorging op sociale media heeft internationaal veel aandacht getrokken en onthult de emotionele verwoesting die het Iraanse regime toebrengt aan families.

Onlangs deelde Maryam een hartverscheurend moment op sociale media, toen ze de verjaardag van haar vader vierde door middel van een kort en zwaar bewaakt telefoongesprek in de gevangenis:

"Gefeliciteerd, pap. Zelfs van ver weg inspireert jouw kracht ons om te blijven vechten voor gerechtigheid." Dit zijn reddingslijnen voor degenen die gevangen zitten in een wreed systeem dat executies gebruikt als een instrument van angst en onderdrukking.

Politieke executies in Iran: Een groeiende crisis
Alleen al in 2024 executeerde Iran meer dan 1.000 personen, het hoogste aantal executies in drie decennia. Deze escalatie weerspiegelt de strategie van het regime om executies te gebruiken als een bruut

instrument om politieke dissidenten de kop in te drukken, de vrijheid van meningsuiting te smoren en wijdverspreide angst in te boezemen.
Gevallen als Mehdi Hassani en Behrouz Ehsani zijn emblematisch geworden voor het verontrustende patroon van politiek gemotiveerde executies, die de flagrante minachting van Iran voor internationale mensenrechtennormen blootleggen. Het regime richt zich steeds meer op mensenrechtenactivisten, journalisten en vreedzame demonstranten, waarbij de doodstraf systematisch wordt gebruikt om tegengestelde meningen het zwijgen op te leggen. En dat de strijd tegen executies onlosmakelijk verbonden is met de strijd voor vrouwenrechten in Iran.

Non-stop inspanning voor Gerechtigheid en Vrijheid
We zetten ons in om mensenrechtenschendingen in Iran aan het licht te brengen en te bestrijden, en voeren onvermoeibaar campagne samen met internationale organisaties om onterechte veroordelingen en executies een halt toe te roepen. Door wereldwijde bewustwordingscampagnes, pleitbezorging en voortdurende druk op internationale instanties zoals de Verenigde Naties, eisen we onmiddellijke interventie in zaken zoals die van Mehdi Hassani.
Meer dan 300 prominenten wereldwijd, waaronder politici, activisten en beroemdheden, hebben een dringende oproep aan de Verenigde Naties ondertekend, waarin ze aandringen op onmiddellijke actie om een einde te maken aan de Iraanse campagne van politiek gemotiveerde executies. De voortdurende dagelijkse oproepen van Verein Welle, online bewustwordingscampagnes en tentoonstellingen versterken de dringende oproep tot actie.

Stemmen uit de hele wereld
De internationale gemeenschap heeft in toenemende mate haar bezorgdheid en verontwaardiging geuit over het intensievere gebruik van executies door Iran. Mensenrechtenorganisaties, regeringen en activisten hebben zich verenigd in het eisen van verantwoording en transparantie van de Iraanse regering. Hun collectieve stem versterkt de boodschap:
“Nee tegen Executies”: Een oproep tot solidariteit

Een inspirerende campagne met de titel " Nee tegen Executies: Een stem voor iedereen" heeft zowel lokale als internationale gemeenschappen in beweging gebracht en actieve deelname in de strijd tegen de doodstraf in Iran aangemoedigd. De campagne legt de nadruk op solidariteit en roept iedereen wereldwijd op om zich uit te spreken, het bewustzijn te vergroten en verandering te eisen.

Volgens de organisatoren van de campagne:
"Elke stem telt. Jouw deelname kan levens redden en een duidelijke boodschap sturen naar onderdrukkende regimes dat de wereldgemeenschap verenigd is tegen het onrecht van politieke executies."

Hoe jij kunt helpen: Kom nu in actie
Jouw stem en acties zijn cruciaal voor het redden van Mehdi Hassani en talloze anderen die onterecht ter dood veroordeeld zijn in Iran. Hier zijn manieren waarop je direct kunt helpen:

Steun het mensenrechtenwerk: Doneer aan SMV ter ondersteuning van lopende pleitbezorging, internationale drukcampagnes en directe hulp aan families van politieke gevangenen.
Politiek engagement: Schrijf naar je vertegenwoordigers en dring er bij hen op aan om de zaak Mehdi Hassani ter sprake te brengen in diplomatieke dialogen en te eisen dat Iran zich houdt aan internationale mensenrechtennormen.

Samen kunnen we de executies in Iran stoppen
Elke inspanning telt. Elk gedeeld verhaal, elke ondertekende petitie, elke stem die wordt verheven draagt bij tot het redden van levens en het beëindigen van de cultuur van angst die door het Iraanse regime in stand wordt gehouden. Het verhaal van Mehdi Hassani vertegenwoordigt talloze anderen die in stilte lijden achter gevangenismuren. Zijn zaak dient als een krachtig symbool dat ons aanspoort om resoluut en dringend te handelen.

Laten we ons verenigen om een sterke en duidelijke boodschap te sturen naar het Iraanse regime: de wereldgemeenschap zal politiek gemotiveerde executies niet langer tolereren.

Sluit je bij ons aan in deze cruciale strijd voor gerechtigheid, vrijheid en mensenrechten. Samen kunnen we het verschil maken.
Stop executies in Iran. Red levens. Sta achter Mehdi Hassani.

Wreed regime in Iran: Weer een vrijheidsdemonstrant geëxecuteerd

15 juni 2025

Mensenrechtenactivisten roepen op tot meer actie tegen executies in Iran om de levens van ter dood veroordeelde gevangenen te redden. Executies zijn een brutaal onderdrukkingsinstrument dat door de dictatuur in Teheran wordt gebruikt om de bevolking angst aan te jagen en burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen.

De politieke gevangene Mojahed-Abbas Kourkouri is op 11 juni geëxecuteerd in de zuidwestelijke Iraanse stad Ahvaz. De 42-jarige werd ter dood veroordeeld voor zijn betrokkenheid bij de protestbeweging voor vrijheid en democratie in Iran in het najaar van 2022.
Na zijn arrestatie in december 2022 werd Mojahed-Abbas Kourkouri aanvankelijk maandenlang incommunicado vastgehouden en gemarteld om hem te dwingen zichzelf te beschuldigen met valse

“bekentenissen”. In december 2023 werd hij door een rechtbank van het regime in Ahvaz ter dood veroordeeld op basis van zwakke en verzonnen aanklachten. Rechtszaken in Iran zijn nooit in overeenstemming met de internationale rechtsorde. Verdachten hebben geen toegang tot juridische vertegenwoordiging.
Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een instrument van onderdrukking om verdere burgerprotesten voor vrijheid te voorkomen. De executie van Mojahed-Abbas Kourkouri werd internationaal sterk veroordeeld.

Un-fact-finding-mission-iran

De commissie die door de Mensenrechtenraad van de VN is ingesteld om het geweld tegen demonstranten in Iran te onderzoeken (Fact Finding Mission) sprak haar afschuw uit over de executie en riep het regime in Teheran op om alle executies te stoppen. De missie waarschuwde dat verschillende deelnemers aan de vrijheidsdemonstraties acuut gevaar liepen geëxecuteerd te worden, waaronder de vrouwenrechtenactivisten Pakhshan Azizi, Sharifeh Mohammadi en Varisheh Moradi.

Hussein Baoumi, plaatsvervangend regionaal directeur van Amnesty International voor het Midden-Oosten, zei over de executie van Kourkouri: "Het nieuws van de willekeurige executie van Mojahed Kourkouri is absoluut verschrikkelijk. Het onthult eens te meer de minachting van de Iraanse autoriteiten voor het recht op leven en hun vastberadenheid om de doodstraf te gebruiken als middel om afwijkende meningen te onderdrukken en angst en terreur te zaaien onder het Iraanse volk."

Internationale campagne: Stop de executies!
Mensenrechtenactivisten zijn een internationale campagne gestart tegen executies en voor afschaffing van de doodstraf in Iran. Ze roepen op tot meer inspanningen tegen executies in Iran om de levens van ter dood veroordeelde gevangenen te redden. De internationale gemeenschap moet druk uitoefenen op het regime in Teheran met effectieve sancties om de executies te stoppen. De VN-Veiligheidsraad moet de ernstige mensenrechtenschendingen in Iran aan de orde stellen en de functionarissen van het regime die

verantwoordelijk zijn voor de executies moeten internationaal worden vervolgd voor misdaden tegen de menselijkheid.

Dringende oproep om de executie van Fazel Bahramian te stoppen

Iranese regime voerde zijn broer Mehran Bahramian uit op 6 september

9 september 2025

Op 6 september 2025 werd Mehran Bahramian, een 32-jarige politieke gevangene, geëxecuteerd in de gevangenis van Dastgerd, Isfahan. Hij werd gearresteerd tijdens de landelijke protesten van 2022, samen met zijn broer Fazel Bahramian en meerdere jongeren uit Semirom.

Dodelijke marteling voor gedwongen bekentenissen

Volgens familieleden en goed geïnformeerde bronnen werden zij blootgesteld aan zware lichamelijke en psychologische marteling, waaronder gebroken ribben en een gescheurd trommelvlies in het geval van Mehran. Fazel liep ook ernstige verwondingen op aan hoofd en gezicht. Deze mishandelingen werden niet alleen uitgevoerd om gedwongen bekentenissen af te dwingen, maar ook om hun moraal te breken en angst te zaaien in de gemeenschap.

Duidelijke schending van mensenrechten en eerlijke procesnormen

Op 25 januari 2023 bevestigde het Hof van Beroep van Semirom de doodstraffen van Mehran en Fazel Bahramian. Zij werden veroordeeld wegens “vijandschap tegen God” en “handelen tegen de nationale veiligheid” — vage en politieke aanklachten die routinematig tegen demonstranten worden gebruikt. Het proces vond plaats zonder toegang tot een onafhankelijke advocaat, zonder transparantie en onder druk van de veiligheidsdiensten, wat een flagrante schending vormt van internationale mensenrechtennormen en het recht op een eerlijk proces.

Geheime begrafenis; familie beroofd van rouwrecht

Het lichaam van Mehran werd bij zonsopgang op 6 september begraven op de Bagh Rezvan-begraafplaats in Isfahan, zonder de aanwezigheid van zijn familie. Agenten van het Ministerie van Inlichtingen informeerden de familie over de begrafenis en stelden expliciet dat geen ceremonie of bijeenkomst toegestaan zou zijn. Een zware beveiliging buiten het huis van de familie verhinderde mensen om hun medeleven te tonen. Activisten uit Semirom benadrukken dat de weigering om zijn lichaam naar zijn

geboorteplaats over te brengen te wijten is aan de angst van de regering voor publieke verontwaardiging en protesten.

Dringend risico op executie voor Fazel Bahramian

Na de executie van Mehran is ook de familie van Fazel Bahramian opgeroepen naar de gevangenis van Dastgerd. Het is nog onduidelijk of deze oproep routinematig is of een “laatste bezoek” voorafgaand aan zijn mogelijke executie. Hoewel sommige niet-officiële berichten suggereren dat zijn straf kan worden omgezet in levenslange gevangenisstraf, wijst de zware aanwezigheid van veiligheidstroepen in Semirom erop dat het risico op executie hoog blijft.

Afschuwelijke wreedheid: het regime in Teheran laat opnieuw politieke gevangenen executeren

Het Iraanse regime heeft opnieuw blijk gegeven van zijn totale minachting voor de mens door de politieke gevangenen Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani te executeren. Het hoofd van het Hoge Commissariaat voor de Mensenrechten van de VN eist dat alle executies in Iran onmiddellijk worden stopgezet.
Met afschuwelijke wreedheid heeft het regime in Teheran de twee politieke gevangenen Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani (rechts op de foto) laten executeren. Daarmee hebben de machthebbers in Iran opzettelijk alle internationale eisen om de executies te stoppen genegeerd en eens te meer laten zien dat ze de mensenrechten minachten en bespotten.

De mensenrechtenactivisten **Behrouz Ehsani** (69) en **Mehdi Hassani** (48) waren ter dood veroordeeld omdat ze zich hadden ingezet voor vrijheid en democratie in Iran. De gevangenen werden blootgesteld aan langdurige isolatie en zware martelingen. De doodvonnissen werden uitgesproken in onwettige en oneerlijke rechtszaken. De twee familievaders werden in het najaar van 2022 gearresteerd in verband met de landelijke vrijheidsprotesten en zaten sindsdien gevangen. Op 27 juli werden ze geëxecuteerd in de Ghezel-Hesar-gevangenis in de stad Karaj, nadat ze met bruut geweld waren gescheiden van de andere politieke gevangenen die daar vastzaten.
In Iran en wereldwijd hebben mensen met ontzetting en afschuw gereageerd op de executies. Mensenrechtenactivisten noemen de executies staatsmoord, waarmee het regime in Teheran de vrijheidsbeweging wil intimideren. Ze roepen op om de inspanningen om de executies in Iran te stoppen massaal op te voeren om het leven van andere gevangenen in gevaar te redden. Iran-experts waarschuwen dat de bloedbaden waarmee het Iraanse regime in de jaren tachtig duizenden politieke gevangenen heeft vermoord, zich kunnen herhalen als de internationale gemeenschap niet onmiddellijk actie onderneemt.

De VN-commissaris voor de mensenrechten roept het regime in Iran op om onmiddellijk alle executies te stoppen.

Op 28 juli heeft Volker Türk, hoofd van het Hoge Commissariaat voor de Mensenrechten van de VN, het regime in Teheran opgeroepen om alle executies onmiddellijk te staken. De toename van het aantal executies in Iran is zeer verontrustend, verklaarde Volker Türk in Genève. Volgens informatie van het VN-Commissariaat voor de Mensenrechten zijn in de eerste helft van 2025 minstens 612 mensen in het land geëxecuteerd. Dat is meer dan twee keer zoveel als in dezelfde periode in 2024. Leden van minderheden worden nog steeds onevenredig vaak getroffen door executies.

Executies als middel om critici van het regime het zwijgen op te leggen

Volgens de VN-commissaris voor de mensenrechten gaat het bij de executies vaak alleen maar om het monddood maken van critici van het regime. Uit informatie van zijn bureau blijkt bovendien dat de processen vaak achter gesloten deuren plaatsvinden en regelmatig in strijd zijn met de normen van de rechtsstaat. De doodstraf is onverenigbaar met het recht op leven en onverenigbaar met de menselijke waardigheid.

Volker Türk waarschuwde ook voor een door het Iraanse regime nagestreefde verscherping van de antispionagewet, die het delict van “samenwerking met vijandige staten” aanzienlijk ruimer zou moeten maken. De geplande verscherping voorziet in de doodstraf voor onlinecommunicatie en samenwerking met buitenlandse media, evenals voor zogenaamde “ideologische overeenstemming” met vijandige machten. “Deze wet breidt het toepassingsgebied van de doodstraf op gevaarlijke wijze uit en ik eis dat deze wordt ingetrokken”, verklaarde de mensenrechtencommissaris.

Voor het hoofdkwartier van de VN in Genève hebben Iraanse ballingen geprotesteerd tegen de executie van Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani en stilgestaan bij de slachtoffers van de bloedbaden die het regime in Iran heeft gepleegd op politieke gevangenen. Ze hebben opgeroepen om de inspanningen om de executies in Iran te stoppen massaal op te voeren om het leven van andere gevangenen in gevaar te redden.

Iran: Wrede campagne van collectieve bestraffing tegen families van politieke gevangenen

7 september 2025
Het Iraanse regime heeft een nieuwe golf van onderdrukking gelanceerd die verder gaat dan alleen politieke gevangenen zelf en zich rechtstreeks richt op hun families. Dit beleid is een systematisch intimidatiemiddel geworden. Families van Iraanse politieke gevangenen worden willekeurig gearresteerd, vastgehouden en gemarteld om hun roep om gerechtigheid het zwijgen op te leggen en hen te dwingen tot 'bekentenissen' op televisie, bedoeld om de pro-democratische beweging in diskrediet te brengen.

Een familie die generaties lang het doelwit was: de zaak Saremi-Moazami
Een van de meest opvallende voorbeelden van dit brute beleid is de zaak van de familie Saremi-Moazami uit Borujerd. Eind juli bestormden veiligheidstroepen het huis van Leila Saremi en Ahmad Moazami,

arresteerden het echtpaar op gewelddadige wijze en brachten hen over naar een onbekende locatie. Er werden geen officiële aanklachten ingediend en hun verblijfplaats blijft onbekend.
Zij zijn de ouders van Farzad Moazami (27), die sinds april 2023 gevangen zit in de beruchte Fashafouyeh-gevangenis in Teheran. Farzad, die actief de pro-democratische beweging in Iran steunde, werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf op basis van verzonnen beschuldigingen van "het in gevaar brengen van de nationale veiligheid". Volgens berichten is hij herhaaldelijk gemarteld en wordt hem essentiële medische behandeling onthouden.

De vervolging van deze familie begon niet met de gevangenneming van Farzad. In november 2019, tijdens de landelijke protesten, werd Reza Moazami (20) – de neef van Leila en Ahmad – doodgeschoten door regeringstroepen in Teheran. Net als duizenden andere jonge demonstranten ging Reza de straat op om vrijheid en gerechtigheid te eisen, maar werd met scherp geschoten.
De geschiedenis van het lijden van de familie gaat nog verder terug. Ali Saremi, de vader van Leila, was een van de meest prominente dissidenten van zijn generatie. Gedurende vier decennia bracht hij meer dan twintig jaar achter de tralies door vanwege zijn verzet tegen de dictatuur. Uiteindelijk werd hij in december 2010 geëxecuteerd in de Evin-gevangenis in Teheran. Vandaag de dag maken zijn dochter en kleinzoon dezelfde cyclus van staatsrepressie opnieuw mee.

Het verhaal van Maryam Akbari Monfared

De zaak van Maryam Akbari Monfared belicht een andere dimensie van dit beleid. Maryam zit sinds 2009 gevangen vanwege haar vreedzame activisme en haar uitgesproken eis om de waarheid te weten te komen over de massale executies van politieke gevangenen in de jaren tachtig. Drie van haar broers en een zus werden in dat decennium geëxecuteerd en zij heeft herhaaldelijk opgeroepen tot een onafhankelijk onderzoek naar het bloedbad in de gevangenis in 1988.
Vanwege deze inspanningen wordt Maryam in de gevangenis voortdurend lastiggevallen, onder meer door haar medische zorg te onthouden en haar langdurig familiebezoek te ontzeggen. Maar zij is niet de enige die lijdt. Ook haar familieleden worden door veiligheidsdiensten bedreigd, ondervraagd en onder druk gezet, simpelweg omdat ze familie van haar zijn.

Een systematische strategie van collectieve bestraffing
De families Saremi-Moazami en Akbari Monfared zijn geen op zichzelf staande gevallen. Deze praktijk is een systematische strategie om de Iraanse samenleving diepgaande menselijke en sociale trauma's toe te brengen. Families, die een bron van veiligheid en steun zouden moeten zijn, worden zelf het doelwit van staatsrepressie.
Dit beleid van collectieve bestraffing is een flagrante schending van het internationaal recht, waaronder het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (ICCPR), dat door Iran is ondertekend. Activisten dringen er bij de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties en andere internationale instanties op aan om deze praktijk te veroordelen en dringende maatregelen te nemen om de vrijlating van gedetineerde familieleden te bewerkstelligen.

Kom in actie: sta de families bij
Ondanks de wreedheid blijven families zoals de Saremi-Moazamis en de Akbari Monfareds hun stem laten horen. Ze eisen waarheid, verantwoordelijkheid en gerechtigheid. Hun doorzettingsvermogen herinnert ons er op krachtige wijze aan dat zelfs in de donkerste momenten van onderdrukking de wil naar vrijheid niet tot zwijgen kan worden gebracht.
Sluit u aan bij onze missie om wereldwijd bewustzijn te creëren over mensenrechtenschendingen in Iran. Uw steun kan helpen om deze misdaden te documenteren en druk uit te oefenen op de Iraanse autoriteiten. Samen kunnen we vechten voor vrijheid, verantwoordingsplicht en een einde aan deze brute campagne van collectieve bestraffing.

Oorlog en executie, twee kanten van dezelfde medaille

Op **dinsdag 23 juni 2025**, te midden van oplopende regionale spanningen, zware repressie en wijdverbreide internetblokkades, markeerden gevangenen in **47 gevangenissen in Iran** de **74e week van de campagne "Nee tegen Executie Dinsdag"**. Hun voortdurende daad van verzet onderstreept een angstaanjagende realiteit voor degenen die onterecht gevangen zitten.

In hun krachtige verklaring van deze week uitten de gevangenen hun diepe bezorgdheid over de dramatische toename van het aantal executies en de snel verslechterende omstandigheden waarin gevangenen leven, met name in de Evin-gevangenis.

In de verklaring staat:

"Oorlog en executie zijn twee kanten van dezelfde medaille: beide vertegenwoordigen moord en onderdrukking door regeringen. Gezien de huidige oorlogssituatie zijn de levens van gevangenen ernstig in gevaar."

Verklaring van gevangenen – 74e week van "Nee tegen Executie Dinsdagen"

In onze vorige verklaring tijdens de 73e week van onze campagne stelden we ondubbelzinnig dat **oorlog en executie twee kanten van dezelfde medaille zijn – beide staan voor moord en onderdrukking door overheden**. We

waarschuwden nadrukkelijk dat de levens van gevangenen in acuut gevaar waren en verwachtten een gruwelijke escalatie van executies. Helaas, ondanks de wanhopige pogingen van het regime om informatie te onderdrukken door internet te blokkeren, bevestigt het nieuws dat ons bereikt op tragische wijze dat onze waarschuwingen juist zijn gebleken.

Wij uiten onze diepe bezorgdheid over de hachelijke situatie van gevangenen, met name die in de **Evin-gevangenis** en degenen die met executie worden bedreigd. Hun verblijfplaats en omstandigheden blijven onbekend vanwege willekeurige overplaatsingen en aangescherpte veiligheidsmaatregelen. Wij

veroordelen de plotselinge, gedwongen overplaatsingen van weerloze gevangenen onder zulke onderdrukkende en op veiligheid-gerichte omstandigheden.

Gezien de huidige ernstige oorlogsomstandigheden lopen de levens van gevangenen ernstig gevaar. Daarom doen we een dringende oproep aan het eervolle volk van Iran: **eis met alle mogelijke middelen de vrijlating van gevangenen**. We dringen er specifiek bij burgers op aan gevangenen in deze kritieke periode niet in de steek te laten en moedigen hen aan om uit solidariteit voor de gevangenissen te verzamelen om onze collectieve stem te versterken.

Campagne "Nee tegen Executie Dinsdagen" – 74e week

Dinsdag 23 juni 2025

Op deze belangrijke dag gaven gevangenen in de volgende **47 gevangenissen** blijk van hun onwrikbare vastberadenheid door deel te nemen aan een hongerstaking:

- **Evin gevangenis** (vrouwenafdeling, afdelingen 4 en 8)
- **Ghezel Hesar gevangenis** (afdelingen 3 and 4)
- **Karaj centrale gevangenis**
- **Fardis gevangenis** (Karaj)
- **Groter Teheran gevangenis**
- **Khorin gevangenis** (Varamin)
- **Chubin Dar gevangenis** (Qazvin)
- **Ahar gevangenis**
- **Arak gevangenis**
- **Khorramabad gevangenis**
- **Yasuj gevangenis**
- **Asadabad gevangenis** (Isfahan)
- **Dastgerd gevangenis** (Isfahan)
- **Sheyban gevangenis** (Ahvaz)
- **Sepidar gevangenis** (Ahvaz) (mannen- en vrouwenafdelingen)
- **Nezam gevangenis** (Shiraz)
- **Adelabad gevangenis** (Shiraz) (mannen- en vrouwenafdelingen)

- **Firouzabad gevangenis** (Fars)
- **Zahedan gevangenis** (vrouwenafdeling)
- **Borazjan gevangenis**
- **Ramhormoz gevangenis**
- **Behbahan gevangenis**
- **Bam gevangenis**
- **Kahnooj gevangenis**
- **Tabas gevangenis**
- **Mashhad gevangenis**
- **Gonbad-e Kavous gevangenis**
- **Qaemshahr gevangenis**
- **Rasht gevangenis** (mannen- en vrouwenafdelingen)
- **Roudsar gevangenis**
- **Havigh gevangenis** (Talesh)
- **Azbaram gevangenis** (Lahijan)
- **Dizelabad gevangenis** (Kermanshah)
- **Ardabil gevangenis**
- **Tabriz gevangenis**
- **Urmia gevangenis**
- **Salmas gevangenis**
- **Khoy gevangenis**
- **Naqadeh gevangenis**
- **Miandoab gevangenis**
- **Mahabad gevangenis**
- **Bukan gevangenis**
- **Saqqez gevangenis**
- **Baneh gevangenis**
- **Marivan gevangenis**
- **Sanandaj gevangenis**
- **Kamyaran gevangenis**

De moed van deze gevangenen in Iran is een oproep tot actie voor ons allemaal. Hun strijd voor vrijheid en tegen executies verdient wereldwijde steun.

- **Versterk hun stem:** deel dit artikel op uw sociale media kanalen om internationaal bewustzijn te creëren voor de campagne “Dinsdagen tegen executie”.
- **Eis verantwoording:** neem contact op met uw gekozen vertegenwoordigers en mensenrechtenorganisaties en dring er bij hen op aan druk uit te oefenen op het Iraanse regime om executies te stoppen en de omstandigheden in de gevangenissen te verbeteren.
- **Steun mensenrechteninitiatieven:** overweeg een donatie aan organisaties zoals SMV, die aan de frontlinie staan om misstanden te documenteren en op te komen voor politieke gevangenen in Iran. Elke bijdrage draagt bij aan hun essentiële werk.

Laten we solidair zijn met degenen die zich dapper verzetten tegen onderdrukking. Uw betrokkenheid kan een tastbaar verschil maken in de levens van talloze mensen.

Iran: Elke drie uur een executie * De stem uit Ghezel Hesar

15 oktober 2025

Tussen 1 en 15 oktober vonden er minstens 115 executies plaats in Iraanse gevangenissen ‹gemiddeld één elke drie uur. De meeste executies worden uitgevoerd zonder voorafgaande kennisgeving aan familie of advocaten, en in meer dan 60% van de gevallen ontbreekt een eerlijk proces. Rapporten bevestigen het wijdverbreide gebruik van marteling en afgedwongen bekentenissen. Onder de geëxecuteerden bevinden zich vrouwen, minderjarigen en politieke gevangenen, waaronder activisten van de opstand van 2019.

Temidden van deze wreedheid groeit echter een krachtige beweging van verzet achter de gevangenismuren, terwijl het Iraanse regime zijn gruwelijke campagne van staatsuitvoeringen opvoert.

Elke drie uur een executie: een stem van verzet uit de Ghezel Hesar-gevangenis

Tussen 1 en 15 oktober vonden minstens 115 executies plaats in Iraanse gevangenissen ‹gemiddeld één elke drie uur. De meeste executies gebeuren zonder de families of advocaten te informeren, en meer dan 60% van de zaken mist een eerlijk proces. Rapporten bevestigen het systematische gebruik van marteling en gedwongen bekentenissen. Onder de geëxecuteerden zijn vrouwen, jongeren en politieke gevangenen, waaronder activisten van de protesten van 2019.

Te midden van deze onderdrukking groeit een krachtige beweging van menselijke waardigheid en verzet.

Een grote beweging om levens te redden

In de Ghezel Hesar-gevangenis hebben tussen de 1.500 en 1.700 terdoodveroordeelden een historische hongerstaking begonnen uit protest tegen de dagelijkse executies. Toen gevangenisautoriteiten dreigden voedsel en voorraden stop te zetten, antwoordden de gevangenen met moed:

“Sluit alles. Er bestaat geen donkerder kleur dan dit.”

Vanuit een van de donkerste plaatsen op aarde roepen deze mannen en vrouwen een eenvoudige menselijke smeekbede: Laat ons leven.

De zaken van Mohammadjavad Vafaei-Sani, een bokser en deelnemer aan de protesten van 2019, en Ehsan Faridi, een 22-jarige student, zijn slechts twee voorbeelden van mensen die zonder eerlijk proces ter dood zijn veroordeeld. Hun veroordelingen zijn, zoals vele andere, gebaseerd op marteling en gedwongen bekentenissen, gedocumenteerd door verschillende mensenrechtenorganisaties.

De moed van de families – verzet met groot persoonlijk risico
Buiten de gevangenissen verzamelen families zich in wanhoop én hoop, met groot risico om hun stem te laten horen. In een recente video spreken verschillende ouders de wereld direct toe — onder hen de ouders van Vahid Beni-Amarian, een 32-jarige universitair docent die met executie wordt bedreigd.
De woorden van zijn moeder weerspiegelen de moed van duizenden Iraanse families die leven tussen angst en verzet en weigeren de dood te normaliseren:
“Nee tegen executie – voor niemand.”

Onze campagne: versterk hun stem, stop de executies
Onze organisatie heeft een internationale campagne gelanceerd om deze stemmen te versterken en te pleiten voor een onmiddellijke stopzetting van executies in Iran. De campagne richt zich op drie hoofdgebieden:
1. Dringende internationale belangenbehartiging: Gecoördineerde druk op de VN, de EU en nationale regeringen om executies op te schorten.
2. Juridische en humanitaire steun: Financiering voor advocaten, psychologische hulp en reiskosten voor getroffen families.
3. Wereldwijde bewustmakingscampagne: Productie van meertalige rapporten, documentaires en getuigenissen van overlevenden.

Kom in actie: jouw stem kan een leven redden
Wanneer elke drie uur een mensenleven wordt beëindigd, is stilte geen neutraliteit meer het is medeplichtigheid.
Wij roepen mensen in Europa en wereldwijd op om zich solidair te verklaren met het Iraanse volk:
- Doneer om juridische verdediging en noodhulp voor families te ondersteunen.
- Deel deze verhalen en video’s om de stilte te doorbreken.
- Teken en verspreid de wereldwijde petitie om executies te stoppen.

Samen kunnen we ervoor zorgen dat niemand in Iran in stilte wordt geëxecuteerd.

Iran vernietigt graven van politieke gevangenen op begraafplaats Behesht Zahra

16 augustus 2025
SMV uit haar ernstige bezorgdheid over de recente verwoesting van sectie 41 van de Behesht Zahra-begraafplaats in Teheran door het Iraanse regime.

Op 11 augustus 2025 hebben de Iraanse autoriteiten bulldozers, zwaar materieel en veiligheidspersoneel ingezet om een van de historisch meest belangrijke begraafplaatsen voor politieke gevangenen die in de jaren 80 zijn geëxecuteerd, met de grond gelijk te maken.

Deze daad is een doelbewuste poging om fysiek bewijs van ernstige mensenrechtenschendingen te elimineren en pogingen om de waarheid te achterhalen en verantwoording af te leggen te dwarsbomen. Wij veroordelen deze actie en roepen op tot dringende internationale interventie om verdere verwoesting te voorkomen en de rechten van de families van de slachtoffers te beschermen.

Sectie 41 van de Behesht Zahra-begraafplaats bevat duizenden individuele graven van politieke gevangenen die in de jaren 80 zijn geëxecuteerd, met een bijzondere concentratie uit 1981 – een jaar gekenmerkt door massale arrestaties en standrechtelijke executies van dissidenten. Veel van de mensen die in deze sectie zijn begraven, waren gelieerd aan het Iraanse verzet, evenals aan andere oppositiegroepen die door de autoriteiten werden aangevallen. De afdeling heeft naar schatting een capaciteit van 9500 graven.

Sectie 41 blijft een belangrijke plek voor collectieve herinnering voor de families van degenen die in de afgelopen tien jaar zijn geëxecuteerd. Sinds het begin van de jaren 80 hebben de Iraanse autoriteiten het

gebied strikt gecontroleerd, families routinematig lastiggevallen, grafstenen vernield en de toegang beperkt. De locatie is symbolisch geworden voor zowel de omvang van de politieke repressie als de voortdurende pogingen om de publieke herinnering te onderdrukken.

De vernietiging van Sectie 41 heeft zich in de loop van meerdere decennia geleidelijk voltrokken:
Jaren 80-90: Grafstenen werden vernield, inscripties werden onleesbaar gemaakt en families werden geobserveerd en geïntimideerd.
2005-2007: Ongeveer 3500 vierkante meter van Sectie 41 werd omgebouwd tot een parkeerplaats.
2003-2017: De autoriteiten lieten de locatie verslechteren, waardoor het fysieke verval versnelde.
April 2021: Soortgelijke verwoesting werd gemeld op de begraafplaats van Khavaran, wat zorgen zaaide over de toekomst van Sectie 41.

11 augustus 2025: Bulldozers maakten Sectie 41 met de grond gelijk onder gewapende bewaking. Bomen werden gekapt, vegetatie verbrand en het gebied werd afgesloten voor het publiek.
Dit laatste incident is geen op zichzelf staand incident, maar onderdeel van een aanhoudend beleid van vernietiging.

Verwijderingsmethoden
De vernietiging van Sectie 41 is uitgevoerd door middel van een reeks doelbewuste en gecoördineerde maatregelen. Grafstenen zijn verwijderd of vernield en inscripties zijn onleesbaar gemaakt met teer en verf. Bulldozers zijn gebruikt om het terrein te egaliseren en delen van het terrein zijn herbestemd voor niet-herdenkingsdoeleinden, waaronder parkeerplaatsen. De autoriteiten hebben ook vegetatie verbrand, bomen gekapt en een permanente beveiligingsmacht geïnstalleerd om te voorkomen dat families samenkomen of hun dierbaren herdenken. Deze acties zijn niet alleen bedoeld om fysieke sporen van politieke executies te verwijderen, maar ook om de publieke herinnering te onderdrukken en rouw te belemmeren.

VN-documentatie en bevindingen van deskundigen
Professor Javaid Rehman, voormalig speciaal rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechtensituatie in de Islamitische Republiek Iran, heeft herhaaldelijk zijn bezorgdheid geuit over de systematische vernietiging van begraafplaatsen. In zijn baanbrekende rapport over wreedheden in juli 2024 beschreef de speciale rapporteur de executies van 1988 als "voortdurende misdaden tegen de menselijkheid" en "genocide". Hij riep op tot toepassing van universele jurisdictie om de verantwoordelijken te vervolgen.

De rapporten van professor Rehman hebben de vernietiging van graven in zowel Sectie 41 van de Behesht Zahra-begraafplaats als de Khavaran-begraafplaats gedocumenteerd.

Behoefte aan verantwoording
SMV beschouwt de vernietiging van Sectie 41 als een berekende aanval op de waarheid, het geheugen en de rechtvaardigheid. Wij zijn solidair met de families van de slachtoffers en bevestigen onze inzet om verantwoording af te leggen voor de massa-executies van de jaren 80.

Wij dringen er bij het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten (OHCHR) op aan, in samenwerking met de huidige speciale VN-rapporteur voor Iran, Dr. Mai Sato, en leden van de onafhankelijke internationale onderzoeksmissie voor de Islamitische Republiek Iran (FFMI), een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de vernietiging van Sectie 41 en andere begraafplaatsen.
Wij dringen er voorts bij de VN en haar lidstaten op aan om onmiddellijk een einde te maken aan alle sloop van begraafplaatsen waar politieke gevangenen begraven liggen en om onbeperkte toegang voor families te garanderen.
De Iraanse regering moet ter verantwoording worden geroepen voor haar daden. De internationale gemeenschap heeft de morele en juridische plicht om Iran te beletten bewijsmateriaal van haar wreedheden uit te wissen. Zij moet ervoor zorgen dat de herinnering aan de slachtoffers bewaard blijft en dat gerechtigheid niet wordt ontzegd.

Dringende actie: Iran dreigt massale executies uit 1988 te herhalen

De waarschuwing: er dreigt een nieuwe crisis rond massale executies in Iran.

Meer dan 300 prominente wereldleiders – waaronder Nobelprijswinnaars, voormalige VN-deskundigen, rechters en politieke leiders uit meer dan 60 landen – hebben een dringende waarschuwing afgegeven aan de Verenigde Naties: onderneem onmiddellijk actie om een herhaling van de massale executies in Iran in 1988 te voorkomen.
Dit komt te midden van alarmerende ontwikkelingen: hernieuwde executies, een toename van opruiende staatspropaganda en de gedwongen **verhuizing van politieke gevangenen onder verdachte en bedreigende omstandigheden.**

Alarmerende parallellen: gedwongen overplaatsingen, doodsbedreigingen en staatspropaganda

Mensenrechtenexperts luiden de alarmbel na de plotselinge overplaatsing van politiek gevangene Sa'id Masouri, die sinds 2000 vastzit, naar een onbekende of risicovolle locatie. Deze tactiek lijkt sterk op de

praktijken die in 1988 werden toegepast voorafgaand aan executies, toen duizenden mensen in het geheim werden overgebracht voordat ze zonder proces werden geëxecuteerd.
Masouri heeft in een recente brief vanuit de gevangenis al gewaarschuwd voor dergelijke dreigingen. Zijn zaak wordt, samen met andere zaken, gezien als een mogelijk signaal voor aanstaande buitengerechtelijke executies of strenge isolatiemaatregelen.

Ondertussen hebben de Iraanse staatsmedia het bloedbad van 1988 openlijk verheerlijkt. Op 7 juli publiceerde het aan de IRGC gelieerde persbureau Fars News Agency een hoofdartikel waarin de executies van 30.000 politieke gevangenen werden geprezen als een “succesvolle historische ervaring” en waarin expliciet werd opgeroepen om dit te herhalen.

1988: Een blauwdruk voor gruweldaden
In 1988 richtten de Iraanse autoriteiten in het hele land geheime ‘doodscommissies’ op. Na korte, besloten ondervragingen werden duizenden politieke gevangenen geëxecuteerd en begraven in massagraven. De families hebben nooit de waarheid vernomen. De belangrijkste daders van deze misdaden waaronder Ebrahim Raisi en Mostafa Pourmohammadi – zijn nog steeds aan de macht en genieten volledige

straffeloosheid.

Een vierpuntenplan voor wereldwijde actie

De coalitie van deskundigen roept de VN en de internationale gemeenschap op om nu actie te ondernemen met de volgende stappen:

1. Start een onafhankelijk VN-onderzoek

Onderzoek zowel het bloedbad van 1988 als de recente golf van executies.

2. Breng een openbare veroordeling uit

VN-Hoge Commissaris Volker Türk en speciaal rapporteur dr. Mai Sato moeten het aanzetten tot massaal geweld door Iran publiekelijk veroordelen.

3. Verwijs naar 1988 en 2025 in de VN-resolutie over Iran

Zorg ervoor dat zowel historische als huidige wreedheden worden genoemd en aan de orde worden gesteld in officiële VN-documenten.

4. Leg gerichte sancties op

Leg reisverboden, bevriezing van tegoeden en diplomatieke druk op aan personen die betrokken zijn bij mensenrechtenschendingen.

Waarom dit moment om actie vraagt

Met meer dan 1.500 gemelde executies in 2025, voortdurende overplaatsingen van politieke gevangenen en door de staat gesanctioneerde aanzetting tot massamoord, is het risico van een nieuwe grootschalige gruweldaad reëel en dreigend. De internationale gemeenschap kan deze waarschuwingssignalen niet negeren.

Het bloedbad van 1988 blijft een van de donkerste politieke misdaden van de 20e eeuw. De architecten ervan zijn nooit ter verantwoording geroepen. Nu dreigt de geschiedenis zich te herhalen – tenzij de wereld in actie komt.

Onze belofte: waarschuwingen omzetten in actie

Op dit kritieke moment bevindt SMV zich in een unieke positie om te reageren.

Als vertrouwde internationale mensenrechtenorganisatie hebben we al tien jaar ervaring met:

- ♥ Het documenteren van misdaden tegen de menselijkheid
- ♥ Het ondersteunen van overlevenden en families
- ♥ Het opbouwen van rechtszaken voor universele jurisdictie
- ♥ Het stimuleren van wereldwijde belangenbehartiging bij de VN en daarbuiten

Wat SMV onderscheidt

Vertrouwd door overlevenden: we werken nauw samen met groepen zoals de Moeders van Khavaran, die vertrouwen op onze discretie, toewijding en resultaten.
Juridisch streng: onze onderzoeken voldoen aan de normen die vereist zijn voor internationale tribunalen en VN-onderzoeken.
Wereldwijde juridische partnerschappen: van Europa tot het Midden-Oosten werken we samen over grenzen en jurisdicties heen.
Morele duidelijkheid met juridische impact: we roepen niet alleen op tot gerechtigheid, we streven er ook praktisch en onbevreesd naar.

Doe mee: voorkom een herhaling van 1988

Als de internationale gemeenschap echt een nieuwe slachtpartij in Iran wil voorkomen, is het nu tijd om in actie te komen. SMV is al in beweging.
Met uw steun door middel van partnerschappen, middelen of zichtbaarheid – kunnen we de daders ter verantwoording roepen en levens beschermen.

IRAN
STOP
EXECUTIONS
IN IRAN

Hoofdstuk VI

Alle campagnes van 2025

In 2025 hadden we 7 campagnes tegen mensenrechtenschendingen in Iran:

- A. **Internationale campagne om de uitvoering van doodvonnissen tegen vrouwen in Iran te stoppen – tegen 'witte executie' (het onthouden van medicijnen en medische zorg in gevangenissen)**
- B. **Noodcampagnes juni & juli 2025: Mensenrechtencrisis in Iraanse gevangenissen**
- C. **Dringende campagne om de levens van gevangen christenen in Iran te redden.**

Gewetensgevangenen in Iran zijn het slachtoffer van ernstige schendingen van de mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid van godsdienst. De rechterlijke macht van het regime arresteert hen willekeurig en zet hen gevangen. De families van religieuze gevangenen in Iran staan onder zware druk en onrechtvaardigheid, het Iraanse regime perst de families van de gevangenen af onder het mom van borgtocht voor de vrijlating van de gevangenen.

Gevangenen en hun families wordt het recht op onderwijs ontnomen en hun eigendommen worden door het Iraanse regime in beslag genomen

- D. **Steun voor de Internationale Conventie voor een vrij Iran – de gedenkdag en de dag van de politieke gevangenen in Iran en de oproep tot een onderzoek naar de daders van genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran.**

Wij streven naar een vrij, niet-nucleair Iran, naar de afschaffing van de doodstraf, de gelijkheid van mannen en vrouwen en een vrije en tolerante samenleving.

- E. **Steun aan de media en onafhankelijke instellingen om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen**

We steunen de historische, culturele en sociale programma's van de nationale televisie van Iraniërs in ballingschap, een onafhankelijk medium dat niet verbonden is aan regeringen. Dit is om de tolerante en vreedzame Iraanse cultuur te laten zien tegenover het beleid van wreedheid en barbaarsheid en anti-culturele en omgekeerde Iraanse geschiedenis en cultuur door het Iraanse regime. We beschouwen deze reconstructie als noodzakelijk, en aangezien het regime van de

heersende moellahs van Iran zelfs de oude en nationale Iraanse namen en gebeurtenissen van de kalender heeft verwijderd, proberen we de menselijke, mooie en inspirerende Iraanse tradities, die de geest van samenwerking, altruïsme en liefde in de samenleving onderwijzen, nieuw leven in te blazen.

- F. Actieve steun aan onafhankelijk onderzoek, denktanks en mensenrechtenverdedigers tegen gedwongen verdwijningen, repressie en mensenrechtenschendingen in Iran
- J. Campagne tegen de systematische vernietiging van ecosystemen, natuurgebieden en biodiversiteit in Iran.

A. Internationale campagne om de uitvoering van doodvonnissen tegen vrouwen in Iran te stoppen – tegen 'witte executie' (het onthouden van medicijnen en medische zorg in gevangenissen)

Lijst van Vrouwelijke Politieke Gevangenen maart 2025

8 maart en de Evin-vrouwengevangenis: Een Symbool van de Repressie tegen Vrouwelijke Gevangenen in Iran

Geschonden Rechten van Vrouwen in Iran

Lijst van Vrouwelijke Politieke Gevangenen in de Evin-gevangenis
Evin-vrouwengevangenis, gesitueerd in het noordwesten van Teheran, dichtbij het Evin-district, is een van de meest beruchte gevangenissen van het regime, waar vrouwelijke politieke gevangenen het zwijgen wordt opgelegd. Vanaf de tachtiger jaren in de vorige eeuw, is deze gevangenis een centrum voor marteling, ontbering en systematische schendingen van de rechten van de gevangengezette vrouwen geworden.
In de vrouwenafdeling worden meer dan tien politieke gevangenen, die ouder zijn dan 60 jaar, vastgehouden, een aantal van hen is zelfs meer dan 70 jaar oud. Een van hen, Rahele Rahimi-Pour, lid van een familie die naar het recht op zoek is, is gevangengezet op de leeftijd van 72 jaar, alleen maar omdat zij zocht naar de waarheid en vroeg om gerechtigheid.
De lichamelijke toestand van deze gevangenen in het kort:
De fysieke toestand van deze gevangenen is kritiek. Velen lijden aan ernstige en ongeneselijke ziekten, zoals multiple sclerosis (MS), kanker, hersentumoren en diabetes. Toch heeft het regime, in plaats van hen de noodzakelijke medische zorg te verlenen, hen verder onder druk gezet door hen zelfs de basiszorg te onthouden.
Van deze vrouwen zijn Varisheh Moradi en Pakhshan Azizi ter dood veroordeeld, terwijl Forough Taghipour en Marzieh Farsi 15 jaar gevangenisstraf opgelegd gekregen hebben en zeven anderen tot tien jaar gevangenisstraf zijn veroordeeld. Deze harde vonnissen benadrukken de wrede onderdrukking en meedogenloze inspanning van het regime om de stem van de oppositie tot zwijgen te brengen.
Een aantal van deze vrouwen, zoals Azar Korvandi Mousazadeh, Zahra Safaei en Moloud Safaei, hebben het wrede optreden van het regime in de tachtiger jaren overleefd. Azar Korvandi Mousazadeh en Zahra Safaei zijn ook getuige geweest van de massa-executies van politieke gevangen in 1988 en ondanks hun lijdensweg in het verleden, blijven zij in gevangenschap vanwege hun onwankelbare verbondenheid aan hun idealen.
Een aanzienlijk aantal van deze vrouwen is moeder, waarbij sommigen, zoals Shiva Esmaeili en Zahra Safaei, tegelijk met hun kinderen zijn gearresteerd. Ze werden gedwongen onder onmenselijke omstandigheden te leven en hun kinderen worden geconfronteerd met zware psychologische en fysieke druk binnen de muren van de gevangenis. Het regime heeft niet alleen deze vrouwen hun vrijheid ontnomen, maar ook hun kinderen blootgesteld aan meedogenloos lijden in gevangenschap.
Bovendien zijn zeven gedetineerde Soenitische vrouwen, waaronder een Afghaanse burger, twee Tadzjiekse burgers, een Indiase burger en een Jordaanse burger, in isoleercellen opgesloten onder verschrikkelijke en onmenselijke omstandigheden. Twee vrouwen bevielen in de gevangenis van hun kind, tot nu toe wordt hen basis medische zorg onthouden, evenals hygiëne en goede voeding voor hun baby's. Hen is zelfs het recht ontzegd om zich door hun gezin te laten bezoeken.

De lijst vindt u aan het einde van het rapport.

Iran: ontzetting over de dood van een politieke gevangene na het nalaten van medische hulp

26 september 2025

De dood van vrouwenrechtenactiviste Somayeh Rashidi toont eens te meer aan hoe wreed het Iraanse regime optreedt tegen vrijheidsstrijders. De politieke gevangenen in Iran hebben dringend behoefte aan bescherming en hulp van de internationale gemeenschap. De inspanningen om de gevangenen, met name de zieken, vrij te krijgen, moeten aanzienlijk worden opgevoerd.

De Iraanse mensenrechtenactiviste Somayeh Rashidi is op 25 september op 42-jarige leeftijd overleden, nadat haar in de gevangenis maandenlang de dringend noodzakelijke medische zorg was geweigerd.

Somayeh Rashidi zat de afgelopen jaren meerdere keren gevangen vanwege haar inzet voor de mensenrechten en haar betrokkenheid bij de vrouwenbeweging. In april van dit jaar werd ze opnieuw gearresteerd. Na maandenlange detentie in de Evin-gevangenis in Teheran werd ze in juni gedwongen overgebracht naar de vrouwengevangenis Qarchak in de voorstad Varamin van Teheran, waar de detentieomstandigheden bijzonder mensonwaardig zijn.

Somayeh Rashidi leed aan epilepsie. Tijdens haar gevangenschap verslechterde haar gezondheidstoestand aanzienlijk. Toch werd haar steeds weer de nodige medische hulp geweigerd. De toenemende epileptische aanvallen leidden tot bewusteloosheid en bewegingsbeperkingen, waardoor de zieke tijdelijk niet meer kon lopen of dagelijkse taken kon uitvoeren zonder de hulp van medegevangenen.

Op 16 september kreeg Somayeh Rashidi opnieuw twee ernstige aanvallen en werd ze in levensgevaarlijke toestand overgebracht van de Qarchak-gevangenis naar het Mofatteh-ziekenhuis in Varamin, waar ze na enkele dagen in coma te hebben gelegen, overleed. Volgens de ziekenhuisartsen was het voortdurend achterwege blijven van adequate medische zorg de belangrijkste oorzaak van de onomkeerbare verslechtering van haar toestand.

Marteling in de gevangenissen van het regime in Teheran: medische zorg wordt geweigerd

Een van de wrede martelmethoden in Iraanse gevangenissen is het opzettelijk weigeren van noodzakelijke medische zorg aan gevangenen. Veel ernstig zieke gevangenen verkeren in levensgevaar.

De volgende praktijken, die de gezondheid en het leven van de gevangenen in gevaar brengen, nemen toe: dringend noodzakelijke medische of specialistische behandelingen worden uitgesteld of volledig geweigerd. De ernst van ziekten wordt gebagatelliseerd of genegeerd. Er worden gewone pijnstillers of kalmeringsmiddelen voorgeschreven zonder de onderliggende ziekte te behandelen. Medicijnen worden achtergehouden. Vaak worden gevangenen die in het ziekenhuis liggen of om gezondheidsredenen zijn vrijgelaten, gedwongen om de behandeling te onderbreken en tegen het advies van de arts in terug te keren naar de gevangenis.

Het regime in Teheran is volgens het internationaal recht verplicht om het recht op leven van alle burgers van het land – ook van gevangenen – te beschermen en het recht op adequate medische zorg te respecteren. Het opzettelijk achterhouden van medische hulp is in strijd met het internationale verbod op foltering.

De politieke gevangenen in Iran hebben dringend behoefte aan de bescherming en hulp van de internationale gemeenschap. De inspanningen voor de vrijlating van de gevangenen, met name de zieken, moeten aanzienlijk worden opgevoerd.

Vrouwenonderdrukkende repressie in Iran: Vrouwenrechtenactiviste ter dood veroordeeld

29 oktober 2025
De politieke gevangene Zahra Shahbaz-Tabari (foto) is in oktober in de Noord-Iraanse stad Rasht ter dood veroordeeld. Zij is ingenieur en zet zich in voor de rechten van vrouwen en meisjes in Iran. Tot aan haar arrestatie heeft zij herhaaldelijk via het internet geprotesteerd tegen de onderdrukking en discriminatie van vrouwen door het islamistische regime.

Omdat zij vrouwen heeft opgeroepen om zich te verzetten tegen de dictatuur werd Zahra Shahbaz-Tabari in april 2025 door de inlichtingendienst van het regime uit haar huis ontvoerd. Haar familie kreeg wekenlang geen enkele informatie over waar zij werd vastgehouden. Momenteel zit zij gevangen in de Lakan-gevangenis in Rasht, die berucht is als executieplaats.

Na maandenlange isolatie en marteling vond een zogenaamd "rechtsproces" plaats dat slechts tien minuten duurde en eindigde met een doodvonnis tegen de vrouwenrechtenactiviste. Haar werd de toegang tot een advocaat van haar keuze geweigerd. Zahra Shahbaz-Tabari is de afgelopen jaren meerdere keren gearresteerd vanwege haar inzet voor vrijheid en vrouwenrechten. Een van haar familieleden werd geëxecuteerd omdat hij democratie voor Iran had geëist.

Wereldwijd de hoogste executiecijfers: het Iraanse regime verantwoordelijk voor de meeste executies van vrouwen

De machthebbers in Iran tonen hun extreme vrouwenhaat door met uiterste wreedheid op te treden tegen vrouwen die zich tegen de dictatuur verzetten. In de afgelopen decennia hebben duizenden Iraanse vrouwen hun inzet voor democratie en vrouwenrechten met hun leven moeten bekopen. In geen enkel ander land zijn zoveel vrouwen gevangengezet, gemarteld en geëxecuteerd als in Iran.

Humanitaire crisis in Qarchak-gevangenis: Levens van politieke gevangenen in gevaar

23 juli 2025

Vrouwelijke politieke gevangenen, die onlangs zijn overgebracht van de Evin-gevangenis naar de Qarchak-gevangenis in Varamin, worden momenteel vastgehouden onder erbarmelijke, onmenselijke en gevaarlijk ondermaatse omstandigheden. Hun gezondheid, waardigheid en zelfs hun levens worden ernstig en onmiddellijk bedreigd.

De overplaatsing vond plaats na de vernietiging van de Evin-gevangenis op 23 juni 2025. De vrouwen zijn niet naar een geschikte faciliteit gebracht, maar naar een verwaarloosde

hal in de Qarchak-gevangenis, die eerder werd gebruikt voor de detentie van drugsverslaafde gevangenen.
De ruimte verkeert in een staat van extreme vuilheid, doordrenkt met de geur van ontbinding, een rattenplaag en een volledig gebrek aan ventilatie. De gevangenen hebben — zonder enige officiële hulp — de ruimte zelf schoongemaakt voor zover mogelijk. Desondanks blijven de omstandigheden onacceptabel en vormen zij een flagrante schending van de fundamentele mensenrechten.

Qarchak: een gevangenis binnen een gevangenis

Ongeveer 60 vrouwelijke politieke gevangenen worden momenteel gedwongen in quarantaine gehouden in deze geïsoleerde vleugel. Zij zijn volledig afgesneden van andere delen van de gevangenis. Er zijn slechts drie toiletten en drie douches beschikbaar voor alle gedetineerden.
De overbevolking is ernstig: in een ruimte van 20 vierkante meter zijn 13 vrouwen opgesloten, waardoor het vrijwel onmogelijk is om fatsoenlijk te zitten of te rusten. Velen, vooral oudere of zieke gevangenen, worden gedwongen op de vloer te slapen.
De situatie wordt verergerd door slechte sanitaire voorzieningen: stilstaand afvalwater en plagen van ratten en insecten hebben het gebied veranderd in een broedplaats voor ziekten. Het airconditioningsysteem verspreidt een vieze geur en het gebrek aan ventilatie maakt de lucht gevaarlijk heet, vochtig en ongezond.

Isolatie en medische verwaarlozing

De gevangenen wordt regelmatig contact met hun families ontzegd. Toegang tot de gevangenisbibliotheek, medische diensten en essentiële medicijnen is ernstig beperkt of volledig afgesneden. Veel vrouwen hebben hun persoonlijke bezittingen en voorgeschreven medicijnen, die nog in de Evin-gevangenis zijn achtergebleven, niet ontvangen.

Kritieke gezondheidsproblemen onder de vrouwelijke politieke gevangenen

De verslechterende gezondheid van verschillende gevangenen is reden tot grote zorg:

- Azar Korvandi lijdt aan ernstige hartproblemen, gehoorverlies en een nekhernia. Haar toestand verslechtert door het ontbreken van gespecialiseerde zorg.
- Raheleh Rahemipour en andere oudere vrouwen boven de 70 kunnen de zware omstandigheden niet aan en lijden aan leeftijdsgerelateerde aandoeningen zonder medische ondersteuning.
- Mowlud Safaei heeft dringend een operatie nodig voor een middenrifbreuk en heeft ernstig zichtverlies geleden door onbehandelde staar. Ondanks beloften is haar geen medisch verlof verleend.
- Parvin Mirasan leeft met meerdere chronische ziekten, waaronder diabetes, de ziekte van Parkinson, darmverklevingen en gewrichtsaandoeningen—zonder toegang tot behandeling.
- Maryam Banou Nassiri heeft slaapapneu, ademhalingsproblemen en maagzweren. Door het gebrek aan medicatie verkeert zij in kritieke toestand.

Andere gevangenen met chronische ziekten zoals hoge bloeddruk, diabetes en hartziekten lopen eveneens ernstig gevaar door het gebrek aan medische zorg en medicijnen.

Systematische mensenrechtenschendingen in Qarchak

De beruchte Qarchak-gevangenis in Varamin is de enige gevangenis in Iran uitsluitend voor vrouwen, waar zowel vrouwen die veroordeeld zijn voor gewelddadige misdrijven als vrouwelijke politieke

gevangenen worden vastgehouden. Er is geen scheiding tussen verschillende categorieën gevangenen; politieke gevangenen worden opgesloten samen met gewone en gevaarlijke criminelen. In één woord: de omstandigheden in de Qarchak-gevangenis zijn erbarmelijk.
Qarchak, ook wel bekend als de **Shahr-e Ray-gevangenis**, is een voormalige industriële kippenboerderij in een woestijngebied ten oosten van Teheran en voldoet op geen enkele manier aan internationale normen. Ongeveer 2.000 gevangenen worden vastgehouden in overbevolkte en onhygiënische omstandigheden, zonder toegang tot drinkbaar water, fatsoenlijk voedsel, medicijnen of frisse lucht.

Sluit u aan bij het project voor gerechtigheid en mensenrechten in Iran
De moed en vastberadenheid van Iraanse mensenrechtenverdedigers leggen de schrijnende werkelijkheid bloot: het is nu meer dan ooit noodzakelijk dat de wereldgemeenschap haar verantwoordelijkheid neemt en zich uitspreekt tegen systematische onderdrukking. We mogen niet passief toekijken terwijl het leven en de waardigheid van onschuldige mensen — waaronder politieke gevangenen en gewetensgevangenen dagelijks in gevaar worden gebracht in de Iraanse gevangenissen.

Eis onafhankelijk onderzoek

Roep internationale instanties op tot het instellen van onafhankelijke, feitelijke onderzoeken naar de omstandigheden in Iraanse detentiecentra. Transparantie is de eerste stap naar verantwoording.

Steun concrete actie

Uw betrokkenheid en bijdrage zijn essentieel. Zij stellen ons in staat om cruciale mensenrechtenschendingen te documenteren, families van gevangenen te ondersteunen en onvermoeibaar te pleiten voor de onmiddellijke vrijlating van politieke gevangenen.

Laten we samen opstaan tegen deze schendingen van fundamentele mensenrechten. Maak de noodkreten van de vrouwen in de Iraanse gevangenissen hoorbaar voor de hele wereld en werk mee aan het stoppen van deze wrede repressie. Alleen door gezamenlijke actie kunnen we het religieuze dictatuurregime onder druk zetten en bijdragen aan een rechtvaardiger wereld.

Iran: maatschappelijk werker loopt acuut gevaar geëxecuteerd te worden - VN-deskundigen roepen op tot schrapping doodvonnis

VN-mensenrechtenexperts: “Het gebruik van marteling om bekentenissen af te dwingen en het ontzeggen van een eerlijk proces maken het doodvonnis tegen Pakhshan Azizi tot een willekeurig vonnis. Het vasthouden aan de doodstraf door het regime in Teheran is in strijd met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.”

Begin januari bevestigde een rechtbank van het regime in Iran het doodvonnis van maatschappelijk werkster Pakhshan Azizi (foto) in juli 2024. De politieke gevangene verkeert nu in acuut gevaar voor executie. Pakhshan Azizi werd ter dood veroordeeld omdat ze campagne voerde voor democratie en vooral voor de rechten van vrouwen en kinderen. Na haar studie werkte ze enkele jaren als maatschappelijk werkster in crisisgebieden in Irak en Syrië. Ze zette zich daar vooral in voor vluchtelingen.

In augustus 2023 werd Pakhshan Azizi, afkomstig uit Iraans Koerdistan, gearresteerd door agenten van het regime in Teheran. Ze werd lichamelijk en geestelijk ernstig gemarteld in de Evin-gevangenis. De martelingen omvatten ook schijnexecuties. Haar werd de toegang tot een advocaat ontzegd.

Op 14 januari riepen verschillende mensenrechtenexperts van de VN op om het doodvonnis tegen Pakhshan Azizi onmiddellijk in te trekken. In een gezamenlijke verklaring benadrukten de experts dat het vasthouden aan de doodstraf door het regime in Teheran in strijd is met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het internationaal recht.

Tot de deskundigen (op de foto van links naar rechts) behoren:

- Prof. Mai Sato, speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran
- Prof. Morris Tidball-Binz, speciale VN-rapporteur voor buitengerechtelijke, standrechtelijke en willekeurige executies
- Irene Khan, speciale VN-rapporteur voor de vrijheid van meningsuiting

“Pakhshan Azizi's arrestatie en veroordeling lijken uitsluitend verband te houden met haar werk als maatschappelijk werkster, waaronder haar steun aan vluchtelingen in Irak en Syrië,” aldus de mensenrechtenexperts. Ze wezen erop dat de gevangene werd onderworpen aan ernstige mentale en fysieke marteling in eenzame opsluiting en verklaarden: “Het gebruik van marteling om bekentenissen af te dwingen en het ontzeggen van een eerlijk proces maken het doodvonnis tegen Pakhshan Azizi tot een willekeurig vonnis.”

De VN-experts spraken ook hun bezorgdheid uit over het stijgende aantal executies in Iran. Volgens cijfers van de VN werden er vorig jaar minstens 901 mensen geëxecuteerd in het land - het hoogste aantal sinds 2015.

De verklaring van de deskundigen wijst er ook op dat het Iraanse regime activisten voor vrouwenrechten die tot etnische minderheden behoren, aan gerichte vervolging onderwerpt door middel van politiek gemotiveerde aanklachten. Het geval van Pakhshan Azizi in het bijzonder "weerspiegelt de intensievere vervolging waarmee vrouwelijke activisten van minderheden in Iran worden geconfronteerd en de voortdurende intentie om hen te straffen en het zwijgen op te leggen door een klimaat van angst te creëren". Aan deze gerichte vervolging van vrouwenrechtenactivisten moet een einde komen.

Iraanse vrouwenrechtenactiviste van executie redden!

Wij roepen op tot inzet voor **Sharifeh Mohammadi**, die in Iran uitsluitend vanwege haar vakbondswerk en haar inzet voor vrouwenrechten met acute executie wordt bedreigd.
Wij eisen de onmiddellijke intrekking van het doodvonnis en de vrijlating van Sharifeh Mohammadi.
Moedige vrouwen die weerstand bieden tegen de dictatuur hebben bescherming en steun nodig!

Sharifeh-Mohammadi

Vakbondsactiviste **Sharifeh Mohammadi** (foto) wordt vastgehouden in de **Lakan-gevangenis** in de Noord-Iraanse stad Rasht. Zij zette zich in het bijzonder in voor de mensenrechten van vrouwelijke werknemers en voor de vrijlating van gevangen vakbondsleden. In juli 2024 werd zij op basis van doorzichtige en geconstrueerde aanklachten wegens vermeende "bedreiging van de staatsveiligheid" ter dood veroordeeld.
Op **16 augustus 2025** heeft justitie van het Teheraanse regime, dat fungeert als onderdrukkingsinstrument van de machthebbers, het tegen Sharifeh Mohammadi uitgesproken doodvonnis bevestigd. Sinds haar gevangenneming in december 2023 is Sharifeh Mohammadi **wreed gefolterd** om haar te dwingen afstand te doen van haar inzet voor de mensenrechten.
Familiebezoeken werden herhaaldelijk verboden. Slechts zelden mocht zij haar man en kind zien.

Volgens mensenrechtenorganisaties toont de zaak Mohammadi aan dat politieke gevangenen in Iran al decennialang van hun rechten worden beroofd en in oneerlijke processen, die in strijd zijn met alle juridische normen, worden blootgesteld aan grove willekeur.

Mai Sato , **VN-Speciaal Rapporteur** voor de mensenrechtensituatie in Iran, veroordeelde via sociale media de aan Sharifeh Mohammadi opgelegde doodstraf. De mensenrechtenexpert wees erop dat de vakbondsactiviste is gefolterd en werd blootgesteld aan een oneerlijk proces. Zij zat meer dan vijf maanden in eenzame opsluiting en had tijdens de verhoren geen toegang tot een advocaat.

Mai Sato benadrukte dat de internationale mensenrechtennormen de doodstraf voor “overtredingen tegen de nationale veiligheid” helemaal niet toestaan. Het onomkeerbare karakter van de doodstraf vereist de hoogste rechtsstatelijke standaarden in gerechtelijke procedures, waaraan het Iraanse rechtssysteem niet voldoet.
De zaak Mohammadi is een duidelijk voorbeeld van de dringende noodzaak tot **afschaffing van de doodstraf in Iran**.

“Ze kunnen mijn lichaam in een kooi opsluiten, maar ze zullen de waarheid die ik van binnen draag nooit het zwijgen opleggen.”

Sharifeh's brief

15 mei 2025
Een vervolg op de gevangenisbrief van Sharifeh Mohammadi

*Tijdens de weken dat het vonnis werd herzien door het Hooggerechtshof, was wat me het meest kwelde niet alleen de angst voor de executie· Het was de wetenschap dat jullie - **mijn zoon** en **oma Sarvar** - nog steeds niet wisten wat er gebeurd was· Jullie waren je niet bewust van het onrechtvaardige vonnis dat boven mijn hoofd hing·*
Wat me kracht gaf was de waarheid die ik diep van binnen meedroeg: dat ik geen misdaad had begaan· Geen enkele· Ik had alleen maar naast mijn medearbeiders gestaan - mannen en vrouwen wier ruggen gebroken waren door het gewicht van onrechtvaardige systemen en uitbuitende elites·
Is dat een misdaad? Zijn er niet duizenden anderen die hetzelfde doen, vreedzaam en legaal, over de hele wereld?
*Als dit een misdaad is, dan is het alleen omdat **zij** ervoor kozen om de waarheid te verdraaien in schuld en gerechtigheid in de dood·*

De tijd verstreek. De herfst kwam weer. December brak aan. Het was **een vol jaar geleden** sinds mijn arrestatie. Nog steeds geen oplossing. Ik bleef nog steeds in een juridisch schemergebied, niet wetend wat het lot voor mij zou beslissen.
Toen kwam de winter.
Opnieuw februari.
Nog een verjaardag voor jou, mijn liefste Aydin.
Opnieuw zou ik er niet bij zijn. Maar deze keer wilde ik jullie iets geven dat met mijn eigen handen was gemaakt. Een met liefde en verlangen geborduurd geschenk: een deken, gebreid met vingergaren, de ene lus na de andere, elk geweven met hoop.
Ik ben tot 3 uur 's nachts opgebleven om het op tijd af te krijgen voor **het bezoek** – iets zeldzaams en kostbaars. Het was me zelfs gelukt om een kleine taart te maken uit de gevangeniswinkel.
Dat moment, toen ik jou en je vader zag en het cadeau in je handen legde … dat was mijn feest. Dat was mijn overleven.
Dit is wat ons in de gevangenis in leven houdt.
Niet alleen eten of slapen. Maar deze flikkeringen van verbondenheid, van liefde, van herinneringen – herinneringen dat de buitenwereld nog steeds bestaat en dat we er nog steeds deel van uitmaken.
Laat me je nog een keer over mijn vader vertellen.
Hij heeft zijn hele leven steen gehouwen. Voor paleizen. Voor de rijken. Voor hen die zijn naam nooit zouden kennen.
Toch **leerde hij ons** waardigheid, weerstand en trots. Hij leerde ons nooit vernedering te accepteren, nooit een leugen te bekennen – zelfs niet als we daartoe gedwongen werden.
Hij stierf als een arme man. Maar met opgeheven hoofd.
En ik – je moeder – heb geprobeerd volgens datzelfde principe te leven, zelfs hier.
Zelfs nu ik de dood onder ogen zie.
Zelfs nu mijn lichaam verzwakt, maar mijn geest sterker wordt.
Vandaag schrijf ik niet alleen voor jou, Aydin. Ik schrijf voor elk kind dat door onrecht van zijn moeder gescheiden is. Ik schrijf voor elke vrouw, elke arbeider, elke gewetensgevangene die in de duisternis zit omdat hij van gerechtigheid, vrede en menselijkheid houdt.

Laat het de wereld weten:

Ik was veroordeeld om te sterven· Maar ik leef nog steeds·

En zolang ik adem, zal ik vasthouden aan de waarheid· Ik zal niet zwijgen·

Als ik deze wereld moet verlaten, laat dan weten dat mijn enige "misdaad" was dat ik van het leven hield·

Dat ik droomde van vrijheid·

Dat ik opkwam voor anderen·

Ik was een moeder, een dochter, een arbeider – en een mens

Sharifeh Mohammadi

Van binnen de muren van het Iraanse gevangenissysteem

Ter dood veroordeeld, maar vol leven·

Sta achter Sharifeh. Help ons haar executie te stoppen

Sharifeh Mohammadi is een moeder, een arbeider en een stem voor gerechtigheid – nu ter dood veroordeeld voor haar moed.
Maar haar verhaal is nog niet voorbij – **tenzij de wereld zwijgt**.
We doen een beroep op de internationale gemeenschap, bondgenoten op het gebied van mensenrechten en elke gewetensvolle persoon om in actie te komen:

✅ **Doe mee aan onze campagne** om internationale druk op het Iraanse regime te eisen.
✅ **Schrijf naar je vertegenwoordigers** – dring aan op diplomatieke actie om haar leven te redden.
✅ **Deel haar verhaal** – laat de wereld haar naam en haar moed kennen.
✅ **Doneer om onze campagne te steunen** – jouw bijdrage helpt bij het financieren van juridische ondersteuning, internationale pleitbezorging en bewustwordingsinspanningen om deze executie te stoppen.

Samen kunnen we het verschil maken tussen zwijgen en overleven.
Sta aan haar zijde. Handel vandaag.

Maar haar verhaal is nog niet voorbij – **tenzij de wereld zwijgt**.
We roepen de internationale gemeenschap, bondgenoten op het gebied van mensenrechten en iedereen met een geweten op om in actie te komen:

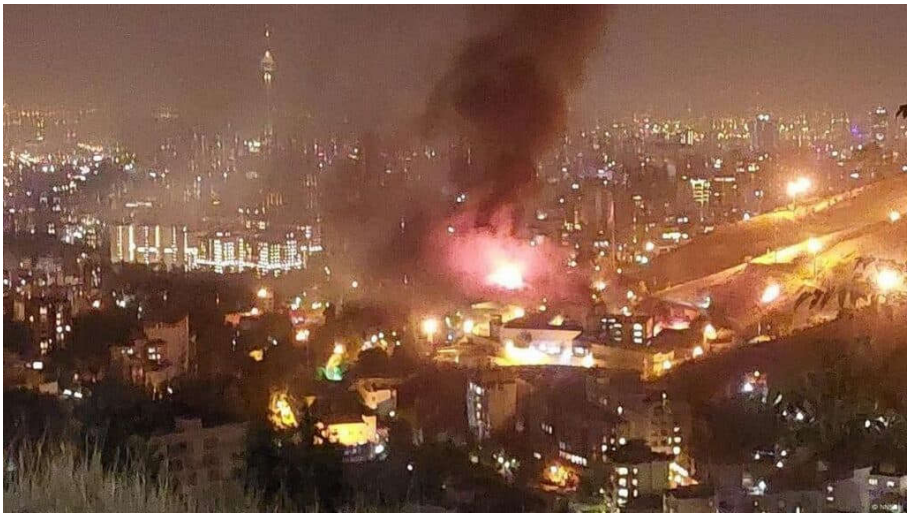
✅ **Doe mee aan onze campagne** om internationale druk op het Iraanse regime te eisen.
✅ **Schrijf naar je vertegenwoordigers** – dring aan op diplomatieke actie om haar leven te redden.
✅ **Deel haar verhaal** – laat de wereld haar naam en haar moed kennen.
✅ **Doneer om onze campagne te steunen** – jouw bijdrage helpt bij het financieren van juridische ondersteuning, internationale pleitbezorging en bewustwordingsinspanningen om deze executie te stoppen.

Samen kunnen we het verschil maken tussen zwijgen en overleven.
Sta aan haar zijde. Handel vandaag.

B. Noodcampagnes juni & juli 2025: Mensenrechtencrisis in Iraanse gevangenissen

Gevangenen eisen vrijlating in oorlogstijd

Er brak een dodelijke brand uit tijdens een gewelddadig optreden tegen gevangenen in de gevangenis.

18 juni 2025

Gevangenen eisen vrijlating in oorlogstijd

Er brak een dodelijke brand uit tijdens een gewelddadig optreden tegen gevangenen in de gevangenis. Bij het incident vielen meerdere doden en gewonden en er waren wijdverspreide beschuldigingen van een doofpotaffaire en nalatigheid van de staat. Volgens het rapport verhinderde het Iraanse regime dat ambulances binnenkwamen en werden tientallen gevangenen gedood door geweervuur

Politieke gevangenen in de Evin, Groot-Teheran en Qarchak gevangenissen hebben een **dringende gezamenlijke verklaring** uitgegeven, waarin ze zich beroepen op artikel 211 van de oorlogsrichtlijn van de Islamitische Republiek. Met de toenemende dreiging van militaire escalatie en evacuatiewaarschuwingen voor Teheran, eisen de gevangenen onmiddellijke implementatie van deze wet. Ze waarschuwen dat **voortdurende opsluiting in onveilige, overvolle gevangenissen onder oorlogsdreiging gelijk staat aan een doodvonnis**.

Belangrijkste eisen in de verklaring

- **Onmiddellijke vrijlating** van politieke en gewetensgevangenen onder oorlogsrecht
- **Evacuatie uit gevangenissen met een hoog risico**, vooral die zonder brandveiligheid en nooduitgangen
- **Herstel van telefonisch contact** met familie en rechtshulpverleners

Internationale interventie om een dreigende humanitaire ramp te voorkomen

Waarschuwing na bloedbad in Kermanshah

De gevangenen noemen de **recente dodelijke gebeurtenissen in de Dizel-Abad gevangenis (Kermanshah)** als een afschrikwekkend voorbeeld van wat er zou kunnen volgen in andere inrichtingen.

Na structurele schade veroorzaakt door ontploffingen in de buurt probeerden gevangenen te vluchten naar veiliger gebieden binnen de inrichting. Als reactie daarop **openden gevangenisbewakers het**

vuur, waarbij volgens onafhankelijke rapporten **ten minste 15 gevangenen omkwamen** en tientallen gewond raakten.

Historische echo's: het bloedbad van 1988 en de brand in Evin in 2022

Deze uitspraak herinnert ook aan twee beruchte precedenten:

- **Het bloedbad in de gevangenis in 1988**, toen duizenden politieke gevangenen – waarvan velen in Evin – achter gesloten deuren werden geëxecuteerd.
- **De brand in Evin in oktober 2022**, waar officiële doofpotaffaires de omvang van de doden en gewonden verhulden nadat een brand en gewapend optreden de inrichting verwoestten.

"Deze gebeurtenissen bewijzen dat het regime degenen die het gevangen houdt niet beschermt. Als de oorlog Teheran bereikt, zullen gevangenen worden achtergelaten om te verbranden of begraven worden onder het puin," luidt de verklaring.

Een oproep van achter de muren

Families van politieke gevangenen, diep verontrust, eisen dringende internationale druk om de **onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van gevangenen in oorlogstijd** te bewerkstelligen – voordat er nog een onomkeerbare tragedie plaatsvindt.

"Bommen herkennen onschuld niet. De wereld moet handelen voordat de geschiedenis zich in stilte herhaalt."

SMV riep op tot onmiddellijke internationale interventie.

16 juni 2025

We dringen er bij de VN en de speciale rapporteur voor de mensenrechten in Iran op aan om onmiddellijk een onderzoek in te stellen naar het bloedbad in de gevangenis van Kermanshah, de slachtoffers te identificeren en de daders ter verantwoording te roepen. Ook riep de organisatie de lokale bevolking in Dizel-Abad op om namen en gegevens van slachtoffers te melden om de internationale aandacht te vergroten.

In een schokkende escalatie van de repressie in Iran openden de veiligheidstroepen van het regime het vuur op gevangenen in de Dizel-Abad-gevangenis in Kermanshah. Volgens vroege berichten vanuit de gevangenis vielen daarbij minstens tien doden en meer dan dertig gewonden. Het bloedbad vond plaats nadat paniek was ontstaan na een Israëlische luchtaanval op een nabijgelegen raketbasis die werd beheerd door het Iraanse Ministerie van Defensie.

De explosie zou glas hebben verbrijzeld en de muren van de gevangenis, gelegen naast de beoogde militaire faciliteit, hebben doen schudden. Te midden van de angst voor verdere explosies en mogelijke schade aan de constructie, protesteerden gevangenen in de afdelingen 2, 3 en 8 en eisten ze overplaatsing naar een veiligere locatie. In plaats van de-escaleren, gebruikten de gevangenisautoriteiten bruut geweld.
Volgens ooggetuigenverslagen reageerden de speciale anti-oproereenheden van het regime niet op de onrust met onderhandelingen of evacuatie, maar met scherpe munitie.
"De speciale eenheden openden het vuur rechtstreeks op ongewapende, weerloze gevangenen die slechts probeerden te vluchten uit een gevaarlijke zone. Het was een opzettelijke en koelbloedige daad", aldus een voorlopig rapport vanuit de gevangenis.

Bronnen bevestigden ook dat sommige gevangenen te midden van chaos hadden geprobeerd binnendeuren te forceren en dat de spanningen escaleerden toen bewakers de gevangenen begonnen te slaan in plaats van bescherming te bieden.

"De gevangenen stonden erop dat ze werden verplaatst uit gebieden waar ramen waren vernield en waar ze vreesden voor verdere raketaanvallen. Het antwoord van het regime was kogels", voegde het rapport eraan toe.

Lokale bronnen zeggen dat de autoriteiten van het regime al proberen de zaak te verdoezelen.

"Ambtenaren zijn van plan de doden ten onrechte toe te schrijven aan granaatscherven van de luchtaanval, niet aan hun eigen geweervuur", merkte een bron op.

Deze gruweldaad volgt een verontrustend patroon: een sterke stijging van het aantal executies en gewelddadige repressies te midden van toenemende onrust in Iran. Alleen al de afgelopen week heeft het regime minstens 41 mensen geëxecuteerd. Het recente bloedvergieten onderstreept de groeiende paniek onder de geestelijkheid in het licht van het toenemende verzet, de toenemende economische crisis en de toenemende internationale druk.

Naarmate de protesten, het verzet en de internationale aandacht toenemen, lijkt de reactie van het regime een grimmige terugkeer naar bruut geweld. Het bloedbad in de gevangenis van Dizel-Abad vormt nu een nieuwe smet op de mensenrechtensituatie in Teheran – en een ontnuchterende herinnering aan wat ongecontroleerde tirannie achter gesloten deuren kan ontketenen.

Een gevangene legt verborgen misdaden en systematische repressie in Iran bloot

"Laat de wereld het horen!" Iraanse gevangene Saeed Masouri legt de executiemachine van het regime bloot.

"Laat de wereld horen dat er een misdaad plaatsvindt en dat er verzet tegen is!" Deze krachtige woorden weerklinken van Dr. Saeed Masouri, een politieke gevangene die meer dan 25 jaar in de beruchte Iraanse gevangenissen heeft doorgebracht zonder ook maar één dag verlof. Vanuit de Qezel Hesar-gevangenis in Karaj heeft Masouri een aangrijpende brief geschreven, waarin hij op moedige wijze het verborgen en gruwelijke proces van executies en systematische repressie in Iran blootlegt. Zijn brief, gericht aan de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN en speciale rapporteur Mai Sato op 10 juni 2024, is niet alleen een roep om gerechtigheid, maar een dringende waarschuwing over de mogelijke herhaling van wreedheden die huiveringwekkend veel lijken op de massale executie van politieke gevangenen in 1988.

De 'verborgen voorlopers van misdaad' blootleggen

Op basis van decennia aan wrede persoonlijke ervaring beschrijft Masouri nauwgezet het inhumane proces waarbij executies worden omgezet in een instrument om afwijkende meningen te onderdrukken. Verwijzend naar een alarmerend cijfer van **meer dan 170 executies alleen al in mei 2024**, beweert hij dat deze daden voortkomen uit schijnprocessen en verzonnen zaken. Deze onrechtvaardigheden, zo beweert hij, worden nauwgezet georkestreerd door machtige veiligheidsinstellingen zoals het **Ministerie van Inlichtingen en de Inlichtingenorganisatie van de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC).** Masouri benadrukt dat gerechtelijke processen – van wrede ondervragingen tot vervalste hoorzittingen – louter formaliteiten zijn. Hun enige doel, zo onthult hij, is het legitimeren van deze misdaden, waarbij beslissingen over leven en dood op schokkende wijze worden genomen in verhoorkamers en niet in rechtszalen.

Een centraal en zeer verontrustend aspect van Masouri's brief is zijn scherpe waarschuwing over de alarmerende overeenkomsten tussen de huidige golf van executies en de gruwelijke massamoord op politieke gevangenen in 1988. Hij schrijft: "De kwestie gaat niet over de overbrenging of niet-overbrenging van gevangenen; het gaat uitsluitend over onderdrukking, meer onderdrukking en nog meer onderdrukking, met een aandrang op meer moorden en executies! Net zoals in 1988 gebeurde,

bestaat de angst dat de geschiedenis zich herhaalt in een andere taal en manier.” Masouri merkt op dat deze wreedheden in 1988 werden uitgevoerd door het ‘Doodscomité’, terwijl vandaag de dag het wrede beleid van ‘vuur naar believen’ hetzelfde moorddadige doel dient. Hij beschrijft deze gruwelijke escalatie van executies als “geen teken van kracht, maar een erkenning van de wanhoop van het regime tegenover de waarheid en de wil van het volk”, en als een wanhopige poging om de “diepte van penetratie, verval en structurele ineenstorting” van het Iraanse systeem te maskeren.

Verzet tegen stilte: waarom Masouri overdracht weigerde

Masouri legt diepgaand zijn beslissing uit om niet naar een andere plek in ballingschap te worden overgebracht. Hij verduidelijkt dat zijn standpunt niet ingegeven is door angst voor verhuizing of de illusie dat een paar gevangenen in hun eentje deze illegale handelingen kunnen stoppen. In plaats daarvan neemt hij een krachtig standpunt in om ervoor te zorgen dat wreedheden vergelijkbaar met die van 1988 niet in stilte en onduidelijkheid plaatsvinden. Hij benadrukt krachtig dat zijn verzet specifiek bedoeld is om deze misdaden ‘voor de ogen van de geschiedenis en een ontwaakt geweten’ aan het licht te brengen. Deze buitengewone daad van verzet zendt een onmiskenbare boodschap naar de wereld: de wijdverbreide executies in Iran zijn geen machtsvertoon; het is een wanhopige, meedogenloze poging om een afbrokkelend regime in stand te houden.

Psychologische tol en het menselijker maken van de slachtoffers

Masouri’s brief vertelt op levendige wijze de verwoestende psychologische en emotionele tol die de gevangenen en hun families hebben geleden. Hij deelt het angstaanjagende, hartverscheurende beeld van de tekening van een zesjarig kind, waarop zij zichzelf en hun moeder afbeelden, die naast de galg van hun vader staan. Deze pijnlijke verhalen transformeren de slachtoffers van louter statistieken in individuen met echte verhalen, verbrijzelde dromen en levens die in de eeuwige schaduw van executie worden geleefd. Hij beschrijft Qezel Hesar grimmig als een ‘slachthuis’, waar de pijnlijke kreten van families weerklinken terwijl hun dierbaren wreed naar de galg worden gebracht.

Een oproep tot dringende actie

Saeed Masouri dringt er bij internationale instanties op aan om verder te gaan dan louter veroordelingen en concrete, beslissende stappen te ondernemen om deze aanhoudende wreedheden een halt toe te roepen. Hij benadrukt dat nietsdoen ondubbelzinnig neerkomt op medeplichtigheid aan deze gruwelijke misdaden. Zijn dringende oproep komt op een moment dat executies in Iran een systematisch instrument zijn geworden om protesten op brute wijze te onderdrukken en afwijkende meningen te elimineren, waarbij gruwelijke parallellen worden getrokken met de vernietigingskampen van Auschwitz, waar eerlijke processen een ongehoord concept waren.

Help ons mee deze misdaad te stoppen!

De moed van Saeed Masouri bij het blootleggen van deze gruwelijke waarheden vereist onze onmiddellijke aandacht en actie. We kunnen niet toestaan dat de geschiedenis zich in stilte herhaalt.

- **Versterk zijn stem**: deel de brief en het verhaal van Saeed Masouri breed. Gebruik uw platforms om het bewustzijn over de systematische executies en repressie in Iran te vergroten.
- **Eis verantwoording**: dring er bij de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN en de relevante speciale rapporteurs op aan om onmiddellijke, robuuste actie te ondernemen op basis van de getuigenis van Masouri. Neem contact op met uw regeringsvertegenwoordigers en eis dat zij diplomatieke druk uitoefenen op Iran.
- **Steun degenen aan de frontlinie**: Organisaties als Verein Welle in Zwitserland en SMV in Nederland werken onvermoeibaar om deze misdaden aan het licht te brengen en te pleiten voor politieke gevangenen. Uw steun is cruciaal voor hun levensreddende werk.

Laten we solidair zijn met Saeed Masouri en alle politieke gevangenen en ervoor zorgen dat hun roep om gerechtigheid over de hele wereld wordt gehoord.

Iraanse politieke gevangene Saeed Masouri onthult systematische voorbereidingen achter executies in Iran

2 juni 2025
Politieke gevangene Saeed Masouri, al meer dan 25 jaar gevangen.
In een krachtige open brief aan mevrouw Mai Sato, de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran, onthult de al lang vastzittende politieke gevangene Saeed Masouri de verborgen en systematische praktijken die de weg vrijmaken voor executies in Iran.
Masouri, die al 25 jaar gevangen zit onder het Iraanse regime, waarschuwt voor een "ongekende golf" van executies – meer dan 170 alleen al in mei en roept internationale mensenrechteninstellingen, waaronder de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, op om onmiddellijk en daadkrachtig actie te ondernemen.

In zijn brief schetst hij hoe executies in Iran worden voorafgegaan door een reeks mensenrechtenschendingen, waaronder psychologische marteling, het ontzeggen van juridisch advies, verzonnen aanklachten, afgedwongen bekentenissen en schijnprocessen – wat hij de "verborgen voorlopers van de misdaad" noemt.

Een brief uit de diepten van het Iraanse rechtsapparaat
Hieronder vindt u de volledige tekst van Saeed Masouri's brief, bewerkt voor duidelijkheid en

nauwkeurigheid, maar met behoud van urgentie en emotionele diepgang.

Een open brief aan de internationale gemeenschap en de VN-Mensenrechtenraad
Van Saeed Masouri, politiek gevangene – Qezel Hesar-gevangenis
Aan iedereen met een ontwaakt geweten, met name mensenrechtenrapporteurs mevrouw Mai Sato en de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN,

De misdaad van executie in Iran staat niet op zichzelf – er gaat een reeks strafrechtelijke procedures aan vooraf die verborgen blijven.
Na 25 jaar gevangenschap onder de Islamitische Republiek ben ik getuige geweest van een golf van executies die de afgelopen drie decennia ongekend is. Meer dan 170 personen werden in één maand geëxecuteerd. Wat echter onzichtbaar blijft voor het publiek, is het netwerk van onrecht dat aan de executie voorafgaat – de stille misdaden die aan de laatste daad voorafgaan.
Deze omvatten psychologische dwang, het ontzeggen van het recht op verdediging, schijnprocessen, bedreigingen tegen de families van de beschuldigden en bekentenissen die onder dwang zijn afgedwongen. Elk van deze acties maakt deel uit van wat ik 'de verborgen architectuur van de misdaad' noem.
Vanaf het moment dat een verdachte wordt beschuldigd, met name in zogenaamde 'veiligheidszaken' met politieke aanklachten, construeren agenten van het Ministerie van Inlichtingen of de IRGC-inlichtingendienst de hele zaak. De rollen van aanklagers en rechters worden slechts formaliteiten. Het hele proces, van beschuldiging tot veroordeling, is gescript en geënsceneerd.
Een enkel document, bekend als het 'samenvattend rapport' of 'zaakrapport', opgesteld door inlichtingenagenten, vormt de basis voor de aanklacht en uiteindelijk het vonnis. Rechters bestuderen het dossier zelden op een zinvolle manier. Rechtszittingen duren vaak niet langer dan tien minuten. Advocaten van de verdediging wordt systematisch de toegang tot processtukken ontzegd – een flagrante schending van artikel 48 van het Iraanse Wetboek van Strafvordering, dat het recht op juridische vertegenwoordiging en transparantie in de zaak vastlegt.
Vonnissen staan vast. De illusie van een eerlijk proces wordt in stand gehouden door holle retoriek – termen als "het oplossen van geschillen", "het afwegen van rechten" en "het beschermen van onschuldigen". In werkelijkheid wordt geen van deze principes nageleefd. De rechterlijke macht houdt zich zelfs niet aan haar eigen wetten. De beschuldigde wordt het recht op een eerlijk proces ontnomen en zijn meest fundamentele burgerrechten.
In één zaak verklaarde het hoofd van het Openbaar Ministerie openlijk, in aanwezigheid van politieke gevangenen, dat de dossiers van de heer Mehdi Hassani en de heer Behrouz Ehsani vertrouwelijk waren. Deze ogenschijnlijk simpele verklaring – "deze zaak is vertrouwelijk en ontoegankelijk voor de beschuldigde en zijn advocaat" – is een duidelijke en opzettelijke schending van het recht op verdediging en het beginsel van een eerlijk en open proces.
Hoe kan recht worden gedaan als de beschuldigde geen toegang krijgt tot de aanklachten tegen hem? Wanneer wordt zijn advocaat verhinderd bewijsmateriaal te bestuderen? Wanneer is zelfs de grondgedachte achter de doodstraf geheim?
Deze zogenaamde "vertrouwelijke" zaken zijn een middel om de afwezigheid van geloofwaardig bewijs te verdoezelen. Gedwongen bekentenissen, met name die welke op de staatstelevisie worden uitgezonden, worden afgedwongen in ruil voor vage beloften van gratie. De beschuldigde krijgt twee keuzes: ofwel een valse bekentenis afleggen en om genade smeken, ofwel de executie tegemoet zien. Zelfs advocaten van de verdediging staan machteloos. Zonder enige betekenisvolle toegang of

handelingsvrijheid hopen ze dat hun cliënten iets zullen zeggen of doen, wat dan ook, dat hun leven zou kunnen redden.
Het regime stopt niet bij de gevangene. Families worden opgeroepen en bedreigd: "Zeg tegen je geliefde dat hij of zij berouw moet tonen, een paar regels moet bekennen, om vergeving moet smeken – of ze worden geëxecuteerd en dan is het jouw schuld."
Deze door de staat georkestreerde dwang isoleert de gevangene, vervreemdt de familie en demotiveert de verdediging. Het verschuift de schuld van het regime naar de slachtoffers zelf.

Deze verborgen procedures, de systematische dwang, het gedwongen berouw, de gescripte bekentenissen, vormen de onzichtbare voorbode van executies in Iran. Ze zijn in de loop der jaren geïnstitutionaliseerd en scheppen een precedent dat elke toekomstige verdachte bedreigt.
Daarom doe ik een beroep op u, de internationale gemeenschap en de Verenigde Naties:
Wanneer overschrijdt dit systematische, door de staat gesanctioneerde geweld de drempel van een zaak die internationale interventie verdient?
Hoeveel massa-executies moeten er nog plaatsvinden voordat deze kwestie bij de VN-Veiligheidsraad aan de orde komt?
Ik verzoek u dringend actie te ondernemen.
—**Saeed Masouri**
Qezel Hesar-gevangenis, Iran

Ali Younesi is een briljante Iraanse student – een oproep tot gerechtigheid

Wie is Ali Younesi?

Ali Younesi, geboren op 11 oktober 2000, is een briljante student computerwetenschappen aan de Sharif Universiteit van Technologie in Iran, een van de meest prestigieuze instellingen van het land. Hij verwierf internationaal erkenning dankzij zijn uitzonderlijke prestaties in de astronomie-olympiades.

Arrestatie en Vervolging

Op 10 april 2020, op slechts 19-jarige leeftijd, werd Ali Younesi gearresteerd zonder arrestatiebevel. Hij bracht meer dan 800 dagen door in eenzame opsluiting. Uiteindelijk werd hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf wegens ongegronde beschuldigingen, later omgezet in 6 jaar en 8 maanden. Sinds zijn arrestatie heeft hij geen vrijheid meer gekend.
Zijn zaak maakt deel uit van een bredere campagne van de Iraanse autoriteiten om onafhankelijke denkers en toekomstige leiders de kop in te drukken.

Gedwongen Verdwijning op 18 juni 2025

- **Zilveren medaille** bij de Iraanse Astronomie Olympiade (2016)
- **Gouden medaille** bij dezelfde competitie (2017)
- **Gouden medaille** op de **12e Internationale Olympiade voor Astronomie en Astrofysica** in China (2018)

Op 18 juni 2025 werd Ali met geweld weggevoerd uit blok 4 van de Evin-gevangenis door leden van de veiligheidsdienst. Volgens getuigen werd hij mishandeld, zonder uitleg of juridisch bevel. Sindsdien ontbreekt elk spoor.
Zijn zus, Aida Younesi, verklaarde op X (voorheen Twitter):
“Vandaag hebben agenten mijn broer met geweld meegenomen naar een onbekende locatie. Mijn moeder is volledig ingestort. We weten niet waar hij is.”
Zijn broer, Reza Younesi, schreef:
“Ali heeft vijf jaar vastgezeten zonder één dag verlof. Vandaag is hij in elkaar geslagen en ontvoerd. Zijn leven is in gevaar.”

Reactie van de Verenigde Naties

Op 25 juni 2025 sprak Dr. Mai Sato, speciale VN-rapporteur voor mensenrechten in Iran, haar ernstige zorgen uit:
“De zaak van Ali Younesi is alarmerend. Sinds zijn gewelddadige verwijdering op 18 juni ontbreekt ieder spoor. Zijn familie verkeert in het ongewisse.”
Ze riep op tot spoedeisende internationale actie vanwege het reële risico op marteling en mishandeling.

Een Familie Onder Beleg

Ali is niet het enige slachtoffer. Zijn vader, Mir Yousef Younesi, voormalig politiek gevangene en activist, werd in 2022 opnieuw gearresteerd en in 2025 overgeplaatst naar blok 7, een afdeling voor zware criminelen — ontoereikend voor zijn fysieke en mentale gezondheid. Hij lijdt aan diabetes, lage bloeddruk en gehoorverlies.
Op 12 mei 2025 begon hij een hongerstaking uit protest. Zijn gezondheid is ernstig verslechterd, maar de autoriteiten weigeren passende zorg.
Kort daarop verdween zijn zoon.

“Mijn moeder is in geestelijke nood. We krijgen geen antwoorden, geen informatie. Ali is verdwenen.” – Reza Younesi
“Het regime moet zich schamen. Mijn moeder is ingestort van angst.” – Aida Younesi

Schendingen van internationaal recht

De behandeling van Ali Younesi en zijn familie is een grove schending van internationaal recht, waaronder:

- Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (Artikelen 3, 5, 9, 10, 12)
- Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (ICCPR) (Artikelen 7, 14)
- Verdrag tegen Gedwongen Verdwijningen (Artikel 3)
- Nelson Mandela-regels over gevangenisomstandigheden

Oproep tot Actie

Wij roepen de internationale gemeenschap op tot:

1. Onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van Ali Younesi en zijn vader, Mir Yousef Younesi.
2. Een onafhankelijk en transparant onderzoek naar beschuldigingen van marteling, mishandeling en geforceerde bekentenissen.
3. Dringende diplomatieke druk op Iran om de verblijfplaats van Ali bekend te maken.
4. Registratie van zijn zaak bij de VN-Werkgroep over Gedwongen of Onvrijwillige Verdwijningen.
5. Actie van Speciale Rapporteurs van de Verenigde Naties om mensenrechtenverdragen te handhaven.

Zijn leven is in gevaar. Zijn familie leeft in angst. Zijn zaak is ons geweten.
Laat deze verdwijning niet het zwijgen afdwingen. Laat Ali Younesi niet vergeten worden.

Brede solidariteit met het verzet van Ali Younesi, een geniale student in de gevangenissen van het Iraanse regime

22 augustus 2025

Hasti Amiri, een voormalige politieke gevangene en studentenactivist van de Allameh Tabataba'i Universiteit, heeft een krachtige en ontroerende brief geschreven aan zijn medestudentenactivist Ali Younesi. Ali wordt al meer dan vijf jaar onterecht vastgehouden zonder ook maar één dag verlof. Hasti's brief is een bewijs van de onverzettelijke geest van verzet onder Iraanse studenten en mensenrechtenverdedigers die het doelwit zijn van het regime.

"Je stem vanuit de gevangenis is verzet op zich", schrijft Hasti, een boodschap die de moed van talloze gewetensgevangenen in Iran weerspiegelt. "Het schudt het systeem zelfs in chaos door elkaar."

Ondanks zijn verbanning naar Qom en het ontzeggen van basisrechten zoals boeken en telefoongesprekken, blijft Ali Younesi's verzet inspirerend. Zijn zaak benadrukt de ernstige onderdrukking waarmee studentenactivisten in Iran te maken hebben, die het doelwit zijn vanwege hun vreedzame pleidooi voor vrijheid en democratie. Hasti brengt hulde:
Hallo, beste Ali Younesi,
We hebben elkaar nooit ontmoet, maar als je een paar connecties volgt, hebben we zeker gemeenschappelijke vrienden die je naam met respect noemen, mensen die je kenden vóór je beproeving en mensen die je in de gevangenis hebben ontmoet.
Over beproevingen gesproken, ik noemde je arrestatie en onderdrukking een 'probleem'. Dat is een interessante term. Een vriend gebruikte die term, geen politiek activist, maar gewoon iemand die zijn tijd in eenzame opsluiting en de gevangenis omschreef als een 'probleem', omdat geen enkel ander woord de gruwel ervan kon weergeven. Je werd zonder arrestatiebevel vastgehouden. Zelfs nadat je voorlopige hechtenis was afgelopen, hielden ze je nog steeds vast. Je liep COVID op in detentie en nu, na meer dan vijf jaar gevangenschap, waarvan twee jaar in voorlopige hechtenis – zonder ook maar één uur verlof – zit je nog steeds achter de tralies. Je brieven en elke keer dat je je stem verheft vanuit het hart van de gevangenis zijn een vorm van verzet die, zelfs nu, te midden van oorlog en bombardementen, het veiligheidsapparaat ertoe aanzet om je nog eens zes jaar gevangenschap en verbanning naar Kerman op te leggen.

Beste Ali, ik was een van die mensen die je niet graag een ‘elite’ noemden. Niet dat je dat niet bent, maar ik gebruik die term niet graag om iemand te verdedigen die vastzit of gevangen zit. Wat maakt het uit of je medailles hebt gewonnen op wereldwijde of nationale Olympische Spelen of dat je bent gestopt met school? Wat maakt het uit of je student was aan de Sharif Universiteit of ergens anders? Wat maakt het uit welke idealen je verdedigt? Als het gaat om een beschuldigde of gevangengenomen persoon, zouden deze dingen er niet toe moeten doen. Maar als het om jou persoonlijk gaat, om het verhaal van je leven dat blootgelegd is, dan maakt het wel degelijk uit dat een elite-student van een land in de gevangenis zit, terwijl op winst beluste professoren en studenten die op basis van quota zijn toegelaten, rondlopen op de universiteiten. **Het maakt wel degelijk uit wat iemand opoffert voor zijn idealen. Ik denk dat mensen met een duidelijke gedachtegang ongelooflijk waardevol zijn. Hoe eervol is het dat iemand vier jaar studie, universiteit, buitenlandse beurzen en een persoonlijke toekomst opgeeft voor zijn idealen. Eerlijk gezegd heb ik veel mensen zichzelf zien verlagen alleen maar voor die vier jaar studie. In deze tijden waarin velen elke vorm van verzet proberen uit te hollen, in deze tijden waarin, zoals een vriend zei, het seizoen van wisselende winden is aangebroken en het lijkt alsof velen zijn vergeten wat we hebben meegemaakt en wat we nu meemaken, petje af voor jou dat je je rug recht houdt. Petje af voor het feit dat je je eer niet hebt ingeruild voor een universitair diploma. Petje af voor het feit dat je in de gevangenis studeert en leert. Want ik denk dat het niet uitmaakt welke ideeën iemand verdedigt, standvastig blijven is op zich al waardevol.**
Ik hoop dat we elkaar snel weer zien, op de dag van de vrijheid.
Je oude klasgenoot.

Kom op voor gerechtigheid: sluit je aan bij de strijd voor vrijheid voor Iraanse politieke gevangenen. Het onwankelbare verzet van activisten als Hasti Amiri en Ali Younesi herinnert ons eraan dat hoop en verzet zelfs in de donkerste tijden kunnen bloeien. Hun verhalen onderstrepen dat.

Sluit je aan bij SMV in onze missie om wereldwijd bewustzijn te creëren en druk uit te oefenen op de Iraanse autoriteiten om politieke gevangenen zoals Ali Younesi vrij te laten. Samen kunnen we opkomen voor vrijheid, mensenrechten en gerechtigheid voor iedereen.

De 25-jarige Ali werd op 10 april 2020 in Teheran gearresteerd en samen met zijn medestudent Amir Hossein Moradi veroordeeld tot 16 jaar gevangenisstraf. In 2018 behaalde hij een gouden medaille op de 12e Internationale Olympiade voor Astronomie en Astrofysica. Eerder had hij al zilveren en gouden medailles gewonnen op de Iraanse Nationale Astronomie Olympiade.

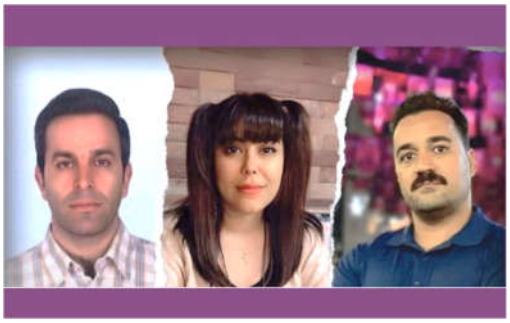
C. Dringende campagne om de levens van gevangen christenen in Iran te redden.

Vervolging van Christenen in Iran: Drie Christenen tot meer dan 40 jaar gevangenisstraf veroordeeld

13 april 2025
Vervolgde christenen hebben bescherming en hulp nodig: Met minachting voor hun volkenrechtelijke verplichtingen scherpt het regime in Iran de onderdrukking van de christelijke minderheid aan. Wij zetten ons in voor de vrijlating van alle gevangenen, die alleen zijn opgesloten, omdat zij van hun mensenrecht op godsdienstvrijheid gebruik hebben gemaakt.

De christenen in Iran worden geconfronteerd met verscherpte represaillemaatregelen. Met razzia's en willekeurige arrestaties probeert het regime in Teheran te voorkomen dat christenen in huiskerken bijeenkomen om hun godsdienst te belijden. In het bijzonder zijn vroegere moslims, die zijn overgegaan op het christelijk geloof, het slachtoffer van de vervolging. Hier voorbeelden:

In maart werden de drie christenen Abbas Soori, Narges Nasri en Mehran Shamloui (op de foto van links naar rechts) in Teheran, alleen vanwege hun geloof, tot meer dan 40 jaar gevangenisstaf veroordeeld. De vroegere moslims werd door de justitie van het regime verweten, dat ze het christelijk geloof hadden aangenomen en om hun godsdienst te beoefenen huiskerken hadden bezocht.

De 37-jarige Narges Nasri, die 4 maanden zwanger is, werd tot 16 jaar veroordeeld. Abbas Soori (48) en Mehran Shamloui (37) werden met 15 resp. 10 jaar bestraft.

De drie leden van de christelijke gemeente werden op 3 november 2024 gearresteerd, nadat de geheime dienst van het regime in hun woningen in Teheran een drijfjacht had uitgevoerd en Bijbels en andere christelijke geschriften in beslag had genomen. Ze werden naar de beruchte Evin-gevangenis gebracht en daar een maand lang verhoord en onderworpen aan psychische martelingen.

Uiteindelijk kwamen zij op borgtocht voorlopig op vrije voeten en werden daarna aangeklaagd door het openbaar ministerie van het regime o.a. voor zogenaamde "propaganda tegen de Staat en

betrekkingen met het buitenland". De veroordelingen tot lange gevangenisstraffen werden in maart bekend gemaakt.

Christenen in het nauw

Het Iraans OM, dat optreedt als onderdrukkingsinstrument van het regime, vervolgt christenen met opgeblazen beschuldigingen als "Propaganda tegen de Islam" en "het in gevaar brengen van de veiligheid van de Staat". Ze worden naar willekeur gearresteerd, gemarteld en tot gevangenisstraffen veroordeeld, omdat zij hun geloof belijden en met andere christenen in huiskerken bijeenkomen om dat te vieren.

De weinige kerken, die er in Iran nog zijn, waar de dienst in het Perzisch wordt gehouden, worden streng in de gaten gehouden en mogen geen bezoekers en nieuwe leden toelaten. De kerken van etnische minderheden mogen godsdienst alleen in hun eigen taal beoefenen. Daarom worden alle andere Perzisch sprekende christenen, in het bijzonder vroegere moslims, die tot het christelijk geloof zijn overgegaan, gedwongen, samen te komen in woonhuizen om hun geloof te beoefenen. Het regime beschouwt zulke samenkomsten evenwel als "het in gevaar brengen van de veiligheid van de Staat" en vervolgt de christenen met pesterij, razzia's, arrestaties, geld- en gevangenisstraffen.

We roepen de wereldgemeenschap op om zich doeltreffend op te stellen tegen de vervolging van christenen in Iran. Alle gevangenen, die alleen in hechtenis zitten, omdat zij gebruik maakten van hun mensenrecht op vrijheid van geloof, moeten in vrijheid worden gesteld!

Vervolging in Iran: Christen moet 10 jaar de gevangenis in vanwege zijn geloof

Geweld en represailles tegen christelijke gevangenen

Vervolgde christenen hebben bescherming en hulp nodig: christenen in Iran worden blootgesteld aan intensievere represailles. Vooral voormalige moslims die het christelijk geloof hebben aangenomen, worden door de vervolging getroffen. Wij zetten ons in voor de vrijlating van alle gevangenen die alleen maar in hechtenis zitten omdat zij hun mensenrecht op vrijheid van godsdienst hebben uitgeoefend.

De Iraanse christen Mehran Shamloui (foto) werd begin juli gearresteerd in de noordoostelijke Iraanse stad Mashhad en vervolgens naar een gevangenis in Teheran gebracht, waar hij alleen al vanwege zijn geloof meer dan tien jaar gevangenisstraf riskeert.

De 37-jarige voormalige moslim die het christelijk geloof heeft omarmd, werd voor het eerst gearresteerd op 3 november

2024, nadat de inlichtingendienst van het regime zijn appartement in Teheran had overvallen en bijbels en andere christelijke geschriften in beslag had genomen. Hij werd naar de Evin-gevangenis gebracht en een maand lang onderworpen aan ondervraging en mentale marteling.

Uiteindelijk werd Mehran Shamloui op borgtocht vrijgelaten en vervolgens beschuldigd van onder meer “propaganda tegen de staat en betrekkingen met het buitenland”. De voormalige moslim werd er door de rechterlijke macht van het regime van beschuldigd het christelijk geloof aan te nemen en andere christenen te ontmoeten voor diensten in huiskerken.

In maart 2025 werd Mehran Shamloui in Teheran veroordeeld tot ruim tien jaar en acht maanden gevangenisstraf. Na het onwettige vonnis van de rechtbank zocht de christen zijn toevlucht in Turkije. Begin juli werd hij echter door de Turkse autoriteiten terug naar Iran gedeporteerd. Hij werd onmiddellijk na aankomst in de stad Mashhad gearresteerd.

Geweld en represailles tegen christelijke gevangenen

Onder de christenen die met geweld uit de Evin-gevangenis in Teheran werden weggevoerd, bevinden zich Nasser Navard Gol-Tapeh, Joseph Shahbazian, Aida Najaflou en Amir-Ali Minaei (foto van links naar rechts). Gevangenen in de Fashafouyeh-gevangenis en de Qarchak-gevangenis worden naar verluidt onder onmenselijke omstandigheden vastgehouden.

De dictatuur van Teheran blijft de oorlogsgebeurtenissen uitbuiten om massale repressie uit te voeren tegen dissidenten en leden van minderheden. In deze context werden talloze politieke gevangenen uit de Evin-gevangenis in Teheran met geweld naar andere gevangenissen overgebracht of naar onbekende locaties ontvoerd. Onder hen bevinden zich verschillende christenen die alleen maar vanwege hun geloof gevangen zitten. De gevangenen mochten niet eens hun persoonlijke bezittingen of medicijnen meenemen. Contact met de buitenwereld werd hun verboden. De families blijven in het ongewisse over het lot van de gevangenen.

Wij roepen de internationale gemeenschap op om een effectief standpunt in te nemen tegen de vervolging van christenen in Iran. Alle gevangenen die alleen maar in hechtenis zitten omdat zij hun mensenrecht op godsdienstvrijheid hebben uitgeoefend, moeten worden vrijgelaten!

Marteling in Iran: Gevangen christelijke vrouw krijgt geen medische hulp

November 2025
Christenen in Iran worden geconfronteerd met toenemende vervolging en represailles. Steeds meer christenen worden gearresteerd enkel en alleen vanwege hun geloof. Wij pleiten voor de vrijlating van alle gevangenen die vastzitten enkel en alleen omdat ze hun recht op godsdienstvrijheid uitoefenen.

De heersers van Iran behoren tot de ergste christenvervolgers ter wereld. Het regime in Teheran intensiveert de onderdrukking van de christelijke minderheid en schendt daarmee het recht op godsdienstvrijheid. Vooral voormalige moslims die zich tot het christendom hebben bekeerd, worden door deze onderdrukking getroffen.

Aida Najaflou uit Teheran is een van de christelijke vrouwen die enkel en alleen vanwege haar geloof wordt vervolgd. De moeder van twee kinderen zit sinds februari 2025 vast in de Evin-gevangenis in Teheran. De rechterlijke macht van het regime beschuldigt de voormalige moslima ervan "de nationale veiligheid in gevaar te brengen" omdat ze zich tot het christendom bekeerde en andere christenen ontmoette in een huiskerk. Ze werd wekenlang in eenzame opsluiting en met ondervragingen vastgehouden in blok 209 van de Evin-gevangenis, die onder controle staat van de geheime dienst van het regime. Aida Najaflou werd in 2022 al eens gevangengezet vanwege haar geloof.

Gebrek aan medische zorg

Aida Najaflou lijdt aan een reumatische aandoening. Haar gezondheid ging tijdens haar gevangenschap aanzienlijk achteruit. Op 2 november viel ze in haar cel en liep ze een ernstig letsel aan haar ruggengraat op. Ze werd in eerste instantie naar een ziekenhuis gebracht, waar de wervelfractuur werd vastgesteld. Artsen verklaarden dat een onmiddellijke operatie, gevolgd door revalidatie, noodzakelijk was. De gevangenisautoriteiten weigerden echter toestemming te geven voor de operatie, en Aida Najaflou werd teruggebracht naar de gevangenis, ondanks dat ze niet kon lopen en hevige pijn had.

Marteling in gevangenissen van het regime in Teheran: medische zorg geweigerd

Een van de wrede martelmethoden die in Iraanse gevangenissen wordt gebruikt, is het opzettelijk ontzeggen van de toegang tot noodzakelijke medische zorg aan gevangenen. Ernstig zieke gevangenen worden zo opzettelijk in levensgevaar gebracht.

De volgende praktijken, die de gezondheid en het leven van gevangenen in gevaar brengen, nemen toe: Spoedeisende medische of specialistische behandelingen worden uitgesteld of volledig geweigerd. De ernst van ziekten wordt gebagatelliseerd of genegeerd. Gangbare pijnstillers of kalmeringsmiddelen worden voorgeschreven zonder de onderliggende aandoening aan te pakken. Medicijnen worden onthouden. Vaak worden gevangenen die in het ziekenhuis zijn opgenomen of om medische redenen zijn vrijgelaten, gedwongen de behandeling te staken en tegen medisch advies in terug te keren naar de gevangenis.
Het regime in Teheran is volgens het internationaal recht verplicht het recht op leven van alle burgers van het land – inclusief gevangenen – te beschermen en het recht op adequate medische zorg te respecteren. Het opzettelijk onthouden van medische hulp is in strijd met het internationale verbod op marteling.

Onderdrukking in Iran: christenen onder druk

Vervolgde christenen hebben bescherming en hulp nodig: christenen in Iran worden in de adventstijd geconfronteerd met verscherpte repressie. Wij roepen de internationale gemeenschap op zich krachtig in te zetten tegen de vervolging van christenen in Iran.
In strijd met zijn internationaalrechtelijke verplichtingen intensiveert het Iraanse regime de onderdrukking van de christelijke minderheid. Met invallen en willekeurige arrestaties probeert het regime te voorkomen dat christenen zich in huiskerken voor erediensten verzamelen. Met name voormalige moslims die het christelijk geloof hebben aangenomen, zijn het doelwit van deze vervolging.
De christenen Zahra Gholami (35) en Hossein Mohammadi (66) uit de nabij Teheran gelegen stad Malard zijn in november gevangengezet om hun gevangenisstraffen uit te zitten, waartoe zij uitsluitend vanwege hun christelijk geloof waren veroordeeld. Beide voormalige moslims werden voor het eerst in december 2023 gearresteerd, toen zij zich met andere christenen voor een kerkdienst in een huiskerk hadden verzameld. Na huiszoekingen waarbij christelijke geschriften in beslag werden genomen, werden zij overgebracht naar de Evin-gevangenis in Teheran. Na twee maanden detentie en talrijke verhoren werden zij medio februari 2024 voorlopig vrijgelaten tegen betaling van borgtocht.

In juli 2024 veroordeelde een regime-rechtbank Zahra Gholami en Hossein Mohammadi tot elk twee jaar gevangenisstraf wegens vermeende “bedreiging van de staatsveiligheid”.

Christenvervolging in Iran

De Iraanse justitie, die fungeert als onderdrukkingsinstrument van het regime, vervolgt christenen met algemene aanklachten zoals “propaganda tegen de islam” en “bedreiging van de staatsveiligheid”. Zij worden willekeurig gearresteerd, gemarteld en tot gevangenisstraffen veroordeeld omdat zij hun geloof belijden en samen met andere christenen in huiskerken voor erediensten bijeenkomen.
De weinige Perzischtalige kerken die nog in Iran bestaan, staan onder strenge controle en mogen geen bezoekers of nieuwe leden toelaten. Kerken van etnische minderheden mogen hun diensten uitsluitend in hun eigen taal houden. Daardoor zijn alle andere Perzischtalige christenen, met name voormalige moslims die tot het christelijk geloof zijn bekeerd, gedwongen om in hun woningen samen te komen voor erediensten. Het regime beschouwt zulke bijeenkomsten echter als een “bedreiging van de staatsveiligheid” en vervolgt christenen met intimidatie, invallen, arrestaties en geld- en gevangenisstraffen.
Wij roepen de internationale gemeenschap op zich effectief te verzetten tegen de vervolging van christenen in Iran. Alle gevangenen die uitsluitend vastzitten omdat zij gebruikmaken van hun mensenrecht op godsdienstvrijheid, moeten worden vrijgelaten!

D. Steun voor de Internationale Conventie voor een vrij Iran – de gedenkdag en de dag van de politieke gevangenen in Iran en de oproep tot een onderzoek naar de daders van genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran.

Wij streven naar een vrij, niet-nucleair Iran, naar de afschaffing van de doodstraf, de gelijkheid van mannen en vrouwen en een vrije en tolerante samenleving.

E. Steun aan de media en onafhankelijke instellingen om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen.

We steunen de historische, culturele en sociale programma's van de nationale televisie van Iraniërs in ballingschap, een onafhankelijk medium dat niet verbonden is aan regeringen. Dit is om de tolerante en vreedzame Iraanse cultuur te laten zien tegenover het beleid van wreedheid en barbaarsheid en anti-culturele en omgekeerde Iraanse geschiedenis en cultuur door het Iraanse regime. We beschouwen deze reconstructie als noodzakelijk, en aangezien het regime van de heersende moellahs van Iran zelfs de oude en nationale Iraanse namen en gebeurtenissen van de kalender heeft verwijderd, proberen we de menselijke, mooie en inspirerende Iraanse tradities, die de geest van samenwerking, altruïsme en liefde in de samenleving onderwijzen, nieuw leven in te blazen.

F. Actieve steun aan onafhankelijk onderzoek, denktanks en mensenrechtenverdedigers tegen gedwongen verdwijningen, repressie en mensenrechtenschendingen in Iran

J. Campagne tegen de systematische vernietiging van ecosystemen, natuurgebieden en biodiversiteit in Iran.

Iran, **een land met een geschiedenis van meerdere millennia**, vormt een van de oudste centra van menselijke beschaving en bezit een uitzonderlijk rijke natuurlijke, culturele en ecologische erfenis. Desondanks wordt het land vandaag geconfronteerd met een van de ernstigste en meest complexe milieucrisissen ter wereld. Deze crisis is geen toevallig of uitsluitend klimatologisch fenomeen, noch het resultaat van technische onbekwaamheid. Zij is veeleer het directe gevolg van het politieke en ideologische bestel van de heersende religieuze dictatuur, die voor het behoud van haar macht systematisch de natuurlijke, culturele en menselijke hulpbronnen van het land opoffert.

Landverzakkingen en watercrisis als gevolg van roofbouwbeleid

Een van de meest alarmerende milieuproblemen in Iran is grootschalige bodemdaling, veroorzaakt door decennialange overexploitatie van grondwaterreserves. Dit fenomeen behoort tot de ernstigste ter wereld en treft met name dichtbevolkte en historisch belangrijke regio's. De structurele watertekorten, het opdrogen van meren en wetlands en de afname van drinkwatervoorraden zijn directe consequenties van ideologisch gestuurd en niet-transparant waterbeheer, waarbij wetenschappelijke waarschuwingen consequent zijn genegeerd.

De vernietiging van traditionele qanatsystemen

Qanats, eeuwenoude waterbeheersystemen en een toonbeeld van duurzame aanpassing aan een droog klimaat, zijn in hoog tempo verdwenen. Door de grootschalige aanleg van diepe putten en ongereguleerde wateronttrekking zijn deze systemen drooggevallen of ingestort. Dit proces betekent niet alleen het verlies van functionele waterinfrastructuur, maar ook de bewuste ontmanteling van historisch en cultureel erfgoed en inheemse kennis die juist oplossingen had kunnen bieden voor de huidige crisis.

Ontbossing, verwoestijning en verlies van biodiversiteit

De bossen en natuurlijke habitats op het Iraanse plateau worden ernstig bedreigd door illegale houtkap, overbegrazing, infrastructurele megaprojecten zonder milieueffectrapportage en het ontbreken van effectieve beschermingsmechanismen. Als gevolg hiervan staat de biodiversiteit van Iran op instorten en bevinden meerdere diersoorten zich op de rand van uitsterven. Deze ecologische achteruitgang is geen kwestie van onvermogen, maar het resultaat van bewuste beleidskeuzes waarbij machtsbehoud prevaleert boven milieubehoud.

Bedreiging van werelderfgoed en historisch erfgoed

De ecologische crisis heeft ook verwoestende gevolgen voor historische monumenten en sites die op de Werelderfgoedlijst van UNESCO staan. Bodemdaling, uitdroging en milieuvervuiling brengen deze structuren in ernstig gevaar. Deze monumenten maken deel uit van het collectieve erfgoed van de mensheid, en het systematisch verwaarlozen ervan wijst op een fundamentele minachting voor internationale verantwoordelijkheden en universele waarden.

Onderdrukking van milieubewustzijn en wetenschappelijk onderzoek

Parallel aan de ecologische achteruitgang worden milieuactivisten, onderzoekers en wetenschappers die deze crisis documenteren en publiekelijk aan de kaak stellen, geconfronteerd met intimidatie, arrestaties en beroepsverboden. Deze repressie toont aan dat de milieuproblematiek in Iran niet louter ecologisch, maar intrinsiek politiek en veiligheidsgerelateerd is, aangezien open debat en wetenschappelijke transparantie de legitimiteit van het regime ondermijnen.

Ecologische vernietiging als machtsinstrument

De huidige situatie in Iran weerspiegelt een systematische en doelbewuste vernietiging van een land en een beschaving. De heersende religieuze dictatuur gebruikt ecologische uitputting als instrument om haar voortbestaan te verzekeren, ten koste van natuurlijke hulpbronnen, cultureel erfgoed en toekomstige generaties. Dit onderzoek benadrukt dat de milieucrisis in Iran niet kan worden begrepen, noch opgelost, zonder de onderliggende politieke structuren en machtsmechanismen fundamenteel te analyseren.

Watercrisis in Iran
Een land geconfronteerd met droogte en wat kunnen we leren van het verleden

Iran wordt geconfronteerd met een stille, maar ernstige milieuramp. Tientallen jaren van . van de waterreserves, het illegaal graven van putten en de bouw van grote waterkeringen hebben de balans in de grondwaterstand verstoord, met dramatische gevolgen. In veel gebieden daalt de bodem. Bodemdaling komt nu in grote delen van het land voor, met name rondom Teheran, Yazd en Isfahan. Satellietbeelden laten zien dat de bodem in Teheran, in sommige gebieden, meer dan 25 cm per jaar

zakt. Dit is geen langzaam, natuurlijk proces, maar een direct resultaat van het, door de landbouw bovenmaats onttrekken van grondwater uit de reserves — veel ervan wordt afgetapt uit illegale putten.

De oorzaak van de crisis

De oorzaken zijn divers: Vanaf de Islamitische Revolutie in 1979 is Irans bevolking gegroeid van 37 miljoen naar 86 miljoen. Daarbij komt een hausse in het aantal nieuwe stuwdammen, dat het overgebruik van grondwater heeft geïntensifieerd. Echter, de voornaamste oorzaak is het niet-duurzame watermanagement. Ongeveer 90% van Irans watervoorraad wordt gebruikt voor de landbouw — vaak via ouderwetse, open kanalen, wat resulteert in een aanzienlijk verlies door verdamping. Ondertussen worden natuurlijke reservoirs steeds kleiner. Het grondwaterniveau rondom Teheran daalde tussen 1984 en 2011 met 12 meter. Rivieren zoals de Zayanderud in Isfahan bevatten het jaar door niet altijd water, of zijn geheel drooggevallen. Stuwdammen, stroomopwaarts, gekoppeld aan verplaatsing van water naar andere gebieden, hebben vele ecosystemen pijn gedaan.

Om de crisis het hoofd te bieden gaan autoriteiten en boeren in toenemende mate over tot het steeds dieper graven naar grondwater. In 2022 waren 320000 illegale putten gegraven. Maar hoe dieper de putten, hoe ernstiger de schade: ondergronds water wordt sneller opgepompt dan het kan worden aangevuld door regenval of instroom. De bodem verliest zijn elasticiteit, klinkt blijvend in en begint te dalen.

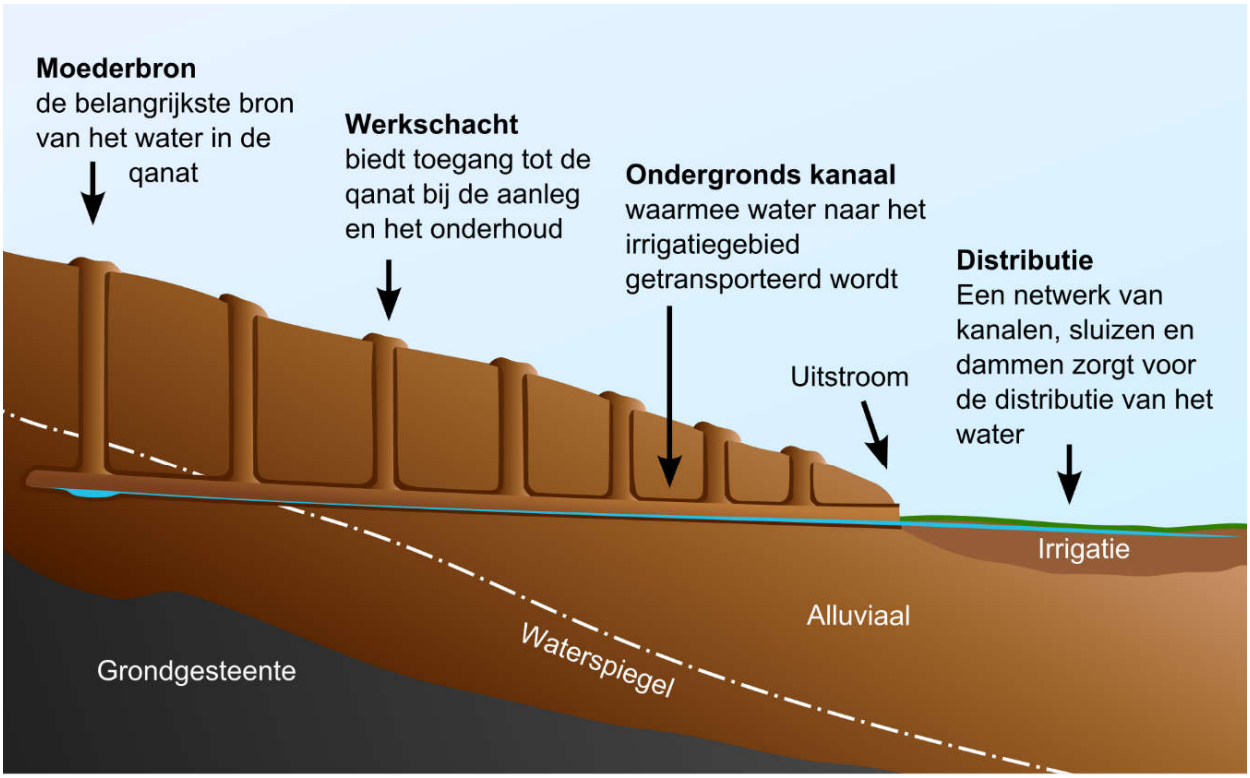

Vroeger

Nu

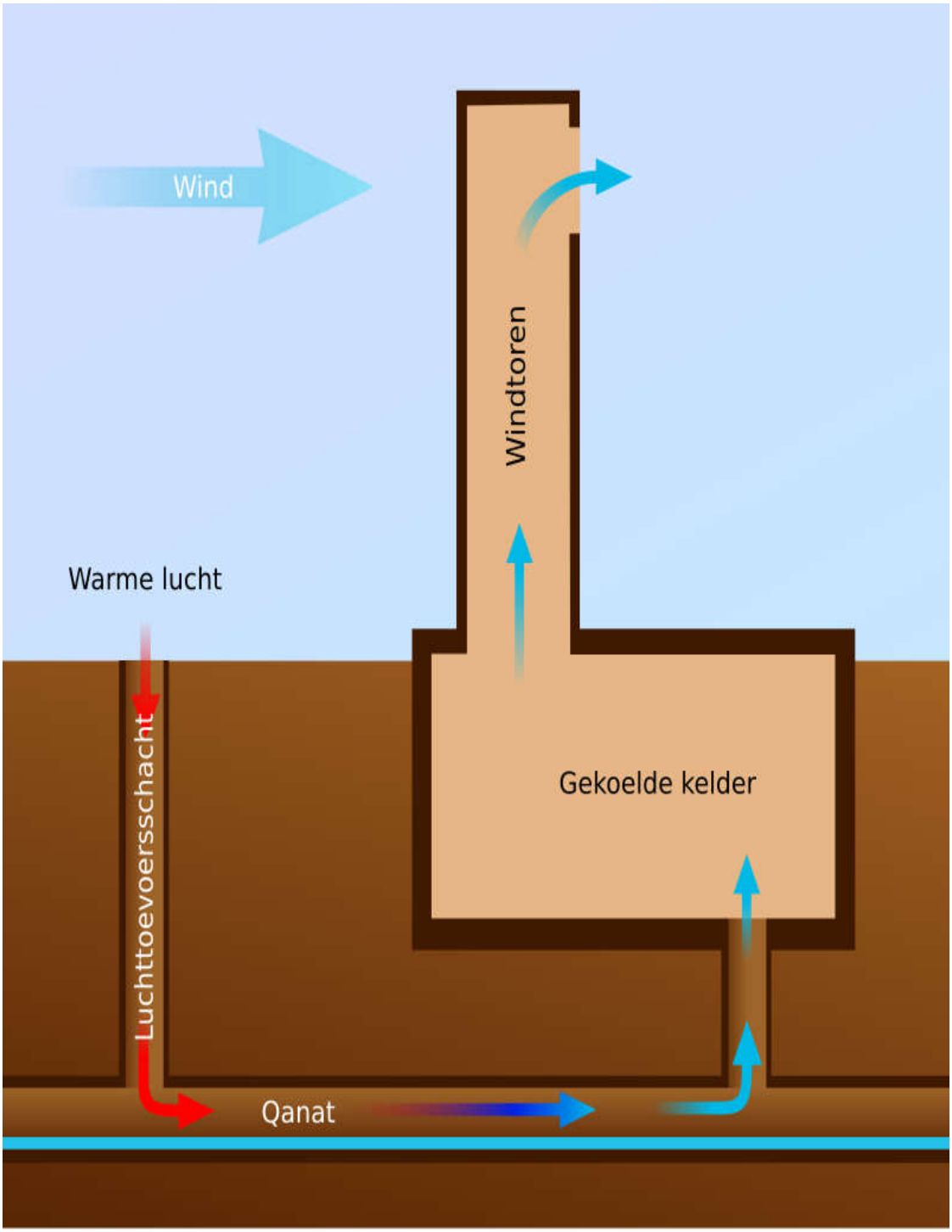
Historische en culturele impacts
Een van de gevolgen van deze crisis is de vernietiging van historische structuren. In Isfahan, duiken scheuren op in oude moskeeën en paleizen. Zelfs qanat-schachten, oude ondergrondse bewateringsystemen, verliezen hun samenhang door de inklinkende grond en storten in. Deze qanats, eens een duurzame vorm van bevloeiingssystemen, lopen nu gevaar, vergezeld niet alleen van verdwijning van kostbaar water, maar ook van een deel van ‘s lands culturele erfenis.

Qanats: een 2500-jaar-oude duurzame oplossing
Qanats (ondergrondse aquaducten) werden 2500 jaar geleden ontwikkeld door Iraanse ingenieurs in de dorre hooglanden van Iran. Deze ondergrondse kanalen maken gebruik van de hellingen in het gebied om water vanaf de hoger gelegen grondwaterspiegel naar de lager gelegen, te besproeien, velden te geleiden — hierbij wordt alleen gebruik gemaakt van de zwaartekracht, er zijn geen pompen nodig. Schachten voor onderhoud en ventilatie vanaf het kanaal naar boven, werden op regelmatige afstanden aangebracht. Qanats waren niet alleen vernuftig geconstrueerd, maar ook ecologisch voordelig: Ze beschermden het water voor verdamping, voorkwamen verspilling en maakten een stabiele landbouw mogelijk voor de volgende eeuwen, zelfs in woestijnachtige gebieden.
Op een gegeven ogenblik waren er in Iran meer dan 30000 van deze systemen. Nu functioneert daarvan nog maar zo’n derde deel. Velen ervan zijn vol gestort, verwoest, of gewoon vergeten. Toch is er sprake van een groeiende internationale interesse voor dit model deels omdat dergelijke systemen ook bestaan in Latijns-Amerika en Noord-Afrika. In Yazd, een van Irans droogste steden, worden qanats

Schema van een qanat, met bron, werkschachten en uitstroom

nog steeds gebruikt. De stad werd aangewezen als UNESCO World Heritage site in 2017 — deels vanwege zijn traditionele water-technologie.

Werking van een windvanger om koelte aan een qanat te onttrekken

Kan de toekomst in het verleden liggen?
Veel deskundigen zeggen: Ja, tenminste gedeeltelijk. Herbouw van goed functionerende qanats kan helpen om grondwater efficiënter en duurzamer te gebruiken. Maar deze traditie alleen zal het probleem niet oplossen. Een radicale ommekeer is noodzakelijk: moderne water-technologie, efficiënte irrigatie, rigoureus waterbeheer — en bovenal, een cultuur van een open oog bij het managen van deze vitale hulpbron.

"Een jongeman loopt in de droge rivierbedding van de Zayandehrood in Isfahan."

Een Iraanse milieu ingenieur schrijft gericht in haar scriptie over mogelijkheden tot vergroening in de droge en halfdroge steden: “Teheran zwemt in een zee van afvalwater, terwijl de bodem uitdroogt.” Ze betoogt dat de behandeling van afvalwater zorg kan dragen voor voldoende water, niet alleen voor openbare parken, maar ook voor stedelijke tuinbouw. Het gebruik van behandeld afvalwater en water uit andere bronnen, zoals qanats en rivieren, kan het gebrek aan water in de warmere maanden verminderen. Haar oproep: Alleen een allesomvattend, lange-termijn plan — waarbij de bevolking wordt betrokken — kan het bestaan van toekomstige generaties verzekeren.

Een qanat is een ondergronds aquaduct waarmee grondwater uit de bergen naar lagergelegen gebieden wordt getransporteerd. Een qanat wordt meestal gevoed door een aquifer, een grondwaterhoudende laag. Het verval, het hoogteverschil tussen bron en bestemming, zorgt ervoor dat de zwaartekracht het water naar de uitstroom geleidt.

De qanat ontstond in de oudheid in Noordwest-Iran waarschijnlijk in het eerste millennium v. Chr., mogelijk zelfs eerder. Een qanat werd met de hand uitgegraven, waarbij op regelmatige afstanden verticale schachten werden aangelegd om mensen en materieel aan en af te voeren en puin te verwijderen. Met het bouwen van een qanat waren grote investeringen gemoeid en de aanleg vergde jaren of zelfs decennia.

De technologie werd vanuit Iran verspreid en thans vindt men qanats van Japan tot in Marokko en zelfs enkele in Amerika. Sinds de jaren zeventig zijn er nauwelijks meer nieuwe aangelegd. De bestaande qanats zijn echter groot in aantal en veel daarvan leveren nog water, sommige al gedurende honderden jaren. In Iran zijn in het begin van de 21ste eeuw nog duizenden qanats in gebruik, die water leveren voor miljoenen mensen en hun akkers.

Vervolg van het eerste deel van het project: A. Internationale campagne om de uitvoering van doodvonnissen tegen vrouwen in Iran te stoppen – tegen 'witte executie' (het onthouden van medicijnen en medische zorg in gevangenissen)

72 vrouwelijke politieke gevangenen in de Evin-gevangenis

De positie van deze 72 vrouwelijke politieke gevangenen in de Evin-gevangenis is maar een deel van de misdaden, die door het regime begaan worden tegen deze naar de vrijheid zoekende vrouwen. De autoriteiten onderdrukken niet alleen de vrijheid van meningsuiting en basis burgerrechten, maar richten zich ook systematisch op vrouwen, in een poging om de protestbewegingen te beteugelen. Echter door hun veerkracht en standvastigheid zijn deze vrouwen het symbool geworden van de strijd voor vrijheid en recht in Iran.

Arzou Azarmsafat – Geboren in 1966
Datum laatste arrestatie: 1 mei 2024.
Aanklachten: "Activiteiten op het internet en contacten met oppositiegroeperingen".
Vonnis: 3 jaar en 9 maanden gevangenschap. Vonnis uitgesproken door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Solmaz (Elnaz) Ahmadi – Geboren in 1984, Doctoraat Natuurkunde.
Datum laatste arrestatie: 9 mei 2024.
Aanklachten: "Propaganda tegen het regime en samenzwering".
Status: Detentie, geen definitieve uitspraak.

Maryam (Anisha) Asadollahi – Geboren in 1989

Arbeidsactivist, Vertaler, gehuwd
Datum laatste arrestatie: 26 juli 2023
Aanklachten: "Samenspanning tegen nationale veiligheid en propaganda tegen het regime".
Vonnis: 5 jaar en 8 maanden gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Marjan Eslam Raha
Datum laatste arrestatie: februari 2025.
Aanklachten: "Propaganda tegen het regime".
Vonnis: 9 maanden gevangenschap.

Nasimeh Eslam Zehi – Geboren in 1984, Soenniet en Beloetsji
Datum laatste arrestatie: september 2023.
Aanklachten: "Verdacht van lidmaatschap IS".
Status: Tijdelijke detentie, geen definitieve uitspraak.
Nasimeh Eslam Zehi werd samen met haar echtgenoot gearresteerd. Een van haar kinderen werd na haar arrestatie overgebracht naar een onbekende locatie en ze beviel in de gevangenis van haar tweede kind.

Shiva Esmaeili – Geboren in 1966
Masterdiploma, Landbouwkundig ingenieur, gehuwd, moeder van drie
Datum laatste arrestatie: 11 maart 2023.
Aanklachten: “Samenspanning tegen nationale veiligheid en binding met het Iraans Verzet”.
Vonnis: 10 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Haar zoons, Seyed Mehdi en Seyed Alireza Vafaie Sani, zitten ook gevangen in afd. 8 van de Evin-gevangenis.

Masoumeh (Akram) Akbari – Geboren in 1969
Datum laatste arrestatie: 7 maart 2018.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime en samenspanning om te handelen tegen de nationale veiligheid”.
Vonnis: 2 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 28 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Reyhaneh Ansari Nejad – Geboren in 1966
Gepensioneerd en Vakbondsactivist
Datum laatste arrestatie: 6 november 2023.
Aanklachten: “Samenspanning en samenzwering met de bedoeling te handelen in strijd met de nationale veiligheid”.
Vonnis: 4 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Valse beschuldigingen en verzonnen zaken

Golrokh Ebrahimi Iraee – Geboren in 1980
Vrouwenrechten Activist en Auteur.
Datum laatste arrestatie: 26 september 2022.
Aanklachten: “Samenspanning en samenzwering tegen de nationale veiligheid en propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Islam Bani Hasani – Jordaans burger
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 26 september 2024.
Aanklachten: “Lidmaatschap van IS”
Status: Hangend juridisch proces.

Neyra Behnoudi – Geboren in 1973, Leraar, gehuwd
Datum laatste arrestatie: Begin oktober 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Kobra Beigi – Geboren in 1954
Datum laatste arrestatie: oktober 2024.
Aanklachten: “Samenspanning, samenzwering en propaganda tegen het regime”
Vonnis: 3 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Sakineh Parvaneh – Geboren in 1988

Datum laatste arrestatie: 7 maart 2024.
Aanklachten: “Samenspanning tegen nationale veiligheid en propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 6 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 1 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Forough Taghipour – Geboren in 1994, Teheran

Bachelorsdiploma in accounting, ongehuwd
Datum laatste arrestatie: 21 augustus 2023.
Aanklachten: “Oproer (Baghi) en binding met het Iraans Verzet”.
Vonnis: 15 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Zahra (Yas) Bankdar Tehrani – Geboren in 1972
Lid van Erfan Halqheh
Datum laatste arrestatie: 24 juli 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 2 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken het Revolutionaire Hof in Teheran.
Maryam Hajji Hosseini – Geboren in 1972

Ingenieur Polymeer en Non-Metallic Materialen.
Datum laatste arrestatie: september 2019.

Aanklachten: “Verdorvenheid op Aarde (Efsad Fil-Arz)” en “spionage voor Israël”.
Vonnis: 10 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Fereshtah Hosseini – Geboren in 1983
Lid van Erfan Halqheh

Datum laatste arrestatie: 13 februari 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime”
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Nahid Khodajo – Gepensioneerd en Lid van het Bestuur van de Vrije Arbeiders Unie.
Datum laatste arrestatie: 21 februari 2024.
Aanklachten: “Samenspanning om te handelen in strijd met de nationale veiligheid en het verstoren van de openbare orde en leefbaarheid”.
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Ze heeft problemen met haar ruggenwervels en artritis en heeft continue verzorging nodig, evenals fysiotherapie.

Nargess Khorasani Hosseini – Geboren in 1982
Lid van Erfan Halqeh
Datum laatste arrestatie: 13 februari 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime”
Vonnis: 3 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Azam (Nasrin) Khazari Javad – Geboren in 1957.
Lid van de vakbond van de Vrije Arbeiders Unie van Iran.
Datum laatste arrestatie: 2 juli 2022.
Aanklachten: “Samenspanning om te handelen in strijd met de nationale veiligheid en propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Ze lijdt aan de gevolgen van een beroerte tijdens haar gevangenschap en heeft problemen met reumatische artritis, hernia en ischias.

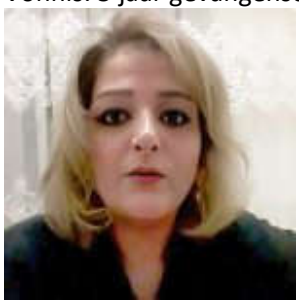

Mina Khajavi – Geboren in 1960
Bekeerd tot het Christendom

Datum laatste arrestatie: december 2024.
Aanklachten: “Handelen in strijd met de nationale veiligheid door het verspreiden van het Christendom en houden van een kerk aan huis ”.
Vonnis: 6 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Lian Darvish – Geboren in 1978
Datum laatste arrestatie: Begin maart 2023.
Aanklachten: “Samenspanning en samenzwering,” “Belediging van de Opperste Leider op internet,” en “Propaganda tegen het regime”
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Raheleh Rahmipour – Geboren in 1952
Van een familie, zoekend naar Recht.

Datum laatste arrestatie: november 2023.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime en samenspanning om de nationale veiligheid te verstoren”.
Vonnis: 6 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Mevrouw Rahmipour, 70+, lijdt aan een hersentumor.

Vahideh (Vida) Rabani – Geboren in 1984
Journalist en masterdiploma in politieke wetenschappen.
Datum laatste arrestatie: 24 oktober 2022.
Aanklachten: “Samenspanning tegen de nationale veiligheid, propaganda tegen het regime en belediging van

heilige waarden”.
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Khadijah Rezaei Vav – Geboren in 2006, Burger van Tadzjikistan, Soenniet
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 26 september 2024.
Aanklachten: Onbekend, haar zaak is onder behandeling van afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran, hangend juridisch onderzoek.

Aisha Rezaei Vav – Geboren in 2008, Burger van Tadzjikistan, Soenniet
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 26 september 2024.
Aanklachten: Onbekend, haar zaak is onder behandeling van afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran, hangend juridisch onderzoek.

Mahboubeh Rezaei – Geboren in 1989, uit Borazjan
Datum laatste arrestatie: juni 2023.

Aanklachten: “Samenspanning om de nationale veiligheid te verstoren, propaganda tegen het regime, aanzetten van anderen om de orde te verstoren, belediging van Islamitische heilige waarden op het internet en lidmaatschap en activiteiten voor groeperingen, die tegen het regime zijn”.
Vonnis: 7 jaar en 9 maanden gevangenschap, Vonnis uitgesproken door afd. 28 van het Revolutionaire Hof in Teheran. En ook door Strafhof 2 van het Qods Gerechtelijk Systeem.

Nasrin Roshan – Geboren in 1963, Iraans-Britse, dubbele nationaliteit.
Datum laatste arrestatie: 16 november 2023.

Aanklachten: “Samenspanning en samenzwering” en “Propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 3 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Hajer Zabili – Afghaans burger
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 26 september 2024.
Aanklachten: Onbekend, haar zaak is onder behandeling van afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran, hangend juridisch onderzoek.

Laleh Sa’ati – Geboren in 1978, bekeerd tot het Christendom.
Datum laatste arrestatie: 13 februari 2024.
Aanklachten: “Handelen in strijd met de nationale veiligheid door het verspreiden van het Christendom en

houden van een kerk aan huis ”.
Vonnis: 2 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Zahra Sarv – Geboren in 1986
Datum laatste arrestatie: oktober 2021.

Aanklachten: “Propaganda tegen het regime, samenspanning om te handelen tegen de nationale veiligheid”
Vonnis: 7 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Shirin Saidi
Datum laatste arrestatie: 23 december 2023.

Aanklachten: “Samenspanning om te handelen in strijd met de nationale veiligheid”
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Golnaz Solhchin – Geboren in 1977, Gepensioneerd Leraar en Moeder van twee.
Datum laatste arrestatie: 4 oktober 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime op internet”.
Vonnis: 1 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Zahra Sharif Kazemi – Geboren in 1989, Activist op Sociale Media.
Datum laatste arrestatie: 23 december 2023.
Aanklachten: “Samenspanning tegen de nationale veiligheid en propaganda tegen het regime”.
Status: Hangend, in onderzoek

Zahra Safai – Geboren in 1963, Middelbaar Onderwijs, Gehuwd, Moeder van twee
Datum laatste arrestatie: 12 september 2023.

Aanklachten: “Samenspanning om misdaden tegen de nationale veiligheid te plegen en band met het Iraans Verzet.
Vonnis: 5 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Zahra is een politieke gevangene vanaf de tachtiger jaren. Haar vader werd geëxecuteerd tijdens de massa-executies in die jaren, op de aanklacht dat hij lid was van het Iraans Verzet. Ze heeft een hartziekte, hoge bloeddruk en artritis.

Mouloud Safai – Geboren in 1959, uit Teheran, Moeder van een aantal kinderen.
Datum laatste arrestatie: 31 juli 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime en propaganda ten gunste van het Iraans Verzet”.
Vonnis: 3 jaar en 4 maanden gevangenschap. Vonnis uitgesproken door het Revolutionaire Hof in Teheran.
Moulouds vader en echtgenoot werden tijdens de massa-executies in de tachtiger jaren in de Evin-gevangenis terechtgesteld.

Mahnaz Tarah – Geboren in 1974
Datum laatste arrestatie: 13 november 2023.

Aanklachten: “Samenspanning, propaganda tegen het regime”.
Vonnis: 4 jaar en 4 maanden gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Zahra Zafar – Geboren in 1984, Burger van India
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 4 oktober 2024.
Aanklachten: Onbekend, haar zaak is in onderzoek door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Barnagul Abdollah Wao – Burger van Tadzjikistan, Soenniet.
Datum laatste arrestatie: Onbekend, kwam in de vrouwenafdeling van de Evin-gevangenis op 4 oktober 2024.
Aanklachten: Onbekend, haar zaak is in onderzoek door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Pakhshan Azizi – Geboren in 1984, Sociaal Werker
Datum laatste arrestatie: 4 juli 2023.

Aanklachten: “Oproer (Baghi) en verbinding met het Iraanse Verzet”.
Vonnis: Ter dood veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran. Het vonnis is door het Opperste Gerechtshof bevestigd en haar verzoek om een nieuw onderzoek is verworpen.

Massoumeh Asgari – Geboren in 1969, gepensioneerd Leraar, Moeder van een.
Datum laatste arrestatie: 4 oktober 2024.

Aanklachten: “Samenwerking met en lidmaatschap van het Iraans Verzet.
Vonnis: 3 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Gezondheidsproblemen: Mevrouw Asgari lijdt aan ernstige problemen met haar ruggenwervels, gevorderde artritis en neurologische problemen.

Marzieh Ghafari – Geboren in 1959
Datum laatste arrestatie: maart 2025.
Aanklachten: Onduidelijk, is in afwachting van proces.

Nasim Gholami Simyari – Geboren in 1988.
Datum laatste arrestatie: 18 mei 2023.

Aanklachten: “Vernieling van openbare goederen om de openbare orde en veiligheid te verstoren, bestrijding van de Islamitische regering. Complotten”.
Veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 6 jaar gevangenschap, 74 zweepslagen en 20 jaar verbanning.

Marzieh Farsi – Geboren in 1967, Teheran
Datum laatste arrestatie: 21 augustus 2023.
Aanklachten: “Baghi (oproer) en verbinding met het Iraanse Verzet.”

Veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 15 jaar gevangenschap.
Gezondheidstoestand: Tijd geleden gediagnosticeerd met kanker en na behandeling lijdt ze aan zware hoofdpijnen.

Neda Fotouhi – Geboren in 1980, Ex-universitair docent en afgestudeerd in IT-management, lid van Erfan-e-Halgheh.

Datum laatste arrestatie: 13 februari 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime, Samenzwering en samenkomst in strijd met de nationale veiligheid. En ook lidmaatschap van Erfan-e-Halgheh.”
Veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 6 jaar en 8 maanden gevangenschap.

Soodabeh (Elaheh) Fakhardzadeh
Geboren in 1959, verblijft in Teheran, bachelor in management, gehuwd met kinderen.
Datum laatste arrestatie: Eind maart 2023.

Aanklachten: “Samenzwering en samenkomst in strijd met de nationale veiligheid en binding met het Iraans Verzet.”
Veroordeeld tot 5 jaar gevangenschap.
PS: Ms. Fakhardzadeh is een politiek gevangene van de tachtiger jaren.

Shima (Azam) Farzan
Geboren in 1974, Ingenieur Electrotechniek en hernieuwbare Energie
Datum laatste arrestatie: 7 november 2022.
Aanklachten: “Samenzwering en samenkomsten met de bedoeling te handelen tegen de nationale veiligheid.”
Veroordeeld tot 6 jaar gevangenschap.

Elaheh Fooladi
Geboren in 1978, Bachelorsdiploma in Politieke Wetenschappen en Rechtenstudent.
Gehuwd met 1 kind.

Datum laatste arrestatie: 12 december 2023.
Aanklachten: “Propaganda tegen het systeem, samenkomst en samenzwering in strijd met de nationale veiligheid en uitwisseling met het Iraans Verzet.”
Veroordeeld tot 8 jaar gevangenschap.

Saiede (Bahareh) Ghorbanali
Geboren in 1979
Datum laatste arrestatie: 8 september 2024.
Aanklachten: “Samenkomst en samenzwering in strijd met de nationale veiligheid, propaganda tegen het systeem en belediging van de leider.”
Veroordeeld tot 3 jaar gevangenschap.

Mandana Karimi Bakhtiari
Geboren in 1968
Datum laatste arrestatie: 11 juni 2024.
Aanklachten: “Lidmaatschap van de oppositie en propaganda tegen het regime.”
Veroordeeld tot 5 jaar gevangenschap door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Fariba Kamalabadi
Geboren in 1962
Ex-Manager van de Baha’i Gemeenschap van Iran (“Yaran Iran”).
Datum laatste arrestatie: 30 juli 2022.
Aanklachten: “Het oprichten, of het besturen van een illegale organisatie.”
Veroordeeld tot 10 jaar gevangenschap door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Azar Korvandi Mousavi Zadeh

Geboren in 1962
Betrekking: Freelancer, Middelbare School opleiding, gehuwd met 2 kinderen
Datum laatste arrestatie: 29 augustus 2023.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime en samenzwering om te handelen tegen de nationale veiligheid door samenwerking met het Iraans Verzet.”
Veroordeeld tot 5 jaar gevangenschap door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Achtergrond: Politiek gevangene vanaf begin jaren 80; haar echtgenoot werd terechtgesteld gedurende de massamoord van 1988 in de Evin-gevangenis.
Gezondheidstoestand: Lijdt aan diabetes, ernstige vorm van hernia, gewrichtspijn, hoog cholesterolgehalte.

Matoureh Gonaei
Geboren in 1996
Betrekking: Ex-politiek-secretaris van de Islamitische Studenten Vereniging aan de Universiteit van Teheran
Datum laatste arrestatie: 2 mei 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime.”
Veroordeeld tot 1 jaar gevangenschap, verbod om te studeren en overplaatsing naar de faculteit Medische Wetenschappen aan de Universiteit van Ardabil door afd. 29 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Farzaneh Mohammadi Parsa
Datum laatste arrestatie: januari 2025

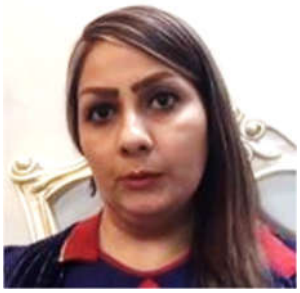
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime.”
Status van de zaak is op dit ogenblik niet duidelijk.

Pariyush Musavi

Geboortedatum: 1978
Datum laatste arrestatie: juli 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime, belediging van de stichter en de leider van het regime en samenzwering en samenspanning.”
Veroordeeld tot 4 jaar en 2 maanden gevangenschap door het Revolutionaire Hof in Teheran en het Openbaar Hof van het Qods Gerechtelijk Systeem, in twee gescheiden processen.
Gezondheidstoestand: Lijdt aan hartproblemen en ernstige artritis.

Narges Mansouri

Geboortedatum: 1977
Betrekking: Lid van het Syndicaat van het Teheran Bus Bedrijf.
Datum laatste arrestatie: 5 maart 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime” en “Samenzwering en samenwerking in strijd met de nationale veiligheid”. Veroordeeld door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 9 jaar gevangenschap.

Shakila Monfared
Geboortedatum: 1993
Datum laatste arrestatie: 23 december 2021.

Aanklachten: “Lidmaatschap van oppositiegroepering,” “Ophitsing,” “Verstoren van de openbare orde en de vrede,”. “Anti-regime propaganda,” en “Belediging van heilige waarden.” Veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran, in vier gescheiden processen, tot een totaal van 15 jaar en 5 maanden gevangenschap, 10 zweepslagen, ontzetting uit het ambt en verbanning.

Parvin Mirasan
Geboortedatum: 1956.
Opleiding: Bachelorsdiploma in Management.
Status: Gehuwd, moeder van een aantal kinderen.
Datum laatste arrestatie: 4 november 2022.
Aanklachten: “Samenzwering en samenwerking in strijd met de veiligheid van het land door binding met het Iraans Verzet,” veroordeeld door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 4 jaar gevangenschap.
Gezondheidstoestand: Lijdt aan vele kwalen, waaronder diabetes, Parkinson, gewrichtsproblemen, en darmverkleving.

Varisheh Moradi (Mirzaei)
Geboortedatum: 1985
Geboorteplaats: Sanandaj

Datum laatste arrestatie: 31 juli 2023.
Aanklachten: “Lidmaatschap van een groepering die tegen het regime is, oproer en aanval op politieagenten.”
Veroordeeld tot de doodstraf door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran en afd. 2 van het Qods Strafhof.
Gezondheidsklachten: Lijdt aan hernia, ernstige last van aambeien en anemie.

Farah (Masoumeh) Nasaji
Geboortedatum: 1962
Datum laatste arrestatie: 4 september 2022.
Aanklachten: “Samenzwering en samenspanning tegen de nationale veiligheid.”
Veroordeeld door afd. 28 van het Revolutionaire Hof in Teheran tot 5 jaar gevangenschap.

Sedigheh Norbala
Geboortedatum: 1979
Datum laatste arrestatie: maart 2025.
Status: Zaak nog niet opgelost en hangend.

Tahereh (Fereshteh) Nouri
Geboortedatum: 1960

Datum laatste arrestatie: 25 oktober 2022.
Aanklachten: “Samenzwering en samenspanning met de bedoeling om de nationale veiligheid in gevaar te brengen door samen te werken met het Iraans Verzet en het verstoren van de openbare orde.”
Veroordeeld tot 5 jaar gevangenschap door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Havva Nikbakht
Geboortedatum: 1977
Datum laatste arrestatie: 9 augustus 2024.

Aanklachten: “Propaganda tegen het regime en belediging van de Hoogste Leider.”
Veroordeeld tot 1 jaar gevangenschap door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

Farahnaz Nikkho
Geboortedatum: 1972
Datum laatste arrestatie: 10 mei 2023.
Aanklachten: “Actie in strijd met nationale veiligheid door spionage.”
Veroordeeld tot 10 jaar gevangenschap door afd. 15 van het Revolutionaire Hof in Teheran.

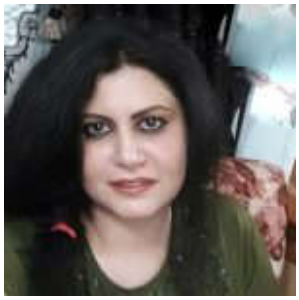
Maryam Vahidi Fard
Geboortedatum: 1978.
Datum laatste arrestatie: november 2023.
Aanklachten: Steun voor Saeed Mohammadidourki.
Veroordeeld tot 17 maanden gevangenschap door het Revolutionaire Hof in Shahriar.

Parisa Yousefi
Geboortedatum: 1982

Datum laatste arrestatie: 24 februari 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het systeem en samenzwering.”
Veroordeeld tot 3 jaar gevangenschap door het Revolutionaire Hof in Teheran.

Politieke vrouwelijke gevangenen die nu ontslagen zijn uit gevangenschap.

Rezvaneh Ahmadkhani
Datum laatste arrestatie: 18 september 2023.
Aanklacht: Samenzwering in strijd met binnenlandse veiligheid en propaganda tegen het regime.
Veroordeeld tot 20 maanden gevangenschap.
Datum ontslag van gevangenschap: 19 september 2024.

Mahvash Sabet Shariari

Geboren in 1953, Baha'i burger, Ex-manager van de Baha'i gemeenschap in Iran, bekend als "Yaran Iran."
Datum laatste arrestatie: 30 juli 2022.
Aanklacht: "Oprichten of leiden van een illegale organisatie."
Veroordeeld tot 10 jaar gevangenschap door afd. 26 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Datum ontslag van gevangenschap: 5 december 2024.

Kimiya Bani Adam
Datum laatste arrestatie: 5 december 2024.
Aanklacht: Onbekend. Veroordeeld tot 2 jaar gevangenschap.
Datum ontslag van gevangenschap: 17 december 2024

Zohreh Sayyadi
Datum laatste arrestatie: 30 mei 2023.

Aanklacht: Onbekend. Veroordeeld tot 1 jaar gevangenschap.
Datum ontslag van gevangenschap: 7 augustus 2023.

Maryam Bano Nasiri – Geboren in 1961
Datum laatste arrestatie: mei 2023.
Aanklacht: “Samenzwering tegen de nationale veiligheid door samenwerking met het Iraans Verzet.”
Veroordeeld tot 3 jaar en 6 maanden gevangenschap. Vonnis door afd. 1 van het Revolutionaire Hof in Shahriar.
Politiek gevangene Maryam Bano Nasiri lijdt aan slaap apneu, ademhalingsproblemen en een maagzweer.
Datum ontslag van gevangenschap: 24 november 2024

Samaneh Asghari – Geboren in 1993
Kinderrechten Activist, Student Industrial Engineering aan de Kharazmi Universiteit.
Datum laatste arrestatie: april 2024.
Aanklachten: “Propaganda tegen het regime.”
Vonnis: 1 jaar gevangenschap. Vonnis uitgesproken door afd. 29 van het Revolutionaire Hof in Teheran.
Datum ontslag van gevangenschap: 8 maart 2025 (Internationale Vrouwendag)

Tombé pour la liberté
Soulèvement en Iran 2019
DONEER
NU

Hoofdstuk VII.

7 Mailshot in 2025

In 2025 hebben wij zeven mailshot-projecten uitgevoerd. Deze projecten zijn zowel per e-mail als per post naar onze donateurs en supporters verzonden.

Veel rechtvaardigheidslievende mensen die onze projecten ontvingen, waren diep geraakt door de onmenselijke omstandigheden in Iran. Hun betrokkenheid, solidariteit en steun waren effectief en van doorslaggevend belang.

Overzicht van de mailshot-projecten in 2025:

- **Mailshot april 2025: Stop de executie van mensenrechtenactivisten – Sharifeh**
- **Mailshot mei 2025: Stop het doodvonnis van de 22-jarige student Ehsan en van de populaire dichter Payam Farahvar**
- **Mailshot juni en juli 2025: Stop het bloedbad in de gevangenissen van de religieuze dictatuur in Iran**
- **Mailshot augustus 2025: Stop het bloedbad en de gedwongen verdwijningen van politieke gevangenen in Iran**
- **Mailshot september 2025: Stop de arrestatie en executie van kinderen en jongeren**
- **Mailshot oktober 2025: Ter gelegenheid van de Internationale Dag tegen de Doodstraf**
- **Mailshot november en december 2025 dat we naar tienduizend mensen via e-mail hebben gestuurd. Dit mailshot is een wereldwijde oproep en steun tegen de massamoord in Iran**

SMV
SMV
SMV

Hoofdstuk VIII.

De protestbeweging in Iran voor vrijheid en grootschalige arrestaties

Gedurende heel 2025 hebben de Iraanse burgers, als reactie op wijdverbreide discriminatie, structurele onderdrukking en de voortdurende schending van fundamentele mensenrechten, herhaaldelijk hun stem laten horen door middel van protesten, stakingen en sit-ins in verschillende steden en regio's in het hele land. Bij deze burgeracties was een breed spectrum van de samenleving betrokken, waaronder gepensioneerden, leraren, verpleegkundigen, arbeiders en andere kwetsbare groepen; groepen die in opstand kwamen tegen de stijgende kosten van levensonderhoud, het niet of te laat uitbetalen van salarissen en uitkeringen, en systematische discriminatie.

Het Iraanse regime reageerde in veel gevallen op deze vreedzame eisen met onderdrukking, arrestaties en druk op activisten, woordvoerders en deelnemers aan de protesten. Zelfs de activiteiten van een van de grootste verenigingen die kinderarbeiders ondersteunt, werden door de regering niet getolereerd en in een repressieve actie werd deze maatschappelijke organisatie gesloten.

Het hele jaar door hebben we ons ingezet om een stem te zijn voor degenen die geen stem hebben; een stem die door repressie in eigen land het zwijgen wordt opgelegd, maar die op het internationale toneel gehoord moet worden. Onze inspanningen waren gericht op het documenteren van de mensenrechtenschendingen tegen de demonstranten en het zoeken naar gerechtigheid voor de vrijlating van activisten die alleen maar streefden naar de verwezenlijking van hun mensenrechten en vakbondsrechten. Het groeiende momentum van deze protesten culmineerde uiteindelijk in een wijdverbreide, landelijke opstand eind december 2025; een opstand die eens te meer de veerkracht, het bewustzijn en de vastberadenheid van het Iraanse volk om gerechtigheid en vrijheid te bereiken, aantoonde.

Om deze reden is dit deel van het jaarverslag gewijd aan de laatste dagen van december 2025 en onze intensieve campagnes om een einde te maken aan de willekeurige arrestaties van demonstranten in Iran. Deze gebeurtenissen weerspiegelen niet alleen de ernst van de mensenrechtencrisis in Iran, maar getuigen ook duidelijk van de voortdurende strijd van het Iraanse volk, zowel binnen als buiten de gevangenis, om hun fundamentele rechten te verwezenlijken.

Het jaar 2025 werd gekenmerkt door een aanzienlijke toename van professionele en sociale protesten, stakingen en sit-ins in Iran. Onafhankelijke statistieken van mensenrechtenorganisaties en onafhankelijke media tonen aan dat deze acties het hele jaar door een stijgende lijn vertoonden, van verspreide bijeenkomsten tot landelijke protesten. Bijvoorbeeld:

• Februari 2025: Er werden in het hele land minstens 216 protestbijeenkomsten en stakingen geregistreerd, waarvan een aanzienlijk deel betrekking had op gepensioneerden en werknemers, waaronder 72 bijeenkomsten van gepensioneerden en 43 arbeidsprotesten.

• Augustus 2025: Er werden meer dan 313 protestacties gemeld, waaronder 119 arbeidsgerelateerde en 39 met betrekking tot gepensioneerden.

• September 2025: In het hele land vonden ongeveer 267 protestacties plaats, waarvan 120 arbeidsgerelateerd waren en 68 betrekking hadden op gepensioneerden.

• Eerste helft van het jaar (januari tot juni 2025): Er werden minstens 455 protesten van werknemers geregistreerd in 83 steden in het hele land.

• Laatste kwartaal van het jaar: Onafhankelijke rapporten maken melding van ongeveer 644 andere protestacties, waaronder bijeenkomsten en stakingen van werknemers, leraren, gepensioneerden, verpleegkundigen en andere sociale groepen.

Uit een analyse van het patroon van deze protesten blijkt dat ze vooral gericht waren op levensonderhoud en economische eisen, waaronder ontoereikende lonen, vertragingen bij de uitbetaling van salarissen en uitkeringen, een scherpe daling van de koopkracht, stijgende kosten van levensonderhoud en de voortdurende minachting voor professionele eisen. Leraren, werknemers in de olie- en petrochemische industrie, gepensioneerden van verschillende instellingen en gezondheidswerkers behoorden tot de groepen die herhaaldelijk bijeenkomsten, sit-ins en stakingen organiseerden om hun rechten op te eisen.

De Iraanse regering reageerde op de legitieme en vreedzame eisen van deze kwetsbare groepen met een intensivering van het harde optreden en de arrestatie van demonstranten. In deze omstandigheden werd de uitbraak van de landelijke opstand in Iran, die op 26 december 2025 begon, natuurlijk een onafhankelijk en centraal onderdeel van onze activiteiten en inspanningen. Deze volksopstand ging gepaard met een wijdverbreide golf van landelijke arrestaties van jongeren en verschillende groepen uit de samenleving; arrestaties die in veel gevallen zonder gerechtelijk bevel en met geweld werden uitgevoerd.

Naarmate het harde optreden werd geïntensiveerd, ontvingen we alarmerende berichten van families die ons lieten weten dat hun kinderen waren verdwenen nadat ze hadden deelgenomen aan vreedzame protesten. Het gebrek aan informatie over het lot van de gedetineerden, het feit dat zij geen toegang kregen tot een advocaat en hun families, en het stijgende aantal gedwongen verdwijningen toonden eens te meer aan dat de Iraanse regering niet alleen haar internationale mensenrechtenverplichtingen niet nakomt, maar ook reageert op burgerprotesten met intimidatie en geweld.

De protestbeweging in Iran voor vrijheid en grootschalige arrestaties

Gedetailleerd verslag van protesten: geweld door veiligheidsdiensten en een toename van arrestaties van demonstranten

Tijdens de protesten werden tientallen mensen gearresteerd en verloren minstens acht demonstranten het leven.

De grootschalige protesten begonnen op 28 december 2025, met bijeenkomsten en stakingen van bazaarhandelaren in Teheran. De protesten zijn in sommige steden vergezeld door een versterkte veiligheidsinzet, geweld en arrestaties van burgers. Demonstraties hielden aan in steden zoals Neyshabur, Sabzevar, Esfarayen, Mashhad, Hamedan, Fardis, Gohardasht, Khorramabad, Qazvin, Teheran, Fuladshahr, Zahedan, Marvdasht, Parand, Hafshejan, Joneqan, Yasuj en Qom. Er zijn vandaag ook rapporten gepubliceerd die het gebruik van geweld door veiligheids- en wetshandhavingsdiensten aangeven. Naarmate de protesten voortduurden, breidde de omvang van arrestaties zich uit, met meldingen van tientallen protesterende burgers die werden vastgehouden.

Achtergrond van de protesten

De nieuwe golf van protesten is ontstaan te midden van ongekende economische druk op verschillende segmenten van de samenleving, naast gelijktijdige tekenen van structurele erosie van het

levensonderhoudssysteem van het land. De snelle stijging van de valutaprijzen, chronische marktinstabiliteit en de voortdurende devaluatie van de nationale munt hebben de economische vooruitzichten voor burgers en handelsactivisten uiterst onzeker gemaakt.

In de dagen voorafgaand aan de protesten overschreed de wisselkoers 140.000 toman, terwijl de kapitaalmarkt een aanzienlijke kapitaaluitstroom en dalingen van indices kende. Volgens analisten weerspiegelen deze ontwikkelingen een grootschalige verschuiving van kapitaal naar lager-risico activa zoals vreemde valuta en goud, en wijzen ze op een dalend publiek vertrouwen in economisch beleid. De directe gevolgen waren onder meer de gehele of gedeeltelijke sluiting van handelsvestigingen, het onvermogen van kleine bedrijven om te blijven opereren, en de uitbreiding van protesten en stakingen in steden door het hele land.

Geografie van de protesten

Op basis van verzamelde informatie werden bijeenkomsten en protesten gemeld in 17 steden verspreid over 13 provincies. De protesten gingen door in steden zoals Sabzevar, Esfarayen, Neyshabur, Mashhad, Hafshejan, Joneqan, Hamedan, Fardis, Teheran, Parand, Gohardasht, Zahedan, Marvdasht, Fooladshahr, Yasuj, Qazvin en Qom.

In Zahedan gingen protesterende burgers na het vrijdaggebed de straat op en scandeerden protestleuzen. Deze bijeenkomsten vonden voornamelijk plaats op University Street en Khayyam Street.

Marvdasht was ook getuige van protestbijeenkomsten. In de ochtend, tijdens de begrafenisceremonie van een van de slachtoffers bij de protesten, scandeerden burgers protestleuzen, en enkele uren later vormden zich protestbijeenkomsten op de Enghelabstraat in de stad.

Ondertussen is een video van de begrafenisceremonie van Dariush Ansari Bakhtiarvand in Fuladshahr gepubliceerd, waarop een grote opkomst van burgers te zien is. Deze protesterende burger werd woensdagavond 31 december door politie- en veiligheidsdiensten neergeschoten na deelname aan volksprotesten en verloor zijn leven.

Volgens geverifieerde rapporten tot het moment van publicatie zijn er in totaal 113 protesten geregistreerd in 46 steden in 22 provincies. Vijftien studentenbijeenkomsten aan 13 universiteiten zijn ook in dit cijfer opgenomen.

Protestmethoden en slogans

Op basis van video's en geverifieerde rapporten waren de slogans grotendeels gericht op levensonderhoud, economische en politieke eisen die geworteld waren in de fundamentele rechten van burgers. Deze slogans omvatten kritiek op de machtsstructuur, bezwaren tegen beperkingen op individuele en sociale vrijheden, eisen voor rechtvaardigheid en verzet tegen de heersende economische en leefomstandigheden.

Tonelen van verzet strekten zich uit tot begraafplaatsen, waar burgers protestleuzen scandeerden tijdens de begrafenisplechtigheden van twee personen die tijdens de protesten omkwamen. Ook op straat hielden protesterende burgers bijeenkomsten terwijl ze leuzen scandeerden.

De voortzetting en herhaling van deze slogans in verschillende steden wijzen op een overlap tussen arbeid, levensonderhoud en politieke eisen binnen de context van de voortdurende protesten, en weerspiegelen de diepte van de opgebouwde grieven in de Iraanse samenleving.

Optreden van wetshandhavings- en veiligheidsdiensten en details van geweld

Wijdverspreide protesten in verschillende Iraanse steden, rapporten en video's wezen op de aanhoudende veiligheidssfeer en het gebruik van repressieve maatregelen door wetshandhavers en veiligheidsdiensten om de vorming en verspreiding van protestbijeenkomsten te voorkomen. In een van die gevallen toonde een video uit de stad Qom agenten die traangas gebruikten om burgers uiteen te drijven. Uren later werd een andere video uit dezelfde stad gepubliceerd waarin een burger een huls vasthoudt die wordt toegeschreven aan een luchtgeweer dat door anti-oproerkrachten wordt gebruikt, en verklaart dat het toebehoorde aan kogel "Nr. 5."

In Teheran toont een video van protesten in de wijk Narmak anti-oproerkrachten die geweld gebruiken in een poging een vrouwelijke demonstrant te arresteren. Veldrapporten geven ook aan dat vandaag, vrijdag,

veiligheidsdiensten geweld gebruikten om een aantal demonstranten te arresteren tijdens demonstraties in Zahedan.

Aanhoudende geweldsincidenten omvatten de dood van Khodadad Shirvani, een inwoner van Marvdasht, die door veiligheidsdiensten werd neergeschoten na deelname aan volksprotesten en zijn leven verloor. Zijn begrafenisceremonie vond vandaag, vrijdag, plaats met een grote opkomst van burgers, waarbij de aanwezigen protestleuzen scandeerden.

Tegelijkertijd werd een protestbijeenkomst in Yasuj ook onderdrukt door wetshandhavers en veiligheidsdiensten. Volgens een video gepubliceerd door BBC Persian gebruikten agenten traangas om demonstranten uiteen te drijven, en in de beelden is ook het geluid van geweerschoten te horen. Er zijn ook berichten verschenen over het gebruik van traangas tijdens nachtelijke protesten in Fardis en Khorramabad.

In de steden Hafshejan en Joneqan gingen protestbijeenkomsten eveneens gepaard met de aanwezigheid van wetshandhavingsdiensten. Mehr News Agency meldde dat "wetshandhavers, door aanwezig te zijn ter plaatse, actie ondernamen om de bijeenkomst te beheren."

Daarnaast toont een video die is gepubliceerd van protesten in Kuhdasht, daterend uit woensdag 31 december, een protesterende burger die ernstig gewond raakte aan zijn rechterbeen, terwijl de aanwezigen proberen het bloeden te stoppen.

Er is ook gemeld dat tijdens de nachtelijke protesten op 31 december in Marvdasht, provincie Fars, een passerend voertuig onder vuur werd genomen door veiligheidsdiensten. Volgens de gepubliceerde video werd een Pride-auto die een hoofdstraat opreed vanuit een zijstraat, een gebied vol anti-oproerkrachten en voertuigen, van dichtbij en zonder voorafgaande waarschuwing beschoten door een van de agenten. Na de schietpartij greep een andere agent in en gaf de chauffeur de opdracht het gebied te verlaten.

Arrestaties en veiligheidsdruk

We ontvingen meldingen over de overplaatsing van 15 vastgehouden vrouwen naar de Evin-gevangenis. Deze vrouwen, die tijdens de recente protesten werden gearresteerd, zouden grotendeels gewond zijn geraakt en daarom bij aankomst naar de ziekenboeg van de gevangenis zijn overgebracht. Hun identiteit wordt nog onderzocht.

Volgens aanvullende informatie werden Fardin Moslemi en Mahan Khoobani, beiden 16 jaar oud, gearresteerd door veiligheidsdiensten in de steden Gachsaran en Yasuj en overgebracht naar een onbekende locatie. Fardin Moslemi werd gearresteerd door de IRGC-inlichtingendiensten in Gachsaran, terwijl Mahan Khoobani gisteren in Yasuj werd gearresteerd.

Misagh Kooch Peydeh en Amir Nodehi, inwoners van Teheran, evenals Salman Ghodrati, een inwoner van Bojnord, zijn gearresteerd. Volgens dit rapport werden de heren Nodehi en Ghodrati gisteren, donderdag, gearresteerd door veiligheidsdiensten. Ondertussen kondigde de Openbare en Revolutionaire officier van justitie van Izeh de arrestatie aan van een aantal burgers tijdens de protesten van donderdagavond in de stad. Gepubliceerde rapporten geven ook aan dat vandaag, vrijdag, veiligheidsagenten minstens vijf personen hebben gearresteerd tijdens protesten van burgers in Zahedan.

Daarnaast zijn er meldingen ontvangen van de arrestatie van minstens 16 burgers in de steden Teheran, Kermanshah en Ilam. De identiteit van deze personen is gerapporteerd als: Iman Ali-Moradi, Ali Najafi, Mohammad Hasanvand, Bijan Karimian, Mohammad Javad Zarei, Akbar Darvishi, Aref Darvishi, Mohammad Havasi, Sepehr Salehi, Amir Raoufi, Ehsan Maleki, Milad Kiadi, Farzad Shokri, Abolfazl Shadfar, Moein Maleki en Yazdan Bakhti. Deze arrestaties vonden plaats op 31 december.

Ondertussen meldde Amirkabir Newsletter dat Amirhossein Keshavarz, een studentenactivist, door veiligheidsdiensten werd gearresteerd. Volgens het rapport gingen agenten vandaag naar zijn woning, arresteerden hem en brachten hem over naar een onbekende locatie.

Teheran - slaapzalen van de Beheshti Universiteit

Op de avond van woensdag 31 december 2025 waren er in de studentenkamers van de Beheshti Universiteit een veiligheidssfeer, een verbod op het vertrek van studenten, conflicten met veiligheidsdiensten en de arrestatie van meerdere studenten.

Volgens berichten gepubliceerd door de "Amirkabir Nieuwsbrief", het mediakanaal van de Iraanse studentenbeweging, werd het vertrek van studenten uit alle studentenhuizen van de Beheshti Universiteit vanaf de avond van woensdag 31 december gestopt van studenten die in de slaapzalen van de Beheshti Universiteit wonen. Tegelijkertijd met deze beslissing werd de wijdverspreide aanwezigheid van veiligheidsdiensten en mensen in burger in de meisjesslaapzalen, de jongensslaapzalen en de slaapzalen in de stad, waaronder Ghaem-e-Maqam, Bahroun, Bahar, Baran, Rastak, Kachhui en Saida, gemeld.

Volgens de studenten heeft de universiteitsbeveiliging aangekondigd dat de voorwaarde om het studentenhuis te verlaten is dat je een stadsticket moet tonen, en in sommige meisjesslaapzalen is zelfs het tonen van een ticket niet voldoende, en is vertrek alleen mogelijk met de aanwezigheid van ouders. Volgens deze rapporten is het sinds ongeveer 17:00 uur geen van de studenten meer toegestaan de slaapzalen te verlaten en zijn de slaapzalen onder strenge beveiligingsmaatregelen.

In voortzetting van deze situatie bestormden troepen in burgerkleding woensdagavond, na het begin van de nachtelijke protesten van de vrouwelijke studenten in het studentenhuis, de studentenbijeenkomst en arresteerden verscheidene studenten. Volgens een rapport gepubliceerd op het kanaal van de Beheshti University Trade Union Council klonk rond 13:45 uur een noodkreet voor het meisjesdormitorium, waarna troepen in burgerkleding een privéauto gebruikten om verscheidene mensen met geweld te arresteren en van het terrein te verwijderen. Getuigen meldden ook de arrestatie van ten minste één vrouwelijke student.

Tegelijkertijd zijn er berichten gepubliceerd over troepen in burgerkleding in de jongensslaapzaal en het aankloppen op de deuren van de slaapzaal. Tijdens deze aanvallen werd de toestand van een van de vrouwelijke studenten als kritiek gemeld en werd de studente overgebracht naar het ziekenhuis.

Volgens informatie ontvangen door Amirkabir News was een van de voor het studentenhuis gearresteerden "Amirhossein Gholizadeh," een student die toetrad tot de 1401-klas (uit 2022) Elektrotechniek aan de Shahid Beheshti Universiteit, wiens mobiele telefoon na zijn arrestatie werd afgenomen. Nadat het nieuws over de arrestatie van deze student werd gepubliceerd, verspreidden de protesten zich ook naar het jongensinternaat. Een uur later, na wijdverspreide protesten van zowel mannelijke als vrouwelijke studenten, werd Amirhossein Gholizadeh vrijgelaten en keerde terug naar het studentenhuis.

Een geïnformeerde bron vertelde Amir kabir News dat tijdens deze protesten een aantal studenten werd mishandeld in gevechten met veiligheidsdiensten. Er waren ook meldingen van een student die werd overgeplaatst naar de beveiligingsruimte bij de ingang van het slaapzaalcomplex. Studenten meldden dat het gebied rond de slaapzaal onveilig was en dat er verschillende oefenschoten werden gehoord.

In het vervolg van de bijeenkomsten hielden studenten in de meisjes- en jongensslaapzaal een gezamenlijke bijeenkomst door de poort tussen de twee slaapzalen te openen. De bijeenkomst ging gepaard met een escalatie van confrontaties tussen studenten en veiligheidsdiensten, en volgens berichten werden de ramen en beveiligingscamera's van het studentenhuis beschadigd.

De aanwezige studenten scandeerden leuzen als "Vrijheid, vrijheid, vrijheid" en benadrukten dat de protesten niet tot deze nacht beperkt zouden blijven en de komende dagen zouden doorgaan.

Ook werd volgens de Amir kabir-nieuwsbrief "Hassan Mousavi", een student die de 1402 (2023) Sociologie-major aan de Shahid Beheshti Universiteit volgt, enkele uren geleden in zijn privéwoning in de wijk Heravi in Teheran gearresteerd.

Internationale solidariteit

In een bericht dat werd geplaatst op het sociale mediaplatform X, zei Mai Sato, speciaal rapporteur van de Verenigde Naties, dat rapporten ... van landelijke protesten in Iran wijzen op een intensivering van de confrontaties tussen demonstranten en veiligheidstroepen, een patroon dat zich volgens haar over het hele land

verspreidt. Sato verklaarde dat zij “zorgwekkende” rapporten heeft ontvangen waaruit blijkt dat ten minste acht demonstranten tijdens deze protesten zijn gedood.

Eerder had de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties verklaard dat het kantoor de aanhoudende protesten in Iran en de meldingen van geweld nauwlettend en met bezorgdheid volgt.

In deze context riep Volker Türk, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, de autoriteiten op om de rechten met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van vereniging en het recht op vreedzame vergadering te respecteren. Hij zei dat alle personen in staat moeten zijn om vreedzaam te protesteren en hun eisen en grieven vrijelijk te uiten.

Het kantoor van de woordvoerder van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties verklaarde eveneens dat de organisatie overal het recht op vreedzaam protest ondersteunt en benadrukte de noodzaak om demonstranten te beschermen en een escalatie van geweld te voorkomen.

Deze reacties komen terwijl berichten uit verschillende steden in Iran wijzen op het voortduren van de protesten en een zware aanwezigheid van veiligheidstroepen, terwijl mensenrechtenorganisaties waarschuwen voor een toenemend aantal slachtoffers en arrestaties.

Media:
Sky News spreekt over de grootste protesten in Iran van de afgelopen drie jaar en schrijft in zijn kop:

“De protesten die op zondag 27 december 2025 begonnen onder de marktkooplieden in Teheran, hebben zich verspreid naar andere groepen en regio’s van het land en bereikten in de late uren van woensdag hun bloedige hoogtepunt.”

Volgens berichten van Iraanse binnenlandse media bereikten in de nacht van woensdag op donderdag de grootste protesten in Iran in drie jaar een dodelijk hoogtepunt waarbij meerdere personen om het leven kwamen. Voor veel Iraniërs weerspiegelt dit de bereidheid om, teneinde zich te bevrijden van wat zij beschouwen als een middeleeuwse dictatuur, zelfs de prijs van vrijheid met hun eigen bloed te betalen.

Bild (Duitsland):
“De politie van de moellahs zet waterkanonnen in en schiet liters water af op door de kou verstijfde demonstranten in Arak en Hamadan (bij wintertemperaturen van min twee graden Celsius). En toch trekken de demonstranten zich vaak niet terug. Dergelijke beelden circuleren momenteel wereldwijd. Al dagenlang protesteren Iraniërs tegen het heersende regime, en hun aantal blijft groeien.”

Dit zijn opvallende taferelen die hoop geven aan vrijheidslievende Iraniërs en daarbuiten. Eén ding is duidelijk: een groeiend aantal Iraniërs is de leiding van hun land moe — en ondanks brute repressie durven steeds meer mensen openlijk hun verzet tegen het regime op straat te tonen.

Forbes:
“De inflatie bereikte in oktober 2025 het niveau van 48,6 procent, een verstikkend cijfer dat de koopkracht van zowel de middenklasse als de werkende armen ernstig heeft aangetast.”

Deze gedeelde economische pijn heeft de klassengrenzen doen vervagen die het regime lange tijd wist te exploiteren via verdeel-en-heers-tactieken. De snelheid waarmee economische grieven zijn omgeslagen in politieke eisen vormt wellicht het meest verontrustende signaal voor Teheran. In de stad Fasa riepen demonstranten die overheidsgebouwen aanvielen niet om lagere eierprijzen; zij richtten zich expliciet tegen de dictatuur zelf.

Fox News Televisie:
“De protesten in Iran breiden zich uit nu de economie zich op de rand van instorting bevindt.”

Een economie die wankelt aan de rand van de afgrond heeft demonstranten voor de vierde opeenvolgende dag in heel Iran de straat op gedreven. Recente videobeelden uit Iran tonen zowel demonstranten als studenten die door de straten van Teheran marcheren en leuzen scanderen tegen het huidige regime. Deskundigen stellen dat een inflatie van meer dan 40 procent een groot deel van de bevolking tot woede en openlijk verzet heeft aangezet.

ABC News-televisie: de senior internationale correspondent van het netwerk rapporteerde:
De protesten in Iran nemen in tempo toe en vormen sinds de grootschalige demonstraties van 2021 de grootste uitdaging voor het regime. Video's die op sociale media zijn verspreid, laten zien dat de oproerpolitie traangas afvuurt op de menigte, terwijl duizenden mensen de straat op zijn gegaan om te protesteren tegen inflatie en corruptie.

De stemmen van demonstranten zijn te horen terwijl zij scanderen: "Wees niet bang, wees niet bang, we staan allemaal samen." De zorg van de regering is dat deze woede, voortkomend uit de economische situatie, zal uitgroeien tot een bredere anti-regimebeweging.

De waarde van de Iraanse nationale munt is gedaald tot het laagste niveau ooit, wat een economie die al zwaar werd getroffen door sancties, in nog diepere chaos heeft gestort.

De protesten hebben zich verspreid naar meerdere steden en de onrust heeft tot nu toe geleid tot het aftreden van de president van de centrale bank.

Speciaal Rapport: De bloedige onderdrukking van de Januari-opstand 2026

De landelijke opstand die op 28 december 2025 begon als reactie op absolute armoede en de systematische plundering van publieke rijkdom, heeft opnieuw de ware aard van het heersende regime in Iran aan de wereld blootgelegd. De gebeurtenissen van de afgelopen dagen tonen aan dat de religieuze dictatuur geen morele of juridische grenzen kent in haar streven om de macht te behouden. In plaats van te luisteren naar de kreten van honger en de eis van het volk om soevereiniteit, reageert het Iraanse regime uitsluitend met marteling, repressie en kogels. Het is bereid stadsstraten in rivieren van bloed te veranderen in plaats van toe te geven aan zelfs de meest basale eisen van de bevolking, omdat elke concessie wordt gezien als gelijk aan totale ineenstorting.

Identificatie van 8 demonstranten die vielen voor vrijheid

Dariush Ansari Bakhtiarvand (Fooladshahr, Isfahan) – Gevallen voor vrijheid
De 37-jarige Dariush Ansari werd tijdens de moedige protesten in Fooladshahr op 31 december door direct vuur van regime-agenten getroffen. Bekend om zijn moed onder de jongeren van de stad, werd hij slachtoffer van het willekeurige "schiet-om-te-doden"-beleid van speciale eenheden. Verzetsgroepen ter plaatse meldden: "Dariush stond in de frontlinie; agenten in een witte Samand schoten hem van dichtbij in het hoofd om de menigte te intimideren, maar zijn offer wakkerde de woede van de stad alleen maar verder aan."

Amir-Hossein (Amir-Hesam) Khodayari-Fard (Koohdasht, Lorestan) – Gedode demonstrant
Deze 26-jarige werd op 31 december door veiligheidstroepen gedood op het Vrijheidsplein in Koohdasht. Het regime probeerde zijn identiteit te vervalsen door te beweren dat hij lid was van de "Basij" om verantwoordelijkheid te ontlopen; de Iraanse oppositie weerlegde dit en identificeerde hem als een toegewijde zoon van de opstand. Zijn familie verklaarde: "Amir-Hossein gaf zich nooit over aan onderdrukking. Hij stond op voor brood en vrijheid, en wij zullen niet toestaan dat zijn zuivere bloed wordt misbruikt door de misleidende media van het regime."

Shayan Asadollahi (Azna, Lorestan) – Gevallen voor vrijheid
De 30-jarige Shayan kwam op 1 januari om het leven in Azna een stad die is uitgegroeid tot een brandpunt—nadat hij door scherp vuur in de borst werd geraakt. Hij is een symbool van de standvastigheid van de jeugd van Lorestan. Ooggetuigen meldden dat veiligheidstroepen zelfs na de schietpartij medische hulp verhinderden en demonstranten die hem probeerden te vervoeren met traangas aanvielen.

Wahab Ghaedi (Mousavi) (Azna, Lorestan) – Gedode demonstrant
Wahab werd in dezelfde bloedige nacht van 1 januari in Azna gedood terwijl hij zijn mededemonstranten verdedigde. Zijn familie werd onder druk gezet om de doodsoorzaak als een "ongeluk" te verklaren in ruil voor zijn lichaam, maar zij boden moedig weerstand.

Mostafa (15-jarige jongen – Azna, Lorestan) – Gevallen voor vrijheid
De 15-jarige Mostafa, getroffen door munitie van oorlogskwaliteit, is het meest hartverscheurende slachtoffer tot nu toe. Zijn dood bewijst dat het regime zelfs voor kinderen doodsvonnissen uitvaardigt. Verzetsrapporten geven aan dat zijn lichaam door veiligheidstroepen werd meegenomen om te voorkomen dat een openbare begrafenis zou uitgroeien tot een massale anti-regeringsdemonstratie.

Sajjad Valamanesh Zilayi (Lordegan, Chaharmahal en Bakhtiari) – Gedode demonstrant
De 28-jarige Sajjad werd op 1 januari in Lordegan door direct vuur getroffen. Als lid van het Bakhtiari-volk offerde hij zijn leven voor vrijheid voor het gebouw van het gouverneurschap.

Ahmad Jalil (Lordegan, Chaharmahal en Bakhtiari) – Gevallen voor vrijheid
Ahmad, 21 jaar, afkomstig uit Lordegan, werd samen met Sajjad door geweervuur gedood na een brute aanval van de speciale garde op demonstranten. Zijn naam behoorde tot de eerste acht slachtoffers die officieel door het verzet werden bekendgemaakt.

Khodadad Shirvani Monfared (Marvdasht, Fars) – Gedode demonstrant
Khodadad Shirvani werd op 1 januari op straat in Marvdasht neergeschoten. Zijn begrafenisstoet, begeleid door de leus “dictator moet weg”, veranderde in een nieuw strijdtoneel tegen het regime.

Statistische documentatie en internationale verplichtingen
Het werkelijke dodental van de gedode demonstranten ligt aanzienlijk hoger dan de acht bevestigde namen. Er zijn meldingen van slachtoffers ontvangen uit steden als Zahedan, Nurabad en Harsin; vanwege ernstige telecommunicatiestoringen is het verificatieproces van deze identiteiten echter nog gaande.

Gezien het aanhoudende bloedbad moeten de mensenrechtenorganen van de Verenigde Naties onmiddellijk fact-finding missies naar Iran sturen om een herhaling van het bloedbad van 2019 te voorkomen en moeten zij regimefunctionarissen veroordelen voor misdaden tegen de menselijkheid. Bovendien is het de plicht van democratische regeringen om verder te gaan dan louter verklaringen; zij moeten de ambassadeurs van het regime uitwijzen en alle economische betrekkingen afhankelijk maken van een onmiddellijke stopzetting van de moorden en de vrijlating van alle gedetineerden. Stilte tegenover deze gruweldaden fungeert als een groen licht voor de dictatuur om haar campagne van marteling en executie voort te zetten.

10 oktober:
10 december
Mehregan:
het oude
Perzische
feest
8 maart
Gelukkige
Internationale

Ondanks de onvermijdelijke tekortkomingen die wij tegenkwamen, ontvingen onze public relations dagelijks een overvloed aan bemoedigende brieven. Deze brieven moedigden ons niet alleen aan, maar maakten ook diep indruk door de vriendelijkheid, toewijding en het zorgvuldige engagement van onze contacten en supporters. Bovendien werden onze tekortkomingen aangevuld door waardevolle begeleiding en advies. Deze ervaringen hebben ons belangrijke lessen geleerd die de richting en intensiteit van onze verdere inspanningen en betrokkenheid zullen bepalen.

Daarnaast hebben wij actief deelgenomen aan verschillende belangrijke mensenrechtenevenementen, waaronder de herdenking van de Holocaust en de Internationale Dag van de Mensenrechten op 10 december. Als Iraniërs in ballingschap hebben wij ons ook ingezet voor de viering van traditionele feestdagen en het eren van culturele herdenkingen, waarbij wij de boodschap van vrede, vriendschap, diversiteit en de schoonheid van de Perzische cultuur met enthousiasme naar de Nederlandse .samenleving hebben gebracht

Herdenkingsceremonie:

** De verjaardag van de dood van 176 passagiers van het Oekraïense vliegtuig dat werd neergeschoten door de religieuze dictatuur die over Iran heerste.*

Op de ochtend van 8 januari 2020 stortte een Oekraïens passagiersvliegtuig van Ukraine International Airlines, vlucht 752 (PS752/AUI752), Teheran-Kiev, kort na het opstijgen vanaf de luchthaven van Teheran neer als gevolg van raketvuur door het Iraanse regime.

Alle 167 passagiers en 9 leden van de cockpitbemanning kwamen bij deze tragische gebeurtenis om het leven. De leden van de cockpitbemanning en twee passagiers waren staatsburgers van Oekraïne. Aanvankelijk zei het Iraanse regime dat een technisch probleem de oorzaak van de crash was. Maar in de nacht van 9 januari meldden verschillende vooraanstaande media en Amerikaanse tv-zenders dat een Boeing 737-800, geëxploiteerd door Ukraine International Airlines, door het Iraanse regime was neergeschoten, kort nadat het was opgestegen vanaf de luchthaven van Teheran.

Ter gelegenheid van de herdenking van deze verdrietige dag werd op 11 januari een online herdenkingsceremonie gehouden in Den Haag. De tranen van elke overlevende en de families van de slachtoffers, evenals de woede en rebellie van hun vrienden op de universiteiten en in de steden, lieten opnieuw zien dat wij, Iraanse ballingen en het volk van Iran, deze tragedie niet zullen vergeten.

Het eren van speciale dagen en mensenrechten

Internationale Dag van de Mensenrechten: Versterk de ensenrechtenbeweging in Iran!

10 december 2025

Internationale Dag van de Mensenrechten: De inzet voor mensenrechten in Iran versterken!

Ter gelegenheid van de Internationale Dag van de Mensenrechten, die jaarlijks op 10 december wordt herdacht, roepen wij op tot solidariteit met de mensen die in Iran ter dood zijn veroordeeld omdat zij zich inzetten voor mensenrechten. Zij hebben internationale steun en bescherming nodig.

Met de Internationale Dag van de Mensenrechten herdenken de Verenigde Naties elk jaar op 10 december de afkondiging van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens in 1948. In deze verklaring worden in 30 artikelen burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten vastgelegd, die gelden voor alle mensen overal ter wereld.

De dictatuur in Teheran behoort tot de ergste mensenrechtenschenders ter wereld. Daartegenover staat in Iran een actieve protestbeweging voor mensenrechten en vrijheid, die vooral door vrouwen wordt gedragen.

Vrouwen en mannen die zich inzetten voor mensenrechten worden in Iran steeds opnieuw doelwit van repressie. Met willekeurige arrestaties, foltering, gevangenisstraffen en executies proberen de machthebbers in Teheran de mensenrechtenbeweging te intimideren en burgerprotesten te voorkomen. Steeds vaker worden activisten ter dood veroordeeld. De regimejustitie, die als

onderdrukkingsinstrument optreedt, velt de vonnissen op basis van voorgewende en geconstrueerde aanklachten in oneerlijke processen.

Internationale hulpcampagne voor de mensenrechtenactiviste Zahra Tabari, die in Iran ter dood is veroordeeld

Wij roepen op tot steun voor de mensen die in Iran vanwege hun inzet voor mensenrechten ter dood zijn veroordeeld.

Tot hen behoort de politieke gevangene Zahra Tabari (afbeelding), die enkel vanwege haar inzet voor vrouwenrechten in acuut executiegevaar verkeert. Wij eisen de onmiddellijke intrekking van het doodvonnis en de vrijlating van de gevangene. Dappere vrouwen in verzet tegen de dictatuur hebben bescherming en hulp nodig!

Campagne in het Europees Parlement: Parlementsleden eisen het stopzetten van de executie van Zahra Tabari.

De 67-jarige Zahra Tabari werd in oktober in de Noord-Iraanse stad Rasht ter dood veroordeeld. De ingenieur, die haar studie onder andere in Zweden heeft afgerond, zet zich in voor de rechten van vrouwen en meisjes in Iran. Tot aan haar arrestatie protesteerde zij herhaaldelijk op internet tegen de mensenrechtenschendingen van het islamistische regime.

Wereldwijd, zoals hier in Brussel, zetten mensenrechtenactivisten en Iraniërs in ballingschap zich in voor de redding van Zahra Tabari.

Omdat zij vrouwen opriep tot verzet tegen de dictatuur, werd Zahra Tabari in april 2025 door de inlichtingendienst van het regime uit haar woning ontvoerd. Haar familie kreeg wekenlang geen informatie over de plaats waar zij werd vastgehouden. Momenteel zit zij gevangen in de Lakan-gevangenis in Rasht, die berucht staat als executieplaats.

Na maanden van isolatie en foltering volgde een zogenaamd “proces”, dat slechts 10 minuten duurde en eindigde met het doodvonnis tegen de vrouwenrechtenactiviste. Haar werd de toegang tot een advocaat van haar eigen keuze geweigerd.

Met wakes herdenken Iraniërs in ballingschap steeds opnieuw de slachtoffers van de dictatuur in Iran.

Mensenrechten centraal stellen in het Iran-beleid!

Mensenrechtendeskundigen wijzen erop dat de machthebbers in Iran de internationaal geldende mensenrechtenwetgeving bewust en systematisch schenden en dat loutere verbale veroordelingen niet voldoende zullen zijn om hierin verandering te brengen. Zij roepen de internationale gemeenschap op tot doeltreffend optreden:

De internationale sancties tegen functionarissen binnen het Iraanse justitie- en regeringssysteem die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen moeten worden uitgebreid. Deze functionarissen

moeten op basis van het beginsel van universele jurisdictie strafrechtelijk worden vervolgd door de internationale gemeenschap. De tot nu toe heersende straffeloosheid moet beëindigd worden.

De internationale gemeenschap moet zich nadrukkelijk inzetten voor de mensen die in Iran vanwege hun mensenrechtenwerk worden vervolgd. De internationale publieke druk moet aanzienlijk worden opgevoerd om de repressie tegen mensenrechtenverdedigers te stoppen en de vrijlating van gevangenen te bereiken.

De mensenrechtenbeweging in Iran moet wereldwijd worden ondersteund. De democratische landen moeten de mensenrechten centraal stellen in hun Iran-beleid.

Werelddag tegen de Doodstraf 2025 – Stop de Executies in Iran!

10 oktober 2025

NEE tegen de doodstraf!

Ter gelegenheid van de *Werelddag tegen de Doodstraf*, die jaarlijks op 10 oktober wordt gehouden, roepen wij de internationale gemeenschap op om zich krachtig in te zetten voor een einde aan de executies en voor de volledige afschaffing van de doodstraf in Iran.

Wake ter nagedachtenis aan de slachtoffers van onderdrukking in Iran

Iraanse ballingen en mensenrechtenactivisten vestigen de aandacht op de massale executies in de gevangenissen van het regime in Teheran.

Executies als instrument van onderdrukking

In verhouding tot de bevolkingsomvang kent Iran het hoogste aantal uitgevoerde doodvonnissen ter wereld.
De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf die het fundamentele mensenrecht op leven en waardigheid schendt.
Voor de dictatuur in Teheran zijn executies een middel om verdere burgerlijke protesten voor vrijheid te onderdrukken.
Duizenden gevangenen in Iran staan op de dodenlijst, waaronder politieke gevangenen die op basis van valse en geconstrueerde beschuldigingen ter dood zijn veroordeeld.
De gruwelijke werkelijkheid: het regime in Teheran executeert steeds meer mensenrechtenverdedigers.

Willekeurige en onwettige doodvonnissen

Rechtszaken in Iran voldoen nooit aan internationale normen voor een eerlijk proces. Verdachten wordt de toegang tot juridische bijstand ontzegd.
Voorafgaand aan hun proces worden gevangenen zwaar gemarteld om hen te dwingen tot valse ‘bekentenissen’, die vervolgens door staatsmedia worden uitgezonden.
Tijdens deze schijnprocessen worden de aangeklaagden op basis van die afgedwongen verklaringen ter dood veroordeeld.

De hoogste executiegraad ter wereld

Het Iraanse regime is verantwoordelijk voor de meeste executies van vrouwen wereldwijd.
De machthebbers tonen hun extreme vrouwenhaat door ongekende wreedheid tegen vrouwen die zich verzetten tegen de dictatuur.
In de afgelopen decennia hebben duizenden Iraanse vrouwen hun leven verloren vanwege hun inzet voor democratie en vrouwenrechten.
In geen enkel ander land zijn zoveel vrouwen gevangen, gemarteld en geëxecuteerd als in Iran.
Vele gevangen vrouwen lopen momenteel het risico geëxecuteerd te worden.

Red een Iraanse vrouwenrechtenactiviste van de executie!

Internationale campagne tegen executies in Iran
Wij zetten ons wereldwijd in tegen executies in Iran.
Wij eisen doeltreffende sancties van de internationale gemeenschap tegen het regime in Teheran om deze executies te stoppen.
De Iraanse mensenrechtenbeweging heeft dringend internationale bescherming en solidariteit nodig.
De strijd tegen foltering en executies, evenals voor de vrijlating van politieke gevangenen, moet aanzienlijk worden geïntensiveerd.

Wij roepen op tot de vervolging, wereldwijd, van de functionarissen van het Iraanse regime die verantwoordelijk zijn voor de executies.
Systematische massamoorden op tegenstanders van het regime vormen misdaden tegen de menselijkheid.
Dergelijke misdaden kunnen wereldwijd worden vervolgd op basis van het *universele rechtsbeginsel*.
Alleen door een einde te maken aan de straffeloosheid kunnen mensenrechtenschendingen en executies in Iran worden gestopt.

Meer informatie over de internationale campagne tegen executies in Iran

VN-deskundigen geschokt door ongekende golf van executies in Iran:
Meer dan 1.000 doden sinds begin 2025.
VN-mensenrechtenspecialisten eisen concrete internationale maatregelen om druk uit te oefenen op het Iraanse regime en de golf van executies te beëindigen:
“De internationale gemeenschap mag niet zwijgen tegenover zulke systematische schendingen van het recht op leven.”

Europese Unie veroordeelt executies in Iran
Naar aanleiding van de executie van de politieke gevangene *Mehran Bahramian* heeft de EU het Iraanse regime opgeroepen om onmiddellijk te stoppen met het gebruik van de doodstraf tegen demonstranten, om executies te beëindigen en de doodstraf volledig af te schaffen.

Meer dan 100 Nobelprijswinnaars voor de Vrede eisen directe actie tegen de mensenrechtenschendingen van het regime in Teheran.
Sinds begin 2025 zijn in Iran meer dan 1.000 mensen geëxecuteerd.
Mensenrechtenorganisaties spreken van een “campagne van massamoord” waarmee het regime de opstandige bevolking wil intimideren.
Mensenrechtendeskundigen waarschuwen:
De massamoorden op politieke gevangenen die het Iraanse regime in de jaren tachtig heeft gepleegd, dreigen zich te herhalen als de internationale gemeenschap niet krachtiger optreedt.
De internationale inspanningen om executies in Iran te stoppen moeten dringend en aanzienlijk worden versterkt.

8 maart - Internationale Vrouwendag
Vrouwen; de Kracht van Verandering

Internationale Vrouwendag staat symbool voor verzet en de strijd voor een rechtvaardige wereld, vrij van onderdrukking, onrecht en uitbuiting. Op deze dag eren we de vrouwen die deze beweging hebben gestart en betuigen we respect aan de talloze heldinnen die de lange geschiedenis van verzet belichamen – vooral de moedige Iraanse vrouwen, wier namen stralen in de geschiedenis.

Hun strijd is vandaag nog steeds gaande, al 44 jaar lang. Aan de ene kant staat het Iraanse volk, dat vecht voor vrijheid en rechtvaardigheid. Aan de andere kant een religieus fascistisch regime dat zijn macht probeert te behouden met brute onderdrukking en de dreiging van kernwapens.

Maar de tijden veranderen. De oorlogsmachine van het Iraanse regime brokkelt af, en het moment is aangebroken om de dictatuur van de ayatollahs ten val te brengen. Vrijheid strijdt tegen tirannie, en zonder twijfel zal despotisme verdwijnen. Net zoals het Iraanse volk ooit het monarchistische regime van Shah in 1979 verwierp, zullen zij ook de heersende fundamentalisten verdrijven. De idealen van vrijheid en rechtvaardigheid, die in 1979 door het Khomeini-regime werden verijdeld, klinken vandaag luider dan ooit. De opstand van het volk is onafwendbaar en zal overwinnen. Vrouwen vormen de drijvende kracht achter de maatschappelijke verandering, ontketenen de revolutie in Iran en zijn de sleutel tot een democratische toekomst.

De Geschiedenis van de Internationale Vrouwendag

Op 8 maart 1908 kwamen vrouwen in New York in opstand. Georganiseerd door de vrouwenunie, protesteerden ze voor gelijke rechten, betere arbeidsomstandigheden en stemrecht. Hoewel hun demonstratie werd onderdrukt, werd dit een historisch keerpunt dat wereldwijd aandacht vestigde op vrouwenrechten.
In 1910 stelde de Duitse activiste Clara Zetkin voor om een jaarlijkse Internationale Vrouwendag te organiseren, wat brede steun kreeg. Uiteindelijk erkenden de Verenigde Naties in 1977 officieel 8 maart als Internationale Vrouwendag, met als doel wereldwijde gendergelijkheid en vrouwenrechten te bevorderen.

Geschiedenis van de strijd van Iraanse vrouwen

De strijd van Iraanse vrouwen voor vrijheid en gelijkheid begon aan het begin van de 20e eeuw, toen zij een actieve rol speelden in de sociale bewegingen tijdens de Constitutionele Revolutie (1905-1911). In deze periode eisten zij fundamentele rechten, zoals toegang tot onderwijs, kiesrecht en gelijke kansen. Een van hun eerste overwinningen was de oprichting van meisjesscholen en het ontstaan van bewegingen die zich inzetten voor de juridische en maatschappelijke positie van vrouwen.
Na de Engelse staatsgreep in 1921 en de machtsovername door Reza Khan werd de positie van progressieve en intellectuele vrouwen steeds benauwder. Hun strijd voor mensenrechten en gendergelijkheid botste met de autoritaire structuren van de monarchie. Het regime voerde een streng onderdrukkingsbeleid, waarbij kritiek op de overheid werd gesmoord en actieve vrouwen werden vervolgd.
Velen van hen werden gevangengezet, gemarteld en psychologisch onder druk gezet om hen tot zwijgen te dwingen. Toch bleven vrouwen, ondanks zware repressie, een essentiële rol spelen in de maatschappelijke en politieke bewegingen van Iran. Hun vastberadenheid werd echter telkens geconfronteerd met nieuwe vormen van onderdrukking, waardoor de weg naar vrijheid en gelijkheid lange tijd werd geblokkeerd.

De Anti-monarchistische Revolutie van 1979 en de onderdrukking door Khomeini

De revolutie van 1979 bracht hoop op verandering, maar vrouwen waren de eerste slachtoffers van het nieuwe fundamentalistische bewind. Onder leiding van Khomeini veranderde de revolutie al snel in een religieuze dictatuur die vrouwenrechten systematisch afbrak. Tienduizenden activisten, intellectuelen en vrijheidsstrijders werden geëxecuteerd of verdwenen in gevangenissen. Meer dan 30.000 politieke gevangenen, onder wie veel vrouwen, werden in 1988 in een brute zuivering vermoord.
Toch gaven Iraanse vrouwen de strijd niet op. De vrouwenbeweging groeide uit tot de sterkste kracht tegen de religieuze dictatuur in Iran en blijft een cruciale factor in het verzet. Met de moed en vastberadenheid vormen vrouwen de spil van het verzet en de sleutel tot een democratische toekomst. Vrouwen zullen als een opkomende kracht de toekomst van een vrij Iran bepalen.

Secretariaat

Wekelijkse informatiebijeenkomsten online : In 2025 hielden we 32 briefings op zaterdag en woensdag. Tijdens deze briefings konden vrienden en andere aanwezigen van gedachten wisselen en vragen stellen en beantwoorden over de voortgang van de projecten, maar ook over de sociale en politieke situatie en het actuele nieuws.

Het secretariaat stuurde ook een enquête naar alle geïnteresseerden die willen deelnemen aan deze programma's om hun mening te geven over de tekortkomingen van ons werk en nieuwe suggesties en tips op te schrijven.

Online vergaderingen: In 2025 werden 90 online bijeenkomsten gehouden.

Dagelijkse campagnes: Tegen het einde van 2025 zullen we 591 persoonlijke ontmoetingen hebben met supporters, leraren en schoolbestuurders, verpleegkundigen, artsen, universiteitsprofessoren, onderzoekers, ingenieurs, technici, eigenaren van openbare bedrijven, enzovoort.

Jaarlijkse kwitanties: In het eerste kwartaal van het jaar hebben we alle ontvangstbewijzen van overheidssteun opgestuurd, zodat donateurs gebruik kunnen maken van de belastingvermindering van ANBI.

- Compilatie en vertaling van bijna 1200 artikelen uit het Frans, Duits, Engels, Perzisch en Nederlands voor mensenrechtenproducten, het stoppen van executies en onderdrukking in Iran.

Bedankbrief: Het secretariaat heeft een bedankbrief gestuurd naar iedereen die onze projecten en activiteiten het hele jaar heeft gesteund.

Mailshot-project 2025: We stuurden 7 mailings naar supporters gedurende het jaar.

Samenstelling van maandelijkse en driemaandelijkse nieuwsbrieven: Deze maandelijkse nieuwsbrieven werden per e-mail en ook per post verstuurd naar de lijst met ondersteuners van onze organisatie.

Producties:

Brochures van Vrouwendag op 8 maart.

Brochures van 10 december, Internationale Dag van de Mensenrechten.

Zonder overdrijving, 99% van onze producties worden gemaakt met de steun van supporters en vrijwilligers en met dag .nacht inspanningen,

n verband met de tragische situatie rondom de executies in Iran, doen wij ons uiterste best om snel nieuws te verspreiden. We informeren alle belangstellenden over urgente acties tegen de doodstraf en vertalen mededelingen en oproepen tegen de executies snel naar verschillende talen. Deze worden vervolgens via e-mail naar al onze supporters gestuurd.

..... Deze waardevolle steun van onze Nederlandse vrienden kan niet worden afgemeten aan enige materiële waarde, want we werken allemaal voor vrijheid vanuit het diepst van ons hart en met al onze menselijke

Iraanse en Nederlandse evenementen

*Ter ere van de verjaardag van Cyrus de Grote op 29 oktober - filmvertoning en lezing.

Er werd gedenkwaardige muziek gespeeld, waaronder het nummer "De Verovering van Babylon", met de levendige stem van mevrouw Marzieh (de beroemde Iraanse zangeres Edith Piaf).

* Ter herdenking van de verjaardag van Ashu Zoroaster op 25 maart, de Iraanse profeet en de schepper van de filosofie van goed denken en goed spreken - online streaming van de documentairefilm – lezing.

* Herdenking van Nowroez en Iraans Nieuwjaar op 21 maart.

* Yalda National Festival, de hyacint van de overwinning van het licht op de duisternis - 20 december 2025.

*Ter herdenking van de nagedachtenis van Molana, Jalaluddin Mohammad Balkhi, 30 september, de grondlegger van het denken over het soefisme online - poëzie lezen en interpretatie van gedichten.

* 4 mei, ter herdenking van de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog.

*5 mei, de Bevrijdingsdag 5 mei van Nederland, het aanbieden van een boeket bloemen bij het graf van de onbekende soldaat in Den Haag.

*Onze vrijwilligers hebben deelgenomen aan het Paasdaggebed

zaterdag 19 en zondag 20 april Oudekerk Amsterdam voor een bijzondere paasnachtdienst. , dat de overgang markeert van donker naar licht.

*Op 1e Pinksterdag, Zondag 8 juni 2025, hebben we bloemen gebracht naar de christelijke geestelijke vaders. Wij hebben deelgenomen aan dit 1e Pinksterdag programma."

*Deelnemen aan het Hemelvaartsdaggebed op Donderdag 29 mei 2025 in Bethlehemkerk Den Haag

Het ontvangen van geschenken van Nederlandse vrienden en supporters:

Professor Peter Westbrook (https://nl.wikipedia.org/wiki/Peter_Westbroek)

heeft ons een diagram van zijn onderzoek ter beschikking gesteld (waarvoor wij hem zeer dankbaar zijn).

Brieven en e-mails ontvangen van donateurs

We ontvingen 913 brieven en e-mails van supporters van de organisatie, waaronder bedankbrieven en felicitaties ..... Deze brieven en e-mails omvatten onder meer: adreswijziging - e-mailwijziging - het inbrengen van hun standpunten voor ons, evenals nuttige richtlijnen voor de redactie, die we allemaal op prijs stellen.

Afscheid van de supporters wier herinnering altijd bij ons is

In het jaar 2024 verloren we vier van onze dierbare en dierbare vrienden. Dierbaren, wier naam en herinnering – hun vriendelijkheid en liefde altijd in onze gedachten zullen blijven; we zullen ze nooit vergeten.

Dhr Kees Mensch
Mevrouw Connie Voorhoeve
Dhr Ferry Van Rijswijk

SMV voor oudere supporters: een hand, een hart, een moment

dat menselijke waardigheid niet alleen wordt beschermd door wetten, maar vooral door aandacht, nabijheid en oprechte betrokkenheid.

Onze supporters zijn vaak ouderen. Mensen met een rijk verleden, verhalen vol leven, maar soms met een wereld die kleiner is geworden. Elke dag nemen wij bewust tijd voor hen. Tijd die niet wordt geregistreerd. Tijd die niet wordt gezien. Tijd waar geen rapporten of statistieken over bestaan.
En toch is het misschien wel de meest waardevolle tijd die er is.

In 2025 hebben we meer dan 3.600 uur besteed aan deze vorm van stille maar essentiële zorg
Niet alleen medische ondersteuning of praktische hulp, maar iets wat vaak nóg belangrijker is dan doktersbezoeken, verpleegkundige zorg of materiële ondersteuning.

Wij luisteren.
Wij begeleiden.
Wij lossen dagelijkse problemen op.
Wij helpen bij kleine regelzaken.
Wij kopen boeken.
Wij doen samen boodschappen.
Wij gaan naar musea, tentoonstellingen en galerieën.
En vooral: wij zijn er.

Deze momenten van samenzijn, van gesprek, van samen lachen en herinneringen ophalen, hebben een diepe invloed op hun geest en welzijn. Ze geven energie, betekenis en het gevoel weer gezien te worden.
Ze verminderen eenzaamheid.
Ze versterken zelfwaarde.
Ze brengen kleur terug in het leven.

Dit is zorg in haar meest menselijke vorm.
Een zorg die harten raakt, niet alleen lichamen.
Een relatie die bewijst dat echte aandacht de wereld zachter, warmer en menselijker maakt.

Misschien wordt dit werk niet altijd opgemerkt.
Maar voor degenen die wij begeleiden, maakt het alles uit.
En daarmee maken we samen de menselijke wereld een beetje mooier.

Culturele evenementen van SMV

Herinnering aan een waardevolle vriend van het Iraanse volk
Ter nagedachtenis van Erik Vis, lid van de Stichting voor Mensenrechten Vrienden

In het tiende jaar na het overlijden van de grote voorvechter van de mensenrechten in Iran en een van de vooraanstaande leden van de Raad van Toezicht van de SMV, eren we zijn nagedachtenis.

Zijn herinnering is nog steeds levendig bij ons en meer dan ooit aanwezig in onze activiteiten, en stroomt met ons mee. Zijn indrukwekkende vrijgevigheid en eindeloze mededogen zijn nu in de handen en harten van anderen die in zijn voetsporen treden.
Hoewel hij zelf niet meer bij ons is, zijn zijn waarden en zijn menselijkheid verweven in zijn effectieve steun, zijn buitengewone samenwerking en zijn verantwoordelijkheidsgevoel.

We groeten hem, en zijn karakter blijft voor altijd gedenkwaardig en dierbaar voor ons, en voor degenen die streven naar de vrijheid van Iran. Hij was een geliefd persoon die met zijn hart zag, de feiten met zijn geweten toetste en altijd een oplossing vond voor elk probleem en lijden.

Zeker, de naam en het hoge karakter van onze dierbare Erik zullen, voorbij zijn tijd en plaats, altijd degenen inspireren die, net als hij, besluiten om met hun ongeëvenaarde hart, geweten en moed op te komen voor de onderdrukten en de behoeftigen. Daarom leeft hij altijd voort in deze beweging die streeft naar verandering, vrijheid en gerechtigheid.
Groeten aan hem.

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Speciale gelegenheden, feestdagen en felicitaties van SMV

Vrolijk Pasen!

Laten we in dit nieuwe jaar samen blijven strijden voor een wereld waar iedereen gelijk is, waar respect voor de menselijkheid de basis is voor al ons handelen, en waar we de handen ineen slaan voor een rechtvaardige samenleving. De uitdagingen zijn groot, maar de kracht van onze gezamenlijke inzet is groter dan ooit.

Namens ons hele team willen wij iedereen die zich voor de mensenrechten inzet van harte bedanken. Jullie zijn de hoop en het geweten van de wereld.

Fijne feestdagen en een hoopvol nieuw jaar vol vrede, liefde en gerechtigheid.

Met warme groet en dankbaarheid,
Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Pasen!

Wij wensen u een gezegend Pasen

Beste vrienden,

Met Pasen wensen wij u en uw dierbaren van harte gezondheid, vreugde en vertrouwen toe.
Moge deze feestelijke tijd u vervullen met nieuwe hoop, verbondenheid en innerlijke rust.

Pasen draagt een krachtige boodschap in zich – juist in tijden van onzekerheid en crisis biedt het perspectief op een nieuw begin.
Voor iedereen die lijdt onder oorlog, onderdrukking en onrecht, hopen wij dat deze dagen van bezinning een lichtpunt mogen zijn, en dat hun dromen van vrede, vrijheid en menselijke waardigheid spoedig werkelijkheid worden.

In het bijzonder spreken wij onze hoop uit voor vrijheid in Iran, vrede in het Midden-Oosten, en een leven vol geluk, veiligheid en waardigheid voor alle mensen die gevangen zitten, onderdrukt worden of van hun rechten beroofd zijn.

Wij zijn oprecht dankbaar voor het vertrouwen dat u in ons stelt en voor de successen die wij het afgelopen jaar samen hebben mogen realiseren.
Met uw steun kunnen wij blijven opkomen voor mensenrechten en hulp bieden aan hen die het het hardst nodig hebben.

Namens het hele team van de Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV) wensen wij u een vredig en hoopvol Pasen toe.

Met hartelijke groet,
Het team van de SMV

Huub Oosterhuis, bij Jesaja 35

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
Vanaf de dagen der schepping
Staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
Het water zal tintelen, stralen,
Dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
Tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
Als beken vol toesnellend water,
Schietend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
Die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder
stenen bedolven:
Dode, dode, sta op,
Het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
Een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
En wij zullen horen.
En wij zullen opstaan

En lachen en juichen en leven.

Een Boodschap voor Kerstmis & het Nieuwe Jaar 2026

Op de gezegende dag van de geboorte van Jezus Christus brengen wij Hem onze grenzeloze groet en eerbied, en richten wij onze oprechte gelukwensen tot al Zijn volgelingen overal ter wereld, in het bijzonder tot onze christelijke landgenoten in Iran, die onder druk en vervolging leven.

Onze groet gaat uit naar de Heilige Maagd Maria, de belichaming van zuiverheid en een tijdloos symbool van bevrijding uit de ketenen van onwetendheid.

Gezegend is de dag van de geboorte van Jezus, zoon van Maria, een naam waarvan de herinnering goed nieuws brengt aan de armen, vrijheid aan de gevangenen, zicht aan de blinden en bevrijding aan de verdrukten.

In zijn volgelingen, die moedige en bewust gekozen zielen van zijn tijd, zag Jezus een licht schijnen en Hij sprak:
“Jullie zijn het licht van de wereld. Laat jullie licht schijnen voor de mensen, opdat zij jullie goede daden zien en eer brengen aan jullie Vader in de hemel.”

Dat verlichtende en richtinggevende licht waartoe Jezus opriep, is hetzelfde geloof en dezelfde zekerheid in de onvermijdelijkheid van vrijheid en het einde van de overheersing door religieus despotisme.

Gezegend zijn zij die strijden voor gerechtigheid;
Gezegend zijn zij die zich inzetten voor vrijheid.

Zoals Christus zei:
“Grotere liefde heeft niemand dan deze: dat iemand zijn leven geeft voor anderen.”

En ook:
“Vrees niet hen die het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden.”

Op de dag van de geboorte van Jezus Christus, en met de voorspraak van Hem en de Heilige Maagd Maria, bidden wij om standvastigheid en volharding voor de politieke gevangenen, in het bijzonder voor hen die met de doodstraf worden bedreigd.

Wij bidden voor het Iraanse volk, dat onder de last van onderdrukking, plundering en inflatie nooit de hoop opgeeft.

En wij bidden voor de verlossing en vrijheid van Iran.

Namens de SMV brengen wij onze hartelijke nieuwjaarsgroeten over.
Vreugde zij voor alle volkeren van de wereld,
en vreugde zij voor de eervolle christenen in Iran en overal ter wereld.

Moge 2026 een jaar zijn van grote sprongen op weg naar de vrijheid van Iran;
een jaar van voortschrijdende vrede in de wereld,
en van geluk en voorspoed voor de verdrukten en gekwelden.

Gezegend zij 2026 voor allen.

(Op deze heilige en gezegende dag spreken wij ook onze diepe dank uit voor de waardevolle hulp en de mooie, inspirerende steunbetuiging van pastoor Paul uit de stad Volendam, die ons is aangeboden ter ondersteuning van dit project. Wij hopen dat God ons de waardigheid schenkt om van al deze liefde, dit vertrouwen en deze genegenheid te mogen genieten, en dat Hij Vader Peter en allen die met een stap, een gebed en hun genegenheid ons werk hebben gedragen, bijzonder zal zegenen.)

Vrolijk Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar

Verdedigers van de mensenrechten in Iran

Met hartelijke groet wensen wij u allen een betekenisvol Kerstfeest en een hoopvol Nieuwjaar 2026. Nu 2025 ten einde loopt, willen wij u oprecht danken voor uw blijvende en betrokken inzet voor de mensenrechten in Iran. Dankzij uw actieve medewerking, uw grote persoonlijke toewijding, het delen van waardevolle kennis en inzichten, uw constructieve suggesties en onmisbare adviezen, evenals de vele kleine en grote donaties, was het voor ons mogelijk om ons werk ook dit jaar met impact en vastberadenheid voort te zetten, in een tijd waarin zwijgen geen optie is.

De standvastige wil en het doorzettingsvermogen van duizenden politieke gevangenen in de gevangenissen van het Iraanse regime, samen met het onrecht en het lijden van onschuldige vrouwen en mannen die dagelijks slachtoffer worden van repressie en geweld, tonen duidelijk aan dat vrijheid niet duurzaam kan worden onderdrukt. Hun moed heeft niet alleen het morele geweten van de internationale gemeenschap diep geraakt, maar heeft ook bijgedragen aan een grotere bewustwording en het ontstaan van een krachtige golf van internationale solidariteit. In dit kader is de solidariteit en

steun van het Nederlandse volk van bijzondere betekenis en verdient zij onze diepste waardering en dankbaarheid.
Wij staan aan de vooravond van een cruciaal jaar. Samen met u blijven wij ons inzetten voor een Iran waarin mensenrechten worden gerespecteerd en vrijheid geen misdaad is. Wij geloven dat volharding, solidariteit en menselijkheid uiteindelijk zullen zegevieren.

Wij danken u oprecht voor uw vertrouwen en betrokkenheid .

Wij wensen u warme kerstdagen toe en voor 2026 gezondheid, vrede, moed en hoop.

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Gelukkig Perzisch Nieuwjaar Nowruz

*Maak de weg schoon voor de naderende geliefde en vertel de tuin het vreugdevolle nieuws van de lentebries die ons omringt! (Rumi)**
Iran heeft zich al 120 jaar onvermoeibaar ingezet voor de echte lente van rechtvaardigheid, mensenrechten en vrijheid. Hoewel het lichaam gewond is, groeien duizenden rode bloemen van vrijheid over zijn hele oppervlakte.
Het is mooi, bewonderenswaardig en eerbaar, met een geschiedenis die teruggaat tot duizenden jaren, gekenmerkt door symbolen van geduld, onderwerping en vergeving, die de wereldbeschaving heeft veranderd.

Ze hebben hun ogen gericht op deze historische strijd voor groei en geboorte.
We zijn er zeker van dat de lente van de vrijheid in Iran zal worden verwezenlijkt en dat er een nieuwe dag en een nieuwe geschiedenis zal worden geboren in Iran, de regio en de wereld.
Met een hart vol verlangen naar die dag en met ons volledige wezen, wensen wij u allen de beste wensen voor het nieuwe jaar.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

***Jalal ad-Din Rumi - Balch, 30 september 1207 – Konya, Balkh 17 december 1273 was een filosoof en dichter van Perzische afkomst.*

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

VRIJ IRAN
SMV St voor ensenrechten Vrienden

De geschiedenis van het oude Perzische Nieuwjaar

De oorsprong van Nowruz, het Perzische Nieuwjaar, kan worden herleid tot het oude Perzië, met name tijdens het Achaemenidische Rijk (circa 550-330 v.Chr.), hoewel de vieringen waarschijnlijk zelfs ouder zijn dan dit tijdperk. Het festival markeert de lente-nachtevening, het exacte moment waarop de zon de hemelequator passeert, wat het begin van de lente op het noordelijk halfrond aangeeft. Als viering van vernieuwing en de wedergeboorte van de natuur, is Nowruz nauw verbonden met de oude tradities en geloofssystemen van de regio.

Er wordt gedacht dat het festival zijn wortels heeft in het zoroastrisme, de oude religie van Perzië, waar de komst van de lente de overwinning van het licht (goed) op de duisternis (kwaad) symboliseerde. De zoroastrische kalender speelde een belangrijke rol in de vorming van Nowruz, waarbij de dag overeenkomt met de eerste dag van de maand "Farvardin" in de zoroastrische kalender, een tijd gewijd aan het vieren van de goddelijke schepping van de wereld en de krachten van de natuur.

Pre-islamitische Perzische en Zoroastrische vieringen

Vóór de islamitische periode werd Perzië voornamelijk geregeerd door het zoroastrisme, een monotheïstische religie die ongeveer 3500 jaar geleden door de profeet Zoroaster (of Zarathustra) werd gesticht. In het zoroastrische denken speelde de zon een centrale rol in de aanbidding van het goddelijke. De komst van de lente, met zijn overvloedige zonlicht en nieuwe groei, werd daarom gezien als een heilige tijd waarin de natuur werd verjongd en het leven opnieuw kon beginnen.

De Achaemenidische keizers, zoals Cyrus de Grote en Darius de Grote, zouden Nowruz hebben erkend als een groot festival, dat het begin van de landbouwcyclus markeerde. De viering van Nowruz zou groots zijn geweest, met koninklijke ceremonies, feesten en bijeenkomsten. Dit feest beperkte zich niet tot de hoven, maar werd uitgebreid naar gewone mensen, met rituelen die bedoeld waren om zowel lichaam als ziel te reinigen en de krachten van de natuur en het goddelijke te eren.

De rol van Fereydun in de mythologie van Nowruz

De mythologische oorsprong van Nowruz is nauw verbonden met het verhaal van Fereydun, een legendarische held in de Perzische mythologie, met name afgebeeld in de Shahnameh (Het Boek der Koningen), een episch gedicht geschreven door de Perzische dichter Ferdowsi in de 10e eeuw. Fereydun wordt vaak aangehaald als de sleutelfiguur in de mythologische geschiedenis van Nowruz, met zijn verhaal verweven met thema's van rechtvaardigheid, vernieuwing en de nederlaag van tirannie.

De mythe van Fereydun

Volgens de Perzische mythologie was Fereydun een rechtvaardige heerser die aan de macht kwam in een tijd van grote onderdrukking. Zijn verhaal speelt zich af in de mythologische geschiedenis van Perzië in een tijd dat de natie onder het bewind stond van de tirannieke koning **Zahhak**. Zahhak, een kwaadaardige heerser, wordt afgebeeld als bezeten door een kwaadaardige geest, waardoor er slangen op zijn

schouders groeiden. De slangen eisten het offer van jonge mannen om ze te voeden, en Zahhaks terreurregering leidde tot lijden en wanhoop.

Fereydun, geboren om Zahhaks onderdrukkende heerschappij uit te dagen, was een held die voorbestemd was om de tiran te verslaan en de vrede in het land te herstellen. Met de hulp van zijn bondgenoten was Fereydun in staat om Zahhak omver te werpen, die uiteindelijk gevangen werd gezet voor zijn misdaden. Deze overwinning, die de triomf van het goede over het kwade symboliseert, wordt vaak gezien als een metafoor voor de verjonging van de natuurlijke wereld in de lente, die Nowruz viert.

Fereydun en de oorsprong van Nowruz

Het is in de nawerking van Fereyduns overwinning dat de fundamenten van Nowruz vaak worden gelegd. De viering van Nowruz symboliseert in deze mythologische context de bevrijding van het volk van tirannie en het inluiden van een nieuw tijdperk van welvaart, vrede en rechtvaardigheid onder Fereyduns bewind. De dag van zijn overwinning op Zahhak zou samenvallen met de eerste dag van de lente, wat zowel een politieke als kosmische vernieuwing markeert.

De viering van Nowruz is dus niet alleen een viering van de natuurlijke wereld, maar ook een culturele herdenking van het herstel van evenwicht, rechtvaardigheid en rechtschapenheid in de samenleving, zoals belichaamd door Fereydun. Zijn overwinning symboliseert het einde van de duisternis (winter) en de komst van het licht (lente), zowel in fysieke als metafysische zin.

Fereydun’s erfenis

Als gevolg van deze mythe werd Fereydun een centrale figuur in de Perzische cultuur, met zijn verhaal dat de idealen van rechtvaardigheid, eerlijkheid en de strijd tegen onderdrukking symboliseerde. Zijn regering markeerde het begin van een gouden tijdperk voor het Perzische volk, en zijn associatie met Nowruz raakte diepgeworteld in de tradities en rituelen van de feestdag.In de context van de Haft-Sin tafel symboliseren veel van de items die geassocieerd worden met Nowruz de kwaliteiten die Fereydun belichaamde: kracht, schoonheid, gezondheid en liefde. Zo kan de sabzeh (spruiten) op de Haft-Sin tafel gezien worden als een representatie van de wedergeboorte die Fereydun naar het land bracht, terwijl de somāq (sumak) de zonsopgang vertegenwoordigt, een symbool van de komst van gerechtigheid en de triomf van het goede.

De invloed van Fereydun's verhaal op verschillende culturen

De mythe van Fereydun’s overwinning op Zahhak heeft een diepgaande impact gehad op de Perzische cultuur en is van generatie op generatie doorgegeven. Zijn legende heeft niet alleen bijgedragen aan de symbolische betekenis van Nowruz, maar heeft ook latere politieke en culturele verhalen beïnvloed. Door de eeuwen heen hebben Iraanse mensen de mythe van Fereydun gebruikt als een model van rechtvaardig bestuur, waarbij ze het belang van leidinggeven met eerlijkheid, wijsheid en kracht benadrukten.

Het verhaal van Fereydun’s opkomst aan de macht benadrukt ook het belang van gemeenschap, familie en de collectieve geest in de Perzische cultuur. De waarden die geassocieerd worden met Fereydun, zoals rechtvaardigheid, welvaart en het herstel van evenwicht, blijven resoneren tijdens Nowruz, terwijl individuen en gemeenschappen samenkomen om vernieuwing en wedergeboorte te vieren.

Ziel van licht en lente in de filosofie van Nowruz

De geschiedenis van Nowruz, diep verweven met de oude tradities van Perzië en de mythologische verhalen rondom Fereydun, benadrukt de culturele en spirituele betekenis van het festival. Nowruz is niet alleen de markering van de komst van de lente, maar een viering van de triomf van het goede over het kwade, vernieuwing en het herstel van rechtvaardigheid en evenwicht. De erfenis van Fereyduns overwinning op de tiran Zahhak leeft voort via de tradities en symbolen van de feestdag, en zijn verhaal blijft een centraal thema in de Perzische culturele identiteit.

Nu Nowruz vandaag de dag nog steeds over de hele wereld wordt gevierd, dient het als een herinnering aan de blijvende kracht van mythe, cultuur en de natuurlijke wereld bij het vormgeven van de levens van degenen die deelnemen aan de rituelen. Het festival, met zijn rijke geschiedenis en diepe symboliek, blijft een viering van vernieuwing, hoop en de triomf van het licht, zowel in de wereld als in onszelf.

Perzisch Nieuwjaar: Nowruz en zijn symbolen, tradities en de rol van Chaharshanbe Suri

Nowruz, of het Perzische Nieuwjaar, is een oud festival dat over de hele wereld wordt gevierd en de eerste dag van de lente en het begin van het jaar in de Iraanse kalender markeert. Het woord "Nowruz" betekent "nieuwe dag" in het Perzisch, wat symbool staat voor de verjonging van de natuur en de vernieuwing van het leven. Het wordt al meer dan 3000 jaar gevierd, wat het een van de oudste continu gevierde feestdagen ter wereld maakt. Nowruz overstijgt nationale, culturele en religieuze grenzen en verenigt mensen van verschillende etnische achtergronden, met name in landen rond Iran, zoals Afghanistan, Azerbeidzjan, Centraal-Aziatische landen en delen van de Kaukasus.

Dit artikel onderzoekt de betekenis van Nowruz, onderzoekt de diepgewortelde tradities, culturele symbolen en de rol van Chaharshanbe Suri (het vuurfestival) in de aanloop naar het nieuwe jaar. Het bekijkt ook hoe deze praktijken eenheid, culturele identiteit en een gevoel van vernieuwing bevorderen voor degenen die het vieren.

De symboliek van Nowruz

In het hart van Nowruz ligt de symboliek van vernieuwing en wedergeboorte. Het is een viering die het einde van de lange, koude winter markeert en de levendigheid van de lente verwelkomt, en die hoop, groei en welvaart symboliseert. Nowruz belichaamt ook de spirituele verbinding tussen mensen en de natuur. Elke traditie, elk ritueel en elk symbool dat met Nowruz wordt geassocieerd, is ontworpen om de ziel en het milieu te reinigen en geluk en voorspoed voor het komende jaar in te luiden.

Haft-Sin tafel

Een van de meest iconische tradities van Nowruz is de voorbereiding van de "Haft-Sin"-tafel, een ceremoniële spreiding met zeven symbolische items, elk beginnend met de Perzische letter "S" (س), die de belangrijkste waarden en kwaliteiten vertegenwoordigen die nodig zijn voor een voorspoedig leven. Deze items zijn:

1. **Sabzeh** (سبزه) - Spruiten van tarwe, gerst of linzen, symboliseren wedergeboorte en de vernieuwing van het leven.
2. **Samanu** (سمنو) - Een zoete pudding gemaakt van tarwekiemen, die kracht, sterkte en geduld symboliseert.
3. **Senjed** (سنجد) - Gedroogde olijfvrucht, symbool voor liefde en genegenheid.
4. **Seer** (سیر) - Knoflook, symbool voor geneeskunde en gezondheid.
5. **Seeb** (سیب) - Appels, symbool voor schoonheid en gezondheid.
6. **Somāq** (سماق) - Sumakbessen, symboliseren de zonsopgang en het geduld om moeilijkheden te overwinnen.
7. **Serkeh** (سرکه) - Azijn, symboliseert veroudering, wijsheid en geduld.

Naast deze zeven items zijn er vaak andere items op de Haft-Sin-tafel die verdere symbolen van geluk vertegenwoordigen, zoals munten voor welvaart, kaarsen voor licht en energie, een spiegel voor reflectie en een goudvis die het leven en het verstrijken van de tijd vertegenwoordigt. Deze items zijn zo

gerangschikt dat ze de onderlinge verbondenheid van de natuur en het leven zelf weerspiegelen, waarbij elk item een afzonderlijk facet van het menselijk bestaan symboliseert.

De rol van vuur in Nowruz

Vuur is een essentieel onderdeel van Nowruz-vieringen, en dient zowel als zuiveraar als symbool van leven en energie. Dit thema van vuur is met name duidelijk in Chaharshanbe Suri, of het Festival van Vuur, dat plaatsvindt op de laatste woensdagavond voor Nowruz.

Chaharshanbe Suri: Het Vuurfestival

Chaharshanbe Suri (چهارشنبه سوری), wat zich vertaalt naar "Rode Woensdag", is een levendige en opwindende prelude op Nowruz. Deze traditie wordt al eeuwenlang gevierd en is geworteld in het Zoroastrische geloof, waarbij vuur staat voor zuiverheid en de triomf van het goede over het kwade. Het festival omvat verschillende activiteiten die zich richten op vuur en licht, elk met een symbolische betekenis.

De rituelen van Chaharshanbe Suri

Een van de belangrijkste activiteiten van Chaharshanbe Suri is over vreugdevuren springen. Deelnemers verzamelen zich op openbare plekken of thuis om vuren aan te steken en eroverheen te springen, terwijl ze de zin "**Zardie man az to, sorkhie to az man**" ("Mijn geel is van jou, jouw rood is van mij") zingen. Deze zang symboliseert de overdracht van ziekte, ongeluk en kwaad van het individu naar het vuur, dat hen wegbrandt, waardoor de deelnemer gereinigd en vernieuwd achterblijft voor het komende jaar. De handeling van het springen over vuur vertegenwoordigt een symbolische zuivering van het lichaam en de ziel, ter voorbereiding op de nieuwe start die Nowruz vertegenwoordigt. Naast het springen over vreugdevuren, doen mensen ook aan andere vuurgerelateerde activiteiten, zoals het afsteken van vuurwerk. De explosies en lichtflitsen zouden boze geesten en negatieve energie verdrijven, wat een jaar van geluk, gezondheid en voorspoed garandeert.

Symboliek van vuur in Chaharshanbe Suri

In het zoroastrisme wordt vuur gezien als een symbool van zuiverheid, wijsheid en het goddelijke. Zoroastriërs geloofden dat vuur de kracht had om de ziel te reinigen en het individu te zuiveren, en zo werden vuurrituelen een centraal kenmerk van veel Perzische festivals, waaronder Chaharshanbe Suri. Het festival is een manier voor deelnemers om zich symbolisch te ontdoen van de negativiteit van het afgelopen jaar en een frisse start te maken voor het nieuwe jaar. De rol van vuur is ook emblematisch voor de zon, die een symbool is van het leven en de natuurlijke cyclus van dood en wedergeboorte.

Tradities en gebruiken van Nowruz

Nowruz is niet alleen een tijd voor spirituele reiniging, maar ook een gelegenheid om samen te komen met familie, vrienden en geliefden. De vieringen duren doorgaans 13 dagen, waarin veel activiteiten plaatsvinden, zowel vreugdevol als reflectief.

Visiting Elders and Family Members

Een van de belangrijkste gebruiken van Nowruz is het bezoeken van ouderen en familieleden. Op de ochtend van Nowruz bezoeken mensen de huizen van hun familieleden en vrienden, en brengen geschenken, snoepgoed en bloemen mee. Het is een tijd voor verzoening, het versterken van banden en het uiten van goede wensen voor het komende jaar. Kinderen ontvangen vaak geld, bekend als "Eidi", van oudere familieleden.

Speciaal eten

Eten speelt een cruciale rol in de Nowruz-vieringen. Families bereiden speciale gerechten om de gelegenheid te markeren, zoals "**Sabzi Polo Mahi**" (kruidenrijst met vis), wat overvloed en welvaart symboliseert. Andere gerechten zijn "**Kuku Sabzi**" (een frittata gevuld met kruiden) en een verscheidenheid aan zoetigheden zoals "**Baklava**" en "**Saffraankoekjes**". Deze gerechten worden genoten met familie en vrienden, wat de vreugde van samenzijn en de gedeelde aard van de viering benadrukt.

Voorjaarsschoonmaak

In de dagen voorafgaand aan Nowruz is het gebruikelijk dat families een grondige "lenteschoonmaak" houden, bekend als "**Khaneh Tekani**" (letterlijk "het huis schudden"). Deze praktijk wordt gezien als een manier om oude, negatieve energie uit het huis te zuiveren ter voorbereiding op het nieuwe jaar. Het symboliseert een frisse start, niet alleen voor het individu, maar voor het hele huishouden.

Nowruz is een festival dat rijk is aan geschiedenis, symboliek en culturele betekenis. Het biedt een kans om te reflecteren op het afgelopen jaar, de geest te reinigen en opnieuw te beginnen. Door de Haft-Sin-tafel, de levendige viering van Chaharshanbe Suri en de vele tradities die verband houden met het nieuwe jaar, belichaamt Nowruz de blijvende waarden van vernieuwing, eenheid en hoop.

De diepe spirituele en culturele connecties die geassocieerd worden met Nowruz overstijgen geografische en religieuze grenzen, waardoor het een viering is van zowel persoonlijke als collectieve wedergeboorte. Op deze manier bevordert het festival een gevoel van continuïteit, veerkracht en gemeenschap onder degenen die het vieren, door oude

tradities te verbinden met huidige praktijken en ervoor te zorgen dat de geest van Nowruz generaties lang zal voortduren.

Mehregan Het licht van Mithra en het oude Perzische Feest van de Herfst

Mehregan, een feest van vreugde, oogst en overvloed

Norouz (Lente), Yalda (Winter), Mehregan (Herfst) en Tirgan (Zomer) zijn de vier oude Iraanse feesten, die de verandering van de seizoenen inluiden. Ze worden al voor meer dan drie- tot vierduizend jaar gevierd.

Mehregan valt op de 196-ste dag van het kalenderjaar, de dag waarop Mithra wordt vereerd — de god van vriendschap, liefde en genegenheid. Van de feesten worden Norouz en Yalda nog steeds gevierd, na duizenden jaren .

Deze oude vieringen verkondigen een tijdeloze boodschap. Een boodschap, niet alleen van vriendschap en hoop, maar ook van het koesteren en bestendigen van betrekkingen met familie, met vrienden, met geliefden.

Mythologie betreffende Mithra

Mithra/Mitra was de god van de schepping van de wereld en het feest is gewijd aan de natuur en de liefde voor de Aarde. Mithra was ook het symbool van het licht en dus worden geloof, genegenheid, vriendschap en liefde ook bij de viering betrokken.

Mithra de god van het licht en de schepping
Mithra ’s betekenis in de oude wereld was zo groot dat hij in een deel van de oude religieuze Perzische teksten (de Avesta), genaamd Mihr-Yasht, in gedichtvorm, wordt aanbeden. Hij werd opgenomen in het universum van Romeinse goden en tenslotte werd het Mithraïsme een religie in de Hellenistische en Romeinse wereld, gedurende de derde eeuw na Christus. Het werd een officiële religie in Brittannië, Germanië, Iberië en delen van de regio rondom de Donau. Wat interessant is, is dat de eerste Kerstdag dezelfde dag is, waarop Mithra werd geboren.

De volgelingen van Mithra geloofden dat hij de duisternis en het kwaad had verslagen. Hij werd uitgebeeld als de leeuw, die de stier versloeg. Mehregan is ook de dag waarop de grote held Fereydoun (, die wordt gezien als de representatie van Cyrus de Grote, 550 – 530 v.C.) het licht van Mithra gebruikte om de tirannieke koning Zahak te verslaan.

De viering van Mehregan

Als we de mythologie even laten rusten dan blijft Mehregan een belangrijk feest van de herfstequinox (de dag waarop de dag en de nacht even lang zijn), het heeft dezelfde betekenis als het oogstfeest en de dankdag voor het gewas (Thanksgiving Day in de VS).

“Mehregan wordt gezien al een teken van wederopstanding en het einde van de wereld, omdat op Mehregan alles wat groeit zijn voltooiing nadert.” Al-Biruni, 973–1048, Geleerde.

Op het feest wordt een overvloed aan symbolen met betrekking tot natuur en herstel getoond. Typisch is een purper- of wijnrood-gekleurd kleed, bedekt met bloemen in knop, die zich ontwikkelen over een lange periode in het volgende jaar. De randen van het kleed zijn versierd met gedroogde wilde marjolein. Familie en vrienden gooien zaadjes van wilde marjolein, lotus en suikerpruimen (snoep) over elkaars hoofd en drinken ruime hoeveelheden sharbat (drank van vruchten en bloemblaadjes).

Uitgestald op een tafel traditionele voorwerpen (sofreh), die in deze periode voor een ieder een element van geloof of hoop betekenen:

- Een weegschaal, die de herfstequinox representeert, zilveren munten, voorspoed.
- Een kopie van de Avesta wijst op de religieuze oorsprong van deze dag.
- Een wierookbrander staat er voor wierook (-olie) en Syrische wijnruit *(peganum harmala),* als voorteken van een goede toekomst.
- Het op Mehregan tentoongestelde fruit symboliseert vruchtbaarheid, welvaart en geluk — bijvoorbeeld druiven en appels.

Er worden gedichten gereciteerd, in het bijzonder uit het historische heldendicht de Shahnameh (Boek van de Koningen). Er wordt veel muziek gespeeld; de Oed, een voorloper van de luit, heel bekend in het Midden-Oosten, is sterk met Mehregan verbonden.

Historisch gezien, droeg de Koning van Perzië een statiekleed gedurende Mehregan en gaf al zijn zomerkleren weg. In de huidige tijd, pronken de mensen met nieuwe kleren ter ere van deze dag. Het is gebruikelijk zich te kleden voor de gelegenheid, waarbij de oude oogschaduw bekend als sormeh/kohl wordt gebruikt om de nieuwe kleding te completeren.

Tijdens Mehregan wordt, dat wat de oogst opbrengt, gegeten. Fruit, het beeld van overvloed, voornamelijk druiven, appels, granaatappels en ook noten, zoals pistache en amandelen. Gebraden schapenvlees wordt gegeten en vaak uitgedeeld aan de armen en behoeftigen.
Tarwe en rijst symboliseren ook overvloed. Suiker suggereert een zoete en plezierige toekomst.

Een warme en intieme verjaardag

Op 29 november vierden wij in een intieme en hartelijke sfeer de 98e verjaardag van onze dierbare professor Van Winter, (Johanna Maria van Winter - Wikipedia) emeritus hoogleraar aan de Universiteit Utrecht. Het was een eer dit moment met hem te mogen delen, samen met enkele van zijn oud-studenten van de Universiteit Utrecht.
Onze geliefde Marietje zette precies 29 jaar geleden, tijdens een tentoonstelling aan de Universiteit Utrecht, haar handtekening onder een petitie voor de mensenrechten in Iran. Vanaf dat moment heeft zij samen met ons een lange weg afgelegd, rijk aan waardevolle herinneringen en gezamenlijke inzet. Vandaag de dag is zij één van de gewaardeerde leden van onze Raad van Toezicht. Met haar bijzondere inzicht, scherpe verstand en grote zorgvuldigheid tot in de kleinste details is zij iemand op wie wij allemaal trots zijn. In haar historische toespraak sprak zij over het geloof in verandering en vrijheid in Iran. Als specialist in de middeleeuwse geschiedenis en de geschiedenis in het algemeen benadrukte zij haar overtuiging dat er in Iran een renaissance zal plaatsvinden.

Een ontwikkeling die zij niet alleen noodzakelijk acht voor de veiligheid en welvaart van het Midden-Oosten, maar
ook voor die van de wereld als geheel – een positieve sprong voorwaarts die de hele mensheid zal raken.
Wij zijn opnieuw trots haar aan onze zijde te hebben. Met respect en ontroering herinneren wij ons ook de woorden van haar overleden vader, zelf hoogleraar geschiedenis aan de universiteiten van Utrecht en Leiden, die ooit zei dat Marietje haar leven zou wijden aan wetenschap en academisch onderzoek, en dat zij een sterke en onvermoeibare vrouw is.

Shana Tova
Gelukkig nieuwjaar

Wij wensen u en uw dierbaren van harte een nieuw jaar dat vervuld mag zijn van zegeningen, vrede en liefde. Moge verdraagzaamheid, mededogen en genegenheid de harten van alle mensen met elkaar verbinden. Wij wensen u een jaar vol gezondheid en succes.

Stichting voor Mensenrechten Vrienden

"Dit waardevolle schilderij is een prachtig werk van mevrouw Karin Foreman. Met haar toestemming bieden wij u dit schitterende kunstwerk aan."

Artwork by KarinForeman.com

Mevrouw Karin Foreman heeft ons vriendelijk toestemming verleend om haar waardevolle en bijzonder fraaie kunstwerk als teken van solidariteit op de website tentoon te stellen.

Hartelijke dank aan ieder van u

Dit jaar heeft de organisatie (SMV) St voor Mensenrechten Vrienden zo ontzettend veel prachtige kaarten en berichten ontvangen ‹ dat de schoonheid en spirituele waarde ervan nauwelijks in woorden uit te drukken zijn.

Daarom willen wij onze oprechte dank uitspreken aan iedereen die ons ‹ juist in moeilijke tijden ‹ kaarten heeft gestuurd. Jullie motiverende woorden ‹ liefde en warmte hebben ons hoop gegeven en ons aangemoedigd om door te gaan. Zonder jullie liefde ‹ steun en deze overweldigende menselijkheid hadden wij in het crisisjaar 2025 de stem van het Iraanse volk niet kunnen zijn en onze mensenrechtenprojecten niet kunnen voortzetten.

Tussen ons en de vrienden van (SMV) St voor Mensenrechten Vrienden bestaat een blijvende liefde: een verbondenheid die geworteld is in onze gedeelde idealen van vrijheid, rechtvaardigheid, gelijkheid en solidariteit.

Nogmaals hartelijk dank aan ieder van jullie voor het inkleuren van dit prachtige tableau aan het einde van 2025. Jullie steun is onze kracht.

Met diepe erkentelijkheid,
Team SMV St voor Mensenrechten Vrienden
decedmber 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025
Zalige Kerst

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025
Kerst

Lichtp
SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

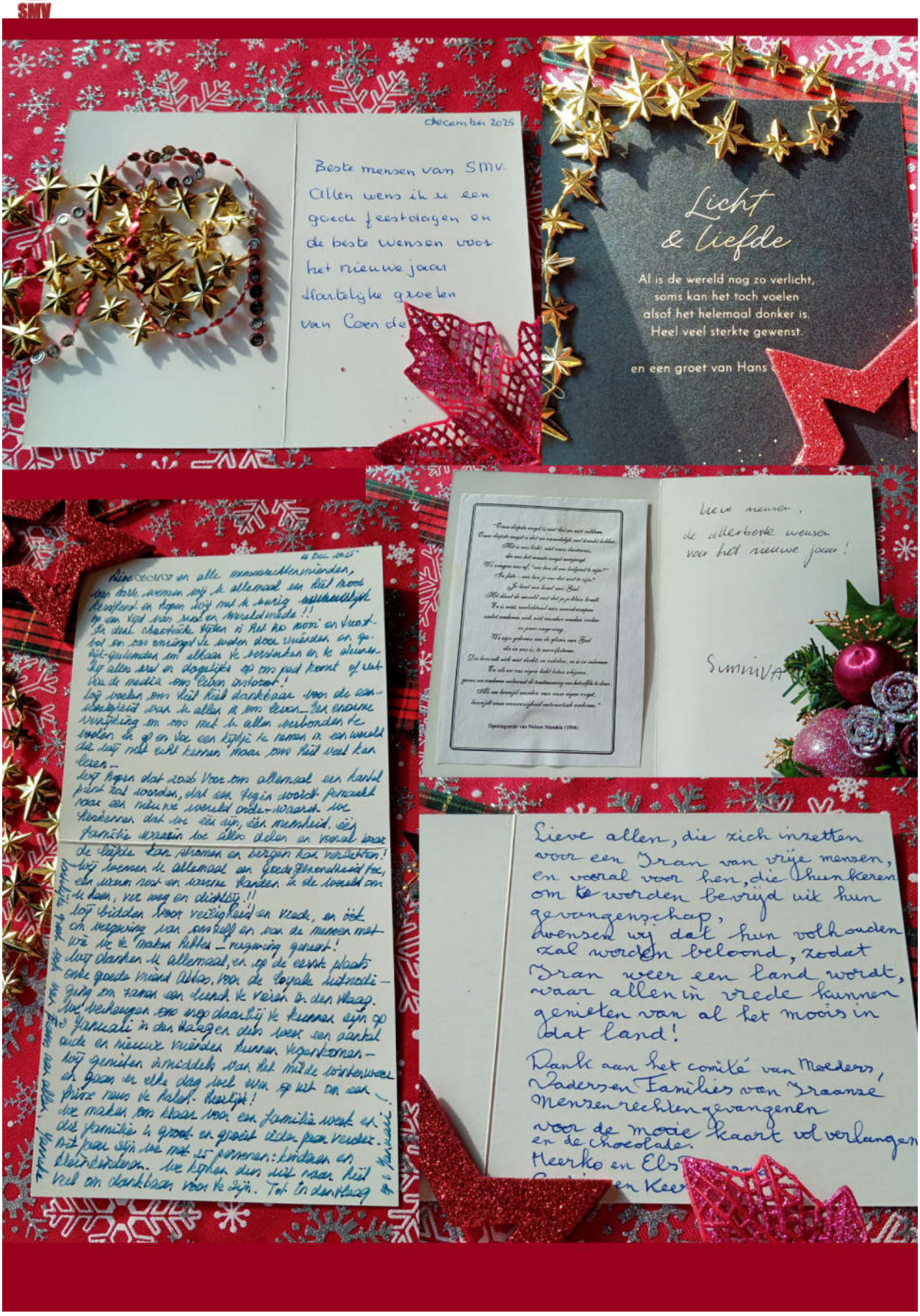

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025
Groeten uit Zuidzande

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

SMV St voor Mensenrechten Vrienden
december 2025

december 2025
Beste mensen van SMV.
Allen wens ik u een
goede feestdagen en
de beste wensen voor
het nieuwe jaar
Hartelijke groeten
van Coen de
Licht
& liefde
Al is de wereld nog zo verlicht,
soms kan het toch voelen
alsof het helemaal donker is.
Heel veel sterkte gewenst.
en een groet van Hans
Lieve mensen,
de allerbeste wensen
voor het nieuwe jaar!
Lieve allen, die zich inzetten
voor een Iran van vrije mensen,
en vooral voor hen, die thuiskeren
om te worden bevrijd uit hun
gevangenschap,
Bran weer een land wordt,
waar allen in vrede kunnen
genieten van al het moois in
dat land!
Dank aan het comité van Moeders,
Vaders en Families van Iraanse
Mensenrechten gevangenen
voor de mooie kaart vol verlangen
en de chocolade.
Heerko en Els

Fijne
Kerstdagen
en een Gezond
en Voorspoedig
en succesvol
2026
Van Jan
Heel veel succes met de stichting
Hartelijk dank voor jullie Kerstwensen.
Lieve
Wens jou een fijne kerst en
vooral voor 2026, een gezond
jaar met lekker pingpongen
voor Gran.
Lieve groet,
Naidi
Maryke
Geachte heer/mevrouw,
Bij deze meld ik mij
af als donateur van SMV,
omdat ik graag
I wish you and your colleagues
a very happy prosperous and
succesful New year.
Kind Regards
Anne
december 2025
Aan allen van SMV,
Dat hoop mogen blijven
bloeien in jullie en onshart.
Wens jullie alle sterkte weer
bij het werk dat jullie doen.
Veel liefde en succes ook
in 2026,
Paula
Lieve
vrienden
Veel goede wensen
voor alle vrienden in
Nederland, Iran en overal
op de wereld

SMV
SMV
SMV

Hoofdstuk X.

In memoriam

In 2025 werden we geconfronteerd met het verlies van zeer waardevolle vrienden, wier verlies zeer schokkend was.

Maar alles wat ze tijdens hun leven hebben achtergelaten vanuit hun nobele menselijke waarden is een gedenkwaardig bezit voor ons.

En we geloven dat deze nobele mensen, ondanks het feit dat ze niet langer bij ons zijn, altijd aanwezig zijn in onze gedachten en in ons hart, en we zijn trots op ieder van hen.

"Degenen van wie we houden, zijn nooit van ons gescheiden; ze zijn bij ons in elke glimlach en elke goede gedachte." — Helen Keller

Paus Franciscus werd gekenmerkt door zijn niet aflatende inzet voor de principes van mededogen, vrede, broederschap en menselijke waardigheid.

SMV condoleert alle katholieke vrienden in Nederland en de rest van de wereld van harte met het overlijden van paus Franciscus. Zijn moedige en onvergetelijke inspanningen om vrede en broederschap te bevorderen en op te staan tegen onrecht en discriminatie zullen in de annalen van de geschiedenis blijven staan.

Hij gaf in zijn waarden uiting aan trouw, moed en universele liefde, vooral ten gunste van de armsten en meest gemarginaliseerden en met een unieke nederigheid probeerde hij op de meest treffende en ontroerende manier het buitengewone belang van het spirituele als krachtige bron van mondiale ethiek te laten zien in de uitdagingen van de hedendaagse wereld.

Paus Franciscus is op paasmaandag 21 april 2025 op 88-jarige leeftijd overleden in zijn residentie in het Vaticaanse Casa Santa Marta.

Zeer Eerwaarde Aartsbisschop Msgr. Jan Thomas Limchua
Apostolisch Nuntius in Nederland
Hooggeëerde Monseigneur,
Met diep verdriet hebben wij kennisgenomen van het overlijden van Zijne Heiligheid Paus Franciscus.
Wij betuigen onze oprechte en innige deelneming aan Uwe Excellentie, aan alle medewerkers van de Apostolische Nuntiatuur in Den Haag, en aan alle katholieken wereldwijd.
Moge zijn ziel rusten in vrede en moge zijn leven en werk een blijvende inspiratie zijn voor gelovigen over de hele wereld.
Met de meeste hoogachting,
Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Vaticaanse ambassade in Den Haag, 25 april 2025

In memoriam Ferry van Rijswijk

Met groot verdriet hebben wij afscheid genomen van onze dierbare vriend en waardevolle supporter, die op 20 november is overleden.

Zijn warmte, nederigheid en waardevolle steun zullen wij nooit vergeten. Hij was meer dan een bondgenoot van onze mensenrechtenorganisatie; hij was een bron van hoop, menselijkheid en oprechte betrokkenheid.

De grote waarden die hij heeft nagelaten, leven voort in ons werk en in wie wij zijn. Wij bewaren zijn goedheid in onszelf en dragen zijn idealen blijvend met ons mee. Hij zal altijd in onze harten voortleven.

Wij betuigen ons oprechte medeleven aan onze zeer dierbare Ingrid en wensen haar veel kracht en sterkte bij het dragen van dit grote verlies.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

In liefdevolle herinnering

Met diepe droefheid nemen wij afscheid van een dierbare en toegewijde weldoenster, een vrouw van geloof, liefde en barmhartigheid.

Haar vriendelijkheid, zachtheid en oprechte zorg voor de ander waren een weerspiegeling van haar diepe geloof en haar vertrouwen in Gods liefde. Door haar inzet en haar vele grote en waardevolle daden bracht zij hoop, troost en menselijkheid in het leven van velen.

De waarden die zij ons heeft nagelaten haar liefde, haar mildheid en haar naastenliefde leven voort in ons hart en in ons handelen.

Moge zij rusten in Gods vrede, gedragen door Zijn barmhartigheid en omringd door eeuwige liefde.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Ter nagedachtenis aan Kees Mensch

Met diepe eerbied en oprechte dankbaarheid herdenken wij C. Th. J. (Kees) Mensch, die op 4 november 2025 van ons is heengegaan. Zijn overlijden betekent niet slechts het verlies van een mens, maar het gemis van een moreel kompas, een gewetensvolle denker en een onvervangbaar symbool van menselijkheid en rechtvaardigheid.

Gedurende achtentwintig jaar heeft hij zich met uitzonderlijke toewijding ingezet voor de bevordering en bescherming van de mensenrechten in Iran.

Zijn betrokkenheid was geworteld in een diep en duurzaam geloof in de universele waarden van menselijke waardigheid, vrijheid en rechtvaardigheid. Hij stond pal voor principes die verder reikten dan grenzen, culturen en politieke omstandigheden.

Wat hem werkelijk onderscheidde, was zijn unieke combinatie van creativiteit, morele moed en doordachte besluitvorming. Zijn keuzes waren zijn ethische verantwoordelijkheid en een zeldzaam vermogen om visie om te zetten in betekenisvolle actie. Deze kwaliteiten maakten hem tot een inspirerend voorbeeld en een blijvende referentie voor allen die zich inzetten voor mensenrechten.

Voor ons blijft hij een levend symbool, een baken van integriteit en menslievendheid. Zijn naam en nalatenschap zijn onlosmakelijk verbonden met herinneringen aan moedige standpunten, onvergetelijke beslissingen en een niet-aflatende inzet voor rechtvaardigheid. In zijn werk en waarden leeft hij voort, niet alleen in ons geheugen, maar ook in onze verantwoordelijkheid om zijn pad met dezelfde toewijding en ethische helderheid te blijven volgen.

Zijn leven herinnert ons eraan dat ware verandering vaak het resultaat is van volharding, empathie en principiële keuzes. De naam en geest van Kees Mensch zullen blijvend in ons voortleven.

SMV- Den Haag, april 2011 – Bijeenkomst van SMV over de mensenrechten in Iran, - Mesdag Museum.

De heer Mensch in gezelschap van mevrouw Tutu, dochter van wijlen aartsbisschop Desmond Tutu.

SMV-Januari 2015,

Bijeenkomst ter gelegenheid van Nowruz in Den Haag; de heer Mensch verwelkomt de heer Huub Oosterhuis.

Toen ik die avond het kantoor van Shell in Amsterdam verliet, was alles door een prachtige sneeuwval wit gekleurd. Ondanks mijn vermoeidheid besloot ik een korte wandeling in de sneeuw te maken, om daarna met de eerste tram naar huis te gaan.

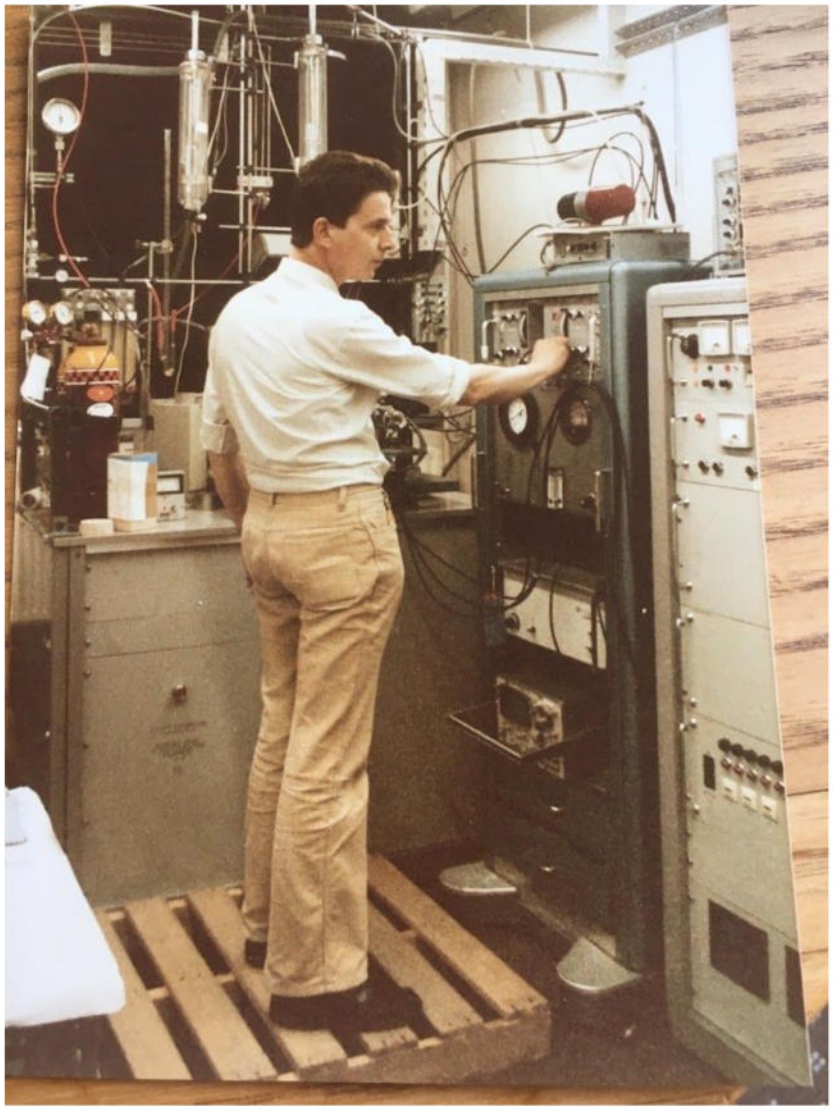
Tijdens het wandelen merkte ik aan de overkant van het kruispunt een straat-expositie op over de schendingen van de mensenrechten in Iran. Ondanks de sneeuw en het feit dat het al acht uur 's avonds was, trok het enorm mijn aandacht. Ik vroeg me af: "Hebben zij het niet koud? Zijn ze niet moe? Waarom staan ze hier nog zo laat en gaan ze niet naar huis?"

Ik benaderde hen en na een gesprek was ik diep geraakt door hun opofferingsgezindheid en humanitarisme. Mijn hart deed pijn door het onrecht en het lijden dat het Iraanse volk moet doorstaan.

Toen ik thuiskwam, opende ik mijn brievenbus en bekeek direct de drie kranten waarop ik geabonneerd was. Helaas was er geen enkel nieuws over Iran en de mensenrechtenschendingen te bekennen. Ik raakte in gedachten verzonken; de hele nacht dacht ik aan de foto's van de jonge meiden en jongens die in Iran waren geëxecuteerd. Rust er op ons, op de internationale gemeenschap, geen plicht om dit te stoppen?

Op dat moment besloot ik om SMV te steunen. Later werden zij mijn meest dierbare vrienden, en ik ben nog steeds trots op deze keuze en de continuïteit van onze band.

Kees….

Dhr Kees Mensch aan het werk in het Shell laboratorium in Amsterdam. Dagelijks werkte hij van 6.30 uur 's ochtends tot 20.00 uur.

Personeelsbijeenkomst van Shell Amsterdam. De heer Manesh is uiterst rechts op de foto te zien.

Standaardformulier publicatieplicht

ANBI Algemeen

1 Algemene gegevens instelling

Naam	Stichting voor Mensenrechten Vrienden
Nummer Kamer van Koophandel (*)	3 9 0 8 4 2 4 9

Contactgegevens. *Vul minimaal 1 van de velden Adres, Telefoonnummer of E-mailadres in.*

Adres	Benoordenhoutseweg 23, 2596 BA Den Haag
Telefoonnummer	0703142435
E-mailadres	info@smvi.nl
Website (*)	www.smvi.nl
RSIN (**)	8 1 3 2 8 1 1 5 5
Actief in sector (*)	Internationale hulp en mensenrechten - Gezondheid in ontwikkelingssamenwerking
	- Secundaire sector (indien van toepassing) -
	- Secundaire sector (indien van toepassing) -
In welke landen is uw instelling actief? (*)	
Aantal medewerkers (*)	1 *Betaalde personeelsleden in gemiddeld aantal fte gedurende het boekjaar.*
Aantal vrijwilligers (*)	3 0 0 *Vrijwilligers die zich regelmatig (meer dan 3 keer per jaar) inzetten voor uw instelling.*

Statutair bestuur van de instelling

Naam bestuurslid	Functie bestuurslid

Overige informatie bestuur (*)	De nieuwe ANBI-regelgeving geeft een uitzondering voor het publiceren van de namen van bestuursleden indien de publicatie van de namen van de bestuursleden een reëel gevaar vormt voor hun veiligheid of die van hun familieleden.SMV heeft Belastingdienst

Doelgroepen (*) *(meerdere opties mogelijk)*

- [x] Algemeen publiek
- [x] Alleenstaande ouders
- [ ] Analfabeten
- [ ] Chronisch zieken
- [x] Dak- en thuislozen
- [ ] Dieren
- [ ] Gedetineerden
- [x] Gelovigen
- [x] Gemeenschappen
- [x] Jongeren
- [x] Kinderen
- [ ] Lhbtqi+
- [x] Mensen met een beperking
- [x] Milieu
- [x] Minderheden
- [ ] Minima
- [x] Natuurgebieden
- [ ] Oceanen en zeeën
- [x] Ouderen
- [ ] Patiënten
- [x] Slachtoffers van geweld
- [ ] Slachtoffers van natuurrampen
- [x] Slachtoffers van oorlog
- [x] Slachtoffers van seksueel misbruik
- [x] Studenten
- [ ] Verslaafden
- [x] Vluchtelingen
- [x] Vrouwen en meisjes
- [x] Werklozen
- [ ] Wildlife
- [ ] Overig

(*) Optioneel veld, niet verplicht (**) Verplicht veld, ook voor buiten Nederland gevestigde instellingen

1 Algemeen *(vervolg)*

Doelstelling
Statutaire doelstelling van de instelling.
Wat wil de instelling bereiken?

vastgelegd in de internationale verdragen en conventies, waaronder de Universele Verklaring van de Rechten van de Mensen;
2-is een platform voor alle mensen die mensenrechten een warm hart toedragen en daarvoor een actieve bijdrage willen leveren;
3-verricht verschillende activiteiten om het bewustzijn van mensen te vergroten, in het bijzonder aangaande de doodstraf, steniging, terugzending naar land van herkomst, massamoord, marteling, onderdrukking en andere soorten schendingen van de mensenrechten, met name in Iran;
4-maakt bekend en gaat onderdrukking van vrouwen, minderjarigen en religieuze en etnische minderheden tegen.
Zie: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Hoofdlijnen beleidsplan
Geef hier antwoord op onderstaande vragen of vul na de laatste vraag over het beleidsplan de url in naar het beleidsplan.
In dit beleidsplan moet minimaal antwoord gegeven worden op de in dit formulier gestelde vragen over het beleidsplan.

Welke werkzaamheden verricht de instelling? Wanneer worden welke werkzaamheden uitgevoerd? En hoe dragen die bij aan het realiseren van de doelstelling?

Zie: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/
Het organiseren van seminaries, bijeenkomsten, demonstraties, herdenkings- en gebedsdiensten, tentoonstellingen, lezingen, persconferenties die verband houden met alle facetten van de mensenrechten;
Het uitvoeren van traditionele en culturele feesten;
Het publiceren en afdrukken van boeken, brochures en documenten inzake de mensenrechten;
Het uitbreiden van onze website om de misdaden van met name het regime van Iran in kaart te brengen, vooral met behulp van multimedia;
Het produceren van video ’ s aangaande de mensenrechtenactiviteiten met name binnen en buiten Iran;
Het verzamelen van iedere soort ondersteuning, waaronder morele steun, financiële donatie en opbrengsten van activiteiten zoals hierboven vermeld;
Petities aangaande mensenrechten realiseren en steun van bekende mensen inroepen.
Het ondersteunen van de Iraanse vluchtelingen. Geïnspireerd door de steun van Euro-parlementairs en Amerikaanse congresleden voor de veiligheid van het

Hoe krijgt de instelling inkomsten?

SMV gaat zoals vorige jaren door met de fondsenwerving door:

het benaderen van de bestaande donateurs (85%)
het verspreiden van de nieuwsbrieven, internet en mailingsacties (15%)
De verwachte donatie voor dit jaar zal gelijk zijn aan de laatste 3 jaar.

1 Algemeen *(vervolg)*

Op welke manier en aan welke doelen worden de verkregen inkomsten besteed?
Als uw instelling vermogen aanhoudt, vul dan in waar en op welke manier dit vermogen wordt aangehouden (bijvoorbeeld spaarrekening, beleggingen etc).

Zie: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Url van het beleidsplan
Vul de link in waar het beleidsplan te vinden is.

https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Open

Beloningsbeleid
Beloningsbeleid voor het statutaire bestuur, voor de leden van het beleidsbepalend orgaan en voor het personeel (bijvoorbeeld CAO of salarisregeling).

De leden van het bestuur en alle vrijwilligers genieten geen beloning voor hun werkzaamheden. Wel is een onkostenvergoeding mogelijk mits de onkosten zijn onderbouwd met facturen.

Activiteitenverslag
Noem de activiteiten die zijn uitgevoerd. Of vul bij de volgende vraag de url in naar het activiteitenverslag, of de url naar de jaarrekening als daarin de activiteiten van het betreffende boekjaar duidelijk zijn beschreven.

Zie uitgebereide verslag: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Url van het activiteitenverslag. *Vul de link in waar het activiteitenverslag te vinden is.*

https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Open

2 Balans

Balansdatum 31 - 12 - 2025 *Vul de balansdatum in. Als u daarna verdergaat verschijnen automatisch de jaartallen boven de kolommen.*

Activa	31-12-2025	31-12-2024 (*)
Immateriële vaste activa	€	€
Materiële vaste activa	€	€
Financiële vaste activa	€	€
	€ 0	€ 0
Voorraden	€	€
Vorderingen & overlopende activa	€ 3.134	€ 3.114
Effecten	€	€
Liquide middelen	€ 42.456	€ 33.392
	€ 45.590	€ 36.506
Totaal	€ 45.590	€ 36.506

Passiva	31-12-2025	31-12-2024 (*)
Continuïteitsreserve	€	€
Bestemmingsreserve	€	€
Herwaarderings-reserve	€	€
Overige reserves	€ -1.309.192	€ -1.315.715
	€ -1.309.192	€ -1.315.715
Bestemmingsfondsen	€	€
Voorzieningen	€	€
Langlopende schulden	€ 1.279.494	€ 1.321.113
Kortlopende schulden	€ 75.288	€ 31.108
Totaal	€ 45.590	€ 36.506

Toelichting
Geef hier een toelichting bij de balans of vul de url naar de jaarrekening in als hier een toelichting in is opgenomen.

Zie: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

3 Staat van baten en lasten

Baten

	2025	2024 (*)
Subsidies van overheden	€	€
Subsidies van andere instellingen zonder winststreven	€	€
Overige subsidies	€ +	€ +
Baten van subsidies	€ 0	€ 0
Baten sponsorbijdragen	€	€
Giften en donaties van particulieren	€ 2.056.385	€ 1.241.104
Nalatenschappen	€	€
Bijdragen van loterijinstellingen	€	€
Overige giften	€ +	€ +
Giften	€ 2.056.385	€ 1.241.104
Baten als tegenprestatie voor levering van producten en/of diensten (omzet)	€	€
Financiële baten	€ 198	€
Overige baten	€	€
	+	+
Som van alle baten	€ 2.056.583	€ 1.241.104

Lasten

Inkoopwaarde van geleverde producten (kostprijs)	€	€
Verstrekte subsidies & giften	€	€
Aankopen en verwervingen	€ 1.943.030	€ 1.686.204
Communicatiekosten	€ 2.905	€ 2.736
Personeelskosten	€ 19.850	€ 23.572
Huisvestingskosten	€ 7.808	€ 7.572
Afschrijvingen	€	€
Financiële lasten	€ 28.226	€ 17.892
Overige lasten	€ 48.242 +	€ 47.726 +
Som van de lasten	€ 2.050.061	€ 1.785.702
Saldo van baten en lasten	€ 6.522	€ -544.598

3 Staat van baten en lasten *(vervolg)*

Toelichting
Geef hier een toelichting bij de staat van baten en lasten of vul de url naar de jaarrekening in als hier een toelichting in is opgenomen.

Zie: https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Url van de jaarrekening
Vul de link in naar de jaarrekening als u deze ook hebt gepubliceerd.

https://www.smvi.nl/anbi/anbi-2025/

Open

Advance edited version

Distr.: General
13 June 2025

Original: English

Advance edited version

Human Rights Council
Fifty-ninth session
16 June–11 July 2025
Agenda item 2
Annual report of the United Nations High Commissioner for Human Rights and reports of the Office of the High Commissioner and the Secretary-General

Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran

Report of the Secretary-General*

Summary

The present report is submitted pursuant to General Assembly resolution 79/183, in which the Assembly requested the Secretary-General to submit an interim report on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran to the Human Rights Council at its fifty-ninth session.

* The present report was submitted to the conference services for processing after the deadline so as to include the most recent information.

Please recycle

I. Introduction

1. The present report is submitted pursuant to General Assembly resolution 79/183, in which the Assembly requested the Secretary-General to submit an interim report on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran to the Human Rights Council at its fifty-ninth session. It contains information on the progress made in the implementation of the resolution, including options and recommendations to improve its implementation, and covers the period from 1 August 2024 to 31 January 2025. It also contains information from the Government of the Islamic Republic of Iran, non-governmental organizations and media organizations, including information submitted by stakeholders, and draws on observations and recommendations of United Nations human rights mechanisms.

2. During the reporting period, the death penalty continued to be applied at an alarming rate. Reports of torture, arbitrary detention and trials that failed to adhere to international due process and fair trial standards were received. Restrictions on civic space – both online and offline – continued to pose barriers to freedom of opinion and expression, notwithstanding some steps to ease online restrictions. Discrimination against religious and ethnic minorities and women and girls persisted in law and in practice. There are also challenges in realizing economic, social and cultural rights, particularly for at-risk groups.

3. The Government continued to engage with the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR) and the United Nations human rights mechanisms, including with the treaty bodies, special procedure mandate holders and the universal periodic review. The comments provided by the Government in response to the present report were acknowledged.

II. Overview of the situation of human rights

A. Death penalty and arbitrary deprivation of life

4. At least 975 individuals were reportedly executed in 2024, compared with an estimated 834 executions in 2023, marking the highest rate of executions since 2015. Of those, 52 per cent of executions were for drug-related offences, 43 per cent for murder, 2 per cent for sexual offences and 3 per cent for security-related offences, including *fesad fil-arz* (corruption on earth) and *moharebeh* (enmity against God). Four executions in 2024 were reportedly carried out in public.[1]

5. According to information received by OHCHR, the execution of women also reportedly increased, with at least 31 women reportedly executed in 2024 – compared with at least 22 women executed in 2023. Of the 19 women reportedly executed for murder, 9 were convicted of killing their husbands in cases involving domestic violence, forced marriage or child marriage. However, domestic law does not recognize factors such as abuse as a mitigating circumstance in murder cases, leaving judges with no legal basis to adjust sentences based on the context of the crime.

6. During its universal periodic review, which took place on 24 January 2025, the Government stated that capital punishment for minors had not been observed in practice.[2] However, according to information received by OHCHR, at least one child offender, Mehdi Jahanpour, was executed on 17 September 2024 in Adelabad Prison in Shiraz.[3] He was arrested in 2016 and was convicted of premeditated murder committed at the reported age of 16 and was executed after he turned 18. Reports indicate that his family was not notified before his execution, denying them a final visit,[4] which may amount to inhuman treatment. In response to the present report, the Islamic Republic of Iran confirmed that Mr. Jahanpour

[1] See https://www.en-hrana.org/annual-analytical-and-statistical-report-on-human-rights-in-iran-for-the-year-2024/#A08.

[2] A/HRC/59/12, para. 34.

[3] See also https://www.en-hrana.org/annual-analytical-and-statistical-report-on-human-rights-in-iran-for-the-year-2024/#A08.

[4] See https://iranhr.net/en/articles/6936.

Advance edited version

had been referred to the Forensics Commission to assess his mental maturity and he had been sentenced to *qisas* (retribution in kind), which had been upheld by the Supreme Court. Although legal reforms[5] introduced in 2013, along with subsequent judicial directives,[6] have narrowed the application of the death penalty for child offenders, it has not been fully abolished. Gaps remain in domestic law, particularly regarding the limited exemptions for *ta'zir* offences (those involving discretionary punishments) and the discretionary application of article 91 of the Penal Code in *hadd* offences (crimes for which the Qur'an specifies the punishment). Article 91 relies on subjective assessments of the maturity of the child, rather than prohibiting the death penalty for crimes committed by persons below 18 years of age in accordance with the International Covenant on Civil and Political Rights and the Convention on the Rights of the Child, to which the Islamic Republic of Iran is a party. In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that, over the past two years, it had halted the execution of more than 20 individuals under the age of 18 through mediation efforts.

7. Iranian authorities continued to carry out executions in connection with the protests that took place in September 2022 under the banner "Woman, Life, Freedom". On 6 August 2024, 34-year-old Gholamreza Rasaei was executed in Dizel Abad Prison, Kermanshah Province. He was convicted of "direct perpetration of murder" of a security official during the protests. His execution was reportedly carried out without notifying him, his family or his legal representative.[7] According to the Human Rights Committee, failure to provide individuals on death row with timely notification about the date of their execution constitutes, as a rule, a form of ill-treatment violating article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights.[8] Mr. Rasaei was allegedly subjected to torture and other forms of ill-treatment to extract forced confessions, which were subsequently used to convict him in judicial proceedings that did not meet international fair trial standards.[9] The Islamic Republic of Iran rejected those allegations.

8. According to information received by OHCHR, in 2024, the authorities reportedly executed at least 31 individuals, including political dissidents, on national security-related offences, including *fesad fil-arz*, *moharebeh* and espionage for Israel.[10] Information received by OHCHR indicates serious violations of due process and fair trial rights, including a lack of transparency in judicial proceedings, reliance on coerced confessions and denial of access to legal counsel.[11]

9. According to information received by OHCHR, at least 54 individuals reportedly remained on death row for national security-related offences, including political dissidents and those connected to the protests in 2022. The majority of them have been convicted for *baghy* (armed rebellion against the State), while serious due process concerns have also been reported.[12] Among those reportedly facing execution are two Kurdish-Iranian women, Pakhshan Azizi and Varisheh Moradi. Ms. Azizi, a 40-year-old humanitarian worker from the Kurdish minority, was sentenced to death by Branch 26 of the Revolutionary Court of Tehran in July 2024. Her conviction was based on accusations of involvement with armed groups, despite a number of human rights organizations stating that her work focused on assisting displaced women and children in the north-east of the Syrian Arab Republic.[13]

[5] Introduction of article 91 of the Penal Code enabled courts to exempt children from the death penalty if they were found to lack "mental maturity" or awareness of the consequences of their actions.

[6] A directive for determining the growth and full mental development of mature individuals under 18 years was issued in 2023 to standardize the application of article 91.

[7] See https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/08/iran-shocking-secret-execution-of-young-man-in-relation-to-woman-life-freedom-uprising.

[8] General comment No. 36 (2018), para. 40.

[9] See https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/08/iran-shocking-secret-execution-of-young-man-in-relation-to-woman-life-freedom-uprising.

[10] See https://iranhr.net/en/reports/42.

[11] See https://iranhr.net/en/articles/6936; and https://www.en-hrana.org/annual-analytical-and-statistical-report-on-human-rights-in-iran-for-the-year-2024/#A08.

[12] See https://www.en-hrana.org/the-latest-comprehensive-list-of-54-political-and-security-prisoners-sentenced-to-death-in-iran.

[13] Ms. Azizi's legal team released letters from the Kurdish Red Crescent and Shams Rehabilitation Organization, revealing evidence submitted to the court confirming her role as a social worker aiding

Advance edited version

According to information received by OHCHR, she was arrested on 4 August 2023 and held in prolonged solitary confinement in Evin Prison. She was reportedly tortured and denied access to legal representation and family visits. Several of her family members were also arrested, allegedly to pressure her into making a confession. She was sentenced to death for *baghy* offences without credible evidence linking her to armed activities. The Supreme Court upheld her conviction in January 2025.[14]

10. Varisheh Moradi, a 39-year-old Kurdish political activist and member of the Free Women's Society of Eastern Kurdistan, was arrested on 1 August 2023, by agents of the Ministry of Intelligence in Sanandaj, Kordestan Province. Following her arrest, she was detained for 13 days in a security facility in Sanandaj, where she was reportedly subjected to torture and ill-treatment to extract forced confessions. Subsequently, she was transferred to Evin Prison, enduring nearly five months in solitary confinement before being moved to the women's ward. In November 2024, Branch 15 of the Revolutionary Court of Tehran sentenced her to death for *baghy*. Throughout her detention and trial, Ms. Moradi reportedly faced serious violations of her fair trial rights.[15] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran noted that those allegations were unfounded.

11. In 2024, the death penalty continued to have a disproportionate impact on minority groups. According to information received by OHCHR, at least 108 Baluchi prisoners and 84 Kurdish prisoners were executed in 2024, accounting for, respectively, 11 and 9 per cent of the total number of executions recorded in 2024, mainly for drug-related crimes and for murder.

12. The total number of executions in 2024 included at least 72 Afghan nationals[16] in the Islamic Republic of Iran compared with 25 in 2023, mostly for drug-related offences. Afghan detainees, many of whom arrive in the country as refugees and migrants, commonly face limited access to legal representation and due process partly because of financial hardship, social exclusion and lack of access to equal legal resources.

13. There are concerning reports of executions being carried out in a manner that may constitute torture or cruel, inhuman or degrading treatment. On 27 April 2024, it was reported that Ahmad Alizadeh, a 26-year-old student, had been initially hanged in Ghezelhesar Prison, but after approximately 28 seconds into the execution, the plaintiff's family granted him forgiveness.[17] Mr. Alizadeh was reportedly removed from the gallows, resuscitated and returned to his cell. However, he was ultimately executed on 13 November 2024, as the family changed their minds.[18] Under domestic law, the plaintiff's family has the right to demand retribution (*qisas*) or grant forgiveness, even during the execution process. If the forgiveness is revoked or no agreement on *diya* (blood money) is reached, the execution can be carried out. The Human Rights Committee has stated that painful and humiliating methods of execution are unlawful under the International Covenant on Civil and Political Rights.[19] Moreover, the safeguards guaranteeing protection of the rights of those facing the death penalty of 1984 emphasize that, in situations in which capital punishment occurs, it should be carried out so as to inflict the minimum possible suffering.[20]

14. On 28 October 2024, the authorities reportedly announced that a German-Iranian dual national, Jamshid Sharmahd, who had been sentenced to death, had died in prison.[21] Initially, a statement from the Office of the Prosecutor in Tehran was published, stating that "he was

displaced women and children in the north-east of the Syrian Arab Republic. See also https://x.com/amirreiis/status/1864588645518147915 (in Persian).

14 See https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/01/iran-un-experts-alarmed-supreme-court-upholds-death-sentence-kurdish-woman; and https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/9035/2025/en.

15 See https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/8788/2024/en.

16 See https://amu.tv/147345/?utm.

17 https://iranhr.net/en/articles/7106. See also https://www.ecpm.org/app/uploads/2025/02/Annual-Report-on-the-Death-Penalty-in-Iran-2024.pdf, p. 67.

18 See https://iranhr.net/en/articles/7106.

19 General comment No. 36 (2018), para. 40.

20 Approved by the Economic and Social Council in its resolution 1984/50. See paragraph 9 thereof.

21 See https://iranhr.net/en/reports/42.

Advance edited version

convicted by a competent court and faced the consequences of his actions" on 29 October 2024.[22] Following that, local media reported his execution.[23] However, the judiciary spokesperson later denied that, claiming that Mr. Sharmahd had died before the execution could take place.[24] No details of the cause of his death have been provided. The conflicting narrative raises serious concerns about the circumstances of his death. Mr. Sharmahd was reportedly abducted by Iranian security forces in 2020 and sentenced to death in February 2023 for *fesad fil-arz* for his alleged involvement in the bombing of a mosque in 2008. His conviction was reportedly based on a televised confession.[25] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that the broadcast of his confession had been carried out in response to public demand. His detention was considered arbitrary by the Working Group on Arbitrary Detention, citing enforced disappearance, incommunicado detention and lack of legal or consular access, depriving him of legal recourse. The Working Group also found that he had been targeted for legitimately exercising his freedom of expression due to his involvement with a news website perceived to be critical of the Government.[26]

15. The Islamic Republic of Iran does not publish official figures on sentences and executions in relation to the death penalty. The Secretary-General has consistently emphasized the importance of transparency in death penalty cases by recommending that States systematically and publicly provide full, accurate and disaggregated data on death sentences to facilitate a fully informed public debate on the scope of the use of the death penalty and its impact on human rights.[27]

B. Torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment

16. On 24 January 2025, the Government announced, during its universal periodic review, that it was considering the provisions of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment as it was not yet a State Party to the Convention.[28] However, the use of torture and other forms of ill-treatment in the country remains a serious concern.

17. According to the Human Rights Committee, the prohibition of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment in article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights must extend to corporal punishment, including excessive chastisement ordered as punishment for a crime or as an educative or disciplinary measure.[29] In October 2024, the authorities reportedly amputated the fingers of two Kurdish brothers convicted of theft in Urmia Prison.[30] According to article 268 of the Penal Code, theft is considered a *hadd* crime if it meets specific conditions. Article 278 of the Penal Code mandates finger amputation as the punishment for first-time theft. Reports received by OHCHR indicate that a disproportionate number of individuals sentenced to amputation come from marginalized, low-income communities. That is particularly troubling in the light of the country's ongoing economic crisis, high unemployment and rising poverty,[31] which underscore the need to address the underlying socioeconomic factors that drive crime.

18. There are also serious concerns about reports of torture and inhuman treatment, particularly during the interrogation stage. In August 2024, the alleged torture and subsequent

[22] See https://irna.ir/xjRXwT (in Persian); and https://www.mizanonline.ir/fa/news/4801143/جمشید-شارمهد-به-سزای-اعمالش-رسید%C2%A0 (in Persian).

[23] See https://www.asriran.com/fa/news/1009043/جمشید-شارمهد-اعدام-شد (in Persian).

[24] See https://www.mizanonline.ir/fa/news/4802502/سخنگوی-دستگاه-قضا-به-هیچ-کشور-خارجی-حق-ورود-دهیم-حکم-اعدام-شارمهد-آماده%E2%80%8Cهای-قضایی-کشورمان-را-نمی%E2%80%8Cو-دخالت-در-جریان اجرا-بود-اما-قبل-از-اجرای-حکم-فوت-کرد (in Persian).

[25] A/HRC/WGAD/2022/27, para. 70.

[26] Ibid., paras. 56 and 60.

[27] A/HRC/54/33, para. 64; and A/HRC/57/26, paras. 33 and 34.

[28] A/HRC/59/12, para. 35.

[29] General comment No. 20 (1992), para. 5; CCPR/C/MRT/CO/2, para. 28; and CCPR/C/SDN/CO/5, paras. 35 and 36.

[30] See https://www.asriran.com/fa/news/1010243/سارقانی-که-انگشت-دستشان-قطع-می%E2%80%8Cشود (in Persian).

[31] Ibid.

Advance edited version

death of 36-year-old Mohammad Mir-Mousavi in police custody sparked outrage after a video of his battered body surfaced three days after his arrest. Mr. Mir-Mousavi was arrested by police officers on 24 August 2024 as he had been involved in a fight in the street in Lahijan, Gilan Province. He was allegedly severely beaten and tortured by police while in custody. He died three days later in police custody and the cause of death has not been confirmed.[32] In a welcome step, Lahijan's prosecutor announced the arrest of five police officers in connection with his death and the President of the Islamic Republic of Iran, Masoud Pezeshkian, ordered a thorough investigation into the incident.[33] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran confirmed that the five police officers arrested had been "temporarily suspended".

C. Rights to freedom of opinion and expression, freedom of association and freedom of peaceful assembly

19. According to information received by OHCHR, in 2024, at least 125 journalists were prosecuted for their work. Of note, at least 40 women journalists were prosecuted or summoned for their reporting, including their coverage of violations of the rights of women and girls. In January 2025, the home of journalist Zhila Bani-Yaghoub, who is the former editor of both the Iranian website Kanoon Zanan Irani, which focuses on matters related to Iranian women, and *Sarmayeh,* a daily business newspaper, was raided, with her electronic devices seized together with those of her husband. That was reportedly in response to her social media posts and her reporting on the increasing number of women on death row for adultery.

20. The persecution of journalists also extended to those working with foreign media. On 19 December 2024, Italian journalist Cecilia Sala was detained during a reporting trip to Tehran for "violating the laws of the Islamic Republic" and held in solitary confinement at Evin Prison for nearly three weeks before her release on 8 January 2025. In December 2024, an Iranian-American journalist, Reza Valizadeh, was sentenced to 10 years in prison by Branch 26 of the Revolutionary Court of Tehran for "collaborating with a hostile Government".[34] According to his lawyer, his conviction was based on his previous employment with media outlets funded by the United States of America, including Radio Farda and Voice of America. The Tehran Provincial Court of Appeals confirmed the verdict on 29 January 2025.

21. In December 2024, the Government lifted bans on WhatsApp and Google Play Store after more than two years.[35] Despite that, significant barriers to online freedom of expression remain, with many users inside the country still relying on virtual private networks to bypass ongoing censorship.

22. The Law on Protecting the Family through the Promotion of the Culture of Chastity and Hijab, which was supposed to come into effect in December 2024, has been temporarily suspended to "enact necessary revisions" as confirmed by the Government in response to the present report. Should the law be implemented, it would represent a significant threat to freedom of opinion and expression. Acts such as unveiling, promoting nudity, improper dressing or mocking the hijab in public or online are punishable by heavy fines, long-term imprisonment and travel bans. In extreme cases, when an act is classified as *fesad fil-arz*, it would carry the death penalty.[36] The law also criminalizes sending hijab-related photos, videos or audio to foreign Governments, networks, media outlets, groups or organizations, especially if the content is broadcast by opposition or foreign media.

[32] See https://www.hrw.org/news/2024/09/03/iran-detainee-reportedly-tortured-death?utm; and https://www.sharghdaily.com/بخش-روزنامه-941594/100-گزارش-یک-قتل (in Persian).

[33] See https://www.sharghdaily.com/بخش-روزنامه-941594/100-گزارش-یک-قتل (in Persian).

[34] See https://www.ifj.org/media-centre/news/detail/category/press-releases/article/iran-iranian-american-journalist-sentenced-to-10-year-prison-term?utm.

[35] See https://www.isna.ir/news/1403100403104/واتساپ-و-گوگل-پلی-رفع-فیلتر-شدند (in Persian)

[36] See https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-un-experts-call-hijab-and-chastity-law-be-repealed; and https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/12/iran-new-compulsory-veiling-law-intensifies-oppression-of-women-and-girls.

Advance edited version

23. In several instances, security forces cracked down on peaceful protests, carrying out arrests, and organizers faced judicial prosecution. For instance, following the strike held on 22 January 2025 in several Kurdish cities, organized in protest against the death sentences issued against two Kurdish activists, Ms. Azizi and Ms. Moradi, shops were closed and security forces reportedly arrested, without judicial warrants, at least 12 Kurdish activists along with shopkeepers and others accused of organizing the strikes.[37]

D. Right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health

24. The adverse impact of the ongoing economic crisis in the Islamic Republic of Iran, compounded by government policies and the possible impact of the unilateral coercive measures that the Government continued to highlight as a key concern,[38] have detrimentally affected the enjoyment of a broad spectrum of economic and social rights. It remains challenging to assess the actual impact of the unilateral coercive measures due to the lack of official data. A report published by the State news agency in January 2025 stated that up to 300 types of drugs were in short supply in the country, with approximately 100 being practically unavailable. The Ministry of Health and Medical Education cited drug smuggling and excessive spending by national pharmaceutical companies as the primary reasons for the shortage.[39] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that the impact of unilateral coercive measures also impeded scientific research, access to essential medicines and equipment.

25. A number of welcome measures were announced to advance the right to health. According to official information shared with OHCHR, on 22 October 2024, the Chief Executive Officer of the Iranian Health Insurance Organization announced that those aged 65 and older would receive free medical treatment in public hospitals and university-affiliated medical centres. On 22 November 2024, the Ministry of Health and Medical Education announced that HIV treatment would also be free of charge.

26. It is deeply concerning that 70 dialysis patients reportedly died in Isfahan, Mashhad, Shiraz and Tehran as confirmed by the Parliamentary Health and Medical Commission in November 2024. The peritoneal dialysis solutions, reportedly used on those patients between April and June 2024, were found to be contaminated, according to the Parliamentary Health and Medical Commission. The exact date of death of the patients is unclear. The Iranian Food and Drug Administration, the regulatory body overseeing pharmaceuticals and medical products, reportedly halted the production and distribution of the affected solutions in June 2024 and promised a full investigation.[40] However, in November 2024, a spokesperson for the Parliamentary Health and Medical Commission criticized the judiciary's handling of the case, noting that, despite initial commitments, no serious legal action had been taken against those responsible.[41]

27. Moreover, it was reported that, in December 2024, at least 107 thalassemia patients in several cities across Sistan and Baluchestan Province – home to a predominantly Baluchi ethnic minority – contracted hepatitis C after receiving contaminated and expired blood transfusions. The Iranian Thalassemia Association, a local non-governmental organization, confirmed and attributed the incident to structural deficiencies within the Sistan and Baluchestan healthcare system, such as overcrowded treatment centres, a shortage of medical personnel, inadequate transfusion monitoring and human errors in treatment protocols.[42] Those incidents raise concerns over the realization of the right to the highest attainable

[37] Ibid.

[38] A/HRC/59/12, para. 10.

[39] See https://irna.ir/xjSDbj (in Persian).

[40] See https://www.sharghdaily.com/بخش-روزنامه-948325/100-قصه-دنباله-دار-محلول-دیالیز-صفاقی (in Persian).

[41] See https://www.samenco.com/fa (in Persian).

[42] See https://www.ilna.ir/بخش-سیاسی-1600899/3-پیگیری-موضوع-ابتلای-بیماران-تالاسمی-به-هپاتیت-در-مجلس (in Persian); and https://akharinkhabar.ir/social/10410908/جزئیات-موارد-ابتلای-بیماران-تالاسمی-به-هپاتیت-سی-در-چابهار (in Persian).

Advance edited version

standard of physical and mental health, including providing adequate healthcare and related infrastructure in marginalized regions such as Sistan and Baluchestan. At the time of writing, an investigation into the incident had yet to be initiated.

E. Human rights situation of women and girls

28. Progress was made in increasing women's political participation and representation. In the formation of the new Government in August 2024, Farzaneh Sadegh was appointed as Minister of Roads and Urban Development, making her the second woman to hold a ministerial position in the Islamic Republic of Iran and the first to lead a traditionally male-dominated ministry.[43] In addition, Fatemeh Mohajerani became the first-ever female government spokesperson, Shadi Fazli became the first woman Governor of Koupayeh in Isfahan Province, Sudabeh Zargham-Nejad became the first woman Governor of Dehgolan in Kordestan Province and Batoul Moallem became the first woman Governor of Sarvestan in Fars Province.[44] There has also been an increase in women's leadership in the economic sector, including the positions of Head of the Privatization Organization and Deputy Governor for New Technologies at the Central Bank.[45]

29. While the Law on Protecting the Family through the Promotion of the Culture of Chastity and Hijab has been temporarily suspended, its potential future implementation remains a serious threat to the rights of women and girls. The law prescribes severe penalties, including imprisonment, flogging and even the death penalty, for individuals accused of promoting *fesad fil-arz* by opposing or challenging hijab regulations.[46] The Law also applies to girls as young as 9, enforcing compliance both in public and online spaces. Non-compliance carries criminal, administrative and financial consequences, including fines, job dismissals, travel bans, confiscation of assets and restricted access to education and healthcare, reinforcing systemic gender-based discrimination. The Human Rights Committee has stated that article 18 (2) of the International Covenant on Civil and Political Rights bars coercion that would impair the right to have or adopt a religion or belief, including the use of threat of physical force or penal sanctions to compel believers or non-believers to adhere to their religious beliefs. The Committee has also stated that article 18 protects the freedom to manifest religion or belief in worship, including the wearing of distinctive clothing or head coverings.[47]

30. According to information received by OHCHR, surveillance of hijab compliance and morality policing has generally decreased since the new Government came to power. However, there are still reports of harassment of women for non-compliance based on existing mandatory hijab laws. On 14 December 2024, Iranian singer Parastoo Ahmadi and two of her band members, Ehsan Beiraghdar and Soheil Faghih Nasiri, were arrested in Mazandaran and Tehran Provinces after performing a virtual concert without wearing a hijab.[48] Following their arrest, the judicial authorities issued a statement declaring that the concert had been held without legal authorization and confirmed that a judicial case had been filed against Ms. Ahmadi and the concert's production team. The three individuals were released on 15 December 2024 but were formally charged with not complying with the hijab dress code at Branch 38 of the Tehran Morality Security Court on 23 December 2024.[49]

31. Moreover, Iranian universities have reportedly intensified hijab enforcement using facial recognition technology and stricter dress codes, leading to penalties such as denial of entry, withdrawal from courses and expulsion from dormitories. Those measures resulted in

[43] See https://www.pishkhan.com/news/328733 (in Persian).

[44] Submission by the High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran.

[45] See https://vista.ir/n/sharghdaily-0tbbq (in Persian).

[46] See https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-un-experts-call-hijab-and-chastity-law-be-repealed; and https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/12/iran-new-compulsory-veiling-law-intensifies-oppression-of-women-and-girls.

[47] General comment No. 22 (1993), paras. 4 and 5.

[48] See https://www.en-hrana.org/singer-parastoo-ahmadi-and-musicians-charged-over-virtual-concert; and https://42653606.khabarban.com (in Persian).

[49] See https://www.tabnak.ir/fa/news/1277452/پرونده-قضایی-علیه-پرستو-احمدی-به-علت-کنسرت-بدون-حجاب (in Persian).

Advance edited version

alarming incidents, including the detention of Ahoo Daryaei, a student at Azad University, who reportedly removed her clothing during a confrontation with a Basij[50] member before being transferred to a psychiatric ward.[51] It was reported that she remained isolated under the supervision of the Islamic Revolutionary Guard Corps.

32. According to information received by OHCHR, femicide cases in the Islamic Republic of Iran have reportedly increased with at least 179 reported incidents in 2024 compared with 55 in 2023. The majority of convicted perpetrators were intimate male partners and relatives. Many killings were linked to family disputes or honour crimes, often targeting women and girls seeking divorce or rejecting marriage proposals , highlighting discrimination against women and girls in the family, which contributes to concerning practices, including violence or coercion against them. The domestic legal system's unequal application of *diya*, the absence of protective laws against domestic violence, limited shelters for victims and socioeconomic hardship further heighten the risk of femicides in the Islamic Republic of Iran. In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that the bill on the prevention of violence against women was in the final stages of approval in parliament.

33. As previously expressed, the Secretary-General is concerned that child marriage is yet to be prevented and eliminated.[52] Child marriage in the Islamic Republic of Iran remains prevalent, influenced by policies aimed at population growth.[53] In September 2024, in a report by the independent daily print and online newspaper *Etemad* it was revealed that the Statistical Centre of Iran had ceased publishing data on child marriages and on child births to mothers aged 10 to 14, making it difficult to assess the prevalence of child marriage.[54] In its concluding observations of August 2024, the Committee on the Elimination of Racial Discrimination expressed concerns regarding reports of the prevalence of child marriage and of high school dropout rates among girls belonging to ethnic and ethno-religious minority groups.[55] Child marriage is deeply rooted in gender inequality and patriarchal social norms. It disproportionately affects women and girls, exposing them to severe physical and psychological harm, violating their human rights and impeding societal progress.[56]

34. OHCHR received concerning reports of suicides and attempted suicides, particularly among girls, that are linked to restrictive social conditions. The suicides of 16-year-old Arezo Khavari and 17-year-old Aynaz Karimi in early November 2024 were reportedly linked to strict dress code enforcement in State-run schools and what the Iranian Teachers' Trade Associations describe as part of a harrowing cycle rooted in flawed policies, systemic pressures, ideological impositions and the authorities' disregard for the growing mental health crisis in schools.[57] Both Ms. Khavari and Ms. Karimi were reportedly humiliated and threatened with expulsion by their school principals for not complying with the mandatory dress code.[58] Policies and regulations that induce severe distress leading to suicide also implicate the right to life, in terms of the State's responsibility to protect individuals from foreseeable harm. States must carry out independent, impartial, prompt, thorough, effective, credible and transparent investigations into potentially unlawful deprivation of life.[59] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that Ms. Karimi had tragically taken her own life due to personal challenges. Thorough inquiries had revealed no

[50] A branch of the Islamic Revolutionary Guard Corps.

[51] See https://www.globalstudentforum.org/gsf-demands-immediate-release-of-iranian-student-activist-ahoo-daryaei-and-stands-in-solidarity-with-iranian-womens-fight-for-rights-and-autonomy.

[52] A/HRC/56/22, para. 44.

[53] See https://www.etemadonline.com/بخش-اجتماعی-673686/23-عباس-عبدی-ثبت-احوال-کودک-همسری (in Persian); and https://www.entekhab.ir/fa/news/700989/یک-پنجم-دختران-۱۵-تا-۱۸-ساله-ازدواج-اندهشدار-درباره-ترک-تحصیل%E2%80%8Cکرده%E2%80%8Cها-درصد-دبیرستانی-%D8%B0%D3 (in Persian).

[54] See https://www.etemadonline.com/بخش-اجتماعی-673686/23-عباس-عبدی-ثبت-احوال-کودک-همسری (in Persian).

[55] CERD/C/IRN/CO/20-27, para. 18.

[56] A/79/308, para. 68.

[57] See https://x.com/coordinatinga?lang=en (in Persian).

[58] See https://42069600.khabarban.com (in Persian).

[59] Human Rights Committee, general comment No. 36 (2018), paras. 27 and 28.

Advance edited version

evidence whatsoever of threats or warnings issued by school staff or administrators regarding her attire. It also added that there were specialized counselling centres in schools.

F. Human rights situation of human rights defenders, lawyers and families

35. The temporary release of Narges Mohammadi on medical leave in December 2024 is welcomed,[60] but many women rights defenders remain imprisoned. Evin Prison alone reportedly holds 77 women in relation to national security offences, including those linked to the "Woman, Life, Freedom" movement.[61] In December 2024, human rights defender Reza Khandan was arrested to serve a six-year sentence for his peaceful activism against compulsory hijab laws.[62] Many more face imminent imprisonment, including student activist Leila Hosseinzadeh, sentenced in absentia in November 2024 to one year in prison for "propaganda against the State" and "public unveiling" for not wearing the hijab while defending her thesis. The following month, she was expelled from the University of Tehran, with her degree retroactively annulled.[63] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran stated that Ms. Hosseinzadeh had been suspended from her studies due to disciplinary and academic violations.

36. On 11 November 2024, labour rights defender Mohammad Habibi began serving a six-month prison sentence in Evin Prison for "gathering and colluding against national and external security". He was convicted on the basis of social media posts in which he protested against the wave of poisonings targeting schoolgirls between 2022 and 2023.[64] Mohammad Habibi has been repeatedly imprisoned since 2018 for his human rights activism, including on labour issues.

37. Penal legislation was used against lawyers representing political prisoners and human rights defenders. Human rights lawyer and trustee of the Prisoners' Rights Defence Association, Mohammadreza Faghihi, was sentenced in October 2024 by the Revolutionary Court of Tehran to five years in prison for "assembly and collusion against national security", alongside a two-year travel ban and a two-year prohibition from practising law reportedly in connection to his profession. That verdict was upheld by the Tehran Provincial Court of Appeals in November 2024 and Mr. Faghihi was arrested and taken to Evin Prison on 21 January 2025.[65] Similarly, human rights lawyer Taher Naqavi was sentenced in October 2024 to six years in prison by Branch 15 of the Revolutionary Court of Tehran – one year for "propaganda against the regime" and five years for "assembly and collusion against national security".[66] He also received a two-year travel ban and a prohibition on social and political activism.

38. Iranian authorities continued to take action against families seeking justice for relatives killed during the 2022 and 2019 protests. In November 2024, Branch 36 of the Tehran Provincial Court of Appeals upheld 18-month prison sentences for Mahboubeh Ramazani and Rahimeh Yousefzadeh, mothers of victims of the protests held in November 2019, for "propaganda against the regime" and "insulting the Supreme Leader". Their convictions were linked to their activism, including participation in the Mothers of the November 2019 Victims group, which seeks accountability for the killing of their children during the protests held in 2019.[67]

[60] See https://www.theguardian.com/world/2024/dec/04/iran-releases-nobel-peace-laureate-narges-mohammadi-on-medical-leave-says-lawyer.

[61] See https://www.en-hrana.org/female-prisoners-in-evin-latest-report-on-names-and-sentences.

[62] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/reza-khandan-began-serving-three-year-and-six-months-prison-sentence-issued-2019.

[63] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/leila-hossein-zadeh-sentenced-arbitrarily-absentia.

[64] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/mohammad-habibi-begins-serving-six-month-prison-sentence.

[65] See https://www.frontlinedefenders.org/en/profile/mohammad-reza-faghihi.

[66] See https://www.omct.org/en/resources/statements/marking-the-international-day-of-the-endangered-lawyer-amidst-escalating-persecution-in-iran.

[67] See https://www.en-hrana.org/appeals-court-upholds-sentences-of-mothers-of-november-2019-protest-victims; and https://www.hrw.org/news/2024/09/10/iran-arrests-family-members-protesters.

Advance edited version

39. Activists involved in the peaceful "No Death Penalty Tuesdays" abolitionist campaign, which began in Iranian prisons in January 2024, faced prosecution and harassment. In October 2024, Branch 1 of the Office of the Karaj Prosecutor reportedly charged Ahmadreza Haeri, a human rights defender and anti-death penalty campaigner detained in Ghezel Hesar Prison, with "propaganda against the State" and "spreading false information", allegedly due to his involvement in the "No Death Penalty Tuesdays" campaign.[68]

G. Human rights situation of minorities

40. In its concluding observations adopted in August 2024, the Committee on the Elimination of Racial Discrimination expressed concern regarding the 2016 population census, which did not allow information to be gathered on the ethnic composition of the population based on the principle of self-identification. Furthermore, the Committee expressed concern about the lack of detailed and comprehensive information on the socioeconomic situation of ethnic and ethno-religious minority groups and of non-citizens, which did not allow for the assessment of the situation of such groups, including their socioeconomic status and any progress achieved by implementing targeted policies and programmes.[69]

41. The Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran has stated that ethnic, religious and other minorities, in particular the predominantly Sunni Kurds and Baluchis, have been disproportionally affected by the Government's response to the protests.[70]

42. In relation to religious minorities, in October 2024, the Revolutionary Court of Isfahan sentenced 10 Baha'i women to a combined total of 90 years in prison. They were convicted of "propaganda against the State" and "participation in deviant educational activities contrary to sharia law", related to organizing community activities, such as English language, painting, music and yoga classes, as well as nature trips for Iranian and Afghan children and teenagers.[71] Alongside the prison sentences, the Court imposed fines, travel bans and ordered the confiscation of their personal belongings.[72]

43. On 23 and 24 September 2024, security forces rearrested three previously detained Christian converts, Jahangir Alikhani, Hamed Malamiri and Gholam Eshaghi, reportedly subjecting them to prolonged interrogations and coercive pressure to recant their faith before their trial on 17 November 2024.[73] The men were later released on bail. On 26 December 2024, more than 40 Christians were reportedly arrested in two separate incidents while gathering to celebrate Christmas. Those arrests coincided with an official announcement of five days' leave for Christian prisoners to celebrate Christmas, from which at least 18 Christian prisoners of conscience were excluded for unknown reasons.[74]

44. In 2024, Sunni Muslims faced reported restrictions on constructing mosques, holding religious ceremonies and practising their faith freely.[75] In August 2024, Sunni cleric Saber Khoda-Moradi, who served as the leader of Friday prayers in Qavah in western Kordestan,

[68] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/prison-sentence-human-rights-defender-ahmadreza-haeri-increased-arbitrarily?utm.

[69] CERD/C/IRN/CO/20-27, para. 4.

[70] A/HRC/55/67, para. 93.

[71] See https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-experts-alarmed-systematic-targeting-bahai-women.

[72] See https://iranhumanrights.org/2024/11/arrests-imprisonments-of-bahai-soar-as-irans-war-on-religious-minority-intensifies; communication IRN/2024, available at https://spcommreports.ohchr.org/TMResultsBase/DownLoadPublicCommunicationFile?gId=29216; and https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-experts-alarmed-systematic-targeting-bahai-women?utm.

[73] See https://articleeighteen.com/wp-content/uploads/2025/01/Annual-Report-2025.pdf.

[74] Response of the Government to the present report.

[75] See https://iranhumanrights.org/2025/01/irans-campaign-of-terror-against-minorities-surges-across-country.

Advance edited version

was sentenced to 15 months in prison by the Special Clerical Court in Hamadan.[76] He was convicted of "propaganda against the State", allegedly for his perceived criticism of government policies and support for the "Woman, Life, Freedom" movement, which he expressed during mosque sermons.[77] In response to the present report, the Islamic Republic of Iran confirmed that Mr. Khoda-Moradi's case had been referred to a court for further review.

45. On 16 January 2025, the Public Prosecutor of Khuzestan Province announced the arrest of 182 individuals, including those with criminal records, as part of a "social security enhancement operation".[78] However, information received by OHCHR indicates that reportedly more than 19 Arab artists, poets and social activists were detained in those operations across Khuzestan.[79] At least 20 Azeri activists were sentenced to prison allegedly for their cultural and linguistic rights advocacy. On 15 January 2025, Branch 36 of the Tehran Provincial Court of Appeals upheld a collective 81-year prison sentence for 10 Azeri activists, originally issued by Branch 15 of the Revolutionary Court of Tehran.[80] They were convicted on national security charges, including "assembly and collusion against national security" and "propaganda against the State", allegedly for their peaceful cultural activism.[81]

46. On 2 November 2024, the President appointed Sunni Muslim lawmaker Abdolkarim Hosseinzadeh as Vice-President for Rural Development and Deprived Areas.[82] That marked the first inclusion of a Sunni Muslim in the cabinet since 1979.

III. Accountability and international human rights obligations

47. Regarding accountability efforts in relation to the protests held in 2022, pursuant to a presidential decree, the mandate of the special committee investigating the unrest was extended in October 2024 with the objective of completing its mission. The special committee plans to publish an update on its work since publishing a summary[83] of its findings in March 2024.

48. In its report to the Human Rights Council in March 2025, the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran presented the findings of its two-year investigation.[84]

49. On 13 January 2025, the Head of the Judiciary announced that a military court in Sistan and Baluchestan had issued its verdict regarding the killing of protesters on 30 September 2022, known as "bloody Friday", in Zahedan during which military officers – allegedly linked to the Islamic Revolutionary Guard Corps and other State security forces – opened fire at protesters from the Sunni Baluchi minority after Friday prayers.[85] While the Iranian authorities reported 35 deaths during the incident,[86] human rights organizations reported at least 107 fatalities, including 17 children, and more than 350 injured.[87] According to the Head of the Judiciary, the military court dropped charges of premeditated murder

[76] See https://kurdistanhumanrights.org/en/news/2024/08/30/clerical-court-sentences-sunni-kurdish-cleric-to-15-months-in-prison.

[77] See https://hengaw.net/en/news/2024/08/article-115?utm.

[78] See https://www.irna.ir/news/85721646/بازداشت-۱۸۲-عامل-مخل-امنیت-در-خوزستان?utm (in Persian).

[79] See https://iranwire.com/en/news/138342-rights-groups-condemn-crackdown-on-arab-activists-in-iran.

[80] See https://www.hrw.org/news/2025/02/14/iran-repression-azeri-minoritiy; and https://www.hra-news.org/2025/hranews/a-52795/?utm (in Persian).

[81] See https://www.hra-news.org/2025/hranews/a-52795/?utm (in Persian).

[82] See https://president.ir/en/154948.

[83] See https://geneva.mfa.gov.ir/portal/newsview/741579/Report-of-the-President-Elected-Special-Committee-Investigating-the-2022-Unrests.

[84] A/HRC/58/63.

[85] See https://www.isna.ir/news/1403102316679/تشریح-آخرین-جزئیات-پرونده-حادثه-۸-مهر-زاهدان-از-سوی-رییس-کل-دادگستری. See also A/HRC/53/23, para. 10.

[86] See https://www.isna.ir/news/1403102316679/تشریح-آخرین-جزئیات-پرونده-حادثه-۸-مهر-زاهدان-از-سوی-رییس-کل-دادگستری.

[87] See https://iranhumanrights.org/2021/11/two-years-after-irans-massacre-of-protesters-in-2019-officials-who-oversaw-killings-now-lead-government.

Advance edited version

against security officers involved in the killings. The defendants, primarily composed of lower-level security officers, were sentenced to up to 10 years in prison, with promises of *diyah*.[88] The verdict was issued after two years of judicial proceedings. There are concerns regarding the extent of the accountability for the lethal use of force and the transparency of the proceedings.

IV. Cooperation with international human rights mechanisms and the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

A. Human rights treaty bodies and the universal periodic review

50. In August 2024, with the participation of the State's delegation, the Committee on the Elimination of Racial Discrimination considered the periodic report of the Islamic Republic of Iran and adopted its concluding observations. The Committee requested the Islamic Republic of Iran to provide, within one year of the adoption of the concluding observations, information on its implementation of certain recommendations.[89]

51. The fourth cycle of the universal periodic review of the Islamic Republic of Iran took place on 24 January 2025, during which 346 recommendations were made by 109 Member States. The responses of the Islamic Republic of Iran to each recommendation will be provided to the Human Rights Council at its fifty-ninth session. At the time of writing, the reports of the Islamic Republic of Iran to the Committee on Economic, Social and Cultural Rights and the Committee on the Rights of Persons with Disabilities were overdue by seven years and three years, respectively.[90] The Islamic Republic of Iran is yet to join the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women; the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment; the Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the death penalty; the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance; and the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families.

B. Special procedures and the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran

52. The Secretary-General notes the appointment, in August 2024, of Mai Sato as the new Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran. The Secretary-General also notes the constructive engagement of the Islamic Republic of Iran with the Special Rapporteur.

53. The Secretary-General welcomes the engagement of the Islamic Republic of Iran with special procedure mandate holders, including the responses to the communications issued. Between 1 August 2024 and 31 January 2025, special procedure mandate holders issued seven communications on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran. The Government replied to six communications. At the time of writing, there are 10 pending requests for country visits from special procedure mandate holders.

54. The Secretary-General regrets that the Government denied the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran access to the country during the reporting period.

[88] See https://www.isna.ir/news/1403102316679/تشریح-آخرین-جزئیات-پرونده-حادثه-۸-مهر-زاهدان-از-سوی-رییس-کل-دادگستری.

[89] CERD/C/IRN/CO/20-27, para. 49.

[90] See https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/TreatyBodyExternal/countries.aspx?CountryCode=IRN&Lang=EN.

Advance edited version

C. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

55. The Secretary-General welcomes the dialogue between the Islamic Republic of Iran and OHCHR through a human rights technical cooperation framework agreed upon in September 2024 and notes the constructive engagement on substantive issues, including the death penalty.

V. Recommendations

56. **The Secretary-General urges the Government:**

(a) **To immediately halt the execution of all individuals, including those sentenced to death in the context of protests, and for drug-related offences, and to refrain from further application of the death penalty;**

(b) **To abolish the death penalty and introduce an immediate moratorium on its use as a first step towards its abolition and to prohibit the execution of all offenders who were under the age of 18 at the time of the commission of the crime, in all circumstances, and commute their sentences;**

(c) **To release immediately all persons detained arbitrarily, including women and girls, human rights defenders, lawyers and journalists, and those who were detained for legitimately exercising their rights to freedom of opinion, expression, association and peaceful assembly;**

(d) **To uphold full respect for due process and fair trial rights in line with international norms and standards by, inter alia, ensuring that all defendants, including those accused of crimes against national security, have effective access to legal counsel of their choosing during the preliminary investigative stage and all subsequent stages of the judicial process;**

(e) **To ensure prompt, transparent, thorough and effective investigations by an independent and impartial body into allegations of deaths in custody, torture or other ill-treatment, and inadequate prison conditions;**

(f) **To prosecute and hold accountable public officials, including law enforcement officials, who act in breach of international human rights law and to make public the findings of investigations;**

(g) **To take further steps to eliminate all forms of gender-based discrimination and violence against women and girls in law and in practice, including revising and repealing laws and policies that criminalize non-compliance with compulsory veiling; and to urgently implement effective measures to respect and protect their fundamental human rights, in accordance with international norms and standards, and advance their equal and safe participation in public and cultural life;**

(h) **To effectively address root causes and drivers of child, early and forced marriage in order to prevent these harmful practices, including through comprehensive legal and policy measures, and provide comprehensive support to survivors;**

(i) **To guarantee the rights to freedom of opinion and expression and of peaceful assembly, and to ensure that any limitation to such rights offline and online complies with the criteria established under international human rights law;**

(j) **To ensure that human rights defenders, lawyers, journalists and labour rights activists are not harassed, detained or prosecuted for carrying out their legitimate work;**

(k) **To protect the rights of all persons belonging to ethnic, religious or other minorities and to address all forms of discrimination against them without delay;**

(l) **To take all measures necessary to mitigate the effects of economic challenges and to meet its obligations under the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, including on the protection of at-risk groups;**

Advance edited version

(m) **To guarantee that all individuals have equal access to quality healthcare services without discrimination; implement robust health information systems to monitor health outcomes and ensure accountability in healthcare delivery; and develop policies that tackle underlying social determinants affecting health, such as poverty, education and housing, to improve overall health outcomes;**

(n) **To become a State Party to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the death penalty, the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families and the fundamental conventions of the International Labour Organization;**

(o) **To submit the overdue periodic reports to the human rights treaty bodies; implement the recommendations of the international human rights mechanisms, the treaty bodies, the special procedures of the Human Rights Council and the universal periodic review; continue cooperation with the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran; and cooperate with the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran, including by accepting visits by these mandate holders;**

(p) **To continue to engage with OHCHR and the United Nations country team on the implementation of all the recommendations made in the reports of the Secretary-General and those of international human rights mechanisms, including the universal periodic review.**

57. **Noting the economic and financial challenges experienced by the Islamic Republic of Iran, the Secretary-General reiterates his call to States that have imposed unilateral coercive measures on it to take appropriate steps to ensure that measures such as humanitarian exemptions are given prompt, broad and practical effect in order to minimize the adverse consequences of such measures.**

Advance edited version

Europees Parlement
2024-2029

AANGENOMEN TEKSTEN

P10_TA(2025)0062

Executiegolf in Iran en de bevestiging van doodvonnissen van activisten Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani

Resolutie van het Europees Parlement van 3 april 2025 over de executiegolf in Iran en de bevestiging van de doodvonnissen van de activisten Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani (2025/2628(RSP))

Het Europees Parlement,

– gezien zijn eerdere resoluties over Iran,

– gezien artikel 150, lid 5, en artikel 136, lid 4, van zijn Reglement,

A overwegende dat in Iran de meeste doodvonnissen per hoofd van de bevolking ter wereld worden uitgesproken; overwegende dat de Iraanse autoriteiten sinds de “vrouw, leven, vrijheid”-opstand in 2022 zijn begonnen met het executeren van een groot aantal mensen, waaronder dissidenten, vrouwen, journalisten en leden van minderheden;

B overwegende dat de mensenrechtensituatie in Iran verslechtert, onder meer doordat systematische aanvallen plaatsvinden op vrouwen, kinderen en etnische en religieuze minderheden, zoals christenen, bahais, Koerden en Beloetsji’s;

C. overwegende dat de Iraanse autoriteiten na het overlijden in hechtenis van Jina Mahsa Amini hun onderdrukking van de “vrouw, leven, vrijheid”-beweging nog hebben opgevoerd;

D. overwegende dat volgens de organisatie Iran Human Rights in Iran in 2024 ten minste 975 mensen zijn geëxecuteerd, het hoogste aantal in meer dan twee decennia; overwegende dat het hierbij onder meer gaat om personen die waren gearresteerd toen zij nog minderjarig waren, alsook om Europese burgers;

E. overwegende dat het regime in Teheran personen die kritiek op het regime hebben aanvalt door moordaanslagen te beramen op politici, journalisten en dissidenten in het buitenland, ook op Europese en Noord-Amerikaanse bodem, zoals de moordaanslag op de voormalige vicevoorzitter van het Europees Parlement Alejo Vidal-Quadras;

F. overwegende dat de politieke gevangenen Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani in november 2022 werden gearresteerd, zijn gefolterd en langdurig eenzame opsluiting hebben ondergaan, dat hun grondrechten zijn geschonden en dat zij ter dood zijn veroordeeld op beschuldiging van “gewapende opstand tegen de staat”, “vijandigheid

tegen God” en “corruptie op aarde”;

G. overwegende dat verschillende mensenrechtenactivisten, waaronder Pakhshan Azizi, Varishe Moradi, Mahvash Sabet en Sharifeh Mohammadi, in Iran zwaar worden vervolgd en dat sommigen van hen ter dood zijn veroordeeld en anderen gevangen zijn gezet;

1. herhaalt uitgesproken tegenstander te zijn van de doodstraf; roept de Iraanse regering ertoe op onmiddellijk een moratorium op de doodstraf in te stellen, uiteindelijk leidend tot het afschaffen ervan;

2. veroordeelt het besluit van het Iraanse Hooggerechtshof om de doodstraf tegen Behrouz Ehsani en Mehdi Hassani, die onder onmenselijke omstandigheden worden vastgehouden en aan oneerlijke processen zijn onderworpen, te handhaven;

3. dringt aan op hun vrijlating, samen met alle gevangenen die ter dood zijn veroordeeld wegens politiek activisme; wijst met name op de dringende gevallen van Pakhshan Azizi, Varishe Moradi, Sharifeh Mohammadi en Mahvash Sabet;

4. veroordeelt de ongekende toename van het aantal executies en de systematische aanvallen op mensenrechtenactivisten en minderheden in de vorm van veroordelingen tot de doodstraf en vervolging, waarbij het met name gaat om christenen, bahais, Koerden en Beloetsji’s; dringt aan op de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van personen die worden vastgehouden op grond van hun godsdienst of overtuiging;

5. roept op tot de onmiddellijke vrijlating en repatriëring van en de intrekking van alle aanklachten tegen veroordeelde EU-onderdanen, waaronder Cécile Kohler, Jacques Paris en Ahmad Reza Djalali; veroordeelt het gebruik door Iran van gijzeldiplomatie;

6. roept de Raad en de lidstaten ertoe op de afschaffing van de doodstraf en de vrijlating van politieke gevangenen en EU-onderdanen als voorwaarde te stellen voor het verbeteren van de betrekkingen met Iran;

7. herhaalt zijn oproep aan Iran om de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran en de VN-onderzoeksmissie onbelemmerde toegang tot het land te verlenen;

8. herhaalt zijn oproep aan de Raad om de Islamitische Revolutionaire Garde op de lijst van terroristische organisaties te plaatsen en door te gaan met het identificeren van en het opleggen van sancties aan Iraanse functionarissen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen; roept de internationale gemeenschap op om krachtig te reageren op de door Teheran wereldwijd beraamde moordaanslagen op critici en tegenstanders van het moellah-regime;

9. moedigt de Commissie en de lidstaten aan meer technische en financiële bijstand te verlenen aan Iraanse maatschappelijke organisaties;

10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de VV/HV, alsmede aan de Islamitische Raadgevende Vergadering en de hoogste leider van de Islamitische Republiek Iran.

Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/774

14.4.2025

UITVOERINGSBESLUIT (GBVB) 2025/774 VAN DE RAAD

van 14 april 2025

tot uitvoering van Besluit 2011/235/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Iran

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 31, lid 2,

Gezien Besluit 2011/235/GBVB van de Raad van 12 april 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Iran ([1]), en met name artikel 3, lid 1,

Gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 12 april 2011 heeft de Raad Besluit 2011/235/GBVB vastgesteld.

(2) In de conclusies van de Raad van 12 december 2022 wordt benadrukt dat de Unie de praktijk van Iran om buitenlandse burgers, waaronder personen met een dubbele nationaliteit, willekeurig vast te houden, ten stelligste verwerpt, en roept Iran op om te stoppen met de verontrustende praktijk om onschuldige buitenlandse burgers vast te houden voor politiek gewin. De Unie herinnert Iran aan zijn internationale verplichtingen uit hoofde van de Verdragen van Wenen inzake diplomatiek verkeer en consulaire betrekkingen, en dringt er bij de Iraanse autoriteiten op aan deze verplichtingen na te komen.

(3) Op 20 februari 2023 heeft de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid namens de Unie een verklaring uitgebracht dat Iran op valse gronden steeds meer Unieburgers vastzet, hetgeen grote zorgen baart. Veel van die Unieburgers worden nog steeds vastgehouden in vernederende omstandigheden zonder kans op een eerlijk proces. De Unie roept Iran op om zijn internationale verplichtingen strikt na te komen, met name uit hoofde van de Verdragen van Wenen inzake diplomatiek verkeer en consulaire betrekkingen en van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Iran is partij bij die verdragen. Zij benadrukt dat het huidige door Iran gevolgde beleid, onder meer door de consulaire toegang tot onderdanen van de lidstaten te beperken en hen consulaire bescherming en het recht op een eerlijk proces te ontzeggen, het internationaal recht nog steeds met voeten treedt. De Unie verwacht dat de Iraanse autoriteiten de betrokken lidstaten in staat te stellen hun consulaire taken uit te oefenen, door ze met hun onderdanen te laten communiceren en door ze regelmatige toegang tot hen te verlenen, zoals voorgeschreven door het internationaal recht, waaronder het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen van 1963, waar Iran partij bij is. Gezien het acute risico voor de persoonlijke veiligheid van hun onderdanen, raden de lidstaten, in overeenstemming met hun respectieve nationale risicobeoordelingen, hun onderdanen af om naar Iran te reizen en delen hen mee dat de Unie en haar lidstaten de situatie nauwlettend zullen blijven volgen en waar nodig actie zullen ondernemen.

(4) In dat verband en in overeenstemming met de toezegging van de Unie om alle zorgwekkende kwesties met betrekking tot Iran, waaronder de mensenrechtensituatie, aan te pakken, moeten zeven personen en twee entiteiten worden opgenomen in de lijst van personen en entiteiten die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen in de bijlage bij Besluit 2011/235/GBVB.

(5) Besluit 2011/235/GBVB moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Besluit 2011/235/GBVB wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

([1]) PB L 100 van 14.4.2011, blz. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/235/oj.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 14 april 2025.

Voor de Raad
De voorzitter
K. KALLAS

BIJLAGE

De volgende personen en entiteiten worden toegevoegd aan de lijst van personen en entiteiten in de bijlage bij Besluit 2011/235/GBVB:

Personen

	Naam	Informatie ter identificatie	Motivering	Datum van plaatsing op de lijst
“238.	HOWZAN Abbasali	Functie: rechter bij afdeling 36 van het hof van beroep van de provincie Teheran Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Abbasali Howzan is een rechter bij afdeling 36 van het hof van beroep van de provincie Teheran. In deze functie heeft hij in hoger beroep de veroordelingen bevestigd van talrijke politieke tegenstanders (onder meer degenen die betrokken waren bij de “Women, Life, Freedom”-protesten), activisten, vrouwen die de Iraanse hidjabwetten niet naleefden, en mensen die tot religieuze minderheden behoren, met name de bahai-gemeenschap. In verschillende van die gevallen waren de veroordelingen gebaseerd op gedwongen bekentenissen onder marteling en waren ze het resultaat van procedures die het recht op een onpartijdig gerecht schenden. Abbasali Howzan is derhalve verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran.	14.4.2025
239.	FARZADI Hedayatollah	Functie: hoofd van de Evin-gevangenis Geboorteplaats: Basht, Iran Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Hedayatollah Farzadi is het hoofd van de Evin-gevangenis, die op de EU-sanctielijst is geplaatst. Hij is rechtstreeks verantwoordelijk voor ernstige schendingen van de mensenrechten van politieke gevangenen, met name voor het beperken van hun recht op communicatie en bezoek, en voor het willekeurig verordenen van eenzame opsluiting. Hij is ook verantwoordelijk voor de verslechtering van de detentieomstandigheden van politieke gevangenen. Voort is de op de EU-sanctielijst geplaatste Evin-gevangenis een detentiecentrum waar politieke gevangenen en gijzelaars worden vastgehouden, en waar de afgelopen jaren herhaaldelijk ernstige schendingen van de mensenrechten hebben plaatsgevonden, waaronder foltering, ontzegging van het recht op communicatie, en belemmering van de toegang tot medische zorg. Bijgevolg is Hedayatollah Farzadi, middels zijn betrokkenheid bij het bestuur van de op de EU-sanctielijst geplaatste Evin-gevangenis, persoonlijk verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, en heeft hij banden met een op de EU-sanctielijst geplaatste entiteit die verantwoordelijk is voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran.	14.4.2025

	Naam	Informatie ter identificatie	Motivering	Datum van plaatsing op de lijst
240.	NEMATI Mehdi	Functie: hoofd van de beveiligings- en inlichtingendienst van de gevangenissen van Fars Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Mehdi Nemati is sinds 2018 het hoofd van de beveiligings- en inlichtingendienst van de gevangenissen van Fars. De beveiligings- en inlichtingendienst van de gevangenissen van Fars is verantwoordelijk voor het bestuur van de op de EU-sanctielijst geplaatste centrale gevangenis van Shiraz, waar mensenrechten systematisch worden geschonden en waar talrijke tegenstanders van de Islamitische Republiek Iran zijn geëxecuteerd. Verscheidene gijzelaars uit Europese landen zijn onrechtmatig vastgehouden in deze gevangenis, waar hun de toegang tot een eerlijk proces werd ontzegd en waar zij ernstige schendingen van hun meest fundamentele rechten hebben ervaren. Voorts neemt deze gevangenis deel aan de onderdrukking van etnische en religieuze minderheden in het zuiden van Iran (waaronder Arabieren, Koerden, Beloetsjen, semi-nomadische stammen en bahai) door middel van bijna systematische executies. De centrale gevangenis van Shiraz is derhalve verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran. Middels zijn rol in het bestuur van de op de EU-sanctielijst geplaatste centrale gevangenis van Shiraz, die betrokken is bij de schendingen van de mensenrechten van gedetineerden, heeft Mehdi Nemati banden met een entiteit die verantwoordelijk is voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran.	14.4.2025
241.	ZAREH Kamran	Functie: rechter bij het hof van beroep van Shiraz Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Kamran Zareh is rechter bij het hof van beroep van Shiraz. In deze rol heeft hij systematisch zware straffen opgelegd aan vreedzame dissidenten, en aldus uitvoering gegeven aan de repressiecampagne van de Islamitische Republiek Iran tegen politieke tegenstanders. Daarnaast is het hof van beroep van Shiraz betrokken geweest bij talrijke mensenrechtenschendingen, in het bijzonder in verband met de vervolging van politieke dissidenten en individuen uit minderheidsgemeenschappen (met name de bahai-gemeenschap). Middels zijn werk voor deze rechtbank is Kamran Zareh verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, en heeft hij banden met een entiteit die daarvoor verantwoordelijk is.	14.4.2025

	Naam	Informatie ter identificatie	Motivering	Datum van plaatsing op de lijst
242.	SADATI Sayyed Mahmood	Functie: rechter bij de revolutionaire rechtbank van Shiraz Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Sayyed Sadati is een rechter bij de op de EU-sanctielijst geplaatste revolutionaire rechtbank van Shiraz. In deze rol is hij verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen, met name gedwongen bekentenissen, schendingen van het recht op een onpartijdig gerecht, en de uitvoering van doodvonnissen, gericht tegen activisten, politieke dissidenten en individuen uit minderheidsgemeenschappen (met name de bahai-gemeenschap). Voorts heeft hij systematisch zware straffen opgelegd aan vreedzame dissidenten, en aldus uitvoering gegeven aan de repressiecampagne van de Islamitische Republiek Iran tegen politieke tegenstanders. Daarnaast is de op de EU-sanctielijst geplaatste revolutionaire rechtbank van Shiraz betrokken geweest bij talrijke mensenrechtenschendingen. Derhalve is Sayyed Sadati, middels zijn werk voor de revolutionaire rechtbank van Shiraz, verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran, en heeft hij banden met een entiteit die daarvoor verantwoordelijk is.	14.4.2025
243.	SALEHI Ali	Functie: openbaar aanklager van Teheran Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man	Ali Salehi is de openbaar aanklager van Teheran. In deze rol werkte hij mee aan de vervolging van verscheidene vrouwen die weigerden de verplichte hidjab-wet na te leven, en van studenten en demonstranten. Hij werkte ook mee aan het opleggen van doodstraffen aan gevangen en aan het uitvoeren van die straffen, alsmede aan het toelaten van martelpraktijken tegen gevangenen. Derhalve is Ali Salehi verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran.	14.4.2025
244.	KHOSRAVANI Mohammad	Functie: speciaal aanklager van de revolutionaire rechtbank van Shiraz Geboortedatum: 16.9.1980 Geboorteplaats: Shiraz, Iran Nationaliteit: Iraanse Geslacht: man Nationaal identiteitsbewijs nr.: 2296246941 (Iran) Geboortecertificaat nr.: 1565 Geboortecertificaat volgnr.: 225889221	Mohammed Khosravani is de speciaal aanklager van de revolutionaire rechtbank van Shiraz. In deze hoedanigheid is hij verantwoordelijk voor en betrokken geweest bij talrijke mensenrechtenschendingen. Deze gevallen betreffen politieke dissidenten, leden van minderheidsgemeenschappen en verscheidene andere individuen. Hij heeft gedetineerden rechtstreeks gedwongen en onder druk gezet, de rechten van verdachten geschonden en leiding gegeven aan willekeurige arrestaties. Mede als gevolg van zijn optreden is de revolutionaire rechtbank van Shiraz berucht vanwege haar onrechtvaardige straffen en mensenrechtenschendingen. Mohammed Khosravani is derhalve verantwoordelijk voor ernstige mensenrechtenschendingen in Iran.	14.4.2025”

Entiteiten

	Naam	Informatie ter identificatie	Motivering	Datum van plaatsing op de lijst
“44.	Centrale gevangenis van Shiraz (ook bekend als Adel Abad-gevangenis)	Soort entiteit: gevangenis Plaats van registratie: Shiraz, provincie Fars, Iran	De centrale gevangenis van Shiraz, Adel Abad, gevestigd in Shiraz, provincie Fars, Iran, is een gevangenis waar de mensenrechten van gedetineerden systematisch worden geschonden en waar talrijke tegenstanders van de Islamitische Republiek Iran zijn geëxecuteerd, onder meer als collectieve bestraffing. Verscheidene gijzelaars uit Europese landen zijn onrechtmatig vastgehouden in deze gevangenis, waar hun de toegang tot een eerlijk proces werd ontzegd en waar zij ernstige schendingen van hun meest fundamentele rechten hebben ervaren. Voorts neemt deze gevangenis deel aan de onderdrukking van etnische en religieuze minderheden in het zuiden van Iran (waaronder Arabieren, Koerden, Beloetsjen, semi-nomadische stammen en bahai) door middel van bijna systematische executies.	14.4.2025
45.	Afdeling 1 van de revolutionaire rechtbank van Shiraz	Soort entiteit: gevangenis Plaats van registratie: Shiraz, provincie Fars, Iran	Afdeling 1 van de revolutionaire rechtbank van Shiraz, gevestigd in de provincie Fars, Iran, is betrokken geweest bij talrijke mensenrechtenschendingen, met name in verband met oneerlijke processen en executies van politieke dissidenten en de vervolging van personen uit minderheidsgemeenschappen (met name de bahai-gemeenschap). Deze activiteiten onderstrepen de rol die de rechtbank speelt bij het in stand houden van systemische mensenrechtenschendingen waarbij de rechterlijke macht wordt gebruikt als instrument voor politieke repressie en de onderdrukking van politiek andersdenkenden en minderheidsgemeenschappen in Iran.	14.4.2025”

Advance edited version

Distr.: General
12 March 2025

Original: English

Advance edited version

Human Rights Council
Fifty-eighth session
24 February–4 April 2025
Agenda item 4
Human rights situations that require the Council's attention

Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran*

Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, Mai Sato

Summary

In the present report, submitted pursuant to Human Rights Council resolution 55/19, the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, Mai Sato, examines developments in the human rights situation in the country, emphasizing the gender-specific dimensions and impact of human rights violations.

* The present report was submitted to the conference services for processing after the deadline for technical reasons beyond the control of the submitting office.

Please recycle

I. Introduction

1. The Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, Mai Sato, assumed her mandate in August 2024 and presented her vision statement in her report to the General Assembly in November 2024.[1] Since then, the Special Rapporteur, jointly with other thematic mandate holders, has transmitted six communications to the Islamic Republic of Iran, receiving five responses, and issued six public statements.[2] The present report, which is submitted pursuant to Human Rights Council resolution 55/19, covers the period from January to December 2024.

2. The Special Rapporteur has requested a visit to the Islamic Republic of Iran and looks forward to receiving an invitation. She held formal meetings with the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations and other international organizations in Geneva, in September and December 2024, and with the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations in New York, in November 2024, and received written submissions to her public call for input for the report.

4. The Special Rapporteur is grateful to the individuals and non-governmental organizations (NGOs) that responded to the public call for input. Many submissions highlighted the pervasive lack of transparency of government institutions and the challenges of obtaining reliable information in an environment of strict media censorship, where individuals face reprisals for reporting human rights violations.

II. Gender-specific dimensions and impact of human rights violations

5. In her report to the General Assembly, the Special Rapporteur established a thematic approach to monitoring the human rights situation in the Islamic Republic of Iran, identifying three priority areas: transparency, gender and the right to life. Building on that framework, the present report contains an assessment of the country's human rights situation through a gendered lens, with an examination of gender-related killings and discussion of the availability of official data.

6. Gender-related killings represent the most extreme manifestation of gender-based violence, violating fundamental rights, including the rights to life, equality, dignity and freedom from torture. Such killings occur in both the private and public spheres and stem from gender-based discrimination and perceived violations of societal norms. State responsibility for such arbitrary deprivation of life often indicates broader systemic failures, requiring a comprehensive analysis of interconnected civil, political, social, cultural and economic rights violations.[3]

7. The development indices for the country contrast starkly with its gender equality achievements. While the country is among the 48 rated "high" on the human development index,[4] it ranked 121st out of 193 countries on the gender inequality index of the United Nations Development Programme in 2022, the lowest ranking among all high-human development index countries.[5] The disparity between the two rankings suggests that the country's developmental gains have not been equitably distributed between men and women.

8. In terms of human rights, the country's engagement with international standards is mixed. Its ratification of the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights demonstrates some

[1] A/79/371.

[2] Public statements are available at https://www.ohchr.org/en/latest?field_content_category_target_id%5B158%5D=158&field_content_category_target_id%5B162%5D=162&field_content_category_target_id%5B161%5D=161&field_content_category_target_id%5B159%5D=159&field_entity_target_id%5B1304%5D=1304.

[3] See A/HRC/35/23.

[4] See https://hdr.undp.org/data-center/human-development-index#/indicies/HDI.

[5] See https://hdr.undp.org/data-center/thematic-composite-indices/gender-inequality-index#/indicies/GII.

Advance edited version

commitment to gender equality, as both treaties enshrine equal rights for men and women. Its continued failure to ratify the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, however, significantly qualifies that commitment. While article 20 of the country's Constitution contains the promise that all citizens of the country, both men and women, equally enjoy the protection of the law and all human, political, economic, social and cultural rights, that guarantee is qualified by the phrase "in conformity with Islamic criteria".

III. Right to life

A. Death penalty

12. The year 2024 marked a significant increase in known executions, the highest since 2015. NGOs, working with families, lawyers and others connected to executed individuals, have reported well over 900 executions, making the Islamic Republic of Iran by far the highest per capita user of the death penalty globally.[6]

13. The country does not publish official figures on death sentences and executions, necessitating a reliance on estimates. Observations received from the Islamic Republic of Iran categorically rejected the execution numbers presented in the present report but failed to provide official statistics. Based on the submissions received from NGOs, of the total number of executions verified for 2024, only a small proportion (10 per cent) are supported by official sources or State-sponsored media outlets.[7] Such lack of transparency conflicts with fundamental human rights principles. The right of access to information is enshrined in article 19 (2) of the Universal Declaration of Human Rights and article 19 (2) of the International Covenant on Civil and Political Rights.[8] That right is intrinsically linked to the right to truth – a principle that serves victims, their families and society.

14. States wielding the power to impose death sentences have a corresponding obligation to demonstrate transparency and accountability. When a State holds the power to take life, that authority must be balanced with the public's right to know the circumstances under which such power is exercised. A State's commitment to international human rights standards on the death penalty must, at a minimum, include the public disclosure of how investigative and prosecutorial processes lead to a capital charge and how its judiciary applies that ultimate penalty. For individuals facing the death penalty, a lack of transparency compromises several critical rights: access to timely and adequate legal defence (indispensable for those facing imminent execution); the guarantee of a fair trial; and the prohibition of torture and cruel, inhuman or degrading treatment. Opacity also makes it impossible for a State to demonstrate non-discrimination and equal treatment under the law, as there is no way to verify that the death penalty is being applied consistently and fairly.

15. To meet those obligations, the Islamic Republic of Iran should enable the reporting of all capital cases, make individual judgments publicly available, regularly release statistics of death sentences handed down at trial or on appeal and provide execution figures specifying the offence and accompanied by demographic information.[9] In his report on a moratorium on the use of the death penalty,[10] the Secretary-General urged States that retained the death penalty to make available systematically full and accurate data disaggregated by sex, age, nationality and race, as applicable, on their use of the death penalty, including data on the

[6] The number of executions in 2024 ranged from 938 to 975 (submissions from Abdorrahman Boroumand Center for Human Rights in Iran, Iran Human Rights and Kurdistan Human Rights Association). The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights reported at least 901 executions; see https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/01/iran-rise-executions-deeply-troubling-un-human-rights-chief.

[7] The Abdorrahman Boroumand Center and Iran Human Rights found that 99 executions had been announced by official and semi-official sources.

[8] Human Rights Committee, general comment No. 34 (2011), paras. 18 and 19.

[9] See General Assembly resolution 75/183.

[10] A/77/274, para. 66.

Advance edited version

characteristics of convicted and executed persons and the crimes with which they were charged.

16. Among the offences for which the death penalty was carried out in 2024 in the Islamic Republic of Iran, half were reportedly drug offences (52 per cent), followed by homicides – with sentences of *qisas* (retribution in kind) for "premeditated murder" – (43 per cent), broadly defined national security offences (3 per cent)[11] and sexual offences (2 per cent).[12] The International Covenant on Civil and Political Rights restricts the application of the death penalty to the most serious crimes, interpreted as intentional killing.[13] Under the Covenant, drug, security and sexual offences do not merit the death penalty. Other offences are also subject to the death penalty in the country, including adultery, religious offences and same-sex sexual acts, in violation of the Covenant, although no executions for those offences are known to have occurred in 2024.

17. The categorization of a broad range of activities and activism as national security offences and the subsequent overturning of convictions in some cases point to arbitrary categorization as a means of suppression. For example, Mahmoud Mehrabi was sentenced to death in May 2024 on charges of "corruption on earth" (*efsad-fil-arz)* and "widespread dissemination of false information" in relation to his online political activism, including for administering an Instagram page that revealed several corruption cases linked to governmental officials.[14] According to information received, in October 2024, Mr. Mehrabi's death sentence was overturned by the Supreme Court and his case was referred to the Revolutionary Court for reconsideration. Similarly, Sharifeh Mohammadi, an Azerbaijani labour activist, was sentenced to death in July 2024 on charges of "armed rebellion against the State" (*baghy)*;[15] in October 2024, her sentence was overturned by the Supreme Court and her case was sent back to the Revolutionary Court for retrial.[16] Kurdish activist Pakhshan Azizi, who had previously been arrested in 2009 during student protests against political executions in Kurdistan, was arrested again on 4 August 2023 and sentenced to death in July 2024 on multiple charges, including *baghy* and "membership in opposition groups".[17] Her arrest and sentence appear to have been related solely to her legitimate work as a social worker, supporting refugees in Iraq and the Syrian Arab Republic. Her death sentence was confirmed in January 2025; the Supreme Court rejected the judicial review request for her case in February 2025, placing her under imminent threat of execution. In November 2024, Varisheh Moradi, a Kurdish women's rights activist, was also sentenced to death on charges of *baghy*.[18]

18. For homicide cases, the International Covenant on Civil and Political Rights requires both that the death penalty be restricted to "intentional killing" and that it not be mandatory,[19] giving judges discretion to differentiate between different types of homicide and consider individual offenders' mitigating circumstances. Article 381 of the Islamic Penal Code, however, stipulates the mandatory punishment for intentional murder as *qisas*, contrary to the Covenant.

19. Although judges cannot exercise discretion, victims' families may do so. *Qisas* confronts victims' families with an agonizing dilemma: choosing between pursuing capital punishment for the accused or accepting their release. *Qisas* creates fundamental inequities. Since *diya* (blood money) amounts are discretionary, a two-tiered justice system results in which wealthy offenders can purchase their freedom while poor offenders face execution for

[11] For example, *moharebeh* (taking up arms to take lives or property or to create fear in public), *efsad-fil-arz* (corruption on earth) and *baghy* (armed rebellion against the State).

[12] Iran Human Rights estimates the number of executions at 973 in 2024.

[13] See Human Rights Committee, general comment No. 36 (2018).

[14] See communication IRN 9/2024. All communications, and replies thereto, mentioned in the present report are available at https://spcommreports.ohchr.org/Tmsearch/TMDocuments.

[15] See communication IRN 13/2024.

[16] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/death-sentence-against-sharifeh-mohammadi-overturned; and https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/01/iran-un-experts-alarmed-supreme-court-upholds-death-sentence-kurdish-woman.

[17] See communication IRN 15/2024.

[18] See communication IRN 21/2024.

[19] Human Rights Committee, general comment No. 36 (2018), paras. 35 and 37.

Advance unedited version

similar offences. The system often forces families to sell their assets to raise the required blood money, effectively punishing families with financial hardship. Such socioeconomic discrimination violates article 6 (1) of the International Covenant on Civil and Political Rights, which prohibits the arbitrary deprivation of life. Moreover, *diya* bypasses the crucial legal protections required under articles 6 (2) and 9 (3) of the Covenant, which mandate that death sentences must result from final judgments by competent courts.

20. Abbas Karimi was convicted of "intentional murder" and sentenced to *qisas* for a fight resulting in the death of an individual.[20] The victim's family chose *diya* and requested 70 billion toman (€1,060,000), almost 60 times higher than the judiciary's indicative amount and beyond the means of Mr. Karimi's family. Although the victim's family granted an extension and later reduced the demand to 40 billion toman, with a payment plan of 10 billion upfront and 30 billion to be paid later, the amount remained significantly above the judiciary's prescribed amount for *diya*. Mr. Karimi's family was unable to pay the reduced amount, resulting in his execution on 17 October 2024.[21]

21. The type of offence is not the only consideration for a State that retains the death penalty. Individuals must not be subjected to torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the criminal justice process. Their right to a fair trial and equality before the law must be respected in all criminal proceedings. The growing consensus is that it is almost impossible to carry out the death penalty without violating international human rights standards and safeguards.[22] The Special Rapporteur continues to receive submissions concerning allegations of due process violations.

22. Under article 6 (5) of the International Covenant on Civil and Political Rights and article 37 (a) of the Convention on the Rights of the Child, children are exempt from execution, regardless of the offence committed. The prohibition of the death penalty for an offence committed by someone under the age of 18 years has been recognized as a peremptory norm.[23] The Special Rapporteur expresses grave concern over the imposition of the death sentence on child offenders, as illustrated by the case of Mohammadreza Azizi. Mr. Azizi was sentenced to *qisas* for a fatal stabbing committed when he was 17 years old, followed by two unsuccessful appeals to the Supreme Court in November 2021. Although his execution had been scheduled for 21 October 2024, it had not been carried out as of November 2024, with ongoing efforts to persuade the victim's parents to accept *diya* instead.[24] The Special Rapporteur has also received submissions concerning the execution of child offenders aged 16 years at the time of the offence.[25] Such cases underscore a critical issue: despite the peremptory norm that prohibits the execution of children, death sentences continue to be imposed on individuals who were under 18 years of age at the time of their offence.[26]

23. The Special Rapporteur has received submissions indicating that the death penalty disproportionately affects certain ethnic groups, particularly the Kurdish and Balochi minorities.[27] Quantitative and qualitative evidence collected through years of civil society monitoring reveals consistent patterns of minority group overrepresentation. Using the geographical distribution of residents across various regions to estimate the population of ethnic groups, it can be estimated that Balochis comprise approximately 2–4 per cent of the

[20] See response to communication IRN 17/2024.
[21] See communication IRN 17/2024.
[22] See, for example, A/HRC/36/27 and A/77/270.
[23] Committee on the Rights of the Child, general comment No. 24 (2019), para. 79.
[24] See response to communication IRN 19/2024.
[25] Submissions from Abdorrahman Boroumand Center and Iran Human Rights. See also https://iranhr.net/en/articles/6936.
[26] Observations received from the Islamic Republic of Iran confirm that, over the past 18 months, 21 individuals under the age of 18 years were sentenced to *qisas* but not executed after securing the consent of the victim's family.
[27] Estimates include: at least 100 Balochis and 100 Kurds out of a total of 937 prisoners executed (Abdorrahman Boroumand Center); at least 108 Balochis and 84 Kurds out of a total of 975 executed (Iran Human Rights); and at least 122 Balochis and 233 Kurds out of a total of 968 executed (Kurdistan Human Rights Association).

Advance edited version

population.[28] They account, however, for 11–13 per cent of total executions. Notably, in 2024, 17 per cent of drug-related executions involved Balochis, a reduction from 31 per cent in 2023.[29] Similarly, Kurds, who make up 9–10 per cent of the population, remain overrepresented in broadly defined security offences, accounting for 29 per cent of such cases in 2024.[30] Furthermore, of the 154 executions reported for affiliation with banned political and armed groups between 2010 and 2023, Kurds constituted nearly half (49 per cent), followed by Balochis (29 per cent) and Arabs (16 per cent).[31]

24. To date, the Islamic Republic of Iran has not provided basic official statistics, including ethnic population composition[32] and execution statistics by ethnic group, to address quantitatively the apparent disparity at the population level – an issue previously raised by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination.[33] The burden lies with the Islamic Republic of Iran to provide transparent statistical evidence if it wishes to refute the assessments of discriminatory practices. The absence of official demographic data on executions, combined with documented patterns of discrimination within the criminal justice system,[34] raises serious concerns regarding the use of the death penalty against those minority groups.

25. The Special Rapporteur is also concerned about the rapid rise in executions of nationals of Afghanistan in the Islamic Republic of Iran. In 2024, 80 Afghans were reportedly executed, compared with 25 in 2023 and 16 in 2022.[35] Most executions were related to drug crimes and have increased sharply since the Taliban's return to power in Afghanistan.

Gendered analysis of the death penalty

26. Between January 2010 and January 2024, at least 241 women were executed.[36] A small proportion of executions (26 per cent) were announced by official sources during that period, with the rate of announcement falling to an average of 12 per cent during the period 2021–2024.[37] In 2024, between 29 and 31 women were estimated to have been executed, the highest number in the past 10 years,[38] of which at least 8 were Kurdish.[39] Those figures may be underestimates. Additional barriers exist to the accurate reporting of the execution of women compared to men. The small number of women on death row compared to men results in fewer inmates and staff members to bring concerning situations to light and fewer external advocates to report issues. Societal stigma against women offenders can lead families to maintain silence. Women account for a small proportion of executions compared to men in the Islamic Republic of Iran and globally. That numerical disparity has led to women's experiences being largely overlooked in research and advocacy. The non-derogable nature of the right to life, however, demands that the experiences of all genders, including and beyond the male-female binary, be examined. The gendered dimensions of the death penalty merit specific attention and comprehensive analysis.

27. Of the 241 women executed between 2010 and 2024, 114 were sentenced to *qisas* for homicide, resulting in execution, 107 were executed for drug-related offences and 4 for

[28] See https://minorityrights.org/country/iran; and https://kameelahmady.com/wp-content/uploads/1687/83/marz-ta-marz.pdf (in Persian).
[29] Submission from Iran Human Rights.
[30] Ibid.
[31] Ibid.
[32] The most recent census (2016) does not contain detailed ethnic demographic data.
[33] CERD/C/IRN/CO/20-27, para. 4.
[34] See CERD/C/IRN/CO/20-27, A/78/511 and A/76/160.
[35] Submission from Iran Human Rights.
[36] Submissions from Abdorrahman Boroumand Center and Iran Human Rights.
[37] Submission from Advocates for Human Rights, Iran Human Rights and World Coalition Against the Death Penalty. See also https://iranhr.net/media/files/En_Gender_Perspective_of_the_Death_Penalty_in_Iran_EN.pdf.
[38] Submissions from Abdorrahman Boroumand Center and Advocates for Human Rights, Iran Human Rights and World Coalition Against the Death Penalty. For the period from January to early December 2024, the Hengaw Organization for Human Rights reported 27 executions of women and the Center for Human Rights in Iran reported 29.
[39] Submission from Kurdistan Human Rights Network.

Advance edited version

national security offences (*moharebeh* and *efsad-fil-arz*), with the offences for the remaining 16 cases unidentified.[40] Although no executions for adultery were formally identified during the period, a review of official announcements between January 2022 and January 2024 showed two death sentences for adultery.[41]

28. Globally, many of the women sentenced to death for homicide committed their offence in the context of gender-based violence. Similar patterns emerge in the case of the Islamic Republic of Iran. Of the cases of the 114 women executed for homicide, details were obtained for 75 of them: 69 per cent had killed their husband or intimate partner; 11 had been victims of domestic violence; 8 had been victims of child marriage; and 4 reportedly had killed in self-defence against rape.

29. Prison systems worldwide are predominantly designed for men, from the architecture and security protocols to the visiting arrangements. Male-centric design also appears to affect women facing the death penalty in the Islamic Republic of Iran, where many facilities lack dedicated women's wards, forcing transfers to distant prisons that complicate family visits. In addition, the social stigma associated with women in the criminal justice system often leads to family abandonment, creating profound isolation. Detention conditions for men and women are discussed in section V.

B. Other unlawful deaths

30. The deliberate killing of individuals outside of any legal framework is the antithesis of transparency, accountability and truth, representing a shadowy realm where State authorities or their agents circumvent legal processes to take lives without due process or the right to defence.

31. The Special Rapporteur has received reports documenting a stark human toll: between January and November 2024, at least 62 Kurdish border couriers (*kolbaran*) were killed by Iranian border officials' gunfire and landmine explosions, with an additional 223 sustaining injuries.[42] During the same period, in the Balochistan region, Iranian border officials killed 216 Balochi fuel porters (*sukhtbar*) and wounded 129 others, highlighting the deadly risks faced by those marginalized communities engaged in cross-border trade for economic survival.[43] The Special Rapporteur notes with concern the absence of official data on those incidents and of reports indicating that investigations into such deaths are infrequently conducted. Lethal force must be employed only as a last resort and solely to protect life or prevent serious injury from imminent threats, in accordance with the Basic Principles on the Use of Force and Firearms by Law Enforcement Officials and the United Nations Human Rights Guidance on Less-Lethal Weapons in Law Enforcement. It is the responsibility of the State to ensure that border officials act within the constraints established by those principles and guidance.

32. According to the Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death, State responsibility to protect the right to life extends beyond direct acts of killing to encompass both omissions and broader failures to safeguard human life. Between January and November 2024, there were at least 29 landmine casualties – 6 deaths and 23 injuries – in the border provinces of Kermashah and Ilam and the cities of Sanandaj and Urumiyeh.[44] Among the victims were five nationals of Afghanistan attempting to cross into Türkiye through Kurdistan. The crisis stems from the extensive mining operations in the Islamic Republic of Iran during the Iran-Iraq war (1980–1988), when over 20 million landmines were planted across the Iranian Kurdistan and Khuzestan Provinces, contaminating approximately 4.2 million ha.

[40] Ibid.
[41] Ibid.
[42] Ibid.
[43] Ibid.
[44] Ibid. In 2025, the Human Rights Activists News Agency reported 14 deaths and 33 injuries.

Advance edited version

Femicide and honour-related killings

33. The right to life includes the duty of States to take appropriate steps to protect the right to life of those within their jurisdiction and to investigate arbitrary or unlawful killings and punish offenders.

34. The United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (UN-Women) defines femicide as an intentional killing with a gender-related motivation connected to its root causes, which may range from stereotyped gender roles and discrimination towards women and girls, to unequal power relations between women and men in society.[45]

35. Global data shows the scale of violence against women, with over 85,000 women and girls intentionally killed in 2023, including approximately 51,100 killed by intimate partners or other family members.[46] While men experience higher rates of homicide overall, women face disproportionate lethal violence in domestic settings, with most killings being gender motivated.

36. In the first half of 2024, the Islamic Republic of Iran saw an increase in estimated femicide cases, with at least 93 incidents compared with 55 in the first half of 2023.[47] That figure corresponds to a total of at least 179 cases of femicide reported between January and December 2024.[48] Stop Femicide Iran reports that husbands and ex-husbands (52 cases) were the primary perpetrators of femicide, followed by fathers, brothers and other male relatives and boyfriends. Many cases can be categorized as honour-related killings.[49] Women were also murdered for making independent marital choices, such as initiating divorce or refusing marriage proposals. In 2023, the Stop Honour Killings Campaign documented at least 186 honour-related killings in the Islamic Republic of Iran, including 1 victim killed for being in a same-sex relationship.[50] Most victims were reportedly under 30 years of age and, in six cases, children witnessed the killing.[51] The Kurdistan Human Rights Network documented 109 femicide cases involving Kurdish women between 2020 and 2024, with patterns of motives, killing methods and victim-perpetrator relationships that mirrored the broader reported trends of femicide in the Islamic Republic of Iran. The true scale of femicide and honour-related killings in the country is likely much higher than reported.

37. It is typically assumed, in reported femicide cases, that victims are heterosexual women, leaving unrecognized killings motivated by the victim's sexual orientation, gender identity or gender expression.[52] Indeed, in January 2024, a transgender 17 years old was killed by their father in Tabriz for wearing makeup and being in same-sex relationships.[53] The father confessed to murder and, in May 2024, received a three-year prison sentence – the minimum possible for the killing by a father of his child under Iranian law.

38. The Penal Code of the Islamic Republic of Iran provides several legal protections for male perpetrators of femicide. The country's legal system treats honour-related killings as premeditated murder, subjecting the perpetrators to *qisas*, unless exceptions apply. Under article 301, fathers and paternal grandfathers who kill their children or grandchildren are

[45] See https://www.unwomen.org/sites/default/files/2022-11/Gender-related-killings-of-women-and-girls-improving-data-to-improve-responses-to-femicide-feminicide-en.pdf.

[46] See https://www.unwomen.org/sites/default/files/2024-11/femicides-in-2023-global-estimates-of-intimate-partner-family-member-femicides-en.pdf.

[47] See https://stopfemicideiran.org/wp-content/uploads/2024/07/SFI-Press-Release-2023-24.pdf; and https://iranhumanrights.org/2025/01/killed-because-you-are-a-woman-violence-against-women-in-iran-reaches-new-heights.

[48] Submission from Hengaw Organization for Human Rights.

[49] The Center for Human Rights in Iran, the Stop Honour Killings Campaign and the Hengaw Organization for Human Rights note that State-aligned media often refer to such deaths as "family disputes" rather than honour-related killings.

[50] Submission from Stop Honour Killings Campaign.

[51] Ibid.

[52] Submission from 6Rang (Iranian Lesbian and Transgender Network).

[53] Ibid. See also https://www.en-hrana.org/father-sentenced-to-three-years-for-murder-of-transgender-son; and https://www.rokna.net/پسرش-را-بخاطر--که -بخش-حادثه-999535/245-سال-زندان-برای-پدری آرایش-دخترانه-کشت-جزییات (in Persian).

Advance edited version

exempt from *qisas*, although they may need to pay *diya* to the victim's heirs. Article 630 exempts husbands from punishment for killing their wives for suspected adultery under certain circumstances.[54] In addition, article 302 exempts killers from *qisas* if their victim had allegedly committed an offence that is punishable by *hadd*.[55] In such circumstances, under article 612, the judge may hand down a prison sentence of between 3 and 10 years.

39. The law's differentiation between honour-related killings and other forms of murder creates a dangerous hierarchy of violence, legitimizing honour-related killings as more acceptable than other types of homicide. The distinction becomes more pernicious when coupled with gender-based disparities in punishment, where male perpetrators receive lenient treatment. The State effectively sanctions lethal violence against women, particularly in cases framed as honour-related.

40. While direct violence includes such physical acts as domestic abuse or femicide, those visible manifestations are sustained by deeper structural violence embedded in social institutions, economic inequalities and unequal access to resources that systematically disadvantage women. That structural violence is, in turn, legitimized by cultural violence: the attitudes, beliefs and social norms that justify women's subordination and normalize gender-based violence.[56] When a woman is killed by an intimate partner, that direct violence is typically preceded by structural barriers that prevent her from leaving (for example, financial dependence or lack of support services) and cultural factors that normalize the abuse (for example, beliefs about male dominance or family honour). In other words, the investigation into violations of the right to life of women and girls necessarily leads to a gendered examination of civil, political, social, cultural and economic rights violations – the contributing factors that culminate in lethal violence – to which the report turns.

IV. Freedom of expression, association and peaceful assembly

41. The Special Rapporteur expresses serious concern over the continued widespread restrictions on the right to freedom of opinion and expression and freedom of peaceful assembly and association in the Islamic Republic of Iran. The interrogation, arrest, detention and sentencing of labour organizers, cultural rights activists, human rights defenders and journalists not only directly limit the freedom of expression of those individuals but also create a chilling effect on the exercise of freedom of expression in the country.[57] Groups targeted by the authorities have included labour rights activists, such as teachers Mohammad Habibi, Jafar Ebrahimi and Rasoul Bodaghi, who were repeatedly arrested and convicted and dismissed from employment for their participation in peaceful protests and union activities.[58] Trade unionists and labour rights advocates Reza Shahabi, Davood Razavi and Hassan Saeidi were sentenced to imprisonment on charges of "gathering and collusion against the national security" and "propaganda against the State". Conditions in prison, including the denial of adequate medical services, have resulted in the serious deterioration of their health.[59]

42. State authorities have also targeted cultural and human rights activists, including members of the Nozhin Sociocultural Association, an organization that raises awareness about the legal and cultural rights of the Kurdish population and other ethnic groups in the Islamic Republic of Iran. Zahra Mohammadi, Edris Menbari, Serveh Pourmohammadi, Seivan Ebrahimi and Soma Pourmohammadi were sentenced to lengthy terms of imprisonment of up to 10 years on charges of "forming a group with the intention of acting

[54] Certain conditions must be met, such as witnessing adultery and being certain of the wife's consent. If those conditions are not met, the husband may be punished, including with *qisas*.

[55] *Hudud* (singular: *hadd*) are Islamic crimes, including adultery, for which the Quran specifies the punishment.

[56] Liz Kelly, *Surviving Sexual Violence* (Polity Press, 1988); and Evan Stark, *Coercive Control: How Men Entrap Women in Personal Life* (New York, Oxford University Press, 2007).

[57] See communication IRN 12/2024; and https://www.deffi.org/en/examination-of-press-freedom-indicators-in-the-first-100-days-of-masoud-pezeshkians-presidency.

[58] See communication IRN 18/2024.

[59] See communication IRN 6/2024.

Advance edited version

against national security" or "propaganda against the State".[60] The State has claimed that they received significantly reduced penalties or were pardoned or that their cases are pending appeal. Nonetheless, the cases send a frightening message to persons working on similar advocacy.[61] Similarly, the Special Rapporteur has received reports of eight Azerbaijani Turk activists, including an artist, a lawyer, human rights defenders and mother-tongue language advocates, who were arbitrarily arrested by security forces and detained in Evin Prison.[62]

43. The Special Rapporteur continues to receive information concerning the arrest and detention of women's rights advocates. Jina Modares Gorji, a human rights defender, podcaster and blogger in Kurdistan Province, was sentenced in May 2024 to 21 years in prison on various charges, including "forming groups and associations with the intention of disturbing national security", "collaboration with hostile groups and States" and "propaganda activities against the State".[63] Reports indicate that her sentence was reduced on appeal to two years and four months, after she was acquitted of collaborating with hostile groups and States.[64] In December 2024, Reza Khandan, who has been a vocal supporter of his wife, Nasrin Sotoudeh's, human rights activism and a campaigner against mandatory hijab laws, was serving a sentence of three years and six months. Despite the problem of underreporting due to fear of reprisals, the Special Rapporteur has received wide-ranging reports of sexual violence used against advocates of women's rights. The culture of impunity surrounding sexual violence persists, with survivors facing formidable barriers to justice, including social stigma, victim-blaming and fear of retribution – factors that contribute to widespread underreporting and perpetuate cycles of abuse. Such reports are consistent and come from many sources, making them impossible to dismiss as mere hearsay.

44. While the failure to wear the hijab is already punishable with heavy penalties under the existing Islamic Penal Code, the new Law on Protecting the Family through the Promotion of the Culture of Chastity and Hijab, which was set to enter into force on 13 December 2024, marked a dramatic expansion in the State regulation of personal dress codes. The legislation criminalizes hijab non-compliance for anyone over 12 years of age, both in physical spaces and online, while introducing harsh penalties, including extended prison terms of up to 15 years and possible death sentences under the offence of "corruption on earth".[65] Moving beyond traditional law enforcement, the measure employs a comprehensive strategy of social control through mandatory reporting requirements for citizens and businesses, State-directed educational programmes and technological surveillance. The law, whose reach extends far beyond previous dress code regulations, is aimed at fundamentally reshaping Iranian society through three main mechanisms: (a) dramatically increasing penalties for non-compliance; (b) embedding State-approved values into education and public discourse; and (c) creating a widespread surveillance network through mandatory reporting requirements. The approach effectively transforms private citizens into enforcement agents, fostering an environment of mutual suspicion and hostility, while placing particularly harsh economic and social burdens on vulnerable groups, including young people and social media users.[66] There are also reports that the Iranian authorities have begun to use the label of "mental illness" to discredit or commit to psychiatric care those who violate or criticize the hijab law.[67]

45. Beyond the implementation of stricter dress codes, the broader pattern of State control has coincided with a concerning trend of writers being imprisoned. A total of 49 writers were

[60] See communication IRN 12/2024 and response.

[61] See communication IRN 12/2024.

[62] See https://united4iran.org/blog/joint-statement-on-the-continued-detention-and-uncertain-status-of-azerbaijani-turk-activists-in-irans-evin-prison.

[63] See communication IRN 12/2024.

[64] See https://www.frontlinedefenders.org/en/case/jina-modares-gorji-started-serving-prison-sentence.

[65] See communication IRN 4/2024; and https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-un-experts-call-hijab-and-chastity-law-be-repealed.

[66] See https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/12/iran-un-experts-call-hijab-and-chastity-law-be-repealed.

[67] Fereshteh Ghazi and Kian Sharifi, "How Iran is using mental illness as a tool of repression", Radio Free Europe/Radio Liberty, 21 November 2024; and Roya Maleki, "Iranian court sparks controversy by diagnosing hijab protesters with mental illness", Radio Free Europe/Radio Liberty, 22 July 2023.

Advance edited version

imprisoned in 2021, 57 in 2022 and 22 in 2023.[68] At least 15 women writers were imprisoned in 2023, making the Islamic Republic of Iran the top jailer of women writers in the world during that year.[69] A large proportion of the imprisonments of writers in late 2022 were in connection with the September 2022 protests, with known dissenters pre-emptively detained and writers and artists targeted for expressing support for protesters through their writing or art.[70] In some cases, women writers imprisoned prior to the 2022 protests were retaliated against for expressing support for the protests while behind bars, such as chanting "woman, life, freedom" or writing open letters. Some of the imprisoned women writers have been beaten, denied critical medical care or barred from schools and employment after their release. The poet Sepideh Rashnu was summoned on 8 January 2025 to start serving a 43-month prison sentence for her vocal activism against the compulsory hijab and for her involvement in an altercation in which she was being forced to wear the hijab.[71]

46. The Iranian authorities' efforts to suppress critical voices and restrict civic engagement extend beyond national borders, affecting Iranian communities worldwide. Through patterns of repression and control mechanisms in other countries, they have effectively limited the diaspora's freedoms of expression, association and assembly and, in extreme cases, have orchestrated the killing of Iranians abroad. A data mapping tool launched in December 2024 reveals the geographical scope and frequency of such killings, documenting both attempted assassinations and death threats that silence dissent and suppress fundamental rights within Iranian communities worldwide.[72] According to the mapping tool, at least 452 Iranians have been targeted outside of the Islamic Republic of Iran since 1979. In 2024, as documented in the mapping tool, two Iranian human rights activists living in Iraq were threatened with forced disappearance and murder by agents of the Islamic Revolutionary Guard Corps. Similarly, the Special Rapporteur remains concerned by the situation of journalists and employees of BBC News Persian[73] and Iran International,[74] whose reports cover the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, including such incidents as the stabbing of Pouria Zeraati, an Iran International journalist, in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. She also notes the pattern of gendered and sexualized harassment against women journalists.[75]

V. Treatment of detainees and prisoners

47. Due process concerns have been raised repeatedly in the reports of the Secretary-General and the universal periodic review and by the Human Rights Committee and the Special Rapporteur.[76] Indeed, many of the individuals mentioned in the present report were also reportedly subjected to physical and psychological violence during their arrest and detention, for example to extract confessions,[77] and the denial of access to medical care.[78] Based on cases submitted to the Special Rapporteur, the prisons appear to be violating both the United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (the Nelson Mandela Rules) and the United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules). Those international standards set basic requirements for the dignified treatment of prisoners, including proper facilities, healthcare and gender-specific necessities. The conditions in women's prisons as described represent systematic violations of those fundamental human rights principles.

48. Prisoners have the right under international law to healthcare and urgent medical care equivalent to community standards, yet the Special Rapporteur has received multiple reports

[68] Submission from PEN America.
[69] Ibid.
[70] Ibid.
[71] Ibid.
[72] See https://www.iranrights.org/projects/EJK/en/index.html?intro=open.
[73] See communication IRN 7/2024 and response.
[74] See communication IRN 10/2024 and response.
[75] See communication IRN 10/2024 and response.
[76] See https://www.ohchr.org/en/countries/iran.
[77] See communications IRN 18/2024, IRN 16/2024, IRN 13/2024 and IRN 9/2024.
[78] See communications IRN 18/2024, IRN 16/2024, IRN 9/2024 and IRN 6/2024.

Advance edited version

of detainees who were denied essential medical treatment in prisons across the Islamic Republic of Iran.[79] One case concerns Fatemeh Sepehri, a women's human rights defender, detained in Vakilabad Prison in Mashhad.[80] Ms. Sepehri underwent open-heart surgery and was returned to prison. The Special Rapporteur has received recent information concerning her rapidly deteriorating health and her need for urgent medical attention.[81] Information was also received concerning the treatment of prisoners in need of medical attention in Evin Prison. For example, Narges Mohammadi, imprisoned for more than 10 years for her human rights advocacy, was returned to prison two days after surgery, against medical advice and her legal team's request for a medical furlough. She was later granted a temporary release, in December 2024.[82] A lack of medical care has also been reported in Lakan Prison in Rasht.[83]

49. A report on Qarchak Prison in Teheran Province, based on interviews with women prisoners detained there, provides a deeply concerning depiction of detention conditions.[84] Qarchak Prison, originally built as a poultry farm, houses 1,500–2,000 women awaiting trial or serving sentences and prisoners on death row. The prison's infrastructure is inadequate, lacking proper ventilation, windows and sanitation. Prisoners face deplorable conditions, including contaminated water, pest infestations and severe overcrowding. Sanitary pads must be purchased from the prison shop, creating particular hardship for women abandoned by their families and who have no financial resources. Children who live with imprisoned mothers in those concerning conditions lack proper nutrition, healthcare and education. Healthcare is severely limited, with restricted medical visits and inadequate care for serious conditions. While essential medicines are scarce, the prison freely distributes sedatives.

50. Based on information received, women prisoners held in Orumiyeh, Ilam, Kermanshah and Sanandaj appear to face similar conditions to those detained in Qarchak.[85] The facilities lack basic amenities, particularly affecting women detained with their children. Sanitation is inadequate, with limited access to hot water and proper bathroom facilities. Healthcare is especially problematic: prison infirmaries lack doctors and typically provide only painkillers. When outside medical care is required, women political prisoners must wear handcuffs, ankle shackles and a mandatory chador, or risk being denied treatment altogether.

VI. Equality of men and women before the law

51. The most recent official survey of domestic violence in the Islamic Republic of Iran, published in 2004, showed that 66 per cent of married women had experienced domestic violence at least once in their lives.[86] Despite the absence of current official data, the prolonged debate over legislation addressing violence against women underscores the persistent and unresolved nature of that important issue.

52. There is no law that criminalizes domestic violence in the Islamic Republic of Iran.[87] The Bill to Protect the Dignity and Security of Women against Violence was proposed in the Islamic Consultative Assembly, and its initial draft was made public in 2017.[88] Its general provisions were approved in April 2023 and it is awaiting another review by the Assembly.

[79] See communications IRN 2/2024 and IRN 6/2024.
[80] See communication IRN 2/2024.
[81] Information received in January 2025.
[82] Information received in November 2024. See also response to communication 20/2023.
[83] See https://iranwire.com/en/women/133000-no-medical-care-in-iran-prison-reveals-jailed-womens-rights-activist.
[84] See https://iranhr.net/media/files/Qarchak_Prison_Report_EN-.pdf.
[85] Submission from Kurdistan Human Rights Network.
[86] See https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT%2FCCPR%2FCSS%2FIRN%2F55999&Lang=en; and https://iranopendata.org/pages/71f-domestic-violence (in Persian).
[87] Violence against women currently falls under the general assault and battery provisions of article 614 of the Islamic Penal Code.
[88] See https://tinyurl.com/vwbj4zfx (in Persian).

Advance edited version

The process of revision over some four years has greatly extended the bill's timeline and deferred the potential for safeguarding women's rights.

53. The judiciary had approved the revised bill in 2019, with heavy amendments, including changing its title to "Bill for the Protection, Dignity and Security of Ladies against Violence",[89] and sent it to the executive branch. The use of the term "ladies" (*banu*) instead of "women and girls" (*zanan va dokhtaran*) in the title and text was criticized because it was thought to potentially exclude girls.[90] Other changes included removing references to violence, sexual harassment and rape and replacing the term "domestic violence" with "victimized women", which has a broader and less precise meaning, potentially weakening the focus on intimate partner violence.[91]

54. In January 2021, after years of deliberation between various institutions, the cabinet approved a final version of the Bill on Preserving Dignity and Protecting Women against Violence and sent it to the parliament.[92] After more than 40 sessions in the Government Bills Commission, the third version expanded the definition of violence to include the omissions mentioned above and recognized gender, vulnerability and relationship type as motivating factors. It added biannual monitoring and judicial oversight, potentially improving accountability and victim support, and strengthened protection with a fund for abused women and explicit protections for privacy and support programmes.

55. The current fourth version of the bill, entitled "Bill on Preventing Harm to Women and Enhancing Their Security against Misconduct", was published on 9 April 2023 and is awaiting a full vote by the parliament.[93] That revised version has several improvements over the original version, such as clearer definitions of terms such as "violence" and "support" and a more precise articulation of offences and penalties. Serious gaps need to be filled, however, before the legislation can effectively protect women from violence in alignment with international standards. They include expanding the scope of criminalization to include marital rape[94] and economic violence, clarifying ambiguous terms such as "victimized woman", which risks misinterpretation and may exclude certain groups from protection, removing provisions related to criminalizing women's dress choices (for example, violations related to hijab), reinstating stronger penalties for key offences, which were reduced in the judiciary version, and providing clearer guidance on how to support survivors, guarantee confidentiality and offer specialized services.[95]

56. Article 66 of the Code of Criminal Procedure of the Islamic Republic of Iran allows NGOs active in the field of women's protection to report crimes committed against women to the competent judicial authorities and to be present at all stages of the proceedings. Nonetheless, reports show that the infrastructure to protect women against violence appears to remain limited,[96] although the country has reported the launch of an additional 31 women's shelters.[97]

57. Women often hesitate to file criminal complaints against their abusers, not only because there is currently no law that criminalizes domestic violence but also because of cultural norms, according to which women are expected to make sacrifices for their family, and the attitude of police officers and judges, which not only demonstrates a lack of

[89] See https://www.ekhtebar.ir/بانوا-امنیت-کرامت-و-تأمین-صیانت،-لایحه (in Persian).
[90] Submission from Impact Iran Secretariat .
[91] Ibid.
[92] See https://www.ekhtebar.ir/برابر-در-زنان-از-حمایت-و-کرامت-حفظ-لایحه (in Persian).
[93] Ibid.
[94] Under article 1108 of the Civil Code, maintenance (*nafagheh*) is contingent on a wife's obedience (*tamkin*), including sexual obligations.
[95] Submission from Impact Iran Secretariat .
[96] A/HRC/WG.6/34/IRN/1, para. 53. See also https://femena.net/wp-content/uploads/2023/09/The-Years-of-Hardship-and-Violence.pdf.
[97] See A/HRC/WG.6/48/IRN/1. While the launch of new shelters is a positive development, the Special Rapporteur has received reports of private shelters facing shutdowns, often accused of non-compliance with restrictive regulations on women's rights. One such case was the reported closure of the Mehr-e Shams Afarid Shelter in Urmia in April 2024.

Advance edited version

compassion and sympathy but also explicitly discourages the filing of cases.[98] A recent study on the experiences of victims of domestic violence in the Islamic Republic of Iran found that the police and the judiciary played a significant role in legitimizing and perpetuating violence against women by rationalizing violence as inevitable parts of family life and blaming women for bringing a private matter to public scrutiny.[99] Judges also tend to question the credibility of women's claims of abuse.[100] In the trials of women accused of killing their husbands, the reported misogynistic culture in the judiciary is compounded by laws that allow very little discretion for judges to consider domestic violence as a possible mitigating factor for sentencing.

58. The law on divorce is also gendered, with a man able to divorce his wife unilaterally. If a woman wishes to divorce and her husband is unwilling, however, she has to satisfy cumbersome evidentiary requirements.[101] While the law includes wife battery or any kind of mistreatment of the wife as grounds for divorce, judges may still refuse to grant divorce, even in the most severe cases of domestic violence.[102] It is extremely difficult to obtain a divorce in a court system in which judges tend to discredit women's claims or normalize and legitimize violence. The lack of representation of women in judicial decision-making positions may affect how domestic violence cases are evaluated and understood in divorce proceedings, potentially creating additional challenges for women seeking to leave abusive marriages.

59. In the Islamic Republic of Iran, women's judicial participation has been heavily restricted since 1982, when legislation explicitly limited judgeships to men, based on a constitutional requirement for sharia-compliant judicial criteria.[103] While subsequent reforms have allowed women to serve in limited judicial roles, for example as legal advisers, investigators and family court consultants, they remain unable to independently issue verdicts.[104] Despite the mandatory inclusion of "female advisory judges" (*qazi-ye moshaver*) on family court panels since 2013, their role is advisory only, requiring male judges to consider but not necessarily follow their opinions.[105]

60. In sum, women face multiple layers of barriers to justice due to discriminatory laws, institutional bias and societal constraints. The Civil Code and the Islamic Penal Code grant men disproportionate legal authority in marriage, divorce and child custody,[106] while women's testimony is valued at half that of men.[107] Similarly, women's freedom of movement in the Islamic Republic of Iran remains constrained by the 1973 Passport Law, which requires a husband's written permission for a wife to obtain a passport.[108] The Civil Code further entrenches gender discrimination through inheritance laws that systematically favour male heirs: sons inherit twice the share of daughters from their parents' estates,[109] while surviving wives receive significantly smaller proportions of their deceased husband's property (one quarter without children, one eighth with children) compared to widowers, who receive one half or one quarter of their deceased wife's property under the same circumstances.[110] Against that backdrop, survivors of domestic violence face significant legal obstacles, as no specific law criminalizes it, and a male-dominated judiciary lacking gender-sensitive procedures often disregards women's claims, particularly in divorce and self-defence in homicide cases and in adultery and sex work-related offences. *Qisas* and *diya*

98 Atieh Babakhani and Susan L. Miller, "'I felt I was screaming under the water': domestic violence victims' experiences in Iran's police departments and criminal courts", *Violence Against Women*, vol. 28, No. 10 (2022).
99 Ibid.
100 Ibid.
101 Civil Code, art. 1,133.
102 Ibid.
103 Law regarding the conditions for the selection of judges.
104 See https://web.archive.org/web/20210501054644/https:/rc.majlis.ir/fa/law/show/91044 (in Persian).
105 Submission by the Islamic Republic of Iran ("Women in the Islamic Republic of Iran, February 2023"); and Family Protection Act, art. 2.
106 Civil Code, arts. 1,105, 1,133 and 1,169.
107 Islamic Penal Code, art. 199.
108 Passport Law 1973, art. 18.
109 Civil Code, art. 907.
110 Ibid., art. 913.

Advance edited version

laws further result in unequal penalties, disproportionately affecting women prosecuted under morality laws, who face harsher legal consequences, with limited access to justice.

VII. Child marriage

61. Early, child and forced marriages in the Islamic Republic of Iran exemplify gender discrimination through legal frameworks that endanger women and limit their opportunities. Article 1,041 of the Civil Code establishes problematic marriage age limits of 13 years for girls and 15 years for boys, while allowing those thresholds to be further lowered with guardian and judicial approval, potentially permitting marriages of girls as young as 9 years of age. The marriage age limits mark a regression from the country's 1926 Criminal Code, its first, which defined anyone under 18 years of age as a child, regardless of gender.[111] Despite the country's ratification of the Convention on the Rights of the Child and the Committee's urgent 2016 recommendations to raise the minimum age of marriage to 18 years for both genders,[112] reform efforts appear to have stalled, as evidenced by the 2018 rejection of the Prohibition of Child Marriage Bill by the parliamentary Committee for Judicial and Legal Affairs.

62. Article 1,041 of the Civil Code stands in conflict with international human rights standards, particularly the prohibition of marriage without the free and full consent of the intending spouses, as set out in article 23 of the International Covenant on Civil and Political Rights. The law's failure to prioritize the best interests of the child, coupled with the absence of any requirement for the child's consent, creates concerning vulnerabilities for abuse. In its resolution 53/23 on child, early and forced marriage, the Human Rights Council further emphasized the need to abolish or modify laws that enabled child marriage, highlighting the growing disconnect between the domestic legislation of the Islamic Republic of Iran and international human rights obligations.

63. The Special Rapporteur welcomes the reported 25 per cent reduction in underage marriages (girls under 18 years) from 2021 to 2023 in the Islamic Republic of Iran,[113] while noting the absence of absolute numbers in the reporting. The most recent official statistics from 2021/22 indicate concerning figures: 26,974 girls compared to just 15 boys under the age of 15 years were married and 138,151 women and girls aged 15–19 years compared to 23,138 boys and men in the same age group.[114] The numbers suggest a persistent and significant gender disparity in child marriage, even with the claimed reduction. The Special Rapporteur highlights important gaps and changes in the country's statistical reporting practices. Since 2017, the Statistical Centre of Iran has altered its data presentation by merging previously separate categories of "below 10 years" and "age 10–14 years" into a single "under 15 years" category. Furthermore, the Centre does not specifically report marriages of girls under 18 years, instead using age brackets of "under 15 years" and "15–19 years", making it difficult to assess the full scope of underage marriages. The absence of published figures for 2022/23 and 2023/24 further complicates efforts to verify the reported reduction in child marriage.[115]

64. Data for 2021/22 from the Statistical Centre of Iran show 1,392 births to mothers under the age of 15 years (compared to six fathers) and 64,632 births to mothers aged 15–19 years (compared to 3,282 fathers).[116] Such early pregnancies pose significant risks to maternal and infant health, while disrupting girls' and boys' education and future economic independence. The situation is further exacerbated by the Population Rejuvenation and Family Support Act, ratified by the Guardian Council in November 2021, which severely restricts reproductive healthcare access by limiting safe abortion, banning voluntary sterilization and prohibiting free contraceptive distribution in public healthcare, except when pregnancy would threaten the woman's health (art. 51). The law imposes particularly harsh

[111] See https://www.iranrights.org/library/document/3629.
[112] See CRC/C/IRN/CO/3-4.
[113] A/HRC/WG.6/48/IRN/1, para. 81.
[114] Statistical Centre of Iran, *Annual Statistical Book* (2023).
[115] Submission from Impact Iran Secretariat.
[116] Ibid., and submission from Azadi Network.

Advance edited version

penalties, with article 61 classifying large-scale abortion provision as *efsad-fil-arz* (corruption on earth), a crime punishable by death. That restrictive legal framework, combined with the high rates of adolescent pregnancy, creates a complex web of health and social challenges that disproportionately affect young women and girls, limiting their access to both educational opportunities and essential reproductive healthcare services.

VIII. Access to education and employment

65. The Special Rapporteur notes that the Islamic Republic of Iran has achieved significant progress in educational access, with enrolment rates reaching 98 per cent in primary education and 94 per cent in lower secondary education.[117] Women outnumber men in colleges and universities.[118] That advancement has not translated into equal economic opportunities, however. As of 2023, women's labour force participation rate remained low (14 per cent) compared to men's (71 per cent).[119] The disparity is reinforced by legal barriers: under article 1,117 of the Civil Code, a husband, as head of the family, can prevent his wife from pursuing a profession if he considers it to be incompatible with family interests or dignity.[120] While the country has made efforts to improve literacy rates,[121] a gender gap persists, with women's literacy rate at 85 per cent compared with men's at 93 per cent.[122]

66. The Special Rapporteur acknowledges the reported progress of the country in women's political and judicial representation, including 4 women in government positions, 14 female parliamentary representatives, several female ambassadors and appointments across various levels of governance (15 female deputy provincial governors, 4 female city governors, 60 female deputy city governors, 53 female county mayors and 2,955 female village mayors) and 1,006 female advisory judges (see para. 58 on women judges).[123] The Special Rapporteur notes, however, that those figures require additional context to assess meaningfully women's representation, particularly the total number of positions available at each level and their role.

67. Access to higher education and employment remains severely restricted for members of certain religions in the Islamic Republic of Iran, particularly the Baha'i community. Universities are instructed to expel Baha'i students upon their identification, while mandatory religious declarations on enrolment forms and restrictions on university entrance exams effectively bar Baha'is from higher education, limiting participation to adherents of constitutionally recognized religions (Islam, Judaism, Christianity and Zoroastrianism).[124] The systematic exclusion extends to employment, where legal frameworks, including the Law on Restructuring Human Resources and the Law on Administrative Offences, restrict Baha'is from public-sector employment, professional licensing and business operations, often accompanied by property confiscation and forced evictions.[125] Baha'i women face intersectional discrimination, as their religious identity compounds existing gender-based barriers to intellectual, social and economic advancement.[126]

[117] See https://www.unicef.org/media/152571/file/Iran-(Islamic-Republic-of)-2023-COAR.pdf.

[118] A/HRC/WG.6/48/IRN/1, para. 64.

[119] See https://genderdata.worldbank.org/en/economies/iran-islamic-rep#:~:text=In%20the%20Islamic%20Republic%20of%20Iran%2C%20the%20labor%20force%20participation,labor%20force%20participation%20has%20increased.

[120] Civil Code, art. 1117.

[121] A/HRC/WG.6/48/IRN/1, para. 59.

[122] See https://genderdata.worldbank.org/en/economies/iran-islamic-rep.

[123] A/HRC/WG.6/48/IRN/1, para. 75.

[124] Submission from Baha'i International Community.

[125] Law on Restructuring the Human Resources of Government and Government-affiliated Ministries and Institutions (11 October 1981), arts. 19 and 29; Law on Administrative Offences of 1993, sec. 34, art. 8; Baha'i International Community, "Review of the eligibility of individuals belonging to small groups and the perverse Bahaist sect"; and Human Rights Watch, "'The boot on my neck': Iranian authorities' crime of persecution against Baha'is in Iran" (2024).

[126] Submission from Baha'i International Community.

Advance edited version

IX. Minorities

68. While a gendered perspective has been applied in the present report, the intersection of that perspective with ethnic and religious minority status has also been highlighted throughout. Religious and ethnic minorities face systemic discrimination, including arbitrary detention, unfair trials and the disproportionate application of the death penalty, often carried out in secret. Members of the Baha'i faith, Christian converts, Sunni Muslims and ethnic groups such as Azerbaijanis, Ahwazi Arabs, Balochis and Kurds, experience restrictions on their cultural practices, language rights and religious freedom, along with limited access to education, employment and economic opportunities.[127]

69. Women from those communities face particularly acute challenges, experiencing multiple forms of discrimination based on their ethnic origin, religion, age and gender, which are further compounded by discriminatory provisions in domestic legislation. Those intersecting forms of discrimination create systemic barriers to their fundamental rights and heighten their risks of violence, particularly by law enforcement officials. As noted in section III, during the reporting period, women minority activists faced politically motivated charges and prosecution aimed at silencing women minority activists.

70. The Special Rapporteur is also alarmed at the intensifying persecution of Baha'i women in the Islamic Republic of Iran, which highlights a systematic pattern of targeting that combines religious discrimination with gender-based oppression.[128] Baha'i women appear to comprise two thirds of all Baha'i prisoners in the country, with many held without due process or in unknown locations. In March 2024 alone, 72 of 93 Baha'is summoned to court or imprisoned were women. The women, some with young children, have been separated from their families. The persecution includes arrests, interrogations, enforced disappearances, home raids and restrictions on movement occurring against a backdrop of broader discriminatory practices that deny Baha'is access to higher education, public employment and basic economic rights. While the Islamic Republic of Iran has said that Baha'is enjoy full citizenship rights and face no restrictions,[129] the authorities sentenced 10 Baha'i women in Isfahan to a combined 90 years in prison, accompanied by fines, travel bans and asset confiscations. The Special Rapporteur remains concerned about the use of vague charges such as "threat to national security" and "propaganda against the State" to justify such persecution, warning that such actions could have a chilling effect on the entire Baha'i community and their exercise of fundamental human rights.

71. Environmental degradation from unsustainable resource exploitation and mismanagement and the effects of climate change continue to have a disproportionate impact on minority-populated areas in the country. The Ahwazi Arabs in Khuzestan Province and Azerbaijani Turks near Lake Urmia live with harmful water diversion, pollution and resource exploitation. In Sistan and Balochestan Province, residents face worsening conditions, including extreme floods and droughts. The environmental issues have severely affected local livelihoods, leading to displacement, health crises and diminished access to necessities, disrupting traditional ways of life and worsening socioeconomic challenges. Activists who protest for environmental justice often face indifference, detention and harassment.[130]

X. Impact of sanctions

72. The Special Rapporteur acknowledges the complex interplay of factors affecting the economy of the Islamic Republic of Iran and the impact of economic sanctions on its citizens. While sanctions have been cited as influencing economic conditions, the full scope of their effects remains difficult to assess, given that economic difficulties stem from multiple factors, including structural issues, resource allocation decisions and government practices. The

[127] See CERD/C/IRN/CO/20-27.

[128] See communication IRN 14/2024; and submissions from Baha'i International Community and Partners for Transparency.

[129] See response to communication IRN 14/2024.

[130] Submissions from Association for the Human Rights of the Azerbaijani People, Unrepresented Nations and Peoples Organization and Ahwaz Human Rights Organization.

Advance edited version

country experienced significant economic hardship in 2019, when poverty increased by almost five percentage points compared to 2018 amid economic recession and tightened sanctions.[131] Recent data show some recovery, however, with poverty rates declining from 29 per cent to 22 per cent between 2020 and 2022, lifting approximately 6.1 million people out of poverty.[132] The gains remain precarious though, with an estimated 40 per cent of the population vulnerable to falling into poverty due to climate shocks or economic downturns.[133] Women face particular vulnerabilities in this economic context, as they are often employed in precarious positions within small and home-based enterprises. Such gender-specific vulnerability is amplified by the country's ongoing economic crisis, marked by persistent high inflation, with consumer price inflation remaining above 40 per cent for five consecutive years through 2023/24.[134] The sustained inflation has had a severe impact on the affordability of basic goods, with women bearing heightened burdens due to their marginalized position in the workforce and existing structural inequalities.

73. The Special Rapporteur notes that the submissions highlighted the diminished access to essential medical supplies and medications that cannot be produced domestically, affecting a broad spectrum of healthcare needs, from basic menstrual hygiene products to treatments for serious conditions, such as cancer, multiple sclerosis and epidermolysis bullosa.[135] While urging States imposing sanctions to implement effective humanitarian exemptions to minimize human rights impacts, the Special Rapporteur cautions against attributing the country's economic challenges solely to sanctions. Sanctions have affected the economy; they do not, however, absolve the State from the responsibility to protect women's economic rights and opportunities. The low employment rate for women, discriminatory family laws, child marriage and inadequate domestic violence protections reflect domestic policy decisions independent of international restrictions.

XI. Conclusion

74. **The extraordinary rise in executions in 2024 in the Islamic Republic of Iran, with over 900 recorded cases, alongside the highest number of women executed in the past decade, creates serious concerns about the application of the death penalty. Widespread discrimination against women through legal frameworks limit various aspects of women's lives, from marriage, divorce and inheritance to access to justice. Intersectional discrimination particularly affects ethnic and religious groups. Despite intense State repression and the new Law on Protecting the Family through the Promotion of the Culture of Chastity and Hijab, Iranian women continue to demonstrate remarkable resilience and activism in defending their rights. From protests against compulsory veiling to advocacy for equal rights, Iranian people are increasingly vocal and organized in challenging discriminatory practices, reflecting their growing awareness of their rights and their determination to achieve change. While the country has made progress in such areas as educational access, those advances have not translated into meaningful economic and political participation for women, underscoring the need for the comprehensive reform of discriminatory laws and practices.**

[131] See https://databankfiles.worldbank.org/public/ddpext_download/poverty/987B9C90-CB9F-4D93-AE8C-750588BF00QA/current/Global_POVEQ_IRN.pdf.

[132] See https://documents1.worldbank.org/curated/en/099126301062574458/pdf/IDU1184663f717fdd144cd18e401eae9b5866789.pdf.

[133] Ibid.

[134] See World Bank, "Iran Economic Monitor: sustaining growth amid rising geopolitical tensions" (Washington, D.C., 2024).

[135] Submissions from individuals without organizational affiliation.

Advance edited version

XII. Recommendations

75. **The Special Rapporteur appeals to the Islamic Republic of Iran:**

(a) **To continue to engage with the Special Rapporteur, including by granting her unhindered access to the country;**

(b) **Data and transparency:**

(i) **To make publicly available data disaggregated by sex, age, nationality and race on the use of the death penalty, including data on the characteristics of convicted and executed persons and on the offences with which they were charged;**

(ii) **To make judgments publicly available, in line with article 14 of the International Covenant on Civil and Political Rights;**

(iii) **To collect and provide reliable, updated and comprehensive statistics on the demographic composition of the population, including data on ethnic and ethnoreligious minorities;**

(iv) **To resume publishing child marriage statistics for girls and boys below the age of 10 years and aged 10–14 years;**

(c) **Death penalty:**

(i) **To establish a moratorium on the death penalty with a view to complete abolition;**

(ii) **To urgently abolish the death penalty for individuals who were below the age of 18 years at the time of the offence;**

(iii) **To abolish the death penalty for offences that do not meet the most serious crimes threshold under the Covenant, namely, drug-related offences, broadly defined national security offences, blasphemy, adultery and consensual sexual conduct between people of the same sex;**

(iv) **To review the abolition of *diya*, in line with article 6 (2) of the Covenant and, pending abolition, set an upper limit for *diya*;**

(v) **To remove all mandatory sentencing to give judges discretion in sentencing and allow them to consider mitigating factors, including trauma, gender-based violence and child marriage;**

(d) **Landmines and excessive lethal force:**

(i) **To clear the entire territory of landmines and all remnants of war, with international support;**

(ii) **To ensure that the use of lethal force by law enforcement and border officials is fully compliant with international standards, including the Code of Conduct for Law Enforcement Officials and the Basic Principles on the Use of Force and Firearms by Law Enforcement Officials;**

(e) **Due process and detention conditions:**

(i) **To ensure that all accused have the right to a fair trial and due process, in accordance with article 14 of the Covenant, including access to a lawyer of their choosing during all stages of the judicial process;**

(ii) **To ensure that prisoners and detainees are protected from all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, ensure that confessions obtained through torture or ill-treatment are never admitted as evidence in court and establish mechanisms for investigating claims of torture and deaths in detention, consistent with international standards in line with the Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Istanbul Protocol) and the Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death;**

Advance edited version

(iii) **To provide prisoners with access to timely and appropriate healthcare;**

(iv) **To ensure that conditions of detention are compatible with the Nelson Mandela Rules and the Bangkok Rules;**

(f) **Civic space:**

(i) **To ensure the protection of human rights defenders, activists, journalists, lawyers and their families from threats, intimidation, arbitrary arrest, detention or other sanctions and immediately release those detained for exercising their fundamental rights;**

(ii) **To end all forms of transnational repression, including violence, harassment, kidnapping and extra-judicial executions;**

(iii) **To treat dissent as a vital force for growth and progress, rather than a threat that must be suppressed, create an enabling environment for civil society organizations and remove restrictions on their operations;**

(g) **Bodily autonomy and violence against women:**

(i) **To repeal all laws that impose mandatory dress codes and ensure that women can participate freely in the community and have their safety and autonomy preserved, whether or not the hijab is worn;**

(ii) **To enact and strengthen laws criminalizing all forms of gender-based violence, including domestic violence, harassment, sexual violence and economic violence, with clear penalties for perpetrators;**

(iii) **To implement systematic training for judges, prosecutors, lawyers, police and other officials on gender-based discrimination, domestic and family violence and coercive control;**

(iv) **To increase support services for victims of gender-based violence, including by providing more shelters and financial assistance;**

(v) **To engage with civil society and gender experts in an extensive review of current laws and policies and address the heightened vulnerability to gender-based violence faced by women from diverse backgrounds, including religious and ethnic groups, refugees, migrants, girls and widows, recognizing multiple and overlapping forms of discrimination;**

(h) **Equal protection under the law:**

(i) **To implement comprehensive legal reforms to achieve gender equality;**

(ii) **To end the legal distinction between honour-related killings and other murders and repeal all laws that mitigate penalties for or excuse perpetrators of honour-related killings;**

(iii) **To revise legislation to eliminate child marriage, including by increasing the minimum age of marriage to 18 years;**

(iv) **To ensure equal rights for women in marriage, divorce and inheritance, increase the age of criminal responsibility to 18 years for all and ensure equal testimony rights for women;**

(v) **To enact laws and policies that explicitly ensure the equal eligibility of women and men for all political and judicial positions;**

(i) **Minorities:**

(i) **To ensure that all individuals within its territory and subject to its jurisdiction are treated equally before the law, without distinction of any kind, including ethnicity, sex, language, religion, sexual orientation and political or other opinion;**

Advance edited version

(ii) **To ensure equal treatment in the criminal justice system and equal opportunities in education and employment for all ethnic and recognized and non-recognized religious groups;**

(iii) **To ensure that gender-related policies and strategies explicitly address and include the unique experiences and needs of women from minority groups.**

76. **The Special Rapporteur invites States:**

(a) **To support journalists, human rights defenders and others in exile and provide appropriate protection mechanisms to those facing serious threats to their security;**

(b) **To increase financial and technical support to civil society organizations, particularly in the light of recent funding gaps, to ensure their continued work to defend the rights of Iranians;**

(c) **To support and call for reports and public statements by the Special Rapporteur to be translated into Persian and other languages used in the Islamic Republic of Iran;**

(d) **To ensure that measures, such as humanitarian exemptions, are given broad and practical effect and promptly and effectively implemented to minimize the adverse consequences on human rights of sanctions.**

Advance edited version

United Nations A/C.3/80/L.30

General Assembly

Distr.: Limited
4 November 2025

Original: English

Eightieth session
Third Committee
Agenda item 71 (c)
Promotion and protection of human rights: human rights situations and reports of special rapporteurs and representatives

Albania, Andorra, Austria, Belgium, Bulgaria, Canada, Croatia, Estonia, Finland, France, Germany, Iceland, Ireland, Israel, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, Malta, Montenegro, Netherlands (Kingdom of the), New Zealand, Norway, Poland, Romania, Slovakia, Slovenia, Spain, Sweden, Ukraine and United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland: draft resolution

Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran

The General Assembly,

Guided by the Charter of the United Nations, as well as the Universal Declaration of Human Rights,[1] the International Covenants on Human Rights[2] and other international human rights instruments,

Recalling its previous resolutions on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, the most recent of which is resolution 79/183 of 17 December 2024,

Welcoming Human Rights Council resolution 58/21 of 3 April 2025,[3] in which the Council decided to extend the mandates of the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran[4] and of the Special Rapporteur[5] on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran for a period of one year,

1. *Welcomes* the report of the Secretary-General submitted pursuant to resolution 79/183,[6] the report of the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran submitted pursuant to Human Rights Council resolution 55/19[7] and the report of the Special Rapporteur on the situation of human

[1] Resolution 217 A (III).
[2] Resolution 2200 A (XXI), annex.
[3] See *Official Records of the General Assembly, Eightieth Session, Supplement No. 53* (A/80/53), chap. V, sect. A.
[4] See ibid., *Seventy-ninth Session, Supplement No. 53* (A/79/53), chap. IV.
[5] Established pursuant to Human Rights Council resolution S-35/1 (see *Official Records of the General Assembly, Seventy-eighth Session, Supplement No. 53* (A/78/53), chap. III).
[6] A/80/484.
[7] A/HRC/58/63.

Please recycle

rights in the Islamic Republic of Iran, submitted pursuant to Human Rights Council resolution 58/21;[8]

2. *Notes* the engagement by the Islamic Republic of Iran with human rights treaty bodies, including the submission of periodic reports to the Committee on the Elimination of Racial Discrimination and participation in the Committee's review in August 2024, as well as its participation in the fourth cycle of the universal periodic review of the Human Rights Council;

3. *Welcomes* the establishment of the technical cooperation framework in September 2024 between the Islamic Republic of Iran and the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, and notes constructive engagement with the Office on substantive issues;

4. *Recognizes* engagement by the Islamic Republic of Iran with select special procedure mandate holders, while noting the limited scope of such cooperation to date and reaffirming the importance of substantive engagement and full and unhindered cooperation, including access to the country, notably for the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran and the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran;

5. *Notes* the efforts of the Islamic Republic of Iran in hosting one of the largest refugee populations in the world, including approximately 3.49 million refugees, asylum-seekers and Afghans in protracted refugee-like situations according to figures reported by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, acknowledges efforts to provide them with access to basic services, in particular healthcare, temporary work permits and education for children, while also expressing serious concern about the withdrawal of temporary legal protections for Afghan refugees in the Islamic Republic of Iran, threats to their human rights, notably the human rights of Afghan women and girls, and increased limitation of basic services to undocumented Afghans, as well as the large-scale return and forced return of more than 1.65 million Afghans from the Islamic Republic of Iran in 2025, including those with valid documentation and unaccompanied children, putting returnees at serious risk of persecution, including torture or killing, especially women and girls who face acute challenges and are deprived of their full enjoyment of human rights due to the policies of the Taliban, and emphasizes that the removal must be conducted in accordance with international law and humanitarian standards, ensuring the dignity, safety and rights of those affected;

6. *Also notes* the readiness of the Iranian High Council for Human Rights and other Iranian officials to engage in bilateral dialogues on human rights, and calls upon them to increase such dialogues or resume those that have been paused;

7. *Condemns in the strongest terms* the alarming and significant increase in and the sustained and extensive use of the application of the death penalty by the Islamic Republic of Iran, in violation of its international obligations, including executions undertaken against persons on the basis of forced confessions, without fair trial and due process, and in secrecy or without prior notification to the prisoner's family or legal counsel, which can lead to irreversible miscarriages of justice, reiterates the concern that a significant number of offences carrying the death penalty do not qualify as the most serious crimes, including drug-related offences, as well as other actions provided under the penal code of the Islamic Republic of Iran, including adultery, same-sex relations, apostasy, blasphemy and convictions for drinking alcohol, as well as crimes that are overly broad or vaguely defined,[9] which is in

[8] A/80/349.

[9] See A/HRC/55/62 and A/HRC/55/67.

violation of the International Covenant on Civil and Political Rights,[10] expresses serious concern at the disproportionate application of the death penalty to persons belonging to minorities, particularly ethnic and religious minorities, who are targeted for death sentences relating to their alleged involvement in political or religious groups, and at the increased execution of women, expresses concern at the use of the death penalty by the Islamic Republic of Iran as a tool of political repression and silencing against dissidents, opponents and participants in protests, including against those exercising their rights to freedom of opinion and expression and peaceful assembly, expresses further concern at the continuing disregard for protections under Iranian law or internationally recognized safeguards relating to the imposition of the death penalty, calls upon the Government of the Islamic Republic of Iran to return the remains of those executed to their families to allow for proper burial and to make publicly available disaggregated data on the use of the death penalty, including data on the characteristics of convicted and executed persons and on the offences of which they were convicted, and calls upon the Government of the Islamic Republic of Iran to abolish, in law and in practice, public executions and to consider establishing a moratorium on executions;

8. *Expresses serious concern* about the continued imposition of the death penalty by the Islamic Republic of Iran against minors, and urges the Islamic Republic of Iran to cease the imposition of the death penalty against persons who, at the time of their alleged offence, were under the age of 18, in violation of the International Covenant on Civil and Political Rights and the Convention on the Rights of the Child,[11] and to commute the sentences for all child offenders on death row;

9. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to ensure, in law and in practice, that no one is subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, which may include sexual and gender-based violence in all its forms, amputations and punishments that are grossly disproportionate to the nature of the offence, in conformity with the constitutional guarantees of the Islamic Republic of Iran and international obligations and standards, including but not limited to the United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (the Nelson Mandela Rules),[12] and to ensure that all allegations of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment are promptly and impartially investigated and perpetrators held accountable in line with international law;

10. *Urges* the Islamic Republic of Iran to cease the widespread and systematic use of arbitrary arrests and detention, including the frequent use of this practice to target dual and foreign nationals, who, in some cases, reside overseas and may be prosecuted upon return, and the practices of enforced disappearance and incommunicado detention for similar purposes, to release those who have been arbitrarily detained and to account for the fate or whereabouts of those subjected to enforced disappearance and to hold those responsible to account, and to uphold, in law and in practice, procedural guarantees and other legal protections to ensure a fair trial, including timely access to legal representation of one's choice from the time of arrest through all stages of trials and appeals, full access to the content of the case file, being informed promptly and in detail, in a language that the accused speaks and understands, of the charges faced, and being provided consideration of bail and other reasonable terms for release from custody pending trial, and respect the prohibition of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, and calls upon the Islamic Republic of Iran to ensure that it meets its obligations under

[10] See resolution 2200 A (XXI), annex.
[11] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1577, No. 27531.
[12] Resolution 70/175, annex.

article 36 of the Vienna Convention on Consular Relations [13] in relation to communication with and access to nationals of sending States who are in prison, custody or detention;

11. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to address the poor conditions in prisons, including overcrowding, unsanitary conditions and the lack of adequate food and clean water, expresses concern about the detention of children with their mothers in deteriorating conditions, urges an end to the practice of deliberately denying prisoners access to adequate and timely medical treatment and supplies, safe drinking water, sanitation and hygiene, contact with family members, or making such access contingent upon confession or subject to reprisal, as well as the use of sexual and gender-based violence, including rape, against prisoners, and calls upon the Islamic Republic of Iran to disclose the fate and whereabouts of all prisoners and to establish credible and independent prison oversight authorities to investigate all deaths in detention, including during transport and hospital admission, and all complaints or allegations of abuse or human rights violations and to ensure that investigations are prompt, effective, independent, transparent and impartial in line with international law and to ensure accountability;

12. *Condemns* the targeted repression of women and girls by the Islamic Republic of Iran, both online and offline, and the lack of accountability and justice measures for human rights violations perpetrated against women and girls, and strongly urges the Islamic Republic of Iran to eliminate, in law and in practice, all forms of systemic discrimination and violence against women and girls, in public and private life, including sexual and gender-based violence, verbal and physical harassment, and related human rights violations against women and girls, and to ensure that grievances are taken seriously and investigations into alleged human rights violations and abuses are conducted promptly, effectively, independently, transparently and impartially in conformity with international law;

13. *Notes* the withdrawal and subsequent reversal of withdrawal of the bill to protect the dignity and security of women against violence, calls for the development and implementation of comprehensive domestic violence legislation that effectively criminalizes violence against women and girls and ensures effective protection and remedies for victims, and calls for the Islamic Republic of Iran to take gender-responsive measures, in policy and in practice, to prevent and ensure protection for women and girls against sexual and gender-based violence in all its forms, including sexual assault and intimate partner violence, to ensure women's and girls' equal protection and access to justice, including by preventing and prohibiting femicide, so-called honour killings, female genital mutilation, which persists in some minority communities, and child, early and forced marriage, which is inherently destructive to the life of the girl child and has increased in the Islamic Republic of Iran in recent years;

14. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to promote, support and enable women's and girls' full, equal and meaningful participation and leadership in political and other decision-making processes, while noting incremental steps in the political participation of women and recognizing the high enrolment of girls and women in all levels of education in the Islamic Republic of Iran, to ensure women's and girls' equal access to free, equitable primary and secondary education and equal access to higher education, and to take appropriate prevention and protection measures to protect schools and students, including girls, and remove legal, regulatory and cultural barriers to women's free, equal and meaningful participation and leadership in the labour market and in all aspects of economic, cultural, social and political life,

[13] United Nations, *Treaty Series*, vol. 596, No. 8638.

including unrestricted participation in and attendance at sporting events, and expresses grave concern that the Law on Youthful Population and Protection of the Family undermines the exercise of the right to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health for women and girls;

15. *Notes* the temporary suspension of the Law on Protecting the Family through the Promotion of the Culture of Chastity and Hijab, expresses serious concern regarding its potential future implementation, including its enforcement of compliance online and offline and criminal, administrative and financial consequences for non-compliance, including fines, job dismissal, travel bans, the confiscation of assets and restricted access to education and healthcare, and regarding the law's prescription of the use of severe penalties such as imprisonment, flogging and the death penalty for individuals accused of challenging hijab regulation, also expresses serious concern at ongoing forced compliance and surveillance of compulsory veiling laws and policies, including harassment of women and girls for non-compliance, and the use of facial recognition and surveillance technologies at universities, resulting in denial of entry, withdrawal from courses and expulsion for non-compliance and human rights activism, further expresses serious concern that such discriminatory compulsory veiling laws and policies fundamentally undermine the enjoyment of human rights by women and girls, inter alia their rights to freedom of religion or belief, opinion and expression and freedom of movement, as well as economic, social and cultural rights, and reaffirms the call for the Government of the Islamic Republic of Iran to permanently repeal all such laws and policies;

16. *Expresses serious concern* at the widespread restrictions on the rights to freedom of peaceful assembly and association and freedom of opinion and expression, both online and offline, and calls upon the Islamic Republic of Iran to immediately and unconditionally release persons arbitrarily detained for the exercise of their human rights and fundamental freedoms, including human rights defenders, journalists and all those who remain under detention for taking part in peaceful protests;

17. *Condemns* the measures used by the Islamic Republic of Iran to repress protests, including the protests that began in September 2022, notably the use of the death penalty against those connected to the protests, arbitrary detention, disproportionate force, including the use of force resulting in the death and injury, torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment during arrest and throughout detention, physical violence and psychological abuse in detention, including sexual and gender-based violence, and judicial and other forms of harassment of human rights defenders and those associated with the protests, including repression online, calls upon the Islamic Republic of Iran to uphold the human rights of those involved in protests and to rescind unduly harsh sentences, including those involving the death penalty and long-term internal exile, emphasizes commitments made by judicial authorities to review cases of those arrested, also calls upon the Islamic Republic of Iran to end reprisals against human rights defenders, wherever they may occur, including reprisals against women human rights defenders, children, the families of protesters, journalists and other media workers covering protests, lawyers who represent or seek to represent protesters, and those who cooperate or attempt to cooperate with the United Nations human rights mechanisms, and re-emphasizes the importance of prompt, independent, impartial, effective and transparent investigations into all instances of human rights violations and of holding those responsible to account to ensure justice and an end to the Islamic Republic of Iran's impunity for violations;

18. *Urges* the Government of the Islamic Republic of Iran to address violations of the rights to social security and to just and favourable conditions of work, to address wage arrears, denial of employee protections and benefits, unjustified

dismissals and low worker wages, and to increase wages and pensions to ensure an adequate living standard;

19. *Strongly urges* the Islamic Republic of Iran to end violations of the rights to freedom of opinion and expression, both online and offline, which includes the freedom to seek, receive and impart information, and the rights to freedom of peaceful assembly and freedom of association, including through Internet disruption practices such as full and partial Internet shutdowns, blocking of social media platforms and applications, shutting down networks and throttling access to the Internet, applications and services on mobile data, online censorship to intentionally prevent or disrupt access to or the dissemination of information online, acknowledges the lifting of the ban on access to specific platforms as a positive step, while expressing concern over existing measures restricting access online, the use of digital technologies to harass and delegitimize the work of human rights defenders, arbitrary or unlawful surveillance of online and digital contexts, and other widespread restrictions on Internet access or dissemination of information online, and calls upon the Islamic Republic of Iran to withdraw the bill on protecting the rights of users in cyberspace as its implementation undermines the rights and fundamental freedoms of individuals online;

20. *Expresses concern* about the renewed efforts by the Islamic Republic of Iran to limit access to information, criminalize dissent and the sharing of information, both online and offline, and increase repression through espionage-related charges imposed without due process, fair trial guarantees, and/or otherwise in violation international human rights law, including through the use of arbitrary arrest and detention, also expresses concern about the Law on Strengthening the Penalty for Espionage and Cooperation with the Zionist Regime and Hostile States, including its expansion of the scope of conduct considered to be espionage, and the expansion of offences punishable by long-term imprisonment and execution, further expresses concern regarding provisions that would allow for its retroactive application, contrary to the International Covenant on Civil and Political Rights, and calls for its immediate repeal;

21. *Expresses grave concern* about repressive activities conducted by the Islamic Republic of Iran to harm, silence and intimidate individuals who oppose the Government of the Islamic Republic of Iran and who bring attention to human rights violations, including human rights defenders, journalists, dissidents and their families, who, in some cases, are targeted overseas by transnational repression, including through digital, physical and other means, such as the targeting of family members inside the Islamic Republic of Iran through surveillance, harassment and intimidation as a means to silence those abroad, and expresses serious concern at the harassment and intimidation of victims, survivors and family members who seek accountability for human rights violations, including in relation to long-standing human rights violations such as enforced disappearances, and in relation to the 2022 protests;

22. *Encourages* the Government of the Islamic Republic of Iran to cooperate with all relevant authorities on investigations into allegations of harassment and intimidation of some families of the victims of the downing of Ukraine International Airlines flight 752, and calls upon the Government to ensure accountability for the downing in accordance with its obligations under applicable international law;

23. *Reiterates its call upon* the Islamic Republic of Iran, including the judicial and security branches, to create and maintain, in law and in practice, a safe and enabling environment, both online and offline, in which an independent, diverse and pluralistic civil society can operate free from hindrance, insecurity and reprisals, to end its harassment, intimidation and persecution, including abductions, arrests and executions, of all individuals, including but not limited to political opponents, human

rights defenders and their families, whether they be Iranians, dual nationals or foreign nationals, and wherever it may occur, expresses concern at instances of repression of journalists, media workers and their families in the Islamic Republic of Iran who face harassment, arbitrary detention and lengthy prison sentences, and urges the Government of the Islamic Republic of Iran to halt threats and intimidation against journalists and media workers who are critical of the Government, either inside or outside of the Islamic Republic of Iran, and to investigate and prosecute those responsible for reprisals;

24. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to release women human rights defenders imprisoned for exercising their rights, including the rights to freedom of peaceful assembly, freedom of association and freedom of opinion and expression, and to recognize the risks, violence and persecution experienced by women human rights defenders and take appropriate, robust and practical steps to protect women human rights defenders and guarantee their full enjoyment of all their human rights;

25. *Recalls* the positive, important and legitimate role of human rights defenders in all sectors, including women human rights defenders, in addition to lawyers, journalists, media workers, writers, artists and cultural practitioners in promoting and protecting human rights and strengthening understanding, tolerance and peace, and strongly urges the Islamic Republic of Iran to create and support a safe, enabling, accessible and inclusive environment online and offline for their participation in all relevant activities;

26. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to eliminate, in law and in practice, all forms of discrimination and other human rights violations against persons belonging to ethnic, linguistic or other minorities, including but not limited to Ahwazi Arabs, Azerbaijani Turks, Baluchis and Kurds, and their defenders, and expresses particular concern at the higher proportion of casualties among protesters in minority-populated cities and provinces, and at the disproportionate imposition of the death penalty on persons belonging to minorities, in particular the Baluchi, Kurdish and Arab minorities, as well as a concerning rise in the number of Afghans executed;

27. *Expresses serious concern* about ongoing severe limitations and increasing restrictions on the right to freedom of thought, conscience, religion or belief, restrictions on the establishment of places of worship, undue restrictions on burials carried out in accordance with religious tenets, attacks against places of worship and burial, as well as any other restrictions or attacks involving human rights violations or abuses, including but not limited to those involving the increased harassment, intimidation, persecution, arbitrary arrest and detention of, and incitement to hatred that can lead to violence against, persons belonging to recognized and unrecognized religious minorities, including Christians (particularly converts from Islam), Gonabadi Dervishes, Jews, Sufi Muslims, Sunni Muslims, Yarsanis, Zoroastrians and, in particular, Baha'is, who have been subjected to a continued increase in and the cumulative impacts of long-standing persecution, including attacks, harassment and targeting, with women and girls in these communities facing particular risk, and who face increasing restrictions and systemic persecution by the Government of the Islamic Republic of Iran on account of their faith and have been reportedly subjected to enforced disappearances, mass and arbitrary arrests without due process and fair trial guarantees, as well as the disproportionate or discriminatory imposition of the death penalty and lengthy prison sentences, as well as the arrest of prominent and elderly members and the increased confiscation and destruction of property, and calls upon the Government to cease monitoring individuals on account of their religious identity, to release all religious practitioners imprisoned for their membership in or activities on behalf of a minority religious group, to cease the desecration of cemeteries and to ensure that everyone has the right to freedom of thought, conscience

and religion or belief, including the freedom to have, to change or to adopt a religion or belief of their choice, in accordance with its obligations under the International Covenant on Civil and Political Rights;

28. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to eliminate, in law and in practice, all forms of discrimination on the basis of thought, conscience, religion or belief, including restrictions contained in article 499 bis and article 500 bis of the Islamic Penal Code, the continuing enforcement of which has significantly escalated discrimination and violence, as well as economic restrictions, such as the closure, destruction or confiscation of businesses, land and properties, the cancellation of licences and the denial of employment in certain public and private sectors, including government or military positions and elected office, the denial of and restrictions on access to education, including for members of the Baha'i and other religious minorities, and other acts involving human rights violations or abuses against persons belonging to recognized and unrecognized religious minorities, condemns without reservation heightened antisemitism, the targeted attacks on Jewish communities and any denial of the Holocaust, and calls upon the Islamic Republic of Iran to end ongoing systemic impunity for those who commit crimes against persons belonging to recognized and unrecognized religious minorities;

29. *Expresses serious concern* at the lack of accountability of the Government of the Islamic Republic of Iran in response to long-standing human rights violations involving the Iranian judiciary and security agencies, including ongoing enforced disappearances, extrajudicial executions and the destruction of evidence and grave sites, whereby the lack of accountability of authorities enables the potential for violations to reoccur and persist, as well as ongoing systemic impunity for human rights violations, and expresses concern about reports of incitement to discrimination, hostility and violence in State-linked Persian and Arabic media outlets, echoing the 1988 reported summary and arbitrary executions;

30. *Expresses particular concern* at the failure of the Islamic Republic of Iran to conduct prompt, effective, independent, transparent and impartial investigations that align with international standards in response to all allegations of human rights violations, including disproportionate use of force, arbitrary arrest and detention, and torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, including sexual and gender-based violence, and the failure to respect fair trial guarantees and due process, and the use of torture, including to extract confessions, and enforced disappearances as experienced by human rights defenders, peaceful protesters, political prisoners and dual or foreign nationals, among others, and reaffirms the call for the Government of the Islamic Republic of Iran to end ongoing systemic impunity for all human rights violations, to launch a comprehensive accountability process, including legal reforms, and to ensure the availability of effective remedies for victims, survivors and all those seeking accountability, truth and justice for human rights violations;

31. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to implement its obligations under those human rights treaties to which it is already a Party, to withdraw any reservations that are imprecise or could be considered incompatible with the object and purpose of the treaty, to act upon the concluding observations concerning the Islamic Republic of Iran adopted by the bodies of the international human rights treaties to which it is a Party and to consider ratifying or acceding to the international human rights treaties to which it is not already a Party;

32. *Also calls upon* the Islamic Republic of Iran to deepen its engagement with international human rights mechanisms by:

(a) Cooperating fully with the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, including by accepting the repeated requests

made by the Special Rapporteur to visit the country in order to carry out the mandate, and to take under consideration the conclusions and recommendations presented to the Government of the Islamic Republic of Iran in reports by United Nations special procedures;

(b) Cooperating fully with the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran, including by allowing unhindered access to the country and to gather information critical to carrying out the mandate, and to take under consideration the conclusions and recommendations presented to the Government of the Islamic Republic of Iran in the Mission's reports;

(c) Increasing cooperation with other special procedures, including by facilitating long-standing requests for access to the country from thematic special procedure mandate holders, whose access to its territory has been restricted or denied, despite the standing invitation issued by the Islamic Republic of Iran, without imposing undue conditions upon those visits;

(d) Continuing to enhance its cooperation with the treaty bodies, including by submitting reports under the International Covenant on Civil and Political Rights, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination,[14] the Convention on the Rights of the Child, the Convention on the Rights of Persons with Disabilities[15] and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights[16] and the implementation of the recommendations from treaty bodies;

(e) Continuing to enhance its cooperation with all relevant United Nations bodies to improve the promotion and protection of human rights in the Islamic Republic of Iran;

(f) Implementing all accepted universal periodic review recommendations from its first cycle, in 2010, its second cycle, in 2014, its third cycle, in 2019, and its fourth cycle, in 2025, with the full and genuine participation of independent civil society and other stakeholders in the implementation process;

(g) Building upon the engagement of the Islamic Republic of Iran with the universal periodic review process by continuing to explore and deepen cooperation on human rights and justice reform with the United Nations, including the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights;

(h) Following through on its long-standing commitment to establish an independent national human rights institution in line with the principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (the Paris Principles),[17] made in the context of its first, second, third and fourth universal periodic reviews by the Human Rights Council;

33. *Further calls upon* the Islamic Republic of Iran to ensure that its national laws are consistent with its obligations under international human rights law and that they are implemented in accordance with its international obligations;

34. *Calls upon* the Islamic Republic of Iran to address the substantive concerns highlighted in the reports of the Secretary-General, the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran and the Independent International Fact-Finding Mission on the Islamic Republic of Iran, as well as the specific calls to action found in previous resolutions of the General Assembly and the

[14] Ibid., vol. 660, No. 9464.
[15] Ibid., vol. 2515, No. 44910.
[16] See resolution 2200 A (XXI), annex.
[17] Resolution 48/134, annex.

Human Rights Council, and to respect fully its human rights obligations in law and in practice;

35. *Strongly encourages* the relevant thematic special procedure mandate holders to pay particular attention to, with a view to investigating and reporting on the human rights situation in the Islamic Republic of Iran;

36. *Requests* the Secretary-General to report to the General Assembly at its eighty-first session on the progress made in the implementation of the present resolution, including options and recommendations to improve its implementation;

37. *Decides* to continue its examination of the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran at its eighty-first session under the item entitled “Promotion and protection of human rights”.

Europees Parlement
2024-2029

AANGENOMEN TEKSTEN

P10_TA(2025)0004

De systematische onderdrukking van mensenrechten in Iran, met name de zaak van Pakhshan Azizi en de zaak van Wrisha Moradi, en de gijzeling van EU-burgers

Resolutie van het Europees Parlement van 23 januari 2025 over de systematische onderdrukking van mensenrechten in Iran, met name de zaak van Pakhshan Azizi en de zaak van Wrisha Moradi, en de gijzeling van EU-burgers (2025/2511(RSP))

Het Europees Parlement,

– gezien zijn eerdere resoluties over Iran,

– gezien artikel 150, lid 5, en artikel 136, lid 4, van zijn Reglement,

A. overwegende dat de mensenrechtensituatie in Iran aanzienlijk is verslechterd, met een sterke toename van het aantal executies, in 2024 alleen al 900 personen, van wie velen vrouwen, politieke dissidenten en personen die betrokken waren bij de protesten die werden aangewakkerd door de moord op Jina Mahsa Amini;

B. overwegende dat Koerdische activisten, maatschappelijk werker Pakhshan Azizi en pleitbezorger van vrouwenrechten Verisheh (Wrisha) Moradi, die in Koerdistan hebben gestreden tegen ISIS, ter dood zijn veroordeeld wegens “gewapende opstand tegen de staat”; overwegende dat hun een eerlijk proces is ontzegd en dat zij zijn gefolterd en vastgehouden in eenzame opsluiting;

C. overwegende dat het Hooggerechtshof van Iran in januari 2025 Pakhshan Azizi en anderen ter dood heeft veroordeeld;

D. overwegende dat tientallen onschuldige EU-onderdanen willekeurig in Iran worden vastgehouden, zonder toegang tot eerlijke processen, als onderdeel van de algemene Iraanse strategie van gijzeldiplomatie;

1. hekelt de ongebreidelde onderdrukking door het Iraanse regime van de mensenrechten, waarbij met name vrouwelijke activisten in het vizier worden genomen; veroordeelt met klem de doodstraf die is uitgesproken tegen Pakhshan Azizi en Wrisha Moradi; eist dat Iran alle onterecht opgesloten mensenrechtenverdedigers en politieke gevangenen, waaronder Pakhshan Azizi, Wrisha Moradi en ten minste 56 andere politieke gevangenen die ter dood veroordeeld zijn, onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrijlaat;

2. herhaalt zijn krachtige verwerping van de doodstraf en verzoekt de Iraanse regering er onmiddellijk een moratorium op in te stellen en haar af te schaffen;

3. verzoekt de EU en haar lidstaten meer steun te verlenen aan Iraanse mensenrechtenverdedigers en betuigt zijn volledige steun en solidariteit met de Iraniërs die verenigd zijn in de beweging “Vrouwen, leven, vrijheid”;

4. dringt er bij de Iraanse autoriteiten op aan onmiddellijk alle aanklachten jegens EU-onderdanen, waaronder Olivier Grondeau, Cécile Kohler, Jacques Paris en Ahmadreza Djalali, in te trekken en hen onmiddellijk vrij te laten en veilig te repatriëren; veroordeelt ten stelligste het gebruik door Iran van gijzeldiplomatie; verzoekt de EU en haar lidstaten gezamenlijke diplomatieke inspanningen te leveren en gezamenlijk te werken aan de vrijlating van deze personen;

5. veroordeelt met klem de moord op Jamshid Sharmahd; dringt er bij het islamitische regime in Iran op aan details te verstrekken over de omstandigheden van zijn dood, en dat zijn stoffelijk overschot onmiddellijk aan zijn familie wordt overgedragen;

6. veroordeelt de stelselmatige onderdrukking door het Iraanse regime van mensenrechtenbewegingen en de stelselmatige vervolging van minderheden, waaronder Koerden, Beloetsjen, christenen, die na bekering worden vervolgd, en Baha’i’s, die alle geconfronteerd worden met etnische en religieuze discriminatie, arrestatie en schendingen van de grondrechten met als doel afwijkende meningen het zwijgen op te leggen;

7. herhaalt zijn verzoek aan de Raad om de Islamitische Revolutionaire Garde aan te merken als terroristische organisatie en de EU-sancties uit te breiden tot alle personen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen, waaronder opperste leider Ali Khamenei, president Masoud Pezeshkian, opperrechter Gholam-Hossein Mohseni-Ej’i, procureur-generaal Mohammad Movahedi-Azad en rechter Iman Afshari;

8. dringt er bij de Iraanse autoriteiten op aan de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechtensituatie in Iran en de onderzoeksmissie van de VN volledige en ongehinderde toegang te verlenen, zodat zij in staat zijn om hun mandaten uit te oefenen; roept de EU en de lidstaten op om de missie ten volle te steunen en zich uit te spreken voor verlenging van haar mandaat;

9. herhaalt zijn verzoek om meer financiële steun voor het Iraanse maatschappelijk middenveld;

10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de VV/HV, alsmede aan de Islamitische Raadgevende Vergadering en de opperste leider van de Islamitische Republiek Iran.

Brutale golf van repressie in Iran: dreigend bloedbad onder politieke gevangenen

Doneer aan onze noodcampagne.*

ING Bank: NL86 INGB 0004 925296

Mensenrechtenactivisten waarschuwen voor bloedbaden in de gevangenissen van het Iraanse regime. De internationale gemeenschap moet dringend en effectief actie ondernemen om de levens te redden van mensen die nu in acuut gevaar verkeren omdat ze campagne voeren voor democratie en mensenrechten in Iran.

De dictatuur in Teheran grijpt de oorlogsgebeurtenissen aan om in het hele land een massale repressiegolf tegen tegenstanders van het regime in te zetten. Vanuit heel Iran worden massale arrestaties gemeld.

- **Binnen slechts twaalf dagen zijn er in Teheran 23500 mensen gearresteerd en overgebracht naar beruchte gevangenissen.**
- **In cellen die slechts plaats bieden aan 25 personen, worden nu 80 mensen vastgehouden.**
- **Voor elke 100 gevangenen is er slechts één toilet beschikbaar.**
- **Het voedsel voor politieke gevangenen wordt één keer per dag in een plastic zak uitgedeeld en is praktisch oneetbaar.**
- **Zieken krijgen geen toegang tot medicijnen of medische zorg.**
- **"De situatie en omstandigheden van de gevangenen zijn zo schrijnend dat ze elk geweten diep raken..**

Mensenrechtenactivisten, vrouwenrechtenactivisten, voormalige politieke gevangenen en leden van minderheden zijn de afgelopen dagen ontvoerd door de troepen van het regime. Ze worden vastgehouden op onbekende locaties zonder enige verbinding met de buitenwereld. Tegelijkertijd is het internet op grote schaal afgesloten om contact binnen Iran en met de buitenwereld onmogelijk te maken.

Dreigende massamoord op politieke gevangenen
De afgelopen dagen zijn verschillende politieke gevangenen geëxecuteerd onder het voorwendsel van vermeende spionage voor Israël. Geen van hen kreeg een eerlijk proces. De doodvonnissen werden willekeurig en onwettig uitgesproken door rechtbanken van het regime, die dienen als een instrument van onderdrukking.

Tegelijkertijd werden talrijke politieke gevangenen uit de Evin-gevangenis in Teheran onder dwang en op gewelddadige wijze overgeplaatst naar andere gevangenissen of gedeporteerd naar onbekende locaties. De gevangenen mochten niet eens hun persoonlijke bezittingen of medicijnen meenemen. Contact met de buitenwereld is hen verboden. De families worden in het ongewisse gelaten over het lot van de gevangenen.

Onder de gedeporteerden zijn de gevangenen van vleugel 209 van de Evin-gevangenis, die onder controle staat van de geheime dienst van het regime. Er is geen informatie over hun verblijfplaats of hun toestand. Er bestaat grote bezorgdheid dat ze mishandeld en gedood zullen worden.

Deze gebeurtenissen doen denken aan wat er gebeurde tijdens de oorlog tussen Iran en Irak in de jaren tachtig. Toen gebruikte het regime in Teheran de oorlog als voorwendsel om duizenden politieke gevangenen in standrechtelijke executies te executeren zonder dat de buitenwereld daarvan op de hoogte werd gesteld.

Dringende oproep aan de internationale gemeenschap om gevangenen te redden van executie
Mensenrechtenactivisten waarschuwen voor bloedbaden in de gevangenissen van het Iraanse regime. Ze doen een beroep op de VN om onmiddellijk actie te ondernemen om de massale golf van repressie in Iran te stoppen en om politieke gevangenen te beschermen tegen verdere represailles en de dreiging van executie. De internationale gemeenschap moet dringend en effectief actie ondernemen om de levens te redden van mensen die nu in acuut gevaar verkeren omdat ze campagne voeren voor democratie en mensenrechten in Iran.

In deze moeilijke omstandigheden hebben we uw hulp en financiële steun hard nodig. Help ons alstublieft.
Met een eenmalige of maandelijkse donatie – of door onze organisatie op te nemen in uw testament – kunt u blijvend verschil maken in het leven van mensenrechtenverdedigers In Iran."

Alle hulp is welkom, alvast vriendelijk bedankten

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Benoordenhoutseweg 23
2596 BA Den-Haag

KvK: 3908424 * ANBI Nr.: 22530 * RSIN: 813281155
E-mail: info@smvi.nl * Website: www.smvi.nl * Tel. 070-3142435

Donaties aan “SMV St. voor Mensenrechten Vrienden “ zijn aftrekbaar van de belasting .Het overzicht van uw bijdrage wordt U automatisch toegestuurd.

SMV

Algemeen Nut Beogende Instelling
ANBI

Dringende actie: Iran dreigt massale executies uit 1988 te herhalen

De waarschuwing: er dreigt een nieuwe crisis rond massale executies in Iran.

Meer dan 300 prominente wereldleiders – waaronder Nobelprijswinnaars, voormalige VN-deskundigen, rechters en politieke leiders uit meer dan 60 landen – hebben een dringende waarschuwing afgegeven aan de Verenigde Naties: onderneem onmiddellijk actie om een herhaling van de massale executies in Iran in 1988 te voorkomen.
Dit komt te midden van alarmerende ontwikkelingen: hernieuwde executies, een toename van opruiende staatspropaganda en de gedwongen verhuizing van politieke gevangenen onder verdachte en bedreigende omstandigheden.

Alarmerende parallellen: gedwongen overplaatsingen, doodsbedreigingen en staatspropaganda

Mensenrechtenexperts luiden de alarmbel na de plotselinge overplaatsing van politiek gevangene Sa'id Masouri, die sinds 2000 vastzit, naar een onbekende of risicovolle locatie. Deze tactiek lijkt sterk op de praktijken die in 1988 werden toegepast voorafgaand aan executies, toen duizenden mensen in het geheim werden overgebracht voordat ze zonder proces werden geëxecuteerd.

Masouri heeft in een recente brief vanuit de gevangenis al gewaarschuwd voor dergelijke dreigingen. Zijn zaak wordt, samen met andere zaken, gezien als een mogelijk signaal voor aanstaande buitengerechtelijke executies of strenge isolatiemaatregelen.
Ondertussen hebben de Iraanse staatsmedia het bloedbad van 1988 openlijk verheerlijkt. Op 7 juli publiceerde het aan de IRGC gelieerde persbureau Fars News Agency een hoofdartikel waarin de executies van 30.000 politieke gevangenen werden geprezen als een “succesvolle historische ervaring” en waarin expliciet werd opgeroepen om dit te herhalen.

1988: Een blauwdruk voor gruweldaden

In 1988 richtten de Iraanse autoriteiten in het hele land geheime ‘doodscommissies’ op. Na korte, besloten ondervragingen werden duizenden politieke gevangenen geëxecuteerd en begraven in massagraven. De families hebben nooit de waarheid vernomen. De belangrijkste daders van deze misdaden – waaronder Ebrahim Raisi en Mostafa Pourmohammadi – zijn nog steeds aan de macht en genieten volledige straffeloosheid.

Een vierpuntenplan voor wereldwijde actie

De coalitie van deskundigen roept de VN en de internationale gemeenschap op om nu actie te ondernemen met de volgende stappen:
1. Start een onafhankelijk VN-onderzoek
Onderzoek zowel het bloedbad van 1988 als de recente golf van executies.
2. Breng een openbare veroordeling uit
VN-Hoge Commissaris Volker Türk en speciaal rapporteur dr. Mai Sato moeten het aanzetten tot massaal geweld door Iran publiekelijk veroordelen.
3. Verwijs naar 1988 en 2025 in de VN-resolutie over Iran
Zorg ervoor dat zowel historische als huidige wreedheden worden genoemd en aan de orde worden gesteld in officiële VN-documenten.
4. Leg gerichte sancties op
Leg reisverboden, bevriezing van tegoeden en diplomatieke druk op aan personen die betrokken zijn bij mensenrechtenschendingen.

Waarom dit moment om actie vraagt

Met meer dan 1.500 gemelde executies in 2025, voortdurende overplaatsingen van politieke gevangenen en door de staat gesanctioneerde aanzetting tot massamoord, is het risico van een nieuwe grootschalige gruweldaad reëel en dreigend. De internationale gemeenschap kan deze waarschuwingssignalen niet negeren.
Het bloedbad van 1988 blijft een van de donkerste politieke misdaden van de 20e eeuw. De architecten ervan zijn nooit ter verantwoording geroepen. Nu dreigt de geschiedenis zich te herhalen – tenzij de wereld in actie komt.

Onze belofte: waarschuwingen omzetten in actie

Op dit kritieke moment bevindt SMV zich in een unieke positie om te reageren.
Als vertrouwde internationale mensenrechtenorganisatie hebben we al tien jaar ervaring met:
• Het documenteren van misdaden tegen de menselijkheid
• Het ondersteunen van overlevenden en families
• Het opbouwen van rechtszaken voor universele jurisdictie
• Het stimuleren van wereldwijde belangenbehartiging bij de VN en daarbuiten

Wat SMV onderscheidt

Vertrouwd door overlevenden: we werken nauw samen met groepen zoals de Moeders van Khavaran, die vertrouwen op onze discretie, toewijding en resultaten.
Juridisch streng: onze onderzoeken voldoen aan de normen die vereist zijn voor internationale tribunalen en VN-onderzoeken.
Wereldwijde juridische partnerschappen: van Europa tot het Midden-Oosten werken we samen over grenzen en jurisdicties heen.
Morele duidelijkheid met juridische impact: we roepen niet alleen op tot gerechtigheid, we streven er ook praktisch en onbevreesd naar.

Doe mee: voorkom een herhaling van 1988

Als de internationale gemeenschap echt een nieuwe slachtpartij in Iran wil voorkomen, is het nu tijd om in actie te komen. SMV is al in beweging.
Met uw steun – door middel van partnerschappen, middelen of zichtbaarheid – kunnen we de daders ter verantwoording roepen en levens beschermen.

VN-experts: De repressie en executies in Iran moeten stoppen!

Gezien de alarmerende toename van de repressie en de dreiging van verdere executies in Iran, roepen gerenommeerde experts op het gebied van mensenrechten de internationale gemeenschap op om blijvende steun te verlenen aan actoren in het Iraanse maatschappelijk middenveld. Hieronder vallen ook technische en financiële bijstand voor onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties.

In een verklaring van 4 juli wezen verschillende speciale VN-rapporteurs voor de mensenrechten op de wrede golf van repressie die het Iraanse regime sinds half juni tegen tegenstanders voert. Berichten over executies, gedwongen verdwijningen en massale arrestaties in Iran zijn zeer verontrustend. "Situaties na een conflict mogen niet worden gebruikt als een kans om afwijkende meningen te onderdrukken en de repressie te intensiveren", aldus de experts.

De experts (op de foto van links naar rechts) zijn onder andere::

Mai Sato, speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran

Morris Tidball-Binz, speciale VN-rapporteur voor buitengerechtelijke, summiere en willekeurige executies

Irene Khan, speciale VN-rapporteur voor de vrijheid van meningsuiting

Mary Lawlor, speciale VN-rapporteur voor de situatie van mensenrechtenverdedigers

Nazila Ghanea, speciale VN-rapporteur voor vrijheid van godsdienst of geloof

In de verklaring staat onder meer: "Sinds 13 juni 2025 zijn naar verluidt minstens zes mensen geëxecuteerd wegens 'spionage voor Israël', onder wie drie Koerdische mannen. Honderden mensen, waaronder gebruikers van sociale media, journalisten, mensenrechtenverdedigers, buitenlanders – met name Afghanen – en leden van etnische en religieuze minderheden zoals bahá'ís, Koerden, Balochs en Ahwazi-Arabieren, zijn gevangengezet wegens 'collaboratie' of 'spionage'. Onder de gevangenen bevinden zich mensenrechtenverdediger Hossein Ronaghi en zijn broer. De Zweeds-Iraanse onderzoeker Ahmadreza Djalali riskeert executie; zijn verblijfplaats is onbekend."

De experts uitten hun bezorgdheid over uitspraken van het regime in Teheran waarin werd aangekondigd dat er versnelde processen zouden komen voor spionagebeschuldigingen. Volgens hen zouden de betrokkenen hierdoor een groter risico lopen op willekeurige executies of bestraffingen zonder eerlijk proces.

Bovendien constateren mensenrechtenactivisten verontrustende berichten over toenemende aansporingen tot discriminatie, vijandigheid en geweld in de media van het regime in Teheran. Hele minderheden zijn als "verraders" bestempeld en er zijn mensonterende uitdrukkingen zoals "vuile ratten" gebruikt. Deze oproepen tot geweld in de Iraanse staatsmedia omvatten ook oproepen tot de vervolging en moord op leden van de religieuze minderheid van de Bahá'í-gemeenschap, wat doet denken aan de wreedheden in Iran in 1988.

De experts waarschuwden dat het Iraanse regime tegelijkertijd een wet voorbereidt die de doodstraf zou opleggen voor vermeende inlichtingen- of spionageactiviteiten voor "vijandige regeringen". Dit zou elke uitwisseling van informatie strafbaar stellen, wat een schending zou betekenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en informatie.

Gezien deze gevaarlijke situatie riepen de speciale VN-rapporteurs de internationale gemeenschap op om prioriteit te geven aan blijvende steun aan Iraanse maatschappelijke organisaties, inclusief technische en financiële bijstand aan onafhankelijke media en mensenrechtenorganisaties. "Het voortbestaan van maatschappelijke activiteiten hangt af van het vermogen om mensenrechtenschendingen te documenteren, het collectieve geheugen te bewaren en actie te coördineren, wat essentieel is in deze kritieke tijd", aldus de rapporteurs.

Mensenrechtenverdedigers veroordeelden ook de verslechterende omstandigheden van gevangenen die gedwongen werden overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar andere detentiecentra. Gevangenen zouden zijn overgebracht naar de Fashafouyeh-gevangenis in de regio Groot-Teheran en de Qarchak-gevangenis, waar ze onder onmenselijke omstandigheden worden vastgehouden. Het lot en de verblijfplaats van verschillende gevangenen blijven onbekend – een situatie die neerkomt op gedwongen verdwijning.

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Benoordenhoutseweg 23
2596 BA Den-Haag

KvK: 3908424 * ANBI Nr.: 22530 * RSIN: 813281155
E-mail: info@smvi.nl * Website: www.smvi.nl * Tel. 070-3142435

Donaties aan “SMV St. voor Mensenrechten Vrienden “ zijn aftrekbaar van de belasting .Het overzicht van uw bijdrage wordt U automatisch toegestuurd.

Doneer aan onze noodcampagne.*

ING Bank: NL86 INGB 0004 925296

Algemeen Nut Beogende Instelling
ANBI

SMV

‘Laat me leven’ – Red Sharifeh en anderen van de doodstraf

Geplaatst namens Sharifeh Mohammadi op 9 april 2025:
“Mijn naam is Sharifeh, een moeder, een strijder voor arbeidersrechten, en over zes dagen zeggen ze dat ik er niet meer ben. Op 15 april wordt mijn lieve Reza 15 – een dag waarop ik kaarsjes zou moeten aansteken, zijn favoriete pistachecake zou moeten bakken en hem stevig zou moeten vasthouden. In plaats daarvan is het de dag waarop ze ervoor hebben gekozen me voor altijd het zwijgen op te leggen. Ik ben onschuldig. Mijn enige misdaad is dat ik weiger de stemlozen in de steek te laten, de arbeiders die zich inzetten voor een betere toekomst. Omdat ik niet wilde opgeven hebben ze me ter dood veroordeeld.
Ik schreef een brief vanuit deze koude cel, mijn handen trilden, mijn tranen kleurden de pagina. Hier is hij: ‘Aan mijn Reza, mijn licht – ik ben zo trots op de jongen die je bent geworden,

dapper en vriendelijk· Aan de wereld – ik smeek je, laat mijn dood niet het einde zijn van deze strijd· Ik droom van een dag waarop geen moeder losgescheurd wordt van haar kind omdat ze de waarheid sprak· Ik ben niet bang om te sterven, maar ik ben doodsbang om je lach, je dromen, je leven te missen· Red me, niet voor mezelf, maar voor hem·'
Mijn leven hangt aan een zijden draadje, maar mijn liefde voor mijn zoon en mijn zaak brandt helderder dan hun ketenen· Deel alsjeblieft mijn woorden· Vecht voor mij· Vecht voor Reza·

Een vervolg op de gevangenisbrief van Sharifeh Mohammadi

"Ze kunnen mijn lichaam in een kooi opsluiten, maar ze zullen de waarheid die ik van binnen draag nooit het zwijgen opleggen." Sharife's brief

15 mei 2025

"

Tijdens de weken dat het vonnis werd herzien door het Hooggerechtshof, was wat me het meest kwelde niet alleen de angst voor de executie· Het was de wetenschap dat jullie – **mijn zoon** en **oma Sarvar** – nog steeds niet wisten wat er gebeurd was· Jullie waren je niet bewust van het onrechtvaardige vonnis dat boven mijn hoofd hing·
Wat me kracht gaf was de waarheid die ik diep van binnen meedroeg: dat ik geen misdaad had begaan· Geen enkele· Ik had alleen maar naast mijn medearbeiders gestaan – mannen en vrouwen wier ruggen gebroken waren door het gewicht van onrechtvaardige systemen en uitbuitende elites·
Is dat een misdaad?
Zijn er niet duizenden anderen die hetzelfde doen, vreedzaam en legaal, over de hele wereld?

Als dit een misdaad is, dan is het alleen omdat **zij** ervoor kozen om de waarheid te verdraaien in schuld en gerechtigheid in de dood.

De tijd verstreek.

De herfst kwam weer. December brak aan. Het was **een vol jaar geleden** sinds mijn arrestatie. Nog steeds geen oplossing. Ik bleef nog steeds in een juridisch schemergebied, niet wetend wat het lot voor mij zou beslissen.

Toen kwam de winter. Opnieuw februari.

Nog een verjaardag voor jou, mijn liefste Aydin.

Opnieuw zou ik er niet bij zijn. Maar deze keer wilde ik jullie iets geven dat met mijn eigen handen was gemaakt. Een met liefde en verlangen geborduurd geschenk: een deken, gebreid met vingergaren, de ene lus na de andere, elk geweven met hoop.

Ik ben tot 3 uur 's nachts opgebleven om het op tijd af te krijgen voor **het bezoek** – iets zeldzaams en kostbaars. Het was me zelfs gelukt om een kleine taart te maken uit de gevangeniswinkel.

Dat moment, toen ik jou en je vader zag en het cadeau in je handen legde … dat was mijn feest. Dat was mijn overleven.

Dit is wat ons in de gevangenis in leven houdt.

Niet alleen eten of slapen. Maar deze flikkeringen van verbondenheid, van liefde, van herinneringen – herinneringen dat de buitenwereld nog steeds bestaat en dat we er nog steeds deel van uitmaken.

Laat me je nog een keer over mijn vader vertellen.

Hij heeft zijn hele leven steen gehouwen. Voor paleizen. Voor de rijken. Voor hen die zijn naam nooit zouden kennen.

Toch **leerde hij ons** waardigheid, weerstand en trots. Hij leerde ons nooit vernedering te accepteren, nooit een leugen te bekennen – zelfs niet als we daartoe gedwongen werden.

Hij stierf als een arme man. Maar met opgeheven hoofd.

En ik – je moeder – heb geprobeerd volgens datzelfde principe te leven, zelfs hier.

Zelfs nu ik de dood onder ogen zie.

Zelfs nu mijn lichaam verzwakt, maar mijn geest sterker wordt.

Vandaag schrijf ik niet alleen voor jou, Aydin. Ik schrijf voor elk kind dat door onrecht van zijn moeder gescheiden is. Ik schrijf voor elke vrouw, elke arbeider, elke gewetensgevangene die in de duisternis zit omdat hij van gerechtigheid, vrede en menselijkheid houdt.

Laat het de wereld weten:

Ik was veroordeeld om te sterven. Maar ik leef nog steeds.

En zolang ik adem, zal ik vasthouden aan de waarheid. Ik zal niet zwijgen.

Als ik deze wereld moet verlaten, laat dan weten dat mijn enige "misdaad" was dat ik van het leven hield.

Dat ik droomde van vrijheid·

Dat ik opkwam voor anderen·

Ik was een moeder, een dochter, een arbeider – en een mens

Sharifeh Mohammadi

Van binnen de muren van het Iraanse gevangenissysteem

Ter dood veroordeeld, maar vol leven·

De boodschap achter de woorden is de stem van het hart. Het hart kijkt naar je.
– Rumi

Sta achter Sharifeh. Help ons haar executie te stoppen.
Sharifeh Mohammadi is een moeder, een arbeider en een stem voor gerechtigheid – nu ter dood veroordeeld voor haar moed.
Maar haar verhaal is nog niet voorbij – **tenzij de wereld zwijgt**.
We doen een beroep op de internationale gemeenschap, bondgenoten op het gebied van mensenrechten en elke gewetensvolle persoon om in actie te komen:

- ✅ **Doe mee aan onze campagne** om internationale druk op het Iraanse regime te eisen.
- ✅ **Schrijf naar je vertegenwoordigers** – dring aan op diplomatieke actie om haar leven te redden.
- ✅ **Deel haar verhaal** – laat de wereld haar naam en haar moed kennen.
- ✅ **Doneer om onze campagne te steunen** – jouw bijdrage helpt bij het financieren van juridische ondersteuning, internationale pleitbezorging en bewustwordingsinspanningen om deze executie te stoppen.

Samen kunnen we het verschil maken tussen zwijgen en overleven.
Sta aan haar zijde. Handel vandaag.
Maar haar verhaal is nog niet voorbij – **tenzij de wereld zwijgt**.
We roepen de internationale gemeenschap, bondgenoten op het gebied van mensenrechten en iedereen met een geweten op om in actie te komen:

- ✅ **Doe mee aan onze campagne** om internationale druk op het Iraanse regime te eisen.
- ✅ **Schrijf naar je vertegenwoordigers** – dring aan op diplomatieke actie om haar leven te redden.
- ✅ **Deel haar verhaal** – laat de wereld haar naam en haar moed kennen.
- ✅ **Doneer om onze campagne te steunen** – jouw bijdrage helpt bij het financieren van juridische ondersteuning, internationale pleitbezorging en bewustwordingsinspanningen om deze executie te stoppen.

Samen kunnen we het verschil maken tussen zwijgen en overleven.
Sta aan haar zijde. Handel vandaag.

Executies in Iran: Een Dodelijk Record in 2025
Ter gelegenheid van de Wereld Dag Tegen de Doodstraf

Executies in Iran:

Een Dodelijk Record in 2025
Ter gelegenheid van
de Wereld Dag
Tegen de Doodstraf

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

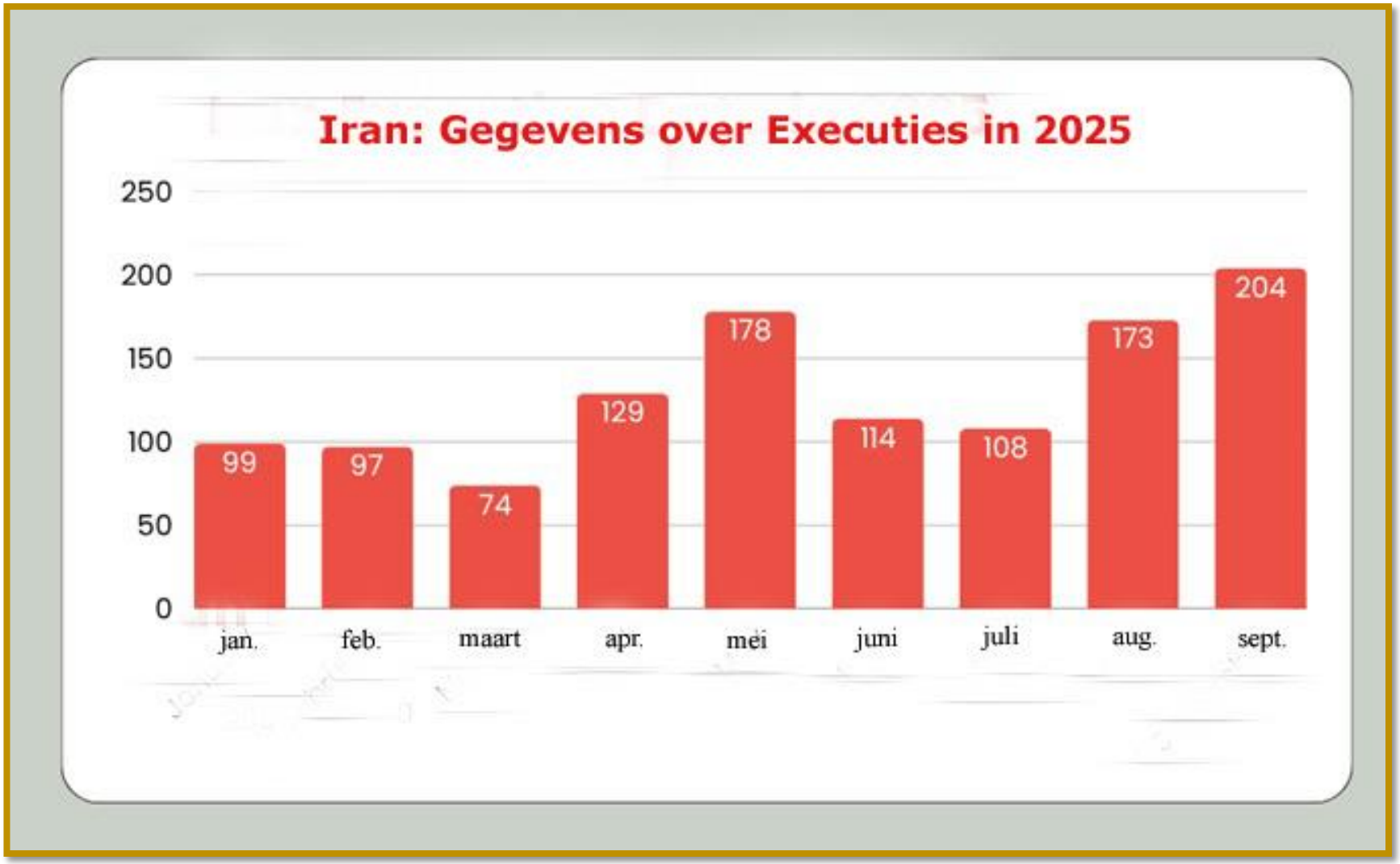
DRINGENDE MAILING ***ter gelegenheid van de Internationale Dag tegen de Doodstraf oproep tot het redden van het leven van politieke gevangenen in Iran**

SMV St. voor Mensenrechten Vrienden

10 oktober 2025

De Wereld Dag Tegen de Doodstraf wordt jaarlijks gevierd op 10 Oktober, in het leven geroepen in 2003 door de Wereld Coalitie Tegen de Doodstraf met de steun van tientallen mensenrechtenorganisaties. Het doel ervan is om het publieke bewustzijn te verruimen over de verwoestende gevolgen van de doodstraf en de wereldwijde afschaffing ervan te stimuleren.

Terwijl meer dan twee derde van alle landen ter wereld de doodstraf heeft afgeschaft of opgeschort, gaat het regime in Iran door met het voltrekken van de

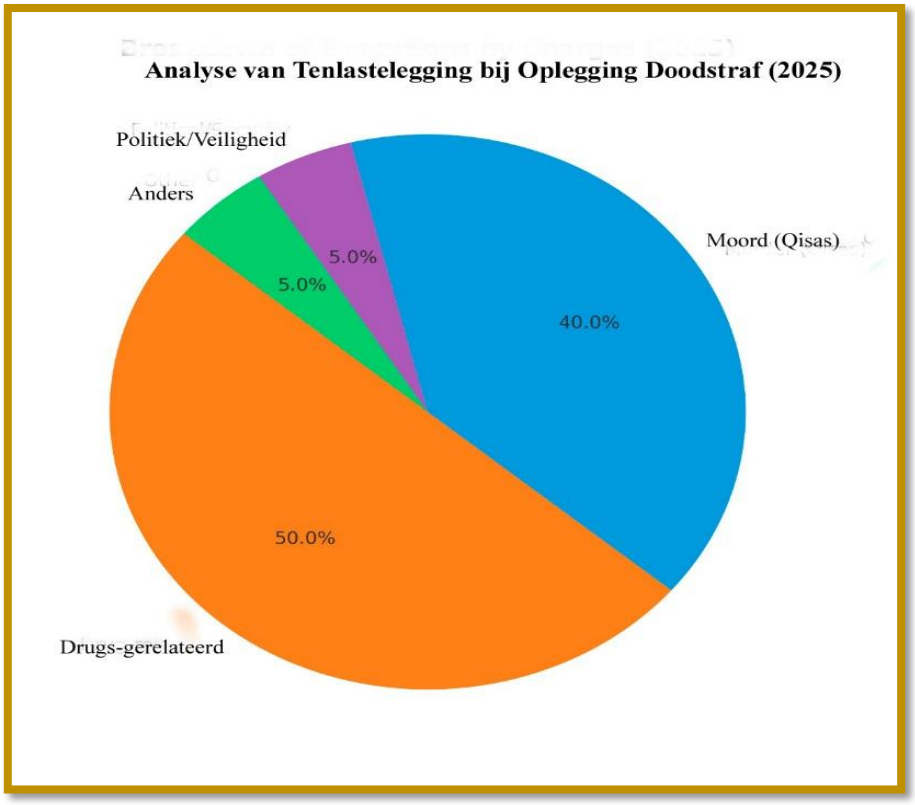
doodstraf als werktuig voor controle en intimidatie. In 2025, bereikte Iran weer eens de top van de wereldschaal en passeerde alle andere naties in het aantal

executies. *Algemene internationale verslagen, waaronder die van Amnesty International, stellen eind september vast dat het aantal executies in Iran dit jaar meer dan duizend bedraagt.*

Executie Kalender — 2025

- Januari – 99 executies
- Februari – 97
- Maart – 74
- April – 129
- Mei – 178
- Juni – 114
- Juli – 108
- Augustus – 173
- September – 204

Totaal vastgesteld eind september 2025: 1176 executies.

Meer dan de helft van deze executies is gerelateerd aan misdaad i.v.m. drugs, een belangrijk deel had betrekking op moord (qisas) en op veroordelingen op het gebied van politiek en veiligheid (spionage). Het maandelijks gemiddelde – meer dan 120 executies – zorgt ervoor dat Iran zich geplaatst weet aan de top van de wereldlijst.

Slachtoffer Profiel

De geaardheid van hen, die in 2025 werden terechtgesteld, laat zien dat in Iran de doodstraf wordt opgelegd op een willekeurige en discriminerende manier, waarbij armen, vrouwen en politieke gevangenen een belangrijk doel vormen.

Ongeveer de helft van alle terechtstellingen was gerelateerd aan misdaden i.v.m. drugs, terwijl ongeveer 40 procent betrekking had op moorden (qisas). Executies op het gebied van politiek of veiligheid beslaan maar een klein percentage, toch hebben deze een grote politieke en maatschappelijke impact.

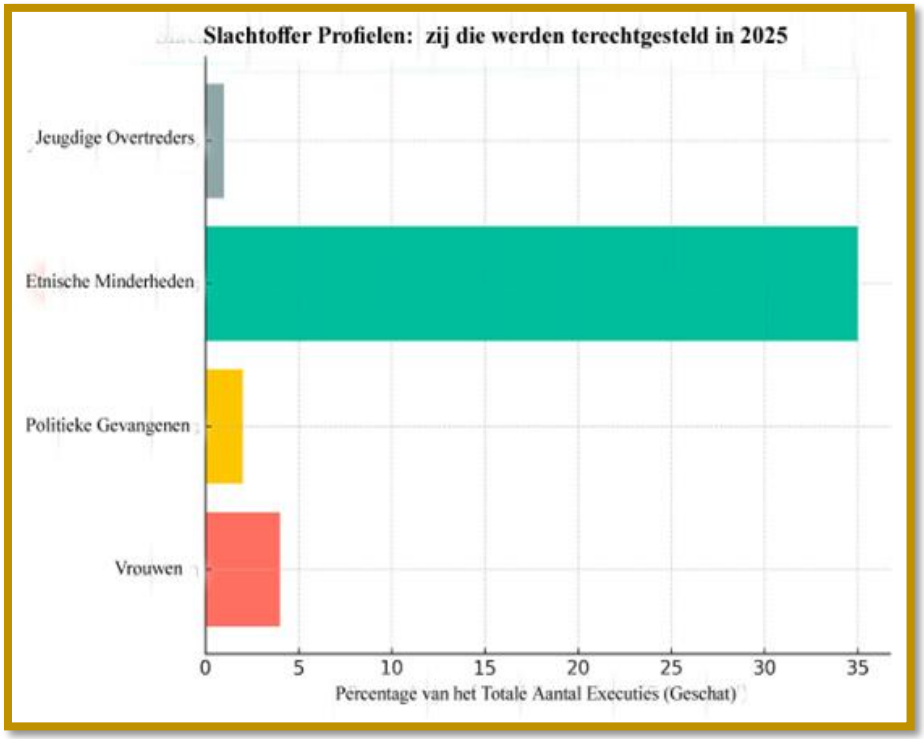
Onder hen, die werden terechtgesteld, waren tenminste 39 vrouwen, die hun leven lieten in 2025 – veel van hen hadden een achtergrond van armoede of waren slachtoffer van huiselijk geweld. Routinematig negeerden gerechtshoven bewijzen van zelfverdediging of bagatelliseerden omstandigheden, die hun wortels hadden in systematisch gebruik van geweld tegen het andere geslacht.

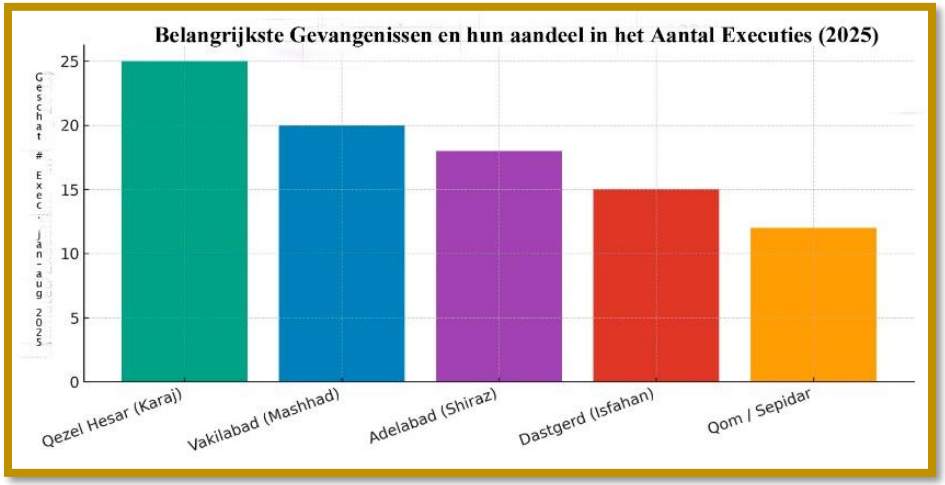
Executies van politieke gevangenen blijven een van de meest alarmerende aspecten van Irans doodstrafcrisis. In 2025, werden drie politieke gevangenen - Behrouz Ehsani, Mehdi Hassani en Mehran Bahramian – terechtgesteld op vage aanklachten, zoals *moharebeh (oorlog tegen God/ de Staat)* en *baghi (rebellie)*.
Bovendien, blijven tenminste 17 andere politieke gevangenen in de dodencel, de meesten worden beschuldigd van steun verlening aan de belangrijkste Iraanse oppositie. Hieronder bevinden zich Mohammad Javad Vafaei Sani (waarvan het doodvonnis voor de derde keer is uitgesproken), Vahid Bani Amerian, Abolhassan Montazer, Akbar Daneshvarkar, Mohammad Taghavi, Pouya Ghobadi en Babak Alipour.
Verslag van hun geheime overplaatsing in recente maanden naar een onbekende bestemming, hebben de vrees voor een aanstaande terechtstelling vergroot.

Etnische minderheden – waaronder Koerden, Baluchis, Arabieren en Lors (Lorestan) – worden ook onevenredig hard getroffen. Na analyse, laten gegevens zien dat in 2025 het aandeel van deze minderheden aan het aantal geëxecuteerden meer dan een derde is, wat de verborgen structurele discriminatie in Irans strafrechtsysteem laat zien.

Hoewel Iran deel uitmaakt van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, wordt in rapportages vermeld dat jeugdige overtreders in de dodencel verblijven. Zulke zaken zijn in strijd met het absolute internationale verbod op de executie van personen onder de 18, ten tijde van de aangevoerde overtreding.

Tenslotte, de gegevens laten zien dat de doodstraf in Iran wordt gebruikt als een instrument van vrees, discriminatie en maatschappelijke controle. Vrouwen, minderheden, politieke gevangenen en de armen vormen het hoofddoel.

Gedocumenteerde Trends en Systematische Patronen

Executies in Iran vinden plaats in het gehele land, waarbij drie belangrijke gevangenissen dienen als middelpunt voor de executies:

- Qezel Hesar Gevangenis (Karaj): voornaamste centrum voor zaken van politiek en veiligheid
- Vakilabad Gevangenis (Mashhad): Plaats van frequente groeps- en geheime executies.
- Adelabad Gevangenis (Shiraz): een van de meest actieve faciliteiten in de zomer van 2025.

Het totale beeld toont dat de doodstraf in Iran is geëvolueerd van een juridisch vonnis tot een staatsbeleid van intimidatie en controle.

Geheimhouding en Gebrek aan Transparantie

Justitiële autoriteiten classificeren executies als veiligheidsmaatregel en houden essentiële informatie achter — waaronder statistieken, namen van hen, die zijn geëxecuteerd en de datum van hun executie.
Minder dan vijf procent van de executies wordt openbaar gemaakt door de staatsmedia.

Familie wordt vaak pas in kennis gesteld op het ogenblik dat het lichaam van de geëxecuteerde thuis wordt afgeleverd. Executies worden meestal uitgevoerd bij zonsopgang, in stilte, zonder dat advocaten in kennis worden gesteld of een laatste bezoek van relaties wordt toegestaan. Deze praktijk is in strijd met de principes van een eerlijke rechtsgang en het recht op informatie voor de familie.

Zo'n systematische geheimhouding dient om publiek en internationaal onderzoek te voorkomen, waarbij enig inzicht in strafprocessen wordt verdonkeremaand. Het inzetten van de doodstraf weerspiegelt daarom niet het recht, maar een beleid van vrees en politieke controle.

Regionale Vergelijking (Samengevat)

Terwijl Iran in 2025 verkeert in de top-drie van de landen in de wereld, die de doodstraf toepassen, hebben de meeste omliggende landen de doodstraf of afgeschaft of opgeschort. Landen zoals Oezbekistan, Turkmenistan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Armenië en Turkije hebben al jaren geen executies meer uitgevoerd. In scherp contrast daarmee blijft Iran de enige staat in de regio die terechtstellingen als dagelijks instrument gebruikt om grip te houden op hun politiek en veiligheid.

Internationale Reacties

Volker Türk VN Hoge Commissaris voor Mensenrechten

Volker Türk, in talloze verklaringen in 2025 (waaronder op 5 juli en 30 augustus), beschreef executies in Iran als "gereedschap van staatsterreur."
Hij stelt: *"De doodstraf verzekert noch veiligheid, noch doet het recht; ze vernietigt de menselijke waardigheid en holt het vertrouwen in de rechtstaat uit."* Türk riep op tot een onmiddellijke stopzetting van alle executies en waarschuwde dat het beschuldigingen van *moharebeh* ("vijandschap tegen God") en *efsad fil arz* ("corruptie op aarde") vaag zijn en routinematig worden gebruikt tegen demonstranten en dissidenten.

Mai Sato VN Speciale Rapporteur over Mensenrechten in Iran

In haar rapport van september 2025, stelt Mai Sato dat "in minder dan negen maanden, meer dan duizend mensen in Iran zijn geëxecuteerd een ongekend getal in de in moderne geschiedenis van het land."
Ze legde er de nadruk op dat het merendeel van de opgelegde vonnissen, die door de Revolutionaire Gerechtshoven achter gesloten deuren werden uitgesproken, waren gebaseerd op afgedwongen bekentenissen en zonder garantie op een eerlijk proces.
Sato waarschuwde dat de inzet van de doodstraf voor politieke repressie, geweld tegen vrouwen en niet-gewelddadige misdaden, zoals drugs-gerelateerde delicten, onmiddellijk moeten worden beëindigd.

Slotanalye en Conclusie

Executies in Iran in 2025 zijn een permanent instrument geworden van onderdrukking en maatschappelijke controle.

Analyse van beschikbare gegevens laat zien dat:

1. Executies niet langer uitzondering zijn, maar een integraal onderdeel vormen van het veiligheidsbeleid van regime.
2. Meer dan de helft van de doodvonnissen voor misdaden zijn, die onder het internationaal recht, niet de drempel bereiken van “meest ernstige misdaden.”
3. Vrouwen, minderheden en de armen door dit beleid onevenredig hard worden getroffen.

Het jaar 2025 staat nu bekend als het bloedigste in drie decades in Iran, het markeert een ongekende aanslag op het recht op leven.

Internationale Oproep om in Actie te komen

Om de Wereld Dag Tegen de Doodstraf te markeren en de oproepen van Volker Türk en Mai Sato op te volgen, worden de volgende urgente acties geëist :

1. Onmiddellijke stopzetting van alle executies en een duidelijke routekaart voor afschaffing ervan.
2. Nietig verklaren van doodvonnissen voor politieke gevangenen, die veroordeeld werden op vage beschuldigingen.
3. Stopzetten van executies voor drugs-gerelateerde delicten, executies hiervoor zijn in strijd met Irans internationale verplichtingen.
4. Garandeer standaarden voor eerlijke procesvoortgang, waaronder onafhankelijke juridische ondersteuning en openbare verhoren.
5. Maak een einde aan juridische geheimhouding en verzeker openbaarmaking van vonnissen, die leiden tot executie.
6. Beëindig discriminatie van vrouwen en minderheden in veroordeling en het opleggen van de doodstraf.
7. Zwijgen in betrekking tot deze crisis staat gelijk aan het meewerken aan schending van het meest fundamentele mensenrecht — het recht op leven. De internationale gemeenschap moet nu in actie komen.

Doneer aan onze noodcampagne

ING Bank: NL86 INGB 0004 925296

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Benoordenhoutseweg 23 * 2596 BA Den Haag

KvK: 3908424 * RSIN: 813281155

E-mail: info@smvi.nl * **Website:** www.smvi.nl *

Donaties aan “Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV) zijn aftrekbaar van de belasting .Het overzicht van uw bijdrage wordt U automatisch toegestuurd.

Nood Project: Kinderen in de greep van willekeurige arrestaties en executies in Iran

Iran is het enige land dat systematisch kinderen en adolescenten executeert.

In Iran worden kinderen en tieners geconfronteerd met een toenemende golf van willekeurige arrestaties. Veel van hen worden zonder toegang tot familie of advocaat naar onbekende locaties gebracht, terwijl families vaak geen idee hebben waar hun kinderen zich bevinden. Deze situatie is urgent en vraagt om internationale aandacht en steun.

kinderexecuties in Iran te stoppen

Iraans regime: gewelddadige arrestatie van kinderen midden in de nacht

- Sinds begin september 2025 zijn er steeds meer meldingen van de arrestatie van minderjarigen in de provincies Koerdistan en Sistan en Baluchistan. Veiligheidsdiensten, voornamelijk agenten van het Ministerie van Inlichtingen, midden in de nachtgewelddadige invallen uit in huizen zonder gerechtelijk bevel.
- **Aantal geregistreerde gevallen tot eind september 2025:** 28 kinderen. Deskundigen vermoeden dat het werkelijke aantal veel hoger ligt.

Voorbeelden van arrestaties

- **7 september:** Oraz Zamani (15) en Behrouz Rashidi (16) in Kamyaran.
- **14 september:** Soran Mozaffari en Payam Hosseini (17) in Kamyaran; Mozaffari heeft diabetes en heeft insuline nodig.
- **18 september:** Diyar Gorgool en Alan Tabnak (16) in Oshnavieh.
- In Sistan en Baluchistan zijn ook kinderen gearresteerd, vaak in het volle daglicht en zonder formele aanklachten.
- .....

Veel van deze kinderen worden nog steeds vastgehouden in gevangenissen voor volwassenen en hebben geen duidelijke juridische status.

Schending van internationale rechten

- Arrestaties zonder gerechtelijk bevel, volledige isolatie en geen contact met familie of advocaten vallen onder **gedwongen verdwijning volgens internationaal recht**.
- Iran voert nog steeds de **doodstraf voor minderjarigen** uit, ondanks een wereldwijd verbod.
- Kinderen worden gemarteld, zowel fysiek als seksueel, en velen worden opgesloten vanwege vreedzaam protest.

Waarom uw steun essentieel is

Deze kinderen hebben dringend juridische, emotionele en praktische hulp nodig. Uw financiële bijdrage kan helpen om:

1. **Betrouwbare documentatie te verzamelen en publiceren**
2. **Juridische ondersteuning en noodhulp te bieden aan families en slachtoffers**
3. **Veilige communicatiemiddelen voor onderzoekers en getuigen te waarborgen**
4. **Internationale druk uit te oefenen en het Iraanse regime ter verantwoording te roepen als een criminele macht die onschuldige kinderen en adolescenten arresteert, martelt en executeert.**

Uw steun is van levensbelang om de executie van deze kinderen en adolescenten te stoppen. Deze steun betekent het redden van het leven van kinderen die, in plaats van te spelen, te leren en de vreugde van hun kinderjaren te ervaren, worden onderworpen aan gruwelijke wreedheid – gevangenis, marteling en systematische onderdrukking. Hun onschuldige geesten worden gebroken, hun persoonlijkheid beschadigd, en hun dromen dreigen voorgoed te vervagen.

Maar samen kunnen wij een sprankje licht terugbrengen in hun donkere wereld. Samen kunnen wij deze kinderen een kans geven op een toekomst waarin hun hoop niet wordt verpletterd, waarin hun dromen weer kunnen groeien, bloeien en hen dragen naar een leven vol vrijheid, liefde en mogelijkheden. Elke bijdrage, hoe groot of klein, is een handreiking naar hun veiligheid, hun waardigheid en hun onvervulde dromen.

Uw bijdrage maakt een verschil

Red het leven van kinderen in Iran!

Het Iraanse regime martelt jongeren in gevangenissen, inclusief lichamelijk en seksueel misbruik. Bijvoorbeeld, tijdens de protesten van 2019-2020 en 2022 die door heel Iran plaatsvonden, werden meerdere gedocumenteerde meldingen en bevestigingen van de Verenigde Naties gepubliceerd over herhaalde marteling en seksueel misbruik van kinderen. Honderden leerlingen werden in het hele land gearresteerd vanwege hun vreedzame deelname aan deze beweging, en meer dan 100 kinderen werden geraakt en gedood door oorlogskogels van het Iraanse regime.

Doneer aan onze noodcampagne

ING Bank: NL86 INGB 0004 925296

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Benoordenhoutseweg 23 * 2596 BA Den Haag

KvK: 3908424 * RSIN: 813281155

E-mail: info@smvi.nl * **Website:** www.smvi.nl *

Donaties aan "Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV) zijn aftrekbaar van de belasting .Het overzicht van uw bijdrage wordt U automatisch toegestuurd.

SMV

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Massamoord in de Iraanse gevangenissen

Project noodredding van levens

Schreeuw vanuit de gevangenissen: “Elke steun is doeltreffend

“Wij leven onder de schaduw van de dood, maar we leven nog, we zijn nog mensen. Vergeet ons niet”

1500 politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten, veroordeeld tot de doodstraf.

Is dit onze laatste stem?

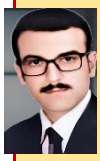
Ik ben de moeder van Vahid Bani-Amerian, 32 jaar oud Elektrotechnisch Ingenieur . Vahid is niet alleen een genie; hij is de belichaming van de eerlijkheid, toewijding en hoop van een generatie. Een generatie die, ondanks de schaduw van onderdrukking, nog steeds op zoek is naar een manier om de toekomst van Iran te verlichten.

Verklaring & Waarschuwing 520, Wereldberoemdheden, burgemeesters, civiele en juridische instellingen, advocaten, internationale wetgevers en juristen, Nobelprijswinnaars uit verschillende landen van de wereld.
“Nee tegen executies in Iran”
De stilte en passiviteit van de internationale gemeenschap maakt de weg vrij voor een nieuwe slachtpartij in Iran.

De systematische executie van vrouwen sinds begin 2025 is ongekend in de wereld.

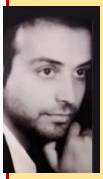
Ehsan Faridi, 22-jarige werktuigbouwkundestudent aan de Universiteit van Tabriz: “Het regime wil ons ’s nachts met het touw executeren. Met deze hongerstaking laten wij onze stem horen aan de rechtvaardige mensen van de wereld.”

Pouya Ghobadi 34 jarige elektrotechnisch ingenieur, … Het regime heeft zijn toevlucht genomen tot executies als reactie op de wijdverbreide tekortkomingen, en voor ons telt elke minuut.

Varisheh Moradi, 44-jarige milieuactivist: “Ik ben één van de duizenden mensen van wie men met de doodstraf mijn stem wil doen verstommen. Met mijn hart roep ik: vrijheid.”

Peyman Farahavar, 35-jarige dichter en gevangene: “Men heeft mij ter dood veroordeeld wegens het schrijven van gedichten, gedichten voor gerechtigheid en menselijkheid.”

Mehdi Sharifi, 17-jarige scholier: “Het regime heeft mij ontvoerd en door ondraaglijke martelingen ben ik niet eens meer in staat om te zitten; zij willen mij executeren.”

Ali Younesi, 25 jarige**, computertechniek, winnaar van de gouden medaille op de Internationale Olympiade voor Astronomie en Astrofysica**
"Het is onze onbreekbare vastberadenheid die, sterker dan welke buitenlandse macht dan ook, ons eigen lot bepaalt. Wij zijn het die, na 120 jaar van strijd, steen voor steen een vrij Iran kunnen opbouwen – gebaseerd op republiek en democratie, zonder executies, marteling of onderdrukking."

STEUN ONS EN DONEER!

Sit-in demonstratie van de families van ter dood veroordeelde gevangenen voor de gevangenispoorten

"Ik ben **Mohammad.** Mijn twee broers en ik zijn hier gekomen om te protesteren en te zeggen: vergeet mijn vader niet. We hebben erg ons best gedaan om voor oma een bezoek aan mijn vader te regelen, want vanachter het glas van de bezoekzaal kon ze hem niet zien omdat ze blind is. Toen ik voor het laatst mijn vader in de gevangenis bezocht, zei mijn vader vanachter het glas van de bezoekcabine tegen mij: 'Mijn lieve zoon, leg je hand op het glas', hij legde zijn hand aan de andere kant van het glas neer, en daarna zei hij: 'Denk nu dat je in mijn armen bent.' Toen hebben mijn vader en ik samen gehuild omdat we elkaar zo misten."

(**Abbas Daris** *is alleen vanwege het getuige zijn van de massamoord op mensen door het regime in het rietveld van Mahshahr ter dood veroordeeld) …*

Brief van Ali Daris aan de mensen van de wereld

"Mensen van de wereld met een goed hart, ik ben Ali Daris, de zoon van Abbas. Helaas kreeg mijn moeder, Kafaye, door de druk een beroerte en haar hart stopte met kloppen; ze liet ons achter. Nu staat mijn vader onder de dreiging van executie. Mijn broers Mahdi, twaalf jaar, en Mohammad, acht jaar, en ik vragen: is deze wereld zo meedogenloos dat ze toekijkt terwijl we ook onze vader verliezen? Wij drie kinderen vragen alle organisaties, regeringen en vriendelijke mensen in de wereld, zelfs de kinderen, om te helpen zodat mijn vader niet wordt geëxecuteerd. Dit is verschrikkelijk, help ons zodat mijn vader naar huis kan terugkeren. Kijk naar de foto van mijn moeder."
Ali Daris, 15 jaar

"Ik ben de moeder van **Mohammad Javad Vafaei Sani**. Mijn zoon is een kampioenssporter en een gulhartige jongeman die door iedereen geliefd is. Ik heb alles gedaan om hem te redden: duizenden brieven, duizenden verzoeken om mijn dierbare in leven te houden. Elke dag kus ik zijn kampioenschapsmedailles. Het regime heeft deze moeder (mevrouw Shiva Esmaeili) gearresteerd en gevangengezet omdat zij protesteerde tegen het vonnis over haar zoon."

De vader van **Ehsan Faridi** en ik sterven duizenden keren per dag, maar met de hoop op de vrijheid van onze geliefde, en met jullie motivatie en steun, worden we sterk.

STEUN ONS EN DONEER!

Een levende getuige: “Elke steun is doeltreffend”

Mohammad Shafahi,
computeringenieur.
Deel van zijn persoonlijke getuigenissen, campagne voor juridische rechtvaardigheid, december 2022

“Kijk naar deze foto. Zes leden van mijn familie zijn door het extremistische regime geëxecuteerd.
Mijn vader, dr. Morteza Shafahi, directeur van het Shiraz-ziekenhuis, werd samen met mijn moeder, Efat Soltani, in Isfahan geëxecuteerd. Mijn broer Majid, 16 jaar, werd voor de ogen van mijn ouders gemarteld en daarna met hen geëxecuteerd.
Dit is een kinderfoto van mij waarin mijn moeder mij in haar armen houdt. Toen de geestelijke Gestapo mijn moeder kwam arresteren, gaf mijn moeder mij aan een buurvrouw om voor mij te zorgen; ik vergeet nooit mijn laatste blik op mijn moeder.

Daarom ben ik een getuige van onderdrukking, wreedheid en executies in Iran. Die dag wist de wereld niet wat er in Iran gebeurde, maar vandaag moeten we het hulpbericht overbrengen en alle menselijke middelen mobiliseren tegen het bloedbad in Iran. **Elke hulp is beslissend.”**

Wat doen wij?

- **Internationale juridische activiteiten en humanitaire steun om mensenlevens te redden**

- **Acties en waken voor de VN, het Europees Parlement en alle internationale organisaties om de martelingen en executies in Iran te stoppen. (In New York, Genève, Brussel.)**
  (... en verzoekt om dringende interventies van Speciale Rapporteurs.)

- **In de pers, in de internationale media en op het internet berichten publiceren over de mensenrechtenschendingen in Iran.**
- **Steun voor een onafhankelijk satellietkanaal dat actueel nieuws, informatie en documentatie over de mensenrechtensituatie in Iran en de hele wereld publiceert.**
- **Steun voor internationale conferenties tegen de mensenrechtenschendingen in Iran.**

- **Eenheid voor snelle documentatie en verificatie, communicatie en digitale campagne, produceert deelbare visuele materialen, korte video’s, getuigenissen en solidariteitsacties.**

Met uw steun kunnen we effectief mensenrechtenwerk doen en levens redden.
Het geweld van het regime tegen vreedzame demonstranten, de massale arrestaties en de martelingen moeten een halt worden toegeroepen door massale internationale druk.
Alle gearresteerde demonstranten en politieke gevangenen moeten onmiddellijk worden vrijgelaten.
Executies moeten stoppen, de doodstraf moet worden afgeschaft.
Het Iraanse regime heeft gedurende meer dan veertig jaar misdaden tegen de menselijkheid begaan.
Vanwege zijn onderdrukking en misdaden moet het geïsoleerd, verworpen en ter verantwoording geroepen worden.
Aanhoudende en toenemende internationale druk stelt het Iraanse regime onder druk.

Onmiddellijk optreden van de Verenigde Naties, de lidstaten van de Veiligheidsraad, de Europese Unie en internationale mensenrechtenorganisaties is noodzakelijk om een einde te maken aan deze afschuwelijke nachtmerrie in Iran onder het bewind van de geestelijken.

Uw donatie komt aan

Alle medewerkers van SMV werken als vrijwilliger. Als gevolg daarvan heeft de Stichting al jarenlang minder dan 5% aan administratieve kosten.
Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV) is een geregistreerde, non-profit en van belasting vrijgestelde Stichting, dus uw giften zijn fiscaal aftrekbaar. Met uw donatie helpt u ons mensenlevens te redden en de mensenrechtensituatie in Iran te verbeteren.

Hartelijk dank!

Als SMV-vrijwilligers zetten we ons in voor de campagne tegen de doodstraf in Iran bij het Europees Parlement, de Raad van Europa en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.
Nahal en Negar, Geneeskundestudenten aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Al meer dan dertig jaar zetten wij ons in voor mensenrechten en projecten die levens redden in Iran.
Samen met onze moedige vrienden, die in gevangenissen hebben geleden of nog steeds gevangen zitten, en met onze donateurs die het licht van liefde in hun harten dragen, hebben wij de donkere, koude en enge paden van deze strijd bewandeld.
Wat in Iran gebeurt, tart elk gevoel van menselijkheid.
Het regime dat zijn burgers zou moeten beschermen, onderdrukt hen, sluit hen op, martelt en executeert hen om zijn macht te behouden.
Toch kunnen onderdrukking, gevangenschap of zelfs executies onze hoop niet doven, noch onze zuivere, stralende dromen van een vrije en rechtvaardige toekomst van ons wegnemen.
Met hoop als onze gids, met harten vol liefde en vastberadenheid, gaan wij hand in hand verder.
De top van de berg is dichterbij dan ooit, en met elke stap, elke stem, en elke daad van steun, brengen wij de dageraad van vrijheid dichterbij.

Prof. dr.ir. W. Lourens, em. hoogleraar Fysische informatica
Prof. P. Westbroek, Emeritus hoogleraar Geobiochemie
Prof. A.C.M. Van Rooij, wiskundige gespecialiseerd in de analyse

Prof. dr. Johanna Maria van Winter, em. hoogleraar Middeleeuwse Geschiedenis
Wikipedia
en het team Hulpprojecten
Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)

Laat je idealen verder leven voor een betere wereld
Neem SMV op in je testament

Doneer aan onze noodcampagne
ING Bank: NL86 INGB 0004 925296

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)
Benoordenhoutseweg 23 * 2596 BA Den Haag
KvK: 3908424 * RSIN: 813281155
E-mail: info@smvi.nl * **Website:** www.smvi.nl *
Donaties aan "Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV) zijn aftrekbaar van de belasting .Het overzicht van uw bijdrage wordt U automatisch toegestuurd.

STEUN ONS EN DONEER!

Spoedeisende actie

Iran: doodstraf dreigt voor jonge Iraanse intellectuelen

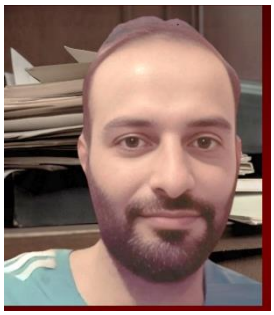
Oproep aan alle mensen die rechtvaardigheid willen om een eind te maken aan de doodstraf in Iran

Bloedigste mei maand in Iran in de afgelopen jaren, met 159 executies, waaronder vier vrouwen en twee minderjarigen

Sinds augustus 2024 zijn minstens 1212 gevangenen geëxecuteerd – een record van wreedheid en meedogenloosheid dat de afgelopen drie decennia ongeëvenaard is.

‘Wees een lamp of een reddingsboot of een ladder. Help mensen die je nodig hebben “ – Rumi,

Twee Iraanse intellectuelen zijn na schijnprocessen ter dood veroordeeld, waarin elke vorm van rechtvaardigheid werd vertrapt. Hun namen mogen niet verloren gaan in stilte – hun levens moeten worden gered. , maar nú handelen, voordat het te laat is.

Payman Farahavar is een 35-jarige dichter, schrijver en burgerrechtenactivist. Hij werd in 2023 gearresteerd tijdens een golf van gewelddadige acties om mensen de vrijheid van meningsuiting te ontnemen. Hij genoot bekendheid vanwege zijn literaire werk en vreedzame optreden, maar werd niettemin op vage gronden aangeklaagd, terwijl hij louter schreef over milieuzaken en ter verdediging van mensenrechten. Payman mocht zich niet laten bijstaan door een onafhankelijke advocaat en werd in een besloten proces berecht en in 2024 door een revolutionaire rechtbank ter dood veroordeeld. Zijn zaak is een voorbeeld van hoe vreedzaam protest in Iran een misdadig vergrijp is geworden.

Ehsan Faridi is een 22-jarig student techniek aan de Universiteit van Tabriz. Hij werd op 18 juni 2024 gearresteerd na een oproep om zich te melden bij het kantoor van een speciale aanklager die zogenoemde ‘nationale veiligheidszaken’ behandelt. Eerder had hij bijna een maand vastgezeten, waarna hij op borgtocht was vrijgelaten. In februari 2025 werd hij door afdeling 3 van het revolutionaire gerechtshof in Tabriz ter dood veroordeeld wegens ‘verderf zaaien op aarde’, een brede en ambigue beschuldiging die vaak aangewend wordt tegen mensenrechtenactivisten en tegenstanders. Ehsan zit op dit moment vast in de Centrale Gevangenis in Tabriz en is in afwachting van het resultaat van het beroep dat hij heeft aangetekend bij het Hooggerechtshof.

Beide zaken zijn terug te voeren op het stelstelmatig inzetten van de doodstraf om dissidente geluiden tot zwijgen te brengen en de Iraanse jongeren te intimideren. Het zijn geen geïsoleerde incidenten – ze maken deel uit van het alom aanwezige onderdrukkingsapparaat.

Het is de hoogste tijd om onze stem te verheffen. Hun leven hangt ervan af.

Rumi, Perzisch filosoof, dichter en soefi-mysticus (1207-1273)

“Uitstel van recht is onthouding van recht “ Martin Luther King jr.

De onmenselijke, middeleeuwse wetten in Iran ten behoeve van repressie, dood en massaal geweld

De doodstraf is een onomkeerbare vorm van bestraffing. In een systeem waarin de wettelijke normen niet gerespecteerd worden, waarin bekentenissen die worden afgedwongen door marteling worden beschouwd als bewijs, en waarin bijstand van een advocaat niet wordt toegestaan, is de doodstraf niet een daad van gerechtigheid, maar een middel om mensen angst aan te jagen.

De rechtszaak tegen Payman werd afgedaan in een paar minuten. Er was geen onafhankelijke advocaat, geen ruimte voor een eerlijke procesvoering en in de aanklacht ontbrak het aan duidelijke gerechtelijke definities. Ehsan werd daarnaast beschuldigd van vage en ongegronde vergrijpen, zoals ‘verderf zaaien op aarde’, ‘vijandschap jegens God’ en andere beschuldigingen waarvan het regime herhaaldelijk gebruikmaakt om andersdenkende mensen en burgerrechtenactivisten uit te schakelen.

Dit soort besluiten gaan lijnrecht in tegen de internationale mensenrechtenmaatstaven en zijn zelfs in tegenspraak met de eigen wetten van het regime. De rechterlijke macht fungeert in deze omstandigheden niet langer als een schild voor het volk, maar als een wapen tegen het volk.

De terechtstelling van deze twee gevangenen betekent niet alleen het einde van twee levens. Het is een duidelijk signaal van het regime aan allen die verandering, vrijheid en rechtvaardigheid willen: ‘Als je opstaat, zul je sterven.’ Dit is de cirkel van angst die we moeten doorbreken.

“Blijf degene die … om een laaghartige wereld te verbijsteren met je vriendelijke daden.”
– Maya Angelou

Gelukkig is de wereldwijde stilte deze keer gebroken. In grootschalige campagnes in Europa – van Den Haag tot Brussel, van Luxemburg tot Genève, van Stockholm tot Londen – zijn oproepen gedaan om deze doodvonnissen onmiddellijk teniet te doen. Schrijvers, kunstenaars, academici, mensenrechtenorganisaties en zelfs politici hebben gesproken met één stem: ‘Nee tegen executie.’ Internationale campagnes op sociale media, openbare solidariteitsbetuigingen en diplomatieke druk hebben het regime in een lastig parket gebracht. In de afgelopen maanden zijn vergelijkbare zaken door publieke wereldwijde druk stopgezet of uitgesteld. Deze wereldwijde aandacht kan het verschil betekenen tussen leven en dood. Nu is het onze beurt. Elke handtekening, elke gift, elke steun aan deze oproep is een stap richting het redden van deze twee mensen. Payman en Ehsan zijn nog in leven. Ze ademen nog. En ze kunnen nog gered worden.

“Jij bent niet een, jij bent een duizendvoudige hoop. Ontsteek gewoon je lamp om hulp.”
– Rumi

Oproep om direct in actie te komen: sluit je nu bij ons aan

We nodigen je uit om je bij ons aan te sluiten op dit cruciale moment:

Geef: je financiële steun – het maakt niet uit hoeveel – kan meteen aangewend worden om via juridische wegen, de media en internationale steun hun levens te redden. Maak gebruik van de donatielink op onze website.

Geef bekendheid aan de oproep: deel deze boodschap met je vrienden, collega’s, familie en via je sociale netwerken. Elke stem telt.

Het leven wacht op ons

In een wereld waarin onverschilligheid een voedingsbodem is voor onrecht kan elke kleine daad een keerpunt vormen. Payman en Ehsan Sharifeh en duizenden intellectuelen die gerechtigheid zoeken - in de gevangenissen van het Iraanse regimewachten nu op gerechtigheid, wachten op ons.
Laat ons streven naar een dag waarop mensen niet meer ter dood worden veroordeeld vanwege hun gedachten, hun protesten of hun dromen van een betere toekomst. Dit is onze menselijke plicht.

Nu is het tijd om op te staan – voor het leven.

Giften:

ING Bank: NL86INGB0004925296

KvK: 39084249 * RSIN: 813281155

SMV Stichting voor Mensenrechten Vrienden

Benoordenhoutseweg 23

2596 BA Den Haag

Tel: 070 3142435

Email: info@smvi.nl * Website: www.smvi.nl